

نصیر ابو عبدالرحمن القرمی

شیعر

ENGESE
National Association of Writers and Artists of the State of Palestine

تا ماته می گول... تا خوینی فریشته

منتدی اقرا الشافی

به اختیار علی

www.iqra.ablamontada.com

کوی بزمی شیعریه کان

۱۹۸۲-۲۰۰۶

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دائلود كتابهاى مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافى)

بۆدبەزاننى جوړبها کتیب:سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربی , فارسي)

تا ماته می کول...
تا خوینی فرشته
به اختیار عه لی

کزی برمه مه شیعریه کان
۱۹۸۲ - ۲۰۰۴

ناوەندی روژنبیری و ھونەری ئەندێشە
بەرپۆڵەبەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلا ھەسەن
بەرپۆڵەبەری ھونەری: باسەم رەسام

ناوی کتێب: تا ماته می گۆل... تا خوینی فریشتە

ناوی نووسەر: بەختیار عەلی

بابەت: شیعەر

نۆبەتی چاپ: سێهەم ۲۰۱۴

چاپخانه: رجاوی / تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۱۰۰۰) دینار

ژمارە ی سپاردن: لە بەرپۆڵەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان

ژمارە (۲۲۲۸) ی سالی (۲۰۱۳) ی پێدراوە.

ISBN: 978-1-63068-955-1

ماڤی ئەم بەرهەمه پارێزراوه. بەبێ رەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانه یەک ئە
ناوەوهی ولات و دەرەویدا ماڤی کۆپیکردن یان ئە چاپدانەوه ئەم کتێبهی نییه. ھەرودھا کەس
ماڤی ئەوهی نییه بێ رەزامەندی نووسەر ئەم بەرهەمه یان بەشێکی بھاتە سەر تۆری ئینتەرنێت
یان لە شیومی CD و کتیی خۆنراوەدا بۆ مەبەستی بازرگانی تۆماریکات. بە پێچهوانەشەوه
ڕوو بە ڕووی بەرپرسیاریتی یاسایی دەبێتەوه.

ناوەندی روژنبیری و ھونەری ئەندێشە/ ئەندێشە بۆ چاپ و بڵاوکردنەوه

سڵێمانی- شەقامی مەولەوی- تەلاری سێوانی نوێ- ئەۆمی چوارەم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

پیرست

۷	کتیبی پیاوکوزان
۴۱	جه لاد
۸۱	دهرگاگان
۱۱۵	عه شق
۱۳۷	که رنه فال
۱۵۷	شار
۱۹۳	گونه
۲۱۹	نای له و پوزگار ه خوشانه
۲۳۹	هاواره کانی نه هریمه ن
۲۵۵	گه رانه وه
۲۶۷	نیشتمان
۳۰۳	بوهمی و نه ستیره کان
۳۸۵	نیشکردن له دارستانه کانی فیرده وسدا

کتیبی پیاوکوژان

نیچیر و تاریکی

سهرکه ن، که گول رهش دادیت، ساتی مردنی هاتوو
 که خونچه شهرمنه کانی دل دوهورن
 بهقه د ژماردی پهره کانیان، زمان له خوین نریکبوتوه
 بازنده یک به نه ندازدی دووری نیوان دلی خوت و شهو، بهدهوری نه
 نیچیردا بکیشه، که هیچ له نریکبوتوه کات تیناگات
 هیچ بازنده یک نابینیت چهقه که ی ژیان نه بیت
 نهو نیچیردی چرکه به چرکه شهو به سهوزی له دره خته کان دهکاته وه.
 نه نیو ملیونه ها بازنده دا خهوتوو و دهئیت: ژیان بهردیکه کهوتوته نه
 گومه تاریکه وه.

تو که به هیمنی توژی سهر گیانی شهو دهته کینیت
 تهماشای بهرگی کتیبی نه بیدهنگییه قووله دهکیت
 دهترسیت خویندنه وه نه نایه تانه ی ناو دلت دهنگی بیت
 دهترسیت ته لای نه تیرامانه له خوین گیا خه به ربکاته وه
 گیا که دهئیت: نارام به، سهوزی من له ناسمان بهرینتره
 گیا که نوبه رهی خه یاله کانی خو خستوته سهر گیانی نه پیاوه

تو بونه وهی گیا خه به رنه که یته وه، ده بیت نه نویت. دست به سهر بالی ته زیبوی
 نه بائنده بچوکانه دا بیننه (که گومانت لیده که ن)

دهستبخه ره سهر لیوی نهو نهستیرانهی که دهلین: تو کیت؟
 پیرسه نیچیریکتان نهبینیوه، له تاریکیدا ژبان فریودمدات؟
 پیرسه ژبانیکتان نهبینیوه، له تاریکیدا پهل بو غه زهل دریزد مکت؟
 بلن: نهو نیچیره نامورادیی منه، دهلیلی رینگا که سنه زانه کانی منه
 نهو ده رگای بهیانییه شوومه کانی باغ ده زانیت
 نهو کیلی من... بو دوزینه وهی ژبان خه وتوووه کانی ناو کینگه
 نهو قوقلی من... له سهر پاشه کشیی نیوارانی پهره سیلکه
 من نیستا له تاریکیدا، له بن دره ختیکدا خشته بو جهنگه کانم ده که م.
 ده ترسم خه نجه ره کانم بهم خوینه پازینه بن
 بلن: نهو برینه، بونی نه فره تی لیتایه ت
 ده ستم بلن: پیسه داوه تی نهو قوربانیه، که تاریکی هیتا جه لالی
 نه کردوووه.
 جه لالمکه نهی شهو، خو له میشی نهو روجهی، من نه یبه م، با ده بیات
 جه لالمکه نهی ناو، هه لمی نهو جه سته یه ی، من نه یچیژم، ناسمان
 ده یچیژیت.
 جه لالمکه له زه تی تالی نهو گیانه ی، من نه ینو شم، له یادده چیته وه
 با رمو ابیت قفلی نهو ژبان نارامه بشکینم
 با رمو ابیت له ساتی مردندا من و نهو هه ردوو کمان بگرین،
 من هاوار له دوا نه عره ته ی مهرگ بکه م
 ده ست به دوا په رژی نی ژبان وه بگریت
 نهو بلن: ناخ... نهی زینده گی جوان
 من بلنم: ناخ... نهی خوماری مردن
 نهو بلن: هاوار... نهی به یانی هاوار

من بَلِّيم: هاوار... ئەى شەو هاوار
 ئەو ئامیزم پىبابكات و بَلِّيت: دەخيل، ئەى خوڤن
 من ماچىبەكم و بَلِّيم: دەخيل ئەى خەنجەر.

نوميد و پياوگوزان

چ ساردە، ئەم بىرکردنەوويە لە تۆ، كە من لە دوا دەرگای پوچى
 ھاتمەدەرى و جگە لە سۆيىكى تال، ھىچى دىكەم بە ستوونى ئەو
 درەختە ڕەشەنەووە نەدى.

چ ناگرە، ئەم خەيائە لە تۆ، كە تۆ لە يەكەم دەرگای خەونەووە
 ھاتىتەدەرى و جگە لە سەدەفنىكى پىر نوميدي ھىچى دىكەت لەو خاكانەووە
 نەھينا.

رۆژگارنىك پىرىك لەنيوان من و دونيادا دەووستا و دەيگوت:
 «باسى نوميديم بۆ مەكە، نوميدي ميتائىكە بەدەگمەن زرينگەى ديت»

منيش بە شارەكاندا دەگەرام... دەمبيست
 قومرى ھىندە بەتام باسى مردنى خۆى دەکرد
 (من باوەرم بە ھىچ نەما).
 داليا ھىند سەير باسى خۆسووتانى خۆى دەکرد
 (گووتم: با دەست لە خەيالات ھەنگرم)

پاسارى بە جۆرى دەيگوت: نەمكوريت، نافرم
 (گووتم: ئىدى گوناھى من چىيە ئەى خودا؟)

تۆ نهی نومید، ئاوه کان تووشی دوودتی ده کهیت
 ناخر تیشک خه و به چ که مائیکی دیکه وه بیینیت؟
 به ناره زووی چ سه هه ریک، له ده رگای باغچه بچین به و دیودا؟
 به نیازی چ نیواره یه ک، بائه خانه ی نه م رۆژانه تیکده یین؟
 بۆ چ دئه واییه ک، نه م هه موو زامه له خۆمان زویر که یین؟
 نهی نومید واز له هیمنی نه م گهردونه بهینه
 واز له نه ندازه ی نه م بازارانه و له پینوانه ی خه یائی نه م گولانه بهینه
 دهست له خۆله میشی نه م باغه مردوانه هه لگره
 دهست له یه خه ی نه م باغه وانه خه و تووه هه لگره
 بۆ هیچ پشوو به کی کورت و درێژ، پرگالی نه م باز نه یه مان مه شکینه.
 تۆ هاتی شه هوه تی نه م شه وانه مان شیوا و فرین نیمه ی کوشت
 گه ر تۆ نه بی نه م پشوو درێژانه ی ده ریا... بۆ؟
 پرس یاری نه م کونه په پوه پیرانه، له م سیوه کانه ی ژبان... بۆ؟
 نهی نومید... دهست له خورافه ته کانمان هه لگره
 به گول تۆ نه ی نه م نا نومید ییه مان لیمه که ره وه
 به گیا گونا ه ی نه م زه مه ره بره مان لیمه ستینه.

پیاو کوژه کان بۆ ته نهان؟

چونکه کوشتن سیوکه له گه ل که سدا بهش نا کریت
 چونکه پیاو کوژان به بن ته نهایی، بیزاری نه ستیره یان ئی دیار نییه
 هه موو هاوڕیه ک خوننی نیچیره کان هه رام تر ده کات
 هه موو دۆستیک نه وره سیک زیاتر ده تورنیت

هه موو دهسگيرانیک پشکویهک زیاتر دهکوژئیتتهوه

پیاو کوژمهکان تهنان

چونکه تهنیا پیاوانی تهنها دهرهفتهی گولهباغ دین

به شیرى ناو نهه پیاالهی خودایه دهویرن

به بوئی نهه فرویهی خهیاڵ نامرن

تهنیا پیاوانی تهنها خوړههلاتی گولانه دهیینن

تهنیا مهلهوانی تهنها چاویان له باکووری ناوه

تهنیا خوینهوانی تهنها باشووری رۆحیان لیدیاره

ههر نهوان:

گولای شوی ناشتبوونهوهی کوکوختی و مانگ بۆندهکهن

عهتری خالیبوونهوهی خهنجر له گومان

عهتری پرېوونی چهقۆ له نههسوس

بوئی زیادبوونی دنیایى نیچیرهکان

دهئین:

کوشتن، بهربوونهوهی شوشهیهکه له دهستی ساقییهک

بهربوونهوهی بههاره له دهستی درهختهکان.

به ره له کوشتن

به ره لهوهی بمکوژئیت پرسى:

تۆ سه ره به چ نهتهوهیهکیته؟

نهتهوهی گول یان میلهتهی درهختهکان

تۆ له قوماشی زردهخه نهیت یان له لۆکهی گریان؟

ده پرسی:

مالتان له نزیك باغچه هه ئواسراوهكانی كاتهوه بووه
یان له نزیك چركه بیده تگهكانی خووكوشتی گول؟
مالتان له سهر سوچی هه ناسهی میخه كدا بوو
یان له كۆلانی بنهبهستی تیرامانی نیرگز؟

ده پرسی:

به چهند ههنگاو له ئاوانگ دهگه یشتیه شهقامی دنیایی؟
به چهند چركه له شهونم دهگه یشتیه بازارپی پهروانهكان؟

سه یزیده كردم و دهیگوت:

تۆ له پۆله نه سمه رهكانی گهنم نه بوویت؟
له قوتابخانهی ژماره خوداییهكانی گیلان
هاورینهكت نه بوو، غهیبی گوله باغی دهخویندهوه؟
دوستیكت نه بوو، بهختی بۆ هه ناره دهگرتیهوه؟
من تۆم له شهقامی بهختیاریه درۆكاندا بینیهوه
دهستی تۆم له دهستی پیر له خرخالی بهیانیدا بینیهوه
به خهوندهكاندا دیاره به سهر هه موو خاكهكاندا تیپه ریوویت
نهم هه موو شوشه شكاهوی ژوورهكهت، به لگهی ژوانه له گهژ شهودا
نهم هه موو شیلانه وهریوهی چهوشهكهت، به لگهی په لكووتانه به موته هدا.
تۆ له سهر فرمیسهكانت نوسراوه:
به ریکهوت، ئیوارینهك دهگه یته بهر ده رگای مه حشه رهكان. لهوی یه کیك
به ره له وهی بتهوژت، لیتده پرسیت: تۆ سهر به چ خیزانیکیهت، خیزانی
با یان خیزانی لافاوهكان؟ سهر به چ نه ته وهیهکی، نه ته وهی گول یان
نه ته وهی پهروانهكان؟

پارانه‌وی یه‌که‌م

نهی خودایه
بمده‌ری زنجیری ناو
بمده‌ری قفلی ههرمی
بمده‌ری کیلی پوچی نهی
بمده‌ری شفری هه‌تاو

نهی خودایه.
مه‌یوه‌رینه گومانی من بو سهر به‌هار
مه‌یروخینه مناره‌ی من، نه کوچی یارانی کوژراو
مه‌یشکینه ناوینه‌ی شه‌و، ناوینه‌ی با، ناوینه‌ی ناو

نهی خودایه.
بمده‌ری ده‌ستی تیشک
بمده‌ری نه‌سرینی تار
بمده‌ری مائی له‌سهر شه‌قامی مانگه‌شه‌و
بمده‌ری شه‌وی ناو ده‌تکی هه‌نار

نهی خودا.
سه‌وزیکه مانگی دیکه له‌سهر نه‌م مه‌حشهری گیایه
سه‌وزیکه هه‌وری دیکه له‌سهر نه‌م زوئمه‌ته‌ی ناو ناخ

سهوزیکه نه ستیره دیکه له سهر نهم مهستییهی بولبول
 سهوزیکه خوری دیکه له سهر نهم تهرمهی گونه باغ
 سهوزیکه... پریکه له ده ریا... پریکه له نور نهم خوینه
 سهوزیکه... پریکه له شهو... پریکه له به هار نهم مهرگه
 سهوزیکه لۆکهی تر به دهم نهم هه موو زامه وه
 سهوزیکه زهوی تر به دهم نهم هه موو کیلگهی تر سه وه
 سهوزیکه بائی تر به دهم فرینی نهم کوتره وه
 بیچینه نه لغبای دیکه بو شیعرى نه و دیو دنیای مهرگ
 بیچینه ژماره ی گه وره تر بو حیسابی پوژانی نه و دیو مهرگ
 بیچینه دهفته ری بچو کتر بو باسی مهراقی جیهانی نه و دیو مهرگ.

کۆرسی خه نجه ر

پوژی یه که م:

پوژی یه که م هه موو قوتابییه کی تازه له پۆلی خه نجه ردا دهگری.
 هه موو شاگردیکی نوێ ده ئیت: به م ته باشیری خوینه چی بنوسم؟

پوژی یه که م به ر له وهی خوو به م مامۆستا روخۆشه وه بگری (که بۆنی
 جهنگی لیدیت له گه ل کۆتردا)، بیرمان له زیندووکردنه وهی په یمانه کانی
 نیوان ئیمه و ژبان ده کرده وه. بیرمان له ریکه وتنی تازه ده کرده وه له گه ل
 ناگردا. ریکه وتنیک پۆله کانه مان پرېکات له فینکی ته بایی، له گولاوی
 په یشین، له عه نه به ری یه کدی دوان.

پۆرى يەكەم، هېشتا خەيالىمان لای مەرھەم بوو، دەمانگووت: نرخی دەرمان لە ئەجزاخانەى سروشتدا ھەرزانتەرە.

بە رەچەتەيەك لە ئەرخەوان، شوشەيەك ئەوينى پاک لەم گوئستانە چاوشينە دەکړين. بۆ بچوکترین زامى سەر پيستی رۆح، پەرداخيک لە سۆز لەم کانيیە رووپاکە دەخوینەوه. دەیانگووت: تیکە ئکردنى بۆنى ترى لەگەل ھەناسەى نارنجدا، بۆ خەمى خوشەويستی باشە. دواى نوستن لەگەل یاردا، شەمالى ھەر شەقامیک خەمرەوتنە.

ئەى خودايە، چەند سەیربوو
پۆرى يەكەم هېشتا خەيالىمان لای مەرھەم بوو.
پۆرى يەكەم، بیرمان لە تەمەنى وەرز و سāl و سەدەکان دەکردەوه
دەمانگووت: پۆرژیک گەر چرکەکانى وەکو تۆو بچينين، چەند ھەفتەى
بيخەروارمان بۆ دەگريت؟ ساليک گەر ھەموو سەعاتەکانى بکيئين،
تەمەنى پەپوولە چەند زیادەدەکات؟

سەدەيەك گەر بە هیمنى ناویدەين، قاقای مندايیک چەند درێژدەبيتەوه؟
ئەى خودايە، چەند سەیربوو
پۆرى يەكەم هېشتا خەيالىمان لای تەمەنى گۆلەکان بوو.

پۆرى يەكەم
بیرمان لە گەورەيى کۆشک و مال و ژوورەکان دەکردەوه. دەمانگووت: گەر
کينگەيەك بە ھەندى ئەفسانە سەوزکەين، چەند سەدای ئەم بولبولە

دوورتر ده پوات؟ گهر کۆشکیک به هه ندی ژوور له سه راب گه وره ترکه یین،
 ئهم لقه سه وزانه، کلاوی چهند به پرووی دیکه ده گرن؟ گهر ئهم په نجه رانه
 به ئه ندازه ی له یه کتر ازانی نازکی دوو عاشق له کاتی نوستندا، والا ترکه یین،
 زایه ئه ی ئهم پیاوێه چهند هووتر ده چیتته ناو جه سته ی باغه وه؟
 ئه ی خودایه، چهند سه یربوو
 پۆژی یه کهم هیشتا خه یانمان لای بولبول بوو.

پۆژی دووهه م:

قه تییه کی بچکۆله له بهر په نجه رهکانی پۆلدا به خوێنه وه نیشته وه و
 گووتی: مالاوا ئه ی درۆی تاریکی ژبان. ده مه شیرینکی چکۆله له ئینجان هکانی
 پۆلدا مرد و به ته وه سه وه پرسى: ئهم خه وه کورته بوو ژبان؟ لای
 نیوه پۆ هه ورێک به سه ره ماندا تییه ری و گووتی: نه ها... نه ها... ئه ی
 گه مره کان، ئیوه ن قاره مان هکانی ژبان؟ بایه ک راوه ستا و گووتی: تف له
 تۆ، تف له تۆ، ئه ی بێشه رمترین بێشه رهف، ئه ی ژبان. نزیک شیوان،
 به زمگیرێک گووتی: ئهم بیده نگیه ره شه بوو، ناوازه جوانه کانی ژبان؟
 بهر له خۆرنا و ابوون، نوێرکه رێک وه ستا و پرسى: خودایه... خودایه، ئهم
 سوژده بیتامه بوو، ژبان؟ کۆتره کان پرسییان: ئه ری ئهم شه که تبه وونه
 بیهیکمه ته بوو فرینی به رزی ژبان؟ پاساریه کیش به دنیاییه وه گووتی:
 به ئی، ئهم نیستگه چه په ک و دوور و لاتهریکه بوو، مائی ژبان.

پۆژی دووهه م

ناو له گیرفانه کانیدا، باغیک له گوئی مردووی ده رهینا و گووتی: تا
 سه یینی په ره په ره په ژمورده یی ئهم باغه له بهرکه ن. سه راب به خوماری

هه موو تلياکه کانی ناو خوئینییه وه، گووتی: بهیانی بیردۆزی نهم مهستییه ده خوئینن. شهو به ته باشیره سپییه کانی قیامه ته وه، پییگووتین: سبه یینی تاقیکردنه وه تان له گیانکیشاندا ههیه. ناگر به گومانی بلیسه کانییه وه گووتی: من پرسیارتان له مردنی ناوگدا بۆده هینمه وه.

پۆژی دووههم، فیبربووین

هه مووی دوودتی مرقه، پرسه ی نهم لاله زاره
هه مووی پرسیری پوچه، لاوانه وی نهم یه لدایه
هه مووی خوینی کۆتره، ماچی نهم دلداریه
هه مووی برینی قومرییه، قاقای نهم مندا له.

پۆژی سێههم:

یه کئ ره شنوسی خوئینی خوی وونکردبوو
یه کئ لاپه رهی فرمیسکه کانی به هار دهفته ری بوو
یه کئ زمانی برای بولبولی دهرهینا
یه کئ دئی خوئینی عه نقایه ک قه ته می بوو.

له شانۆگه رییه کدا، یه کئ له شی هه موو برینی باغچه بوو، پۆلی گۆلیکی ده بیینی له به شی نو قه بوی به هاردا. یه کئ دهنگی هه ناسه ی، هه وای مردنی که مانجه بوو، ده یگووت: نه ز مۆسیقارم له کفنی شکوفه دا. یه کئ هاواری، هاواری خنکانی پیانو بوو، پۆلی دهریاناسیکی ده بیینی له که شتی حه قیقه تدا. نه کته ریگ خودای سه ربی و به خوینی نه و ناوی نه خویندراوه ی تیکسته کانی نوی. شاعیریگ به مه رگی عه نده لیب، عه زه لی بۆ غوئچه رازانده وه. دهرهینه ریگ، قه له نده ریکی سووتان و ناله ی نه وی به سه ر پشکوکاندا به شکرد.

ئەي خودايە، پۇژى سېھەم
دارشتەمان لەسەر سۆزى خەنجەر نوسى.

هەولەدانىك بۇ پىناسە كەردنى «كوشتن»

كوشتن، بىدەنگى شەوانەي كۆلانى ئىمە بوو
بىدەنگى پاتۇنيای دراوسى خەوتووەكانى ئەودىومان
كوژانەوہى چرای ئەو پىاوە بوو، كە بەدىار كوژانەوہى چرای پىاوانى
دىكەوہ وەستابوو
راچلەكانى كۈنە پەپوى خەوشەكەمان بوو، لە دەنگى كامبەوونى ھەنار
راچلەكانى ملوانكەي خوشكەكانمان بوو، لە ترسى خوينى سىنە
رابوونى دەستى براكانمان بوو، لە دەنگى پىكەننى خەنجەر
كوشتن، دىواری چكۆلانەي نىوان مەن و ئەم كىلگە دوورە بوو
ھەلنەوتانى مەندائىكى گەرەك بوو، لە زەنگىكى گەرە. رىئەلكرەدى
فرىشتەي كۈچەكەمان بوو، بۇ خراپخانەيەكى دوور.
گرەندانەوہى لەدايكبوونى ساوايەكى ھاوسى بوو بە مەخسەرەوہ
پاككرەندەوہى ھەندى ژوور بوو لە كۆشكى پەر لە تەمى ژيان. كورەكرەندەوہى
رىنگاي پرسىار بوو ھەتا گەيشتن بە دەريا. ئامازەكرەدى كۆلانى ئىمە
بوو، بۇ خوينى ئىنجانەكانى خۆي. ھەلەمژنى ھىلانەي ئىمە بوو، بۇ
ھەناسەي كۆترە خنكاوہكانى خۆي.

لە دەفتەری چێزەکانی پیاو کوژدا

لێگەرێن با تامی ژمارەکان بکەم
 لێگەرێن با بە یەک بە یەکی خۆتی ئەم پیاوێ جوانانە خۆم رەنگبکەم
 (من سائیک هیندە نیچیرم هەبوو، گووتم: حیسابی ژمارە دەستکەوتەکانی
 ئەم وەرزه بێمانایە).

لێگەرێن دوو بە دوو لە چیرۆکی ئەم عاشقانە تێبگەم
 (من ئەم باغەدا، هیندە عاشقم بینی
 گووتم: ئیدی دیارە، عەشق بۆتە منداڵبازار).

لێگەرێن سێ بە سێ ئەم هیلانەیە بپنوم
 (من ئەو کات هیندە هیلانەم بینی،
 پرسیم: خودایە، وەرزیکی دی، ئەم هەموو باندەییە چی ئێبکەین؟).

لێگەرێن چوار بە چواری ئەم چوارگۆشەی یەقینە بپنجمەو
 (ئەو هەفتەییە، هیندە ئیماندارم ژمارد،
 رام وابوو: کەمێک لە کوفر بۆ یادگار هەنگرم).

لێگەرێن پێنج بە پێنجی ئەم وازیە بشکێنم
 (ئەو وەرزه هیندە گەمە یەک یەک دی، پرسیم:
 دیارە ئەمسال، زێری ئەم خەلاتە بۆ کەس نییە؟).

لینگه رین شەش بە شەشی ئەم مۆرەیه هە ئەدم
(ئەو پۆژە هیئەدە دوشەش بۆ باغچە هات، گووتەم:
بەم نگیئە شکاوهوه، مە چیدی یاری ئەگەڵ گۆل ناکەم).

لینگه رین بە حەوت بە حەوتی ئەم ئاسمانەدا سەرکەوم
(ئەو مانگە هیئەدە فریشتە کەوتنەخوار، هاوارمکرد:
خوایە، بۆ ئەم باڵەخانە کۆنە، پلیکانەیهکی نییە؟)

لینگه رین با چیژی رەنگەکان بکەم

مەن و سوور

تۆ ئەو رەنگی سفرە دیووتی یەکەمین یار، رەنگی بیرکردنەوهی هاوپی
شەرمەکانی زیندان، راجەلەکانی زام ئەگەڵ هەموو ئیوارێکەدا، کاتی
خوینی خۆمان لەسەر شۆستەکان جێدەهێشت، چونکە پێوستیمان بە
ئەفسانە یۆر بوو، پێوستیمان بە مەرکەب بوو، بۆ حیکایەتخوانە
نەبێنراوەکانی شەو زەنگ. کاتی میژوونوو سە ریاکارەکان ئە زەنگیان دەدا
و دەیانگووت: سەیرکەن، حەقیقەتمان پێیە، بەلام پێنووسمان پێ نییە.
کاتی وێنەکێشە چکۆلە درۆزەکان دەیانگووت: نیگارمان زۆر پێیە و رەنگمان
لێیەراوە. بەختەوه ریش ئە زامە کۆنەکانیدا دەگەرا، دەییینی رەنگی هیچ
برینیکی خۆی نانا سیت. گەردەلوول بە دۆسییە زستانە کۆنەکانیدا دەگەرا
و دەییینی، ناوی منداڵەکانی خۆی لای هیچ ئاسمانیک تۆمارنەکردووه.
هەنار نامەی دەنارد: رەنگی مە دزن و ناوی دال و باز و سیمەرغەکانی

پېښوسن، رهنګى من مه دزن و ځالى نهم مندانهى پېښگر نه وه، که کهس نازانيت وه چهى چ شاريكى شوومه. شاعيره کان دهاتن و دهيانگووت: نهى هه نار، گهر سوورى دلى تۆمان هه بایه، نيستا ديوانى گه وره مان ده بوو. پياويک دهات (نه ناس) دونياى هه موو به سپى ده بينى، له سهر گيانى سپى گياکان، نيگارى ده کيشا، دهيانگووت: گهر من رهنګم بناسييايه، تابلوى گه ليک که شتى سهر له سهر مديا. ژنيک دهات (نه ناس) ناوى هه موو ليک ده بينى، له سهر کان بيه کانى شهره فى خوى به توره بيه وه (به روکى خوى داده درى) و ده يگووت: گهر به متوان بيايه روو به روو سهرى خوين بکه م، تۆلهى گه ليک سهر م پييه. حوجه دارى پير که دونياى وه کو نايه ته کان ته فسيرده کرد، شوى به سورت ده شوبه اند، شه هوته ميخه کى به چيروکى نه سحابه کان راهه ده کرد، ده يگووت: گهر ده رايه کى سوورم هه بايه، خه يالى ده و له تگه ليکى سهر م هه يه. شاتوو نه و ميوه به نازه، که هه ر زور که م قسه ده کات، ده يگووت: سوورى من کامل بوونى هو شيارى منه به نه نيبه کانى نهم گه ردونه، سوورى من خه مى منه بو مردنى نهم سيوهى دراوسيم. نه فسه ريک دهات (نه ناس)، دونياى به بيره نګ ده بينى، ده يگووت: نالاکانى ولات بکه ن به سوور. پوسته چييه ک شه و هه موو نامه کانى خوين ناوى ده کرد، به يانى ده يگووت: نه مشه و له پوسته خانه هه رچى هه ر هه کوژراوه. نوسه ريک چيروکيکى پر له فيشالى خوى سوورده کرد، به يانى هاواريده کرد: پالنه وانه کان يان شه هيد کردم. کچان و دايکان به هاتوهاورى درووه ده که وتنه سهر شه قامه کان، ده يانگووت: زورداران، شهره فى نيهمه يان نه تک کرد. سهره تگيکى پير (به که تبه سپيه پاکه کان بيه وه) له سهر ميژى قومار ده پيرسى: به پارهى وا خوين ناوى ده توانم کايه يه ک بکه مه وه؟ قومار چييه کان له به ردم خراپخانه کانداه يانگووت: دوتنى شه و، له شه رده نووکى نيوان بالنده کان، سهرتاپامان بوته زام، ده توانين به خوينى نهم هه موو مه له وه بيينه ژوورى؟ فريشته يه ک بو

مۆلەت دەچوو بۆ لای یەزدان، خودا دەیگوت: عەجەب، کچم تۆ ئاوا
 ھەزەت بە خوینە، من پێمابوو فریشتەکان وەک من ھەزبان لە خوین
 نییە.

من دەمزانی، شەو نەرنجییەکان... بەیانییە پرتەقایییەکان... نیوەرۆ
 نەرخەوانییەکانی سەرسوڕمان، چەندە شەیدای سوورنیتی ئیواران. دەمیست
 سیوێ کالەکانی حوزەیران دەئین: ئەو خودا، ئێمە بۆ وەک سیوێکانی
 ئەیلول سوورین؟ شەوان دەمیست، بەفر دەپرسیت: من بۆ سییم؟ منداڵە
 قەرزەردەکانی ھەتاو دەئین: زەردی شادرووی ھەموو پوچیەکانی جوانییە.
 من ئیدی تۆم ھەڵاڵدەکرد، من ئیدی بۆ تۆ دەژێام. ئەو ڕەنگی خەوی
 میوھەات. ئەو ڕەنگی ئومیدی شەفەق. ئەو ڕەنگی شوێن. ئەو ڕەنگی
 کات.

سپێتیم چۆن ناسی؟

منداڵ بووم، کۆترەکان گووتیان: با سپێتیت بۆ بێنین، بە ھەرتەقاي
 دەریا. دەتوانیت بەشیکەیت بەسەر بالندەکانی دیکەدا، بەشیکەیت بەسەر
 سینە ئەو بۆلبولانەدا کە دەیانناسیت.
 منداڵ بووم ھێلانەییەک سووتا پێو ئە نھینی سپی. کەشتییەک ھات،
 بەرلەووی لەتگەر بگریت، سپیتی زەمانە دوورەکانی فریدایە ئاومووە.
 دەریاوانەکان بە گۆچانە سپییەکانیانەو ھاتە شار. یەکیکیان گووتی:
 سپیتی سافوونی یادگارەکانی منە لە جوانی. سپیتی زەمەنی راستەقینە
 ئەم سەرەتایە کە ھیچ سەرەتایەک بە پۆژیک لە خۆی نازانیت، زەمەنی
 ساھکردنی گولە بۆ قەرزەکانی خۆی لەگەڵ شەودا، پۆژی پەشیمانی

ياقووته له منەتى ھەموو تيشكەكان.
 ٺەو گووتى: باجى سپىتى ھىندە زۆرە بە كەس نادىتەو.

ھەرزەكار بووم، سپىتيم بۆ شەويك لە پەمووكان قەرزکرد كە دەبايە
 جارێك لە زامم تىبگەن، سپىتيم بۆ خوێنى عەشقیك لە لۆكە خواست،
 نەيگووت: بەم مەرھەمە زامى وا چۆن سارىژدەبىت؟

ھەرزەكاربووم، كۆتريك كوژرا و سپىتى رژا بەسەر بازارى ميوەكاندا،
 سپىتى رژا بەسەر گومەزى مزگەوتەكاندا، شە پۆليك كوژرا و لەبەر كفنە
 سپىيەكانى كەس نەيناسىيەو.

رۆژيک، پلنگەوانىكى مەست لە ناوەرەستى وەرزەكانماندا دەرکەوت،
 دەيگووت: لەبەر پارچەى خوداى شكاو، ئيمانى خۆم نابينم. لەبەر
 لەتى مەعشوقەكان، دلى خۆم بۆ نادۆزىتەو، لەبەر ئەم ھەموو مانگە
 درۆيەى خۆم، ئاسمانم لىديار نىيە.
 واى سپىتى چۆن كۆتريکردم.

منداڵ بووم دوکەلى سووتانى ئيمپراتۆرەكانى کوچەم ھەئەمژى، لە تىپى
 سپى منداڵە رۆحسووکەكان دەرگرام، چووم بەرەو ھالاوى سپى دەريا
 بىشەرەفە دوورەكان.

رۆژيک، كانىيەك بەسەر سەرما رووخا ھەمووى تەليسم بوو، لە دەغليکدا
 وەسىتى بانئەدەيەكم دۆزىيەو لەسەر خەزنە سپىيەكان، لە مەرەزەيەکدا
 خەيالى پر لە ئاوى بەيانىيەكم دۆزىيەو، سەر بە ھەقتەى مردنى
 رەنگەكان.

رۆژیکیش شاره‌کان مردن و جگه له سپیته هیچی دیکه‌یان جینه‌هێشت. هه‌رکه‌سێک له ده‌ریا دووره‌کانه‌وه ده‌هات، من ده‌ستم ده‌خسته به‌ر گیانی، جگه له خۆی دوورگه سپییه‌کان هیچی دیم ده‌ستنه‌که‌وت. بانه‌ده‌کان ده‌گه‌رانه‌وه و قسه‌یان له‌سه‌ر دیواری سپی، نیشته‌وه‌ی سپی و هیلانه‌ی سپی ده‌کرد. کۆتر له شوێشی سپی و له جه‌نگی سپییه‌وه نالابوو. من ویستم چنگێک سپیته له غولامیکی نه‌خۆش بکرم، نه‌و ده‌یگووت: نا، به‌بێ نه‌م ره‌نگه من ناگه‌مه سفیدستان.

جه‌نگه‌لێک هه‌بوو، سپیته نه‌ده‌فروشت، من ده‌رگاکانیم شکاند. من سانه‌های سال له گیانی سپیتیدا گه‌رام له توره‌یی سپیدا ده‌ستی خۆم بری له ئاره‌زووی سپیدا له‌شی خۆم هه‌لاهه‌لاکرد به‌لام بروانه، بروانه ته‌نیا غوباری سپیم هیتایه‌وه ته‌نیا نه‌ستیره‌ی سپیم ده‌ستکه‌وت. ته‌نیا تووی سپیم وه‌شاند. ته‌نیا نیرگسی سپیم ده‌سککرد و ته‌نیا هیلانه‌ی سپیم دۆزیه‌وه.

پارانه‌وه‌ی دووهم

ئه‌ی خودایه
به کۆتر بێ بېمبۆریت
با گه‌ردنم نازاکات نه‌و.
عه‌فوومکه‌ن هه‌ور و نه‌ستیره

عه فوومکهن خۆر و مانگه شهو.

ئه‌ی خودایه

با ده‌چم له جوانی و له ده‌ریا

با ده‌چم له په‌پووله و خه‌یاڵ

با ده‌چم له غه‌می جه‌قیقه‌ت

با بگه‌م به شکۆفه‌ی مه‌حال.

ئه‌ی خودایه

بمبورن ئه‌وه‌ی لییان بووم

بمبورن ئه‌وه‌ی له من بوون

بمبورن ئه‌وه‌ی لییان چووم

بمبورن ئه‌وه‌ی له من چوون.

ستایش

من به‌پیر جوانیه‌کانی خۆمه‌وه ده‌چم. گهر هه‌رکەس به‌پیر جوانی
خۆیه‌وه بچووبایه، به‌هار ئهم هه‌موو نازه‌ی به‌سه‌ر ئێمه‌دا نه‌ده‌کرد.
من به‌پیر هه‌وای پر له سرودی رۆژه ته‌ماوییه‌کانی شکۆفه‌ی خۆمه‌وه
ده‌چم، که گه‌وره‌یی من، وه‌کو گه‌وره‌یی مندالێک به‌گولوانکه و ده‌سترازه
دا پۆشرا بوو.

ناه، گهر هینده باستان له راستی نه کردبایه،
 دروکانی نهم مندایییه به چی وا گهوره دهوون؟

من دههگوت: بژی ژبانی من له گهل بوکه شوشه کانددا

بروخ ئه مهنی من له گهل ئیوهدا

بژی بیکاری، برسیتی و دیلیتی من له گهل خومدا

بروخ نان و کار و نازادی من له گهل ئیوهدا.

بژی تو (ئه من)، ئه منی نهوهی له دریاوان، له ماسیگرهکان، له
 رینگرهکان، لهو بازرگانانهای نووتهوانهیان له که پوودایه، لهو
 عه ره بانچییه نه خوشانهی گویچکهیان هه مووی نقیمه... پوونترو و ساقتر
 و گه شتریت.

بژی... بژی، یه کگرتنهوهی پارچهکانی تو که له یه کگرتنهوهی
 پارچهکانی نهم خاکه جوانتره. بژی... بژی دابه شبوونی تو به سه
 شهفتی جه لاده کانددا، که له دابه شبوونی نهم خاکه جوانتره به سه
 زهمانی توتیییه کانددا.

من ستایشی ییرهحمی خه نه رهکانی خوم دهکهم. ستایشی ژهر دهکهم
 له سه لیبوی عاشقان. ستایشی پشکو دهکهم له جه هه نه مدا. ستایشی
 باندیدی کوژراوی سه ربانهکان دهکهم. ستایشی ماسی خنکاو دهکهم
 له لهدا. ستایشی کوچ دهکهم لهم ولاتهوه بو نهو ولات. ستایشی
 فرین دهکهم لهم دره ختهوه بو نهو درهخت. ستایشی مردن دهکهم لهم
 خه نه رهوه بو نهو خه نه ره. ستایشی زستان دهکهم لهم به هارهوه بو
 نهو به هار. ستایشی کوچهی خالی دهکهم له شهوانی شهردا. ستایشی
 په ناگای خالی دهکهم له به یانیانی ترسدا

من نوڙ بۆ نهو گيانانه دهكهم كه بۆ بهگزامكان چه مينه وه
 نوڙ بۆ نهو بارانانه دهكهم كه رۆژى مردنيان بۆ شتين
 نوڙ بۆ رهشيتى موتله قى شهو دهكهم.

من دروى خۆم به سهر لاشه كاندا دهبارينم
 دوعاى خۆم به سهر گۆره پانه كانى شهردا دهخوينم
 دهلييم: خوات له گهڻ نهى فيشهكى ته لايى من، خوات له گهڻ نهى
 گوللهى نازهنينى من، نهى جبه خانى نازيزم كه به رهو لاي دوژمنه كانم
 سهفه ردهكهن... خواتان له گهڻ

من ستايشى له شى هه لاهه لاي ناحه زه كانم دهكهم

ستايشى توندوتيزى دهكهم، له گهڻ بچوكترين ئيسكى باندهدا
 ستايشى شكانى نه ريته كانى شهردا دهكهم، له گهڻ لاوازترين په پووله دا
 ستايشى ناگر دهكهم له كاتى سووتانى غونچه دا

من ستايشى خۆم دهكهم
 ستايشى خه نه ره بيستايشه كانى خۆم و مردنه تاريكه كانى خۆم دهكهم.

پیاو کوژ و نه وانه ی که دین

پوژنیک یه کییک دیت له بیه یوایی مندا نه ئاماسیک ددوژنیه وه، که له
 هه موو ئومیده کان جواتره
 یه کییک دیت له هه راجی دوا ی مردنی مندا، به شیک له من ده بینیت که
 من نه مبینیه
 یه کییک دیت له گیرفانی خویناوی مندا یاقووتی ددوژنیه وه، که له میژه
 هه مووتان بو ی ده گهرین
 به لام من کیلی مه حشه ره کانی خوم له شوینی نه وتودا ده شارمه وه، که
 نه وی پوژ، کهس نایدوژنیه وه.

پوژنیک بائنده یه ک دیت، که پره له گومانی بیمانا دهره ق به دادیه روهری
 خودا.

له کوفره کانی مندا بره یه کی قوول ددوژنیه وه که من نه مبینیه
 له دهسته بیتینه کانددا، فرین ددوژنیه وه... فرینی زور، که ئاسمان
 توره ده که ن.

یه کییک دیت له کانه زای من هه فه زکی چکولانه دروسته کات، هیند
 چکوله، که ناریه ک ناگریت

یه کییکیش له م نوتفه شه رمانه ی من مندا ل دروسته کات، مندا ل که من
 ناینام، مندا لی زور، که باغه کان توره ده که ن

شه ویک (من) دیت، له من یه کیکی دی دروسته کات، منیکی زور، که
 بیئه وه ی مه به ستیان بیت، دره خت، چیمه ن و گوله کان توره ده که ن.

پیاو کوژ و یارمەتیدەریک

بەم دەمامکی فریشتانەوه هاتیتە ناو ژبانی من
 بەم فریوی دڵسۆزییە پۆژەکانی منت لیوانلیوکرد لە مەراق
 بە بۆنی موعجیزەوه هاتی
 بە پوچی سوو خۆریکەوه لەم سەودایە چووینتەدەر.
 من لەودییو خەڵوەتیی خۆمەوه، بە برینی خۆمەوه دەرژام، تۆ لەودییو
 شەوهوه ویستت لە تاریکی دەرچیت و هاوارتکرد (نەه دۆست، بە
 رزگارنکەم). من لە گەمژەیی خۆمەوه دەرگاگانم کردەوه و گووتەم (نەه
 دۆست، وەرە و رزگارمکە).

بەم دەمامکی مەرەمانەوه، زامیکی منت ساریزکرد، سەبووری گۆنیکیی
 خۆت لە خوێنی پزّاویی من هەئسوو، بەلام وەرە سەیری شوێنی کینەه
 ناو نیگاکانی خۆت بکە
 بزانه مردن قوولترە یان منەتی ئەم هەتوانەه تۆ
 بزانه خەنجەر تیزترە یان لەخۆیاییوونی چاکەه تۆ.
 ئەفسوس کەس نییە، خراپەه من و چاکەه تۆ بەراوردکات
 من لە جامی یارمەتییهکانی تۆم نۆشی و بۆ هەتا هەتایە خۆم دۆراند
 لە پەرداخێ دۆستایەتیتم خواردەوه و شەرمفی خۆم هەلا هەلاکرد
 جوانتربوو لە خەڵوەتیی خۆمدا، تەنها بەدەم برینەکانمەوه بەرم
 جوانتربوو دەرگا لە منەتی ئەم چاکەیه داخەم
 تۆ لەسەر نیسکەکانی من بۆ خۆت سەلماند مەروئیت؟

تۆ له سەر غروری من، بۆ خۆت نیشاندا بالایت؟
سهلماندت من بچوک و لاوازم و تۆ مهزن
سهلماندت من هیچ و دزیوم و تۆ جوان.

پیاو کوژ و هاو پیتی

دۆستایه تی ناومژوو بوونهومی پرگانی بچوکی دهستی من بوو، که هه رگیز
نه متوانی باز نه یه کی لیدروستبکه م
شکانی ته رازوی دهستی من بوو، که هه رگیز نه متوانی هاواری بانده یه کی
پێبکیشم
ناسمانی من بوو، نه متوانی هه وری بۆ قه رزبکه م
ده ريام بوو، نه متوانی یاقووتیکی بۆ بکرم
من به رووی کینگه سه وزه کاندایه یاندم:
ئه ی له عه شق به دتر، ئه ی له خۆشه و یستی دپییستر: ئه ی هاو پیتی.

شه ویک که له کوشتنی گو له کان هاته وه، شه ویک که له تیربارانی
دره خته کان گه رامه وه، گووتم:
ئه ی خوینی هاو پیتی... ئه ی له خوینی دوژمن شیرینتر.
ئه ی جهسته ی هه لاهه لای، هاو پیتی... ئه ی له جهسته ی دوژمن نازیزتر.

شه ویک که له نیوان به لهم و مانگدا خه وتبووم
له نیوان دارستان و هه وادا پیاسه مده کرد، گووتم:

نهی له یه کهم باغ جوانتر
 نهی له یه کهم به هار تازه تر
 نهی کینه ی من، نهی کینه ی نازیزی من... نهی هاوړیتی.

پیاو کوژ و خاتوونیک

من ټیکه نه یه کم له تامی گیلان و خوین و باران
 من کوکتیلیکم له شه و ژهر و ږشه با
 بو بروسکه یه کم تاقی ناکه یته وه؟
 زنجیر نییه، یهک زنجیر هه بایه، من توم پڼ دهسته مو ده کرد.
 دروڼه هه موو حوکه کانی قامچی
 نه گهر تو وا نازاد نه بوویتایه، من حزم له باغی گه وره تر بوو.
 نه مشه و، مردن نییه، نه گهر مردن هه بایه
 دواي خوماری نه م ژبانه پوچت نه ده که و تم

نهمده گووت: خانم، من بونی واو دیلای چیمه نم لیدیت
 بو له ژیر چه تری نه م عیرفانه خوینینه دا نه بیینه دوست؟
 نه مړو، نیچیرم نییه، نه گهر نیچیرم هه بایه
 بیرم لای شه هوته تی وا نرم و نه وی نه بوو

نهمده گووت:

وهره نازیز با خه نوزی نه م کولتووره کوژراوانه ی دارستان بگه شینینه وه.
 نه گهر خوین هه بایه، من بو دهم گووت:
 وهره، با به شی چرو خه مگینه کان، خومان فینک بکه یینه وه.

نهمرو ههینییه له باغی پیاوکوژان،

نهمگهر ههینی نه بایه، له زهنگی خاکی وام نه ده دا، تو پیم بنییت:
 نهی پیاو، بۆنی ناگری دزراوی کۆلانه کانی به هارت لیدیت
 تامی شهرابی دزراوی میوه وه حشه تناکه کان ده دیت.
 نه تده گووت:

نهی پیاو، منی له شکوفه شکوفه تر
 به چی له زستانی عومری تو بپه رمه وه... به چی؟
 منی له ماسی ماسیتر
 به چی له سه حرایه ی دلی تو به م... به چی؟
 منی له کوتر کوترتر
 به چی له گهل نه م ناشویه گیانی تودا بسازیم... به چی؟

پیاوکوژ و نه هیدیک

نهی گهمزه
 من له پیناوی ههموو جوانییه کاندای مردم، تو له پیناوی هیچدا
 من له وسهری ههموو چیژه کانه وه هاتمه وه، تو له وسهری ههموو
 پوچییه کانه وه
 ههموو وینه کانت به دیواره کانه وه، به رامبه ر بۆنی گوئیک نین... که
 دۆراندت

ھەموو ئەم ستایشە، بەرامبەر پەپوولەیک نییە... کە چیدی نایبیت
 ھەزار فریشتە، ئەم زامەت بۆ رابژێت، بەرامبەر نیگای کچیک نییە...
 کە ئیدی لەدەستچوو
 ھەزار باغ، برینت بۆ مەرھەمبەکن، بەرتەقاي گوناھي ماچیک نییە...
 کە ئیدی قامی ناکەیت
 بگەیتە سەد بەھەشت، ھیندەي گەیشتن نییە بە چلی ھەنجیریکی بەرز...
 کە ئیدی نایگەیت
 بچیتە ناو سەد رووبار، وەکو مەلەکردن نییە لە گۆمیکي پر ماسیدا...
 کە ئیدی ناچیتە ناوی
 بەیانی تف لە زامەکانت بکە و وەرەو
 تف لەم شوێن خەنجەری دوژمنە بکە و وەرەو
 بە پچوکی (وەک مۆفیک) لەنیوان خەندەي کالیبتۆسەکاندا بمرە...
 جوانترە.

(کە دواجار بۆلەکان خۆیان دەمرن، تۆ بۆ لە پیناویاندا دەمریت؟)
 ھیندە کائام مەبە، ئەي دۆست، وا بزانی ت مردنی تۆ گۆزار
 دەپازنیتەو. سەیرکە و ببینە، ئەي دۆست، دواي مردنی تۆ، ژيان ھەر
 وەکو خۆیتە. سەیرکە و بگری، ئەي دۆست، دواي گەرانیوشت، مردن
 ھەر وەکو خۆیتە.

پیاوکوژ و دهسته یهک له نازادیخوازن

من به بێ وتارهکانی ئیوه له سهر نازادی... نازادم
نه گهر زنجیرێک هه بێت، له دهست و پێی ئیوه دایه.

ئه ی نهوانه ی هه می شه باسی پاشه پوژ ده که ن و ده ستان ناگاته نزمترین
هه رمیی حه وشه کانتان. ئه ی نهوانه ی باسی سه ده خۆشه کانی سه به ی ن
ده که ن و ناوێرن سه یری پیا له ی پر له ژه هری ئه م به یانییه بکه ن.
ئیه له میژ، هسه له داد و یه کسانێ ده که ن، به لام داد په روهری ئیوه،
ناگاته داد په روهری گوئییک که نه مپو ده گه شیتته وه
من به بێ هاوارهکانی ئیوه بو یه کسان
له گه ل نه ستیره و زهوی و زینده وه ره کاندایه کسانم.
ئیه هه مووتان به نه ندازه ی جامی هه نگوین، تام ناده نه ژێ

مه شخه له کانی ئیوه، کوا به قه د چزووی دوو پشکیکی شه رمی ژێر
توت په که کان، تاریکی نازار ده دات
په لاماره کانی ئیوه، کوا به قه د ده نوکی زه رنه قه و ته یه ک گول و ریاده کاته وه.
من له بری مارشی ئیوه، له گه ل پوړ و پشیه کاندایه مارشه که م
ده زانم، نه و پوژێ ئیوه بانگی بو هه لده دن به قه د ده نکییک زه ی توون
سه وز نییه

نه و پوژگارانه ش که جه نگتان بو به رپا کرد
وهک نه و پوژگارانه وان که پوختان
من به بێ شوپشه کانی ئیوه، کو ت و زنجیری خۆم پساندوه

هاوار لە من، کە بەبێ هیچ دروشمێک. ئازادی گۆل، مانگ و پویار
دەژیم

هاوار لە من، کە بەبێ هیچ جەنگێک، پوژ بە پوژ وەرزی ئازادی خۆم
دەژیم.

پیاو کوژ و شاعیریکی نیشتمانپەرور

بەحرەکانی تۆ بو و ساردن، تەفەیلەکانی تۆ بو و ژاکا
دەنییت لە باغچەیەکەو هاتوویت، هەمووی ناشووی غونچەی درۆزن
بوو

دەنییت لە ژووریکدا لەدایکبوویت، سەرتاپای شیوەنی گۆلەباغ
چییه؟ قافیەکانی تۆ لە بیمارستانی چ دیوانیکەو هاتوون؟
چییه؟ عەروزی تۆ لە خەستەخانەی چ کۆریکدا گەورەبوو؟
من تیناگەم، خەیاڵی تۆ سەر بە جنسی خەیاڵی چ مەیخانەیەکە؟
قەڵەمی تۆ، سەر بە خێڵی قەڵەمی چ میڤەلیکە، ترساو؟
شیعرەکانت، بۆنی قەووزی لێدیت، قەووزی جەماوور
پەخشەکانت بۆنی زامی لێدیت، زامی سەر سینەی شۆرشەکان
شیعرەکانت، بۆنی لێخنی ئەم راپەرینە رزێوانەی سەر تاقەکانی لێدیت
بۆنی زیرابەکانی ئازادی و جۆگە لێخەکانی خەبات.

تۆ بۆنی میللەت لێدیت... من بۆنی خۆم
تۆ بۆنی عارەقی گۆرەپانەکانت لێدیت، دواي سەرکەوتن
من بۆنی دەرویشیکم لێدیت، دواي پرسیار.
سەیرکە نوکی قافییە ناسینەکانی تۆ، لە خەنجەرەکانی من تیرترن
خوێنی وشەکانی تۆ، لە خوێنی کوژراوەکانی من تەپترن.

ئهوهی ئهم کیش و سهروایه ی تۆ نهیکوژیت، بهم تیر و کهوانه
مندا لانهیه ی من نامریت. ئهوهی ئهم ههموو قافییه مهستینه کانت، له
زنجیرهکانی مندا تا
ههتا ههتایه به هوشیاری دهژی.

پیاو کوژ و کو تاییه کان

گهر ره شه باش کو تاییهات، گهر ده لهو لهکانی من نارامنا بنهوه
گهر ده ریاش کو تاییهات، من ههر لیترهه. ده ریای من کو تایینهات
گهر کو تاییه کان کو تاییهات، من لهو نه ده ستینه که مهوه
سهرده میک دیت، تیایدا، من له ههموو زیندوو ده کان زیندوو تر ده بم
سهرده میک دیت، من له دهروهی کو تاییه کانهوه، لهوسهری رههایی
زمانهوه، له نابهرینی لاسکه لازوردیه کانی ههستانه وهدا، له دهروهی
سزا، لهودیو هاژهی بوون و نه بوونهوه
تهنیا زیندوو یهک ده بم، که زیندوو ده بهوه.
ئهوکات ده بینن، ئاسمان کو تاییهاتوو و من ههر پرم له نه ستیره
من که هاتم، بۆ ئهوه بوو، تا ههتا ههتایه لیتره بم
من لیترهه... ئهوه زمانه به ناو مندا تینه په ریت
ئهوه شوینه له ناو مندا نیشته جیه.

من هاتم ده ستبخمه سهه ریگایهک و بلییم: ئه مهیه ئه به دییهت
په نهجه بخمه سهه رههاییهکی بیسنوو و بلییم: ئه مه منم... من
من (نیستا) ی ههموو ئهو هه نوکه بزرا نهه که هیشتا زۆر دوورن

سه‌یرکه‌ن گهر ئاوێنه‌ش نه‌می‌نیت، من خۆم له‌ هه‌موو مه‌خلوفا‌ته‌کاندا
ده‌بینم
گهر زه‌مانیش نه‌می‌نیت، جواتر و ساقتر خۆم له‌ دهره‌وه‌ی زه‌ماندا ده‌بینم.

سالی / ۱۹۹۸

جہ لاد

جه لادهكان به شيكن له من و تو
 به شيكن له موعجيزهكاني خودا... ده چنه به ههشت
 نه وان په شيماني شه ويكن له درگا روشنه كاني خوږ
 په شيماني گوليكن له رمونه ځي به يانياني خوږ
 ... ده چنه به ههشت

كه سيش نيه پتيان بليت:
 به هار به هاري تو نيه
 باران باراني تو نيه
 گه مدي تو له دهره ودي مائي نينسانه
 شه وې خوټ تيگه ل به نيواره كاني نيمه مكه
 به ياني خوټ مهبهسته به بايي په پووله كاني نيمه و
 ... ده چنه به ههشت

نه گهرچي من و نه و ده بيت پيگه وه، له لاله زاركاندا بكوژرين
 نه گهرچي مهرگي من ترازاني دهستي نه وه له شمشيرمکان
 به لام نيمه له چاوه پرواني قافله كاندا ليږمدا دموهستين و
 نه و ديت و به بهرده مماندا دپروات و ده چيته به ههشت

من و نهو له چاوه‌روانی یه‌کتردا پیر ده‌بین

پیر ده‌بین به‌دیار نهو گولانه‌وه که له‌سه‌ر له‌شمان ده‌روین
پیر ده‌بین به‌دیار گه‌نمی بی‌حاسلی کینگه نه‌به‌دییبه‌کانمانه‌وه.
به‌دیار نهو نه‌ستیرانه‌وه که له‌کانییه تاریکه‌کانی رۆحماندا ونبوون
پیر ده‌بین بۆ هه‌یاغیک رۆحی خۆمانی پیده‌ربازکه‌ین.
بۆ شارێک به‌ره‌و سه‌را به‌کانی برۆین
بۆ سیبه‌ریک نه‌سپه‌کانی خۆمانی لادانیین.
من پیم‌گووت:

سه‌ما بکه له‌ دوری نه‌م په‌شیمانیه‌ی تو‌ی تا به‌رده‌م دوا هه‌مین ناوتنه‌ی
وجودی ئیمه‌ راکیشا، که‌ کیلی ئیمه‌ له‌ گه‌نجینه‌ی باغه‌کاندا ده‌شکیت.
سه‌ما بکه که‌هیشتا به‌رزی فرینه‌کانی تو به‌هه‌د شانی نه‌و نه‌تیانه‌ نییه
که‌ ده‌بیت بیگه‌یتن.

له‌ شه‌ویندا پیری به‌دترین جه‌لادی هه‌ردوو که‌مانه‌.

نه‌ی باده‌نووشی مه‌یخانه‌ی نه‌تییه‌کانی من

له‌ژێر بالکۆنی رۆحی مندا سه‌ما بکه. له‌سه‌ر پاشماوه‌ی ناگری وێرانه‌کانی
وجودم هه‌له‌په‌ره. به‌سه‌ر پشکۆی به‌جیماوی سووتانی شاره‌ ته‌لاییه‌کانی
مندا بفره. له‌سه‌ر چله‌ به‌رزه‌کانی دره‌ختی حه‌قیقه‌تی مندا سه‌ما بکه.
به‌رامبه‌ر له‌وحی ره‌مزه‌ هیروگلیفیه‌کانی من بمره. بمره به‌دیار نه‌و
بانه‌ده

ناوتنه‌یانه‌ی له‌باغی نه‌م رۆخساره‌دا نانیشه‌وه
من هه‌ل‌دیم... نه‌ی هاوڕینی حه‌قیقه‌ته‌کان... هه‌ل‌دیم
تۆ پیر ده‌بیت به‌دیار دۆزینه‌وه‌ی باغه‌کانی منه‌وه
پیر ده‌بیت و سیبه‌ری شکۆفه‌یه‌کی من ناگریت.

هه‌لهاتن

هه‌له‌دیم به‌ره‌و باغی پلنگه برسییه‌کان
یه‌کیک لیمده‌پرسیت: گۆل چهند رۆحی هه‌یه؟
هه‌له‌دیم به‌ره‌و باغی نه‌و خودایانه‌ی یه‌کتریان به‌دره‌ختی نوره‌وه
به‌ستۆته‌وه.

یه‌کیک لیمده‌پرسیت: خودا، چهند رۆحی هه‌یه؟
هه‌له‌دیم به‌ره‌و ده‌واری جوانییه نه‌خواراوه‌کان
یه‌کیک ده‌پرسیت: جوانی چهند ده‌رگای هه‌یه؟
هه‌له‌دیم به‌ره‌و قوبه‌ی ته‌کینه‌وه‌ی گۆته‌کان له‌یه‌کتر
یه‌کیک ده‌لیت... له‌ بۆشایی زێڕینی به‌هاردا مه‌گری.

تووتییەک له‌به‌رده‌رگا

من به‌پرتاو سیوه‌کان جیده‌هیلَم
تووتییەک له‌ گه‌لای وه‌ریوی گه‌رده‌لووله‌کانی من ده‌خوات
حه‌رفی وه‌ریوی کتیبه‌کانی من هه‌له‌ده‌گریته‌وه
به‌ته‌نها وه‌کو بایه‌کی ماندوو خۆی به‌سه‌ر دیواره‌کانی خه‌نوه‌تی
نارامیانه‌ی مندا ده‌دات و ده‌لیت: من نه‌و تووتییە نیم عومری خۆم
له‌ فریندا به‌سه‌ر دارستانی نه‌م حه‌رفه‌ پیرانه‌دا ببه‌مه‌سه‌ر. چلاوچَل
له‌ مه‌یخانه‌کانی زماندا خۆم تووشی به‌دمه‌به‌ستی بکه‌م. من قاقایه‌کی

بیهودی جه نکهل ناگۆرمه وه به کتییی ئیمپراتۆرهکانی تۆ. هه لهاتن به شارنگهکانی هه رها دهییت چی بیت جگه له خلیسکان به ناو وجوددا. بو کوئ هه ئدییت که هه مان وشه دهنگیرته وه هه مان شوین که نه م رسته بازنه بیانه دهتخنکینن. بو کوئ هه ئدییت، که نه م ریزمانه مه غۆیییه له ناو حهقیقه تهکاندا خهوتووه. نه م رێسا فاشستییه له ناو خویندا پیاسه دهکات.

یه کیك ده پرسیت «بو کوئ هه ئدییت؟»

بو کوئ هه ئدییت؟ نهی نازکتر له نه میرهیهکی رهش له ناو گوته سپییهکاندا. بو کوئ دهفریت؟ که جه لادهکان له ناو جوانیدا خویان شاردۆته وه له ناو شیعرهکاندا خهوتوون. دهنگیان له دهنگی بولبولهکان دهچیت؟ به هار دیرینترین گوئی عه یاری خۆی دمدات له باغچه یان نور له رۆحی تاریکیان ده پرژیت. کئ بو ئاوینهکانی نه وان رووی خۆی ناشکراناکات؟ میوهکانیان له سه ر سه رینی عه شق و خوین، چ تامیکی ههیه کئ له بورجی نه وانه وه خۆکوشتن به شاعیرانه نازانیته؟ سه یرکه (با) سه ما بو سه نه و به رهکانیان دهکات، تا وانهکانیان به بلوور، به بوغرد رازا و ته وه، ته نهاییان به با و بروسکه وه نازدهکات. بو کوئ دهچیت جه لادهکان له پیش تۆوه به رهو پاشه پۆژ ده پۆن ژیان میوهیه که نه وان تۆوه که یان له باغی خۆیاندا چاندووه.

بۆ کۆی دەچیت؟

کەتۆ هەیوانیکت نییه کورسییه نیلۆفەر ییەکانی خۆتی تیا دا بنیّت و چلچرا
رەشەکانی سەر دەریا بژمیرت. تۆ هەیوانیکت نییه، کتیبەکانی خۆتی
تیا بخوینیتەوه و کۆترە

کوژراوەکانی باغچەی لیۆه بانگبکەیت. هەیوانیکت نییه، دەستبەری
چە پکێک لە مەرگ بکەیتەوه و دواي خۆت لە سەر لیواری زیندەگییەکی
دی جێبەجێییت...

بۆ کۆی هە ئدیت کە دوا جار بەرامبەر ئەم ناوینەیه
هەموومان لە نامیزی جەلادەکانماندا... تەنهاين.

هە ئدیم بەرمو سەمەر قەندیک دوور لە مەنجه نیقەکان

بەرمو باغیک دوور لە گوڵەکان

بەرمو گیایەک دوور لە بەهار

بەرمو نۆرێک دوور لە هەر ئەستێرەیهک

من لیۆه نیم... من لەوێ نیم

با دەرگاوانەکان بە (با) بە (شەو)، بە (نور) بلین، من لیۆه نیم

بەو میوانە بلین کە لە جەنگەل ھاتۆتە دەری و سیبەر لە کلاوێکە

دەتکیت، من لیۆه نیم

بە دارستانەکان بلین: گوێکی پیربوو خۆی فرێدا یە ناگری پاییزەوه

بە جوانی بلین ئەمیریکی دزێو بوو لە مەنقە باغچەکاندا مرد

بۆ بزانیّت... بۆ باران بزانیّت من لە قەترەیهکی ئەودا نوستووم؟

بۆ بزانیّت من نامەوێت ئەم کوچەیه دا بێمە دوستی کەس

نامەوێت هیچ شکۆفەیهک... هیچ غونچەیهک بمانسیت.

من هە ئدیم بەرمو خاکیک جەلادی تیا نەبیّت

من هە ئدیم مەهیڵن گوڵەکان بە دوامدا هە ئیین

مه هیئن ماسییه کان به خویان و پروبارمکانیانه وه دوامبکه ون
مه هیئن میلله ته کان به پاساری و په پووله کانیانه وه بمگه نی...
من هه ئدیم... نهی نه ستیره کان... من هه ئدیم

تا نهو به دیار دۆزینه وهی باغه کانی منهو پیر ده بیت
پیر ده بیت و دهستی به سیبه ری شکوفه یه کی مندا ناگات...
... من هه ئدیم...

به لام، بو کوی هه ئدیت؟

که دواجار تو نهویت و نهو تویه

بو کوی هه ئدیت؟

که دواجار تو نوریکی له سووتانی نهو و نهو نوریکه له مهرگی تو
تو خه نجه ریکی له مشتی نهو دا و نهو خه نجه ریکه له کینه ی تو

من و نهو

بازده... بازده نهی ئیبلیس به سه ر په رژی نی به ختیاریدا

گوله کان نایانه ویت سینه ری تو بیین له خوینیاندا

بفره... بفره نهی بالنده یه ک له گهری ناوابوون خوئقاویت

بفره و تۆزی خویناوی خۆت به سه ر به هاردا بته کینه

برۆ... برۆ با (با)، دیکۆری ئەم شانۆ ئیبلیس یه مان نه روختیت

برۆ نهی دۆست، من ئیستا نه کته ری ده ریام

عه تری هاوړیتی من و که نارمکان له پرچی خۆتا خالی مه که ره وه.

بازده... بازده به سه ر شوای میرنشینی وه نه وشه عاشقه کاند

بفره... بفره و هالاوی ده ری له سه ر ئەم فره شه پاکه ی من بته کینه

بهس... بهس له مهیدانی باغچه دا نیرگزه زینا سزابه

مەیکوژە... ئەو کوکوختیە ی که چیتەر لیڤرەو نافریت
هەنایمە که... ئەو مەخلوقاتە کوێرانە ی پرسیاری شارێکیان لێدە که ییت
(نەیانینیو)

ئەم چۆلە که یە مەکوژە
نازانیت مانگ چۆن لە گەڵ دەریادا زینادە کات
ئەم گاشە بەردە حەکیمانە مەکوژە
که یادووەریان پرتی لە خوێنی بانندەکان
لەسەر ئەم پێشبینییە خەیاڵیانە ی گۆل باغچەمان لیۆێران مە که
لەسەر ئەم پێکهێننە دەنگ دەنگانە ی هەنار، بە هار خاپورمە که
بازدە بەسەر ئەو بورجانەدا که مرقف بو تەنهایی خۆی دروستیکردوون
بازدە بەسەر سیبەری تەلەبەندەکانی ژیاندا
بازدە بەسەر منارە ی پەپوولەکاندا.

وەرە زنجیرە ی ئەم مەرگانە ڕاکێشە، که باغەکانی خۆیان بە کێرنادەن
زنجیرە ی ئەم میلە تانە ڕاکێشە، دوا ی سەرابی شکۆفەکان کەوتوون
جەلەوی ئەم ناگرە ڕاکێشە، سەر بە دیوارەکانی جەهەنمەدا دەدات
نازاری ئەم گۆلە مەدە لە باغەکانی جوبرائیل پوواو
ئەم کەنارییە مەکوژە، که خواجای لەخەو هەستان
ئەم سەعاتە مەشکینە، که کاتی سزای تیا نییە
ئەم پۆژژمێرە مەدریتە، که پۆژی حەشری تیا نییە
لەناو هەزاران دەریادا، دتۆپی ناو بو بولبولەکان
لەناو هەزارەها سائدا، سائیک بو پەپوولەکان
لەناو هەزارەها خۆردا، خۆرێک بو باغچە
ئەم نومیڤدە مەکوژە

با بەرەو پیری زەنگەکانی مۆتەلق برۆین
دیالۆگێکی درێژ لە گەڵ پاسەوانەکانی جوانیدا سازکەین

دهست بو سیوه کانی نهودیو ده رگای قیامت بهرین
له ژیر شورهبی ئیشرا قدا، پارچه یهک (نور) بخوئینه وه.

مردنی من

نه ی هاوړیم مردنی منت بو چییه؟
مردنی من ترازانی نه تقه ریزیکه له نیوان شکوفه و باغچه دا
ترازانی کیلونیکه له نیوان ناسمان و نه وره سدا
پرسیاری قافله یه کی بیابانه له که شتییه کی دووری ده ریا
خه ویکه که ناریه ک بو هه ناریکی ته فسیرده کات
گولیکه فریشته یه ک باغیکی خه وتووی پیخه به رده کاته وه
مردنی من کانیه که له نریک مه عبه دیکی خانییه وه
مانیکه له نریک شهفه قیکی تالانکراو
ریگایه که به قه دپائی حه قیقه ته سارده کاندا

مردنی من
نوئزیکه له سهر نیسکی به جیماوی سنه و به ره کان
دو عایه که له سهر لاشه ی دم ناوکه وتوی جوانی
سوئندیکه بولبول بو شه وه سارده کانی ده خوات
نرکه یه که له حه قیقه ته وه به ره و شه قامی خه یال.

نیدی مردنی منت بو چییه؟

جه‌لاد و باغه‌وان

تۆ له‌ناو ژووره تاريكه‌كاندا گه‌وره‌بوويت،

وه‌ره با سه‌فه‌ريكه‌ين

سه‌فه‌ر خه‌ويكه له‌ژێر هه‌ناره‌كاني شه‌ودا

ناشنا‌بوونه له‌گه‌ژ هه‌رمييه‌كي ساوا‌دا، له‌سه‌به‌ته‌يه‌كي پيردا

خواردنه‌وه‌ي شه‌ربه‌تيكه له‌ نيستگه‌يه‌كي پې له‌ ليمۆي خه‌وتوو‌دا.

وه‌ره با له‌ فارگۆني خالي چاوه‌رواني‌دا، نه‌ختيک له‌ خه‌ياري عه‌شق

پاکبکه‌ين

با له‌سه‌ر مي‌زي خه‌يال تووي به‌خته‌وه‌ري بخوين

من ته‌ماحي ره‌زكي نه‌فسانه‌ييت ده‌خه‌مه‌به‌ر. وه‌عدي هه‌لوژه‌يه‌كي

خوداييت پي‌ده‌ده‌م. وه‌عدي قۆخيكي ئاو‌دارت ده‌ده‌م له‌ خاكي به‌خوره‌مي

نه‌وينه‌وه.

(من هه‌رگيز درۆزن نه‌بووم، نه‌و گولانه‌ي

له‌ژێر نه‌شکه‌نجه‌ي تۆ‌دا مردن... ده‌مناسن)

ته‌فسيريکه... ئەم هه‌موو نه‌هينه‌ي پرته‌قال له‌ژێر په‌نجا‌کانتدا...

ته‌فسيريکه

ته‌فسيريکه بۆ هه‌ناسه‌ي ئەم گوزه‌ري نارنجانه به‌سينه‌ي تۆ وا ناشنان؟

بۆ بۆني ئەم به‌هييه، له‌ سفره‌ي خاييت هه‌لده‌ستيت؟

چييه، ئەم زه‌يتوني وه‌فايه ده‌رژيته ده‌ستی ساردته‌وه؟

بۆ قاپی خهونه کانت پرېووه له که ستانه ی ئومید؟
ته فسیریکه... نه ی هاوریم... ته فسیریکه
نهم زامه ی رۆحت هه لکوئه، سه یرکه چ بیستانی خه وتوو؟
وهه قامچییه که ت فریده، با من گوئه کانت پیناسینم
وهه و سه ر له نوی ریگای شاری یارانت فیرکه مه وه.

* نهم نیرگسه مندانی باغه کانی سه مه رقه نده، هه لاله ی به توژی
له شکره کانی توغرله وه هاته به غدا/ پۆزگارک با توژی به هاریوو له ناو
سه وسه نه کاند/ (با) له گه ل خه نده کانی سه نده بادا هینای/ ده رگا کانی
بکه ره وه، مانگ خوی ده کیشی به کلاوه که تدا / په نجه ره کانی بکه ره وه،
ده سه کانت بۆنی هه تگویی حه قیقه ت ده گرن/ سه یری ناوینه کانی بکه یت
ده بیت به سه راب/ سه رده مانی شالیار بوو له میرگوزاری راستیدا/ نه میر
بوو له چیمه نی نیماره ته کانی سه رابدا/ نه یتوانی وه ک شایه ک بژی،
سه فهریکرد به ره و جوانی/ له عه شقدا، خوی وه کو هه رزنی به رده م
که ناریه کان وردکرد/ جوانی خوی وه کو ناوینه یه ک له نیوان نه مبه ره و به ری
ناوێکدا دانا/ چۆله وانی بیسنوری چوارده وری شه به نگه سیحراویه کانی
خوی بینی/ رۆحی خوی ده نک ده نک وه رانده سه ر سفره کان/ جوانی
خوی به ش به ش له نیوان ناو و جه نگه ل. غرور و نازکی، فیتنه و
به خشنده یدا به شکرد/ نه و مندانی ک بوو له باغه کانی سه مه رقه نده وه،
هه لاله ی به توژی بومه له رزه کانی زه مانه وه هاته به غدا/ منیش له لای
گوئفرۆشیکی پیر، عه تاریکی شاره زا له نه یتی گول، به شی خۆم له
شوشه یه کدا هه لگرت.

تۆش له ی جه لادی برام، وهه و به شی خۆت له نیرگس و جوانی هه لگرت.

* نەم لاواو... کچی دەرکراوی کۆشکێکە لە مانگ/ لە یاقووت فرۆشیک بە جیما بە راگوزەر چاکەتەکی بە چلی باغیکدا هە ئاسی/ کچی عەتاریک بوو لەبەر باراندا مرد و خەیاڵەکانی با بردی/ لەسەر ئەو ئاواتانە دەرکرا کە لە هیلانەی پەرسیلەکاندا دەشاردنەوە/ ئاواتی سەوزبوون لەنیوان ناگر و خۆلەمیشدا/ فرین و نیشتنەو لەناو خاکە بەیارەکانی مردندا... دێساف بوو ئەو لاواوێ لە بەژنی سۆفییە پیرەکان دەنالا، لە بەژنی راوچییهکان دەنالا/ لە بەژنی ئەو حکایەتخوانە دەنالا کە چیرۆکی لەسەر گیلەسە وردەکانی بازاری جوانی دەهۆنییەو/ دێساف بوو ئەو لاواوێ خودای سەردەخست بۆ بەکۆنەکان/ لە زنجیرەکان دەنالا و جەلادی لەسەر درەختەکانی تەنهایی دادەگرت/ مردنیشی پێبوو لە پاسەوانی بەهار/ پێبوو لە زەنگی سەوزی بە ناگاها تنەوێ میوەکانی باغ/ خۆرئاواوونیشی پێبوو لە مانگی دهم بە خەندە/ دێساف بوو ئەو لاواوێ پۆژیک لە دەستەکانی من نالا/ بەرەو کۆلانی سەنتورەکانی بەهەشتی بردم/ لە نزیک شوشەی پێ و جامی خالی باغەکانی نەیساپورمەو داینام/ بە منی گووت ئەو شوراکی شیراز و ئەو رەزەکانی گوێستان/ خۆت لە بیستانە رازاوەکانی رۆح و بیهۆشی مەستکە/ بەشی خۆت شەتڵ و حەقیقەت هەنگرە/ نەمام و تیفکیرین بچینە تۆش ئەو جەلادی بڕام

وەرە چیت دەوێت بۆ باغە چکۆلانەکی خۆت، هە ئیگرە)
* نەم پاتۆنیایە بێدەنگترین مەخلوقی قەدپاڵەکانی سەبووریە/ شەرمترین کەناری ناو دارستانەکانی سرموتنە/ هەرگیز خودای لە مەینەتی خۆی ناگادارانە کردمەو کاتیکی شەوێکی پێبوون لە چلچرای زەمەریر/ کاتیکی پەرداخی ژبانی (لەسەر لیوی باغچە) گەردەلوول دەیشکاند.

بەهیج باغەوانیکی نەگووت: کوا سەعاتەکانی بەختیاریم؟

کوا پوژنی له دایکبوونی من، له تو ماره کانی باغچه دا؟
کوا بازاریک چه شنی گوله کانی خودا من له نجه ولاری تیا بکه م
چ پاتۆنیا یه کی نارام بوو له جه هه نه می سره وتتی خۆیدا؟

پوژنیک منی برد بۆ کۆلانی په ره سیلکه سه بوورمه کان، باغی میوه ی
نیشاندام تک... تک هیمنی له لاسکه کانی ده چۆرا/ به سه بری غونچه کانی
ناشناکردم، به چاوه پروانی نه زه لی باند مه کانی ناساندم/ ووتی: نارام به
نه ی مروفا، تریفه کان له مندا له کانی سبه ینی مه شیوتنه/ هه رتۆ نیت له
نابه ینی نه ستیره و باغچه و رووباره کاند سه هه رده که یته/ هه رتۆ نیت له م
ناوه ده خۆیته وه/ تۆ دویتۆ نه بوویت/ سبه ینی سه رخوشتیکی دیکه ش له ناو
دره خته کانی بیستاندا ده رده که ویت/ نه ویش ده ستده بات پاتۆنیا یه ک له
باغی بیده نگی بکاته وه/ گوئییک هاوارد هکات: نارام به، نارام به، هه ر تۆ
نیت ده ته ویت هه لاله ی نه مری بۆنیکه یته/ سه بووری له م بولبوله مه کوژه/
پال به که ژاوه ی له م یاسه مینه وه مه نی بۆ هه واری میرنشین خۆت/ پال
به کاروانی له م چیرۆکانه وه مه نی بۆ سه ر ده قته ره کانی خۆت/ نارام به
نه ی مروفا، جیهان مۆزه خانه یه که، ته ماشای نه فسانه کانی بکه و شوشه ی
حه قیقه ته کانی مه شکینه/ من له پاتۆنیا کانه وه فیربووم گه نجینه کانی
ژبان له سیو و له گیلان/ عه مباره کانی جوانی له دالیاو هه لاله بۆ من
نیین... بۆ تۆ نیین... بۆ نه و نیین... بۆ نه مرو نیین... بۆ به یانی
نیین... بۆ هیچ زه مانیکیش نیین...

له ی جه لادی برام، فیربه

له م هه رشه بچوکه ی زینه ده گی بۆ تۆ له قه راغ له م ئۆقیانووسه نارامه دا
رانه خراوه

پن له حیشه تی غونچه کان مه نی
ده ست بۆ فرینی باند ه کان درێژه که.

گەپانی گورگ

تۆ لە کویت؟ ئەى ئەوئى تپپەرىت و گووتت...

من رەوانەكراوى خودام بۆ جەنگە ئەكان

من پىنغەمبەرى گورگە تەنهاكانى شەوم

كویت؟ ئەى ئاسنگەرى دەرگای شارە تارىكەكانى ناو رۆحم؟

كوا مەشخە ئە درندەكانى غوبارستانى رۆحى تۆ؟ كوا نامەى ترسناكى تۆ

لەم پۆستەيەدا بۆ بەیان؟ كوا حەرفە ئەستىرەییەكانى تۆ لە گزۆگیای

بەهاردا؟ كوا خەراباتى رۆح لە دواى شەشائى تۆ؟ كوا وێرانەى جەستە

لە دواى شەمائى تۆ؟

من ئەمشەو كۆچە خائییەكانى خەيالت بەدوادا گەپام

گوئى گۆرستانەكانم بۆنکرد

رینگام بەخودا گرت لەناو هەڵەكاندا

گووتم: بانەوئى جوانى بەشکرد، نىچیرەكانیش بەشكات.

ئەوئى مەحەبەتى بەشکرد، ژەهریش بەشكات

وەرە با ژوورئى بۆ ئاگر دروستكەين، لەنىوان ئەم (ئاو و رەشەبا و بەردە)

۱۲

لە زىخەلەكان بىيىنە دەرى... لەناو لاشەكانەوئە سەیری مانگ بكەين...

لە لمى شەو بىيىنە دەرى، تریفەى درەختەكان بتهكینين، شوراكانى ئەم

بەهارە لە هەتاوى دوینى بسپين، كوختيك بۆ پاسەوانەكان دروستبكەين

لەناو ئەم (گوول و مانگ و ئاوە)دا، كەپرى بۆ مردن دروستبكەين لە

رینگای ئەم (عەشق و زىندەگى و خەو)دا

با پەيمانى جوانى و شەيتان تەماشاكەين

سروشت و شه ریهت بخهینه سهر میزان
هاوریم

من زنجیره کانی جهنگه لم شکاند، تو زنجیره کانی باغچه بشکینه. من
دهرگای دارستانه کان کلیده کهم، تو شوراکانی نینسان قفلده
کهی راوکه ره کان تیده گهن، ترس به شیکه له جوانی زستان؟
کهی میخه که کان تیده گهن، قامچی به شیکه له هه بیه تی باغچه؟
کهی به فر تیده گات، جی چنگه کانی من به شیکه له زه خره فیه جهنگه؟
چی ده بیت نه مپو خور بو من و تو بیت؟
بو زستانیک مانگ له نزاریکدا کفنکهین؟
چی ده بیت به هاریک په لکه زیرینه کان داگیرکهین؟
هاوینیک ناوکه کان... گزنگه کان... پرشنگه کان... تالانکهین؟
چیده بیت نیواره یه کی ههینی... شه قامه کان بو من و تو چوئین؟

شه مه یه کی شهر من... باغه کان من و تو ناشتکه نه وه؟
یه کشه مه یه کی عاشق... بازاره کان گولاوی من و تو بفرۆشن؟
دوشه مه یه کی نازنین... نازی پیریتی من و تو بکیشیت؟
سیشه مه یه کی باران... هه وری من و تو لیږدها بباریت؟
چوارشه مه یه کی بیمار... به نه سرینی من و تو بگری؟
پینجشه مه یه کی پیر... بو من و تو بچه میتته وه؟
چیده بیت نه ی هاوریم... چیده بیت؟
بابیرسین:

تو نه ی نه وهی به هارت دروستکرد، کوا فه سلّی بو ناره زومکانی نیمه؟
کوا هاوینی پاوانه کانی خالیبیت، بو راوشکاری نیمه؟
کوا هه وری خه زینه ی بروسکه کانی بخاته بهرده ستمان؟

هاوریم نرخی خۆت لہم بازاردا مەشکینە
 کە بەبێ تۆ شارەکان دەکەوێت بەر رەحمی ئاشوویی ئەستێرەناسەکان.
 بەبێ تۆ، ئەو جەلاد... جەنگەل خائییە... دەریا خائییە... رینگاکان
 خائین... شەو خائییە... باران خائییە... دەستەکان خائین...
 کوختەکان خائین... گەنم خائییە... سینەکان خائین... فرمیسکەکان
 چۆلن... ھاوارەکان چۆل... رۆحەکان چۆلن... پێغەمبەرەکان چۆلن و
 خوداش چۆلەوانییە.

ساتیک لە تێرامانی جەلاد

کۆترەکان سبەینی بەسەر مردندا دەفڕن،
 وای لە دەست کۆترەکانی سبەینی.
 ئەستێرەکان سبەینی بەسەر چل و چۆی مندا دەفڕن،
 وای لە دەست ئەستێرەکانی سبەینی.
 یاقوو تیک زەمانیک دەرەوشیتەووە من لێرەنیم
 تووتییەک رۆژیک دیتە زمان، من سەفەر مکردوو
 سمۆرەیک شەویک دەچیتە سەر دارێک، من لە میژو خەوتوو

دەرۆم و گۆلەکان دانیان بە گوناھی خۆیاندا نەناوە
 دەرۆم و هیچم لە ئەشکەنجەیی ئەم ناو دەستە کەوت،
 هیچم لە شکاندنی سەدەفەکانی ئەم بایە دەستە کەوت؟
 دەرۆم و نەمرانی حەقیقەت لە ناو ئەم بازاردا بە کوێدا غەیبوو
 نەمرانی ئەم مۆمە لە گەل چ کتییکی تاریکدا هەنگیرا

نه مزانی پاکانه ی به هارم له گه ل دوسییه ی چ شهیتانیکدا لیونبوو.
 ئاه تریفه کانی سبهینئ به سهر گوډیتایه کی تردا هه لدین،
 وای له تریفه کان سبهینئ
 بنوون... ئه ی زهرنه قووته کان بنوون
 ئیوه پوژیک له هیلکه کان دینه ده ری، من لیږه نیم

سهیری سینه ری هه نگاوه کانی من مه که ن، له نیوان جوگه کاند
 به ناو بوشایی مندا مه فږن، له نیوان دره خته کاند
 غونچه کانی به یانیش له گهرمه ی شوږشیک تردا ده گه شینه وه
 ئاونگه کانی شهویش له سهر لیوی به یانییه کی تردا دهنیش
 من له وه به یانییه دا لیږه نیم...
 من له وه شهوانه دا جینگام له خه ئوته کاند خالییه... خانی
 (وای له خونچه کانی به یانی... وای له ئاونگه کانی شهو) .

جه لاد و گوږه لکه ن

له گوږه کان نزیکه رموه، له بهر پوژشایی مردندا من جوانتر تیده گه م
 جوانتر په پووسلیمانکه ترساوه کانی سهر شانت ده بینم
 جوانتر په پووله بیکه سه کانی سینه تم لیدیاره
 ده میکه ئه م شه رابه م داناوه پیکه وه بینوشین
 من په راوړزی کتیبیک بووم، ږسته به ږسته باسی ئاوا بوونی تو ی ده کرد
 په راوړزی شهیتانیک بووم، وهک سه وزی له ناو گیاکانی روحتدا خه وتبوو
 به شیک بووم له تاعوونی دره خته په ژمورده کانی باغی تو
 (به لام دوور به دوور ده مناسیت... دوور به دوور ده تناسیم)

نزيك له مؤمهكان بوهسته... بافريشتهكان له چاوتدا بېينم
 (ناه... هر نهوېوو... نهو... نهو پياوې
 شهويك هات و سبهتهيهكي خالي دامى،
 فيريكردم چؤن بهرچنهكان پرکهډم،
 گووتى: نهډم ميوهيه بو تو... نهډم روزه تو شهرا بهكهى بگره...
 نهډم داره با له جهوشى توډا بهر بگرېت
 نيتړ هيچى دهريارهى بالندهكان پېنهگووتم
 بهيانبييهك هات و كيسهيهكي دامى، فيريكردم چؤن زهيتونهكانى رؤح
 بچنم،
 تووى وهريوى رهشهباكانى نهو هه نگرډ
 گووتى: (نهوې له من جېندهمينيت بو تو)
 نيتړ هيچى دهريارهى رؤحى بريندارى گولهكان نهډركانډ
 نيوهرويهك لهسهر نهسپيكي سپى خوې كرد بهناو بازارهكاندا... چى
 جوان بوو، له قافلهكانى «نهسفههان»... چى جوان بوو له تهمه
 سبييهكانى «كهشمير»، له ناوړيشى پاكي ههره مسهراكانى «كهلكهتا»،
 له گهل هالاوى دهسته خويناوويهكانى خويډا كردييه ديارى.
 هيچيشى سهارهت بهزامى سهر رؤحى من نهگووت

سهعاتيك بهر له خورناو ابوون، له قهراغ دوورگهيهكي تاريخدا دابهزى،
 توتيبه زمانزانهكانى حكايهتى ههسوو دهرياكانيان له بهر بوو، خووده
 ديرينهكانى ناوى كردهسهرډ، كلاوى پر گهوههرى شهوى هينا، سهعاتيكي
 دامى بوئى نهستېرهى ليدههات.

گومانم له دهسته پر له پشكوكانى نهكرد
 گومانم له دهسته پر له خوله ميشهكانى نهكرد

درهنگانی، گووتی:

من و تو چه نده ته نهاین، مردن چ ماشینیکی سییه، مردن چ درومانیکی ورده.

من کفنه کانم حیساب نه کرد
نه مگووت:

کوا روخسه تی خودا

کوا روخسه تی زمین

کوا روخسه تی دریا

شهونک هاته بهر په نجه ره کانم گووتی: کاروانیک به ره و به ههشت دبهه.

ودره گواره کانی نهه حه قیقه ته داکه نین،

ودره مستیله ی نهه نایه تانه دهر بهینین،

ودره و بازنی نهه شاهنامه یه کفنبکه یین

باوه رپیتر کرد

دهرگاکانی منی بو هه لهره شکه یه ک کردم وه له باروتی قیامه تدا هه لکشاو

بو قوربانیه ک منی له خه وهستان، له فهیزی شهیتاندا نو قه بوو

گووتی: کوا هالاوی سهرکه وتنی نهو بو ئاسمان؟... کوا نرکه ی دابه زینی

نهو بو ژیر خاک؟

من بو ی گه رام

گووتی: وهره و بامهرگ بکه یین به شارنک، بیکه یین به شهقام، بیکه یین

به ژووری پریت له وهفا

من مهرگم له گه ئدا دابه شکرد... ژوور به ژوور... شهو به شهو... دهرگا

به دهرگا.

(من کوترانه میوه کانم کوکردم وه... کوترانه)

نهو گووتی: گوهره کان هه لکه نه، ژیان به کیله کانت برارینه وه

نهه هه موو دوو دئییه له پای چی؟ نهه هه موو ترسه چ تامیکی هه یه؟

گۆرۈڭ، بۇ مانگىرىكى سەرشەقامى مانگ
 گۆرۈڭ بۇ جەنگاۋەرىكى سەر سەنگەرى بەھار
 گۆرۈڭ بۇ ئەۋ پىاۋەى لەپاڭ پەرژىنەكانى ۋەھمدا دەگرى
 يەككىش بۇ ئەۋەى لە دەستەچەپى ھەتاۋدا نوستوۋە
 يەككىك بۇ ئەۋەى لە كوچە مەرگەباۋىيەكانى خەيالىدا دەمرىت

لەۋبەرىش

گۆرۈڭ بۇ پىاۋىك كە بەجادە سىيىيەكانى يەقىندا تىدەپەرىت
 گۆرۈڭ بۇ ئەۋ مىندالەى لە سىۋەكانى دوتنى پەشىمانە
 گۆرۈڭ بۇ ئەۋ مەستەى لە شەرابى ئىۋارى خالى نايىت
 گۆرۈڭكىش بۇ ئەۋ باغەۋانەى ھەمىشە لە ترىكانى بەيالى بە گومانە.

ئىدى رۆيشت ۋ ھىچى دەربارەى ئەم جەنگە ئە نەدركاند
 نەيگۈۋت، خەم مەخۇ گەر ھاتوۋ خالى بوو لە مردن
 خەم مەخۇ گەر ھاتوۋ خالى بوو لە كفن.

جەلاد لە گەڭ نىگاي كۈنەپەپۈيەكدا دەدوۋىت

تۆ ئەى ئەۋەى تۋانەۋەى پارچەيەك غەمى لە پەرداخىكى زولمەتدا
 نىگات كۆيەك شەكر بوو لە دەۋەتە تالەكانى مىندا
 مەفرە بابرىنەكانم نەبىتە گەرد، فرىنى تۆ شەكەتبوۋنى دەستەكانى مەنە
 پىنم بلى: بۇ مەۋف بۇ ساتىكىش چىيە لە چىزى تارىكى تىر نايىت؟

ناخر تاکه‌ی بتوانم ببینم... هه‌یهات تاکه‌ی بتوانم ببینم
 که له‌زه‌تی ببینن وەکو له‌زه‌تی ته‌ماشای سووتانی کینگه‌یه‌ک په‌موو وایه
 وەکو له‌زه‌تی که‌وتنه‌خوارموی مراوییه‌ک وایه بۆ به‌رده‌م چه‌قۆیه‌کی خه‌وتوو
 که ببینن ناهیلێت به‌نۆته‌ی عه‌زابی کۆتره‌کان بگه‌م
 گویم له‌ هه‌نسکی گێژه‌لۆکه‌یه‌کی نه‌خۆشیت له‌ هه‌ناسه‌ی گورگێکدا
 تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی نیگات کلۆیه‌ک هه‌منی بوو له‌ سووتانی مندا
 بۆ نه‌م تاریکییه‌ پرده‌که‌یت له‌ حیکمه‌ت
 تاریکی کوا به‌رگه‌ی حیکمه‌ت ده‌گریت؟

گهر شه‌ویک دیواره‌کانی زوڵمه‌ت درزیانبرد گونا‌هی نیگا‌کانی تۆیه
 گهر شه‌ویک من هه‌موو نه‌یینیه‌کانم ببینی گونا‌هی چاوه‌کانی تۆیه
 نه‌و چاوانه‌ی له‌مێژه‌ حه‌زده‌که‌م هه‌رزیانکه‌م

به‌لام به‌بێ نه‌و ده‌نووکه‌ خه‌مگینه، به‌بێ نه‌و با‌له‌ هه‌منانه، به‌بێ نه‌و
 نارامیه‌ی پره‌ له‌ سینه‌ری رۆحی سۆهیه‌کان... لیانده‌ترسیم
 نه‌ی نه‌وه‌ی نیگات کلۆیه‌ک به‌فره‌ له‌ دۆزه‌خی مندا
 من له‌ چاوه‌کانته‌ ده‌ترسیم.

جەلاد و پەپوولە

بچوکی رۆحی تۆ، بچوکی هه‌موو جوانیه‌کانی وجوده
 نه‌ی مرواری کۆنتر له‌ سه‌ده‌ف
 من نه‌شته‌ریکم له‌ پێش ژبان‌ه‌وه‌ ده‌پۆم.
 تۆ پێکه‌نینیکیت پێش به‌ختیاری که‌وتوویت

هينده بالهكانت مهده بهيهكدا، ژيان كوا بهرگه‌ي توفاني واده‌گريت
 نه‌م هه‌موو نازه به‌سه‌ر پايزدا چ مانايه‌كي هه‌يه؟ كه مه‌وداكان لي‌رموه
 تاكو قيامه‌ت ماني تون.

نه‌ي نه‌وه‌ي كه‌رنه‌قاله درنده‌كاني به‌هار پرده‌كه‌يت له نه‌سيميكی دوور
 (نه‌يني من وه‌ريگيره سه‌ر زمانيك گوله‌كان نه‌توانن بيخويننه‌وه)
 تو پشوو به‌كي خودايت له‌نيوان دروست‌كردي دوو دركي باغچه‌دا
 منيش بيزاري به‌كي خودام له‌نيوان خولقاني دوو كوتردا
 هه‌ر من و تو ده‌گه‌ينه‌وه نه‌وسه‌ري دونيا
 هه‌رم‌ن و تو نه‌وسه‌ري خه‌ليقه‌ته‌وه، كورن‌كراوه‌ي هه‌موو ته‌فسيره‌كان
 ده‌هينينه‌وه بو باغچه

يه‌كي كتبيكي كورن‌كراوه‌ي توفانه‌كانمان پينه
 له‌ويدا سه‌ر له‌نوێ به‌سه‌ر بازنه‌كاني وجوددا دابه‌شده‌بين
 تو بو جواني به‌كي كورت له‌نيوان مه‌نجه‌نيق و ته‌رزه‌دا
 من بو وه‌ستانيكی بچوك له‌نيوان سلاوي دوو غونچه‌دا.

جه‌لا‌د و بو‌كه‌شوشه

له بيه‌هنگي خوتا گه‌لي به‌خته‌وه‌ريت بري
 له يه‌ك نيگادا هه‌موو دنيا‌ت كورن‌كرده‌وه
 نه‌ي نه‌وه‌ي روزه‌كانت له جه‌نجالي سروشته‌وه هينايه سه‌ر يه‌ك بزه‌ي
 نايلوني
 په‌حمي به‌خروشانى خوئنى من بكه كه هيشتا شتى له قريشكه‌ي
 پلنگه‌كاني جه‌نگه‌لي تياماوه.
 نيگا شينه‌كاني تو وايكرد، به‌هوولي بير له وه‌ستاني سه‌ر ده‌ريا بكه‌مه‌وه

که ناو نه مېړو توحفه یه کی کونه و هه تاو پاشه که وتی ناو ده غیله ی
غونچه کانه.

نه و دهسته بچوکه ی تو وایکرد، ده ستبخمه ناو دهستی هه رنه
پلا ستيکييه کان

نه و لیوه چکوله یه ی تو وایکرد، نه م به یانییه باغه یه ماچبکه م.

تو به ته نیا به رچایی نایلونت له گه ل خواردم

تو به ته نیا نه م شوی خه زه هت له گه لدا به شکردم

بمسپیره به ناوری شمی نه و پیلوانه ی له هیچی ورده بڼه وه

بمسپیره به و دلای له هیچی تیده هکری

له وه ستانی خوتدا هه موو جووله گه وره کانی وجود کورنکه ره وه.

نه ی نه وه ی هه موو ژبانت یه ک زه رده خه نه یه،

هه موو میژووت سورانه وه ی دوو دهستی چکولانه یه

هه له اتنت له عده م ترازانی قاچیکه له جومگه یه کی نایلونی

هه موو مانا ت دزینی زه رده خه نه یه که له مندا لیک (هیشتا برؤ گرژه کانی

ناسمانی نه بینیه)

به بې چه تر به ژیر نه م بارانده ا برؤ که هیچ توفانی تو ته رنکات

چپه یه ک چپیه ده رباری مه حشر مه بیسته

که تو درؤی مردن و زیندوو بونه وه نازانیت

(تو به ج فیلیک هاتیت و به لای ژباندا رابوردیت و سلوت له نیمه کرد

و نه شهاتیته مائمان)

فیرمکه منیش وه ک تو به ده وری ژباندا پیچبکه مه وه

فیرمکه به ده وری رؤژ و هه فته کاند ا پیچبکه مه وه

به ده وری له دایک بوون و هه نابووندا پیچبکه مه وه

که ژبان هه مووی ژووریکه وه می په نجره کانی ده گوریت

وجود هه مووی وینه یه که وه می شیوه کانی ده گوریت.

جه‌لاد و تاریکی

هه‌موو روناکییه‌ک بریتییه له نه‌تککردنی حه‌قیقه‌تیک
 هه‌موو چرایه‌ک خه‌نجه‌ریکه له رۆشنایی
 هیچ مۆمیکیش نییه پر نه‌ییت له لاوانه‌وه‌ی به‌ختیاریه‌کی کوژراو
 (من له‌میژه نه‌مه‌م گووتووه... به‌لام که‌سانیک هه‌ن تیناگه‌ن)
 چ جوانه سوراچییه‌کانی مه‌رگ له‌ده‌ستی نه‌و باغه‌وانه‌دا که من ناوده‌دات
 چ جوانه برین به‌سه‌ر یه‌خه‌ی نه‌و دۆسته‌وه‌ی سلاوم لی‌ده‌کات
 که‌سانیک هه‌ن تیناگه‌ن، مردن په‌نجه‌ره‌یه‌کی چکۆله‌یه به‌سه‌ر تاریکییه
 جوانه‌کاندا
 ژان روانینیکی ئیوارانه‌یه به‌سه‌ر گۆمیکی غه‌مگیندا
 گریان ده‌فته‌ریکه وه‌کی ده‌فته‌ره‌کانی دیکه
 ده‌یکه‌ینه‌وه، تیاده‌نوسین... تیا پینده‌که‌نین و ده‌گرین
 فرمیسک مه‌له‌کردنیکێ شه‌رمانه‌یه له‌گه‌ژ مراوییه ساواکانی به‌رماندا
 ده‌ستدانه له‌قه‌راغه زمرودییه‌کانی ژبان
 به‌لام که‌سانیک هه‌ن تیناگه‌ن
 تیناگه‌ن بۆ گه‌یشتن به‌راستی
 قه‌تریه‌ک عه‌زاب به‌سه‌ بیکه‌ینه گو‌ل‌دانه‌کانه‌وه
 تیناگه‌ن به‌یه‌ک فرین، له‌ حه‌قیقه‌تی هه‌موو با‌ئه‌کان تینده‌گه‌ین
 به‌یه‌ک لیو، درۆی هه‌موو گووفته‌کان
 درۆی هه‌موو ماچه‌کان ده‌ناسینه‌وه.

من نه‌و رۆشناییه‌م لادا که نابروی حه‌قیقه‌ت ده‌بات

لهوئ له تاریکیدا

من و حهقیقهت وازیده کهین

من و نهو جۆلانیده کهین

(لهو جیگایه دا که هیچ شتی دیار نییه ... بگه ری، بیگومان حهقیقهت
دیاره)

تاریکی نهو مائه یه خودا کان بۆ خۆیانیاں دروست کردوه

من لهو مائه دا له ته نیشت خودا کانه وه ده ژیا م

خه لیه قهت له ویدا یه

له ناو توو ریکی چکۆله ی تاریکی که له ده ریایه کی مه زنی تاریکیدا
گۆلده کات

لهوئ له به هه شت، له باوه شی جواتترین تاریکیدا، که گول وه کی پۆلا
ده زرنگیته وه ... به یه کده گه یین.

باتی بگه یین حهقیقهت میزی که له ده وری داده نیشین و یه کتر نابینین،
حهقیقهت بۆنکردنی خوینی یه کدییه له تاریکی مائی کدا که مائی
که سمان نییه

لهوئ له تاریکیدا ده رگا کان هه موو کراوه ن

ده توانیت له شوینی خۆتا راوه ستیت، دئیابه من ده بیت له دوت بگه ری م
تۆ ده سته کانی من نابینن.

چونکه نازار شکاندن ده رگای جیهانی که به رمو جیهانیکی تر

ده شیت بۆنی شکۆفه ی خنکاوی ناو دیدم بکه یت

هه ست به ناوازی خوینم بکه یت که له خو رمی باران ده چیت

به لام نامناسیته وه.

من به شيعريکدا رانه بور دووم
 له ژير باله خانه يه کي ترساوي ژير خوردا نه خه وتووم
 شهو له بهر په نجه ريه کي فينکه وه سه يري سه وزييه دووره کانم نه کردوه
 به لام ليړه له تاريخيدا
 که گول و گياو بالنده کان وکو زهنگ دهرنگينه وه... ده ژيم
 گه لي دوورم له روشنايي... گه لي دوورم... گه لي دوور.

جه لاد و فرين

منيش روژانيک بوو ده فريم
 به لام يادم نيبه که ي دوا هه مين جار نيستمه وه
 نه ي شاهه نشاهي حيساباتي فرين
 ليستی قهرزه کاني خوم بؤ بنيره
 پنده چيت من جاري کي تر نه فرم
 به لام يادت نه چيت منيش روژانيک بوو ده فريم
 دهنووکم له و قه تره خوينانده وکو گيلاس له چاوي دره خته کان
 ده هاتنه خوار
 باله بوني نه و پرته قالانه ي ليده هات که کاتي چه خماخه له سه به ته کاندا
 دموه رين
 بوني نه و هيلکه غه مگينه ي ليده هات که له هيلانه يه کي دووري شه و
 قهراموشه
 به لام نازانم بؤ نيستمه وه؟
 زور جار نه ستيره کان ناچار تده که ن نه فریت. زور جار ناسمان تو ي ناویت.
 زور جار يش عه رد بانگ تده کات. به لام له بيرمه باله کانم وکو نه سفه نج

بارانیان دهمژی و وهکو پشکو له بروسکه کاندای دهگه شانه وه.

تۆ نهی نه وهی من له سه ره فرین سزاده دهیت
 یم بلی من بائه کانی خۆم چۆن ونکرد؟
 له یاده خوشکه چکوله کانم دهفرین
 دایهرم که قاچی نه بوو دهفری
 له یاده هاوړیکانم دهفرین

تۆ نهی نه وهی من له سه ره فرین سزاده دهیت
 هه موو یه کئی پوژیک له پوژان فریوه
 من خوشکه کانم هه ریه که ی به ره و ناسمانی فرین
 دایهرم له گۆرستانیکی دووردا نیشته وه
 باوکم پوژیک فری و نه گه رایه وه.

هه ریه که ی له شوینیکی بائه کانی خوی ونده کات/ هه یه له ناو
 په پووله کاندای ده خوی و بائه کانی لیده دزن/ هه یه دهیخاته نیوان
 کتیییک و له یادی ده چیتته وه/ هه یه له جهنگدا دهیخاته ژیر سه ری خوی و
 ئیدی هه ناسیتته وه/ هه یه قومار له سه ره بایی تر ده کات و دیدوړینیت/
 هه یه ده ئیت: بوچی بفرم؟/ هه یه دهیدات به ده سگیرانیکی و نه ویش
 دهیکاته دیاری بو ده سگیرانیکی تر.

تۆ نهی نه وهی من له سه ره فرین سزاده دهیت
 یم بلی بائه کانی خۆت کوا؟
 مه ئی تۆ ده ربه ستی فرین نیت... مه ئی

من پیتته ئیم، چه زده که م له نیوان وانه ی فرین و نیشته وه دای بمرم،
 چه زده که م کاتی نفروبوون په نهجه یه که م به ناسمانه وه بیت، خورناو ابوون

هەر پهړنكم به دهم مهليكه وه بڼت، به بال غوباری سهر هیلانه كان
بره وینمه وه، به دهنووك مرواری به جیماو له خهونی فریوی هوئنگه كان
دهربه ینم.

تو... تو نهی نه وهی دهر به ستی نیشتنه وهی من نیت له د دوزه خه دا،
پیمبلئ:

گهر ناسمان به قهه د بونی عه ترئ برنه کات
چون بگه مه نه و نه وره سانهی که نامناس؟

تو که دهر به ستی دهسته خویناوییه کانی من نیت
بو بو شونته واری باله کانه ناگه رڼیت؟

بو له شوشه شكاوی فرینم تیئاگه یت، له سهر نه م شوستهی سه فهره؟

بو ناروانیته په رداخی خانی نیشتنه وه دهم ته متومانده دا؟
تو نهی نه وهی حیسابی سانه کانی فرینم له گه ل ده که یت

د هغه ری قهرزه کانی خوم بو بهینه
بینه وهی سهیری چاره نوسم بکه م

هموو ناسمانه خه یالیه کانی خومت بو نیمزاده که م
شکوفه ی هموو باله کانی منیش بو تو

نه گه رچی رورژیک له رورژان منیش وه کو تو ده فریم
وه کو تو ناسمان ناشنابوو له لام

ناشانت له خوین، ناشانت له برین، ناشانت له نه شته ر
به لام من که باله کانی خوم له غروری نیشتنه وه یه کدا ونگرد
پیناچیت جاریکی دی بفرم... پیناچیت... نا... پیناچیت.

یه کییک له جه لاد ده پرسیت: «نه مړو چ رۆژیکه، نیستا چ سه عاتیکه؟»

ئهی کوپی ئهو رۆژانه ی به پالتۆی چه رمه وه له بهردهم غوباری ده ریادا
دهوستان

ئهی کوپی ئهو به یانیانه ی به چه پکن یه قینه وه له بهردهم ئاوینه کاندایا
راده بوردن

سهریان له په نجه روی به هارمه وه دهرده هیتا و ده یانگووت:
به جیمانه هیله، ئهی زهمه ن...

له من مه پرسه رۆژه کان بۆ وها بیباکن... بۆ؟
ئهی کوپی ئهو ئیواره ناسکانه ی له به له مه کان داده بزین و ماچیان بۆ
پاسارییه ترساوه کانی که نار هه لده دا/ چه مکی ئاوریشمی کراسه که یان له
بادا ده شنایه وه/ بۆ له من ده پرسى... بۆ؟ نه مړو بۆ له رۆژانی دیکه
ناچیت؟ مه پرسه، بۆ نیستا رۆژه کان وها سه ره رۆن؟

من دهمه ویت له یادی که م...

دهمه ویت تووی به جیمای ناو قاپه کانی دایپیرم له یادی که م/ له یادیان که م...
بۆنى خه یاری برینداری ژێر سه رینه کانی مندا ئیم/ تامی ئاوی مه رکانه کانی
نیوه رۆی هاوین/ زهرده خه نه ی ئهو شه تله میخه که به جوه کانه ی بیران له
سیبهری ئیواران ده کرده وه/ له یادیان که م... ئهو شه وانیه کاتر میتره کانیان
بۆنى توپکلی ئهو سیوانه ی لی دیت، کچییک له په نجه رمه وه فرییدمه دانه
سه ر شۆسته کان/ شه وی ئهو کاروانانه ی هه رمیکانیان ده رژایه بهرده رگا/
نا... هه رگیز له زهمه نی من مه پرسه که سه عاته کانی تیکه لاویوونی

خۆرپەى ئاۋ و ئاسمان بۈۈ ئەگەل يەكدا/ تىكە لاۋبۈۈنى خۆرپەى ئىنسان
 و كوچەبۈۈ/ بۈۈ بەردە ئەۋ بەيانىيەى هىشتا ئەبەردەم ئاۋتەكاندا
 خۆى جواندەكات/ مەن هىشتا سەرم ئە وەرزەكانى خۆم دەرنەچىت/ سەرم
 ئە بەيانىيە وەنەۋشەبىيەكانى خۆم دەرنەچىت؟ سەرم ئە ئىدانى ئەم
 كاترەمىرە گەۋرانە دەرنەچىت (كە هەموۋشت ئە پىشەمىاندا دەگەرەتتەۋە)/
 سەعاتى ئەم نىۋەپۈيەم بۈ ناخوئندەرتتەۋە كە هەتاۋ ئارەزوۋەكانەمان
 بەئاگادىنەتتەۋە/ مەن ئە پىش سەعاتەكانەۋە دەستدەبەم بۈ پۈژەكان/ مەن
 بەر ئە شەۋ دەستدەبەم بۈ ئەستىرەكان/ ئەۋەى هەنگاۋىكىش ئە پىش
 خۆرەۋە هەئىيت ئەستەمە مىقاتى مەحشەرەكانى دۋاى خۆى بزانىت/
 ئەۋەى هەنگاۋىك بەر ئە مانگ هەئىيت ئەستەمە هەموۋ كۆتايىيەكانى
 شەۋ بىنىت/ مەن پىاۋىكەم نىۋەپۈيەك پىش ئە زەمەن ئەخەۋ هەستام/
 ئىدى سەعاتەكانەم بۈنى فەناۋبۈۈنىكى زوۋتريان لىيە ئەستىت/ ھاۋرەم...
 گەر لىرەدا هەتاۋ هەبايە مەن بەر ئە تۆ دەمدۆزىيەۋە/ درەختەكان
 مېۋەيان بگرتايە مەن بەر ئە تۆ تامەدەكرد/ ئەگەر كۆرى فرىادەرسى
 نەۋرەسەكان هەبايە مەن ئەۋى بۈۈم/ ئەگەر رەزى ئەۋ پىاۋانە هەبايە
 كە ئە شكاندى بەستە ئەكى بەردەرگاكانى خەيال ھاۋنەۋە... مەن
 ئەۋى بۈۈم/ مەن ئەگەل ئاۋىكدا ھاۋم بۈنى سەدەفە ساغەكانى زەمەنى
 لىدەھات/ تەرەزى گەردانەيەك بۈۈم ساتە بللورىنەكانى نەپچراۋو/ كۆرى
 بەلەمىكەم، زەمەن بەكەنارەكانىدا دەۋات/ نا دابەشناۋىم/ گۆلەكان هەموۋ
 بەسەر سەعاتەكانى باغچەدا دابەشناۋىم/ نەۋرەسەكان هەموۋ بەسەر
 چرەكەكانى ئاۋدا دابەشناۋىم/ هەموۋ ماسىيەكان بەسەر دەريادا دابەشناۋىم/
 ئەى ئەۋەى ئە مەن دەپرسىت: ئەمرو چ پۈژىكە... مەن بەسەر پۈژەكاندا
 دابەشناۋىم.

جەلاد لەمەرگى نەستىرەناسىك رادەمىنىت

تۆ ئەى ئەۋەى ھەمىشە سەرزەنشتى تەفسىرە سادەكانى مەن دەكەيت
بۆ ژيان، ۋەكو مەن مەۋقەت بىنىۋە كاتى چارەنوسى خۇى بەگومان
زەخرەفەدەكات؟

بىنىۋەتە كە دىكۆر بۆ دۆزەخەكانى پاشەپۇژ دادەنىت؟
كە مەخەك بۆ قىيامەت دەچىنىت؟

مەن ئەۋ سائانەدا مەۋقەم بىنىكە خەرىكى كۆكردنەۋەى گۆل بوو بۆ
خوئىنجانى عەدەم. ئەۋ گوارە ئاگرىنەم بىنى لەگەل ئەگرىجەكانىدا
ھاتبۈنەخوار. شۈعلەى نىۋ نىگاكانىم بىنى ئامادەبوو بۆ تۆفان
ئەى ئەۋەى ئۆمەى مەن دەكەيت... مەن ئە دەلاقەكانەۋە سەيرمەرد
ھەموو ژيانم لە راجلەكانى لەمىكدا بىنى، ئىۋارەيەك نەۋرەسىكىان لەسەر
دەسوۋتان

ھەموو ژيانم لە قۇزاخەيەكدا دۆزىيەۋە پەپۈۋەيەكىان تىا خىكاندەبوو.
ھەموو ژيانم لە ژىر بالى پاسارىيەكدا بىنى لەبەردەم ئىنجانەيەكدا
كۆزراپوو...

تۆ ئەى ئەۋەى ئۆمەى مەن دەكەيت

ئەۋەى ئاۋەھا بىنىت، چۆن دەتۋانىت ئە ئاسمان گوماننەكات؟

چۆن دەتۋانىت لەسەر ئەم مىزانى ۋەفايە، سەنگى بەيانىيەكان نەكىشىت؟

ئەم بەيانىيە كە ۋجود زارىكى ئەرخەۋانىيە لە پەرداخىكى چاۋەرۋانىدا

كلاۋىكە لەسەرى رېتۋارىكدا ھەموو فەتتازىكانى دەرياي خۋاردۆتەۋە

بۆنىكە لە پەرداخى مەيفرۇشىكدا ھەموو دەلاقەكانى بىستانى لەسەر خۇى

داخستووە

ئەوم بىنى خۆى گۆلىك بوو لە وەھمى پەپوولەيەكدا
 ويستم لە حوزنى ئەستىرەكانەو بەردو ماتەمى ئاوانگىك رايكىشم
 بەلام ئەو ھەميشە ئاسمان بۆ نزيكترين خونچەي بەردەمى خۆى دەگەر
 من و ئەو بۆ رەگى يەك موعجيزە دەگەر اين
 بەلام لەبەيانى وەھادا كۆ رەگى درەختيک دەبينيت كە لە پۇحى خۆيدا
 ليدەدات.

من بينيم ژيانى وەك سيۆىك دەخستە خوار و تەماشای بنى ئەو گۆمەي
 دەکرد كە لە دەستەكانى خۆى خالىتر بوو/ ژيانى وەك سيۆىك فریدەدا و
 سەيرى سىبەرەكەي خۆى دەکرد لە مەرگدا/ سەيرى باغى دەکرد لە كاتى
 شكۆفەي ھىچيدا/ سەيرى نورى دەکرد لەسەر لیوى خونچەكانى تاريكى/
 بينيم كە بە بانئەدەكانى گۆوت با لەسەر ئاوەژووکردنەو دەستەكانى
 ئەم رەشەبايە ياربيكەين/ مەچەكى ئەم سامائە ئاسنینه بگريں كە
 پۇحمانى ھەراسانكردووہ/ ئەو گۆوتى: كەس بۆى نيبە تاسەر لە دەرگای
 ئەم بەيانيبە بدات كە بەيانيان شوینى ترسەكانى منە لەتەك سيۆە
 ئاسمانيبەكانى بەرمائدا/ بەيانيان شوینى نەشتەرى منە لە سینەي ئەم
 بانئەدەيدا كە ھەرگیز لە كەشكەشانى ئەفسوون نایەتەخوار.

(ئەو ھات و كۆتر بەكۆتر سىحرى فرینى خستەسەر كتيبەكان)

ئەو دىگۆوت: ژيان، كەمۆلەيەكە پرىتى لە غوبارى دەريا... ژيان، شینە
 وەكو چاوى ئەو ئەوردەسانەي بەدەنووگ غەزەل لەسەر ئەم دەنوسن... ژيان،
 دىرێكە نىشتنەو دەي ریشۆلەيەك لە ئاوەراستى باغچەدا پىچراندوتى.
 من ويستم لە ھىكمەتى ئەو ئاوە پىرسم كە لە زەمەریرەكانى پۇحيدا
 نایبەستيت

ھاتم جیھانم نوختە بەنوختە، وێرگۆل بەوێرگۆل لەگەڵدا راھەکرد.
 بەلام ئەو دىگۆوت: ژيان، كتيبىكە فریشتەيەك لەسەر سینەي مندا لێكى

له پایزدا خه وتوو چاپیده کات، له سهر ئیوی گوئیکی خه مگیندا دهنووسیت، جگه له تۆفانیش هیچ بهرگیککی دیکه ناگیریتته نهم جهرفانه، جگه له خوئسار خوشنوسیک نییه بینوسیت، جگه له شهو چاپخانه یهک نییه نهم هه موو گول و په شیمانیه چاپیکات.

(ئهو هیندهی روانیه دووری، رۆحی بوو به بۆشاییه کی لازوردی) ئیدی هات و گووتی: وهره له خوین و عهزاب پزگارمکه، وهره بهم نه شکهنجهیه رۆحله بهره لازوردیه کانی سینهم دوورخه رهوه. تۆ نهی نهوهی ئینسافت ههیه، پتیمبلی:

جگه له نازار چ شتیک خه می نه ستیره ناسیک دهره وینیتته وه که هه میسه سهیری بورجه مۆره کانی ژبان دهکات و ده ئیت: ژبان ههنگاوی پاساریه که، دهنگه ته رزهیه ک پچراندویتی.

ئهی نهوهی ئینسافت ههیه، بۆ ئۆمه ی من دهکیت کاتی له مهرگی نه ستیره ناسیک راده مینم خۆی ده پاریته وه دیواره سپیه کانی ژبانی بۆ برازینمه وه... خۆی ده پاریته وه کیشیبه که مه سهر نهم خاچانه... خۆی ده ئیت: ژبان مانی چکۆلانه ی جالجانۆکه یه که، پریشکی کوره یه ک سووتاندویتی.

بۆ ئۆمه ی من دهکیت که له زه ته نه ئینییه کانی نهم به ده به ختییه ته هسیرده که م

من گووتم:

سه لامت ئیبت نهی نهوهی به ده ست سورانه وهی نه ستیره کانه وه دامویت... بۆ له فه له کی رۆحی خۆت نا پرسیت کاتی به ده وری عه ده مدا ده سوریتته وه؟ سه لامت ئیبت نهی نهوهی دوورو نزیکه هه ساره کان له یه کتر ده پیتویت بۆ نه مبه ره و به ری په نجه ره کانی ژبان ناپیتویت؟

بۆ دوورو نړیګی له دایکبوونی ګوټیک و سووتانی شه ونمیک ناپیوت؟
سهلامت لیږیت، سهلام...

نه ی نه وهی په نګی شه به نګه دووره کانی نه و په ری دنیا ده خوښیته وه.
بۆ په نګی نه و فرمیسکانه نابینیت، له چاوی که سیکدا ګه نجینه
خالییه کانی ژبان ده ګه ږیت؟

تو نه ی نه وهی ویر ګوډ به ویر ګوډ مانای نه ستیره کانه له ګه ګدا
ته فسیر کردیت... تا ناو نه م باغچه یه وهره
که باغی حیکمه تی جه لادیکه... ناموژ ګاریکی شهر منی دهر یا و
ماموستایه کی سه بووری نازاره...

چونکه جګه له م دهر ګایه، دهر ګایه کی دیکه نییه
بمانبه خشیته وه به مانا... بمانبه خشیته وه به حقیقه ت... بمانبه خشیته وه
به باغه کان.

یه کی له (جه لاد) ده پریت: مندالی چیه؟

مندالیم راوهستان بوو له ناوه راستی کوډلنیکي پر له عهتری سادیپانه دا،
زه نګیکي سپی له وسه ری کوچی ته نهایی منه وه به هه موو عیشوهی خوښه وه
له پیش چاوی مندا لایلایه ی بۆ سنه و به ره کان ده کرد. من له ژیر دار ګوږزه
وه نه و شه ییه کاندانوست بووم، خه و یینیک بووم له نړیک دره ختیکه وه، له
نړیک سیدار هی نه ستیره یه که وه. به لام چی ده که یت؟ کاتیک عاشقانه
ده ته ویت رووی فانوسه کان به ره و رووی کتیه که ت وهر ګیریت، ده ته ویت
ره شه با بونی نه م ده ته ره ی تو به ره و شه قامی ریایی نه بات، ده ته ویت
به ته باشیریکی سپی دیواره کانی به هار ناشتبه کیته وه، به شه ماییک
خهرمانیک له وهرزیکی دووردا بکه یته دوست، نه سیبه ری، نه

پنپیلکانه یهک، نه هه یوانی... یارمه تیت نادات... یه کیکیش به ته کتدا راده بوریت و ده ئیت: تو بو بۆنی خوات لیتایهت، ئهی منداڵ؟
 که ده ته ویت له کورمی به جیماوی نیوه رۆ حه قیقه تی گهرمبکه یته وه، له کانیهه کانی ئیواره ی گیلای پرسیارمه کانت بشوئته وه، هوولایی راپارییه کانت له نیوان نه مبه ره و به ری دوو پشوودا بییویت، دهمامکه کانی خوت له بهردهم ناویکدا فریبه دیت، خوت بشوئ... نه په یژه یهک، نه کتیییک، نه دهسته سرنکی خاوین نادۆزیته وه... یه کیکیش له وپه ری باغچه وه هاواردمه کات: تو ئهی منداڵ، بو سورمه تیکی خودات له بهر نییه، بو نایه تیک نازانیت؟

له خه ونیکدا ده چیته شاریکه وه رازاوه به به خشنده یی؟ ده ئیت، خواجه نیمپراتوریک ته ئی شقارته م لیته رزیکات بو مۆمی، کچیک قه له میکم لیوه رگریت بو ناشنایی، خاتوونی چاویلکه یه کم لیستینی بو نیگایهک... ده ئیت خواجه، زیرپۆشیک عه یاریک له نوری لیجیبه مینیت، گوله کان قیراتی جوانیان بیرچییت، که راده بیت نه مۆمیک دیاره، نه ناشناییهک، نه مه ره مه میک، یه کیکیش به راگۆزه ر پیتده ئیت: بو شهرم له هه نگوونی باغ ناکه یت، به رووتی له ناو ئهم گیایه دا سه یری مه مکی نه و نارنجه شهرمانه ده که یت... تو ئهی منداڵ بۆنی جه هه نه مه ت لیتیت؟

من له منداڵیه وه دهمزانی له نیوان ئهم دۆسیانه دا قوماړیک هه یه، دهمزانی له سه ر ته قویمه کانی شه یتان مانگه کان پاش و پیش خراون، دهمگوت بو به هار سال گه لی دره نگه. دهمزانی له هه ره ستی باغچه دا دالیایهک ونبوو... دهمزانی... له م پاوانه زیاترمان نییه بو نه وه ی ناوړ له ستوونه زیرینه کانی به دینه وه، له م ده شته زیاترمان نییه هه ناسه ی بو هه ئکیشین، له م هه رزانه به رزترمان نییه ناسمانی بو دروستبکه یین، ئه مه نه و درۆ بازه لتییه بوو که خانووی ژیانمان لیتسازکرد، ئه مه نه و جوانیه کۆبالتییه بوو بو شکویه کی به باجوومان دروستکرد.

مندائی لاگردنه‌وی من بوو له له‌نگه‌ریکی خورافی، هاواری من بوو له به‌نده‌ریک وهک موم به‌سه‌ر که‌ناره‌کاندا ده‌توایه‌وه... رورژیک له‌رینگای که‌نجیدا گوشه‌ی نهم نومیده به‌لای ده‌هلیزیکی تردا شکایه‌وه، ئینجانه‌کان چیت‌ر به‌رگه‌ی په‌پووله بازنه‌بیه‌کانی به‌یانییان نه‌ده‌گرت، ئیواره‌کانیان ته‌حه‌مولی نه‌سپه ترساوه‌کانیان نه‌ده‌گرت، هه‌تاو نه‌ندازه‌ی نهم پرگالی شه‌خته‌یه‌ی بو نه‌ده‌گیرا، منیش نه‌سته‌رلابی خوم له‌میهره نه‌شکاند... ده‌رچووم له‌ده‌لتای په‌رستنی رهمزه ساده‌کانی ئینسان. ده‌پرسم لیت نه‌ی نه‌وه‌ی ئینسافت هه‌یه، نه‌وه‌ی تا ناسمان به‌ته‌نھا سه‌رکه‌وتبیت، نه‌وه‌ی رورژیک ویستبیتی هه‌سانیکی هه‌بیّت رۆحی به‌ختیاری پیتتیربکاته‌وه، نه‌وه‌ی ویستبیتی شه‌و بسریتته‌وه... شه‌قام شه‌قام، که‌ره‌ک که‌ره‌ک بو به‌هه‌شت که‌رابیّت و نه‌یدوزیبیتته‌وه، ئیدی بو‌بیر له‌سپیتتیه‌کی بابر دوو بکاته‌وه که‌خوی (هه‌ر ته‌نھا خوی) ده‌زانیت چ درۆیه‌کی ره‌نگاو ره‌نگه. مندائی به‌جیمانیکی بچوکه له‌قافله‌یه‌کی پیر، ژووریکی تازه‌یه له‌ویرانه‌یه‌کی کون... به‌چی ناشنامانده‌کاته‌وه، به‌سه‌وزاییه‌کی بی قه‌یدوشه‌رت، یان به‌سه‌ردابیک قولاپه‌کانی بونی خوئیان لیدیت؟

کاتیک مندائی خوی نه‌لبومیکی ته‌ماوی بیّت، پر له‌گولی ژاکاو، پر له‌ئاو‌بوونی شیداری سیبه‌ری خیزان، پر له‌ته‌نافی جیاجیای جله چلکنه‌کانی باوک و کراسه‌دراوه‌کانی ده‌ستگیرانی توراو، پر له‌جلگه‌ری که‌وتوو به‌سه‌ر قوبیا ته‌پرووه‌کانی دایکدا له‌ئاو و ته‌نهایی، به‌جوریک ئینجانه‌کان چیت‌ر به‌رگه‌ی نهم سیبه‌ره سه‌نگینه‌ی منداله ترساوه‌کانیان نه‌ده‌گرت که‌وهک شیت له‌پشت کتیه‌کانه‌وه باسی منداله زیناکه‌ره‌کانی کولانیان ده‌گیرایه‌وه، تارمایی باپیره‌کانیش له‌جولانییه‌کی هرچوکدا به‌ره‌و هه‌له‌هاتن له‌سیبه‌ره‌کانی ژیان گوژمیانده‌دا، به‌لای رهمزه‌کانی

پیریدا تیده پهرین، به لای پلینه هه ئوه ریوه کانی نه مبه ر و به ری ژباندا راده بوردن... وینه کانیش ناماژیهان بو هه ناسه قورسه کانی خیزان ده کرد، کاتیک شهوان به هه و رازی مۆته که کاندای سهرده که وت، به یانیان نوینه کان پرده بوون له قه وزی تیکه لاو بوونی یه کتر، کورسییه کانیش شاهیدی ته گیریک بوون له زهر خوارد کردنی مانگه کوورده کانی ناسمانی مال، وینه ی قوماری دایک و باوک له سهر کفنه به جیمه ووه کانی وه چه یه ک له سهراب... (به ئی وه چه یه ک له سهراب، که گۆره خاییه کانیهان له په نجه ره کانه وه دیار بوو). پارا ووه کانیش تاده هات زیاتر بوئی شی ده ریچه یه کی تاریکیان لیده هات، کهس نه بوو زیاتر له ماسی نه چیت، پۆژ نه بوو زیاتر خوری خیزان وه ک گواره یه ک به سه قفه کاندای نه توتیه وه، وه ک عاده تیکی دیرین دل ده خرایه قوتوویه کی تۆزاویه وه (له گهل نه و کرمه پیرانه دا که له درزه کانه وه دزه یانده کرده ناو نه قفه قه کانی ژبانیه وه)

مندائی له و قاپه شکا وه دا ده خرایه به رده می بانده کان، له و سیبه ره نسر مه دا گریانیه کان هه لده خران تا دایک به هه ناسه سه نگینه کانی خوی وشکیان بکاته وه... تۆ نه ی نه وه ی ئینسافت هیه له م سهرمایه دا چون نویتت پرنا بیت له خویسار و کانزا؟

تۆ نه ی دادپهروه، له ژهنگی نه و دایه لوگه دریزانه دا که کهه کان و سونده کانی باغ کۆده کاته وه، کهه کان و ته پوتۆزی به رده رگا کۆده کاته وه. کهه کان و گسکی مردن کۆده کاته وه (له ژیر دایره دا)... ناله ویدا له حیشه تی نیوان ناو و ده رگادا، مندائی جوانی خوی ده سووتاند. یه کیکیش که له بهر هه یوانیکی دووردا وه می نه ته مینده کرد، هاواریده کرد و ده یگوت: نه ی مندال... به به رده می مائی مندا رامه بووره.

تۆ نه ی نه وه ی ئینسافت هیه، دزمانیت من نازار و مهرگم دروستنه کردوه، تۆ شاهیدی... من نیم که به ختیاریم له باغچه ده کرد، نه وان بوون

بەم قامچییە باغیان پێخە بەرگرمەو... ئەوان بوون کاتیک بەدوای
 ئەنگەرێکی خورافیدا دەگەرām، کاتیک ئەدەگە یشتە ئەو بەندەرانی وەک
 (مۆم) بەسەر کەنارەکاندا توابوونەو، بەگۆڕ هەلکەنەکانیان ناساند،
 بەتاریکەکانیان ناساند، فرینیان لەبیر بردمەو و کەوتە ژێر چناریکی
 خەمگین و لەویدا بیرم لە کۆتاییە پەشەکان کردەو... کۆتاییە تارک
 و سادەکان، ئەو کۆتاییە سادەکانی لە پەڕینەوێ شەقامیک ئاساتر
 کاتیک تەنھا دوای عیشووی بانددیەک دەکەویت لە شارێکی چۆلتردا
 لە شەو... لە شارێکی چۆلتردا لە ناویکی دوور لە نابهینی دوو کێلگە
 خەوتوودا، ناویک لیوێکانی پێن لە زەردەخەنە ماسی کوژا... بە ئی
 من تەنھا لەویدا بیرم لە کۆتاییەکان کردەو... ئەو کۆتاییەکانی تۆ
 شاییدی نیازی من نەبوو بیانگەم... بەلام ئەوان... ئەوان فەهرەستی
 هەموو ئاوابوونەکانیان دام... فەهرەستی هەموو نغروبوونەکان...
 فەهرەستی خنکەنەکان... فەهرەستی دەرد... فەهرەستی برینەکان...
 تۆ شاییدیت
 ئەو نەوێ نیناسا هەیه... تۆ شاییدیت

دەرگاگان

هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاگان بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت نیوه‌شه‌و... به‌ره‌به‌یان... ئیواران
 دەرگاگان بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاگانی به‌هه‌شت بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاگانی دۆزه‌خ بشکێنن
 هه‌ندیک دەرگاگانی زستان ده‌خه‌نه سه‌رپشت
 که‌سانیک له‌ دەروازه‌کانی پایز ده‌ده‌ن
 که‌سانیکیش له‌ دەرگاگانی گومان نزیک‌ده‌بنه‌وه.

که‌س به‌ په‌نجه‌ره‌کان رازی نییه
 گۆل رازی نییه، په‌پووله له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه بیینی
 دڵ رازی نییه له‌ په‌نجه‌ره‌وه بیته مائی عه‌شقه‌وه
 خه‌ون رازی نییه له‌ په‌نجه‌ره‌وه بیته ناو گه‌مارۆی حه‌قیقه‌ته‌وه
 که‌ ژبان هی‌نده گه‌وره بیته، کێ به‌ په‌نجه‌ره‌ رازییه؟
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگا گه‌وره‌کان بشکێنن
 تا پیربوونی په‌پووله‌کانی پیا تێپه‌ریت
 تا مه‌رگی کۆتره‌کانی پیا تێپه‌ریت، که‌ هی‌ند گه‌وره‌ن، ده‌سته‌ بچوکه‌کانی
 نیمه ناتوان هه‌تیانگرن

هه نډیک دهیانه ویت مژدمی دوزینه وهی دهریای پاک و پاکتر و پاکترین
بۆ ماسی ناو قه قه زه شوشه کان له دهرگاكانه وه بهر نه ژووری.

هه نډیک نیازیا نه له دهرگاوه به هار پاکیشن بۆ باغچه
له دهرگاوه خه یال تلکه نه وه بۆ بیستانی نهم کتییا نه

نا... کهس به وه رازی نییه، به ته نه خوی به دیواره کانه وه خه ریک
بکات، نیگاری هه ور، نیگاری کۆچی مراوییه کان... قوئینگه کان، نهم
مه عبه ده نارامییه دا بکیشیت و ئیدی دانیشت و ته واو... ناوی خوی
له سه ر بهرده کان هه لکۆییت و به گه ردا وه کان بلیت، هه ئیگرن و بیدن
به ناوینه دووره کان، هه ئیگرن و بیدن به هاواری نه وه نه وره سانه ی له
دهوری بورجه کان ده مرن.

کهس رازی نییه... تا مردن ژیا نی خوی له زه خره قه کردنی نهم دیوارانه دا
بباته سه ر. بیر له فرین نه کاته وه... بیر له وه کهشتیا نه نه کاته وه که
له مه ترسی ده ریا تیده گهن و ناشترسن. کهس رازی نییه، له پشت نهم
بهردانه وه له مه رگ تیفکریت... دانیشت زیکری موعجیزه کان بکات...
موعجیزه ی نه ستیره کان... نه هه نگ... باغه کانی زهیتون. له سیبه ری
نهم دیوارانه دا، گۆر بۆ جادو وه کانی خوی هه لکه نی، بال بۆ تاووسه
عاشقه کانی خوی دروست بکات و بلیت: بیر له دهرگا کان ناکه مه وه... من
رازیم به ته نهایی، دوور له نه فسونی ژیا ن و دوور له واهیمه کانی
جه نجه ل و زنده گییه خه یاییه کانی باغچه.

هەندیک لە گەمارۆی بەندەرەکانی خەیاڵدا، هەموو پۆژە راستەقینەکانی
خۆیان دۆراند

هەندیک، هاتن دەرگاکی خەیاڵ بشکێتن
سێبەری مردووی خۆیان لە ژێر درەختەکاندا لە خەو هەستین
نافرەتی خەیاڵی بەرەو سەر پیخەفی خەیاڵ ڕاکێشن

لە بانگۆنی خەیاڵەوه، ببە ڕاوچی ئەو نەورەسانەی لە دەرگا
خەیاڵییەکانی دەریاوه دینەدەرئ
هەناری پەشیمان دەتکێکەنە سەر ئەم سفرەي خەیاڵ
لەم بەیانییە ساردەدا

هەندیک مردوووەکانی خۆیان دەهێنن لە باغەکانی خەیاڵدا بینێژن
هەندیکیش زیندوووەکانی خۆیان لە باغی حەقیقەتدا نابینن
بائندەکان وادەزانن ئەم قەھەزانی خەیاڵن و دینە ژووری
پلنگەکان وادەزانن ئەم مردنە جەنگە ئەکانی خەیاڵن و بازەدەنە ناو
ریواقە ساردەکانیانەوه

مردوووەکان وادەزانن ئەم زیندەگییە خەیاڵە و دەگەرێنەوه
هەندیک بۆ بەهەشتی لەدەستچووی خۆیان لە دەرگاکی دەمن
هەندیکیش لە ئەدایکبوونەوه بۆ دەرگاکی دەگەرێن، بەلام نایدۆزەوه
نەورەس دەناسم پشتاوپشت بۆ دەرگاکی ئاسمان دەگەرێت

گۆل دەناسم لە باغچەکاندا پشتاوپشت لە دەرگای باغچە دەپرسیت.
گۆللە هەیه، گۆللە یەک دۆست، گۆللە یەک گەلی لە هاوێی نازیزتر
تەنها لە دەرگاوه دیتە ژووری بۆ ناو دل.

ماچ هەیه شەوانە بە ناگامدە هیئتەوه و بە تورەییەوه لێم دەپرسیت:

«کامه یه ده رگا کانی رۆح؟»

ئه وانه ی گێلا سه کانی هه تاو له م سه به ته ی ته نهاییه دا ده ته کینن... بۆ ده رگای رۆشنایی ده گه رین

ئه وانه ی ده یانه ویت، مانگ وه کو میوانیکی ده سته مۆ بیه ژووری و هه ئغانه که ی به باغه به سپیریت... بۆ ده رگایه ک ده گه رین به چیه سه ر سه کۆی رۆمانسییه خه مگینه کان.

ئه وانه ی مردنیان خسته سه ر به دیه ییه کان
ئه وانه ی ده یانگوت (ژیان + هه هه ز) یه کسانه به (باغه - به هار)
بۆ ده رگای ناسوده یی ده گه ران

له م ئیواره سارده دا، دوا ی ناو ابوونی خۆر
هه ندیک ده یانه ویت ده رگا کانی ئاسمان بکه نه وه
سه به ته ی گومان پر بکه ن له میوه ی دره ختی دنیایی
ده یانه ویت ده رگای هه تاو بخه نه سه ر پشت
ناگر کوروی به دبه ختییه بچوکه کان پر بکات
پشکۆی ته نهاییه پیره کان بگه شینیتته وه
خه وی پیریزنه کان پر بیتته وه له چیمه نی به هار

هه ندیک گوینیان ده نا به ده رگا کانه وه... گوینیان له هاواری ئه و نه وهره سانه
ده گرت، که ده ریا ده یانخاته قوتوی شینی یادگاره کانییه وه. له بهر ده رگا کان
ده وه ستان... تا گوینیان له دوا هه مین چرکه ی ئه و نارنجۆکی مردنه بیت،
که کرابووه ملی کامه رانی. له «تیک - تاک» ئه و کاتژمیره ی واده ی
مندا لان بوو بکه ونه سه ر ده سته دایه نه به ره بریه کانیان.
به یانی بوو... ده رگا بچوکه کانیان کرده وه، که ته نها نازادییه بچوکه کان
ئیوه ی گوزهره که ن

ده رگا بچوکه کان، به ره و ده ریا بچوکه کان

بۆ ئەو کەشتییە بچوکانەى مەودای هەڵهاتتییان لە مەودای ئاوابوونی
لاولانکدایە لە هەیوانیکی بچوکی ئیوارەییەکی لە شەونم بچوکتەردا.
بەیانى بوو... دادگا بابلییەکان... ژووری سێدارەکان... دەرگا بچوکه‌کانیان
کرده‌وه، تینۆتتى مردنى ئەمڕۆیان پڕکرده‌وه لە ئاو. گۆلى مردنى
ئەمڕۆیان تەکاند و خستیانه‌وه ئاو گۆلدا‌نه‌کان. تاوانه‌ بچوکه‌کان لە
دەرگای لە رۆحی کەناریی بچوکتەروە، هاتتە ژووری، بە‌ده‌نگی بە‌رز، بە
جە‌لادە‌کانیان گۆت: «ژووریکمان دە‌وتت، کە‌میک لە مردنى پە‌پووله
گە‌وره‌تر بێت».

بەیانى بوو... گە‌مارۆیە‌ک لە ئالتون تە‌لاییتەر... ئاب‌لوقە‌ییە‌ک لە
خۆشە‌ویستی شوشە‌ییتر... گە‌مارۆی دەرگا‌کانى با‌غچە‌یاندا. وە‌سیتی
با‌غه‌وانە‌کان دە‌یگۆت: «ئە‌م می‌وانە‌ لە برین نازک‌ترن، ئە‌م سێ‌وانە لە
خوین زووتر خە‌یالیان دە‌پژێت».

ئە‌ی شەر‌که‌ر بە‌و ما‌چانە‌ی لە شە‌ریعە‌تى جە‌نگدا نی‌یه
تۆ پە‌لامارى دەر‌گایە‌کت داوه، جگە‌ ئە‌و خوینە‌ی لە‌سەر دە‌ستت
جێ‌ده‌مینێت... مایە‌ی نی‌یه.

بەیانى بوو... ئە‌وى تە‌نها لە دەر‌گا‌کان دە‌هات بە‌مدی‌ودا
می‌وه‌یە‌ک بوو لە ترسى جیا‌بوونە‌وه‌ی لە با‌غچە‌ دە‌گریا.
دەر‌گا‌کان هە‌موو دا‌خرا‌بوون، دەر‌گا‌کانى خۆر/ بنە‌مائە‌کانى شە‌و بە‌ده‌ورى
شورا برۆ‌نزیه‌کاندا دە‌س‌پارە‌وه/ جگە‌ ئە‌و زە‌نگانە‌ی بۆنى مە‌عبە‌ده‌کانیان
لێ‌ده‌هات/ لە پاشما‌وه‌ی م‌رؤف لە‌سەر ئاوێ‌نه‌کانى فە‌نا‌بوون... هیچ
دی‌ارنە‌بوو.

دەر‌گا‌کان دا‌خرا‌ون... دەر‌گا‌کان نا‌کرێ‌نه‌وه

نامه‌ی کلیساز (به‌ر له مردن)

بۆ نه‌وه هاتووم به‌یه‌کجار دنیاتانکه‌مه‌وه، که گه‌نجینه‌کانی وجود داخراوه‌ن. بیسه‌لمینم داخستنی نهم ده‌رگایانه، له نیشی یه‌کیکه له کلیسازه‌کان مه‌زنت‌تر

له داخستنی چه‌کیمیکه، نه‌ندیشه‌ی له نه‌ندیشه‌ی کلیسازه‌کان گه‌وره‌تر. به‌لام من یه‌که‌یه‌که هه‌موو ده‌رگاگان تاقیده‌که‌مه‌وه، ده‌رگاگانی تۆ نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی که زۆر بیر له ده‌رگاگان ده‌که‌یته‌وه... ده‌رگاگانی تۆ نه‌ی نه‌و کچه‌ی ژووره‌که‌ت بۆ مردن ده‌پازنینیه‌وه و بیرناکه‌یته‌وه... تۆ نه‌ی نه‌و ریبواره‌ی هه‌ندیک جار ناو‌ر له دارستانه‌کان دمه‌دیه‌ته‌وه و ده‌پرسیت: ده‌شیت من ده‌رگاگانم جیه‌یشیتیت؟... ده‌شیت منی غافل له شه‌وکی تاریکدا به‌لای ده‌روازه‌کانی ژیاندا رابوردیتم و نه‌متوانییتم ره‌نگی ده‌رگاگانی زینده‌گی له ره‌نگی شه‌و جیابکه‌مه‌وه؟.

تۆ نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی خه‌ریکه خۆت گونا‌ه‌بارده‌که‌یت... به‌رۆکی گوته ته‌نهاکان به‌رناده‌یت، پیتوايه عه‌یامیکه به‌هار ده‌رگاگانی زینده‌گی تۆی به فریوی شاعیرانه‌ی خۆی داخستوو... رۆژگارێک تۆ به‌لای پرگاری خۆتدا تپه‌ریویت و گوته‌کان نه‌یانیه‌شتووو بیبینیت، نا... من ده‌رگاگان‌ت بۆ تاقیده‌که‌مه‌وه... من چرات پنده‌به‌خشم... من کانزای خه‌یاالت له رسته‌ی پۆلایینی ده‌رگا جه‌ه‌نه‌میه‌کان بۆ جیاده‌که‌مه‌وه... نه‌ی نه‌وانه‌ی پیتانوايه که «سه‌بر» ده‌رگاگان‌تان لیده‌کاته‌وه... نه‌ی نه‌وانه‌ی له‌به‌رده‌م رۆژه ناخۆشه‌کاندا دان به‌خۆتاندا ده‌گرن... ئیوه‌ش نه‌ی سه‌ره‌پۆکان، وه‌ک تاوێرێک با بۆ خه‌رنده‌کانی هه‌نگرت... ئومید سه‌رتان پینه‌لده‌گرت. نه‌ی نه‌وانه‌ی ترسی تالانکه‌ران، رینگای کیشوهره

ياقووتىيەكانتتان پىدەگۆرىت... باوەر بە سەرنگۈۈنى ناكەن لە شەۋىكدا
كەنارەكان بە لەمەكانتتان پارچە پارچە دەكەن.
مەن دەرگاكانى سەبرو كىلەكانى دۇعا تاقىدەكەمەۋە.
ھەۋىدەم بۇ ئىۋە ئەبەدىيەت لە پەنجەرەكان... لە پۇژەكان... لە
دەرگاكان نىزىكەكەمەۋە.

تۆش ئەى ئەۋ خاتۈنەى لەبەر دەرگاكان فال بۇ گەپانەۋەى نەۋجەۋانى
دەگرىتەۋە... فال بۇ ھاتنەۋەى بائىدە رەشەكانى نىگىن دەگرىتەۋە.
ئىۋەش ئەى ئەۋانەى پىتتان ۋايە كارکردن دەرگاكانى سەرفرازى ئە ئىۋە
ۋىكرد، ۋادەزانن حوجرەكان... زانستەكان... شەر و شورەكان نەۋۋانە
ئىستا ئىۋە نازاد بوون.

مەن دۋاى نائومىدىم لە دەرگاكانى سەبر، دەرگاكانى (زەحمەت)
تاقىدەكەمەۋە... دەرگاكانى (رەنج)... مردن لە ژىر بارى ماندوۋبووندا.

ئىۋەش ئەى ئەۋانەى سەفەرکردن... پەرىنەۋە لەم كىشۋەرەۋە بۇ ئەۋ
كىشۋەر... لەم باغەۋە بۇ ئەۋ باغ، شەھۋەتى ژىانتانە... مەن كىلەكانى
سەفەر تاقىدەكەمەۋە، تۆ ئەى ئەۋ پىۋەى كىرىنى ئەم جەنگەلانە بە
دەرگای خۆت دەزانىت، كىرىنى ئەم بىستانانە بە سەرفرازى خۆت دەزانىت،
ئەى ئەۋانەى مۆلكدارى... ھەكتارەكانى خاك... ھەدانەكانى نور، بە
دەرگای خۆتان دەزانن، مەن خاكى مردنتان لە خاكى بەيانىيەكانى
خۆشەۋىستى بۇ جىيادەكەمەۋە

مەن بەرۋىۋى مردنتان لە بەرۋىۋى شەۋ بۇ جىيادەكەمەۋە
مەن دەغلى تارىكىتان لە دەغلى بەرەبەيان بۇ جىيادەكەمەۋە
خەرمانى دۋاى جەنگتان لە خەرمانى دۋاى عەشق بۇ جىيادەكەمەۋە...
سىۋەكانى فېتتەتان لە سىۋەكانى ئارامى بۇ دەرەھىنەم.

تۆش ئەی ئەووی پیتوایه، ئەووی یارییه کی بردهوه، ژبانی بردۆتهوه. ئەی ئەووی پیتوایه، ئەووی کلیلیکی بردهوه، دەرگاکی بردۆتهوه. من مژدە ی چاوه روانییه کی درێژترت دەدمی، له پشت گەردە لووله کانهوه... لەناو بورجه کاندای... له قولله ئەر خهوانییه کانی روانینی ته نهاییانه دا، من رهم له دنیاییه کاتیک دەرانی دنیایی ته نیا گۆرانییه که بۆنهوهی له ناوه راستی ناومیدیدا خهومان لینه که ویت... نیوش ئەی جهنگاوه ران، که عومری خه ریکی دابه شکردنی ژبان بوون له نیوان باوهشی خیزان و گۆره پانی مهشق و کرنوشبردنی به یانیانه دا بۆ ئالا... ئەی ئەوانه ی ژبانی خۆتان له نیوان کوشتنی باغچه و به خێوکردنی مندایا دابه شکرد، ئەی ئەوانه ی ژبانی خۆتان له نیوان کوشتنی مانگ و لایلیه دا بۆ کۆرپه کان برده سەر، ئەی ئەوانه ی باغچه تان به پاداشتی فروشتنی رۆح کری، ئەی ئەوانه ی مندایه کانتان فێر ده کرد به زیندوویی کوکوختییه کانی باغچه بخۆن. من دهمی سائە دەرگای دێره قیم تاهیکردۆتهوه، دهمی سائە له خوینی براکانی خۆم خواردۆتهوه، عه یامیکه فێر بووم هاو خۆنه کانی خۆم... هاو خه نده کانی خۆم، له بیر که م.

به لام نه گەر هیوایه که مان هه بیته له دەرگای مردنه وه نییه... من کلیلی جهنگم تاهیکردۆتهوه... کلیلی کرنووشم تاهیکردۆتهوه... کلیلی فه رامۆشکردنی میهری و دۆستی... له یادکردنی هاو ریه تی و برایه تی نه زمونی دیرینه ی منه... تۆش ئەی ئەو کچه ی پیتوایه ره وش ژبانی کردۆته دۆزه خ... دەرانیته کاتیک ئیبه ده خه وین، ره وشت پاسه وانی باغچه مان بۆ ده کات... شه ره ف له بهر دەر وازه کانی شاردا، له دەرگای کوچه کان و ماله کان و ژووره کاندای، ژبانمان ده پشکنی. من کلیلی هه لتهاتم

لە شەهەف بۆ ھىناوېت، كىلىك كچىتى خۆتى پىڭكەيتەوۋە و لەگەل
گياندارە برۆنزيەكانى ژىر تريفەدا بنوېت.

ئەى ئەو پىاۋەى دەئىيت: ئەگەر يەكك خەونەكانى راست بۆ
تەفسىرکردىمىيە، ئىستا لە بەھەشت بووم. من خەونامە زۆرئەكانم
بۆ ھىناوېت تا كىلەكانى خۆت تاقىبكەيتەوۋە... ئەى ئەوۋەى يەخەى
جەنگەلەكانت گرتوۋە و دەئىيت: بىتوانىيە خىراتر بەناو ئەم زۆنگاۋە
كوشندەيەدا ھەئىيىم، دەمى ساڭ بوو لەودىو دەرگاكانەوۋە لەناو پەرىيەكان
و ئاسكەكاندا دەرئام، من لەم دارستانەدا چاوساغى تۆم، ئەى ئەو
مىدائە ئىفلىجەى ھاوار لە چىپاكان دەكەيت: ئەگەر قاچم ھەبايە ئىستا
لەگەل گورگە بىخەيائەكاندا، لەسەر ئونكەكانتەوۋە سەيرى جوتبارەكانى
جاويدانەگىم دەکرد... ئەى ئەو كەر و ھىچنەبىستانەى بەتەمان بەدەف
و سەنتورەكانتەوۋە پەلامارى «ئىساكا» بىدەن... «عەدەن» داگىربەكەن.

ئەى ئەو لالانەى بە ئومىدى ئەوۋەن لايلايە بۆ باغچە بکەن.
ئەى ئەو كۆپرە شىپزەيەى بەرپەۋەى رۆۋەو دەرگاكانى شەۋەزەنگ، خۆت بە
سەبەتەى مېخەكەكاندا دەكىشىت، بەرچنەى روناكى و سىندۋەى مېۋەكانى
ھەتاۋ دەخەيت بەسەرىەكدا... من دەرگاكانى رۋانىن و دەنگ و بىستەن،
بە پوچترىن... تارىكتىرىن... ئەستۈرتىرىن دەرگا دەزانم.
(عەدەن) لە دەرگاكانى ئىۋە دوۋرە.

ئىۋەش ئەى ئەۋانەى كىرەنەۋەى دەرگاكانى خۆتان ھەئەگەرن بۆ قىامەت،
كىلەكانتان دەكەنە ملتان و بە ھەموو دەرگا راستەقىنەكانى وجود دەئىن:
دەرگاكانى گومرايى... ئىۋە گومران.

ئەى ئەۋەى پىتۋايە ئەگەر زمانى بانئەدەكان بزانىت، باغچە دەرگاكانى
خۆيت بۆ دەكەتەوۋە... تۆ گومرايت.

ئەى ئەوئى دەئىت دەرگایەك دادەخرىت و ھەزار دەكرىتەوہ... تۆ ئەفامىت.

ئەى ئەوئى جىاوازىناكەيت لەنىوان دەنگى مىحرابەكان و دەنگى ئاوەكانى ئىرەمدا، (عەدەن) و (دۆزەخ) لەیەكتر جىاناكەيتەوہ... تۆ ئەفامىت.

ئەى ئەو پىاوئى دەئىت، مەن خاوەنى ھەزار رىگا بووم، كە دەرگای ھەزاران باغچەى دىان تىادەكرایەوہ. خاوەنى كۆشك بووم... تەبار... شكۆ كە دەرگاكانى ئارەزوو تەنیا بە خواستىكى بچوك دەكرانەوہ... تۆ گەمژەيت.

ئەمىستا لە سۆراغى دەروازەكاندا دامىنى خویناوى تۆ دەگرم، ئەى ئەو كىلسازەى دەرگاكانى شەو تافىدەكەيتەوہ. تۆش گۆبىگرە ئەى ئەوئى دەئىت ھىچ شتىك ئەستەم نىيە، فرىن ئەستەم نىيە، سەرگەوتن ئەستەم نىيە، شكاندنى دەرگای مىرگوزارەكان ئەستەم نىيە، گەشتن بە يەقىن ئاسانە، كردنەوئى دەرگای خەزنەكانى وجود ئاسانە. مەن ھاتووم يەكجار پىتان بلىم... دەرگای گەنجىنەى باغچە... دەرگای ئومىدەكان... دەرگای رۆح بەم كىلانى ناكرىنەوہ.

ئىوئەش ئەى ئەو سەربازانەى دەرۆن و ناگەنە ئەو كىشورەرانەى دەتەنەوئىت داگىرىانبكەن.

ئەى ئەو سوپايانەى گەمارۆى شارىك دەدەن، بازنەى خورافى شوراكانى دواىنىيەت. تۆش ئەى ئەو فرۆشيارەى جار بۆ ھەراجى باغەكانى (دانىال) دەدەيت... ئەى ئەو نەژدەپرستەى بەنەفرەتكردى (زاىون)، زاكاندنى (زاىون)، ئاگرەردان لە باغەكانى (زاىون) ھاوارى تۆيە. چەقۆكىشى ئەم خىلە بىابانتشىنانەى تۆ، جگە لە دەرگاكانى تاعوون دەرگایەكى دى ناكەنەوہ. ئەى پىغەمبەرى كۆللەكانى ئاوەم، ھاوارى تۆ تەنیا دەرگای

یادگارە بابیلییەکان... گێڕانەوێ سەربردەکانی کەرە لە ئۆرشەلیم... سوورکردنی دیوارەکانی قودس بەخوێن... دەرگای دیکە ناکەنەو. تۆ ئەو ئەو پیاوێ هەوارەکەیت، با زەندیقەکان بسوتیتین، باغچە بکەینە گۆرستانی ئەو پیاوانە بەبێ دەستتۆژ یادی گۆلەکان دەکەن، ئەو کچانە تیربارانکەین، کە دەوترن لەدیار باغچە باسی کوژانەوێ میردایەتی بکەن ئە لەو حەکانی ژاندا. دەرگای زەندیقەکان ئە دەرگای شافعییەکان ئاسانتر نییە بۆ پوچیک ئە مانای نارامی نەزانیت.

تۆ ئەو ئەو پیتوایە نانارشیستەکان، کیل بەدەستەکانی ناو بیستانی وجودیان گومراکردوو. من پیت دەئیم ئەو دەرگایە باغەوانەکان دایخەن، بە کەسی دی ناکریتەو. من بۆ یە کجار هاتووم دنیاتان بکەمەو کە دەرگای گەنجینەکانی وجود داخراو... یە کجار بە گۆلەکان بلیم ئەو دەرگایانە لە گەڵ لەدایکبوونی باغچەو داخراو، بە کیلەکانی من ناکریتەو. بەلام من بەیانی... نیوەرۆ... نیوەرۆ... کیلەکان تاقیدەکەمەو، ئەم باغەو سەفەردەکەم بۆ ئەو باغ و کیلەکانم تاقیدەکەمەو... ئەم ئەستیرەو سەفەردەکەم بۆ ئەو ئەستیرە و کیلەکانم تاقیدەکەمەو... دەرگای گەنم... دەرگای هەتاو... دەرگای گیا. دەرگای یەک ئەدوای یەکی دەهلیزە یەک ئەدوای یەکەکان، کە بەرەو باغە یەک ئەدوای یەکەکانی مردنمان دەبەن.

دەرگاكان داخراون... دەرگاكان ناکریتەو. کە دەرگاكان نەکریتەو... جەنگ یاری نیتوان زیندەگی و سیبەرەکانیتی شۆرش هاتوچۆکردنی مردنە، لەنیتوان دیوارەکانی یەک ژووردا

عه شق کوتایی هینانیکی ناومیدانه یه به ناومیدی
به هار کوتایی هینانیکی پایزانه یه به پایز
که درگاکان نه کرینه وه... ده بیت مردوو کانمان له دیواره کاندای بنیژین،
خوا له دیواره کان داتاشین، مانگ له شوشی شکاوی په نجه ره کان بهر
له هه لچینیان به لاشی کوکوختیییه کان.
دەرگاگان ناکرینه وه، نه گهر هه موو زهنگه کانیش بشکینین، دەرگاگان
ناکرینه وه

ته نها به مردنی خومان ده توانین دیواره کان بروشینین
پوشنایی نهم ژووره له بهر یه ککه وتتی فرینی نیمه وه یه له گه ل بهرده کاندای،
که نوریکه له روناکی به هه شته ونه کان... روناکی ته قینه وه ی عه ماره
سه وزه کانی جهنگه ل... روناکی زینده گییه به باچوووه کان.
نهمیره کان، کاردیناله مه خمه لیبیه کان، حاخامه کانی پایز، ناخونده کانی
سهر سنه ویه ری مهرگ، خواجا درۆنه کانی باغچه، له بهر دەرگان... ئیدی
چۆن نيزگیله کان، په ره سیلکه خوماره کان، بارۆنه عاشقه کان، مه ولانا کانی
بهختیاری، فیکۆتته سه وزه کان... لهم زهنگه بدەن.
مه سیح به جبه نه رخه وانیبیه کانی ناومیدییه وه، به ماچه کانی یه هوداوه
له بهرده رگایه

ئیدی نهم پاپا رهنگ شه را بییه... نهم قه شانه ی له پشت پۆلی تهیره ن
نه بابیله وه دهرده که ون... قه دیسی ویرانه که رنه قالیبیه کانی دوا ی جه ژن...
نومیدیان به دەرگا چییه؟

دەرگاگان داخراون... دەرگاگان هه بوون... دەرگاگان نه بوون... دەرگاگان
نین

تیبگه... نه ی نه و گۆرانیبیژهی عومرت له سه مای دموری ناگره کوزاوه کاندای

بردۆتهوه سهر

ئەي ئەو رەوندییەي فوو ئە خوئەمیشی مینگە ئە بە باچوووەکان دەکەیت
تیبگە... ئەي ئەو ناگرکوژتەوه شوخەي ئە قوتابخانەکانی جەهەنمەوه
هاتوویت و بەدوای سووتانی گوئیکدا دەگەریت خامۆشیبکەیت

گەر دەرگاگان نەکرێتەوه

بەهار خوراهەتی بانندەکانە

دین ئەو گۆرەیه بو خوشەوستانی یەکتەری هەلەدەکەنین

چرا پاشگەزبوونەوهیە ئە شو

یەزدان زەرەخەنەي تەنهایي ئیمەیه، بەرامبەر بە تارمایی... بەرامبەر
بە هەتاو... بەرامبەر بە شەراب.

زەنگیش سوودی نییه/ مردن ئە تیفکیریندا ئە زەنگ، بەراستی سوودی
نییه/ زەنگیک ئە کانزاکانی مەحشەر/ ئە فرمیسکی ئەو واشە پیرەي
بو مردن نەبیت دانایەتەوه سەر خاک/ زەنگیک ئە قریشکەي هەور
بەسەر میخەکیکی ترساوی ناو پەنجەرەیهکی تاریکی، بەهاریکی
تەنای، باغیکی پەژموردهدا/ زەنگ ئە شوشەي ئەو هەلۆ پیرانەي
فرینیان دەشکیت/ زەنگ ئە ناوتەي ناخربوونی پەیمان و ناوابوونی ئە
یەکدی تیگەیشتن، شکانی سوێندی بەهار کە بە بانی کوکوختییەکان
دەیکیشا بە قورنانهکانی باغچەدا و دەیگووت: من زەنگیک ئە ناسنگەرە
خەوتوووەکانی ناو ئەلبومەکانی باغ دەهینم و ئەم دەرگایە دەکەمەوه/
زەنگیک ئە سارنژبوونەوهي مەودای نێوان حەقیقەت و درۆ... سەوزی و
تەلایی مانگ... شەونم و لمی ئەستیرە سازادەکان.

بەلام دەرگاگان نین

یەکیک ناوینشانیکی لەسەر میزی ناویندییەکان دانا:

كە ئە خوينى كەنارىيەكانەو دەپۇيت، بەرەو بەھارنك ھەمىشە ئە
 نرىك تابووتەكانەو خەوتوو، بە شەقامىكدا سەردەكەوت بە نرىك
 بالەخانەى مردنى خۇتدا تىدەپەرېت، بە فىغانى بالندەكاندا وەرە ناو
 سەقەرى باغچەو و بەسەر پەرژىنى كىى ياسەمىنەكاندا شۆرپەرەو...
 لەويادا دەرگايەك دەيىنى بە مردندا دەتھىننەو بەردەم مندائى خۇت.
 بەلام مە كوچەى ھەموو كەنارىيە كوژراوكان شارەزام،

گەلنك ناشناى ئەو بەھارانەم ئە نرىك تابووتەكانەو خەوتوون
 دەمى سائە ئە دۆزەخى باغچەدا بەسەر پەرژىنى كىى ياسەمىنەكاندا
 شۆرپوومەو و دەرگام نەيىنى.
 يەككەك ەك ھەر نامۇزگارىكى پىر، ناونىشانىكى لەسەر كىتېبى
 پەشىمانىيەكان دانا و رۇيشت:

ئە بەيانىيەكدا كە خەون ئە نىمپراتۆرەكان زياتر خەراج دەخاتە
 سەر درەختەكان، كىمياگەرىكى توپدراو ئە ھەيوانى زانستە شوومەكاندا
 ھەستىنە و بلى: كوا دەرگاكان؟

بەلام نە گۆنەكان، نە نىمپراتۆرەكان، نە كىمياگەرەكان نامدوتنن و ئە
 مېژە خەون خەراجى خستوتە سەر باغچەم.

ئە بەيانىيەكدا كەشتىيەكى نوستوو ئە نرىك خەندەى نەدمىرائىكى
 بېھۆشەو ناونىشانى دەرگايەكت دەداتى. بەلام خۆر (كە ھەرگىز ئە
 ھەلەاتن و ئاوابووندا درۆينەكردو) ئە بەيانىيەكدا كە ھەرگىز شاھەنى
 درۆ نەبوو، سەبارەت بە رۆشنايى و ئومىد درۆيكرد.

شىوون ئەسەر رەفە فرمىسكاويەكانى خۆى... ئە دۆلابى پرسە
 سەوزەكانى بەھاردا، دەقتەرىكى تەرى بە خوينى خۆكۈشتە يەك لەدواى
 يەكەكانى باغچە دەرھىنا. (ەك سەماى رەشپۇشېك ئە بازەكانى مردندا)
 گووتى: دەرگا نىيە، ئەگەر ھەشبىت ئە پىشتىيەو قەرەنتىنەى مندائىيە،
 قەرەنتىنەى لىمۆكانى رۆحە كە بە بەژنى جەنگە جۇراوجۆرەكانى درەختدا

هاتۆتە خوار... قەرەنتینەى ژەنرالە بائدارەکانى باغچەيە... زیندانە...
زیندانى ئەو مەھراجا خەمگینەى گەلای وەھم لە پانتۆکانى جەنگەل
دەکاتەوہ.

دەرگا نییە، دەشیت پۆژنیک لە پۆژان دەرگا ھەبوویت
دەشیت بەیانییەکی دوور کۆترینک (کە مەرگی لە شوشەيە)
دەرگایەکی دییت...

کۆلۆنیۆلیکی سەنگەرەکانى پیری، خودەى پەر لە عەترى، دۆژمنە
شۆخەکانى لیبووویتە زەنگ...
بەلام لێردا دەرگا نییە
دەرگاكان نین... نین... نین

کەچی من ھەر باس لە وەھمى ھاپییە سیحرییەکان دەکەم
باس لە زینگەى پۆلاینى بائەکان دەکەم، لەسەر نقیقى دەروازەکان/ لە
گۆتتەوہى ئەفەقە ئەرخەوانییەکان بۆ ئەوازى ئەو/ لە ستایشى بۆنبول
بۆ سەدای بەھار لەودىو دەرگاكانەوہ/ دەئیم وەسفى پۆحى ناسکەکان بکە
کە خۆیان دەکێشن بە دەرگاكانى پیرتتى باغچەدا/ ستایشى گەمارۆى
مىگەلە زبۆنەکان بکە بۆ تەنھایم/ بەم ئەسپە بریقەدارە بلى کە
خواجایەکی ژەنگاوى ھەنگرتووہ: با لەگەل شیوہنى خۆیدا سەکوۆبکات...
سەکوۆلى یەکیک کە ڕەشەباکان دەئیتەوہ.

من بە غرورى مانگیکەوہ سەرى لە جەژگىرەکان تیکدايیت بە غرورى
یەکیکەوہ سەنوبەرەکان نامەيەکیان پاناردییت بۆ بەھار، بە فیزی
پیاویکەوہ بلیت: من پۆستەچى گۆلەکانم، باس لە ھاپییە سیحراویيەکان
دەکەم. وەک درۆزنیک لەوہوہەر نەيگوتییت: «دەرگا نییە... دەرگاكان
نین».

ستایشی نه م درگیانه تان بو ده کم

ستایشی درگای ئیمپراتوره کان... ستایشی درگاکانی هاوسه ری و
هاوریتی... ستایشی قاپییه نیلوفه ریه کانی غرور. من به سر جوانی
قادرمه بیرؤکراتییه کانداسه ده کم... به سر ققلی جاویدانه ی
درگاکاندا هه ئده م... توزیکیش چیه له مه دحی خوم بو ئه و
بورج سازانه که مناکه مه وه، که نه خشه کانیان سهرتاپای درگیاه... من
به ده ستره نگینی ناسنگه ره کانه وه ده نازم که درگای دیکه له پشت درگا
داخراوه کانه وه دروستده کهن

(به نه فره تکردنی درگاکان، فیلئیکه بولبوله کان فیریانکردین)

مه رجیش نییه

ئه وانه ی له پشت درگاکانه وه من، ناشادبن.

ئه وانه ی له بهر درگاکاندان و تا مردن له زهنگه کان دهمن، ناشادبن.

ئه وانه ی له دوورمه وه بهرئوم بهرمو درگاکان، ناشادبن.

هر وهکو چۆن، مه رج نییه...

ئه وانه ی دوور له خه یائی درگاکان، گوله باغه کان ناوده م... ناشادبن.

(ناشادیش فیلئیکه له سهیرانگاکانه وه، بۆمان ماوته وه).

ئه و درگیانه ی نه میره یه ک داوایدکات

درگاکان نین... درگاکان نین

ئه گهر درگا هه بوو

من درگیاه کم ده ویت، له هه یوانی زهرده خه نه کانه وه دابه زم.

درگیاهه ک له بالکۆنی ئینجانه خه مگینه کانه وه بروات بهرمو قه راغی

ده ریاچه کان، له وئوه کاتیگ سهیری ماسییه پیره کان ده کهیت ده توانیت

ژبان تیوریزه‌بکه‌یت، پیری بخه‌یته به‌ر رۆشنایی غونچه‌کان، له‌ نزیک نه‌فسانه‌کانه‌وه پرگانه‌کانت بخه‌یته کار، دووری ته‌نهایی خۆت و گوته‌کان بیهیوت، دووری پیری و شه‌پوله‌کان بیهیوت، بزانیته خوا چه‌نده به‌سه‌ر سنه‌وبه‌ره‌کاندا چه‌ماوته‌وه؟ تیبه‌گه‌یت، گۆشه‌ی نیوان شه‌یتان و فریشته له‌ باغدا چه‌نده؟

من کلییکم ده‌ویت له‌ نیوان پایز و دره‌ختدا، که نه‌ ژبان نه‌ به‌ژمورده‌یی، ده‌ستیان نه‌یگاتیت.

من له‌م باغی تیفکرینه‌دا سه‌رده‌سته فسفورییه‌کانم هه‌لده‌که‌م و به‌ په‌شوکانی ناسمان ده‌ئیم: هه‌سته له‌ خه‌و.

جه‌وه‌ه‌ری خۆم له‌قوتوی مروارییه‌کاندا ده‌شارمه‌وه. گوئیکم له‌ مردن ده‌که‌مه‌وه و به‌ ده‌ریا ده‌ئیم: ژووره‌کانتان بۆنی ده‌نگی نه‌هه‌نگه‌ خه‌وتووێه‌کانی ئیدیت.

که جوانی هه‌موو نه‌ستیره‌کان له‌به‌رده‌م جوانی مندا هه‌ره‌سه‌به‌نییت... کاتیک فریشته‌کان ناماده‌بن کراسی پیریتی من له‌به‌ره‌که‌ن... ئه‌ی مانگ پێیوسته

چه‌کییت له‌ به‌رده‌مدا، پێیوسته نه‌گه‌ر ناسمان ده‌رگای نه‌بیته‌ بۆم دروستبکه‌یت.

من ده‌رگایه‌کم ده‌ویت، له‌وێه هه‌وار له‌ جه‌نگه‌له‌کان بکه‌م «هه‌ستن له‌ خه‌و»... تیفکرم، تیوریزه‌بکه‌م، به‌و زستانه‌ ترساوانه‌ بلیم، که له‌ پشت په‌چه‌کانی بارانه‌وه سه‌یرمه‌که‌ن «په‌چه‌کانتان لاده‌ن»... من ناتانیم... من له‌ پشت ته‌می سه‌ر رۆحی شاهه‌نشا‌کانه‌وه سه‌یرتانه‌که‌م و ده‌رگا نییه‌.

من ده‌رگام نییه‌

ناتوانم له‌ داگیرکه‌ران بیه‌م پێش، با داگیرکه‌ران له‌ من بیته‌ پێش

ناتوانم له باغچه بییه پیشی، با په لکه زیرینه کان له من بیته پیشی
من دهرگام نییه، له خه یال نزیکیبمه وه
قهقهزم نییه، له که نارویه کان تیبگه م

من دهرگام نییه

نه گینا گوته هه رامزاده کانم به خپوده کرد/ باغچه هه رامزاده کانم پرده کرد
له په پوولنه ی هه رامزاده/ هه موو پوژیک پشکویه کم له ته نووری مردنم
هه لده گرت و چراکانی باغچه م پنداده گیرسان/ ده مگووت: هه ستن له
خه و، نه م برین پیچه ببینن له ره می شه وه تاریکه کان هاتوته دهری و
جیگولله ی سهر دلی سنده وه ره کان تیمارده کات.

من دهرگام نییه، نه گهر دهرگاتان پیته خشیم
تاجه که م بو نه و باندانه ی به ده نووک، دارستانه کان له مبه ری دهریاوه
هه لده گرن به ره و نه و به ر.

نه گهر دهرگاتان پیته خشیم و
من کوتره بارمه کانی ناو دلی خوم به رنه دا، هه هفتانه
ستایشی موزه خانه خویناویه کانم نه کردن، هه هفتانه
خوئه میشی مردوو هکانی نیوم نه کرد به چیمه نه کانی باغچه وه، هه هفتانه.

به لام نه گهر دهرگاتان پیته خشیم

با دهروازیه ک بیت بتوانم هه موو پوژی له نومیدموه بچم به ره و گریان
و بگه ریمه وه

دهروازیه ک بتوانم هه موو پوژی له خوشه ویستییه وه تیبه رم بو په شیمانی
و بگه ریمه وه. هه نگاو تک بیت بتوانم له نه وازشه وه سهقه ربکه م پومو
چه حقو، له پوزشه وه پاشه کشی بکه م به ره و نه فرت و بگه ریمه وه.

باغه ماسۆشیه‌کان

ئەى ئەوانەى ھاتوون، تۆڤە ئە شاھیدەکانى بەرەبەیان بکەنەوہ
(بەرەبەیانى کووشتنى فریشتەکان... بەرەبەیانى ئەیەکترازانى دڤ ئە
خوینبەرەکانى ھەتاو)

لەو دىو دەرگاكانەوہ جەرئى تۆڤەكەرانە
جەخار مە دەستم ناچیتە ئەو خانەخوینەى لەسەر مێزى بادەوہ
پێمەلێت: تۆڤەمان لێبکەرەوہ
جەخار لەناو ئەم ھەموو درندەییەدا، ناخەزێك شكنابەم
نێرگسێك نىیە پیلانم لێبكات

(ئاه... چەندە مایەى پیربوونە ھاورىیەتى)
جەخار ئە جەزى ئەم كالىپتۆسە مازۆشییانە بۆ نازار...
جەخار ئە نزاى ئەو پرتەقالانەى ئە باكان دەپارێنەوہ «بمانخکینن»
مە تەنھام

وجودم درێژکراوێ و جودى باغەوانە بەرگوزیدەکانى عەدەنە.
گێلاس لەسەر تايەك و دڤم لەسەر تاکەى دى ئەم تەرازووى دادەییە
ئەم ساقىیە مازۆشییەى لە خوینى خوێ مەزەى مازۆشییمان بۆدەھینن.
نازانیت... وجودى مە کورتکراوێ و جودى گۆفروشە تاراوگەکراوہکانە.
بەلام کەس ئەم لالەزارە ماسۆشییە دەربازنایت
جەغار مە ئەیلایەك دوژمنم نىیە
ئەوہى کە دوژمنى نىیە، دەبیت ئەم لالەزارە دەرجیت
وہلى ھەییات کە ئەم باغەش دەرگای نىیە.

باغى شاعيره باستانييه كان

من دەموويست له فريادەره سەكان ياخيبيم

بەلام درەنگ زانيم، كە بۆ تۆيە... بۆ تۆ

ئەي دەستورباز... ياريكەر بە ياسا مەخمەلييه كانى دلپەقى... بۆ تۆيە
(ئەي مايستروى ئەو خونچانەي لەژىر شەوقى مانگەشەودا لەسەر دەنگى
سوپاكانى قيامەت ھىرشدەبەيت)

بۆ تۆيە ئەي باستانى... پىغەمبەرى مۆزەخانەكان.

بۆ تۆيە، كەس بەنومىدى خيانەت نىيە لەم كۆرالە

بۆ تۆيە، ئەم دەفبەدەستە مەستانە، بىپەرۋا دەرگاي لالەزارەكان دادەخەن.

بۆ تۆيە، كەس بەھىۋاي دەرچوون نىيە... لە باغىكدا خەنجەرى كۆن

تۆلە كۆنەكانى خۆي زىندوودەكاتەو... كتيبي كۆن نوسەرە مردووۋەكانى

خۆي زىندوودەكاتەو... مردووۋەكان ميراتييه كانى خويان دەخەنە سەر

حيسابى باغەكانى خويان.

لە رۆژىكدا، ميانەي نيوان ئىمە و شمشىرەكان... غەزەلى دەريايەكە.

ميانەي نيوان ئەميرە كوژاۋەكان و تاجەكانيان... ھەناسەي مېخەكىكە.

دوورى نيوان ئىمە و پىرى... بازدانى دولفينىكە.

دوورى نيوان مردووۋەكان و مندائى... جاردانى گولفرۆشيكە.

بۆ تۆيە... دەبىت بەھانە سازكەين... پلار لە نەوجەۋانى با بەدين،

خەۋنى كەشتىيەكان ئاۋەژۋوبكەينەو و بلىين:

مردووۋەكان زۆر دوورناكەۋنەو لە زىندەگى

تەنھا ژيانە ميانەيەكى گەۋرە لە رۆژگارەكانى خۆي ۋەردەگىرت

ژيانە كە لە بەيانىيەكانى خۆي پاشگەزدەبىتەو

ژيانە كە روو لە باغچەكانى خۆى وەردەگيرت

لە باغيكدا بالئەدى كۆن، كتيى فرينى كۆن، ناموزشى نيشتنەوى
كۆن، لەسەر رەفەكان دانراون. باغيكە كاترميرە ديرينەكان ھەميشە
زەمانى ديرينەمان نيشاندەدەنەو. مردوو كۆنەكان، لەسەر كتيىخانە
كۆنەكان، رۆژگارە تازەكانيان مەزانكرد. شاعيرى كۆن، لە شەمەندەفەرە
ديرينەكانەو ھاتن، تا ھيرە فرينمانبەن...

ھيرمانبەن چۆن ماشينەكانى عيرفان بخەينەو ھە... زەنگەكان
ھەئاسينەو... رستەكان بخەينەو ريزى يەك.

شاعيرى كۆن بە مەكياجى سۆزانييە تازەكانەو

بە چاويلەكى كۆپرەكانەو لە شەقامى حەقيقەتە ئاشكراندا

بە شەھيەتى مردووكانەو لەسەر خوانى زيندەگى.

شاعيرى كۆن، لە شەقامە تازەكاندا

كەوتنە وانەگووتنەو سەبارەت بە راکيشانى «يار» بۆ ھەسابخانەكان

كەوتنە سەرپرېنى «مانا» لە بەردەم مەعبەدى رۆحە پوچەكاندا

لە باغيكدا تىگەيشتن لە «مانا» تەنيا نھيتى جيابوونەو ھيە.

كە لەژىر ھەر درەختيكدا دەلالەكان ئيتدەپرسن: ماناى كۆنت دەوتت،
يان ماناى كوزراو.

(سەيركە، ھەلەمە ديرينەكان... سۆزە ديرينەكان... چەندە پاك لەم
پەنجەرەنەو ديارن)

وھرن شيعرى كۆنى شاعيرە تازەكان بە دەنگى بەرز بۆ مردن بخوتينەو،

رۆژنامە زبڵەكان سەھتەكەين... شاعيرە زبڵەكان... پروفيسۆرە زبڵەكان...

دانيشگا زبڵەكان پيركەين و سوژدەيان بۆ بەرين.

ئەوانەى لە رۆژگارە كۆنەكانەو دین، شەيدای ئەوھن يەكێك سوژدەيان
بۆيەرت.

وهرن گۆنراییه لیبین بۆ حیکمه تی ره خنه گره کۆنه کان

(که زۆر زیره کن، به حره کانی عه روز ده ناسن!!)

شه رکهرانه سوار نامیری به لاغت بین...

ده مامکی شاعیره فیتنه بازه کان بکهینه سه...

په ندی خواجاکان بگرینه گۆ...

چوارخشته کی له سه ره ناوه تگی ماته مینی پیره نه یسا پورییه کان

بهۆینه وه... مه سه وهی نوێ بنوسین... زه ندیقانه بسوتین و بابه کیانه

بکوژین.

له باغیکدا بوغردی به هه شته بۆنی مهرگ له سینه ی باغه وانه کاندایا

رۆحمان له گه ل غه زه لیبیره گه مره کانی گوستاندا یه کخه یین. کۆن بین...

تاله به رکردنی خیره به برۆین... له غه زه لدا بکوژینه وه و جار له دوی

جار له به رده م گوێدا وه سف به مانشکینێ، له به رده م باغه دا جیناس

شه ره مزارمان بکات.

بۆ تۆیه... بۆ تۆ... ئه ی باستانی.

ده ئیم... به یانی ده رگای نییه

ئه مه سازی گۆرانی بیژه کانی چه جاجه له م قاوه خانه تاریکه دا. ئه مه

پیکه نینی یه زیده له مه حشری گوته کاندایا

به یانی ده روات و «نوێ» ناگاته دیوانه کان

ده لانه کانی مانا... کارمه نده کانی عه قل... نایدۆلۆژیسته پایزییه کانی

باغه، مایه ی ئه م نووشتیه یان. یۆتۆبیسته کان له ریگای پشوی میژووی

خۆیا نه وه/ نوسه ری بایۆگرافیای به هاره تاریکه کان/ نوسه ری سائنامه ی

جه نگه سارده کانی عه شق/ ئه وانه ی له هه ئبژاردنی جه نگه لدا بوون به

سه رۆک/ سیاسیه پازاوه کان به سه نگه ر و تابووت/ وه زیری ده وته تی گوته

په ژموورده کان/ ئه وانه ی له گه ل مانگه برۆنزییه کاندایا په یمانی ناوا بوونی

نەبەدەييان مۆركەرد / نەندازىبارى گومەزى خواجا ورشەدارەكان.
 ھەموو نەمامە تازەكانيان پۆستكرد بۆ دۆزەخ
 گولە تازەكانيان ومكو كتيبە تازەكان نارد بۆ جەھەننەم
 رۆجە تازەكانيان ومكو خەيائە تازەكان رەوانەى زەمەرير كرد
 كليلى دەرگاكانى زەمەنيان پۆستكرد بۆ ويترانەكان
 كليلى دەرگاى رۆژە تازەكانيان خستەو ە گيرفانى عارفە كۆنەكان
 ئىو ەئەى نەوانەى سەر بە ديوارە كۆنەكاندا دەدەن
 بە پرتاۋ بليتى نەو ھاقلانە بېرن، كە بەرمو رۆژگارە كۆنەكان، پاشەوپاش
 دەگەرپنەو ە
 ئەى نەوانەى سەر بە ديۋارى باغى شاعيرە باستانييەكاندا دەكيشن
 دئنيابن... نۆى ناگاتە سەر ديۋارەكان.
 تا مردن ماناى كوژراۋ لە بازاري حەقيقەتە كوژراۋەكاندا بکرن، خەيالى
 كوژراۋ... ەقلى كوژراۋ... رۆجى كوژراۋ لە ماسيفرۆشە پەنجە پزىۋەكانى
 شيعر بکرن و بەو ەم بەختيارين، كە لە باغى نۆژەنە و ەمىيەكاندا،
 گوشتان لە تارى جاويدانەى شيعر گرتوۋە.
 دەرگاكان نين،
 نەگەر دەرگاش ەبىت ئيمە پيويستيمان پى نيبە

ئيمە نەو ەيەكين ريكەۋتى ەينى دەكەين
 ريكەۋتى پشوۋى باغچەكان
 لەو سالانەدا لەدايكبوۋين كە دەريا سەرخەۋىكى تيا دەشكىتى.
 سەفەرمان ريكەۋتى نەو شەمەندەفەرانەيە
 لە گۆرستانى باغچەۋە سەفەردەكەن بۆ گۆرستانى پەلكەزىرپنەكان
 جەژنەكانمان ريكەۋتى نەو رۆژانەيە، كە زىندەگى بەديار گومانىكەۋە
 دەخەۋىت

نیتړ دهرگامان بوچییه؟

بریاربوو بو رزگارکردنی په پووله یه ک، له م دیوارانه بیینه دهری

بو دهرکردنی نهو نومیدانه ی باغچه یان به هیوا تالانکرد

به لام ریکه وتی هه دیسی گوله کانمان کرد، به دره خته کانی باغچه وه
خنکابوو.

نا نومیدیش به لای که نیسه کاندای تیده په پری و هاواریده کرد: شه وشاد...
شه وشاد، نه ی به خته وهری.

دوای نه م هه موو په شیمانییه نیدی دهرگامان بوچییه؟

له دایکبوونمان ریکه وتی نیگای نهو پیاوانه یه به دهمامکه زیویه کانی
شه پوله وه سهیرمانده کهن.

ریکه وتی نهو چه کمانه یه، له سهر کاشییه کانی باغچه مه شقیان به سنه ویه ره
یاخییه کان ده کرد

ده مانگووت: سهیرکه ن نیمه دهر وین و باغ له گه ثماندا دهر ووات ناسمان
ریشو له کانی ده خاته سهر زه خره هه ی مردنمان

پاسه وان بروسکه ی هه ثغانه کانی ده خاته سهر زه دره خه نه مان

جه نگا وهرانی هه تاو تفه نکه کانیا ن دبه خشن به کومه کی نه م جه نکه
به ههر لایه کدا بر ویت، باربو ی نه م گوشه گیرییه

که که س نه م گه مارویه دهر باز نه بیت... نیدی دهرگامان بوچییه؟
به م پله که ژه نگا ویه دا سهر دمه وین بو مانگ...

ته مه نمان به شی تا نیوه ی رینکا ناکات

به م په یژه له رزوکه داده به زین بو دوزه خ...

ته مه نمان نیوه ی په یژمه کان ته واو ناکات

له په نجه ره کانه وه هاوار له باننده کان دمه یین...

ژبانمان هینده نییه، ده نګمان بګاته باننده کان

پوژیک له پوژان

کتیییکمان له باغچه دا ونکرد... کاتمان نه بوو بیدوزینه وه
له گه ل گوته کانددا به شه رهاتین... ژيان به شی په شیمانی نه کرد
له گه ل په پوولیه کدا سه فهرمان کرد... مؤلته تی گه رانه وه مان نه بوو
نیدی دهرگامان بۆچییه؟

له م دادگا سپییه دا، وهک هه زاره ها پیاوی سپی، دۆسیه سپییه کانمان
سه رخست بۆ نهۆمه سپییه کان، سوئندی سپیمان خسته ناو په یمانه
سپییه کانه وه، دوا جار قاره مانه سپییه کان نیمه یان له م ریواقه سپییه دا
کوشت، نیستا چی هه یه بیبینین، جگه له شه مه نده فهریکی سپی که
به ره وه نه ستانه سپییه کانی مردن سه فهرده کات؟

که ته نها په نه ی رهش له و دیو دهرگا کانه وه ههر رۆح بیت
نیدی دهرگامان بۆچییه؟

نه و پۆسته چییانه ی له و به ری ژيانه وه گه رانه وه
جگه له هه نسکی په شیمانی ناو کوچه کانی کوفه، چییان بۆ هینانین؟
چییان بۆ هینانین؟

جگه له راسپارده ی کچیکی جه هه نه می بۆ هواره کان؟
له نامه ی قه شه یه کی تینوو بۆ مؤمه کانی که نیسه؟
له سلای ژه هراوی قه یسه ر له گوته باغه کانی باغچه؟
چییان بۆ هینانین؟

تووتیه ک ناوی پادشاکانی ده گووته وه
قه له ره شه کی نه گریس، شوینی جه نگه کانی پاشه رۆژی ده خوئنده وه،
پیرنژنیک له سه ر سینیه کانی باغچه، تیشووی مه رگی له تیشووی
زینده گی ده بژارد

پنمبلی پۆسته چییه کان چییان بۆ هینانین؟
که پۆسته چییه کان له و سه ری ژيانه وه ده سته تال بگه رنه وه
نیدی دهرگامان بۆ چییه؟

ئیمه نهو پیاوانه‌ی ده‌مانه‌ویت، مانیفیستی گۆشه‌گیری بنوسین
ریکه‌وتی که مانجه‌ژهنیکمان کرد، به‌بینه‌نگی به‌لای په‌نجه‌ره‌کاندا راده‌بورد
و ده‌یگوت: بژی ته‌نهایی

پیره‌میردیک له‌سهر دیواره‌کانه‌وه هاواریده‌کرد:
پایه‌داربیت شه‌وه بینه‌نگه‌کانی دارستان، پایه‌داربیت شه‌وی گۆله
په‌ژم‌وورده‌کان، پایه‌داربیت بینه‌نگی کوکوختیه‌کان له هیلانه دووره‌کاندا.
ده‌رویشیک به نه‌ستیره خنکاوه‌کانی ناو ده‌ریاچه‌ی ده‌گوت:
سوپاس که خۆته‌میشی با‌له ناو‌ریشمیه‌کانی من و ناو‌ریشمی مردنه
ناوییه‌کانی ئیوه، نه‌م شه‌پۆلانه تیکه‌ل به یه‌کدیان ده‌که‌ن. سوپاس
که نه‌م دوعایه زیاتر له فرینی نه‌وره‌سێک به‌رزنا‌بیته‌وه بو ئاسمان.
سوپاس بو نه‌و نه‌ستیرانه‌ی له‌سهر خۆته‌میشه‌کانیان ده‌سوتیم و ئاسمان
مردنم به مردنی ماسیه‌کی پیر تیده‌گات
سوپاس که نه‌م ته‌نهاییه ده‌رگای نییه.

جه‌نراییک له سه‌ره‌مه‌رگی خۆیدا ده‌یگوت:
سه‌ره‌فرازی بو گوردانه زێرینه‌کان، سه‌ره‌فرازی بو نه‌و موشه‌که برۆنزیانه‌ی
به‌هار بۆردومانده‌که‌ن، نه‌مری بو نه‌ستیره‌کانی سه‌ر شانم، که نه‌فسوس
دوای مردنم بو کۆتره‌کانی باغچه جیده‌میتن، نه‌مری بو نه‌و نۆته
بچوکانه‌ی به‌میرات بو سنه‌ویه‌ره‌کانیان جیده‌هیتم. درود بو جه‌نگه
خه‌یالییه‌کان، درود بو ورینه‌کانی سه‌ره‌مه‌رگ... که ده‌روازه‌یان نییه؟
نه‌مری بو دوزمنه وه‌همیه‌کانم که ناتوانم له بازنه‌یان ده‌رچم.

کچیک له پشت په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌یگوت:
سوپاس بو ده‌رگا داخراوه‌کان
سوپاس بو که له‌پچه‌ی نه‌زه‌لی سه‌ر ده‌ستی عاشقان، بو په‌رده‌ی

هه‌تاهه‌تایی کچیتی. بژی نه‌و جیشه‌رمه ره‌شانه‌ی، شه‌وزه‌نگ پاسه‌وانییان ده‌کات، سوپاس بو نه‌و ده‌رگایانه‌ی له سه‌ر پاکیزی نی‌مه داخراون... سوپاس بو کیله ونبووه‌کان... سوپاس بو قفله نه‌به‌دیه‌کانی کچیتی. نیدی نی‌مه ده‌رگامان بو چیه؟

نی‌مه نوسه‌رانی مانیفیستی مردن
له‌و پیاوانه‌ین که پتوستانیان به ده‌رگا نی‌مه.
له‌سه‌ر قه‌دی دره‌خته‌کانی باغه‌ه «مردن» مان خوندموه
گوتمان لی‌بوو، رت‌بواره‌کان له ده‌رگاکانیان ده‌دا و به خانه‌خوینک‌انیان ده‌گووت: مردن / نه‌ستیره‌کان به‌یه‌کدی ده‌گه‌یشتن و ده‌یانگووت: به‌یانی مردنتان باش/ نه‌وه‌ی له‌وسه‌ری ژبان‌ه‌وه ته‌له‌فونه‌کانی هه‌لده‌گرت، ده‌یگووت: به‌ئێ مردن قسه‌ده‌کات/ نه‌وه‌ی له‌خوا ده‌پارایه‌وه ده‌یگووت: نه‌ی مه‌رگ... نه‌ی مه‌زنترین مه‌رگ / برسییه ددان‌زترین‌ه‌کان گازبان له میوه‌کانی مردن ده‌گرت/ فریشته‌کانی باران به ده‌مامکه‌کانیانه‌وه له تابووری «مردن» دا ده‌وه‌ستان/ له ده‌رگای نه‌کادی‌مییه‌کان نووسرا‌بوو «لیره‌وه به‌ره‌و مه‌رگ»/ له‌سه‌ر چیشته‌خانه‌کان نووسرا‌بوو «داوه‌تی مه‌رگ» / له میوانخانه تاریکه‌کان نووسرا‌بوو «نوستنی مه‌رگ» / کوپله‌کان به‌بائی فریشته‌وه له کانه ناسینه‌کانی مردن هه‌له‌هاتن له‌نیوان ده‌ربه‌نده‌کانی مردندا سه‌دای سلاوه‌کانی مردن بوو
له نامه‌کانی مالاویدا مردن قسه‌یده‌کرد
له‌نیوان دره‌خته‌کانی باغه‌ه‌دا... مردن گۆرانی ده‌گووت
باغ مائی په‌پووله‌کانی مردن بوو
هه‌نگوین ژه‌هری مردن بوو، به‌لیوی هه‌ل‌له‌کانه‌وه

نیدی ده‌رگای چی، نیدی ده‌رگامان بو چیه؟

دهبیت بتوانین، به نه ندازی ویرانبوونی لهش، رۆح ناوهدانبکهینهوه /
به نه ندازی خاپووری جهنگهه، باغچه ناوهدانبکهینهوه/ به نه ندازی
رهشه لهاتنی په لکه زیرینه کان، رۆح له رهنگه کان نزیکبکهینهوه/
رینگامانبدمن به قهه ژماره ی راوکه ره خه وتوووکان، ماسی خه به ربکهینهوه/
به ژبان بلیین پاسه وان بخاته سه ر بورجه دووره کان... چرای قه ناره
کونه کان داگیرسیئیتته وه...

با ژبان، که لیتی شوراکانی خوی هه ئچنیت... هه ر له که لیتی
دیواره کان زنده گییه وه مار ده ئایتته لاولاووکان. پلنگ په لاماری سؤفیه
خه وتوووکانی باغچه دمدات.

دهبیت زنده گی گوله کان خوی زیاتر ناگاداربکاته وه
دهبیت پاسه وانده کان نه و زیاتر به تارماییه کان بلین:
نیره زنده گییه، باغچه پایته ختی زنده گییه، سنه و به ره کان نه میری
زنده گیین.

نه گه ر پتووستیکرد، با شورای ئاسنین دروستبکهین بو ژبان
په پووله ی شه رکه ر له باغه کاندایه ردهین
ماهی گومان بدهینه هه موو رۆحه به ریک
دهبیت چاومان له برین بیت وه کو میردمندایکی شوخ به خوی و عه تری
کوشنده ی نه وجوانییه وه، له چراکانی وه فا و مؤمه جاویدانه کان به زمی
نزیکبیتته وه... برین، که جاهیل نه که ره رامه کان خوی خسته سه ر
حورمه تی نه و خوینه ی له رۆحی برینداری باغچه ده تکیت.

ئەي زىندەگى

مەن دەرگاى خەزىنە ماچە سىرۇشتىيەكان دەدەم بە تۆ
 كىلىلى گەنجىنەي پاشەكەوتى سەنەوبەر لە ھەتاو... لە ھەرووى سەمۆرە
 پىرەكان... لە خەوى مىلاخە نەشكۆتەكان
 دەدەم بە تۆ

ورىيى ئەي ژيان، وريايى

بەرامبەر ئەو كرمە ئاورىشمىيانەي، پىلانى ئاورىشمى دەچنە
 بەرامبەر ئەو بولبولانەي پەلامارى درەختى ئاوازەكانى باغچە دەدەن

با دەرگاكانى زىندەگى

لە ئىشكگرە خەندانەكانى شەوى پىنقەمبەران
 لە شۆرشى ئەو باغەوانەي لەبەر فوارەكاندا بىتەكانى خۆي دەشوات بە
 كىلونى گەورە داخەين
 بە ژيان بلىين

دەرگا ئەو زىندانىانەش مەكەرەو، كە مردنى خۆيان تەواوكردوو و
 دەيانەويت بگەرێنەو بە باغچە
 وريايى ئەي زىندەگى

لە مەكرى ئەو كچانەي خۆيان لەبەر ئاگردانەكانى تۆدا گەرمەكەنەو
 دەبىت بەقەد ژمارەي (مردن) لەودىو دەرگاكانەو

لەسەر دىوارەكان... جەكان... چراكان... بنوسين «ژيان»
 لەسەر ھەناسەي ياسەمىنەكان، لەسەر تۆوى وەنەوشەكان، بەخەتى
 گەورە، بنوسين: «بژى زىندەگى»

بەم سەمەر قەندە بلىن كە بە مانگ مۆتوربەكراو

بەم جەلادىنابادى ئە پزىسكىكى ئۆرشەلىم بۆتەوہ.
 ئىرە زىندەگىيە... مانگ دوورکەوتتەوہى زىندەگىيە ئە خۇي
 شەھادەت شۇنى ئەو خەنچەرەيە كە ژيان دەيدا ئە جەستەى خۇي
 گۈنە کوژراوہکان، ناکامى زىندەگىن ئە قارەمانە وەچاگوئەرەکانى خۇي
 پىويستە بلىين: ئەى ژيان، گىلىلى ژوورى ميانە مردووہکان بە ئەمانەت
 لای تۆ دادەنننن. نەخشەى ئەو شەقامانەى، بەرمو شارى ھیلانەکان
 دەچن، گىلىلى ئەو مندائە زەرەنەقووتانەى ئە درەختەکانەوہ دەفېن بۆ
 گرتتەوہى سيۆەکانى پىرىتى
 ئەى ژيان، گىلىلى زەردەخەنەى جەلادەکان لای تۆ دادەنننن، كە ئىمە
 ناگەينە ناو نەۆمى خەندەيان/ ناہ... شورای گەورەمان دەوئت بۆ ژيان،
 تا تگەى شەونم دزەنەكاتە ئەوديو دەرگاكانەوہ/ پاسەوانى گەورەمان
 دەوئت، بەيانيان ئاورەنگەکانى سەر دەستى بتەكىنى و ئىنجا سەر بۆ
 خاكە بەيارەکانى مردن بەرزىكاتەوہ.

ئەى زىندەگى
 دواچار ھەموو گىلەکان بۆ تۆ
 گىلەکانى دەريا كە ئە ھەمان كاتدا، دەرگای سروہ و دەرگای حۆريە
 غەمگىنەکان و دەرگای بەھەشتە ونەكانىش دەكاتەوہ
 بۆ تۆ... بۆ تۆ... ئەو گىلەى دەررونى گۈنەکان دەكاتەوہ
 بۆ تۆ... بۆ تۆ... ئەو گىلەى خەونى ئاورنگەکان دەكاتەوہ
 ھەموو جوانىيەکان بۆ تۆ
 كە بەناوى ئىمەوہ ئە مەحفەلى خۆرئاوا بونەكاندا قسەدەكەيت بەناوى
 ئىمەوہ ئە بەردەم دەريادا، ئە كەشتىيە سەرەپۇكانى زىندەگى تورەدەبىت
 بەناوى ئىمەوہ لقى درەختە بەردارەكان رادەوہشيتيت
 گىلەکانى مردن فرىندەدەيتە گەرداۋەكانەوہ

ئەى زىندەگى... ھەموو جوانىيەكان بۇ تۆ
كە تۆ ھەموو جوانىيەكانت بۇ ئىمە دەوئ
بەم قەلە تارىكانە... دەرگا تارىكەكانت دابخە
كە تۆ دەرگاكانت داخست

ئىدى ئىمە دەرگامان بۇ چىيە؟

ئەو پىاوانەى مانىفىستى خۇمان ئە دەورى پشكۆكان دەنوسىن دەرگامان
بۇ چىيە؟

ئەوانەى مانىفىستى گۆشەگىرى خۇيان نوسى

ئىدى دەرگايان بۇ چىيە؟

ئىدى دەرگايان بۇ چىيە؟

كانونى يەكەم - ۱۹۹۲ كانوونى دوووم ۱۹۹۳

عەشوق

بەسینەى بازەوه من و تۆ دوو دەستین لە ناگر
 ئەهریمەزادە و پەریزادەى ناوئەکانى مەرگین
 من سەراپیتەین پیاوی دونیا
 مەندائیک لە جنسى (با) و (دوگەل) و (تۆز)
 بەیازی دەرندەترین حەرف و کراسى خۆناوێترین جەستە
 بەرپرسیارم لە نافەتەکانى پۆح/ بەرپرسیارم لە فیتتەکانى عەقڵ
 لە کۆدیتاکانى ئەزەت و لە یاخیبوونەکانى جەستە
 بۆنى ئەو بالدارانە لە هەناسەم دیت، ئەم جەهەنەمى گومانەدا
 یەقین بەسەر دارستانە ترساوەکانى ئیوارەدا دەبەشەنەوه
 وەکو پیرترین ئەسپ، پیرترین مەیتەرەوان... پیرترین... زۆرینترین...
 خەمگینترین بازى خراپکار / شەهیتیک کە ناسۆکانى پیربوونى خۆى
 بەفرینیک لە ناگر/ بە مەرگیکى وەک ناسن سارد... بەکیلونیک لە
 رۆشنایى و قەتلىک لەبروسکەکان دابخات/ لە کوچەى ئەم توتییە
 بیوەفایانە دەچمەدەرى
 بۆ مردن لە چاوەروانى سوتاندا لە سەر پشکۆى ئەم دیانەتە دیرینانە
 دەئیم: (ئەمە نەینى نیه و هەرگیز نەینیش نەبووه)
 تۆش لە رۆژگارە بەهەشتییەکانى خۆت چنگیک خۆشەویستیم بەدەرى
 ئەگەر حەکیمى ئەم باغچە گۆشەگیرەیت، ناشووتەترین دەرووشى ئەم
 جەنگە ئەم
 ئەگەر شارادەترین ئادەمکۆرى، شەپانگیزترین پۆحى ناو ئەم بایەم.

سهیرکه، پاش عه شق چهند ته ماحه کانم گه وره بوون
سهیرکه، بووم به چ کیمیا گهریک و خهون به چ لابوریکه وه ده بینم
سهیرکه... سهیرکه، چ کافریکم لیده رچوو

بیتهوده نه نجن نه نجن بوونی خوّم له وانهی ئەم دهر ویشانه دا ده ئیمه وه
مردنی من... دۆزه خی من، رۆژی زیندوو بوونه وه مه
له نیوان میله ته سه رخۆشه کان و فه له که مه سته کاند
من له جنسی دوکه لّ و گومانی نه هریمه نانهم
تو له جنسی فریشته دلته نگه کانی ده ریایت
ئه و فریشتانه ی به رۆژوون له سهیری نه ستیره و گیا و ناو و جهنگه له کان

ئه ی یار... ئه ی شه ونمی نیوان کتیبه دۆزه خییه کانی من
ئه گهر تو له ته لا زیاتر نه دره وشینیته وه
من شهرم له گه لّ ئەم دورمه کانزایانه دا بو ناکریت
ئه گهر پرشنگی تو له پرشنگه کانی زیو رۆشنتر نه بییت
دهنگی من له دهنگی به یانییه ناسازه کانی مردن گه وره تر نابیت
ئه گهر تو ناوازی جهنگ نه خوننیت
شمشیره کانی من لاسکی گوته کانی ئەم جهه نه مه یان بو نابریت
ئه ی یار من چیتربام خوشناویت، ئەو بایه ی به نگه نامه ی خونینی منی
له گه لّ ته نهایی دا درّ / سوتندی منی له گه لّ خا که به یاره کاند / شکاند /
رۆحی منی له جهنگه لّ و گیاکان ترساند
سهیرکه پاش عه شق چهند توره ترم له گه رده لوول و ده ریا و توفانه کان

نهوى له من به جیما، نایندهم بوو
 نهوى له مندا با دهیبات، نهو پوژانهیه که بو خومم هه لگرتووه
 نهوى له مندا دهکوژریت
 نهو دهقیقانهیه که باوکان و وهچهکانم نیی بیبه رین
 نهوى له مندا دهکوژریت، منم نهک تو
 منم، نهوهک زهمه ن و بهیانی و نایندهکان
 منم، نهوهک که ناری و ناو و چه مه نزارهکان
 سهیرکه دواى مردنم عهشق چ یارییه کدهکات
 نهو که شتیانه دهمبوورن که منیک له ناودا پرگارددهکن، که من نیم.
 نهو گیایانه دهمبوورن که خهونی مردوویهک گه وردهدهکن، که من نیم
 سهیرکه دواى عهشق، مردنم چ یارییه کدهکات
 (وهک یاری دۆلفینهکان له ناودا)

نهوى له من جیده مینیت، نهوهیه که له بائی بالندهکان جیده مینیت له
 که نار نه سستیرهکاندا/ نهوى له مندا با دهیبات، نهوهیه که باکان له
 پوچی نیمه دا جیده هیلن/ نهوى گه رده لوولهکان دهیبه ن، نهوهیه که له
 گه رده لوولهکان دهچیت له پوحمدا

نهى عهشق

نهى که نیههکانی شیتیم له م جهنگه له فیرعه ونیهه دا/ نهى به رده نوژی
 به جیماو له جهنگاوه ره شکستهکان/ نهوى له ناو تو دا جیده مینیت منم/
 که تو له خه راباتهکاندا دهمریت، نهوى له ناو تو دا بهر له مردنی تو
 دهمریت، منم/ نهى حهقیقهت، بهر له وهى تو جییمینیت، نهوى له ناو
 به جیمانی تو دا جیده مینیت، منم

پارچه کانی من له ناو پارچه مردووو کانی ده ریا و ناسماندا بوو
له ناو سفره ی هه لاهه لای عه شق و حه قیقه تدا بوو

سه یرکه دوا ی عه شق جه سته م چ یارییه کده کات
چ ته ماحیک ده خاته بهر ناوینه کان و سه رابه کان و گیرنه کانی مردن

نه وه ی له سه هه ره کانی من و تو جیده ما، گوئه ژاکاوه کانی خوین و ماچ و
جه هه نه م نه بوو/ سیبه ری نه ستیره کان بوو، له سه رگیای پاکیتییمان/ من
بووم ده گه پامه وه دوزه خ، بو سه هه ره له دوا ی جیییکانمان له پشت مردنه وه/
له بری گه رانه وه بو سه ر میزه کانی خوشه ویستی و پیخه هه کانی سه ده ف
و گیا، ده گه پامه وه بو برینه کان، نهو برینه نه ی وانه ی نه مریمان بوون

نه وه ی دوا جار له مردن به جیده ما، من بووم
سه یرکه، دوا ی عه شق مردن چ یارییه کم له گه ل ده کات

نه وه ی له مردن دوا ده کهوت، له ساتیکدا مهرگ به فریای نه م ناده میزادانه
ده کهوت/ من بووم نه وه ک له وینه کاندای جیده مام، به لکو له ده سته
ته لیسمایه کانی (با) دا، کاتیک به سه ر گیا کاندای تیده په ری/ من بووم
له جه هه نه م به جیده مام، وه ک ناگر له ده سته فریشته کاندای/ وه ک گوناھی
پژاو به سه ر خاموشی نهو کلپانه دا که با ده یکوژاندنه وه

نه ی یار

نه ی تاقانه ترین شه راب له م تاعوونه دا
نه ی شه وی من له ناو نه م پوناکییه دا، که ژه هره
هه هه زی من له ناو نه م نازادییه دا، که زبندانه

تۆ پەروپالى بازەكانى منت بەست لەم فرینەدا، كە مەرگە
تۆ منت بە سیاھى و مەرەكەبى شەر پەنگکرد
لە شەوئەدا ناسنگەرەن، مانگیان لەسەر سەندانەكانیان دەشكاند
خاكان شەریان لەسەر سێبەرەكانى یەكتر دەکرد
فریشتەكان خەزینە بەتالەكانى بايان لەناو یەكتردا بەشەدەکرد

نیدی ژیان شكستی دواھەمین حورمەتى من و تۆ بوو

ئەى شەرەنگیزترین یار، ناوینەم لە بەھەشتیكدا سیمكانى سپین وەك
خامى تابووتەكان/ تارىكىم لە بەیانییەكدا، ھاورپكانم ناز بەسەر
دەرگای دۆستایەتیمدا دەكەن/ ئەى ھەسودیم لە زەوى، لە گيا، لە
بائندە كۆچەرپەكان

من رەقەم لە خاكانە كە قەترە خوئنى منیان لە خوئنى تۆ جیاكردەوھ

پۆژێك تێدەگەن كە باس لە چ وێرانەيەك دەكەیت
تێدەگەن ئەفسانەكانى تۆ چەندە لە ھەقیقەتەكان، پىاى تۆ چەند لە
چاكەكان، چاكەى تۆ چەند لە موعجیزەكان گەورەترە.
پۆژێك تێدەگەن، نەواى من نەواى چ پێشینیيەكە
سازى من سازى ئەو بومەلەرزانییە كە خاك شیریان دەداتى
سازى من سازى ئەو شەھینانەيە، ناسمان لە قەھەزەكانى رۆحیدا
ھە ئیگرتوون

تۆ دەستی منت بەنەینیيەكانى زەوى و كلیلەكانى خەيال شارەزاكرد /
تۆ منت بردە سەر پاشماوێ بەھەشتەكان و سفرەى تەفروتونابوونى
بنەمائەكانى شیعەر/ تۆ ئەو ئاسمانانەت پێشانى مندا كە ئاسمان

دهیشاریتته وه (تا ئاسمانیکی دیکه مان ئیندیارنه بیئت) به لام سهیرکه
عهشق له چ ده رگایه کی پینداین...

به چ رینگایه کدا بر دینی
به چ ئاوینه یه کی ناساندین

(ئه مه نهینی نییه و هه رگیز نهینیش نه بووه)
ئه وهی له ناو گه رده لووله کاندا به جیده ما، من بووم
ئه وهی له مهیدانی سیداره و فه نابوون و ئه شکه نجه دا ته نیا له سه ر
سه کوکان به جیده ما
ته نیا له به رده م سزای فانه سه کان و نیگای شه هینه کان و چیه ی گیاکاندا
به جیده ما، من بووم
من که دهستم به ستوونی عه شقه پاکه کانه وه به سترابوو
به زنجیری پهیمانیکی مه ستانه دئی خۆم به م گه رده لوولانه وه شه ته کدا
وای له من وای

چیرۆکی یه کبوونی من له گه ل پۆحی ئه م ئاگرانده دا
جیابوونه وه م له گه ل نهینی فه له زمه کانی کوشتندا... حکایه ت بوو
به لام سهیرکه عه شق چ یارییه کمان پینده کات

ده بیئت ستایشی ئه م ترس و چاره نوسه خوئینانه بکه م
ده بیئت که میک به حیشه تم و له ته ک گول و پولا و خوین و
ئه ستیره کاندا... برابم

ئه ی یار/ نوێژی من نوێژی جه هه نه م نشینه نه خوینده واره کان بوو/ سوژده ی
من سوژده ی پیاوه سه ربه راهه کانی ژێرباران/ ئه ی یار... من نه وره سانه
مردم/ عه شقی من سزای من بوو، بو ئه و رۆژگارانیه نا پاکییان له گه ل

کردم / عه شقی من تو لهی من بوو، لهو دهستانه ی گیاکانیان له باغچه ی
گشتیدا کوشت

من نه ووره سانه مردم... نه ووره سانه دلی خوم فریدایه دریا
نه ووره سانه سپیتی خوم به خشی بهم لهه پاکیزانه ی عهرشی له سهر
بونیدانانریت / من نه ووره سانه مردم / له رۆزگار ی کدا زهوی کچیتی تو ی
ده فروشت به بازرگانه چاوشینه کانی ناسمان / خاک تاعوونی به سهر
دره خته چکوله کانی باغچه ی گشتیدا دابه شده کرد / بیوره... بیوره
فریشته گهم / ده بیت بوکینی تو له سهر سه کوی ریگاکانی نهم جه هه نه مه
بیت و من نه ووره سانه بمرم / من وه چه ی هور، کوپی زهره نگه ره کویرمه کان،
وه چه ی سنه و به ره خه مگینه کانی قه راغ شار / تو کچی لهو نه ته وانه ی که
ده ستیان به خوننی یه کدا چووه.

نه ووی که زهوی قه راموشیده کات، من و تو ده یچینین

نه ووی باران نایبارینیت نیمه دهیبه خشینه دریا

نا من چیت نهم ریگیانهم خوشناویت

که مژده ی گه رانه ووی من بوون بو ژیر ناسمانی نهم گه لاوینزه ناسنینه

ده بیت نهم خاكانه ده رچم، له خاکی نهم بسته بالا کانزایانه

له ناوی نهم به له مه وانه قه مورانه بیه رمه وه و شه ویک... شه ویک تاریک،

ده ست له زمنگه مهسته کانی (با) بدهم... گیا ماچکه م، هه ریزه کانی

شه و... بالی لهو بالنده انه ی پاسه وانی بورجه دووره کاند

ده ستبدهم له گریان ی با له له نگه ری کپی قه راغ دریا کاند

له نالوده بوونی له کان به هه ناسه ی له شکری نهم نافرته خه وتوانه.

نهی یار

ده بویه هه نابووونی خوم به خشم به هه نابووونی خاک / مردنی خوم

له نیوان شهو و عه شق و خه یالدا، ببه خشم به پشویهک له نیوان نه ستیره و شیومن و کیله کاند/ له بری نه وهی گیاکان بۆم بگرین، مه رگی خۆم به خشییه شیوهی ژنه ره شپۆشه کانی نیو ستوونه کانی با و ناگر و شهو/ فالی خۆم له دهستی به جیماوی نه م لافاومدا گرته وه که خاک فه رامۆشیده کات/ عومری خۆم له نیگای نهو مردووانه دا خوینده وه، بیوا ده له م ریگایه دا چاوه پیمانده مکن/ من نالوده بوونی خۆم به غروری باکان خوینده وه/ خنکانی به یانیم به دهستی نه م فه قنه سانه ی (پیرترن له وهی به نه فسانه کانی خۆیان بوینر) ... حکایه ت بوو... کوشنده بوو

من پیربووم له م شه وندا که پژگاریم دوورترین شاره و رۆحم دوورترین ئومید

به من مه ئی باننده سیحربازمکانی شهو چیان پینگووتم
 نه وهی که له شهو ده رژیئت، ده بوایه سیبه ره کانی من و تو بیشارنه وه
 نه وهی خۆر خیانه تی لیکرد، من و تو وه فامان پیفرۆشت
 به لام سهیرکه چهند سهخته عه شق... چهند سهخته ... چهند سهخته
 تو کاتربوویت له باران... کاتربوویت له خوینی که له یه که م نوتفه ی
 ئاده مدا

کاتربوویت لهو شه ومانه ی نه م وهرز ده یانبه خشیته نهو وهرزی دیکه
 سهخته بوو، من مندائتربووم لهو بایانه ی په پووله پایزییه کانیان بۆ
 ناگیریت
 مندائتربووم لهو په نجه رانه ی پاسارییه کانیان بۆ ناگیریت.

ئه ی یار، ده بوایه نه ستیره یه ک ئاومدان بکهینه وه
 نه ستیره یه ک (به وێرانه ی درهخت و گیا و شه ونمه کانییه وه)

ناه سهيركه عه شق چ شهريكمان بيدهفروشيته

ناخر چۆن... چۆن؟

من و تو دهتوانين خوين له ناوچاوانى نهم توفانه بسرين
چهقو له دهستى نهو درهخانه دربهينين له باغچهى گشتيدا خويان
كوشت

خهم له دلى كوترهكانى سهر گومەز و منارهكاندا دربهينين
خهم له دلى نهو ريشولانهدا دربهينين كه من و تو نايانناسين
بريني گيايهك ببهستين... شكاني چليك له ههنا ر تيماربهكين
كهرونشكيكى چكوله له پشيلهكان بكرينهوه (كه نهوانيش دتيان نهشكيت)
په پوولهكان فيركهين كه دهبيت كه ميگ زورترين
مردن تيبگات كه كه ميگ زياتر له بهردهرگاكه مان دووربكه و نتهوه

سهخت بوو... تو له ناو سادهتر و له نهم نازكتر بوويت
من له فرين شاعيرانهتر و له چيمه نهكانى باغچه بيدهنگتر بووم
تو له هه نهم چكولانهتر و من له كتيب ته نهاتر بووم
نهى يار... نهى شهرانگيزترين دوستى من نهم جهنگه ته تاريكهدا
نهى يار... من له جنسى مولكداره زورداره خو فروشهكان بووم
چى كردمى بهم ته نبورژنه بپره حمه تارهكان بهرگه يناگرن؟
تو له نهوهى نهو ميلله تانهى له خوينى يهك دهخونهوه
له نهوهى نهو جهنگاوه ره پايز نشينانهيت، كه نازان رهنكى گيا چونه؟
له هه ههزى نهو ژنه دپكاويانهدا گه وره بوويت، كه بۆنى بيابانيان ليدت

چارم نه بوو... چارم نه بوو، خوشه ويستم
من له برى نهوهى خوم له سهر دهفته رهكانى باران و هه رهنگه كانى گياو
خاكدا بنوسم، خوم له ناو گوناوه كانى تودا نوسى و له ناو ليستهى

پهشی عاشقه کانتدا مردم، لهبری نهووی له موعجیزه سیحربازمکانی
 ناودا دهرکهوم، له نابهینی په نجه نهفسووناوییهکانی تودا... لهگری
 دهسته سړی سیحربازمکانی تودا و له کلاوی چکولهی سیحربازمکانی تودا
 بووم، لهبری نهووی له درموشانهووی مانگ و غروری نهستیرهکاندا
 دهرکهوم، له درموشانهووی تو و غروری دهستهکانی تودا بووم، لهبری
 نهووی لهو پشکویانهدا بم که پاسهوانهکانی زمهریرر جییده هیلن، لهو
 بارموشانهدا سووتام که تو له دواي خوټ به جیتده هیشت

نهی یار

من له دهرگاګانی نه به دییه تم دا
 له دهرګای بچوکتړین ساته وه خته کان
 له داخراوترین جه تګه ل و به رینتړین ناسو
 له نوټیانووسه تاریکه کان و فانوسه خه مګینه کان
 له جه ه نه م و له پزبسکی کووره چکولانه کان
 نا کهس له مانای نه م گورانیا نه تیناګات
 کهس باکی به قه تره یه ک شهونم نییه له دوزه خدا
 کهس لهو ناوړنګه تیناګات که به سهر د نه وه یه
 دووباره ده بیت خومان به خاک و ده قهر و حه رفه کان بناسیتنه وه
 من سهرابیتړین پیاوی دنیا، نیشته جینی کوشکیک له وه م
 تو کچیک له هه نمی لهو دهریاچانه ی (با) نایګاتیت
 ناهیک له ناههکانی هوما
 پرشنگیک له پرشنگهکانی قه قه نس
 دهبا خومان به حه قیقه ت... به گیا... به دهسته پاکهکانی باران
 بسپیرین/ دووباره (با) ناومان له سروودهکانی مردندا بنووسیتنه وه/
 باران بهو په لکه زړینه یه مان بناسیتیت که به م جبه خانه ی عه شقه وه به

جهنگاوهرمان تیدهگات

عشق سیمای مندا لان دهگوریت بو سیمای سهرههنگه یاخییهکان
بهلام پهشیمانی

پهشیمانی نهوه حیکمهتی لهیادچووموهی جهنگاوهرهکانی عهشقه
دیسانهوه دهبیت خوومان به گریان و زهردهخه نه، به وهرزکان بناسینینهوه
چونکه جههه نه می عاشقان جیایه له جههه نه مکانی دیکه

تهواو... تهواو نیدی حیکمهتهکانی عشق بیکوتایییه

سهرکه خوشهویستی بهرمو چ دهریایهکی بردین

عشق سهختره له خهیا... سهختره له جهنگ

سهختره له گورانی گووتن له ژوورمکانی مردندا

دوای تپیه رین له دواهمین پاسهوان که دواهمین هه ناسه مان ده بات.

بهلام من وهک سیحربازیک مسقالی نه م زهرنیخه م له سهر ته رازووی نه م
بازاره بو ناکیشریت

عشق جهنگه، بهلام نیره بازاری خیانه ته

(من وهک سیحربازیک بونی زهردهخه نهی جهنگنه کان له لیوم دههات،
بهلام فیربووم بهم دهمامکه سپیانهوه، خوم له پیاوه شه رانگیرمکان
ونبکه م و له ناو بازاری ناسینی نه م پیاوه زریپوشانه دا، دهفته رهکانی
مندالیم بدرم و بلیم: عشق گه مهی مندالانه و من گه وره بووم و بیگونا هم)

نه یار، خوشهویستی فیری چ درویهکی کردین

نه ی عشق... نه م رۆزی خوشاردنه وهی دا

رنگا بهم نه ستیره خوتناویانه دهه دیت بیته ژوره که مه وه؟/ رنگا بهم

ئەسپە زامدارانە دەدەيت ئە ژىر پەيكەرەكانى ئەم باغچەى پەشيمانىيەدا
 بىرن؟/ نا... رىگا بەم دەرياوانە پىرە مەدە، قولاپەكانى ئەناو دئەدا
 كۆيكاتەو/ رەوا نىيە، مەن دەرگا بىكەمەو و ملىۋنىك گەردەلوول و ملىۋنىك
 دزى تەنھا، يىتە ئەم مەرھەدەو/ ملىۋنىك گەلەى مردوو خويان بەسەفەرى
 ئەم دارستانە خورافىيانەدا ھەئواسن/ ئەو ئەسپانەى كە ئەم زەويەدا
 بۆنى مردن دەكەن، سوارە بىرىندارەكانىيان ھەئبگرن و بىن/ دەرسم، تۆ
 رىگا بەم ناسمانە بدەيت، كە ئەستىرەكانى لىرەدا بفروشت
 بىرىت... وە بىرىت ئەو بايە

رىگا بەم گولانە بدەيت بىرىنەكانىيان ئە دئەدا كۆيكەنەو
 رىگا بەم كۆترانە بدەيت، فرىنيان لەسەر شانم بسوتىنن.

ئە ئەى عەشق
 ئەى ئەو عەترەى قەتارچىيە پووخۇشەكان دىكەن بە رىگاكاندا
 ئەم پۇژگارى تالانىيەدا... تالانمكەن
 چارەم نىيە، خۇشەويستم، چارەم نىيە... تالانمكە
 ئە بەرچاوى ئەم تۆفانەدا تالانمكە
 ئە بەرچاوى ئەم دزە ماندووانەى شەودا بازىبەندەكانم لىبستىنە و
 تالانمكە

ئەم قوبە و منارانە ئە گيانم بىستىنە
 ئەم خوايە ئەگيانم دەرپەننە
 كەوەك داھۆل ئەم كىنگەى نورەدا چەقىو
 (تا پاسارىيەكان بەسەر سەرمەو نەنىشەو)
 ئەو خودايەى وەك گوللە نايان بە ناوچاوانمەو.
 ئەى عەشق، ئەبەر چاوى ئەم سوپا ئىمپىراتورىيانەدا تالانمكە
 ئەبەرچاوى ئەم دەريايانەدا بىكۆرە، كە شەرمەكەن نەھەنگە عاشقەكانى

خويان بکوژن

که نيستا رۆژگارى تالانييه

له بهردم نهه قهلايهه تالانمکه که شهردمکات قهاله عاشقهکانى خوى
تالانکات.

هه ناسهکانم بو تو و ئيسقانهکانم بو مردن

وشهکانم بو تو و په نهجهکانم بو مردن

دهرياکانم بو تو و ماسيههکانم بو مردن

جهنگه نهکانم بو تو و بالندهکانم بو نهه

خاچهکانم بو تو و بزمارهکانم بو نهه

نهى يار نهه ساتى تالانييههه، تالانمکه، چونکه من هاتووم تالانکهم

رهشهباکانم لييستينه، چونكى من نهستيرهكانت ليدهستينم

مرگهوتنهكانم لييستينه، چونكه من باغچهى گشتيت ليدهستينم

بوركانهكانم ههنگره، چونكه من توفانهكانت دهبهه

تالانمکه چونكه من هاتووم بهه سكه زيرينانهى عهشق

سهواى نهه ماسيهه دوورانهى ناو دهريا دهكهه

سهواى نهه مردووانه دهكهه كه جهه نهه نايانگۆرتهوه بهه بارمته

زيندووانه/ سهواى نهه شمشالانه دهكهه كه شمشالنه سوخۆرهكان داواى

مانگم ليدهكهه بيفروشم/ نهه كتيبه دهكرم و پۆحى خۆم به بارمته لاي

نهه كتيبفرۆشه دادهنيه

نهى عهشق

نهى عهشق بهدگومانم نهه بروسكهيهى لهگهه سيمرغهكاندا هاتووه

بهدگومانم نهه بايهى لهگهه قهله رهشهكاندا ديت

دەكراسەكەت داكەنە و فېرى تەنھايىم بكة
 لەبەر ئاوتەكاندا دانىشە و فېرمكە خۆم بۆ ئەم كەرنەقالى بروسكەيە
 برازىنمەوہ
 لەبەر دەرياكەندا دانىشە و فېرمكە چۆن ئەم ئەستىرە وەريوانە كۆكەمەوہ
 فېرمكە جەھەنەم و بەھەشت لە يەكتەر جىبابكەمەوہ
 ئاخىر موسىبەتى عاشقان ئەوہيە
 جەھەنم و بەھەشتيان بۆ لەيەك جىناناكرىتەوہ
 دە ئەم جامەى شىوہنە بگۆرە
 با چاوم بەو ئەستىرانە بكةوېت كە لەسەر لەشتدا دەكوژىن
 با جىخەنجەرى ئەو مەغۇليانە بىيىنم
 با زەخرەفەى ئەو دىكتاتورانە بىيىنم

ئەي يار
 حاشا ئەم نەتەوانە بكة
 حاشا ئەم درەختانە بكة كە دىيان وەكو تىترواسكى مردوو بە نەكەكانەوہ
 شۆرپۆتەوہ.

ئەي تەمەلتىرىن قوتابى ئەم ماتەماتىكى مردنە
 حاشا ئەو شىعرانە بكة كە قافىەكانىيان ژمارەيە و كىشەكانىيان لە مسە.
 حاشا ئەم پەپوولانەى جەھەنەم و
 حاشا ئەم ئىمپىراتورىيەتى جەبەر و
 حاشا ئە ئوگارىتەمى ئەم دىدارىيە پەشانەى نىوہشەو

چارە نىيە... موسىبەتم... چارە نىيە
 با ئەم ئاھەنگى سەمايەدا، مەن و تۆ دەست لەيەكتەرى بەردەين
 دەستەسەرەكانمان بىستىن بە ناوچەوانى ئەم (با)يەوہ

که من و تو دوو سهماکه رین هه دهر کۆیکردوینه ته وه
 تو هه میشه به سهر خه ئوه تی مندا دیت له گه ئ بانه کاند
 به سهر پیربوونی مندا دیت
 به دیار شۆره بیه ترساوه کانی دواى توفانه وه
 من به سهر نه و ساتانه دا هاتووم که تو نه سپه کانی خوت ده نیریت
 من به سهر نه و سهرابانه دا هاتووم که تو نه ئماسى حه قیقه ته کانی تیا
 ده شارپته وه
 به سهر نه و خه یالانه دا هاتووم که کسپه ی فیراقیان لیدیت
 به سهر ته پوتۆزى نغروبوونی نه و شارانه ی تۆدا هاتووم
 که وهک ته میک له سهر زهوی جیده مینیت

ناساییه... موسیبه تم... ناسایی
 عاشقان هه میشه دوا هه مین میوانن ده گه نه سهر نه سفره یه، له بهر نه وه
 هه میشه به سهر ویرانه ی یه کتردا دین
 گویم لیبگره:

من به دگومانم، له میلله ته باندارانه / به دگومانم له چلوچیوی نه م
 کیمیا گه ره ره شانه / من ناکۆکم له گه ئ نه م نه ستیرانه دا که له نیو
 چاواندا ده سوتین / ناکۆکم له گه ئ نه و موعیزه یه دا که له ده سته کانم
 رواوه / ناشوقته ترین ده رویشی ناو نه م بایه م / ناکۆکم له گه ئ بورکانه کانی
 رۆحدا. ناکۆکم له گه ئ مه نجه نیقه کانی سهرابدا / نه ی یار، شهر به م
 ناسمانانه ده فروشم که ده رگایه کیان نییه من لیبده م / شهر به م زهوییه
 ده فروشم که په نجه ره یه کی نییه به داتی / شهر به م په لکه زیرینانه
 ده فروشم که بائیان نییه به ده نی و له گه ئ هه موو وه رزه کاند دوزمنم
 نه مه ش دوا هه مین حیکمه تی منه.

عەشق شەڕیکە بیکۆتایی لەگەڵ خوا و لەگەڵ سروشت و موەجیزەکاندا و
عاشق هەمیشە دەدۆرێت

ئەو عەشق ڕینگا بەم ئیمپراتۆرە تەنهایە بگرە
کە غرور لە بەرامبەر گۆلەکاندا دەیکوژێت
شەریعەتی میخەک بە کەلکی پاکبوونەوە نایەت لەم شەرمە
شەریعەتی باران بەکەلکی پاکبوونەوە نایەت لەم خوینە
شەریعەتی شەونم سوودی نییە بۆ ساریژکردنی ئەم شەرفە

من زەمەری ئەم دەستە ساردانە و ئەم ڕۆحە ساردانە دەمکوژێت و تۆ
باس لە هاوینی ئەم پەتا کوشندەیە خوشەویستی دەکەیت لەنیوان
بوکەشوشەکاندا/ من بێرەحمی ئەم دایک و نەستیرە... ژن و دەربەند...
پیاو و هەتاوانە دەمکوژێت و تۆ باس لە گەرمی ئەم فەقەشەکانە دەکەیت.
نیوان پەیکەرەکانی ژێرباران دەکەیت.

حیکمەتی باغچەکان بەس نییە بۆ ئارامبوونەوەی ئەم بەدەمەستییەم
حیکمەتی قارەمانەکان بەس نییە بۆ شکاندنی ئەم جەنگاوەرە شیتانە
من بەم نەخشەی جەهەنمە، کوچەی ئەم خوشەویستییەم بۆ نادۆزێتەوه
بەم نەستەرلابی سەفەرە، دەستم لە شیتیدا دەلەرزێت و تۆم بۆ
نادۆزێتەوه

من بەکەلکی پیریتی نایەم ئەم گەردەلوولەدا
کە چاوم هێندە کز بیت گۆلەکانی مردن نەبینم
کە ئە دوورەوه سێبەری کارگە وەحشییەکانی جەهەنم نەبینم
چ شۆخییەکە ئە جوانیدا مردن
تا ئە دەرگای جەهەنمەوه، ڕووبەر و قسە بەرامبەر خوا بکەیت

چ شۆخییەكە ئە جوانیدا مردن... چ شۆخییەك

دوا جار ئەی عەشق
تۆ بۆنی ئەو مەغۆلییانەت ئیدیت كە جەستەى سەربراوى باكانيان بە
دەرگاكانمدا هەلواسى

قەدەرتكى بەدە، كە عەشق هەمیشە پاشماوێ جەنگەكانە

گۆرانى خۆت بلى... گۆرانى جەهەنەمى خۆت
گۆرانى من و تۆ ئە شەوئىكدا كە فیتەنى نێوان ئەم میلەتە ئە ئەدەگىرسیت
درویه ئەم ناستییە، درۆ... بەیانى جەنگ هە ئەدەگىرسیت
ئیدی دەبیت، خۆمان بە تۆپ و تفەنگ و گوردانەكانى شەر بناسینەو
چ قەدەرتكى بەدە، كە عەشق هێروگلیفیاىەكى جەهەنەمییە.
من بەرپرسیارم ئەو هەورەى بە چلى ئەم درەختانەو خۆیدەكات بەم
مەنفايەدا

بەرپرسیارم ئەو بارانەى ئەژێر جەبەى ئەم میوانە بەدگومانەو هاتوو

بەیانى جەنگ هە ئەدەگىرسیت

بەیانى... بەیانى جەنگ هە ئەدەگىرسیت

تۆ سەبوورى مردوووە خەمبارەكانى من نادەیتەو، كە پێدەنگ ئەسەر
سەكۆكان پشوو دەدەن

ناهیلت بریندارەكانى (من) خۆیان بەم دارانە بخنکێتن
منیش بەرپرسیارم ئەو مردوانەى باران بەمنى دەسپێریت
(ئەمە نەیتى نییە و هەرگیز نەیتى نەبوو)

شاعیره کان هه می شه له گه لّ مردوو هکاندا دۆستن
عاشقه کان هه می شه له گه لّ ره شه باکاندا بران

ئه ی یار... زویر مه به... به هه شتی عاشقان شیتخانه یه
زویر مه به... سهیرکه من و تو چ ئیمپراتۆریکین
ئه وه ی (با) له خه زنه کانی جهنگه ئدا جینده هینیت
پاسه وانه مه سه کانی گیا و شه ونم ده یبه خشنه من و تو
ئه وه ی له با ئنده کان جینده مینیت دوای مردن له زمه هه ریردا
(با) ده یبه خشینته من و تو

ئه و گولانه ی له وه رزه کان جینده مینن،
تاعونه کان ده یدمن به من و تو
ئه وه ی له ناوازه کاندای ده سوتیت، دوای هه ره سی ئۆپراکان
من و تو له ناو خۆله می شه که ییدا سه ماده که یین
سهیرکه، سهیرکه چ سامانی که مان هه یه
خه زنه که مان، چه ند له خه زنه ی پادشاکانی (با) و (مردن) پیرتن

من له سه راب و گیا و برینی نه یزه کانه دا، له ئه میری ده ریاکان
ده و نه مه ندترم/ تو له خه ون و پرسیار و به دگومانیدا، له درنده ترین
ره به نی بیابان پیرتری/ ئه ی یار سامانی خۆت له کۆشکه کانی سه راب و
دۆمه کانی خه ون بژمیره/ با پیت بلیم چه ند فه دان گونا هم هه یه و چه ند
کی شوهرم داگیر کردوو له ته نهایی/ ئه ی نه میرم بیژمیره، چه ند دلۆپ
بارانت ده ویت/ چه ند نه یزه کت پیوسته بو شه و چه ند په لکه زیرینه ت
ده ویت بو به یانی

ئەى يار

تۆ سەر لەم سەرپاڧە دلتەنگانەى پايز دەرناكەيت، كە گەلاكانت بۆ
دەگۆرنەوۋە بە (با) و باكانت بۆ دەگۆرنەوۋە بە ھەور، گەرە لەم سووخورە
پيرە نابەيتەوۋە كە ئەلماست دەداتى و بارانت ليدەكرىتەوۋە، بەلام بۆنى
يەقىن لەم ھاسە پر لە ئاگرەى من و تۆ ديت، بۆنى ماچ لەم خەزە
پر لە ريسوايىەى من و تۆ ديت.

ئەى يار

بەيانى ديت و مەرگ ديت و پايز ديت و تۆ ديت و ەشق نايت
ەشق ديت و بەيانى نايت و پايز نايت و تۆ نايت و مەرگ نايت
تۆ ديت و ەشق ديت و بەيانى نايت و پايز نايت و مەرگ نايت
تۆ ديت و ەشق ديت و بەيانى ديت و پايز نايت و مەرگ نايت
تۆ ديت و ەشق ديت و بەيانى ديت و پايز نايت و تۆ نايت
مەرگ ديت و بەيانى نايت و ەشق نايت و پايز نايت و تۆ نايت
سەيركە ھەرگىز لەگەل مەعجىزەكاندا كۆنابىنەوۋە

بەلام ەشق

نەمرى خۆى دەداتە ئەو سوارچاكانەى لە ئەسپەكانيان دانابەزن
من و تۆش دوو پىادەين لە ئاو
دوو پىادەين لە نەومەكانى تەپوتۆز
لەژىر سىبەرى ئەو بائندانەدا دەمرىن، كە بەرەو جەھەنەم دەفړن
دەمرىن و نەينى ئەم وەنەوشە خانىنانە لەگەل نەينىيەكانى خۆماندا
دەسوتىنين/ دەمرىن و نەينى نىرگسە ئانومىدەكان لەم ئاوتنە چكۆلانانەى
يىاباندا دەشارىنەوۋە/ دەمرىن و رازى ئەم دەريا ئاگرىنە دەكەين بەژىر
لەوۋە

نهی یار

جهه نه مه بچکوله کانی خۆت له گیرفانتدا بشارهوه
تابووته زیرینه کانی خۆت له قافلهی مردنتدا بشارهوه
نهیستیره کانت بخه ره نیوانی دهفته ره کانت
نیره ده رگای جهه نه مه

من رابوردووی خۆم له ناو ئەم ئەمدا به جێده هیڵم بۆ دەریا
ماچه کانی به یانیم و په پووله کانی پیریم لەم جهنگه ئەدا به جێده هیڵم
بۆ رێبواران

چ چاره نویکی تاریکه... که عهشق پاشماوهی خوین و ته نهاییه
نهی یار... بڕوانه له بهردهم مردندا، عهشق چ جهنگیک به رپاده کات و
چ ناشوویک دهگیریت
جهنگیک که پێمانخسته دۆزه خهوه
جێده هیڵین بۆ جهنگه ل و نهستیره و درنده کان... تهواویکه ن
جێده هیڵین بۆ دەریا و هه ور و عاشقه کان... تهواویکه ن
جێده هیڵین بۆ گیا و نه ورهس و فریشته کان... تهواویکه ن

تشرینی دووهم ۱۹۹۱

کہرنہ قال

۱

پشووبه، قه‌له‌می سهراب و مهره‌که‌بی ناشوب لی‌ره نییه
 بو هه‌ناسه‌ی گیا‌کانه نهم ده‌فته‌ره
 بو لی‌وی ناسینه نهم خه‌نده‌یه
 کو‌تایی نهم جه‌ژنه شوومه‌یه و ماندووه نهم زه‌نگانه
 هیمن به

لاوازه نهم نه‌ستیره‌یه و خوینی نهم مانگه برینداره له تهرزه‌یه
 سه‌یری نه‌و بالنده‌یه مه‌که له نامیزی فریشته‌کاندا خه‌وتوون
 سه‌یری رووتی فریشته‌کان مه‌که له نامیزی یه‌کدا خه‌وتوون
 ده‌ست له‌م کاتر می‌ترانه مه‌ده، یاری به وه‌رزه‌کان ده‌کات
 چی له ده‌ستی نهم خویانه‌دا نوسراوه... گ‌رنگ نییه
 پو‌چی نییه له سه‌ره‌تای زه‌ماوه‌نده‌وه، ژه‌ه‌راوییه
 فریو مه‌خون

به بلیسه‌ی نهم بورجه خاکسته‌رانه
 ده‌روین به مژده‌ی نهم لاله‌زاره نا‌گرینه
 له ترسی نهم ده‌ریایه، نایه‌تی بلیسه‌کان به‌سه‌ر دلماندا ده‌خوینین...
 نه‌وه‌ی ئینجیلی نا‌گری پینیه... با به‌م کوچه‌یه‌دا گوزه‌رنه‌کات
 ناهه‌ق نییه... فریشته‌کان له‌و ناوه ساردانه‌دا، ده‌نگی خوا له پیستیان
 ده‌شون/ په‌نجه‌ی خوا له ژیر مه‌کیان و سه‌دای له‌و له ده‌نگیان
 ده‌رده‌هینن/ به‌بی نایه‌تی راوه نهم ماسی‌گرتنه سه‌یره/ نه‌ سروودی
 ده‌ریاش ده‌زانی‌ن... لی‌ره‌شدا ماسی نییه.

نیرمدا ژبان نییه... ئاو ههیه، ههوا ههیه، گیا ههیه، ژبان نییه
 نهی راوچی کوتره بههشتیهکان... له کوئیه، ههرهسی بههشت؟
 بۆنی حۆرییهک نییه/ ههناسهی خواجهکی خنکاو نابیستی/ گویت له
 شکانی شوشهی په لکه زیرینهیهک نییه/ لاشهی دنداره بههشتیهکانمان
 لیدیاره/ ویرانهی میوهکانی خهیا ئمان لیدیاره
 بهلام نیره بههشت نییه

فرین ههیه... هیلانه و ناسمان و قهقههز ههیه... بهلام باننده نییه
 بلیسه لهم جهنگه لانه هه لدهستی...

بورکانییه ده ریا

چ شهوئیکه، ناگر و نهستیره و مانگ ههیه... بهلام بوناکی نییه
 نهی نهو پیاوهی بۆ سهدهقهکان، خۆت نوقمی لهم ناوه دهکهیت
 درهنگ هاتوویت، ئیدی مرواری نییه
 درهنگ هاتوون

نهی تۆره بهربه رییهکان... مه غۆلی دوژمن به خوننی په پووله
 تاراجی زهوییهکی تاراجکراو نییه

سهیرکه ن... رهنگ و بۆن و زهوی ههیه... بهلام گول نییه.
 شهونمه سهر مهچهکی نهو قهیاغکیشه ماندووانهی ژیر مانگ
 درهنگه، شمشارژهنی ته نهایی پلنگهکان
 درهنگه دایه نی شیر هه قهقهه کارهکان
 سهیرکه ن

قهقهه سه و لهم بێشانه دا چاوه روانی نه فسانهیه
 چنگی شیر هه ره شه له په رستگا نفروکان دهکات
 هه ره شه له په لکه زیرینه رزیهکانی ژیر باران دهکات

پشوو، نە ی پاسباسواری سەر زبەخانەکانی دۆزەخ/ بۆن بەو گولانەو
مەگە با سیبەکانە سوتیت/ نە ی ماتۆر سواری پووت لە سەر مانگ/
خوودەمەت پڕبکە لە نەیزەک و بنوو/ یادگارەکانە هەتاسە بە
نەستیرەبەدا، سەعاتەمەت بشکێنە و بنوو/ پشوو، نە ی نەو کچە
بێناچە ی کەوتوویتە ناو نەم ماراسۆنی لەزەتەو/ لە سەر نەم پشکۆبە
تەلەدەیت و رەحمت پڕ بوو لە گۆل/ لێرە پێکەووەنوستن هەینە... ماچ
هەینە... لەزەت هەینە، بەلام نادەمیزاد نییە

گیا دایەنمان بوو، هەورەکان بە مەکی پڕ لە بروسکەو شیریان داین
وێک گوناھبارەکان گەورەبووین
نەوی وێک گوناھبارەکان گەورە نەبیت... سەفەرناکات
بیینە...

شەر لە سەر دوربیینەکانی (با) دەکەین
گەلایە باڵ و لە ناو دەسترازەمان
پامانژەن نە ی نەو دورگە بەنازانە ی جاپزن لە گریانمان/ نەو سەرما
کوشندەبەدا سیبەری یەکترمان لەبەردەکرد/ هەزارەها منداڵ بووین،
لە شاخە بلندەکان هاتینەخوار/ باوەرمان بە (پێگا) نەبوو/ نانومیدی
دەستیگرتین/ خەبەر داربووین، لە ناھەنگە سامناکەکانی ژێر خاک/
گوێمان لە سەمای رەگەکان و شیبوونەوی زەمین بوو
نەمە یە دەنگی ناسنگەرە مردوو وەکان و زرنگی کانزا سەختەکانیان؟
کەوتین بەسەر وەسیتی شار دراوی جەنگاوەرەکاندا
بەسەر جەنگی نەو بنەمالانەدا، کە میراتی بورکانەکانیان بەشدەکرد
شکاتی نێسکەکانمان لە گیا... پارانەوی کەللەسەرەکانمان لە بەرد،
گوێ لیبوو

دەنگیکی ترساو گووتی: چارە نییە، با بڕۆین بەرمو کەرنەقال

وای...

نهم نیمپراتوره برسییانه بو ده گرین؟

ماسیگره کان له چه سره قدا سه ره به ده ریادا ده کیشن

نهم جانه وه رانه ی خاک، دارستانه کانیاں کاولکرد

بائنده په رموازه کان دئی نه ستیره کانیاں زامدارکردو

دهنگیکی وهکو بروسکه گووتی: چاره نییه... چاره نییه، با برۆین به رهو

که رنه قال

هه زاره ها مندال دوعایان به سه ره کینگه کاندای ده خویند، به دیار په تای

چه مه نزاره کانه وه گریان

※مندالیک گووتی:

سه ره ئیشه ی نهم تافگانه ده مانکوژیت/ نه خوشی نهم (با) یانه درمه/

حیلە ی نهم نه سپانه بۆنی سیلی ناو له شکره دووره کانی لیدیت/ زۆنگاوێک

له مهرگ له ریگای نهم په پوولانه دایه/ با پوناکی مۆمه کان له

ئاوتنه کاندای هه لگرین/ بارهش بناخینه نهم شوشه شه رابه به تاله وه/

سروشته... نه ستیره دووزمانه کان... نهو ناوانه ی که شووناکه ن، نهم

فیتنه یه یان هه لگیرسان/ چاکتره... به ئی چاکتره... له بهر شمشائی

وه حشیانه ی نهم تافگانه دایه دانیشین/ به نوری برۆنزی نهم مانگانه،

دوو باره خۆمان بدۆزینه وه/ با تیکه ئیین به مارشی نهم دیو و درنجه

پیرانه/ تیکه ئیین به ناههنگی نهم تارماییانه ی شه رایان له ناگره/ له

ناو کریستانه چلکته کانی ئاسماندا، بائنده کان خهوتوون.

ئیمهش خهوتنمان نییه

یان با بهرین... یان برۆین به رهو که رنه قال

* مندا لیک دورینه ژه هراوییه کان کوئریانکرد و گووتی:

خه زینه ی پایزیکی کۆن له کهشتییه خنکاو هکاندا دیاره / شه و قفل له
شار و ده ریاکان ددات / نیتیر پتوستیمان به چاو نییه / پیاوکوژ هکان
پوژ له تارکییه دا نامانگه نئ... مۆته که کان... شمشیری فریشته کان...
ئه رکه کانی خوا نامانگه نئ / ئیمه له تارکییدا جوانین... له تارکییدا
ناته واییه کانی به ههشت ته وای ده بیئت / بهم قفل رهنگاکان دوا بییدیت و
کیلونی ئهم ده رگایه گۆره / زیندانی پووناک... سه هه ره له ژیر خۆردا...
ژیان له چاوه پروانی خه لاتی ئیمپراتۆر هکاندا ته وای ده بیئت / پوژگاری
هافل هکان... بۆنکردن به گۆنه وه ئا واده بیئت

بۆ جه هه نه م هه موو هه ئفرینه کان به سه ودا سه ری خۆرموه...

بۆ جه هه نه م پوژوگرتن تا خۆرئا وایوون

رکاته پارچه پارچه کان... پارشینکردن له بهر پوناکی مانگدا

بریاردن، یان با لیژمدا کوئریین

یان برۆین بهرمو که رنه قال

* یه کیکی نه ناسرا و گووتی:

سه یرکه ن بانی بانده کان بهر سه قفیکی ئاگراوی ده که ویت / ئهم بیچووه
که ناریانه به مه ئبه ندی زهنگه جه هه نه مییه کاندای ده فرن / کوکوختییه کان
به ناو بارووتدا کوچه ده که ن / روژگار یک دیت، بانده شه رانگیزه کان
جینگای مرووف ده گرنه وه / (پاره) ده که نه سفره ی ناو و دانه ویت / دهنگی
ئیمه له هاواری قوونگ و شاهینه کاندای ونده بیئت / ئیمه ده بیئت له
قه هه زه کاندای بخوئین... هه رزن بخوین

له دارستانه کان ده رمانده که ن، له دانیشتنی گۆی ئاوه کان

له م زوییه ناته وایمدا ئهو گومه زانه ده بن به شوینی کۆنگره ی شه ر

منارەكان دەپن بە شوئى پشوى ئەقلەقەكان...
 گوند بۆ ھەئۆ و شار بۆ ھنس و تاووسە نەرسۆكراتەكان
 بۆزگارېك دىت... زەوى پردەبىت لە ولاتى نۆى... ئىمپراتورىيەتى تازە...
 جوگرافىيە دىكە... تاجى دىكە/ نىدى ئەم شەرھە ساختەيە دەچىتە سەر
 دەمامكەكان/ ئەم ژيانە دەكەوتتە سەر شانۆ/ خۆمان بە جوړى شمشىر...
 چرى تىزاب... چەقۇ تىزكردنەو، سەرھانناكەين/ ھاوارى نامادەبوون،
 پەلاماردان، پاشەكشى، قرىشكەى تۆپ، لەناو چاوماندا وندەبىت
 بەرەو زانستى دىكە...

جىۈلۇجىيەى خۆشەويستى ھەنگاۋ دەنيىن
 بۆ بۆزگارېك كىتەبەكانمان پولېك ناكات
 تىدەپەرىن گىيەى شەو خەونەكانى خۆيمان بۆ باسدەكات
 با، نەزۆكى... ئاۋ، ئەتكىبوونى كچىتى خۆى
 ھەزارەھا منداڭ دەيىن، پالەپەستۆمان بۆ ھەئەتە
 تا بۆزگارېك شىرەخورىمان ئەبەدىيەتە و ئارىبوونمان خورافات
 بە گاگۆلكى دەمورى مەغۇلەكان دەيىن
 دەيىن بە تەيمورى ئەم شىرەخورانە
 بە جەنگىزى ژىر ئەم سىبەرانە
 گەر دەتانەويت شمشىرەكانتان كول نەبىت
 با بېرىن بەرەو كەرنەقال

*كچىك ۋەك رېئويەكى زۆرزان، بەو منداڭ شەرمناھى گوت:
 سەردەمى فرو فىل، تەئە، سىچىركدن لە خۆر ئاۋابوون دىتە پىشى/
 (با) چارۆكەى شوانەكان پردەكات لە نوشتەى گورگانە/ بەھار كۆشى
 كچان لە رېئواسى كوشندە

بەلام وای چ فریونکە

بەرووبەکانمان لەبەر خۆردا دەرزێت/ میوه‌کانمان بەم خوانە پێدەکەن/
تانه لەو شەرابە دەدەن کە بەخوێن گیراوەتەوه/ نێمەش جگە لە
شەرمەزاری هیچمان نییە/ ئالتون و هەمیشە ئالتون بۆ وەرچەرخانی
فەلەکە بچکۆلەکان/ ڕتووشکردنی ژیان بە بریقە ی کانزاکان

با ڕوو لەو ناھەنگە بکەین، کە چەپلە ڕیزان بۆ سەماکەرەکانە/ بۆ بست
بەستی ڕووتییە... سەیرکەن، پیاوان کاسی بالای ژنەکانیان وەرەگرن/
پیشبرکێی ماچکردن دەستپێدەکات، پیشبرکێی خۆ ڕووتکردنەوهی کچان
دەستپێدەکات/ بنوو، ئە ناوەراستی ئەم قیستقائەدا ئە ی سەرخۆش

لێردا مەرگ، سوتان، نوقمبوون هەیە... بەلام گۆڕ نییە
فەسلی گۆران، گەران بۆ کانگاکانی زیو و زێر و ئەلماس بە سەردەچیت
/ مردن بەسەر برین و کوشتن و خنکاندن بەسەر دەچیت / سوکتێرین ڕنگا
بۆ کۆتایی/ پادشایەتی سیاناید... بە گشتیکردنی زەرنیخ... کۆدیتای
ژەرپەرستەکانە

سوپای ئەم میللەتانە ی باوەریان بە خۆکوشتنە، پایتەختەکان داگیردەکەن
لەشکری دوژمن دیوارەکانمان پێدەکەن لە دروشم
وای... فریاناکەوین، خۆمان فریبدەینە ناوەکانەوه.

فریاناکەوین نازایەتی تاقیبکەینەوه
سەرفرازی لە پاشەکشیدایە لە کۆنگرە ی ئەم میللەتە شوومانە
بۆ هیچ بەند و باوێک گۆینەدان
خۆ نەبەستەوه بە تیزابی حەرفەوه
گەر بەرگە ی ئەم یارییە ناگرن

با بڕۆین بەرمو کەرەنەقال

پشووێ خێلێک لە پەپوولە ی شەرابی و گریک لە دۆزەخی عەشق

ناو هاندهری نهم گریه... لافاو توی داگیرساندووو نهی چرا
پشوویه

باداره نهم دارستانه ئیفلیجه... شهله نهم نهستیره
نالای سهر بورجهکانی دهریا ملکهچه... تامی نهم خهیاآله نه زریان
نهی شوقیری دپندهی ناو نهم سهرابه
کهرنهقال له کوئی... له کوئی؟

نهم دارانه تهرزه دهگرنهوه ناسمان
بۆمبای نهستیرهیه ناسمان نهم ناوی سهرابانهی دهگرت
لهناو نهم تهرزه و بارانی تیشکهدا ناتوانین بیربکهینهوه
بۆ کوئی برۆین

ناگر، کهشتی شکاوی نهم سیحربازانه بوو
شینتهکان به خویان و دۆلفینه بادارهکانیان
مندالان به خویان و بوکهشوشه زگیرهکانیان
رینگاش به سه مفونیا ساردهکانی
رامانکیشیت

رووهو تونیلی ناویشمین... بهرهو نهم گومراییه سهوزه
(چ قهیاغیکی رهوایه/ لهتکردنی میوهی باغهکانی گومانه/ تهیکردنی
هالاوی مۆری مردنه)

به دهستنوژی شهربابی نهم کوفره، ریمکهوته نهم زهماوهنده
(ماچی شمشیره بۆ گوئه پهمووه نازگهکان/ له نامیزگرتنی ناسنه بۆ
په پووله)

په تامان بدهنی... پهتای ناو
با (زاوا)ی له گهنم خولقاوی لهشی نهم نهستیره بین

به بئ پهتا، چۆن برۆین بهرهو کهرنهقال

گاليسكەى شىتتىمان دەۋىت، گوناھى ناسىنى ئەم مەيخانەيەى پىبەرىن/
 ساھى گومرامان دەۋىت، شوشەى ناگىرىنى ئەم بادەى تىزابە بگىرىت/
 شىى سەر بەردەكان ھەئبگىرن/ رەنگە بىابان بىت (كەرنەقال)
 بورجى ھەۋرەكان ناگىرىن... سەھەر لە جانتاكانتانا بشارنەۋە
 حىكمەتى ھەنگ... غەرىزەى پەپوولە... گومانى پاسارىمان بدەنى
 كى خەنجەرى لە مانگ تىژترى لايە
 گورزى لە مەدارەكان گەۋرەتر... دەرىبىنىت
 رەنگە دوزمىن بىت (كەرنەقال)
 پالتۆى گىا... سەۋزى تەھىنەۋەى بوركانەكان لەبەربەكن
 كەس رەنگەكان لە يادنەكات
 رەنگە پايز بىت (كەرنەقال)

* * *

بلىاردى لەدايكبوونى ئەستىرەكانمان دۆراند
 زەۋى بەم يارىيە كوشندەيە، ھەموو زەۋىيە چكۆنەكانى زگى دۆراند
 ئەم خۆنە مۆتۈرەناكرىت
 ئەم ئەستىرەيە گۆپكەى ئەستىرەيى ناكات
 جەنگەئەكان ھىندە بەسەر زارى ئەم يارىيەدا قىژاندىان، دەنگيان نووسا
 ئاۋەكان بەسەر ئەم ئەسپە نىفلىجانەدا... ھاۋارىيانكرد
 ۋاى لە پايز، ھەسلى قوماربازە بىھۆش و كەمتەرخەمەكان
 لە ناو ئەم گەلەيەدا، بۆ نازادى مەگەرئ
 (نازادى چى؟ ئىمە ئەم ئەستىرەيەمان دۆراند)
 زەنگەكان ئەم سەھۆتەنداندەدا ھەنگىرن... نەبا بىزىن
 جزدانەكانتان پىركەن لە گۆل و جزمەكانتان لە ھەتاو

دەشیت تاریک بیت کەرنەقال

بۆ ناسینەووی خوین و چاندنی فرین ئە دەستماندا

قوم ئە خوینی ئەم جەنگە بدەن

جیسابی ئەم فرینە تەئیسماوییه هەنگرن

ئە ی بەتاری ئەم گیتاری کۆچە گەشکەگرتوو

دیدەروون بە کەمانی سەفەر

بەدە ئەم زەماوەندە

کە کێل دەمی مردوووەکان ماجدەکات

کاسەسەر سینە ی ئەم گەردەلوولانە دەمرێت

کچانی عەیار بەم گیا داوینییسە، خوێان ووشکەدەنەو

وای ئەم زەماوەندە... وای

بۆ مشتێ (نور) نەیزەکیک سەربێن

بە دئی ورشەداری ماسییەکان، نەهەنگەکان بکەن بە برای یەکتەر

سەیرکەن... ئەمرۆ (با) ئە ناو (با) دا بۆ نەیتییەک دەگەڕێ

ماسی ئە پۆچی ماسیدا بۆ میراتیکی وێڵە

بائندەش ئە کۆچەکانیاندا بۆ دەستنوسی فرین، ئە ئەستێرەکان دەپرسن

سەیرکە... سەیرکە... سەیر

(با) فەقڵی بورکانەکان پارچە پارچە دەکات/ چەتەیهک شەونم

سەرخۆشەدەکات و بەرتیل بە ئاوە هیمنەکان دەدات/ سەرھەنگێک ئە

پەلکەزێرینە، شاهی ئەم کیشوهرانە ی زەرخرواردکرد

هەمووش ئەم زەماوەندەدا هاواریاتکرد:

با بڕۆین بەرەو کەرنەقال... کەرنەقال ئە کوێیە... ئە کوێ؟

ئە کوێیە کەرنەقال... ئە کوێ؟

٢

دەچووین بەرمو کەرنەقال

دۆزەخەوانیکی پیر بیرخستەوه کە لە خۆراکی سووتانم

رەشەبایەکی زمانزان،

خۆلەمیشی ئەم گۆلە فریو یازانە ی ئەهریمەنی بۆ خۆتندمەوه

«بەرمو مەنفا، ئەگەر یارمەتی هەیە» ... بە دەلیلە مەستەکانیان گوت

«بۆ جەهەنەم، ئەگەر تیشوو مان پێیە»

ئە ئیمە ئەو منداڵانەین کە کرێی سەفەر نادەین

«ئیمە ئەسپمان پێ نییە» ... کوێرەکان دەیانگوت

«من تەفەنگم پێ نییە» ... کەریک لە گەردەلوولەکاندا دەیقێژاند

نابەلەدەکان دەگریان و دەیانگوت : «ئیمە رینگا نازانین»

(بەلام ئەدەبواوە ئاور لە دواوە بدەینەوه/ ئەوی بیەوێت پەلاماری

پاشەرۆژ بدات، ئاورناداتەوه/ زەمەن تەنها رینگایەکی هەیە و زەمین

تەنها دیونکی هەیە)

دەرۆشتین بەرمو (کەرنەقال)

پاڵمان بەو گالیسکانەوه دەنا کە پرپوون ئە فریشتە ی شەرائی

ئیمە کۆرالی هەنابوون بووین... کۆرالی هەنابوون...

زەنگە گەورەکان دەریایان رادەچلەکاندا

ئەو مردوووانەیان بە ناگەهینایەوه، کە لە جۆلانیی دارستانەکاندا

خەوتبوون

چەتەیهکی ڕەشپێست بازبەندەکانی لێسەندین و گووتی:
 ئەمى منداڵان مەرۆن بۆ ئەم تەرۆادەى خەيائە،
 مەچن بۆ ئەو شارانەى باوکە خراپەکارەکان لە ئاوتنە دروستیانکرد،
 مەرۆن بۆ ئەم عاشورای ئومێدە، بۆ ئەم کەربەلای سەرابە
 قیبلەنماکانتان لە تەپووتۆزى ئەم شاری تەنھاییەدا ڕێنابات
 تەتەرەکانتان لە بەر دەرگای ئەم دەریایەدا کوێردەبن
 ئەم خاکە تینووی ئێسکە زێرنەکانتانە

گووتم:

ئەمى خاک، ئێسکی پر لە حیکمەتی منت بۆچییه؟
 من دەریاوانیکی گومرا، دەزانم چی لە دڵی ئەم ئاوانەدا هەیە...
 دەزانم ئەم منداڵە خائینانە بۆ چ ئاھەنگێک سەفەردەکەن...
 ئاھ...

دەرۆم، دەمامکێک دەکەمە سەرم و نایەم بەرەو کەرنەقال.

– دەبیست بە مەخسەرەى ئەم بانندە پیرانە، بە گائتەجاری ئەم
 کەمانچەژەنانەى مۆسیقای دەریاکان و نۆتەى باکانی نیووشەو دەنوسنەو

بەلام سەحرازانک لە ئاگر سەمایدەکرد، گووتی:

برۆن وێنەى باوکتان دەدۆزنەو/ ئەو زانستانە بۆنیووە کە دەبن بە
 جینگری ئەوان/ سەرھاتبن بە بیرکردنەو لە کیمیا و مەرگ/ سەرھاتبن
 بە ناسینی ماتماتیکی بورجە دێرنەکان/ تا بەندۆلی ئەم خورافەتە
 قەشەنگانە هەبیست، ئێو هەست بە پیری ناکەن/ شەوێک دیت بوغردی

ته ته ره کانتان ليته بيسيت / خوري مه غوليانه زوره ... مانگی فاشتییانه
 زوره / به لام نیوه که زانست و شهر له رۆحتاندا بۆته یه ک / که کیمیا و
 خوین تیکه لاوی یه کترده که ن / بیباکین له حورمه تی له شی یه کتر / به شی
 خۆتان له زه رنیخ و جهنگ و له زه ت هه لگرن / به شی خۆتان له سینکس
 و خوین و نه فیون زه وتکه ن

نهوکات

وهکو هه یله سوفیتی پیر و خهسته سهیری ناسمانم کرد و پیکه نیم ...
 شه و یاری به چراکه ی دهستم ده کرد ... بۆنی گه یشتن به کوچه ی یه قینه
 تاریکه کان له گیاکانی ده ور به رم ده هات. له رۆخی نه و به ری نه و
 که شتییه دا، که مندا لان و بایه قوشه غه زه لخوینه کانی پیبوو، وه ستام
 گویم لیبوو دهنگینک له رۆخی ده ریاوه باتگمه کات.
 باننده یه ک له و په ری سنووری شه وه وه، به ناوی خۆمه وه له ده رگایدام:
 سهیری مروارییه کان بکه.

ده ریا وه چه خنکاوه کانی خوی زیندوو ده کرده وه،
 شه پۆل دهستی نه و ریبوارانه ی دهگرت له ده یجوری ده ریا دا پینده که نین
 هه مووشتیکی نه و شه وه زهنگه بۆنی پارانه وه ی لینه هات
 به رده کان بۆنی نوێری په شیمانیا ن لینه هات
 مردوو ده کانی نه م له پاکیزه سهریان به رزه ده کرده وه و گویم له هه ناسه یان
 بوو. شه هینیک له و به ری سنووری شه وه وه به رام به ر قافله کان وه ستاو
 گووتی:

سهیری نه و که شتییا نه بکه، سهیرکه ناو چۆن مه مکی نه و کچه
 چکۆلانه ده روشنییت / بو خۆت به چاگردنی سه عاتی شکاوی نه م که نار
 ده ریا به وه خه ریکده که ییت / له سه ر عه رشی نه م ماشینه شکاوانه ی فرین
 وه ره خوارئ ... ده شیت فرین بیت (که رنه قال)

نه و سهر سپییه شوومدی چاروکهی کهشتییهکانی هه ئهدها
هاواریکرد:

ئه ی فهیله سو فی ته نها، گومان له ئه ناکهیت؟
به لام گومان له خه نده ی ئاو ده کهیت. سهیری ئاوینهکانی شهفهق ناکهیت
وگویت له مشتێ خاک گرتووه. گویت له فرینی ئهم هه زاره ها بانه دیه
نییه که باوهریان به ده ریا و کوچ هینا، خۆت دمه دیته دهست زمانی
بانه دیه کی نه ناسراوی نه و په ری شه و
ناه، ده بویه بگریا بامیه... ده بویه سهرم به خستایه سهر ئهم ئه و
بمردمیه

ده بویه به ماسییه کی قه ترانی به جیماو له شه پۆله کانم بگووتبایه:
ئه ی هاوړنی حیکمه تم، فیتری رینگاکانم بکه... ئه ی قه له ره شکه ی دمیا
چاره نوسمان چیه؟ نه مجاره هه موو بنه مالهکانی زهوی له کهشتییهکاندا
سوار بوون و به ته نها من، منی نوح له سهر زهوی ماومه ته وه... نه
بایه کم له پشته... نه بارانیک... نه شاریک... نه جهنگه ئیک... نه
هه وری... نه تاریکستانیک.

به لام شه و ده ستیده گرتم و ده یهینا به دیواره ئاوریشمییهکانی خۆیدا.
هالاوی دنیاییه کی کوشنده، له گیاکانی دهور به رم ده هات. نا، هه رگیز
خه یال نه بوو... من به شیک بووم له گه ردون، به شیک بووم له ورد بوونه وه
و چکۆله بوونه وه ی ئه و سه ده فه کان، به شیک بووم له شه و... مانگ به
هه موو پوناکی خۆیه وه برام بوو

کهشتییه وانی پیر و نامۆ... نا خودای خه مگینی سه فه رمان ده یگووت:
که رنه قال خاکی تویه... تو پاشه پوژت نییه، که رنه قال زمه نه ی تویه.

وای... وای... لهو کاته‌دا

پیریکی بیگونا له ده‌ریاوه هاته‌ده‌ری، ناو له پرچه سپیه‌کانی ده‌تکا،
پاستۆنه سىجراوییه‌کەى هه‌تبری و تاجه‌کەى فریدایه سهر له‌ه‌کان.
شه‌و نیجگار سارد بوو، ده‌نگی پیتی سه‌ده‌ها سوار له دوورده‌هات... له‌و
کزه‌با خه‌مگینه‌ش یاری به‌سپیه‌ره‌کان ده‌کرد.

نیرفانا... نیرفانا (له‌و پیره‌مه‌سته بانگیکرد)
گه‌رووی شه‌و له هه‌موو کوچه‌کانی جه‌نگه‌دا بانگی‌کرده‌وه (نیرفانا)
دوا جار له‌و بانده نادیاره‌ش، وه‌ک تیریک پینکابیتی،
به‌نوزه‌یه‌ک هه‌موو نافه‌ریده و نافه‌ریدگارەکان
گوێیان لێبوو، وه‌لامیدایه‌وه:

«نیرفانا»

له‌و ساته‌دا به‌شیک بووم له‌و بانده‌نەى که ده‌فرین
له‌گه‌ل گیا و لم و کزه‌باکاندا دۆستبووم،
هاوړتی نهم نه‌ستیره‌یه بووم، به‌شیک بووم له ته‌نهایی و په‌شیمانی
ده‌ریا

له‌و شه‌وه‌دا «با» یاری به‌چراکه‌ی ده‌ستم ده‌کرد
پاسه‌وانی له‌و ده‌روازه‌یه بووم، ناوی لیه‌تۆته زمو
به‌شیک بووم له پاکی (با)
له غرووی (جه‌نگه‌ل)
بی‌هاوسه‌ری (ده‌ریا)

«چه‌نده پیرم» هاوارم‌کرد

بانده‌یه‌ک له ناوینه شکاوه‌کانی دارستانه‌وه، هاته‌ده‌ری و فری
قه‌قنه‌سیک هیشتا خۆنه‌میشه‌کەى به‌باییه‌وه بوو
له سهر شانم نیشته‌وه و گووتی: «چه‌نده پیریت»

نهو پیره میرده هات و (با) بهرمو ناو ویرانه کانی دمبرد
 گهرده لوول نهیده هیشت سه دای نهو بگاته لام
 نهک من، به نکو دهریاکان رنشهک ویتشک هیان ده کرد
 ههوا پرپوو له مۆته که و خهیا
 نهو تارماییه سپیانه دسته دسته له حالی پرسه دا به لامدا رابوردن
 دهمیست بسووتیم و زهوی ده ستیده گرتم
 دهمیست بسووتیم، به لام دهنگیک هاواریکرد
 «نیرفانا... نیرفانا»

من به پروی دهریادا هاوارمکرد:
 «من گهوره بووم... من گهوره بووم. گهوره بوونیش موسیبه ته»
 ماسیبه کان هاواریانده کرد: «تو گهوره بویت... تو گهوره بویت»

مه نجه نیق سازی سهر قوولهی که شتیه کان هاواریده کرد:
 «سهیری تۆپه ناگرینه کانی من بکه/ هه موو شتیکی پیروز له ناگره/
 که رنه قال و زه ماوه ند و شیتی/ سیکس و جهنگ و عه شق»
 نهی مه نجه نیق سازی پیر، دسته سووتاوه کانی خۆتم بدهی
 من یاری بهم ناگره ده کهم... ناله و کاته دا بوو
 دهریا... دهریای به میهر و به وه فا... نامیزی بۆکرده مه وه و گریا
 دهریا هاواریکرد: «تۆ کوپی منیت»
 خنکاوه نه سره وته کان پیکه نین و گووتیان: «تۆ برامانی»

ناگر خه نده کانی خۆی ده جولاند، ناو به زهیی دیرینهی خۆی
 با مه ستانه پینده که نی و شهو نارام بوو
 دنم له نیوان ناگر و دهریادا وه ستا بوو
 ناگر بیستنی پرکردم لهو په پوولانهی له گویمدا بائه فریاند ه کرد تا

چه‌رفیکی ئاو نه‌بیستم. ئاو دئی پرکردم له سه‌دهف، گه‌روی به‌ مرواری
 رازانده، تا له‌گه‌ل ئاگرا نه‌دویم
 سه‌راسیمه‌بووم، به‌لام سه‌راسیمه‌ بوونیکی کوشنده
 ده‌نگیک له‌ ئاو رو‌حه‌وه ده‌یگوت «نیرفانا»
 گه‌یستمه نه‌و خه‌ئوه‌تانه‌ی رو‌ح که ورشه و ئاوینه‌کان ده‌یلاوتنن
 عه‌قل گیای پیریتی خو‌ی ئاگر تیبه‌ردمدا
 ئاه، چ هیرو‌گلیفیایه‌که نه‌م ئاوه
 چ ته‌لیسمیکه نه‌م ئاگره
 چ هیرو‌گلیفیایه‌که ته‌نهای، له‌ ئامیزی جه‌نگه‌ئیکی وه‌ک پلنگ شه‌پانگیزدا
 گووتم: گه‌وره‌بوونم موسیبه‌ته
 مندا لیم به‌و خه‌ته قرمتییانه‌ نوسراوه
 وای گه‌وره‌بوونم موسیبه‌ته

نه‌و مه‌نجه‌نیقسه‌زهی، ده‌سته‌کانی له‌ ئاگر بوون، گووتی:
 به‌ ته‌نها جیاده‌بیته‌وه، لم ته‌ماحی له‌و پیاوه بیکه‌سانه‌یه که به‌
 نیویدا گوزه‌رده‌که‌ن/ (با) ته‌ماحی له‌ مندا له‌ ته‌نهاکانه/ ده‌ریا ته‌ماحی
 له‌وانه‌یه، ده‌رو‌ن و سیبه‌رنکیش نییه ده‌ستیانبگریت.

ده‌مگووت:

منیش ته‌ماح له‌وه‌یه له‌ هیرو‌گلیفیای نه‌م شه‌وه‌زنه‌نگانه تیبگه‌م، ته‌ماح
 له‌وه‌یه له‌ ته‌لیسمی نه‌م بالنده و ده‌رو‌ش و مه‌نجه‌نیقانه تیبگه‌م،
 ته‌ماح له‌ شازنی نه‌م هه‌راغ ده‌ریایانه‌یه، که ته‌نیا پیاوانی ته‌نهایان
 خوش‌ده‌ووت... نه‌و دارستانه ته‌نهایه‌ی پیاوانی ته‌نها ده‌یگه‌نی

که شتییه کان به نه ستیره کانیا نه وه ده که وتنه پری
مندا له کان دهیانگووت: ته نیا نه م پیاوه ته نه یاه نایه ت بهرمو (که رنه قال)
نه ستیره کان دهیانگووت: هیچ که شتییه ک لیرووه رانا بوریت، نه مه
دوا هه مین که شتییه

که شتییه کان راده بوردن و دهیانگووت:
ته نیا یه ک پیاوی ته نه یاه ... ته نیا یه ک پیاو
بائنده کان دهیانگووت:
نایه ت بهرمو که رنه قال
ته نیا پیاویک چییه؟! گهر نه یه ت بهرمو که رنه قال

نه ستیره کان دهیانگووت:
نه ی که شتییه کان تییه پرن،
نه و نایه ت بهرمو که رنه قال
با نه یه ت بهرمو که رنه قال

مندا لان ده ریشتن و دهیانگووت:
نه و پیاوه ته نه یاه ی پوخی ده ریایه
ههر نه وه که نایه ت بهرمو که رنه قال
ههر نه وه که نایه ت بهرمو که رنه قال
با نه یه ت ... بهرمو که رنه قال
با نه یه ت ... بهرمو که رنه قال

شار

۱

سهرتا ريگاكان ليرومه رابوردن
 ليرومه سائهكاني ژهنگ و پوژمكاني تاعوون تيپهري
 ليرومه سدهكاني ناسن و چاخهكاني تابووت تيپهري
 ليرومه سوپاكان بهشكستي و نهسپهكان بهكوپري دهگهپانهوه
 ليرومه براومو دوړا و تيگهلاو بهيهكتر دهبوون و
 خوشهويستي و رق دهبوون به يهكي
 ومك نهستيرميهكي بينگونه هاتم و شهيدايي يهكه مين نادميزاد له پوحمدا بوو
 گه ليك ويستم له ماناي شتهكان بپرسم
 بهلام نهفسوس، زمانم نهدهزاني
 دارمكان به چه پوكي شه ونماوي، چه موله يان لينام
 ريگاكان به گالته يهكي نامهردانه، بابيه خولنيان پيكردم
 لافيتهكان به ناوي بههشتهوه، هرييانداهه دوژه
 چراكان به شوقي نههريمه نانه، كوپريانكردم
 نه ي نهو شاره ي بهجرمه ي زيرينه وه، له دلتدا بو گوئي خهيائي گه رام
 به دهسكي شيكي تهلاوه
 پيني خنده ي ژهراويم، له چاوه پر فيتنهكانت پر كرد
 نهكي گوناوهكانتم كرد و خويي تاوانهكانتم چهشت
 له ريگا تاريخهكاني توډا
 پووم نه هات سلاو لهو غونچانه بكه، كه دهميان له ده مي يهكتردا
 بوو/ پووم نه هات نهو هه ورانه تيماربكه، كه دهست له ملاني يه

له ناو تابووته کاندای خه وتبوون/ هه موو شتی پشتی تیم بوو... پاس و شه مه نده هه ره کان... که شتی و دره خته کان... تابووت و عاشقه کان.

من دره ختیگ بووم نه ده سه لاتی وه ره مه کان، نه زنجیری زمو، نه یتوانی بمبه ستیته وه/ پیکه نینم به یاساکانی سروشت ده هات/ که زوی گه رده لووله کانی رۆحم پالتوی قه شه نگی به رم بوو/ له پهلونی ناسمانه کانی خۆم کراسم بۆ رۆحی خۆم دروو/ قه له ره شه کی تاریکستانه کانی دلم، شه بقه ی تاریکی سه رم بوو

من سازژهنی سه رمه ست به موسیقای نه فیوناوی... جهنگه له کانم خسته سه ما/ نه و جهنگه لانه ی باننده خه وتوووه کانیان، له سه ر هیلکه ی به ردین کرکه وتبوون/ پیاوه برسپیه کانی گه لایان دهگوشپیه خوینه که ی خویان و دهیان خودارد/ نوشته ی نه هریمه نیکی تازه به بائی هه لۆکانییه وه بوو/ سمۆره ی پیری حیکمه تیکی نه و، نهینی خۆی له دارستانه کانی رۆحمدا ونگرد

نه ی شاری به د

که شتی تا عوونیککی تۆم فراند، به ره و دلم/ رینگای قافلنه یه کی کوشنده ی تۆم، به سه ر جگه رمدا راکیشا / زه ماوه ندی خه نه ره کانی تۆ، په نهجه شپیه کانی میان کرده یه خسیر/ سوپای فریوکی عاشقانه ی تۆ، بورجه تاریکه کانی دلیان نابلو قه دام/ له مه یی پیا له ی دهستی سیحربازه کانتهم خوارد/ له کتیبی شه ره فی تۆدا، وانه ی بیباکیم خویند/ له وانه ی حیکمه تی تۆدا، قه له می شه ریکی گه وره که وته دهستم/ ناگری هه ره سه ینانی ناسمانیکی تۆ، گلینه می به نه ستیره ی نوپوه سووتان/ ته می کۆچکردنی خودایه کی تۆ، نه سه په کانی رۆحیان لیونکردم

نهی شاری بهد

من ماموستای رهنگکردنی یاقووت بووم/ له بهردم گوته په چه به سهره کانی
تودا/ له درباری دارستانه چارشپوه به سهره کانتدا، تامی هیج رهنگیکم
بو نه کرا

من ماموستای بونه نه فیونییه کان/ له زمهه ریری ته لا سارده کانی تودا/
له کریومی کوشکه زستانه کانتدا/ بونی هیج جوانییه ک و گولوی هیج
شورشیگ نه چوو به سهرما و نه شمردم چونکه سهرابی یه زدانیکي تازم،
له سهر بیشکه کانی تودا یینی

له سهر فریوی بارووتی جه نگیکی خدیائی تو
رؤحم کؤدیتایه کی خویناوی کرد به سهرما
نیدی پیاووی دهستی فریشته کانم فراند
نورگوونی خویناوی په رییه کان که و ته دهستم
به تالی گیتاری نووه به سترامه وه به ناسمان و
پیوهندی موسیقاییه کی تازه، رؤحی به خویه وه به ستم
ناه، نهی شاری ناوینه به ند، به خوین و خه لوز و خیانه ت
پرچه ک، به فرمیسک و عه شق و ته نهایی

من نهو دهر به دهره بینیشه بووم، له سیبهری بییه کافره کانتدا ویستم
پشو ویدم

نهو موسیقاره برینداره بووم، فریشکه ی باننده خه سیوووه کان وهک خوین
له گوینچه کانم دهات

هاتم و نه خشی کوچی نه یازکه کانتتم پینه بوو
له توری جه نگه نه کاندای بووم به داوی کوشنده ی توه

وهک راوکه ریکی فریوخوداردو، مه تاره کم ته نیا سه رایتک بوو له شانمدا
 کۆچمکرد تا له نه فسونی شته کان بگه/ به لام له بهردم کلپه کانتدا،
 کویربووم/ له زینگه ی شه پوله خویناویه کانتدا، بیدهنگی شانشینیکی گه وره
 نوقمیکردم/ کونه په پووی زانستیکی شووم نیگا شه رانییه کانی خوی دامی.
 هاتم له کۆگاگانتدا خه یال و نه فیون بدزم
 به لام هیچم نه دی

ته نیا دلی خه یالاوی، دلی خوم بوو
 ته نیا نیگای نه فیوناوی، نیگای خوم بوو
 هاتم، له ناوه راستی ریگای دۆزه خه رهنگا وره نگه کانی تودا... ئاراسته ی
 با و باننده سه رمه سته کان ریکبخه م...
 «له قه یفه ی به یانییه کی زیوینی تۆ برینه کانی سه ر دلم بیه ستم... له
 شیفونی ده ریایه کی شینی تۆ، قوماشی کراسیتی نوی بیرم» *

به هه وره کانم گوت:

من رووتم، که میک بارانی ئالتونی به سه ر شانمدا ببارینن
 ئه ی شادی به د

من چون به حیکمه تی مندالیتی سه رسییه وه، له زمانی تۆ نه گه یشتم...
 تۆش له حه رفی من نه گه یشتیت
 تۆ هه موو شتیکی خۆت دا به من
 من هه موو شتیکی خوم دا به تۆ

به لام نه تۆ به نه یینی منت زانی و نه من به نه یینی تۆ

من کلاوی خه ویکی گه وره له سه رمدا بوو، به ملوانکه ی ئاینیکی کۆنه وه
 گیلانه چاوه روانی ته رزه ی نوی بووم له ناسمان، گیلانه خه وم دی، خۆریکی
 کۆچه ری له گالیسکه یه کی قه ره جدا به ره مو رووم دیت، عاشقانه نیازم بوو،

خوشه‌ويستيبه‌کي نه‌فسانه‌يي، له بورجه تاريخه‌کانی تۆوه سهرده‌ريښت.

له‌به‌ر ده‌روازه‌کانی تۆدا، پادشايه‌ک بووم به‌جلی گه‌داکانه‌وه، چه‌ته‌يه‌کي
ده‌ريا بووم، خه‌زنه‌کانی خۆمدا به‌کوښمدا و هاتم به‌ته‌ليسمی نه‌فسانه‌يه‌ک
نيازم بوو

قفلې نه‌هريمه‌نانه‌ی تۆ بکه‌مه‌وه.

به‌نوښتکي ده‌ريايی ته‌مام بوو
کيلونی به‌هه‌شتی تۆ بشکينم.

دلی کورانه‌ی که‌شتيبه‌ييشه‌رمه‌کانی من بوون

چه‌زيان له‌ خه‌زنه‌کانی تۆ کرد

پرخه‌ی ده‌رياوانه‌کانی من نه‌يپيشت

ماسی و نه‌ستيره‌کانی تۆ بخه‌ون

که هاتم وامده‌زانی

زه‌نگوله‌کانی تۆ، به‌قه‌د تينويتی په‌نجه‌کانی من ده‌زرنگينه‌وه

دريژي وه‌رزه‌کانی تۆ، به‌قه‌د دريژي وه‌رزه‌کانی رۆحي من

به‌لام که بينيم...

پيکه‌نينم به‌ زستان و هاوینه درۆينه‌کانی تۆ هات

تۆ چی بوويت؟ من خۆم پادشای فه‌سله‌کانی خۆم بووم.

کاتيک له‌ پوله‌کانی خوښندن، سهرم بو ماموستاکانی تۆ له‌قاند...
درومده‌کرد.

هه‌رگيز له‌مانای سامان و ژيريتی و په‌وشت و ناين نه‌گه‌يستم

نه‌و پوزانه‌ش به‌عافلی من سهرسام بوويت، تۆ هه‌له‌بوويت

... من چه‌ته‌ بووم

كەشتیەوانیک بووم

تیشووی سەفەری دەریایم... خوینی خۆم بوو
تفەنگی قارەمانیتی جەنگەکانم، دەستەماندوو مەکانی خۆم بوو
ناە... من خۆم باکوور و باشووری گەردونی رۆحی خۆم بووم
تەنیا دووربینی من چاوە پڕ فرمیسکەکانم بوو
تەنیا پردی من قاچە بریندارەکانم بوو
زیندانی من، جەستە ی پڕ لە عەشقی خۆم بوو
عەشقی من، تەنیا دلی کلپەکردووی سینە ی خۆم بوو
بەلام دواجار، خەزەنەکانی خۆمدا بە کۆئەدا و ھاتم
چەتەییەک بووم، لایلایەم بۆ دەریاکان دەکرد
سەیری کفنی کەشتییەکانی دیکەم دەکرد و نەترسام
زەنگە تیکشکاومەکانم بینی، ئەم لەسەر دلیان نیشتبوو
سەعاتی دەریاوانەکانم بینی لەمەلی ماسییەکاندا...

بەلام وای نەترسام

چەتەییەک بووم، کفنی گۆرستانەکانی تۆ لەبەرەدا شەکایەو/ بۆنی مەرگی
تۆ لە دڵم دەھات/ پەنجە ی تۆ، سەعاتی زیندەگی منی دەخستەئیش/
دەستی تۆ، زینگی لەزەنگی جگەری من دەھینا/ کەچی چەند سەیر بوو
نەترسام/ نازاد بە رۆحی تۆدا گەرام و شیەرم نوسی/ بێباک لەوێ کە
بمکوژن، ھەمووشتیکم درکاند.

زمانم بوو بەباڵ و پینفریم

خەنجەرەکانی تۆ نەبوون بەلەمپەرم
بۆمردن خۆم رینگای خۆم ھەلبژارد و
چەقوی هیچ جەلادیکت، نەھات ببیت بەنەشتەرم

چەتەيەكى بۆلەندە بووم، بۆلەكانىم ئە گەرمەي فېرېنىكى عاشقانىدا
گرېگرت/ دەنووكىم بە تېشىكى خواكردى سرودىگ درموشايدە / ئە پەرسىنگا
نەبېنراومكانى ئاسماندا، ھېلانەمكرد / نەوازىشى دەستى خودايدەكى
جەلادى تۆ، خەوى ھېنايە سەر پىتلووم/ بە لايلايەيەكى پىر ئە كوڤر
دارستانەكانى تۆ، شېرىيان دامى/ گەنمى سەر تەوئىلى كېلگە خانىنەكانى
تۆ گەورەمكردم

کاتیک که دهریام به جیهیشت،
 بانه کانم وهک جبهی رهش به سهر شانمدا هاته خورای
 دهریا تیر به پرشنگی ناو، ماچی دامی
 شه پوله کان، ماسی بیگوناهیان کوشت و لیوی خویان بو سوورکردم
 نهی شاری به... منی ماسی، منی وهک که شتی مهله وان
 تو بوویت که له دهریات کردم
 تو بوویت که له دهریات کردم
 له دهر وازمکانی تو مدام

ئەو دەرگایانەى پېرېوون لە نىگارى جادوونايمىز/ نەخشەى پەنجەى ئەو
 عاشقانەى، ھاواریان ناگاتە ئەودیو شوراكان/ زەخرفەى دەستى ئەو
 قەرەجانەى لە بەر قاپپىهكانى تۆدا مردن/ یادگارى ئەو سوارچاكانەى
 لە ترسى تاغونى خوشەوېستى، بەگوزەرتا رانەبووردن
 ئەوئى بىنم

بازرگانه‌کان په نچه‌ی پاسه‌وانه خه وتو و مکانی شه و پر دمکه نه نه تگوستیله و راده بو ورن له وی، تنگه بستم

نهمه روزگاری بازرگانه قشربه بالابه رزمکانه

به یانی سوو خۆره گه نجه کان و نیوه روؤی گونا هبارانه
 نه مه پوژگارنکه، نه گهر سییه کانت له زیر نه بیته، ههوا خووشی ناو بیته/
 دهستت پر نه بیته له ته لا، ناو ناهیتیت بیخوینته وه/ نه گهر دلت له بهرد
 نه بیته، دهستت ناگاته عه شقیق / نه گهر روحت له مس نه بیته،
 به خه ندهیه کدا رانا گهیت

من چه تهیه ک بووم

گووتم: وهکو نهوان نیدی بازرگانی به شمشیرو ئافه رته وه دهکهم
 به لام نه فسوس، شمشیرهکهم کهوته ناو ناو و دلم کهوته نامیزی
 یه که مین کج

وهک نهو هه وهه بێبارانانهش نه بووم، روو مینیت به دار شه قینکه وه بگه ریمه وه
 بۆ ده ریا، وهک سه ربازیکی قو ئه براو، ناو چاوانم خسته سه ر زهنگه کان
 به لام بینیم...

بازرگانه کان، چنگی پاسه وانه کانیا ن پر کرده له ملوانکه
 مینیش هاتم ته رزه ی خو شه ویستیم کرده چاویان
 له خه زنه ی دئی خۆم دانی، له شه رابی رۆحی خۆم له به رده ستدا دانان...
 به لام هه رگیز رازینه بوون، پاسه وانه نه گریسه کان
 کاتیق که شورا کانم شکاند

ئه ی شاری بهد...

من دیکتا تۆری شیعر و بهختیار بی راسته قینه
 له فیشه کدانه کانتدا، به دوای گولله ی زیریندا گه رایت تابم کوژیت
 گه لیک له جامه تاعوونیه کانتدا، ناوت دامی
 بهو دارستانانه دا منت برد... قه ریشکه ی دره خته کانی شیتیا نکردم...
 ئه ی شاری وهکو بهرد دله مق
 من نه خشه ی سه ر به رده کانی تۆم، له سه ر ناو چاوانم هه لکه ند

بە خەنجەری ئەلماسی تۆ، چرۆکانی سەرزمانەم بێ
 بە تەقەنگی درندە ی تۆ، دئی خۆم پێکرد لە بارووت
 بە تیزابی تۆ، شیعەم لە سەر لیۆم سووتان
 دەمویست، تامی نەخش و خەنجەر و بارووت و تیزابی تۆ بگەم
 بەلام نەفسوس لە تۆ، من خۆم پادشای مردنی خۆم بووم
 (گەر مەم ناییتە بەر بروسکەت
 مەبەستم بوو ئەمانای مەرگی تۆ بگەم...)

بەلام... بەلام...

من چەتەییەکی دۆراو بووم

لە سەردابە تاریکەکاندا تەنیا سەراب و کچی شەرمەم راودەکرد/ لە
 گەنجینەکاندا، تەرمی ھاوینەکانی رابوردوی خۆم دۆزییەوه/ بازرگانەکان،
 بە قیبلەنمایەکی رەشەوه بەر ئەمن گەیشتنە سەر خەزنەکان/ یەزدانیکی
 بەرەحم نەخشە ی گەنجینەکانی تۆی دایە دەستیان/ تۆش کلیلی ئەو
 کۆشکانەت دای، کە لە روی ئیمەدا داتخست هەزاران ساڵ
 تەلای راستەقینە ی خۆت دا بەوان

بەتەلایەکی دی، فریوتداین... تەلای خەیاڵ.

بەلام دئی من مەیخانە یەک بوو. نەرەزوویەکی سەرخۆش تیا دەگریا.
 تەماحیک ی پیر، بە دەستە نەرزوگەکانییەوه، شەرابی تیا دەبەشییەوه.
 ناواتیکی سەر سپی، مەستانە لە سەر میزەکانی سەمایدەکرد. ئەو چەتە
 ریشسپییە چلکناوە تیاخەوتبوون، کە چاوەروانی گەردەلوولیکی نومییدیان
 دەکرد هەلیانسیتیت. ئەو چەتەنە ی چی دیکە نیشانە یەک نەبوو بیشکینن.
 ئەسپێک لە زویدا نەما بوو، سوار بێن. دۆژمێک نەبوو بیترسیتن.

ئەو چەتەنە ی

لە پەنجەرمووە سەیری ئەو بەهەشتە رەشە ی تۆیان دەکرد

که هه میشه شهو بوو... شهو
 بیهوده تفه نگه کانیاں نامادهمکرد و دهیا نزانى
 نهو جهنگه ی چاوه پروانیدمکه ن
 خهونیکى نه به دبییه و خهون... خهونیکى نه به دبییه و خهون.

۲

دلمان بارمته بوو لیږه، رۆحمان قهرز و خوننمان خهراج
 دلمان بارمته ی سۆزهکانى تو بوو، سۆزهکانمان بارمته ی فریوى تو
 فرمیسکه کانمان تالانى چاوانى تو و چاوانمان تالانى گوناھى تو
 قافلهکان بارمته ی رینگاکان و رینگاکان بارمته ی زموى بوون
 مروّف بارمته ی قهقهه ز و قهقهه زمکان میوانى هه میشه یی
 کاتیک که هاتینه لیږه
 رۆحمان له سپلهکان خواست و دلمان له باجرهکان وهرگرت
 به سوو به شه خوینی خۆمان له چه قۆکان سهند
 په نجه مان لای مردوو مکان هیناو
 چاومان له خنکاو مکان قهرزکرد
 نیمه شیوه گپړهکانى شایى و شایيگپړهکانى پرسه
 نیمه ناژاو گپړانى ناشتى و ناشتیخوازانى ناژاوه
 هه له یهک بووین له ناو هه له یه کدا
 هه ره سیک بووین له ناو هه ره سیکدا

نیمه بیده نگیهکانى گهرده لوول و گهرده لوولى بیده نگیهکان بووین

خامۇشى راپەرېن و راپەرېنى خامۇشىيەكان بووين
كاتىك كە ھاتىنە ئىرە

زەمى خوار و شەو و پۇژمەكان لاسەنگ بوون
لاسەنگ بوو، سۆزى ئىمە لەگەل سۆزى تۇدا
عەشقى ئىمە لەسىنەى تۇدا رقى و

رقى تۆ لەسىنەى ئىمەدا عەشق بوو
دەنگى ئىمە نامۆ بوو بەدەنگى تۆ
دەنگى تۆ نامۆ بوو بە دەنگى ئىمە

ئاتەبا بوو نازادى ئىمە لەگەل نازادى دلى تۇدا
رەنجى تۆ بە جەستەى ئىمە ئاتەباو
جەستەى ئىمە بۆ رەنجى تۆ، ئاتەبا بوو
نەھاتىن

ئەو گىيانەى بارمەى ناگر و ئەو چاوانەى كە تالانى شىتېين...
پزگارىانكەين

نەھاتىن، زەنگەكان لە پەنجەى زىيان و گۆرەكان لە ھەدەر نازادبەكەين
زانستى كوشتن و قورئانى تەنھايماں دەخوئند
شىتېك بووين ياساكانى شىتېيمان ھەرامۇشكرد

سەنورە تەسكەكانى عەقل و دەرھەتە كزەكانى ھۆش چارەنەبوون
لە سەھەرئىكى ئاومژۇدا لە كۆتايى رىڭاكانەوہ بۆ سەرەتا
لە دواھەمىن پۇژى دۆزەخەوہ، بۆ يەكەمىن ھەترە ئاو
لە ھەرەسى دواھەمىن چركەى بەھەشتەوہ
بۆ ھەرەسى يەكەمىن ئىر و مى

لە مېژووموہ بۆ خودا
لە كۆتايى ژمارەكانەوہ بەرمو سفر، سەھەرمانكرد

له سه هه ریکدا پۆجی بومه له رزه سولتانی بوو
 کتیبه کانمان پریوون له دنیایی
 به لام سهریان خستبووه سه رانی خه و
 پاییه ناینه گه وره کان،
 سه ریکیان له بڕوا و سه ریکیان له گوماندا بوو
 په موابوو جاریکی دی یه زدان به سه ر هه رفه کانیدا بچیته وه
 چاو بینینی ونبووی خۆی به کۆنری
 گوئ بیستنی هه له اتوووی خۆی به که پری... بدوژیته وه
 په موابوو نازار په موابووی خۆی به له مینیت
 به ختیاربی له خۆبووردنی له دلدا بیربچیته وه
 سه هه ریک بوو ساته ناوه ژوه کان سۆزی پیچه وانه یان داین
 (با) ناراسته ی شمشیره کانی ده گۆری
 شمشیره ناوه ژوه کان، برینی ناوه ژویان داین
 سیبه ری وه رچه رخانه ده کوشنده کان، عه شقی کوشنده بوو
 له گێژنه ی وه رچه رخانه چرکه کاند
 کویر بوونمان له ناو ونبووندا
 هه ئنه هینانی خۆمان وه ک مه ته نیک
 پاکنووس نه کردنی گریان و به ختیاربی هه ده رمان بوو
 هه رچه ند به دوا ی خۆماندا نه که راین،
 به لام ونبوونی خوشمان نه دۆزیه وه
 هه رچه ند دوا ی سه رکه وتن نه که وتبووین، نووشتی خۆمان نه ده ژیا یین
 نه مه مه رگی شمشیری دوزمه نه کانمان نه بوو
 زیندو بوونه وه شمان، زیندو بوونه وه ی خودا نه بوو
 هه ر پارچه یه کی له شمان، بۆنی جه نجه نیکی لیده هات
 هه ر دلوپینکی خوینمان، په نگی سه رده میکی گرتبوو

مليونه ها سه عاتي تيكشكاو، له ژر پسته كه ماندا ده گريان
پونگي بليسه هه زاره ها زستان، له ناوچاوانمانه وه دياربوو
نازانين چون كتيبى نوقمبووى ده ريكانمان ده خوئنده وه
چون زمانى باران فيربووين

نيمه كه نه ستيره كان باوكان بوون، نهو باوكانه... باوكى نيمه نه بوون
نيمه كه له ناسمانه وه هاتووين، چيروكى له پستانه چيروكى نيمه
نين

نيمه كه هه تيوى هه ريمتيكى دوورى گهردونين
لهم برا ريكاراننه... برامان نين
نيمه كه روحي خومان ناوه ژو له بهر كردوه.
لهم شارى پرگال و راسته يه دا، نيشمان چييه؟
چ كاردين لهم گه ره كي ماتماتيك و سه هوله دا؟
چ كاردين لهم سه هه رى جهبر و ته پوتوزه دا؟
شاعيري چهرغ و هه له كي مه ستى و جولاني سهرسورمانين
لهم زه ماوه ندى عه قل و شايى هوشياريه دا نيشمان چييه؟

نيمه
له سپسوارى پيكه نيني بيشه رم و تريقه ي نامهردانه ين
چ كاردين، لهم تهويله ي حورمه ته دا؟
نيمه كه نه ههنگى خهونين
چ دهكه ين لهم هه وزى كرمه دا؟

سه رمان پريتي له دهرياي نغرو و دلمان پريتي له شارى پيچراوه
لهم دهريا سه رهرازه... دهرياي روحي نيمه نييه
لهم شارى بييسيپالي نه فسونه... شارى دلي نيمه نييه

پنجه مبه ریک نییه، بدم یه زدانه تازانه مان بناسینیت
 نیمه ی نه بین، لیره دیدمان نییه، یادگار یکه مان بۆ باسبکات
 نه لبومه کانمان، هر په له ی خوینه و په له ی خوین
 له ناو کتیبه کانماندا، به مردووی پاکشاین و تابووته کانمان خاییه

نیمه که ته نیا گیانین... ده ستمان لیبه
 لاشه مان خه یاله و گورم کانمان پوچ
 نیمه که ته نیا عه شقین... بیینه، خاییه دل و به تانه جگه رمان
 سه فهران که سه فهران نه بیت... توریده قیبه له ناکان
 به قه د نه زانی ناو و غافلی نه یزه که فهرانموشیکه ریگا
 که نه م شاره نفرویت له ناو خویدا
 شاعیری بارمته ی خه ون
 شمسانی چ هوشیک و ته مپووری چ عه قلیک لیذا؟؟

۳

له ی نه و شاردی هاتم و چارمنوسم وهک مه دالیای رهش به په نجه ی
 کچه کاتنه وه بوو/ گورستانه کانت ناوی میان له کتیبه کانی خویاندا نوییوو/
 هاتم بینه وه ی عاشقیم، دموست گولله بارانمکه نه سه ر خوشه ویستی/
 وهک نه یزه کییک له ناسمانه وه هاتبی، به نازار دمدرموشامه وه/ من...
 خور جنیوی تیشکاو پیدام و مانگ تفی تریفه یی لیکردم/ وام هه سترکرد
 نه فرینی هه موو دره خته کان له رچی ته نها و ناو ارمه/ توله ی هه موو
 تاوانه کان له ده سته بیگونا هه کانی منه/ رقی هه موو عاشقه کان، له
 چاوه بیخه تاکانی منه/ وام هه سترکرد، قامچییه کان خه و به جه سته مه وه

دەبینن و خەنجەرەکان بێزو بەدڵمەو دەکەن.

من قەشەیه‌کی کوێر و ڕەبەنێکی برسی بووم

زەنگی نەهریمەنەه‌ی کلێسە پیرەکان، بۆ هەتا هەتایە کەریانکردم/
خودایەکی مردووم لە تابووتەکانی تۆدا باوەشێنکرد/ ئەو تابووتەنەه‌ی
قوتابییه‌کان وانەیان لە ناودا دەخوێند و عاشقەکان نامەیان بۆ یەکدی
دەنوسی.

بۆ کوێ بچوومایە؟؟

ڕینگای وا لە خوێنەکەمدا بوو، لە جەهەنمەو دەروێ بۆ جەهەنم.

بۆ کوێ بچوومایە؟؟

من براکانم لەبەردەم خوداو پاشەڕۆژدا، حاشایان لێکردم

دیلیلک بووم، رازی بەقەفەس

هەرگیز چاوەروانەبووم خودایەکی لە گوناھە پاکەکانم خوشییت

چەندە ڕەق لە سزا بوو، هێندە ڕەق لە لیبوردن بوو

کاتیکی وەک قارەمانێکی خائین لە زیندانەکەم دەریانکردم

حەزەمەکرد لە ژێر خۆرا بیمە زوخال و

تریفە لە جیاتی جەلاد بـمکوژیت

ویستم وەک پالەوانێک بگەرێم

زڕینگەیی پێوەندیکی نادیار، دەست و قاچمی نیفیلیجەمکرد

ویستم وەک ئەمیرەکان قسەبکەم

شریخەیی قامچییه‌کی لە گوێمدا ڕینگرم بوو

بەلام لەژێر هەر دڵۆپێک فرمیسکەو، دەریایەکی لە ئازادی داگیرسابوو

بە هەر چەمۆڵە و پێوەندیکی، قەترەیه‌کی سەر بەستیم کەری

برسییتی و تینیوتی و ڕۆژە پەیتا پەیتاکانی بێ دلداری

بست بە بست هەتیانگرتەم و بردمیان بەرمو ڕزگاری

من (با)ی کاره ساته کان گه روومیان پرکرد له گۆرانی مهرگ
 ده ستریزه کان پیتکیانم و به زه بری عه شتیکی گه وره ههر دهرۆشتم
 سه رم له ره شه باکاندا که وتبوو
 ته نیا له شم بوو، وهک پیغه مبه ریکی رهوا، ده پروانییه ناسمان
 ده سته کانم سووتابوون و سه راب هه نگاوه کانمی هینکده کردهوه
 من کوژرابووم و گولله یهک له دلدا بوو
 به لام توانیم دریزترین، بانگه واز له سه ر پرد و شه قامه کان بخوینمه وه
 توانیم دوا هه مین نیگای عاشقانه، بگرمه دوا هه مین ناسمان
 ئه ی شاری به ده... هاتم پیتبلیتم
 ده رگای قه قه ز له باننده مردوو مکه کانت مکه ره وه
 ئه و دیلانه ی به زنجیره کانیا نه وه مردوون، به زنجیره کانه وه بیاننیزه
 ئه و نه ستیرانه ی ته وه یک له گه ردنیاندا یه
 با به ته وه کانی ملیانه وه هه ره سه به تین
 پیویست به هیچ نازادییه کی درۆ ناکات
 پیویست به پیاسه یه کی درۆ ناکات بو گۆرستان
 با گۆره کهم ههر له ناو زیندانه کهمدا بیت
 من که باننده ی قه قه ز بم
 پیویست به فرینیکی ناکامانه ناکات به ره و دهریا
 من که به له میکی شکسته بم، بو له ناو بهار پتمه وه
 من که خودا کان به چۆکیاندا هینابم، سوژده بوکی به رم؟
 له ساتیکی بیزاریدا
 به تاهگه م گووت: بوون و نه بوونی ناو، وهکو یه که
 به ناوم گووت: بوون و نه بوونی که شتییه کان، وهکو یه کن
 به که شتییه کانم گووت: بوون و نه بوونی دهریا، وهکو یه که

به دهریاکانم گووت: بوون و نه بوونی ژيان، وەكو يەكە
 هاتم و زمانم پریبوو له تەكا
 به ماسییه كانم گووت: گولله به نديكم بۆ بنوسن، دژی دهریا
 به هه وره كانم گووت: نوشته يه كم بۆ بكهن، دژی ئاسمان
 به رینگاكانم گووت: دۆعایه كم بۆ بنوسن، دژی ونبوون
 ده شمزانی گهر دهریا و ئاسمان و رینگاكان
 دۆستم بن یاخود دوزمنم، وەكو يەكە
 هاتم گیای تائی ئاسمانه سه وره كانی تۆ فریویدام
 پاساری کویری دارستانه نیفلیجه كان، چاوساغم بوون
 وەك نه سپێك باران قامچییه كه ی بێت، به وهرده كاندا هه ئهاتم
 ئاسمان جه لاد و زهوی زیندانم بوو
 به قولایینکی شكاو... نیازم بوو ماسی خوشه ویستی بگرم
 به لام زهرده خه نه ی پیاویکی تاعووناوی، له سه ر لیوی جۆگه كانتدا
 پیتپیتکه نی
 ئافه تی ده غله خنكاو مەکان... له سینهی شه پۆله كانتدا دایه «قاقا»
 من به و شه قامانه دا گه رام، كه ئاویان له قاسه كانیاندا هه ئگرتبوو
 دایکه سپنه كان، شیریان له مه مکیاندا شاردبووه وه
 دره خته كان خۆیان به ری خۆیان ده خوارد

من به دارستانه كانم گووت: هه موو وهرزه كان وەكو يەكە
 من به نه ستیره كانم گووت: بوون و نه بووتتان، وەكو يەكە
 سوودی مانگ بۆ عاشقان له م شاره دا نه فسانه یه
 بالابه رزی بۆ سه رووه كان، كه چاویان نه گات به دهریا، بیهوده یه
 هاتم و بوومه سه ماكه رێك، كه دئی پریبوو له ئاورنگ و سنگی پریبوو له
 ته رزه و گیرفانه كانی پریبوون له نه ستیره/ سه ماكه رێك به سه ما، بائی

فریشته‌کانی لیروا و زمانی به نه‌هسانه‌ی ژبان پڑا/ وهک که‌رونش‌کیک
خوداگان پاوینین، پشووم نه‌بوو/ وهک نه‌یزم‌کیک به‌ناز، که ناسمان
ناشتی‌کاته‌وه/ ناوړمنه‌دم‌ایه‌وه/ نارم‌هی گوته‌گه‌نمه‌کان، به ناو‌چاوانمه‌وه
بوون/ وهک نه‌و باننده‌ای ری‌گای کو‌چیان لی ونبوو‌بیته، چاوانم پر
بوون له فرمیسک/ له ویرانه‌کاندا... له هه‌ره‌سی ناسمانه نه‌لماس
و گیانه‌لاوی دارم‌کاندا/ سه‌مام سه‌مای گینگل و تکلانه‌وه بوو/ نه‌ستیره
زه‌ین ره‌شه‌کان و به‌له‌مه کو‌ترمه‌کان، وانه‌ی بیر‌چوونه‌و‌میان پینگو‌وتم/
ده‌م‌زانی یادگار کاترم‌یره‌کانی ده‌ستم تووشی تاعوون دم‌کات/ هه‌وری ناو
شم‌شانه‌کانم، گریان‌یان بیرده‌چینه‌وه/ رابردوو دم‌کات به‌ هار‌وو‌یه‌کی
لال و له‌ژیر بیر‌موه‌ریه‌کاندا ده‌بم به‌ ته‌پوت‌وز/ وه‌جاران... جارانی
ساته‌ خومار و وه‌نوشه‌یی و خو‌نینه‌کان/ کو‌تی خور‌په‌ی ده‌ریایی و
گی‌ژبوونی ناسمان‌یانم تیا ده‌چینن/ ئیدی شاره‌کان له‌ په‌یامی ئیستم
هه‌ره‌فی خو‌نه‌میشی دم‌دو‌زنه‌وه/ له‌دل‌م‌دا رسته‌ی ره‌شی له‌ مانا هه‌لگه‌راوه
ده‌رده‌هینن/ له‌به‌رده‌م نه‌و‌م‌کاندا نابرو‌مه‌چیت/ دن‌یا‌یم ده‌بیته‌ شوره‌یی و
خه‌یا‌لم نا‌گرده‌گرت/ په‌شی‌ویم ده‌بیته‌ جو‌ره‌ حیکمه‌تیک و شیتیم ده‌بیته
وانه‌یه‌ک/ عه‌شقم له‌ کتیبه‌کاندا ده‌بیته‌ به‌زه‌یی و شی‌ع‌رم ده‌بیته‌ گونا‌ه/
ئیدی دزه‌کان ده‌بن به‌ برای شیریم/ ئیدی گوته‌کانی زموی تو له‌ غونچه
کو‌ترمه‌کانی من زیر‌ده‌بن/ که‌سی‌کی‌ش ده‌ست‌ادا‌ته‌ به‌ر هه‌ره‌سی ناسمانه‌کانی
دل‌م.

ئیدی شاره‌کان هه‌موو لانه‌وازیکی حیکمه‌ت‌فرو‌ش ده‌رده‌م‌کن
بور‌جه‌کان پرده‌بن له‌ ده‌نگی برو‌سکه و تاعوون
وشه‌کانم له‌ جه‌ه‌نم په‌شیمان‌ده‌بنه‌وه
ژبانم ده‌بیته‌ قوماری قومار‌بازیکی پیر
هه‌موو شتیک له‌به‌ر‌چاوم‌دا ده‌بیته‌ ته‌م
شی‌ع‌ریشم ده‌بیته‌ ورینه‌ی ورینه‌بازیکی پیر.

۴

هیشتا ساوایهک بووم

تههینهوهی ناو رۆحی دارستانهکانم بینی

ئه ئماسی کورهکانی خهیاڵ و مرواری مهنجه نیقهکانی زوئمهت... هاتنه
رینگام

گهلی له شهیتان وردبوومهوه و تییینی ئارهزومهکانیم کرد

بهبی خهونامه، گهلی له بهسته لهکهکانی خهوم شکاند

پۆژگارێک بوو، بیدهنگی گۆل و هاواری باندهکانم دهچهشت

بهبی ویستی خۆم نهیینی بووم، بهبی ئارهزوی خۆم بهدوای نهمریدا
دهگه رام

نهمدهزانی دۆزهخ چارهنوسی نهو په پوولانهیه که سوپی ژیان دهشیوتن

سزا بو نهو فرمیسکانهیه، له سهعاتی دهستی خۆیان ناگهن

دهمزانی خودا رقی له مندا له و شاعیرهکان ههتیون

دهمزانی گهنم و سێو دوو فیلن له کیمیای مه رگ.

پۆژگارێک بوو، دهنگی گیانله بهره ونبوومکان، ناوی خۆمیان بیربردمهوه

بانگی ناسمانه دوورمهکان، خستیه دلمهوه فریشتهم

کامه رانییهکی بیسنور دهویریگرتم

بووم به تۆری شادییهکی نه به دییهوه

بووم به سیهربازیک، بهختیاریم دروستدهکرد

گهلیک شادیم به خشییه نهو وشه تاریکانهی هیشتا کتوی بوون به گهروم

گوئی زوری وهرزه‌کانی مه‌حال که‌وتنه ده‌ستم
 گه‌لنک له‌گه‌ل ناوینه دوودله‌کاندا، به‌شهره‌اتم
 به‌لام دواجار... دواجار، تیگه‌یستم
 که‌کتیب فریویداوم و دانایی نه‌فسانه‌یه

پۆزگارنیک بوو، پۆزه‌کانم له‌سه‌عاتی زێڕین بوون و فرمیسکه‌کانم له‌
 ناوڕیشم/ مه‌رگ له‌فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌مدا مانای نه‌بوو/ بو پرسیاریش نازارم
 به‌بیردا نه‌ده‌هات

خه‌م چی بوو؟... باران بوو... بالنده... یان ناین، نه‌مه‌دزانی
 وانه‌کانم هه‌ر پینکه‌نین و سه‌ما بوون
 له‌ناو خه‌و و زینده‌خه‌و و وریایدا، من شیعرم له‌به‌رده‌کرد

به‌لام هه‌یهات...

زانسته‌کان ده‌ستخه‌رویانکردم و عه‌قل له‌خشته‌ی بردم
 پۆزگارنیک بوو له‌گه‌ل جیهاندا ته‌بابووم

نامۆنه‌بووم له‌سه‌یراندا و هیچ شه‌قامیکیش پیا‌سه‌می به‌بینیشی نه‌ده‌دزانی/
 به‌لام خۆم به‌فیربوونی زمان و خۆندنه‌وه‌ی کتیبه‌وه‌ سه‌رقالکرد/ پاره
 بوو به‌شه‌رم و ده‌وله‌مه‌ندی بوو به‌نابرووچوون له‌لام/ جلی جوانم
 له‌خۆم قه‌ده‌غه‌کرد و باغچه‌کان ییزیان له‌ره‌نگم ده‌هاته‌وه‌/ بازاره
 جه‌نجاه‌کان به‌برسیتم پینکه‌نین و بیزار نه‌بووم/ به‌زه‌بری نه‌و
 راستییانه‌ی که‌بینیم به‌ختیاریم له‌پۆحم تۆراند.

نا‌ده‌میک بووم... هیچ خودایه‌ک نه‌یده‌توانی له‌به‌هه‌شت بمکاته‌ده‌ری
 هیچ چه‌وایه‌ک نه‌یده‌توانی فریومبدات

بەلام خۆم بە پىنى خۆم ھاتمە دەرى

ساوايەك بووم، تاپۆكانى بە ھەشت، تا ھەتا ھەتايە لە چنگمابوون دەمتوانى سەرپشكى ھەموو ئەو ھەرمانە بەم، كە دەستى بوون پىا رادەگات/ بەبى خۆر و ئەستىرە و ھەوا دەزگام/ بۆ بوون پىويستىم بە يەزدانىك نەبوو/ بەلام بىزاربووم لە بىدەنگى دارستان و وەرزیووم لە بىلایەنى ئاسمان

گائەم بە ناویمىدى خوداكان دەھات

دەمزانی دۆزەخ فریو و كتیبە ئاسمانییەكان تكان
ھەموو سزایەك پارانەویدەو، ھەموو بلیسەيەك دۆعا
بەلام كى دەیتوانى فریشتەيەكى بىزار پەشیمانبكاتەو
كە بۆ یادگاریش ناوینشانىكى لە ئاسمانەو نەھیناوە
بازبەندى خەزان و فرمیسكى ئەمیرەكانى پايز وا لە دليدا

ھات و كۆچى سوپاكانى ناگر و دەواری خیلەكانى سەرابى بىنى/ مەرگى
كەشتییەكانى بلیسە و چارۆكەى بەلەمەكانى خوينى ھاتە بەرچاوا/ بىنى،
شارىكە (بارەش) رۆژمىر ناخوینیتەو/ سەعاتەكان چیدیكە ناتوانن
بەرەو پىش برۆن و زەمەن لەبەستە ئەكدا دەمریت/ داھاتوو كتیبيكى
سپییە و ھەموو ساتەكان ھەر نیستان/ ئەبەدیەت تىكشكانى وەرزەكانە
لەناویەكدا/ تىكە ئبوونى سۆزەكانە لەناویەكدا/ خنكانى دەستەكانە لەناو
یەكدا و توانەوێ جەستەكانە بەسەر یەكدا

چراى شەقامەكانى پیلان و سێبەرى قافلەكانى مەرگ، رايچەكەكاند
ناگرى نەوتۆى بىنى، كە بە ھەلە داگیرسابوون
رۆحى نەوتۆى بىنى، كە بە ھەلە دەسووتان

بینی

ژنان له بازوی میرده کانیاندا بوونه ته خو له میس
 پیوان به دیار مؤمه کانه وه بوونه ته (با)
 پیخه فی بوکیتی نه بییت، هه موو پیخه فیک خوینی لیده تکییت
 ده ماری ترسو که کان نه بییت، هه موو ده ماری ترسی له بهر ده پروات

شاریک بوو...

له ده رموه ده مردیت و له ناوینه کاندای زیندوو بوویت
 له جله کانتدا گه دا بوویت و له کفنه که تدا پادشا
 له خه ودا وریا بوویت و له وریایدا بیناگا

شاریک بوو...

بوومه له رزه کانی ته نیا ته میان ده له رانده وه
 کو دیتا کانی ته نیا سه رایان ده پرو خاند
 ته وقه بهر له به یه کدانی ده سته کان ده مرد
 ماچ بهر له پیک گه یشتنی لیوه کان ته واو ده بوو
 نامیزگرتن بهر له پیک گه یشتنی جه سته کان دوا ییده هات
 خوین له نیوان نه ده ست و نه وی تردا ده بوو به نه
 له کتیبیکدا ته نه په ره کانیاندا نیشتبوو
 ماموستا لاله کان وانده یان ده گووته وه و
 قوتابییه که ره کان له جه سه رته دا ده گریان
 بیهوده، نه م شاره چاوه پروانی خوشه ویستی ده کرد
 چونکی دلی کوپان، خانه یه کی چۆلی شه تره نج بوو، سۆزیشیان شوشه یه کی
 بوو به تال/ دلی کچان په لکه زیرینه یه کی بوو سپی، عه شقیان ملوانکه یه کی
 بوو، باکان پچراند بووی

نهوئ شاریک بوو... خوئنی ده په روست
 گهر دهسته سره کان به خوئنه شورابایه، نه ده گرایه دیاری
 ماچ به لیوی خوئناوییه وه نه بیت... مانای نه بوو
 چا له پیاله ی خوئناویدا نه بیت... تامی نه بوو
 له سره فهرشی خوئناوی نه بایه، هیچ نافرته تیک نه ده هات بو جیژوان
 یه زدانیان له خوئنه و پیغه مبه رهمکانیان له خوئنه
 ناینیان له خوئنه و کوفریان له خوئنه
 چاکه یان له خوئنه و خراپه یان له خوئنه
 ته نهاییان له خوئنه و دلداریان له خوئنه
 چی دیکه له ژیر پیسته کانیا نه وه بو گول نه ده گهران
 له ژیر پیلۆکانیا نه وه مرواریان دهر نه ده هیتا
 گه روویان بونی دهریای لیته ده هات و
 چیمه نه له سر ده ستیان نه ده روا

شاریک بوو...

دهیتوانی له سکی دایکماندا، دهرگامان له سر داخات و نه یه یینه ده ری
 دهیتوانی بماننووسینیته، به په نجه ی خوئناوی مامانه کانه وه
 دلی بازرگانه کانی کردبووه قبیله و گه شتی سیخوره کانی کردبووه ته واه
 شمشیری پشکو ی له گه رده ناوییه کانی نیمه دا ده کوژانه وه
 دهستی تینووی هه وره کانی ده چزانده به ته نووری دهریادا
 رهگی تینوی دره خته کانی له بری ناو ده گه یانده تیزاب
 هانچیه کان ده یانزانی مردن پیویست به فال ناکات
 جه لاده کانی ده یانزانی، کوشتن پیویست به لیبوردن ناکات
 شاریک بوو

کچان به جلی درنده کیوییه کانه وه هاتبوون بو سه ما/ پیاوان به توژی

نه شه که و ته گانه وه، له ناهه تگه خوینا و یسه گان هاتنه ده ری/ ده روی شه گان
به رووتی زیریان ده کرد/ له بری بونی شیر، بونی خوین له هه ناسه ی
مندانی ساوا ده هات/ له بری بونی هه تو، بونی به رد له ناسمان ده هات

ناه... مه حشه ر بوو... مه حشه ر

کهس نه بوو مردوه ببقا چه گان له گۆر بهی نیت ته ده ری/ هه و ره نی فلیجه گان
ده ستیک نه بوو له ده ریا وه به رزیا نکاته وه بو ناسمان/ کۆر په گان تا مردن
له سکی دایکیاندا ده تلانه وه و ده ستی خوین ده گه ست/ شمشال له لیو
ده ترسا و که مان سلی له په نجه ده کرده وه/ کچان ده رگای ناوینه گانیان
ده کرده وه و تیا ده مردن/ کوران بونیان به گولاوی کوشنده ی هه سه گانه وه
ده کرد و ده مردن

شه قامیک بوو

خودا گان به دار شه ق و باز رگانه گان به نه سپی ته لا وه تیا ده گه ران/
دار ستانیک بوو، نه ده بایه به بی ته ور، به ناو داره گانیاندا گوزه ر بکه ییت
ناسمانیک بوو

بی نیزه، هه وره گان کویریان ده کردی

به بی تهنه گ نه سته م بوو، روو بکه یته ده ریا

نه سته م بوو دتو پیک باران نیسانی نه یزه کییک به دیت.

نه و فریشته ته نه یاهه تیگه یشت، شایه که له خانه یه کی کوژ راودا/ شایه که
ده مریت و نازانیت خوینی به سه ر چ ره تیکدا ده رژیست/ نازانیت سه ری
کردوه به ته لیسمی چ وه رزیکدا/ به چ ناگریکه دلی خو ی ده سوو تینیت
و به چ پشکویه که نهی نی ژبانی خو ی خاموش ده کات
هه ستیکرد نیدی له کامه رانی و خه فته بیزار ناییت

نیدی پیوستن اکات:

لەناو ڕینگاکاندا، ڕینگای خۆی بدۆزیتەو
 لەناو بورجەکاندا، بورجی خۆی بخوینیتەو
 لەناو ناوەکاندا، ناو بۆ خۆی نامادەبکات
 تێگەشت:

کە خائیکە ئە گەردوونیکى روخاودا
 دلوپیکە ئە هەرەسى دەریایەک و
 شایەکە ئە خانەیهکی کوزراودا.

۵

چ چارەنوسیکى ڕەش بوو، ڕینگاکان بۆ ئێرهیان هینان
 ئەى شاری تاریک و ئەنگۆستەچاو
 سلاو ئەى مەنجهنیکەکانى ناو، سلاو
 سلاو ئەى بته شوومەکانى تاریکستان، سلاو
 سلاو ئەى ئەو شورایانەى بەردەکانت بەکویری ئیمە پێدەکەنیت
 کەشتییەکەمان لە ناوەراستی دەریادا تێکشکاوه
 کەشتییەکەمان بەر ئەو شەپۆلانە کەوت، کە بوونە بەرد
 پەلکەزێرنە ئاسنینهکانى ژێرناو ئیمەیان خنکاند؟

ناه، گوناھباربووین/ نینۆکی کەشتییەکانى ئیمە، مەمکی ناوەکانى
 ڕوشاند/ شەو و ڕۆژمان کوشت و وەرزمەکانى دەریامان لیکهتەشاندا/ بە
 سەوتى تیزاب بەیانى ئوقیانوسەکانمان برى/ بە سەوتى زەمەریر
 بەناو نیوەڕۆکاندا ڕابوردین/ چارە نەبوو... چارۆکەکانمان، هەزاران

ماسی فریودا/ هه زاران قرژائی هیوا بر او خویان به دامینماندا هه ئواسی/
هه وره کان قیژاندیان، ده ریاش دۆزه خیکه به بی ناگر/ نه هه تگه پیره کان
گووتیان: وهرن و زنجیری ئاو تاقبیکه نه وه.

ئیرموه پۆشتین و ریگاگان بۆ ئیره یان هینان
سلاو نهی کۆله کهکانی خوئی و نهی په یکه رهکانی خۆله میش
سلاو نهی نهو پاسه وانانهی له بری کلاوی ناسن، هه له رشکه له سه ر
سه رتانه

خۆش به حالتان نهی نهو سیه ربازانهی هه ور له دهسته سه ر کانتانه وه
دیته ده ری. ده توانن نوشستی له خوینماندا بیننه ده ری؟

خۆش به حالتان نهی نهو جه ستانهی ئاو ده تان بات، سلاومان به رن
بۆ ده ریا

سو پاس بۆ گولاوی باغه کان یسو ابوون و بۆ شه مامه کان تاعوون
سو پاس بۆ نهو لیره گهرمانه ی له چنگی ناگراوی بازرگانه کان
ده رمانه یینان.

به یانیت باش

نهی به هه شتیک، بۆنی گوناھی تازه ت لییه لده ستیت

نهی کتیپیک بۆنی بومه له رزه ت لی دیت

ریگاگان بۆ ئیره یان هینان...

بۆ به رده می شاریک پرپیوو له بتی خه وتوو

چه ترمان هه ئکرد و به ژیر ته رزه ناسینه کاندای پۆشتین

ئیره کوئی بوو؟

نهو دارستانانهی پرتتی له توتی هئی لیها توو... نه یانزانی

نیمه ش ده مانینیو کویربووین، ده مانییستوو که ربووین

کهس نه یده توانی بزانیته چ وهرزیکه.

پەلەمان دەكوتا تابزانين شەوہ يان رۆژ.

دەستمان لە پىستە شىفونىيەكانى يەكتر دەدا،

تا بزانين ئىترە ژيانە يان مردن؟

پەنجەمان دەخستە پرچە سىبەرەكانى يەكترەوہ

تا بزانين ئىترە راستىيە يان درۆ؟

رینگاکان تەنيا ورىنەى کوئىرى بوون

هەورەبروسكەكان تەنيا گرمەگرىمى كەر بوون

نەماندەزانى، ئەم تابووتانەى خەو، بەرمو چ دنيايەك دەروڻ؟/ سوپاى

ئەم تارمايىيە تىنووانە، بۆچى دەسورنەوہ؟/ ئەو زەنگە فى ليھاتووانە،

دەنگيان بۆ ناگاتە گويمان؟/ بۆ ناوى خۆمان بىرچۆتەوہ و يەكترى

ناناسينەوہ؟

ئەگەر ئىترە زەوييە كوانى مروڤ؟

ئەگەر ئىترە ئاسمانە كوانى فرىشتە و خودا؟

ئەگەر سەرەبە كەى خۆرناوادیيەت؟

ئەگەر راستىيە كەى رۆژدەبىتەوہ؟

ئەم كىتبانە باسى چ كۆتاييەك دەكەن؟

ئەم سەعاتانە نیشانەى چ سەرەتايەكن؟

گۆرموشارى ئەم دارستانانە، كەى تەواودەبىت؟

فىستىقائى ئەم مەنجەنيقانە كەى دوایيدىت؟

كەى سەفەرى ئەم نامىترە پشكۆيانە لە خەوماندا ئاوادەبىت؟

نەترسين پزىسكى ئەم كۆپەيە... بگاتە ئەو ئاسمانە پوشە

نەترسين بلىسەيەك ئەو مانگە شوشانە بشكىنيت

ئىترە دۆزەخە يان رینگايەكە بەرمو دۆزەخ؟

ئىترە ئاگرستانە يان دوورگەيەكى گۆشەگيرە لە جەھەنم؟

له گۆرستانه کاندایا ژۆری مه ترسی لیدمدهن
بائنده ی سر و کویربوو، له په لکه زێرینه سووتاوه کان بهرده بڼه وه

ناه، نه ی شمشی بریندار... پیمان بلێ:
نهم تاقه وێرانه یه، دیاری داگیرکه رانه، یان یادگاری ناگر په رستان؟
نهم خوینه پژوه، خوینی قوربانیه کانه، یان خوینی جهنگی گه و ره یه؟
نهم وێرانه ی بورکانه کانه یان وێرانه ی بومه له رزه؟
نهم برینانه، برینی شمشی یان تاعوون؟
رینگاکان بۆ ئێره یان هینان
بۆ نه و کۆشکه ی نیوه ی له شه و دایه و نیوه ی له رۆژ
بۆ نه و سه ردا بانه ی، که قه زیان تیا به بۆ ژبان و
نه و بورجانه ی پرن له کلل بۆ مردن
هاتین و بینیمان، نه و ده سکی شه ناو ریشمانه ی ته وه ی له گه لدا ده که یین،
دهستی تیا نییه
بینیمان، شکاندنی قه فه ز جوړیکه له شیتی و ته نیایی جوړیکه له
حیکمه ت.

توتیه کان گووتیان: نه ی غه ربه سه رلیشیا وه کان...
دلتان بکه ن به و نێزانه وه، که مردن سه لامه تیه.
کونه په پوهه خه له فاوه کان قیژان دیان: زانستی نه هریمه نانه بخویننه وه/
ته ی رمن نه بابیله کان، زیخی کوشنده یان تیگرتین/ په ره سیلکه ی گێژ
پیتی گووتین: بۆ دوا وه بگه رینه وه/ له کاتیکدا گه رده لووله کان هاواریان ده کرد:
برۆن به ره و پێشه وه.

ساتتيك بوو دهريا و زموى پيښه وه گورموشار دهران
 سه رما و گه رما تيځه لاوى يه كتر دهبوون.
 رڅ ده خورا و كتيب نه شكه نجه دهررا.
 نه ناكاو تيځه يشتين... ريځاكان خويان كوشتووه
 سبه ينى بهر له دوينى مردووه
 تيځه يشتين... ناسمان له سه رمانه وه گياندهدا و
 زموى له ژر پيماندا ته واويووه

نه گه رچى كونه كه كانى مه حشرمان نه بينى
 گوښمان له شه پيوورى هيچ ئيسرافيليك نه بوو
 له دوريش نركه ي هيچ زينديوونه وه يه كمان بهر چاونه كه وت.
 به لام نه فسوس... ريځاكان له ويادا ته واويوويوون
 نه دانايى خودايه ك و نه درنده يى نه هريمه نيكمان نه بينى
 نه فسوس

به بى قامچى و ناگر... به بى شهاب و حورى دهردين
 بو دواچار ره واوو، بو په يامبه ركان بگرين
 نهو په يامبه رانه ي نه يانتوانى نه مجاره كه شتييه كيشمان پيندهن سواريبين
 نه يانتوانى هيچ نير و مييه ك له م كوتاييه خه مگينه رزگار بكن
 سه هره رمان نه مجاره له كه شتييه وه بوو بهر وه كارده سات
 نه ك له كارده ساته وه بهر وه كه شتي

7

نه‌ی نه‌و شاره‌ی هیشتا له خه‌یائی خولقاندا بوویت
له تاریکییه‌کی نه‌نگوسته‌چاودا هاتم
نه‌ستیره‌ناسینکی قژ دریزژ بووم، پیشینی کاره‌ساته‌کانم ده‌کرد
به‌ختگرمه‌یه‌کی منداڵ بووم، کتینه‌که‌م پیرموو له زریان و بومه‌له‌رزه

سۆڧىيەكى كافر و دەرويشىكى يېڭىرا بوم
 ئەناو گرمە گرمى ماشىنە پۇلانىنەكانتدا، وەكى خورافات پەرستى خۇم
 پىشاندا/ دەموست تەفسىرى تازە بۇ كۆچى بانئەدە و درەوشانەوۋى
 ئەلماس بىكەم/ لابورەكانت بىكەم بە دايەنگاي جادوو، زانستەكانت پىركەم
 لە ئەفسانە/ پىرسىارى تازە لە وەللامە كۆنەكاندا بدۆزمەوۋە و وەللامى
 نوۋ بۇ پىرسىارە كۆنەكان دروستىكەم
 بەلام زىيان لە كىتىنەكاندا مردىبو

بومەلەرزە نەخۆشەکانم دەترسان
گۆوتم: بجوئین، ئەي حەرفە ترسنۆکەکان
ئێرە یەکەمین پۆژی دروستبوون و ئاخیرین دەرفەتی نەجاتە
دەبیّت لیروە پابووین
بجوئین کە هیشتا پوناکی و تاریکی لە یەکتەر نەبوونەتەو
هیشتا خودا نەگەیشتۆتەو پۆژی دووھەمی
ئێمە لەم ساتەدا کە هیشتا بوون نەبوو، دەبیّت تێپەڕین
گۆوتم: ئەي حەرفە ئیفلجە دژەکان

که گهردون دابه شېوو، نه م شاری ناسنه دروستېوو، نیمه دهرین
نیمه له ناو تیکه لېوونی یاساکان و ږنگه کان و وشه کانداه دهرین

بهرله ووی خودا بالنده دروستېکات... با بانی خومان دروستکھین
بهرله ووی نه ته وه و میلله ته شوومه کان دابه شېکات
با ببین به قهره ج

ناچینه به هه شتیک سبهین دهرمانکات
با هه موو به هانه پوچه کان له چنگی ناسمان دهرینین
بی گونا به بینه سهر زموی و بی زیندوو بونه وه با بهرین

به لام که وتینه ناو شاریک هه موو بنه مائه کانی سهراب و خینله کانی فیتنه
و قافله شوومه کان له وی بوون/ هه موو مناره کانی گونا و سه عاته کانی
بیشه رمی و سته کانی غافل بوون، له وی بوون/ له ناو دوکه نیکی ره شدا،
ملیونه ها مروقی کوتر، چاوه پروانی چاویان ده کرد/ چاوه پروانی په نجه
و خوتن و ددان و چرنوکیان ده کرد/ راوکه ره کان چاوه پروانی نیچیر و
نیچیره کان چاوه پروانی راوکه ریان ده کرد/ بق دهیویست بهر له خوشه ویستی
و خوشه ویستی دهیویست بهر له بق دروست بیت/ زنجیر دهیویست بهر له
دهست و دهست دهیویست بهر له زنجیر دروست بیت

پوژنک بوو، که شتییه کان، ملیونه ها مروقی نیوهیان، تورده دایه دهریاوه/
په ریه کان هه زاره ها مندائی سربوویان، هه لنده گرت بو لای خودا / زهوی
به بورکان زمانی ده پڑا و ناسمان به ږنگی بروسکه چاوانی ده پشکووت
/ یه که مین خینلی بیزمان، له ناو گړه وه هاته دهر/ یه که مین جه لاد له
پیشدم قافله کانه وه رینده کرد/ یه که مین کوپله و یه که مین به یداخه
ملکه چی دهرکه وتن/ یه که مین سه عات بوئی یه که مین خوتنی لیده هات/

یه که مین چرکه بۆنی دوا هه مین باروت و یه که مین سینه، بۆنی رزینی
دوا هه مین دلی لیده هات/ که شتییه کان ملیونه ها مروقی بهر مال له شانیا
پۆکرده سهر زهوی/ یه که مین بهر مال هه تگری یه که مین کوفر و/ رهنگی
دوا هه مین گومرایی له سهر روخساری یه که مین نوێژ نیشتبوو
په رییه کان دهیا نگووت: مژده بیت نهی جه هه نم نیدی چۆل نابیت. مژده بیت
نهی قه قه زه کان نیدی ته نها نابن

له یه که مین بستی زهیدا... یه که مین زیندان
له یه که مین درهخت... یه که مین سیندارهیاں دروستکرد
ههر نهو شهوه خوینی یه که مین کچیتی، به سهر یه که مین پتخه فدا رڤا
ههر نهو شهوه رینگاکان پرېوون له چهته و قه قه زه کان پرېوون له
بائنده

بینیمان... کویره کان به گۆچانه کانی دهستیانه وه به زۆنگاوه کاند ده رۆن/
له شکرکی شهل به دار شه قه کانیانه وه به دواى مردندا دهگه ران/ بائنده کان
له جیاتی هیلانه، گۆری چکۆلانه یان له سهر لقی درهخته کان هه نده که ند/
تابووته کان سه عاته کانی خوین له سهر سفر داده نا و ده که و قته نیش

بینیمان... دلی یه که مین عاشق له سهر یه که مین سفره یه
زمانی یه که مین راستگۆ، له سهر پشکۆکان ده سووتیت

بینیمان... بهرله وهی نه ستیره دروست بیت، ده روخت
مروقی بهرله وهی یه که مین پرسیاری پرستیت... ده کوژریت

سه راب دهیتوانی به ناو له شماندا رابوریت

چه قوش دهیتوانی سینه ره مان سه ربیریت

نهو په لکه زیرینه نهی له ناو چاوانمانه وه هه نده هات، خوینی لیده تکا

دلی ماسیه خنکاوه کانی، له ناو دهستاندا چه خماخه یده دا

بنه ماله شیتته کان له توپی ناگردد سه مایانده کرد

کۆچه رییه کویره کان له ناو هالای ده ریچه کانی تیزابدا، ده واریان

هه ئهدهدا.

له سه ره بناغه ی یه که مین کوخت، چیرۆکی روخانی دوا هه مین کۆشک
له سه ره یه که مین بهری دهست، په خسانی دوا هه مین مردنمان خویندهوه.
قه سابه کان بهرله وهی چه قۆ هه لگرن، کهوتنه دانانی شه ریعت
بهرله وهی خۆر هه ئییت، جارچییه کان یاسایان بۆ خویندینه وه
ساته کان هینده باریکبوون پیا یاندا نه ده چووین

به یه که مین ته شو، له یه که مین بهیانی و به یه که م ددان له زگی
یه که مین دایک هاتینه ده ری/ به یه که مین مهرگ ده مانویست له نه ئینییه کان
و به یه که م هه ناسه ده مانویست له ژیان تی بگه یین/ بۆ سروشتی کانزاکانی
ترس و دهرونی میتا له کانی گریان ده گه رایین/ له گه لای یه که مین دره ختدا،
سی بهری دوا هه مین زه مه ره ریرمان دی/ له تۆوی یه که مین گولا، هه وینی
دوا هه مین نا گرمان دۆزی به وه

کوشنده بوو... کوشنده بوو

په نه جه کانی خودا له سه ره له شمان و جه رفه کانی نه وه له سه ره دلمان
پاکیمان وهک گونا هه باریک، باخی بوونمان له سوژده دا... کوشنده بوو
تیزاب له یه که مین تیشکدا و گر له یه که مین تاریکی دا
کینه له یه که م ماچ و خه نه ره له یه که م له نامیز گرتندا
بی هۆشی له یه که م وشه و یه که مین وشه له دوا هه مین کتی به دا... کوشنده بوو
سه رمان له سه ره جه سته مان و جه سته مان له ژێر پیماندا
دلمان له سینه و سینه مان له ژه هردا
خوین له له شماندا و له شمان له خویندا...
کوشنده بوو... کوشنده بوو... کوشنده.

گوناھ

۱

گونه هات

نه‌ی خواجه تو له‌کوی بوویت؟

وهک مه‌یتته‌ریکی پیر ره‌وه نه‌سپه ماندوو‌مکانت ناودمدا؟

وهک شوانیکی سه‌رمابردوو، فووت له کوره‌کانی دوزه‌خ ده‌کرد؟

یان وهک که‌ییا‌نوویه‌کی خه‌سته،

په‌نجه‌ری کوشکه‌کانی به‌هه‌شتت پاک‌ده‌کرده‌وه؟

تو له‌کوی بوویت... له‌گه‌ل فریشته‌کاندا خه‌وتبوویت؟

له‌ده‌تی شاهانه‌ی خواجه‌تی، نه‌و خوتنه‌ی له‌یاد‌برد‌بوویه‌وه

وهک فواره له نیوجاوانمانه‌وه هه‌لده‌قوئی؟

خوای گه‌وره‌کوا؟

نه‌و سامانه‌ت چی لی‌کرد، که با‌لنده‌کان گویان‌کرد‌بووه‌وه، هیلانه‌ی

پیدروستبکه‌ن؟/ نه‌و پاره‌یه‌ت له‌کوی دۆران که ریشوئه‌ خه‌مگینه‌کان،

گویان‌کرد‌بووه‌وه، تا گه‌رووی که‌ناری پی‌بکرن؟

دات به‌چ فریشته‌یه‌ک و له‌گه‌لیدا خه‌وتی

چیت لی‌کرد؟... نه‌و گه‌نجینه‌ت چی لی‌کرد؟ که پایز‌مکان، له‌سنگی‌اندا

هه‌لیان گرت‌بوو، رۆژیکی به‌هاری پی‌ما‌چبکه‌ن/ کیژه‌ بید‌داره‌کان له‌ژیر

مه‌مکیاندا دایان‌نا‌بوو، خوشه‌ویستی کوره‌قژ زه‌رده‌کانی پی‌جاسلکه‌ن/

نه‌و په‌پوولانه‌ت چی لی‌کرد، که سه‌مایان‌ده‌کرد له‌سه‌رمدا؟/ کوان نه‌و

گلۆپانه‌ی له‌تاریک‌ستانه‌کانی کوفردا، له‌سه‌ر زمانا هه‌لده‌بوون/ کوان

نه‌و زارانه‌ی، له‌قوما‌رخانه‌کانی ئومیدا، هه‌لده‌دان؟

گوناه هات

بیهوده گویی درهختی باخچه کانم به ته رزه ناخنی، تاگوئیان له شه پیورمه کی نه بیئت/ بیهوده له شم به عه شقی نابه جی پرکرد، تا هست به قامچییه کی نه کهم/ رووی په نجه ره کانم کرده خۆم و لیوم نا به لیویانه وه/ دهستمخسته نابهینی مه کی درهخته کان و گۆرانیم گووت/ سهرمخسته سهر بائی نه رمی کوژراوه کان/ تیری غه فله تم له دلم دهرهینا و نه سپه وێل و سهرگه ردانه کانم بانگکرد، نهو نه ستیرانه م بانگکرد/ که وهک جانتای ته نگه سهر فهر، جلی خویناوی نه یزه که کان، له دلیان هاتبووه ده ری/ نهو نه ستیرانه ی نینوکیان له جهرگی نیمه ره نگه کرد و ده یاندایه بهر کره با گه ردونییه کان بانگمکرد و گووتم:

بمده نه ده ست ناوێک، له سهرچاوه وه کچه سپله کان ده میان تینه خستبی
بمده نه ده ست شه پۆئی بیابانێک، له نه زه له وه قافله ی پیاوه نامه رده کان
پییان تینه خستبی

گووتم: گه لا مه نین، به پرووتیی به پاکیزه که مه وه
لینگه رین، با هه تاو سهرخۆشمکات، نه وهک مه ی
با له ده ست (ههنگ) هه تبیم، نه وهک گولله
لینگه رین، با خۆم خیزان و خیل و نه ته وه ی خۆم بم
خۆم مانگ و نه ستیره و ناگر و زه مه رهیری خۆم بم
با له کتیبی، په نجه خه وتوووه کانی خۆمدا،
بو سیجری کیمیای دهروونی خۆم بگه ریم
با له گیره لووکه موگناتیسییه کانی نازار و عه شقدا
نهو خه ونه پیره بم، که له دووره وه وێلتانده کات
هه تاهه تایه نهو لینه سهراییانه بم که ماچ نایانگاتی
نهو ته مه نازکه ی رۆح بم، که دهستی هیچ کچیک نایگریت

نەو قانقەنەيەبەم كە نە جەردەيە و نە ياسا
نەو بالەندەيە بەم كە نە راوكەرە و نە نېچير

بەلام وای بۆ پەژارەى من... وای
وای لە نازارى من... وای

چرپەى بۆحيكى نەزانراو كە نيوەى لە خوا دەچوو، نيوەى لە شەيتان
پىنگووتەم: نەو بۆژە ديت... نەو بۆژە ديت
كە بەو ليوە تۆزاوييانە بە تۆزى بە خيلى و خيانەت، مەچتدەكەن
نيدي نەو كورە پە پوولەيە نابيت،
كە باران لە كارەساتەكاندا پڕ بەگۆناتدا بکات
نەو مندائە نەزەلييە چاو پڕ لە فرميسكە نابيت
كە دارستان سوژدەى بۆ نىگاكانت دەبرد
نەو كورە بىگەردە نابيت،
كە تەم خۆشيدەويستيت و هەور خواربينييتى دەکرد
نەى مندائى دلسۆز...

نەى گورزەيەك لە تيشكى خوا، هيج شتيك نيبە، تۆ بكوژيت
خۆت نەبيت... خۆت نەبيت... خۆت نەبيت

بۆحيك كە نيوەى لە ئاو بوو، نيوەكەى ديكەى لە خەلوز
بە چرپەيەك وەك چرپەى سەعاتەكانى نەفيون
پىنگووتەم:

بۆژيک ديت، کچان بە دەستى پيس و خويناوى
بەخوینى گوناو و بيوفايى... لە پىخەفە سپيەکانياندا ديلتدەكەن
کچيتى پير و نەستوورى خويانت پىندەفروشن و پىستدەكەن

ئیدی ئەو پۇخە نازادە نیت

کە هیچ جادوو بازو پادشایەکی نەتوانیت، بە تۆری هیچ تەلیسمیک
راوتبکات

هیچ کچیکی بیوه‌ها و هیچ عاشقیکی راگوزەر نەتوانیت،

پەنجە لە پەنجەیه‌کته‌وه بدات

وای چ ماسییەکی دەست خەرۆیت... وای

وای چ کۆتریکی خەڵەتاو و دەستبراویت... وای

پۆژیک دیت

ببیته ئەو بەلەمە‌ی هەر پارچە‌یە‌ی روو لە دەریایەکی دەکات

ببیته ئەو تەرازووه شە‌لە‌ی هیچ هێژیک تاکانت راست ناکاته‌وه

پۆژیک دیت

ئەو زۆرانبازە دۆراوه بیت، لە یەکه‌وه تا هەزارات بۆ دەژمێرن و

هە ئاسیتە‌وه

ئەو مە‌لە‌وانە خنکاوه بیت، لە سە‌عاتیکه‌وه تا هەزارت بۆ دەگرن و

ناپەریتە‌وه

هاوارمکرد و گۆلە سببیەکانی عەشق گوتیان:

ئە‌ی ئەو پیاو‌ی لە‌بری بۆ‌نی باروت، بۆ‌نی ئەو پۇخانە‌ت لیدیت

کە بە‌سە‌ردان دینە‌وه بۆ ئەم دنیا.

لە‌بری دە‌نگی گۆ‌للە، دە‌نگی لیکجیا‌بوونە‌وی وەر‌زە‌کان لە د‌ن‌یایە... برۆ

ئاو‌ە‌کان گوتیان: برۆ، ئە‌ی ئەو شاهە‌ن‌شا رە‌شپۆ‌شە‌ی، پۆ‌ژگاریک بوو،

پادشای گۆ‌لە بیکە‌سە‌کان بوویت... برۆ

دارستانە‌کان گوتیان: برۆ، ئە‌ی ئەو جبە‌پۆ‌شە‌ چا‌ونە‌ترسە‌ی، سە‌رمە‌ستی

گو‌ی‌گرت‌ن بوویت لە پۆ‌ستالە‌ زەرە‌کانی پای‌ز.

وا گوناه به خۆی و پادشاکانییه وه هات
 ترس، به خۆی و ژهنرا له کانییه وه هات
 مهرگ وهکو سیحربازیک، به پرچه درێژه کانییه وه، له وهسهری شهقامه کانه وه
 ده رکه وت/ وهک سه عاتیگ شه راب له میله که ی بتکی، تۆنه له په نجه کانی
 ده تکا/ هات و تیشکی سه رابناسای نه فسانه یی باران به سهر سه رمدا/
 من ماسی زمانه زان و نه فام و گیل، دوا ی عیشوه ی نه و قه ژه زهرده ی
 که وتم/ دوا ی شه رابی نه و دله ییبا که ی که وتم... که وهک ناو خستبوویه
 به رده ستم

وا ی له من وا ی... وا ی له من وا ی... وا ی له من وا ی...

وه رن سه یری هه ناسهم که ن

ده ئیی دلم نه و کیشوهره ته نیایه یه، که شه یتان حوکی تیاده کات
 هات و به زێر، به نه فرینی باروت و خوین، دلمی کری
 له سهر میزی خه ونیکی خه تاکاری شه راباوی
 که گیای پۆحم مه ستر له (با) ده هه ژی
 دارستانه کانی سینهم، جریوه ی پاساری (ئاگر) غه فلاندنی... هه موو
 شتیکی ئیسه ندم
 وا ی له من... وا ی

له خاکی به ریپی به ته کاندای، بۆ جینه ژنۆی سوژده کانی من عه ودال بوو
 له مهرگی نه ورده سه کاندای
 بۆ مهرگی نه یینی و شاردراوه ی پوژانی زووی من عه ودال بوو
 گوناه هات

من نه ستیره یه کی نه ستوو، ته نها، خه وه قورس بووم

گیای بیخه یا و دره ختی سۆزانییم نه دییوو
 نه مده زانی گۆئی شه رفروش و ماچی کوشنده ههیه
 باره کهم زستانی سارد و ته رزی پیر بوو
 له بورجه کانی سه رما و له زه تدا نوقمبووم
 سه ره پۆ و بیخه یال، ته فرهی سه عاته کانی زینده خهوم هه نگرتبوو
 به ژیر نهو ناسمانانه دا رۆیشتم و دهنگی زهنگه کانی نه فیون... بانگیانکردم
 خوری ژه هر پرژین به سه ر خاکدا چاوساغم بوو
 نهو نه یازکه شوومانهی، زهنگی هه میسهیی خه ته ر، له دنیاندا ده هاوده چوو
 نه خشه ی پینلکه کانی ناسمانیان نیشاندام و نهینی سه ردا به کانی شادییان
 بو خسته ره وو/ نهو نیازکه خنکاوانه ی، گۆله ی زنجیره بایه کی نه بینراو
 بوون/ به چیه ی نه فسونای خه میکی له مروفه حه رام/ به زمانی جادوویه کی
 گه وره و مه زن...

نۆقیانووسه کانی خه یانیان، نیشاندام
 رۆیشتم و هه ور ناخودای گیل و خه والووی سه فهرم بوو
 له سه ر ته خته ی وه نه وشهیی پا پۆره که ی، نهو دتۆپه بارانانه ی دام
 که به نه شهو گومرایی ره ش، به بیتهوشی و گوناھی دتۆپه قانه، فریویاندام
 گوناهمکرد، گوناھی سپی و رهنگا و رهنگ
 من سیبه ری خۆله میشی نیگای نهوم، له ناو دهفته ره کانی خوادا دی
 من نه فسونی رهنگا و رهنگی دیدهی نهوم له دلی ناگرگرتووی په ربیه
 خنکاوه کاندا دی

بینیم له سه رباستانه کاندا به دوا ی مندا ریگای نه فسانه کان ده بری
 بینیم له لۆقه کانی ناگردا به دوا ی مندا یه خه ی فریشته کان ده گری
 گوناهمکرد

تفهنگیک نه بوو به ترسینی و سیداره یه ک نه بوو خهوم لیخا
 وهک نهو وشانه ی، له ژیر په نجه مدا مردن

له ژنږ زه‌بری جوانیبه‌که‌یدا، دلم ژاکا
 وای... چنده دلم‌رق و بیخه‌یال بووم، له ترؤپکه سپیبه‌کانی شادیدا
 بیباک
 نه‌شته‌ره‌که‌م چه‌قانده دلی نه‌م لاپه‌ره سپیانه
 وای... حه‌رقم کوشت، حه‌رقی وه‌کو فریشته پاک
 له گه‌رومدا وه‌کو زه‌نگی په‌شیمانی، هیشتا زه‌نگه‌یان ده‌هات

گوناه‌م‌کرد

تا به‌له‌شی پاکیزم‌وه نه‌گه‌ریم‌وه بو لای خوا
 لیوم وه‌کو قه‌تران ره‌ش بی و نیگام وه‌کو به‌رد بیومه‌فا
 قافله‌کانی رق له مه‌ره‌می ره‌شی خویان پیبه‌خسیم
 قافله‌کانی خوشه‌ویستی له دوامه‌وه که‌وتنه نزا
 به‌لام من جه‌ستم یه‌خسیری خه‌یالینکی ته‌ماوی بوو
 خه‌یالینک وه‌ک نه‌یزه‌ک به‌ چاوما تته‌یه‌ری و که‌وته دلم‌وه وه‌کو «با»
 خه‌یالینک که‌ گه‌روی پرکردم له کوفر و له ستایش
 نه‌یدامه ده‌ست یه‌زدان و شه‌یتانیش دلی نیم‌شکا
 نا، من نه‌ مندالی به‌وه‌های نه‌وین بووم و نه‌ ده‌ستگیرانی هه‌تاهه‌تایی رق
 نه‌هریم‌ن دالده‌ینه‌دام و له به‌هه‌شتیش نابروم‌تکا.

۲

گونا هم کرد

په گم وهکو په گي دره خته پیره کان، به زه ویدا، چوو بووه خواری
هیچ شتیک نه بوو بتوانی له م زه ویه هه لمکه نی
گه رده لوول له سینهم ده هات و مهرگ له دلمه وه ده چوو ده ری
گونا هیک بووم، شه ویوی وهکو زوخالم لیروا
زوخواوی وهکو قه تران په ش بوو به خوینم
گونا هبار بووم و نه ستیره ی له خوم گونا هبار تر
گه نجینه کانی ناسمانیان دزی و به بیباکی که و تنه شوینم
نا، رورانییک بوو، دلم پر بوو له شهرم و شکوی خویانه
به لام ده ستیک دلی خسته سینهی گونا هبار یکی مردوو
به بزمار یکی ژه راوی دلی نه ویان، به سهر سینهمدا دا کوتا
نهو به پاکی چوو لای خوا
شهرمی نه ویش وهکو قه تره شه ونمی په ش
به سهر ناوچاوانی مندا تکا.

نیستا پادشایه کم، روجه ناو ارکان پاسه وانی کوشکه که من
نهو روجه نه ی له ناگر بارانیکی په شدا، دلیان بوو به خه ئوز
له به هشت و له دوزه خدا قه ده غهن و له ده ریای نه فیوندا دهنوون
پادشایه ک بووم.

له به ردم هه موو نه ستیره دز و مانگه پیاو کوژه کاند، سویندم خوارد
باغه کانی به هشت بسووتینم و ناگره کانی دوزه خه قه که م

دهستمخسته سهر کتیبی پیروزی خه تاکاری و لیوم نا به یه قینی نائی
گونا هوه

نه و که شتییه خه وائوو بیخه به رهی،

تاریکه شه و له ده ریا باویشکده دا

نه و نیازکه شهرمانه ی

به ماچی (با) پرومه تیان سوور سوور هه لگه را... چه واشه کهم

خه تا مکرد و بوومه پادشاهیکی مه زن

سو پاکه م نه و راوکه ره قرتوولانه بوون، له کیشوهری ناو هاتنه ده ری

راوکه ری نه و توو جه سوو دبوون که چنگیان پر بوو له گه وه ره

کراسی خونناوی ماسییه کوژراو مکیان له به را بوو

تاجی ره شی شاهه نشاکانی ناویان کردبووه سهر

پوژگاریک بوو، به رله وهی پوچی من وهک ته لیسمیک بیانکری

دهستی نه یزه که ترساو مکیان ناویان دهگرت و

سیمرغه پیره مکیان تا ده رگای نه فسانه دهگه یاند

نهینی ناو ته لیسمه مکیان ده دوزیه وه، میوهی گریستاییان ده وه راند

له ژیر بارستاییه مکیان ناودا، شه وو پوژ نا سووده ده که و تن

گوینیان له زرینگهی بورجه مکیان خه ون دهگرت

له دوورگهی شادومانیدا ده خه و تن

پوژگاریک هات... فیرمکردن

چوون به چاوی پر جادوو ته لیسمه وه

سهیری بورجه مکیان ناسمان ده که ن تا ده پوختن

له و کوژشکه دا، که به وینه ی رهنگاو رهنگی گوناوه رازابووه وه... فریومدان

زمانی تازم فیرکردن... زمانی کوئم پیتوپردان

پادشایهک بووم، له خه و نمدا، سهرخوانی رازاوهی خواکانم دی

سهرمه ست به بوونی شهرباب و نه فیونی سفره که یان، هاوارمکرد: یاخیده بم

به دلی خیانه تکاری پیاونکی مردووه
 نه به چپه ی غه زه لانه ی تا هکله کانی چاوه پروانی
 نه به سووری مزگه رانه ی نه ستیره کان نه خه له تام
 سه رمدايه بهر دووشی رهشی نه فرهت
 له ژیر هواره ی خوینینی دوورگه کاندای... وه ستام
 دهفی رهشی سوانکه ره کان له شانمدا بوو
 جانتایه کی پر له په پوولنه ی په شیمانم هه لگرتبوو
 پادشایه ک بووم
 ده موویست به گونا هی بچکوله ی خوم، گونا هه گه وره کان ریسواکه م
 دارستانه سه رخوشه کانی ناسمان
 به گونچکه ی ناوړنگاوبیه وه، گویان له هه نگاوه کانم گرت
 نیازکیکی ناگراوی سیبه سووتاوه کانی خوی پنبه خشیم
 با گونچکه ی راکیشام و له بهر دهم جهنگه له کاندای به بونکه وتم
 ویستم به نوقورچکی چکولانه
 نه و دارانه له خه وه ستینم که هزاران ساله نوستون
 ویستم رینگا بو هه وره کان راستکه مه وه
 نه و هه ورانه ی به چاوی شینه وه ونبوون
 دهنگی ته پله ناگرینه کانی شه پرنکی دوور دهاته گونم
 سه مای هزاره ها تارمایی رهش، له پیش چاوما ده هاوده چوو
 ملیونه ها فرسه خی دوورم ددی و پزیرسی پاکیتییه ک نه بوو
 جاریکی تر بونی نه و نه ستیره شهرمنانه ی «با» کراسه که ی دریبوون
 به له می خه ون و خه یائی گومراکردم
 به ناو دیه ها شه وی رهنگا وره نگدا تپیه ریم
 نه و شه وه بی شه رمانه ی وه ک سوزانی لیوی خویان سوور کردبوو
 نه و شه وه بیباکانه ی شه مائی کوره یه کی رهشیان دده له رووم

نهو شهوانه‌ی به کزه‌با خونناویه که یان، مارانگازبوو گۆنام
 بارانیان وه‌کو شیلله‌ی ره‌ش، له پرومه‌تم نه‌ده‌بووه‌وه و
 له گێژنه‌ی گه‌لا زهرده‌کانیاندا سووتام
 فریشته ره‌شپه‌سته‌کانی دۆزه‌خ، رینگای رزگاری و خه‌ونم بوون
 موری‌دی هه‌تا هه‌تایی گونا‌ه بووم
 بیزار له خوا و له گه‌ردون و ژیا‌نه‌وه
 دئم به شه‌رابی خه‌ستی بیدینی گه‌شایه‌وه
 نه‌گرموم له‌سه‌ر میژوو کرد و
 نه‌ دئم له عه‌شقی پاشه‌پوژێکی شیریندا تویه‌وه
 نه‌ دئم بو نه‌و ته‌لیسه‌ پاکه‌ بوو
 که عاشقانی ساویلکه‌ فریوی سیحره‌که‌یان خوارد
 نه‌ نه‌نگوستم خسته‌ سه‌ر کتیبی جادوو
 نه‌ نزام بو فریشته‌کان نارد
 نه‌ باوه‌رم به‌م دنیا‌یه هینا و نه‌ به‌و دنیا
 نه‌ بووم به‌ کۆیله‌ی به‌زه‌یی و نه‌ بووم به‌ ملکه‌چی ریا
 شه‌وی تۆفان به‌ پیکه‌نینی شیتانه‌ی گه‌روی خۆم گه‌رمم بووه‌وه
 شه‌وی رق وه‌کو نیچیریکی بریندار، دئی پاکم که‌وته ده‌ستی
 شه‌وی عه‌شق بی‌باک پیم نا به‌سه‌ر جه‌سته‌ی دلداره‌ شیته‌کاندا
 شه‌وی ناگر به‌ کلپه‌ی نیگا سارده‌کانی دئم به‌ستی
 ژهر له‌ ده‌ماره‌کاندا بووه‌ پاشا
 زرینگ... زرینگ... زرینگ... زرینگ
 زه‌نگی ماته‌مینی بو هه‌تا هه‌تایه، له‌ رۆحما ده‌نگیدا‌یه‌وه
 به‌ به‌له‌مه‌وانه‌ یه‌خسیره‌که‌م گووت: با دیسان چارۆکه‌که‌ی هه‌لکات
 به‌ (با)ی هیج خوشه‌ویستییه‌ک و به‌ (چرا)ی هیج ره‌قیکی پی‌روژ
 فریونه‌خوات

گوتی: نهی دهریاوانی گیز و خه ووتوو به ورشهی ناو
 نهی نهو پیاوهی سییه کانت پریتی له شهونمی وهک لم ورد
 نهی نهو عاشقهی نه نه خشی دهریات پییه و
 نه له حهرهی شهرانگیزی ناو تیده گیت
 نیمه و نه م به له مه کلۆلانهت بو کوئ برد؟
 نه به سهراب فریوده خویت نه به راستی
 نه به خه نده شادمانی نه به گریان
 نه تیر له گونه ده خویت نه له پاکی
 نه له زمانی مردن ده گیت، نه له ژبان
 سهرمه ست بهو بهیداخه رهشی له لای چه پمه وه، دامنا بوو
 عاشق بهو نالا سپییهی له لای راستم هه لکرا بوو
 له سهر میزی خوانیکی پر له مهی و نه فیون وه ستام
 میزیک که هه رگیز نه مزانی... نه هریمه ن رازاندویتییه وه، یا یه زدان؟
 گیرفانم پرکرد له چکلیتی ژه هراوی شه وه ناووالاکانی پیش خوم
 که نیستاش تینه گیشتم
 دیاری مهرگ، یان دیاری فریشته کان بوون بوم
 له هیشوی هه زاران باغچهی سیحراویم خوارد
 بوغوردی هه زاران نیازکی ژیر ناوم هه ئمژی
 خوری تازه له گهرودا هه ئهات و دهستم بهرمو ناسمانی تازه هه ئبری
 دلم بهردی وورشه داری تاوان بوو، په نجه م قیبله نمای گونه
 سینهم حهرهی نازاری لینووسرا و گهروم به زمانی خهون دوا
 له جگهرمدا بای ته لیسم هه ئیکرد
 له رۆحیشما چیمه نی ناگرین روا.

۳

گوناھمکرد

کاتیک ئاسمان وەکو باوکیکی دئەرم، ئامۆزگاریکردم

کاتیک زەریا پەندی شەرفی خوێندموو بۆم

گویمەدایە زەردەخەنەى هیچ خۆریک و لەحیکمەتى هیچ تریفەیهک

پانەمام

بێئەوێ مەلەبکەم و لە زەریا بەم لەناو دئی خۆمدا خنکام

سندوفیکی تاریک بووم تەنھا بەچرای گوناھ رۆحی خۆم بێنییەو

مەحکەم نەیتییەکانم شاردمو

مەحکەم نەخشەکانی دەروونی خۆم، یەک یەک سووتان

نا... دئی من نەئەماس نەبوو، دئە ژووریکی تاریک بوو... پەر لە گریان

پوویارە خەلۆزینەکان هاتن و

ورشەى پۆخلەبەری رەشیان بۆهینام

گۆلى زمانزان هاتن، و گەرومیان پازاندموو بەوشەى بۆندار

لە تاریکی جەنگەلەکاندا حەرفی کتیبی نوێم دۆزییەو

پۆحم کەژاوێهەکی سووری پەر لە جەردەى ئاوالاوی بوو

لە دئە قافلەى کچە تاعوونییەکان کۆچیاندەکرد

من بووم، نەم دەستە بێرەحمانەى من بوون

قەیلەنمای کۆچی بانئەدەکانیان شکاند

لە گێژەنى ئەزەلى و بەردەموامی نەیتیدا

بووم به هه نگری کیلی ته لیسمستان

له سهر نهو پرده پشکوپیانهی خهیاڵ، دوربینی ناواتیکی دوور له ملاما
بوو. به تیغی نهو فسفوره سه وزی، له شانشینه خنكاوه كانه وه هات،
گه شامه وه. «با»ی كیشوه ریکی پر نه فرین، له گهڵ دهسته پیسه كانیدا
رایدام

وه رهقهی ژه هراوی قوما ریک بووم، بو جاریک توپردامه سهر نه مێزه
وهک ههر یاخییه کی به دره وشت و به گومرایی خومار
دهستووری قوما رخانه کانم گوپی و پهنگی کارته ره شهکانی قوما ر
نه خشی یارییه کانم تیکدا و نهیییه نه بینراوه کانم درکاند
په لاماری دۆزه خی نهو خهیا لانه مدا، که شاعیرانی پیش منی سووتاند بوو
سهرمه ست، به برینی تهو ریکی شه را باوی
سهرمه ست، به شه بایه کی خو ئناوی
تا بووته کهم له ناوه راستی زه مه ریردا به جیهیشت و
دیسان رووم کرده وه ژبان

رووم کرده وه سیحری بارینی نهو ته رزانهی به بینینیان
و شه جه هه نه مییهکانی روحم هاتنه زمان
من له غهیری گر و کلپه ی حه رفه کانیان، له مانای هیچ شتیک نه گه یشتم
عهودا ل له دوا ی دوکه ئی نهو زمانه نه بیسراوه
وهک شیت به ده ریا و جهنگه له کاندای رویشتم
وهک شیت تونیه له پر له شوعله کان، نامیزیان بو کرده وه
له بهردهم نهو دوورگه یه دا، که بو ی تلیاک له سینه ی دههاته ده ری
هاوارم کرد: نه ی دوورگه ی نه شه و خهیا ل سه مایه کی تازهم به ری
سه مایه ک ده ماره کانم پرکات له له نهجی بومه له رزه یه کی رهش
که ناسمانی دتم پرکات له ته رزه ی وهکو پشکو گهش
به دهم نهو ناوا زانه وه، له سهر پردمکانی خهیا ل بهرم

بەرم و هەتا هەتایە

بە پەنجە خنکاوه‌کانم، شیعەر وەکو شەمشال بەگرم

بە باوێشکە ئەفیونییه‌که‌ی، بەو دەستەسەرە سپییە‌ی بە بوغردی خەیاڵ
رەش بوو

رۆحمی خستە ناو دەستی و دۆعای پر ئە کوفری بەسەردا خویند

قەترانی ورد ورد وەک خەونی ئە دێما چاند

گوناھی کردە قەدەرم و تاوانی بەسەرما روخاند

گووتی: ئە‌ی ئە‌و پیاوێ ناپەزاییە‌ی منداڵی قەدەرته‌ تا مردن

بڕۆ و دەرگای دلت بڤخه‌ سەر پشت

لێگه‌ری، چ نازاریک رەشە و چ ژه‌هریک کوشنده‌یه‌

ئە‌گه‌ل گڤه‌ رەشە‌کانیدا، رۆحت ببات

چ تە‌لیسمیک سێجراوییه‌ و چ ئە‌فسوسیکیش نە‌مره‌

ئە‌گه‌ل شە‌پۆله‌ دله‌ره‌قه‌کانیدا... قوتتبات

لێگه‌ری، بە‌ چ عە‌شقیک سەر‌مه‌ستیت و بە‌چی نە‌شنە‌ی مەرگ دە‌گرت

با دلت بکەن بە‌ یه‌خسیر

چ خە‌یالێک ئیجگار بە‌ده‌، مە‌ترسە‌لیی

با هە‌میشه‌ بای ترسیکی هە‌تا هە‌تایی ئە‌ مردن

زە‌نگی رۆحت بیتی و ببات

با نە‌فرینی رە‌شی شیعەر ببیت بە‌ پاداشت و سزات

۴

گونا همکرد

به و ته باشیره ی له چنگی چکۆله و مردووی

هوتا بیه ترساوه کانی پیش خۆم، دهرمهینا

چ پرسیارنک، ناسمان نهیده توانی هه لیبکات... هه لمکردو

چ مه ته ئیک زۆر قورس بوو، هه ئه مهینا

وهک ههر لانه وازنکی دتړه ق و به نازادی گومرا

ناژاوه م خسته ناو وشه کان و رسته کانم له ناو یه کتره به شهردا

له شهوینکی ریسواییدا،

قسمم بۆ هاوړنکانم کرد و دهمم پر بوو له وشه ی ته پر

کچه به سته زمانه کانم ماچکردو

پۆحم پر بوو له گونا و خراپه و شه پر

له و شهوی مردنه دا

به سهر سینداره کاندای گه رام و نیگای کچه خنکاوه کان دلیانگه ستم

ملوانکه ی گه وههرم دزی و بازنه زیرینه کانی نهوانم کرده ده ستم

نه و کچه راگوزهرانه ی که زووتر له به هفر مردن

نه و کچانه ی میان به منداڵ ده زانی و بۆ به هه شتی خوشه و یستیان

نه بردم

وهک ههر نامۆیه کی ته نها، له باغه تاریکه کانی نه و دیو دۆزه خه وه

جۆلانییم بۆ خۆم هه ئخست و له تاریکیدا ئییینوستم

به لکو دونیای به تانی خه و، چرایه کم لیه لبا و

دهستی عاشقیکی بهر دهجم بینن و بینته ناو دهستم
 بهلام نهفسوس هیچ یهکیک لهو ناههنگه جیانه بووهوه و
 رووبکاته نهه دارستانه ته نهاییه
 نهه دارستانه خه مگینهی، دلئیکی راوکه ری پیری وهکو دئی منی تیایه
 بویه بو هه تاهه تایه
 خوم راژه نی، تاییر بووم و وهکو پهنی جولانیکه هم پرزام
 دوا جار، به دهم سیحری خه ویکه وه تیگه یشتم
 که نهوه چاره نوسمه و نهوه شه پاداشت و سزام.

۵

گوناهم کرد... خوری تازه له ژیر پیسته که مدا هه نهات
 سیحری تازه فیر بووم و گری فیلی گه لن نهیتیم شکاند
 وه رزیک هاته ریگام، که هه رگیز نه تانبینیوه
 حهرفی نهوتو زمانی سووتاندم، به گه روی هیچ که سیکدا تینه په ریوه
 به خاکی نهوتو تپه پریم، که خه یال ناویری روویتیکات
 پینالهی نهوتو ژهه راویم چهشت
 نههریمه ن نهیوتراوه ته نیا زمانیکی لیخت
 بونی نهوتو ناگرین چوو به دلما، که ناشیت دوزه دیبیتی
 عه شقی نهوتوم له سه ر دلم نوسی
 که ناشیت کهس بهر له من نویسییتی
 تاریکی نهوتوم دوزیه وه، که چاو زهفر به بینینی نابات
 نازاری نهوتوم چهشت، که کهس هه ست به بوونی ناکات
 گه نجینهی نهفسوناوی خهوم، له ژیر دلما هیئایه دهر

بیباک له نه شکه نجه و سزا، رنگای خه تهرم گرته بهر

گوناهمکرد... بو نه وهی پاکیتی خوم بهمه دهم (با)

به لکو تاوان و جوانیه که ی به رهو به حری حه قیقه تی خویم بیا

گوناهمکرد، پاسه وانی پیری دۆزه خیکی نه دۆزراوه

سه ره مست به بوئی دوکه تی رهشی ملیو نیک سا

دهرگای دۆزه خه گه وره که ی لیداخستم و بردمی

به رهو دۆزه خیکی کوشنده و تا

دۆزه خیک که له میژه لینه ترسم

دۆزه خی بیتخوب و بیرهنگ و بیره خی خه یال

سووتام، له دله رهقی ساته کانیدا، سووتام...

وای که خو له میشیکی ره شم

نیستاکه خوشم تینا گهم...

چیده لێن گهر بینه زمان، گونا هه کانی ناو له شم

بینیم، چی له رۆحی شه پۆلدا یه، کاتیک که ده مانخنیکی

چی له دلی یه زدان دایه، کاتیک به فیل و ته له که ی خویانه ده ماندوینی

لکه ی سه ر رۆحی په یام به ره کانم بینی

سۆزی نیگای نه هریمه نه نه فره ت لیکراوه کان

چۆن گویم له خوا گرت، ناواش گویم له به ته کان گرت

چۆن گویم له نایینه کان گرت، ناواش گویم له کوفری بی پروا کان گرت

دلی خوم له نیوان هه موو شته کاندایه کرده حه که م

نه پرووم له خوا کرد نه له شه یتان

نه باوه رم به به ته کان هینا و نه به یه زدان

به زه رده خه نه ی مندا لیککی مه کربازوه وه ستام و گووتم:

نازاد له ره وش ت و له بر و ا و له عه شقتان

نە لە سزاتان بیزارم، نە پاداشتم لیتان دەوێت
 پۆحم رێبوارێکی ماندوو... لێگەرێن، تاكو دەتوانیت
 تاوێكو بەزمی ئەم یارییە نەمرەتان تەواو دەبێت

بابخەوێت

٦

گوناھمکرد، پاداشتەکەى ماچی لێوێ ژەھراویيەکەى تۆ بوو
 گوناھمکرد، نەستیرەکان شاھەتبوون و دۆزەخ بوو بە ناوێشانم
 دارستان و با و ھەورەکان، پێم پێکەنین
 کە زانیان بە نھیتی سێحریکی گەورە دەزانم
 پرشنگی خوا پەریوەتە سەر پۆحم و قەترەییەک رەحمی ئەھریمەن
 وەکو کچ بۆتە مێوانم/ کە زانیان بە نوری چ خۆشەویستیيەک، ئەو
 رینگا تاریکەنەدا دیسان بە شەوارەکەوتووم/ کە زانیان دواى شەوقی چ
 گومرايیيەک و دواى غەمزەى چ فێلیک کەوتووم
 گوناھمکرد ھەواى موگناتیسیکی پووناک، بەرەو زەویيەک گێژیدام
 زەویيەک شیتانە ماچمکرد و وەکو (بت) لەبەر دەمیا وەستام
 درەختەکان چەتریان لە سەر سەرم ھەئکرد
 بانئە تەنھاکانیش دەستەسرى فرمێسکیان لە پەرى خۆیان بۆھینام
 ھەورەکان، قەترەییەکیان کردە چاوم، قەترەییەک خەیاڵی نوێی کردە
 نینگام
 کە گەردەلوولیکی خەیاڵاوی ھیناو من وەک بالدارێکی ئارام ماوہییەک لە
 نامیزیا ژيام
 بەلام واى چەندە کورت بوو، ئەو بەھەشتەى گوناھ بە پۆحم ناساند

چهنده بیتوده و غه‌مگین بوو، نهو عه‌شقه ته‌لیسماوییه‌ی دلمی له‌ناو
چنگیا تاساند

نا، سوار نه‌ستیره‌یه‌کی کردم، مه‌ستانه، به‌ناو ناسمانیکی عه‌تراویدا،
تینه‌په‌ری

سوار هه‌وړنکی کردم، د‌نوپه‌کانی شیتانه له سه‌مایه‌کی تازه‌دا هه‌نده‌په‌رین

په‌یکه‌ره‌کانی جوانی له‌ویدا، بوونه گیانه‌به‌ری راستی
مه‌مکه به‌ردینه‌کان گوړدرا و عاقلی کچانه‌یان بوو به مه‌ستی

حورمه‌ت بوو به درویه‌کی کون و شه‌ره‌ف بوو به نه‌فسانه

له‌سه‌ر خوانی مه‌یی و به‌ده‌م لیکي عاره‌قه‌وه

به پروتی سوژده‌مان برد و هاوارمانکرد:

وای گونه‌چ ته‌لیسمیکی گه‌وره و چ یاخیبوونیکی جوانه

خومان له دره‌خته‌کان هه‌نسوو، له‌زه‌تمان کرد به خیزان

کچه‌کان مه‌مکیان به باران شت و

نیتمه‌ش گیانمان به گه‌لاریزان

به‌لام وای چهنده کورتبوو، عومری یاخیبوونی نه‌وان

به ته‌فردی ته‌فربه‌بازنکی عاقل

به نه‌خشه‌ی نه‌خشه‌سازنکی هوشیار

وه‌رگه‌ران له‌م ناینه و چوونه‌وه سه‌ر سونه‌تی جاران

ته‌نها من بووم... سه‌رمیزی نه‌و خه‌ونه پر له گونا‌هه‌م به‌رنه‌دا

ته‌نها من... زاری هیچ قومارنک نه‌ما له‌ناو ده‌ستمدا بانه‌دا

ته‌نها من... خه‌ونه پاکه‌کانی خوم توردا به‌رمو ده‌ریا

کاتیک له‌ژیر باری سه‌نگینی نه‌ودا، که‌وتمه سه‌رچوک

ده‌نگی فریونکی گه‌وره به‌نازکی چپانی به‌روخ و دلما

وده‌ه نه‌ی مندائی بیباک، نه‌م خوانه جیبه‌یتله و بگه‌ریموه له‌گه‌لما

منیش به‌چپه‌ی فیل‌بازنک... به‌لام روخاو

به چیه یارییهک... به لام دؤراو...
 ووتم: ههتا نه مرم، بۆ گونا هه
 بۆ ده رباری رهشی نه وه سۆز و نزام
 گهر مردیشم، با برۆم و نه وه بیت پاداشت و سزام

۷

گونا همکرد، مه رجان له روحا گه وره بوو، ژێرزمانم پڕ بوو له مرواری،
 له سیما کزه ی دۆزه خه دوورمه کان هه ئیکرد و له دلما تابووت دهباری
 کاتیک نیفلیجی دلداریه ناکامه کان، دهم و زمانی بهستم
 بیهوده، به ههوا و خهونا تپیه ریم
 دهتووت راوچییهکی مهستم
 تپیه ریم و گه رووم وهک شمشان دهگریا
 ژانیکی بیهوده بوو، نه سه رکه ووتم، نه ریسوا بووم له به رده میا
 ناوی لیشاوه ره شه کان، له گه ئ دارستانه کاندای ژه ریاندامی و هه تیانگرتم
 وهک بائنده یهکی بیزمان،
 لیم نه پرسى: نه ی لیشاوی هه ترانی و شووم، بۆ کۆیت بردم؟
 لیم نه پرسى: هالاوی چ گونا هیکه، زهوی پریوه له لاشه؟
 لیم نه پرسى: باده ی چ گه رده لوولیک، بۆ نازارهکانی من باشه؟
 لیم نه پرسى: به نه فیونی چ وشه یهک پرگاردیم؟
 به چ نازاریکی گه وره، له م نه شکه نهجه ژه راوییه، بیزار دهیم؟
 لیم نه پرسى:
 ده رسی چ خوشه ویستییهک، ده رگام لیده خاته سه ر پشت؟
 به وانیه ی چ پاکیتییهک، دهیم به زبوانی سروشت؟

ئهو لیشاوه پیرۆزه، له کوچهی شهوهزهنگینکدا، وهستا
هیند پیرۆزبوو که خوا و ئههریمه نیش، ههردووک له بهری هه ئهدهستان
قه تماغهی ئهوه شهوهزهنگهی کردهوه و لایدا له بهرچاوم
چی بیینم؟ که هه وریک بووم، له گهرده لوولا وهستابووم
له ساتینکدا، بیهه شبووم له ته لیسم و له خهیائی وه حشییانه
پۆحم پربوو، له شیر و له بارانی بهههشتییانه
له ساتینکدا، ورشهی تافگه و کراسی نویی وهک گزنگم دی له بهرما
چرای تازه له دهمارهکانمدا داگیرسا و
گولای فریشتهکان چوون به سهرما
له ساتینکدا

سینهم پربوو له شهیدایی بانندهیهک، که بهرمو بهههشت بفری
دهستم پربوو له شهونمی ئه فیوناوی خهیائی نوی
هه رچی ناکامیم هیه، له ساتینکدا بوو بوو به (با)
منی غافل وامدهزانی نا بهو ساته بوومه ته خوا
به لام دواچار ئهوه لیشاوه ترسناکه بهرمو لای دۆزه خیکی بردم
که سهیره لام چۆن نیگامکرد و نه مردم
دۆزه خیک به رهشی نیگا و پهنگ و پووی بلیسه که یا
وهها دیاربوو، ده ریایهک پۆح، دهگری له گری سینهی
دۆزه خیکی پیر و چهماوه و ناگرین
که ههزاران بانندهی رهش، له گلینهیا هه ئهدهفرین
دۆزه خیک که چی دیکه، پرشنگی نههشت له چنگما
ناورنگی له سهردل هه تگرتوو، پشکوی نازاری نه بهدی
وهک نه فرهت چزان به سنگما
کامه رانیم تا مردن له سینهی بوو بههه ئم
دۆزه خیک، مه ته ئی مهرگی نوییه وه له سهردل

پیتکی دامن، پرپوو له نازاری خه یالای
 پیتیگووتم: نهی مندائی بیباک، بو نهی یارییه ره شه نه خولقاوی
 وهره یان ببه به کۆیلهی خوا، یاخود شهیتان
 ببه به غولامی نه هریمن، یان به باده گیتی یه زدان
 با رزگار بیت لهو لیشاوه ترسناکهی فریودایت
 تو که گائته چی ناویت و پاسهوانی بهر قاپی (با)یت
 وتم: ههرگیزا و ههرگیز نهی شه پۆل، من به نازادی خۆم گوهرام
 تا دهرم له شهرابی خهستی شیعر دهخومهوه و
 گهر مردیشم: با برۆم، نهوه بیت پاداشت و سزام

۸

گوناهمکرد و له ههموو نووشتیییه گه وره کاندای تیگه یشتم
 که ژیان مه ته ئیک بوو، به ناسانی هه له مهینا
 یارییهک بوو، زۆر به ناسانی بردمهوه
 له نه شهی سهرکه وتنی خۆمدا، کللیکم له دهستی خه یال فراند
 دهرگای ههموو تاریکییه کانی لیکردمهوه
 وهک نه میریکی یاخی هاتم و چی له سهر میزه کان بوو کۆمکردمهوه
 وهک داگیرکه رنک هاتم و له شه قامه زهمه ریرییه کانی رۆحدا
 چیم به دل بوو گووتم: بو من
 وهک ژیتکی دهو له مندا، چ وشه یه کم حه زلیکرد، کردمه بهرم
 وهک گیرفان بریکی نه مر
 کلای چ شیعرنک لار و پر له جورنهت و ته فره بوو کردمه سهرم
 وهک میوانیکی ناوهخت که هاتبیت

ناهه نگیکی شاهانه بشیونئی و کهس پیشوازی لینه کات
 نه میریک بووم (با) له دوامه وه هاتبوو
 مؤمیک بووم خور له پشتمه وه ده سووتا
 هاتبووم بو یارییه کی تازه، که یاسا و نهینییه کانی له روجما بوو
 یارییه کی کوشنده بوو، که بهرله من گیانی هزاران نه فامی تیاخنکابوو
 نه کتیبیکی ناسمانیم پیو، نه هیچ تیورییه کی تازه
 به لام نیگای نوئ و دئی نوئم بو هیئان و گورانئ نه وتوم بو گووتن:
 که بهر له من نه بیسترابوو
 هاتم، له سهر خوانه رازاوه که ی ژیان
 وه کو نیوه پیکیکی شیرین فرکه م
 هاتم، دلم له عه شق، نیگام له رووتی، دهستم له ته لا پرکه م
 به لام هیئندی پوچی و ناسانی نه و یارییه م که و ته بهرچاو
 تقم لیکرد، تفیکی ره شی وهک زوخاو
 هیئندی دهستم له و له زه ته بیهودانه دا، گه رامه وه
 چه ند به زیر و جوانی و فیئل فریوتاندام
 بو هیچ ته فره یه ک ملکه چنه بووم و بو په یامی هیچ له زه تیک نه مامه وه
 به ته نیا له و قومارخانه گه وره یه دا، میزه که ی خوم جیا کرده وه
 ههر خوم به خوم دوران و ههر خوم له خوم برده وه
 نه توانیم کهس فیتریکه م و نه کهس توانی فیتریکات

ته نها و هه می شه ته نها، ده نگیکی خه یالاوی گووتی:

برو نه ی مندائی بیباک
 نه وه بیت پاداشت و سزات
 نه وه بیت پاداشت و سزات

ئاي لەو رۆژگارە خوشانە

۱

نای له و پوژگار خوښانه / ناوهکان پرېوون له دهستی ژهراوی و تیکهکان
پرېوون له گومان و خوښ / په نجه رهکان پرېوون له بالنداری خه وتوو
و شه ونمی به ردین / سوار چاکهکان له دۆلهکاندا خه وتېوون و په رده
یادداشته کانیان، وهک په هته ی بوکیکی کوژراو، به جیمابوو / هه ور وهکو
پاسارییه کوژراوهکان که وتېووه سهرزهوی / (با) وهکو نه سپه پیرهکان له
کوچهکاندا دهشلی / تامی باران، تامی بادهمه پرې له خونهکان بوو /
(تیزاب) شهربای نه خه لوهتی هه تاوه بوو / لهودیو دوکه له شینهکانه وه
گریام و چاوم وهک لیوی کچه شهرمنهکان لیکنه.

خه وتم و خه وم به ناوچه وانیکه وه بینی له پولا که گولله نه توانیت
بیبریت / خه وم به دهستیکه وه بینی له مس که به فر نه توانیت بیته زینن /
شه پوئیکي زهر دیش... وهک خوئینیکي پژاو له پایز دا به سهر دهستما
دهرؤشت / بایهکی ساردیش، وهک ماچی دهستگیرانه بیوه فاکان... وهک
ماچی برادره دوژمنهکان، له پروم نریکده بووه / پیاوکوژهکان...
پیاوکوژه برسییهکانی به هار، لهودیو شکوفه ی دره خته کانه وه دهگه ران /
سهیری ناوچاوانیان دهکردی و دهیانکوشتی / سهیری بهری دهستان دهکردی
و دهیانکوشتی / ترس وهکو ددانه نالتونییهکان له دنما دهبریسکایه وه /
غونچهیهک بووم، نیوم له خویندا و نیوم له بهر (با) / خه م وهک
که نجینهیهک له زیو... وهک نه یزه کیکی ویل له گوژمی خوینه که مدا،
دهبریسکایه وه / کاتیک بهرینم، وهکو بنکی چراکان... پرېوون له مانگ
و په پوولهی کوژراو / گه لای زهردی وهرزه کونهکان، به قرمه وه بوو / سوژی

دیرینه شم بۆ کامه رانی و نازادی له چاومدا بوو/ مندائی به دوومدا دههات/ نهو مندائییه قهزهردهدی که هیشتا له بهر جوگه کاندای، بۆ ماسیییه که دهگهرا، ناورگی پر بیت له زهر/ له سهر سیلهی دیواره کانه وه، سهیری توژی پیتی ریبوار و عاشقان و پیاو کوژانی دهکرد/ پرچه زهرده کانیشی وهک دوو دهسک نیرگز هاتبوونه خوار/ لهو رۆژگارانه دا بوو/ چون جهرده دواى قافله شه که ته کان ده که ویت/ به دوی نهو بانندانه که وتم که به دهم خه وه وه دهفرین/ چون (با) دواى که شتییه ماندوو دهکان ده که ویت/ دواى نهو که چه قهزهردانه که وتم که له جو لانیکاندا ده خه وتن/ به لام دریغا... دریغ، ته نها کراسه ئاوریشمینه کانیانم بینیه وه له پاره وهکاندا که وتبوون/ مهکیان، وهکو توپینکی سارد، له چنگه بیپه حهکانی نهواندا دهژکا/ ههر وهکو گوئی قهرمزی، پاکیزی نهوانیان ژاکاند/ منیش به ناوچاوانیکه وه، که به پوهله که و گوئی به دبه خت دامپوشیوو سهیری نهو تاوانانه دهکرد، که وهک تابووت ریزکرابوون/ سهیری نهو ناسمانانه دهکرد، که وهک قاسه داخرابوون/ وهک پلنگیکی برسی دهمروانی/ وهک هه ئویه که له لم و کوتریک له هه ور، نه مده توانی بفرم/ وهکو شم شیریکی ته خته زرينگه نه بوو/ چاویک نه بوو له درزی ده رگا کانه وه سهیرمبکات/ که روویه که نه بوو، له بائه خانه دووره کانه وه بانگمبکات/ وهک قهره جه بیباکه کان، رۆبشتم و دهستم له دیواری قه یفه ی کۆشکه شینه کاندای/ به دهم سرودی پر درۆو گۆزانی بیماناوه... جهنگه ل و شاره کانم ته یکرد/ چون هیشوو یه که تری، له سهر که پرهکان ده خه ویت/ له سهر نهو شیشانه خه وتم، که بۆ عیشوهی ته لاره به رزه کانیان ده به ست/ گویم نه دایه هه بیه تی خه م، که وهک دوپشک به سهر سنگمدا ده گهرا/ وهک گیزه ئۆکه یه که له گه لا نابو قه یدام/ وهک جوگه یه که به چوار دهورمدا خولایه وه/ بیتکه نین وهک توژ له لیوم به رز ده بوو وه وه، وهک ناو ده رژا به سهر سنگمدا/ وهک سۆزانییه که له به هارا به ختیار بووم/ وهک دارستانی پر له باندهی

تير/ وهك ناوى نهو دهرپاچانهى پره له ماسى عاشق، خهم نه بوو/
 مؤم له سهر شانم هه تكدبوو، به شه قامه دوور و درژم كاندا ده رويشيم/
 نه نافرته سهر يريده كردم نه باننده/ له كوشك و باغچه و ژير نوري
 چرا رهنگينه كان دهر كرابووم/ ده رويشتم و ريشوله برسويه كانى دهنوويان
 له ناو چوانم دها/ كوشم پرېوو له كه رويشكى خه وتوو/ به سهر
 لاشه له شكره به زيوه كاندا چه ميمه وه و خوين له دلم هاته خوارى/ له
 ههر چوار دهر يشمه وه خورناوا ده بوو، خاكيش له ژير پيمه وه خوى
 راپسكاند/ مهرگ له برى خوشه ويستى بوم پيكه نى/ به لاي كينگه و
 باننده توره كاندا رويشتم و سلوم نه كرد/ به لاي ماسيه پيره كاندا
 ره تبووم و سلوم نه كرد/ روجا ريك بوو/ دره خته كانيش تووشى گولى بوو
 بوون، باننده كان سووزه نه كيان گرتبوو/ له بهر ميش كوشكه كان نه ده بينرا
 و هاوړى دهموچاوى هاوړى نه ده ناسيه وه/ ميرووله به سهر گهر دنى
 ده ستگيران و مه چهكى باننده كاندا سهر ده كه وت/ وشه له سهر ده فته ره كانم
 پليشابووه وه/ خونى باننده چاوزيرنه كان به روومه تمدا ده هاته خوار/
 رويشتم و له كينگه كانى بهر تريفه دا، له ژير گه لايه ك توتنى گه وره دا
 خه وتم/ خه وتم و پينووسينكى شهرمن و سهر مابردوو له گيرفانه كاندا
 ده گريا و ده چه قيه سهر دلم/ ده چه قيه نهو جيگا ويرانه يه، نه
 هافله كان رنكا دزمانن، نه ديار/ ده چه قيه نهو جيگا ساردهى/ گرى
 ناگره بلندم كان به ستويتى و كپه چلورى پيا هاتوته خوار

۲

نای لهو پوژگارہ خوشانہ / درہختہ ورشہ دارہ کانم بہ جیہیشت و بانندہ کان
 له پیش چاوم دہ سووتان / چوَن نہ ژدیہا له درہختہ کانہوہ دہ نالین،
 خوشہ ویستی له قہدمہوہ نالابوو / بانگم لهو پەپوولانہ کرد، کہ بہ
 ناو ناوہ کاندا دہ فرین، بانگم لهو مردووانہ دہ کرد، له ناو تابووتہ
 سہوزہ کاندا خەوتبوون / نہو پاساریانہم دوان، کہ له گومہزہ کاندا
 ہیلا نہ یانکردبوو... بہلام کہس گوئی بو نہ گرتم / نہمتوانی گوللہ کوشندہ
 و ژہراویسہ کان پەشیمانیکہ مہوہ / چلی درہختہ کانم راوہ شاند، چلی
 درہختہ مسہ کان / ویستم، خەنجەرہ تورہ و خویناویسہ کان ہیمنیکہ مہوہ /
 نہو بالدارانہ نارامیکہ مہوہ، کہ له برساندا دہ گریان... بہلام نہمتوانی /
 هاوارم نہو پەنجەرانہ کرد، کہ کچہ ہەرزہ کارہ بیباوکہ کان، مہمکیان
 نابوو بہ شوشہ رەشہ کانیانہوہ / نہو پەنجەرانہی بوئی چہوری و مہرگ و
 خەونی لیوہدہات / بہلام نہوان له ژورہ سارد و بیژہ حمہکانی خویندا
 نہ یانیست / هاوارم نہوانہ کرد، له بہر دەرگای خانوچکە چکولہ کان و
 له ژیر چەتری پاسہکاندا، چاوہ پروانیانہ کرد / چاوہ پروانی مہسیح نا،
 چاوہ پروانی تہرمی مندا لہ کانیان / چاوہ پروانی دہستگیران نا، چاوہ پروانی
 نامہی لیکجودایی / چاوہ پروانی گول نا، چاوہ پروانی سہ بہتہ سیوی خوینین /
 هاوارم نہو گولانہ کرد، کہ له سہرمیزہ کان توردرابوون و مہیخوہ
 پیہرہ کان، دہیانگرتہ یەکتري / نہ سہر کورسی باغچہ کان بہ جیمابوون و
 سوزانیہ کان نہ سہری دادہ نیشتن / نیدی بہ سہ با برۆن و نہم زموییہ
 بہ جیہیشتن / بانگم نہو عاشقانہ کرد، کہ نہ نزیک جوگہ لہ کانہوہ
 دہ گریان و لہ گۆرہ کانیانہوہ سہیری چراغانی شاریان دہ کرد / برۆن و

نەگەرپنەو... بەلام ھەيات... گۆيان لپنەگرتەم/ بۆيە ئە چاوەروانی
بەلەمە سەر مەستەکاندا وەستام/ تا ئەم زۆنگاوە پۆژەلاتییانە بەجیبەینەم
و بگەرپنەو بە دارستان/ بۆ ئەو جیگایە ئە بق دەناسریتەو و ئە
پیکەنین/ ئە خۆشەویستی مانای ھەيە، ئە گریان/ ئەوێ ھەيە و نییە،
پیندەنگی کوشندەي دارستانەکانە... پیندەنگی کوشندەي دارستانەکان.

۳

ئای ئەو پۆژگارە خۆشانە... گووتەم مالایا ئەي ھەئۆ چاوشینەکان/
خواحافیز ئەي ئەو شارە خەمگینانەي لالەزار ئە دیوارەکانتان پواوە/
مالایا، ئەي پاسارییە خنکاوەکان/ ئەي ئەو شۆستانەي چۆن جی سەر ئە
سەر بالیفە نەرمەکان جیدەمینیت/ جیبییم، ئە سەر بەردەکان ئە جیبماوە/
دەرۆم و بۆنی من ئە گوئەکان ئە دیت/ پەنگەم ئە سەر ناوتنەکان،
بە جیبماوە/ دەرۆم و ئەو کێژە خەمگینانەي، بە ئەسپە ماندووەکانیانەو،
بۆ دەستگیرانەکانیان دەگەرپن... نامناسنەو/ بە تەوێلکی مارووە،
قەژم دەھینمە سەر ناوچاوانەم و دەرۆم/ تۆرەکەيەک تیشووی ژەرراوی
دەدەم بە سەر شاندا و دەرۆم/ سەر بەرز ناکەمەو... بە شوشەي ئەو
پەنجەرانە نەیینم، کە سیبەری نافەرتە شۆخ و شەنگەکانی لێویدیارە/
نامەوێت قەفەزی ئەو کەنارییە بچوکانە بیینم/ نامەوێت ئەو گوئە
نامۆیانە بیینم، کە وەک زەنگە ھاروھاجەکان، ئە گوئدانەکانیاندا دین
و دەچن/ گووتەم: سەیری ئەو مردوانە ناکەم، کە ئە کەنار شۆستەکاندا،
بە جیبماون و ئە سەر سنگیان نوسراوە بۆ دۆزەخ/ سەیری ئەو دارستانە
کانزایانە ناکەم، کە دندارانێ مسین ئە ژێریا یەکتەر ماچدەکەن/ سەیری

نهو پیاوانه ناکهم، به چاوی جورنعت و خیانه ته وه / شولکه زهرده کان
 رادمهوشینن و یاری به کلاوه کانیاں دهکن / من ته نیا مالاوی ده زانم...
 مالاوا... مالاوا / نهی نهو کیژانهی له پاسه کاند دگریان و نیگا پر
 له سۆزهکانی من ژیرینه کردنه وه / مالاوا، نهی نهو پیاوانه ی، سهیری
 نیگا زپینهکانی منتان نه کرد / که مهرگی له ناوچاوانتاند د خوندنه وه /
 نه فسوس... نه فسوس، بو ئیوه نهی نهو کیژانهی سه رگه رمی هه لکردنی
 چه تره کاتان بوون و سهیری ددانه نالتونیهکانی منتان نه کرد، له
 بارانه وه حشیهکان جیره بووه وه / نه تانبینی، له گورگه پیرمهکان ده چم /
 سهیری شقارته داگیرساوه کان ده کم و ههست به نازاری دارستانه کان
 ده کم / به بۆن کچه پاک و بیهگه ردهکانی دارستان و هه وه راسته قینهکانی
 ده ریا ده ناسمه وه / به لام نه فسوس... نه فسوس، رانه وه ستام و گووتم
 مالاوا / مالاوا من سه رهاقله چیه کی به دم / دهسته سه رکه کم خستوته دهممه وه
 و چاوه روانم نیره ههک بکه ن به جگه رمد / چاوه روانم... ددانه زپینهکانم
 ده رهیتن یان لوله ههک داینه میت بنینه گه روومه وه و بمکوژن / پارامه وه
 و گووتم وهکو ماسیهکان مه مکوژن / وهکو کوتر و کچه بینا برووه کان
 مه مکوژن / دلم پریبوو له شهرم و نه فسوس / شهرم له خوا و له پاساری
 و له نیرگس / نه فسوس له کیژان و هاوه لان و سانهکان / گووتم، وهکو
 که رویشکه برینداره کان مه مکوژن / وهکو قارچه سپیهکان مه مخۆن / هه موو
 شتیکنان پینه ئیم، له پوژگاریکدا من پروت بووم / هه تا گه داکانیش،
 پالتوی هه رویان له بهرا بوو / دهستم وهکو پیستی دره ختهکان توئیژی
 هه لدمدا / پومه تم به هه تاوی ژههراوی سووتا بوو / پادشاکانی به دبه ختی
 دهیانینیم و دهیانگوت نهو لیوه زیوینه ناکامانهت له کوئ بوو / نهو
 برژانگه زهردانهی نامورادیت به چی هیئا / منیش، نه فسوس، هه زم له
 ژیان ده کرد / کیژۆنه ناویشمینه کانم ده بینی و وهرز بووم / نهو پیاوانه
 ده بینی له بۆرهک دروستکرا بوون و په شیمان بووم / بیری که نار جوگه له

رەشەکانم دەکرد، تا لە پۆخە تەنها و زەرەدەکانیدا بێم و بچم/ دەموست
 وەکو ئەو سەربازە عاشقانە، پەپوولە ناھێڵیت بخەوت/ لە نزیک
 تەبارە خۆیناویبەکانەو، رابکێشم و ریشم لەسەر سنگم بخشیت/ ریشیک
 پری بیت لە ھەتاوی بەجیماو/ لە تۆزی تەختەسەرەکانی قوتابخانە،
 لە ماچی کوشندە کچە خەمگینەکان/ سنگم ھێشتا جیگازەکانی مندائی
 دایکمی تیا بیت/ پریبیت لە ختوکی رۆژگارە دیرینەکان/ پریبیت لە
 ترسی پینەندازە لە بالەخانە بەرز و لە خوشەویستی گەورە بۆ کۆتر
 و قومرێبە بانرەشەکان/ پریبیت لە ترسی گەورە لە تەنھایی، لە
 حەزی گەورە لە تەنھایی/ لە گریانێ کوشندە و بەکوڵ، لە پیکەنینی
 نەھری مەنە و فیلای.

۴

نای ئەو رۆژگارە خوشانە... زەنگیانە بە چەترەکانمانەو بوو/ خۆرە
 ترسنۆکەکان نە دەسووتان و مانگە شەرمەکان ھەنە دەھاتن/ لە
 ئەستێرەکان پارامەو نەمرن/ لە ئاوە زیوینەکان و ھەورە دیکاویبەکان
 پارامەو نەبارن/ ئەو گۆمەزە تاریکانەدا، چرای خەیاڵی دەسووتا/
 شکۆی جەردەکان لە دڵدا بوو/ چەندجار شەونخوینم بە دیار ھەورە
 نەخۆشەکانەو کێشا/ من ئێشکچی قافلە بەدەکان بووم/ ئێشکچی
 ئەو جەردانە بووم، بە قامچیەکانی دەستیانەو، لە سەر ئەسپەکان
 خەوتبوون/ ئێشکچی ئەو راوچیە درانە بووم/ چون پاسەوانەکان چرا
 دەگرن بە دەستەو/ قەھەسە خۆیناویبەکانیان گرتبوو بە دەستیانەو/
 بەو دارستانانەدا رۆشتم و ھەورەبروسکە درەختەکانی زامداردەکرد/ بەلام
 گەلا بچکۆلەکان نە دەترسان و رەگە پیرەکان بیریاننە دەکردەو/ «نیگام

پریوو له شاری نه دوزراوه» / پریوو لهو پیاوانه‌ی به فیکه قسه
 له گه‌ل درخت و با کیویه‌کاندا ده‌کن / پریوو لهو له زه‌ردانه‌ی، له
 که‌ناریا زیریان ددوژیه‌وه / به ناو دارستانه‌کاندا رۆیشتم و لهو کیژانه‌م
 بیینی / که هزار مه‌مکیان هه‌یه و هزار لیو / ده‌مویست ملیوئیک په‌نجهم
 هه‌بیت و ملیوئیک چاو / ده‌مویست هزار په‌پووله بگرم و هزار (با)
 به‌مه‌ژنن / هزار ناهرت ماچکه‌م و هزار ناهرت ماچمبکات / چونکی
 هزار لیوم هه‌یه و هزار گونا / خه‌ونم بیینی پشتینه ناو‌ریشمینه‌کان،
 به‌سه‌ر که‌مه‌رمدا شو‌رپۆته‌وه / له شه‌وه تاریکه‌کاندا، به توندی فوو
 له مۆمه‌کان ده‌که‌م / به توندی گالیسکه‌کان، به ناو گه‌رده‌لووله‌کاندا
 باژودده‌م / شیتانه قامچی له نه‌سپه سه‌رمه‌سته‌کان ده‌ده‌م / خه‌وم به
 ملیوئیک ناده‌میزاده‌وه دیت، له دارستانه‌کاندا به پیوه ده‌مرن / بینیم،
 مندا له شوشه‌کان به‌رد ده‌گرنه یه‌کتری / نهو پیاوانه‌ی له مۆم خولقان،
 له نزیك ناگره‌کانه‌وه، ده‌تۆنه‌وه / نهو کیژانه‌ی له چه‌رم، هه‌تاو
 هه‌تیانده‌هرچینن / بانده سه‌هۆتینه‌کان، له دارستانه‌کان ده‌به‌
 هه‌تم / بینیم دره‌خته‌کان گۆرانی ده‌لین / ناهه‌ته هه‌له‌هاوه‌کان، له
 رۆنگاوه‌کاندا ده‌خنکین / بینیم، سه‌ریازمه‌کان له ژیر چادری خو‌ناویدا
 ده‌نوون و می‌شووله ژه‌هراوییه‌کان ده‌یانکوژیت / نهو گالیسکه‌کانم بیینی که
 مردووه‌کان باژویانده‌دا / من نیسکه‌کانم بیینی قامچیان ده‌دا له نه‌سپه
 تووره‌کان / چاویانم بیینی هه‌لمی دۆزه‌خی لی‌هه‌لده‌ستا / له بری دل
 زه‌نگۆته‌یه‌ک شیتانه له سنگیاندا ده‌هاو ده‌چوو / بینیم، پیاوه نامۆکان،
 هه‌ره‌شه له نه‌ستیره و با و زۆرداره‌کان ده‌که‌ن / د‌ت‌داره نامۆکان ده‌گرین
 و فرمیسکه‌کانیان وه‌ک نه‌لماس ده‌دره‌وشیته‌وه / نهو کچه بیباکانم دیت،
 قژیان وه‌کو شاژنه‌کان ده‌کرد به تاج / زه‌رده‌خه‌نه‌کانیان پریوو له
 فیل و خیانه‌ت / پی‌خه‌فی بوکینیان له په‌ری سپی تاووسه کوژراوه‌کان
 بوو / مه‌سیحیکی غه‌مباریش له نابه‌ینی مه‌که‌کانیاندا سه‌مایده‌کرد /

بينيم هه موو نهو رۆژگارانه م بينى وەكو دوکەل چۆن به سه فقه کاندایا
 دیتە خواری، گریان به برژانگماندا هاتبووه خواری/ نهو له شکره شکستانه م
 بینى، که نه گوئیان پى بوو، نه نازادى/ نهو جهنگاوه رانهى، که
 جگه رهیان له رۆبواره کان قه رزده کرد/ نهو هه رزه کارانهى سه ریان نابوو
 به دره خته کانه وه و ده گریان/ نهو پیاوه زامدارانهى، یهک یه کترین
 ده خنکاند/ نهو سه ریا زانهى، ته رمى هاوړى مردوه کانیان ده ناشت و
 گۆرانیان ده گوت/ نهو هه ووه ره شینستانهى، لاشه ی ناده میزاده کانیان
 ده شت/ بینیم بائداره کان نیوچاوانى مردوه کان کون کون ده کهن/ بینیم
 نه ستیره کان چاوداده خه ن... پلنگه کان چاوداده خه ن/ خه نه جهره کانم بینى
 په شیمان بوون/ رینگاکانم بینى په شیمان بوون/ تفه نگه کانم بینى په شیمان
 بوون/ نه وهى که په شیمان نه بوو نیته بووین... له به له مه کاندایا جگه ره مان
 ده کیشا و ده رۆشتین/ به سه ره نه سپه ماندوو و پیره کانه وه تیکه کانه مان
 ده جوو و ده رۆشتین/ په شیمان نه بووین و ده رۆشتین/ په شیمان نه بووین
 و ده رۆشتین.

۵

نای لهو رۆژگارە خو شانه/ ناسۆکان پر بوون له بائندهى ترساو/ کۆلانه کان
 پر بوون له نافرتهى نو قه مبوو له ته ما/ ده رگا کان ته نیا له رووى پیاو کوژاندا
 کراوه بوو/ منیش وەكو په پووله کان له دوورمه وه/ سه یری گتۆپی گه شاویدی
 شاره نه هسوناییه کانم ده کرد/ وەكو پاساری له سه ره دره خته دوورمه کانه وه
 ده مروانى/ ده مروانى و بیههش بووم/ پیکه نینی کیژ و بائنده کان،
 ده یان کو شتم/ تۆش لهو زه میانه ی من خه ونم پیوه ده دیت، سه ماتده کرد/
 له میژ بوو نیگا پر له ترس و سۆزه کانى منت له یاده چوو بووه وه/ له میژ

بوو، نه تده زانی، مرو فیک ماوه له دارستان، خوشیدموویت/ نه تده زانی به نه ستیره و په پووله کانم گووتوه «تیاچووم»/ نه تده زانی من له پاستونی دیکتاتور و چاوانی تو رامکردووه/ به خوړ و کیره ره شوپشه کانم ده گووت: «تیاچووم... تیاچووم»/ له ژیر شهسته بارانه کاندا ده گریام/ به شوفیره پیره کانم ده گووت/ به و دایکانه ی له بازار ده هاتنه وه/ به و کیره هوتابیه چکولانه و به نافرته ی بهر درکی خهسته خانه کانم ده گووت «تیاچووم... من تیاچووم»/ به لام کهس نه یدده زانی، ته نیا تو به و نیگا خویناوی و پر له سیحر و گالته یه وه ده تزانی/ به له مه خه وائوه کان نه یانده زانی/ گوئی ناو نینجانه کانی باغچه ی گشتی و کورسی کتیبخانه کان... نه یانده زانی/ ته نها تو به و چاوه پر له گونا و ته فره یه وه ده تزانی/ نیدی ناگه ریمه وه بو جهنگ و هیچ نافرته تیکیش ته ماشای فرمیسه که کانم ناکات/ به لام ده تزانی، دنیا پریتی له په پووله و زهوی پریتی له دارستان/ ته نها تو ده تزانی له دارستانه کان و له ته که په پووله کاندا نه بیت، نیدی نازیم/ کوشکه بهرزه کان و کولانه تاریکه کان/ نه و کیرانه ی به یانیان ده چنه سهر کار/ نه و هاورپیانه ی له سهر بازخانه دووره کاندا نامه ی ده ستگیرانه کانیان ده خوینده وه، نه یانده زانی/ دنیا بوویت، که نیدی به له مه کان هه لمانگرن و فروکه کان سوارمناکه و شوفیره چلکنه کان گویم لیناگرن/ به لام رووت له و کیشوره دوورانه کرد، که ده تزانی من نایگه می/ ده تزانی له دارستان و له ته که په پووله کانه وه پیرده بم/ ده تزانی له چاوه پروانی سه فهدا پیرده بم و گول له نابهدینی په نجه کانی پیمدا ده رویت/ پیرده بم و هتاو له نیوچاواندا ناوا ده بیت/ پیرده بم و دهرم، دهرم و له دوزه له که نار په نجه ره کانه وه ده روانم/ ده روانم و دلم پر له په ژاره ت/ یه زدانیش دننه وایمده داته وه و نازانیت بوچی ده گریم/ فریشته و پیغه مبه ره کانیش دنخوشیمده دهنه وه و نازان بوچی ده گریم... بوچی ده گریم.

۶

نای لهو پوژگارہ خوشانہی/ خنکام و لیونک نہبوو ماچمبکات/ خنکام
و له بری قز گوئی نای له سہر سہرم روا/ له بری دل، ماسی
له سینہمدا بوو/ گیرفانہکانم پریبوو له لمی دہریایی/ سہدہفیکی
پر مرواریش له سہر ناوچاوانم بوو، سہدہفیکی پر مرواری/ خنکام
و کوثرہکان سہیریاندہکردم و دہگریان/ پہنجہرہکان سہیریاندہکردم و
دہیانزانی دہمرم/ درہختہکان دہیانزانی دہمرم/ گووتم، نہی نہو پردہ
زیرینانہی، بہر له من سوزانی و پیاوکوژہکانت پہرانہوہ، دہمپہریننہوہ
بو نہو بہر/ گووتم: نہی نہو بہنہمہ بچکولہ و قہشہنگانہی، کیژ
و ہاوری خانینہکانمتان پہرانہوہ/ بمپہریننہوہ بو نہو بہر/ نہی
کہنہکہ چکولانہکان/ ماسیگرہ پیرمکانتان پہرانہوہ، دہ بمپہریننہوہ/
بہلام کەس گوئی لینہگرتم/ بہ نہسپہ ناویبہکانم گووت: نیوہ شارنہ
ہہ تہاتووہکانتان برد... بمبہن/ بہ مہلہوانہ چاوشینہکانم گووت، نیوہ
مرواریہکانتان فراند... بمفرینن/ بہلام چوں له شہقام و قوتابخانہ
و ناہہنگہکان، فہراموشتانکردم/ فہراموشتانکردم/ خنکام و قارچکہ
ناویبہکان له سہر ناوچاوانم روان/ نیلوفہر له گہروومدا سہوز بوو/
شہپازلہی ناوہکانم خوارد و شہپوژہکان نازاریاندام/ خنکام و چوں
عاشق بہ ناو گوئہکاندا دہروات/ بہ نیو نیسکی نہہنگ و پاشماوی
کەشتیبہ نوقمبووہکاندا، تپیہریم/ خہزنہ نہدوژراوہکانم دیت/ بریسکە
زیرہ ونبووہکانم دیت/ نہو مردووانہی له ژیر ناوہکاندا سہریان سپی
بوو بوو/ ناوم له تاجی نہمیرہ خنکاوہکاندا خواردموہ/ بہ پاستونی
دہستی شا پیرمکان ہہرہشہم له ماسیبہکان کرد/ گیانہوہریکی نای

بووم به ریشووی ناویشمینه وه/ خنکاو یک بووم، پرد و کهشتیه کان
 فهراموشیانکردم/ له ژیر ههتاوی هاویندا، پووله که کانم دهبریسکانه وه/
 بوئی گیا دهریاییه کان له ههناسه م دههات/ خوینم پر بوو له گهرای
 ماسی و دلی قرشه تینوووه کان له سینه مدا بوو/ توریهی شه پوله کانیش
 له ژیر ناوچانمدا دهنگیده هات/ نهینی تاریکستانه کانی ناویش له چاومدا
 دهبریسکایه وه/ به ددانی مروارییه، هسه م له گهل فریشته خه وو تو مگاندا
 دهکرد/ به خه نجه ری له نیسکی نه هه نکه کان، هه ره شه م له و قومارچیان
 کرد/ له سهر سه کوکانی به ندهر/ قوماریان له سهر ده ستگیرانه کانیان
 دهکرد/ خنکاو یک بووم... له سهر شوسته ی له نکه ره کانه وه/ خواحافیزیم
 له و په پولانه کرد، که وهک کج مایانده کردم/ خواحافیزیم له کوتری
 دهریاکان کرد، که وهک هاوپی له ته که م وه دیانگماند/ خواحافیزیم له
 قرژانه به رهحه کان کرد/ که وهک مندا ل له گیرفانه کانمدا دهگریان/
 گووتم، مالاوا... لهی هاوپی.../ مالاوا، لهی دوسته نه شمیله کان.../
 من مندایکی تاک و ته نها بووم له دنیا/ تاک و ته نها.../ نیستاکه ش
 گهل درهنگه، خوشه ویستان، من سه فهریکم له به ره و دهگه ریمه وه بو
 دهریا... دهگه ریمه وه بو دهریا.

۷

نای له و رۆژگاره خوشانه/ که نازادی گهل دووربوو، دلی من گهل
 پر هیوا/ مانگ وهکو مۆمیک چکۆلانه داگیرسابوو/ خور وهکو هانۆسیکی
 زهرده سووتا/ خوشه ویستم، نه و رۆژانه ت له یادنییه؟ که خور هینده کز
 بوو/ میشووله په ریشان و خه مگینه کان، به چوارده وریدا هه لده په رین/
 بیرته دهستان خسته سهر پشکوکانی هه تاو و گهرمان نه بووه وه؟/

دەمان نا بە تيشكەكانىيەو و تاريكستانەكانى دلمان نەيينى؟/ دەبايە
 لە شەقامەكاندا، بە چرا دەستىيەكانەو، فرميسك و تگەى مۆم... گۆل
 و پەپوولەى كۆژراو... ھەنار و نارنجۆك... لە يەكتەر جىابكەينەو/
 دەبايە بە لايتە دەستىيەكانەو، رووى دايكمان لە رووى سۆزانى، رووى
 خوشكەكانمان لە وینەى سەر دیوار و سىماى باوكمان لە دالاشى بەجىماوى
 كىنگەكان جىابكەينەو/ لەبىرتە؟ خوشەويستم لەبىرتە/ نەو پۆژە
 خوشانەت لەبىرە/ بۆ نەوئەوى ناو و ژەر لە يەكتەر جىابكەينەو، دەبايە
 بماننۆشاىە/ بۆ نەوئەوى خوشەويستى و خيانەت لە يەكتەر جىابكەينەو،
 دەبايە دلى مروڤمان لە سينە دەرپهينايە و وەك قنجان تيمان بپروانيايە/
 نەو پۆژەى كۆترەكان بە قەد ميشوولە بوون و ميشوولەكان بە قەد كۆتر/
 لە برى گۆل، كيسەلى خەوتوومان لەسەر پەنجەرەكان دەدى/ بە ناو نەو
 دارستانانەدا پۆشتين/ كە درەختەكانى لەسەر سەر وەستا بوون/ دەستمان
 لەو گۆلانەدا كە وەكو بەرد رەق بوون و وەكو پووشى پاوونەكان بيبۆن/
 دايە، لەبىرتە نەو پۆژە خوشانەت لەبىرە، كە دىكتاتۆرەكان تفيانەدەكرە
 خواردنەكەمەو/ مامۆستاكانم تفيانەدەكرە نەمرەكانى قوتابخانە و
 شيعرە خەمگينەكانم/ بە پەنجەرەى پۆلەكانەو بەسترامەو/ لەبىرتە چ
 پۆژگارىكى خوشى پر لە غەم بوو/ مردووەكان لەسەر شەقامەكان گۆريان
 بۆ خويان ھەندەكەن/ دايكەكان نيسكى كۆرە تاقانەكانيان تۆردەدایە
 تەنەكەى خۆلەكەو/ ژنە گەنجەكان، گۆشتى مێردەكانيان دەدا بە سەگە
 برسپيەكان/ برا، خوشكەكەى خۆى رووتەدەكرەو و دەيدا بە ھاوپەيكەنى/
 نەو پۆژگارە، مەن مەندائىكى چاوكال بووم، لە بۆن و نىگای نادەمىزاد
 بيزار/ باوكم ناوى ژەنرالەكانى لە ناوى مەن چاكتەر دەزانى/ سەرگەردان
 بووم، جەزمدەكرد مامۆستاكانم لە جەھەنمدا بسووتين/ لە وانەكانى
 قوتابخانەدا... گەر ووم وشك بوو بۆ تۆزىك ناو و نازادى/ لە پۆلەكانى
 خويندندا، عەودائى راكردن بووم بە ژنر بارانەكانى پايزدا/ دەمويست

نافره تیک له ریگاکاندا بگری و پیمبلئ: توم خوشدهوئت/ هه موو پوژتیک
 ده چوومه قوتابخانه و تفتیک به نیو چاوانمه وه بوو، شه پازله یهک له سهر
 روومه تم/ نای لهو پوژه خوشانه، نهی هاوړئ پهریشان/ وامان دهرانی
 گهر فوو بکهینه دهمی یه کتر/ سنگمان وهکو سینهی کچان به زده بیته وه/
 هه زمانده کرد، نافره ت بین تا مراوییه خه مگینه کان ناو بدهین و متیله
 سپییه کان هه نخهین/ دهستان پریبوو له گول و هه ناسه مان پر بوو له
 خوشه ویستی/ له بهردهم دادگاکاندا هاوارمانکرد/ نیمه هاوړئ هه موو
 سوزانییه کانی جیهانین/ نیمه برای هه موو وینگهره و پیاوه ناموکانی
 جیهانین/ له سهر دیواری قوتابخانه کان نوسیمان/ نامانه وئت بزاین
 چوون پاره نه ژمیرین/ وانه یه کمان پینلین... فیری خوشه ویستیمان بکات/
 زمانیکمان فیریکه، بتوانین دئی کچه خه مگینه کانی پینخو شبکهین/
 وانه یه کمان بدهنی تا بتوانین له شه قامه کاندا سه مابکهین/ ناهه نگیکمان
 فیریکه، له ژیر تیشکی نه ستیره کاندا یه کتری پینگرینه نامیز/ سیو
 دابه شبکهین و پرته قال بکهینه دیاری/ قوتابخانه یه کمان بدهنی، ماچ
 و خوشه ویستی تیا هه دهغه نه بیئت/ هه دهغه نه بیئت کچان به جلکی
 کورته وه سه مابکهین/ رووتی نه بیته مایه ی شهرمه زاری و له نامیزگرتن
 نه بیته مایه ی سزا/ گووتمان چه رچه فی ناوړه شمان بدهنی/ با له سهر
 شه قامه کان رایخهین و دوو دوو له ژیر دره خته کاندا بخهوین/ گووتمان،
 گولاومان بدهنی، با بونی چلکنی هاوړئ خائینه کانمان له یادبچیتته وه/
 ماچی راسته قینه مان بدهنی، با ماچی ژه راوی دهستگیرانه بیوه فاکانمان
 له یادبچیتته وه/ دارستانی گه ووره گه وره مان بدهنی/ با له سهر دهقه ری
 نه م مردنه... بیانوی هه لگیرسانی نه م جهنگه بخوئینه وه/ بونی
 کوتره کان له سهر نه م دهقه ری یاداشته تو مارکهین/ گمه ی هیلانه کان
 له سهر کتیبی کوئی نه م رواقی گه لاریزانه بنوسینه وه... تا سیمای
 نه و دارانه هه رامو شبکهین که به هه ده مکانیانه وه به ستراینه وه/ رویاری

خوپ و سازگارمان بدهنئ/ با تامی نهو تالآوانه لهیادکهیین، که دایکه
دئرهقهکان کردویانه به گهروماندا/ گووتمان، مندائییمان بدهنهوه/
نهسپه دارینهکانی جارنمان بدهنهوه/ مهکه مژده و ماچ و شهقهشهقه
و گاگوئکیتمان بدهنهوه/ گریانی ته نهایی ناو بییشهکانی بیکه سیمان
بدهنهوه/ گوئی زیوینی سهر کلاو هوچهکانمان بدهنهوه/ دوعای چلکنی
سهر کراسه چهورهکانمان بدهنهوه/ هه موو شتییمان بو ئیوه... ته نیا...
ته نیا... بهک روژ، بهک روژی مندائییمان بدهنهوه.

A

نای لهو رۆژگارە خوڤانه، گه‌مییه‌ک بووم پڕ له‌ گه‌نم/ با‌ئ‌داره‌ ناوییه
 و‌ت‌له‌کان، ئ‌ییان‌خوارد‌م/ که‌شتییه‌کی ته‌نها بووم، تارمایی ده‌ریاوانه
 شه‌که‌ته‌کانم، سوارده‌کرد/ نه‌و ده‌ریاوانانه‌ی له‌ لافاوی گه‌رده‌لوول و
 خیانه‌ت‌دا خنکابوون/ که‌شتییه‌ک بووم، تارمایی ماسیگریکی پیر له‌سه‌ر
 د‌ئ‌م پیاسه‌یده‌کرد/ تو‌ره‌ په‌شیمانه‌کان، له‌سه‌ر سنگ‌م ده‌گریان/ ماسییه
 کو‌ژراوه‌کان شکاتیان له‌لا ده‌کرد‌م/ رۆیشت‌م و له‌ ناوه‌راستی ده‌ریا
 به‌رینه‌کان‌دا/ نه‌و دارستانانه‌م بین‌ی، له‌سه‌ر ر‌ووی زیوینی ناوه‌کان
 ر‌وابوون/ که‌شتییه‌ک بووم، به‌ نیگای ماندوو، ده‌ست و پ‌یتی خه‌وا‌ئ‌وه‌وه/
 له‌سه‌ر ر‌ووی ناوه‌کان گا‌گو‌ئ‌ک‌ئ‌یم ده‌کرد/ په‌ری ده‌ریاکان، نی‌وجاوانی گه‌رم
 و سو‌وتاویان ما‌چ‌کرد‌م/ متیلی چارۆکه‌که‌یان شتم و ر‌اره‌وه‌ تاریکه‌کانیان
 گس‌ک‌دام/ نه‌ست‌یره‌کان چ‌رام بوون و فریشت‌ه‌کان ق‌یبه‌له‌نام/ چ‌اوم لی‌ک‌ناو
 به‌ ناو ل‌ر‌فه‌ی ناوه‌کان‌دا تی‌یه‌ر‌یم/ وه‌ک کو‌یره‌کان رۆیشت‌م، تا شه‌پۆله
 د‌ئ‌نه‌رمه‌کان، ده‌ست‌ب‌گ‌رن/ له‌ گ‌ل‌ینه‌ شه‌رمه‌که‌م‌دا، نه‌و ماسیانهم شارده‌وه
 له‌ ترسی ناو هه‌‌له‌ات‌بوون/ دول‌ف‌ینه‌کان پاسه‌وانی خه‌ز‌نه‌ نه‌مره‌کانم بوون/

له ناو گه ده لووی رهنگ و دیمه نه ناوییه کاند/ گلینه به شادییه کی
 نه زه لی کرایه/ گریام بو نه وهی تاریکستانه کانی شادی بینم/ تا بینم
 له قووترین جیگای خوشیدا/ قریشکه ی چ ترسیک خوی حه شارداوه/ نه و
 دوورگانه ی وهک ناهرت له ناو ناوه کاند/ دانیشتبوون/ وهک پیره داناکان
 سهیری ناسویان ده کرد و بیربانه کرده وه گووتیان: نهی که شتی ماندوو
 و بینقهارار، له که ناره کاند/ بنوو/ گووتیان: وهره، نهی نه و مندانه ی
 مه که مژه ژهر اوویه کانت له دهمدایه و به دهم سهرابی ئوقیانووسه کانه وه
 پینده که نی/ وهره نهی نه و بیشکه وینه ی، تینوویتی بیابانه کان له
 گه رووتدایه/ که شتی چه ته کان، ده ستیان بو راوه شاندم و گووتیان:
 نهی به له می پر له خوشه ویستی، خه زنه کانی خۆتمان بدهری/ ره می
 نیگا کانی خۆتمان نیشانده/ رویشتم و نه و چه ته برسیبانه می،
 که چون نه خوش له ژیر دره ختی بیمارستانه کاند/ دهمرن/ له بورجی
 که شتییه کاند/ مردبوون/ خوانی پر له نیسکی ماسیم بینی/ وهک سفره ی
 دوا ی کاره ساته کان جیمابوو/ نه و پاسه وانانه ی له سهر سندوقه زیره کان
 برسیقی هه راسی لیبری بوون/ تپه ریم و بیهوده نیازم بوو، له گۆمه
 موگناتیسییه کانی خه یالدا ونبیم/ خورییه نازکه کانی سهراب به لیوی
 راسته قینه ماچمکه ن/ کیژه ناوییه کانی خه یال، به مه چه کی راسته قینه
 پیخه فی ده ریایم نیشاندن/ به ناو لره فی بیره می ناودا رویشتم و
 په ری خه مگینی سهر به ردی ئوقیانووسه کان لییانپرسیم/ نهی که شتی
 «به ختیار» که به و دله شاده وه بیباک چاوانت لیکناره و ده رویت/
 نه و ژن و پیاوه عاشقانه ت له یاده، له سهر به سته کانی تووه سهیری
 به ندهری ناواتیان ده کرد/ نهی بیره حم، تو له نیشتمانی هه لهاتی/
 رووباره کانی تووشی سیل بوو بوون و کیلنگه کانی تاعوونیان گرتبوو/
 له به ندهریک هه لهاتی، کیژه کانی له ئۆکه بوون و پیاوانی له بوهره ک/
 بو له و زموپانه نه وه ستای، که شادی به جوگه کانیدا راده بوورد/ گووتم:

نەى پەريىە خەمگىنەكان/ من بە ناو حەقىقەت و خەيالاتى تىپەرىم/
 بەلام ئەو عەردى نوميده، ئىره نىيە/ نە لە سەر زمويىيە و نە لەو ديو
 زمويىيەوه/ نە لە ئوقيانووسەكاندايە و نە لەو ديو ئوقيانووسەكانەوه/
 بىھودە كيۋەكانى ناو دەبرم/ پۇژگارنىك چارۋەكەم وەك كراسى شايى
 پىرىتى لە وينەى گول/ پۇژگارنىكىش وەك تەغزىبارەكان رەشپوشم/ پۇشتم
 و ئەو نەستىرانەم دىت كە لە سەرمدا ھەندەلەرزىن/ ئەو نەخوشانەم
 ھەلگرتەو، لە خەستەخانەى بەندەرمكانەو، توپىاندابوونە دەرياو/
 ئەو زىندانىانەم پەنادا، كە بە زنجىر و ديوارەكانەو ھەلھاتبوون/
 من كەشتى كارەساتى ئەم پۇژگارەم، خەوم بوو، ئازار نەھىتم/ من
 كۆيلەم بەم خاك و ئەستىرەيەو، نە دەتوانم ئىيەھ ئىيەم و نە دەتوانم
 بەجىيىيىلەم.

۹

ناى ئەو پۇژگارە خۆشانەى/ لەگەل پىنقەمبەرمكاندا مەست بووم و لە
 پىنخەفى خۆشەويستىدا/ لەگەل ئافرەتە داوئىپىسەكاندا نوشرمکرد/
 بەيانىان گۆنەگەنەم خەوتووكانەم خەبەر كەردەو و وەك ئاغايەكى دەرەق
 كىلگە نابوو تەكانەم سزادا/ ئىيوم دابوو دەست موغجىزەى ماچ و جەستەم
 دابوو دەست ئەفسونى خۆشەويستى/ دلم بۆ ئەو ئهينىيانە بوو والا نايت/
 پۇحم بۆ ئەو بايانە بوو كەس لە زمانىان تىناگات/ بەلام كاتىك
 بەناگاھاتمەو، دەبايە بە دەستكىشەو دەست بۆ ئەو مەمكە ساردانە
 بەرم/ لە زەمھەرىرى زستانە دوورەكانەو ھاتبوون وەك ئەو سەربازانەى بە
 كىلگە مین رىژكراوەكاندا دەرۆن/ بەترسەو دەستم بەسەر لەشە سپىيەكاندا
 ھىنا/ بەناگاھاتمەو و بىنىم عاشقم/ بۆيە لەسەر سوچەكاندا داواى

شوناسنامهی خوشه‌ویستیان لیکردم/ بینیم له کۆشکینکدام بومه‌له‌رمزکان
ویرانیانکردوو/ له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌کدام (با) خستۆتییه‌ گریان/ بینیم دئی
نیشتمانه‌که‌م به‌ قولاپی ماسیگره‌کانه‌وه‌یه و ناوچاوانی دارستانه‌کانی
له‌ دووربینی تهنه‌نگی راوکه‌ره‌کاندایه‌/ بینیم، له‌ نیشتمانیکدام مۆرفینی
داوه‌ له‌ ماسی و هه‌وره‌کان تا له‌ بنکی ده‌ریا و ئاسمانه‌کاندا بخه‌ون/
به‌ به‌رد سه‌ری گوئه‌کانی پانکردۆته‌وه‌ و خه‌نجه‌ری چه‌قاندۆته‌، دئی
نیرگس/ بینیم له‌ زه‌ویه‌کدام، زه‌هر ده‌رخواردی که‌نارییه‌کان ده‌دا و گوئی
زیرین ده‌دا له‌ بێشکه‌ی خائینه‌کان/ له‌ ولایتیکدام ده‌یه‌ویت چۆن هه‌ور
به‌ نیگای خوئینه‌وه‌، له‌ ئاسۆ دووره‌کاندا ده‌مریت/ چۆن کۆتر به‌گلینه‌ی
پر له‌ خۆله‌میشه‌وه‌ له‌ ناگره‌کاندا ده‌سووتی/ له‌ که‌ناره‌ دووره‌کاندا
به‌مرین و گلینه‌مان پریت له‌ له‌/ نیشتمانیک بوو، چاوی به‌ستینه‌وه‌ و
له‌ کێلگه‌ مین رۆژکراوه‌کاندا به‌ریداین/ ده‌ستی به‌ستینه‌وه‌ و بردینی بو
زۆرانبازی/ زنجیری خسته‌ پێمان و سه‌گه‌ ده‌ره‌کانی خسته‌ دوامان/ بۆیه
رۆشتم، تا له‌ ژیر لمی بیابانه‌کاندا بو سیبه‌ری پهنه‌مبه‌ره‌کان بگه‌ریم/
یه‌خه‌یانبگرم و پێیانبلیم، ئیدی ته‌واو رۆژگاری موعجیزه‌ به‌سه‌رچوو/ تا
ئه‌و گۆچانه‌ سیحریه‌ له‌ ده‌ستی «موسی» بستیتم و بیدم به‌ کوئریک،
که‌سی نییه‌، له‌ جه‌نجالی بازاره‌کاندا ده‌ستی‌بگریت/ خاچه‌که‌ی مه‌سیح
به‌ده‌مه‌ ده‌ست دارتاشینک، بیکاته‌ دارشع‌ق بو ئه‌و سه‌ریازانه‌ی جه‌نگ
هه‌ردوو قاچی ئیسه‌ندن/ به‌ «موحه‌مه‌د» بلیم کتیه‌به‌کانی کۆیکاته‌وه‌ و
بیت گوئی له‌ هه‌لچیه‌یه‌کان بگریت/ پێیانبلیم، ئه‌و رۆژگارانه‌ به‌سه‌رچوو،
که‌ ژبانمان به‌ ده‌ست خوا بوو/ ژبانمان ئیستاکێ به‌ ده‌ست سه‌رکرده‌ و
ده‌وله‌مه‌ند سۆزانییه‌کانه‌.

هاواره کانی ئەهریمەن

۱

نه‌وان له پرسه‌کاندا، ده‌ست ده‌نینه سه‌ر ده‌ست/ گه‌رده‌لووله پیره‌کانیش
له دارستان به‌که‌سانی ده‌گرین/ به‌نیوچاوانیکی سپییه‌وه وه‌کو بللور/
به‌نیو تیشک و روناکییه خواگرده‌کاندا ده‌گه‌رام/ ده‌م پریبوو له کوفر،
ده‌ستم پریبوو له خیانه‌ت/ ده‌موو نه‌ستیره‌یه‌ک کوشنده‌بوو، ده‌موو
کازیه‌یه‌کیش خویناوی/ تریفه به‌پنلوه ره‌نگینه‌کانییه‌وه تاووس بوو/
جوانیش رمیک بوو ژه‌راوی/ له که‌ناره پر له جادوو‌ه‌کانی خه‌ودا/ که
دل پریبوو له دوکه‌لی سپی سپی/ به‌یانیش وه‌کو قوتیه‌کی پر له زږ
خودا سه‌ریده‌کرده‌وه/ خوین وه‌کو تووی میخه‌ک له زمانم هه‌لده‌وه‌ری/
جیگای ده‌موو وشه‌یه‌ک برین بوو/ ده‌موو روانینیکیش سزا/ که‌چی بازنه
شینه‌کانی گرم به‌جینه‌هیشته/ مالاوام له تیغه برسییه‌کانی مردن نه‌کرد/
بوئه‌وه‌ی پاک وه‌ک نه‌ستیره‌کان برژیم.

نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی خوت له خوم و لیتیه‌ی رۆژگاره پیسه‌کان هه‌لکیشاوه/ تا
نهم پیاوکورانه نه‌تخۆن/ هینده وه‌کو بیجووه پاساریه برسییه‌کان ده‌مت بو
ناسمان هه‌لبری/ زگت پریبوو له ره‌شه‌با و توژی گه‌رده‌لووله ناوه‌خته‌کان/
دلته پریبوو له گلی زه‌رد/ له شکری خه‌واووی پادشا قه‌رزده‌کان به‌ته‌کتا
تیپه‌رین/ تکه‌ی خوین، وه‌کو تکه‌ی شیره‌که‌ی مندایی به‌لیویانه‌وه
بوو/ که‌ژاوه‌ی نه‌میره چاوشینه‌کان تیپه‌رین/ ده‌مت پریبوو له تیکه‌ی
سارد و له ناوی زۆنگاوه دووره‌کان/ ده‌تگوت: چهند جوانه، برینی
به‌نیوچاوانیه‌وه‌یه‌تی/ له‌سه‌ر نه‌سپینکه، پاساریه‌کان هیلانه‌یان له‌سه‌ر

پشتی کردوو/ لهو کیژانه دهروانیت، که له کیلگهکاندا خهوتوون/ بهلام نوپژی بو شکستی قارهمانه خهوتوووکان نهکرد/ وهک ههرزهکار، له پپش دهم چاخانهکاندا/ ملی بو که ژاوهکان درپژنه کرد.

ئه ی نهو پیاوهی له شهوی گولله باراندا قاجت به دیواره لهرزوکهکاندا دهکیشا/ تا ماویت، سیبه ریکی ته لخی له دهوری زوڭگای زیندان و قوتابخانهکان/ له دهوری نافرهتانی نهخووش و درهخته هه لقرچاوهکان.

٢

وهک چۆن په نجه دهخریته سهر کتیبهکانی قوتابخانه/ بیباک، دلم خسته سهر لهم نیزه خویناوییه/ خوشه وستم، ههزم له نازاریکی پایزییه/ ههزم لهو وهرزیه که درهختهکان له ژیر شهسته باراندا، ده لئی سوزانین له ژیر تافگهکان/ لهو وهرزدا (با) وهکو پیاویکی غه ریب، فیکه لیدهدات و ههریزهکان دهجوینیت/ لهو پوژانه، لهم پیاوه کورته بالایه/ وهکو نامهیهکی دلداری، وهکو به لگه نامهیهکی خیانهت، دهسووتینرا/ خونیش به گهردنییه وه دهتگوت ملوانکهی شاهانهیه/ ماچیش، وهکو گراوی بورکانهکان، له لیبیه وه قوئپیاندهدا/ به ترسه وه نیوچاوانی خسته سهر میزهکانی قوتابخانه و خهونیبینی/ دهیویست، چۆن توژی سهر جلی هاوریکانی دهته کینیت/ ههسرهت لهم دنیایه بته کینیت/ بهلام بهرامبهه به لهشکره تورپهکان/ بهرامبهه به نیمپراتوره چاو ناگره چه توونهکان/ پینج بهردی هه ئماقوو چه پکی گوئه گهنمی زپینی پیبوو/ هه ئفانه کهشی بهرگی دهفته رهکانی قوتابخانه و لبادی ته خته سهه کۆنهکان بوو.

۳

خۆشهويستم/ کاتیک په نجه وهکو تهرزی میوه کیویهکان درېژدهییت/ نیدی
چیدیکه ناتوانین، تهنه گهکان بگرین/ ناتوانین دوعا له دوژمنانمان
نه کهین و په نجه مان شوړنه بیتهوه/ هینده دهوانین له زیندانه کانماندا
پهل به دیوارهکاندا هلبدهین/ دهستم وهکو ملی بالندهکان درېژدهکهه/م
به لکو رېبواریک بیگریت/ هزار ساله هاوریهک نه یگرتووه/ چهند به
چهنده، له بهر میحراب و مائه سۆزانییهکاندا چاوه روانه/ نهوه دهستی
درېژی بهر حانوتهکانی قوتابخانهیه/ نهوه دهستی، نوشتاوهی ژیر زهبری
جه لادهکانه/ که نامه ی دپاوی دلداری فریده دایه نهو دیو دیوارهکانهوه/ له
شاییهکاندا سهرچۆپی هه لده سوران و له ته عزیدا ته زیجی ده خولاندهوه.
نهمانده زانی ژبان/ نهو شه مه نده قهری له شیفونی سهوز دروستبووه/
له سهر برسیتی و پاشماوهی فرمیسه کهکانی خوی دهروات... بو کوی ده چیت؟/
ده چیته گونده دوورهکان که زرکه کاله کی سهوز خلیوتهوه ناو دۆلهکان/
یان له ژیر هه تاوی چاوزهردی بیاباندا وهک بالداری برو سووتاو/ جنیو
به هه وره دوورهکان دهوات/ خۆشهويستم لهوئ پیتده نیم نهو هه ورانه
له ده ریاوه نه هاتوون/ نهوه دوکه ئی جگهری سۆزانییهکانی شاره/ نهوه
پشیلای سپی توپردراوه بو ناسمان/ لیعببوره، نهوه خاکی خۆشهويستی
نیمهیه/ نهی گهروک وهکو چاوی بزۆکی سیخورهکان.

۴

خۆشه‌ویستم/ وینه‌ی تفته‌نگه دیرینه‌کانم بۆ بنیره/ نه‌وه‌ک وینه‌ی
 دئاداران‌ی به‌ر سیبه‌ری دره‌خته‌کان/ وینه‌ی خه‌نجه‌ری خویناوی ناو برینم
 بۆ بنیره/ نه‌وه‌ک وینه‌ی سه‌یرانگا و ترومبیلله‌ دریزه‌کان/ وینه‌ی شوشه‌یه‌ک
 ژهر و لاشه‌یه‌کم بۆ بنیره/ نه‌وه‌ک وینه‌ی کوری قژزهر و کچه‌ شهبه
 به‌سه‌ره‌کان/ تا ده‌مرم... له‌به‌رده‌م کانیه‌ وشکه‌کاندا شه‌رمه‌زارم/ تا
 ده‌مرم ده‌ست به‌ سئگه‌وه‌ ده‌گرم بۆ تابووتی سوانکه‌ره‌کان/ تا ده‌مرم...
 وه‌کو فریشته‌ ده‌روانه‌ سۆزانییه‌کان، سویند به‌ مه‌مک و ئیویان ده‌خۆم/
 تا ده‌مرم... له‌ژێر زه‌بری نهم خیانه‌ته‌ پیروزه‌دا که له‌ کۆگا و کۆشکه
 پر له‌زه‌ته‌کانم کرد، ده‌نرکینم/ ده‌نرکینم و گۆرانی خویناویشم، وه‌ک
 جییی دز له‌ کیوه‌ به‌فرینه‌کاندا، به‌رزبۆته‌وه‌ تا ئاسمان.

۵

ئه‌وه‌ گه‌رده‌لووله‌ی وه‌کو سۆزانییه‌کی پیر ده‌پرخیئێ/ وه‌کو منداییکی
 چلکن به‌سه‌ر جۆگه‌له‌کاندا بازده‌دات/ پریتی له‌ په‌رۆی دراوی داپی‌ره
 نه‌خۆشه‌کان/ پریتی له‌ نیگای سه‌وزی سه‌ربازه‌ چاوبه‌خه‌وه‌کان/ تو
 بۆ په‌پووله‌ و نامه‌ی دراوی پیاوکه‌ژه‌کان ده‌گه‌رئیت/ بۆ فرمیسکی ژێر
 دره‌خته‌کان ده‌گه‌رئیت/ بۆ ده‌نگی پیی قافله‌ ونبووه‌کان ده‌گه‌رئیت/
 بروانه، له‌ چ سه‌عاتیکدا نهم نانومیدییه‌ وه‌کو کچه‌ چه‌توونه‌کان،
 ده‌نرکینیت/ نهم شیعه‌ به‌رامبه‌رانه، وه‌کو چاوی عاشقه‌کان/ که‌ی له‌

يه كترى گيرده بن/ نه م زهوييه بيهوشه وى وهك دهرگا داخراوه كان/ به دهست
و پى و سهر و سنگى خومان پياده كيشين، كهى بيدارده بيته وه/ پيى بلى،
كهى وهكو كه رويشكه كان راده چله كيت/ نه گهر بيدارنا بيته وه/ وهكو تلوره
به رده كان، فرميسكه كانم خلدكه مه وه ناو دوله كان/ نه و پيكه نينه لى
گهرووه پر لى خوينه كه مدا بو يادگار هه نمگرتبوو، تورپده ده م/ جلكه كانم
دهكه مه بهرى دزه رووته نه كانى زستان/ خوشه ويستيش، با وهكو نه سپيكي
توره/ لى دلما بسورپته وه و به سهر په رژين و ديواره كاندا بازبدا ت/
منيش ويقارى شيته داناكان لى به رده كه م/ نه گهر بيدارنا بيته وه با
پيى ملىت، چيبكه م، چيبكه م؟

۶

لى نهومه نزمه كاندا/ كه دز لى دهرگاوه ديى و ده چيت/ كه گويت لى
نركه لى نه خوشه چاوره شه كانه/ هاوړيم، ماچ پريتي لى ترس و له زه تى
مندا لانه/ لى نهومه به رزه كاندا/ كه وه رزه كان لى شوشه و دهسكيشى
ناوړيشم هه لى/ ماچ سارد و سر و بيى مانايه/ وهك دهنگى گولله دووره كان...
وهك هه ره سهينانى به رده لان/ نهى دوست، من سويندم به سنگى سوزانييه
هه ژاره كان خوارد/ تو سويندت به رهنگى چراى كوшке كان/ من سويندم
به مئيلى چلكنى سهر جينگاي نه خوشه كان خوارد/ تو به تاجى نه لايينى
پادشاكان/ من جينوم به باغچه لى گه و ره و جلكى جواندا/ تو به جهوشى
چكوله و گه داكان/ من لى بنكى زه مه ريرى زستاندا بووم/ تو لى كوшке
چهند قاته كان/ من پالتو شره كه م بو خورنا و ابوون بادمدا/ تو گول و
ماچت دهگرته پياوكوزه كان.

۷

لهو پۆژگارهدا، كه له بری وینهی یادگارەكان/ تەفەنگ و خەنجەری مستوو
 زێرین هەڵدەواسن/ مەروڤ وەكو بەلەمە شكستەكان لەسەر شۆستەكان
 نوڤەدەهینیت/ فرمیسك وەكو تۆز و شكە/ وەكو چۆن دڕكی بچوك له پەنجە
 دەردەهینری/ خۆشەویستی له دڵدا دەردەهینیم/ با بڕوات دزەنیگای
 هاوینانی سەربانەكان كۆبكاتەوه/ تەف و كۆكە و جێوی دایكە پیرەكان
 كۆبكاتەوه/ حەزی كچە سیازدە سالانەكان/ شەرەفی شكاو و فرمیسكی
 پیاو پیرە ریش سپییەكان كۆبكاتەوه/ با ترسی ئەو غونچانەم بۆ
 بگێڕیتەوه كه لەژێر زەبری قامچیدا گەشانەوه/ با باسی ئەو هەورانە
 بكات/ كه بە زەبری تەقی نێمە بارین/ دەستی ئەو قارەمانانەم بۆ
 بخوینیتەوه كه ئەشكەنجە خیانتی پێكردن/ یا وەكو دەستی ئەو له
 خواترسە له پەنجەرە كۆشكە بەرزەكانەوه دەروانی و دەپارێتەوه/
 بگری و ستایشی میهرەبانی یەزدان بكات/ بگری و بە خودا بلیت: وردە
 شوشە، لەسەر برۆمان نیشوووه/ پێمان له خۆی سووری دارستانەكاندا
 چەقیوه/ دەستمان له زنجیردایە و بەدەم تەلی ئازارەوه/ چەقۆ له جێیی
 لەشكرە شكستەكان و سیبەری باننە بەرزفەرەكان دەدەین.

۸

كە ی گۆنەمیخەكەكان، پێدەكات له فرمیسك و دەروات/ كە ی زین له
 پشتی ئەسپەكان دادەگریت و دەروات/ دێرەقیی وەك پەرۆیەکی سوور
 بەستووە بە نیوچاوانییەوه/ خۆشەویستیشی وەكو تەفەنگێکی شارداراوه له
 دڵدا هەلگرتوووه/ كە ی دەروات/ چۆن قوتابی خۆی له بن تەختەكاندا

وندهکات/ خوی له نابەینی پاشووی ئەسپەکاندا وندهکات/ وەکو کچانی ناو
چیرۆک، له شهوێکی گەردەلوولدا دیت و له شهوێکی گەردەلوولدا دەروات/
چاوانی پرن له وێنەی پیاوگۆژەکان/ دەستەکانی پرن له ئەنگوستیلە
دیاری سۆزانییەکان/ وەکو چۆن کچ وێنەی دەستگیرانەکانیان پیشانی
یەکدی دەدەن/ چۆن هەرزەکار سۆزانی پیشان هەرزەکار دەدات/ دیت و
چارەنوسی خۆمان پیشاندەداتەوه/ بۆبۆل و چلی درەختەکان نایترسینن،
له کونە پەپووەکان وەرزناپیشت/ کاتیکی وشە وەکو خۆنیکی نامۆ له دەمارە
ساردەکانیدا دەگرا/ کاتیکی تاشە سەهۆڵە خۆناوییەکان، لەسەر سینهی
بوون... خوشەویستە دیرینهکان بەجێیانەشت/ وشە، ئەو مەرھەمە سوورە
بوو/ کە وەک زمانی شەکەتی بانئەدەکان له برینهکانییەوه هاتبوووەدری/
لەسەر دوکەل و پەڕە کتییە زەردەکان/ وێنەی نادەمیزادە برسییەکان
و گیرفانە دراوەکانی کیشا بوو/ وێنەی ئەو پاسەوانانەی له تاریکیدا
جگەرە دادەگیرسینن/ وێنەی ئەو هیلانانەی لەبری بانئەدە پرن له پارە
دزراو/ وێنەی ئەو ئاسمانانەی لەبری ئەستێرە/ پرن له وێنەی پاکەت و
فرمیسکی بەرمو حەوا توێردراو.

۹

وەکو کۆتریک له گیرفانی منداڵاندا بمریت، دەمرین/ وەکو هەژرە
لەژر تایی ترۆمبیلەکاندا بمریت، دەمرین/ وەکو لادییەکی چاوکال
بەسەر زەمبیلە پۆشەکانەوه بمریت، دەمرین/ هاوڕیم، وەکو کلاوی
ئەو دزانەی لەبەر پەنجەرەکاندا جێدەمینیت، لەبەر پەنجەرەکانی
چاوەروانییدا جێدەمینین/ وەک ئەو پەپوولە مردوانە/ له نابەینی
دەفتەرەکاندا جێدەمینیت، جێدەمینین/ وەک پەیکەری ئەسپێکی توپە،
دەستمان بەرزکردۆتەوه و گۆلە وێڵەکان دەمانپێکن/ لەبری تف، گریان

له لیومانه وه دیته خواری/ برومان وه کو نالای ولاته که مان با دهینیت
و با دهیبات/ بهو خوینهی له پوله کانی خویندندا، به مندائی له
لووتمانه وه پڑا/ گوتمان له سهر دهسته سهره سپیبه کان کیشا/ خهتی راست
و چه پمان به سهر نیوچاوانی خوماندا هینا و گریاین/ وهک پشیله، له
تونی رهشی دوکه لکیشه کان بیته ده ری، لهو رۆزگارانه هاتینه ده ری/ له
جهنجائی شه قامه کاندا/ به دوای لیسه و دره مه دیینه کاندا دهستان
له که مری پیریژنه چه میوه کان دها/ به دوای زین و ملوانکه ی مرواریدا
سهرمان به سهر سینهی نافره تاندا شوږده کرده وه/ له ههنگای پیره کاندا
به دوای رۆزانی سوارچاکی و راوشکاردا گه رایین/ له سهیرانگا کاندا
نه لقه ی له یاد چوو وه دهستی بیوه ژنه کانمان دیته وه/ بهو نه لقه یه وه
گونا هیانده کرد/ بهو نه لقه یه وه دهستان به سهر پیاوانی تردا دهینا/
چۆن پیاوه نیفلیجه کان، په نجه ی پیمان ده جوئینن/ دره خته پیره کانیش
ره که کانیان ده جولاند و هه زیان له درباربوون ده کرد/ له گۆرستانه کان،
سه ریۆشی رهشی کچه عاشقه کانمان بینی له سهر گۆره کان به جیمابوو/
دهمانزانی نیمه ش جیده مینین. له ژنر کورسی ترومبیله کانی سه فهدا/
جانتای به جیمامان بینیه وه، پریوو له جلی ژنانه و بیزاری و
عهتری بۆنخۆش/ دهمانزانی نیمه ش، رۆژیک له سهر کورسی چاخانه کان
به مردووی جیده مینین/ رۆژیک له بهر کتیبخانه کاندا به مردووی
جیده مینین/ وهکو نهو پاساریه خنکاوانه ی ده که ونه بهر جوگه کان ناو
دهمان بات/ وهکو که رویشکی کوژراو له بنکی بهر چنه کاندا، ده کوژرین و
له بنکی تابووته کاندا، جنیو به کۆشکه بهرزه کان ددهین/ هه زمانده کرد
بهو بروا ناویشمینه وه/ نهک له پیشدم په نجه ره چلکنه کاندا/ به لکو
له پیشدم دارستانه کاندا بمرین و هریشکه ی جهنگاوه ره توپه کان له
گهروماندا بیت/ کاتیک وشه، وهکو نهو کرمه سهوزانه له سهر کاشی
کۆشکه کان، دین و دهچن/ به سهر زمانماندا، ده هاو دهچوو/ دلمان پریوو

له به فری خویناوی زستان/ خهونمان، بهو رۆزگارانهوه دهبینی/ که
تۆزی سوارچاکهکان له گهرووماندا بوو/ که دهنگی پیتی نه سپهکان،
پۆله بائندهی بیابانی رادهچلهکان/ نیستاش بریسکهی تهنه گهکانیان،
له ناوچاوانماندا دهگری.

هاوریم... نهوان خهونیان به پهرداخى پر له مروارییهوه دهبینی/ نیمه
شوشه پر له فرمیسکمان لایه/ نهوان خهونیان بهو رۆزگارانهوه دهبینی
که پریتی له ههلههه و تریقهی پادشایانه/ نیمهش گهروومان وهکو
گهرووی ماسیه کوژراوهکان پر له خوین/ وهکو نهو کوژراوانه، دهکهون
به سهر لیواری په نچه ره ی بائه خانهکاندا/ له لیواری کاره ساتهکاندا
کهوتووین و جنیو وهکو پلپله به زمانماندا هاتۆته خوار/ له رۆزگاره
نانومیدهکاندا کاتیگ لیومان وهکو گه لای درهختهکان هه لده لهرزی،
زمانمان وهکو دهستی کهفته کاران پر بوو له رهگی پیری/ ددانمان وهکو
لوولهی تهنه گهکان ژهنگاوی بوو/ بیرمان له ماچ و چریه پر له
خۆشهویستی دهکردهوه/ نهو رۆژانه، تهنه گ و تۆپه دیرینهکانمان به
باران دهشت/ خوینمان دهکرده مه تاره کانهوه/ وهکو چۆن تفی خویناوی له
تویی دهسته سه رهکاندا هه لده گیریت/ دله خویناوییهکانمان فریدا بووه نیو
نهو جلکه خاکییانهوه/ هه زمان به بارانیگ دهکرد به سهر گونا ههکانماندا
بباریت و نیدی به زیندوی سه ربخهینه سهر تابووتهکانمان/ نیدی دهست
له گوڵ نه دهین و بهرین/ به لام نه فسوس، دهیت له ساتی مردنیشدا/
سه ره نوی دهستان له سهر تهنه گهکانمان بیت... نه با جاریکی دیکه،
دوو باره بهمانکوژنهوه.

۱۰

کاتیک له شه قامه سارده کاندا، نهو خه نجه رانه ده فروشن/ که تامی
سینه ی نادمیزادیان کردوه/ نهو نیزانه ده فروشن که له پوژانی جهنگ و
برسیتیدا، مندائی سهر بیشکه کان مژیویانن/ جه زده کهم وهکو بروسکه کان
بشریخنم/ به لام کاتیک قور و لیتهی باراناوه کان ده کن به رووماندا/
باسی ناشیرینی ده موچاو و بالامان ده کن/ هه ست به شانازی ده کهم/
نیمه تفده کهینه سهر مه رمه ری کوشکه کان/ دهسته چه وره کانمان به
پهرده ناویشمییه کان ده سرین/ به پیلاوه قوراوییه کانمانه وه، به سهر
هه رشه رهنگینه کاندا هه نگاو ده نیین/ به نوکی پیلاوه کانمان له گولدانی
زیرین و تاجی پادشاکان هه لده دین/ وینه ی ده موچاوه ناشیرینه کانمان
له پیش جامخانه کاندا به گه وره یی هه لده واسین/ داینه میت له ژیر
کوشک و ترومیله کاندا داده گیرسینین/ نازیزان، نیمه پیوسته به
خوین و حه قیقه ت هسه بکهین/ پیوسته به خه نجه ر و شیعر بدوینن/
پیوسته، له که لاوه کان بیینه ده ری و وهکو کچان، شه رمنه کهین/ وهک
منداله کوتر بازه کان بازیدهینه نهو دیو دیواری کوشکه کان و له پیخه هه
نهرمه کانیاکاندا سهریانبرین.

۱۱

خوشه ویستم. چه ند بیوه فایت/ هه ناسه ی سوور و برو خوتناوییه کانی
منت له ییاد نییه/ به یداخ ی نهو که شتیانته له ییاد نییه که له پایزدا
دهمانسووتان و دهمانگووت/ نیدی چیدیکه کوچ ناکهین/ بو تو بوو نه ی

خۆشەويستم، بۆ تۆ/ وەكو سەرخۆشیک، سەمامدەکرد/ بۆ تۆ بوو ئەژنر
 سێبەری منارەکاندا پارەم دەژمارد/ بۆ تۆ بوو، بۆ ئەو قەژە ئالۆزکاوەی
 تۆ بوو، وەكو جەنگاوەرە دڵسۆزەکان بە پێی پەتی/ بەنیو زۆنگاو
 و پێدەشتە درکاویەکاندا دەپۆیشتەم/ بە قاچ یاریم ئەگەڵ ماسی و
 قەزائ و کیسە ئە پیرەکاندا دەکرد/ برسێتر لە گورگە ھارەکانی زستان
 دەملوراند/ خۆشەويستم، ئیستاکەش بۆنی ئەو نێرگزانە لە پووم دیت،
 کە ئەگەڵیاندا خەوتووم/ ئیستاش ئەو درکانە لە بیابان چەقیونەتە
 جەستەمەو لە پوومەت و نیوچاواندا ماونەتەو/ ئیستاش ئەو ئاسکانە
 خەونم پێو دەبینن/ کە لە دارستانەکان دەگریان و من فرمیسکەکانم بە
 پشتی دەستم بۆ سڕین/ ئەو تۆ، کە خۆشەدەویم... ئەو دەرەق/ ئەو
 پۆزانە لە کە دەنگم وەكو دەنگی پۆلیسی بەر زیندانەکانی ئیھات؟/ رەنگم
 وەكو رەنگی کەشتییەوانە پیرەکانی ئیھات؟/ کە ناوی بەرد و جۆگە لە
 و دارستانەکانم ئەیادچوووە؟/ ئەو کاتە لە زگەخشی خۆم دەگەییەنمە
 تابووتەکەم/ ئەو کاتە خواش دەرگای دنیا کە لە خۆم ئێدادهات/ زەویش
 تەرەمەکەم ناگریتە خۆی/ ناخ، ئەو خۆشەويستم/ ئەو دەمانەش، مەگەر
 تەنیا من بزانم/ چەند ئەستەمە، مەرقە لە دۆزەخیش دەربەدەرییت.

١٢

خۆشەويستم، لێوی خۆمانمان داخکرد، بۆ ئەوێ یەکتەر ماچ نەکەین/
 سەری پەنجەکانمان وەكو سەر تەرزێ میووەکان لێکردەو/ تا دەست لە
 یەکتەری نەدەین/ بێر لە چ عەشقی بکەمەو/ چۆن ژنە لادییەکان
 مەمکە چرچەکانیان، بەسەر دەمی بێرەکاندا شۆردەکەنەو/ ولاتەکەم،
 نوولە لە تەنگەکە لە شۆرکردۆتەو نێو دەمم/ بێر لە چ پاموسانیگ

بکه مه وه و په نجه م وهکو ناغزه جگه ره کان کورتبوتوه/ زمانم وهکو
 زمانی پاساریه کان تا بیت بچوک ده بیته وه/ خه مگینم وهکو تاوسیکی
 سپی، خه مگینم وهکو کچیکی قژ زرد/ له سهر نهو پیپیلکانانه ی که پرتی
 له تف و پاشماوه ی با و پوشی وهریو، داده نیشیتین/ وهکو سه ربازه
 قژ ره شه دوور خراوه کان له ژیر پرده کاندا خومان دهشت/ وهکو دیل له قه لا
 دیرینه کاندا/ سهرمان دهنایه په نجه ره کانه وه/ دهمانروانییه باند هکان و
 باسما ن له ته پوتوزی جهنگه دیرینه کان و کارت ی زهردی جه ژنه پیروژه کان
 ده کرد/ به ده ستوخه ته، باریکه ره شه که مان/ ناوی خومانمان له نیوچاوان
 و گهردن و زگی یه کتری ده نوی/ له سهرما و نه خوشی و دزه ناوه خته کان
 نه ده ترساین/ چه قو ختوکه ی ناو زگمانی دما/ چون ناو له بیر هکاندا
 ده بیه ستیت/ دلمان، وهکو دلی بانداره کوژراوه کان به ستبووی/ گولاوی
 باغچه کانمان ده کرد به برینه کانمانه وه/ له م دنیا ره شپوش و رهنگ
 زهرده دا/ له و گولدانه بچوکانه ده چووین که له سهر تاقی مانه هه ژاره کان
 داده نریت/ له کاتی وهرزیشدا/ مستیله مان فریده دایه بنی په رداخه کان/
 ناوینه مان به چلی دره خته کاندا هه لده واسی و له تورهی خومانمان
 ده روانی/ ناواتمان بو نهو رۆژانه ده خواست/ که بابو له ی هیلکه مان له
 بنکی نه خته کانی قوتا بخانه دا ده شارده وه قواغی گولله مان ده کرد به
 ملوانکه

خوشه ویستم، هه زده که م وهکو نهو سوارچاکانه بمرین/ که له هه رده
 هه زار به هه زاره کانه وه به رده بڼه وه/ بمرین و جانتا که ی پشتمان پریت
 له نه خشی خه زنه نه دوزراوه کان/ پریت له گه لای پایزی نیشتمان/
 هه زده که م به سهر نهو نه سپانه وه بمرین که ناله کانیا ن له ناتونی
 تاجی شاژنه کانه/ بمرین و یه ک دلپ خونی بچوک به ناوچاوانمانه وه
 بیت/ بمرین و پرچه سپیه دریزه کانمان له سهر جه سته ره شه کانمان
 وهک نه لماس بدره وشیتته وه/ گول چون له رۆژانی شهر و شور و هاتوچو

قه دهغه كردندا/ له جامخانه ي دوكانداره كاندا سيس ده بېت/ په نجه مان به سهر نه ژنوكانه وه سيس بوو بېت/ بمرين و شه تله خوتناو بيه كاني دايكمان له گيرفانماندا بېت/ دلي بچكوله ي خوشكه كانمان، له سنگماندا بېت/ ده مان پر بېت، له تكه ي فرميسكي مندالي گرياو/ بمرين و گويمان پر بېت له تكه و نهي باراناو.

۱۳

بياو كوژه كان له زستان يكي ديكه دا، دووباره دهغه رېنه وه/ نه ك له كاغه ز و شوشه خنجيله كاندا/ به تكو له لووله ي تفه نكه كاندا تووي ميخه ك دهيننه وه/ دووباره دهغه رېنه وه/ دهسكي تفه نكه كانيان پرېتي له وينه ي ماسي، بهري دهستيان پرېتي له ناوېشاني زورداره كان/ وينه ي دهسگيرانه روو ته كانيان له سهر كراسه كانيان كېشاوه/ چوڼ پم له سهر دل دهچه قيت/ له بهردهم ماله كانماندا دهچه قن/ بنكي هر ددانيكيان دهريايه ك برسيتي تيايه/ ژماره ي ته له فوني سوزانييه كانيان له سهر ناوچاوانيان نوسيووه/ ده موچاويان وه كو ژر بالي بالنده كان پرېتي له خالي رهش/ وهك ميرووله به ديواي ناپارتمان و كوشكه كاندا هه لده زنين/ په ت له كه ميري مناره كان گيرده كهن و مانگي نالتوني گومره زه كان بو سوزانييه پيره كان فرېددمن/ دهغه رېنه وه و رهنكي جانتا كانيان له ژر باراندا كالبو ته وه/ ده ياني بېنين... قتيلي نارنجوكه كانيان له مهچه كيانه وه نالاندووه/ بوني نازادي و تينو تيان ليه لده ست/ له سهر ميژه درېره گرانبه هاكان داده نيشن/ له مه سينه ي ورشه دار و په رداخي كريستالدا دهخونه وه/ نه وان له بري بوډره، توزو خو لي نيشتمان يان ده كرد به مندا له كان يانه وه/ به ددان ناوكي مندا له كان يان ده بري/ له شهوي زاوايه تيدا، فرميسكي

خویشی له چاویاندا بوو/ به خه نجه رگری ناهه کی خانمانیان ده کردهوه/ ده گه رینه وه و گیرفانیان پریتی له نوکه و دهسته سری خویناوی/ به لام چوئن ناوینه له بوومه له رزمکاندا درزده بات، دلیان له هه سه رتدا شکاوه/ چوئن پیوانی نامو له شهسته بارانه کاندا/ له ژیر سیله کاندا دموهستن/ له بهردهم نانومییدا دموهستن و چاویان لهو پاشه پوژه بریوه که وهکو رابوردووی پیاوکوژه کان پریتی له خه نجه ر و گولله.

۱۴

دهرۆم و جینه نجه م له سه ر قورنانه توژاوییه کان به جیمه وه/ دهرۆم و چوئن بت له شه وان له په رستگا دوورمکاندا جیده مینیت/ سییه ره که م له زیندانه کاندا به جیمه وه/ دلم وهکو زهنگیکی خویناوی به خوینی باندنمکان/ لهو شه وگاره دریزانه دا لیدمدا/ وهکو نهو پیرمه میردانه ی له تابوته کانیاندا به ناگادینه وه و به سه رسامی داده نیشن/ له نیو به له مه شکسته کاندا داده نیشم/ به قامچی دریزی جه لادمه کانه وه/ وه پرزم له وهی فه رمان بو دۆلفینه کان ده رکه م به دمورمدا سه مابکه ن/ وه پرزم له وهی به م قامچییه خویناوییه/ ره وه ماسییه کان، به ره وه که نار ناراسته که م/ بیپرستترم له وهی نهو باندنانه ده رکه م، که ده نووک له سه ر دلم دمدن/ چوئن ته خته ره شه کانی جاران خانه خانه دابه شه ده کرا/ ناوا دلم له نیوان پیاوخراپاندا دابه شبووه/ چوئن نیشتیمان نیستا له نیوان گونا به باراندا دابه شبووه/ دلم له نیوان گریان و پیکه نیندا دابه شبووه.

گهرا نه وه

۱

كەي گۆرى ھاورىكانمان ھەئەدەينەو/ بۆنى زستانە دىرينەكان دەكەين/
 سىبەرى قامچىيە شىنەكان دەيىنەو/ دەمانەوئىت... ماچى كچە چاۋ
 شىنەكان لەسەر گۆنايان بدزىن و بينىن بە روومەتمانەو/ دەمانەوئىت...
 مېخەكى سەر گۆرەكانيان بدزىن و لە باغچەكاندا بېروئىن/ خەنجەرى
 بەجىماۋ دەستيان دەريئىن و تورىدەينە رووبارەكانەو/ تارمايىيە
 زەردەكەي نەھرىمەن، رابگرىن و سەبارەت بە گوناھەكانيان پرسیاربەكەين/
 لەو فرىشتانە پېرسىن، كە ۋەكو كىژە بىخەمەكان/ لە دالانەكانى مردندا
 دىن و دەپۇن/ تا پېرسىن چەندجار خىانەتيان ئىكردوين و چەندجار
 لەسەر جىگای دەستگىرانەكانمان خەوتوون/ چەند جار لەسەر گۆرەكانمان
 پىكەنيون/ چەند جار لەگەل دئارەكانمان رۆشتون/ كەي گۆرى
 دۆستەكانمان ھەئەدەينەو پى بە تارمايىيەكانياندا بکەين/ لە شەۋى
 رووتى و كرئوودا/ گلىنە سىيىيەكانيان بفرئىن و ھژرە زەردەكانيان...
 بە گوارە و نەنگوستىلە بگۆرىنەو/ ئىيانپېرسىن، كەي بىئارەدەبنەو؟/
 چىرۆكى برسىتى سائە چلكنەكانيان بۆ باسبەكەين/ نەو شىعرانەيان
 بۆ بخوئىنەو كە لەسەر دەستى خەنجەر و دەمى شمشىر و لوولەي
 تەفەنگەكان نوسراون/ نەو گۆرانىيانەيان بۆ بلىئىن پىساۋە زمانپراۋەكان
 گووتوويانن/ باسى جوانى دەموچاۋى كىژۆلەكانيان بۆ بکەين/ باسى بۆنى
 چلكنى جەلەكانمان/ تا بلىئىن خوئ لەسەر تاتەشۆرەكان پزراۋە و مار لە
 تابووتەكاندا پەپكىخواردو/ پىيانبلىئىن، نامانەوئىت بمرىن/ چونكى نىو
 گۆر، ۋەك ژوورى ئوتىلە چلكنەكان پىرە لە سۆزانى و غەم/ ۋەكو يارى

مندالانی قوتا بخانه پره له جینو/ پره له گفهی با و سینبهری بالندهی مردوو/ پره له و زهنگانهی له ناکاو بیدارمانده که نه وه/ له و جادوگه رانهی گر له ده میانه وه دیته ده ری/ نامانه ویت بمرین... ده مانه ویت ته پوتوژی نیو نیسکه کانمان پاکیکه ینه وه/ به ده سته سره که ی مندالی لکه ی برسیتی له هه ناومان بسرین/ چون به نوکی چه قو گولله له دل دهرده هیت ریت، ترس له روجمان دهر بهیت رین/ دوا ی نه و خانمانه بکه وین/ که وینه ی برا کوژراوه کانیان له ملیاندا یه، بازنی دۆسته ده و ته مه نده کانیان له ده ستیاندا یه/ نامانه ویت بمرین... ده مانه ویت گوئی رهش به یه خه سپیه کانماندا بدروین/ چونکه هیتا خونی رهشی دوتنی به سهر پاکی نه مرؤمانه وه یه/ سهیر که ن نیستاش ده سگیرانه چکوله کانمان، له ژیر کورسییه کاندا ده خه ون/ پاپوره خوناویه کانمان پاشه و پاش به ره و قوولایی دهریاکان ده گهرینه وه/ شه مه نده فهره تورده کانمان به خیرایی به ره و سه رده مه دیرینه کان سه ری خویان هه لده گرن.

٢

که ی هاوپی مردوو ده کانمان بیدارده بنه وه/ نه و هاوپیانه ی ده موچاویان له گوئی ته ری جوگه له کاندا نوقمه ده کرد/ له سهر شوسته کان ده وه ستان، ده تگوت گهرده به رزه کانیان به تیغ سپاردوه/ نیوچاوانیان به و نیزانه سپاردوه که بارانیا ن لیده تکا/ خوتنیکی گهرمی سپی به ده مارده کانیا ندا ده گه را و دهرژایه ژیر کیلگه کانه وه/ ده خه وتن و قره خاوه که یان له سهر به رده کان په خشده بووه وه/ مانگ چون له گو مه مه نگه کاندا دهرده که ویت، له نیوچاوانیا ندا دهرده وشایه وه/ روناکی و تاریکی وه کو په پووله له سهر لیویان هه لده فرین/ نه و لیوانه ی تامی تیشک و تاریکیان کردبوو/

دهیانزانی با له‌کویوه هه‌لده‌کات و به‌فر له چ ساتیکدا ده‌باریت/ بیاکیش گوتیکی سوور بوو، له گیرفانیاندا پوا بوو/ قه‌ره‌جی ئاورنگای بوو، له دارستانه‌کاندا به پووتی ئاگریده‌کرده‌وه/ فرمیسکیان وه‌کو هه‌نگونی ر‌ه‌ش به‌سه‌ر گه‌لای وشک و ناوی جوگه‌کاندا ده‌رژا/ مو‌رووه‌کانی مه‌چه‌کیان، ر‌ژا‌بووه خونی نیچیره‌کانه‌وه/ مه‌رگیش له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه چاوهرینه‌کردن/ به ده‌نگیکی خویناوی کز گ‌ورانیان ده‌گ‌ووت/ له‌ژ‌یر دره‌خته‌کاندا خ‌ویان وشکده‌کرده‌وه و ده‌گریان/ مؤمیان له‌سه‌ر هه‌موو چله‌کانی دارستان داده‌گیرسان و ده‌گریان/ هه‌وره ر‌ت‌بواره‌کانیان ده‌ژ‌مارد و له‌سه‌ر مه‌مکی کیز‌ۆ‌له خه‌وت‌وووه‌کان ده‌یاننوسی/ له‌سه‌ر نه‌و لی‌وه ناسکانه ده‌یاننوسی که فوو له چراکان ده‌که‌ن/ نی‌و‌چاوانیان پ‌ر‌بوو له چ‌لک و برینی سه‌وز/ هی‌نده چاویان به شوشه‌ی دوورینه‌کانه‌وه نووساند بوو، بر‌ژ‌انگه‌کانیان هه‌ئ‌وه‌ری‌بوو/ هی‌نده، له درزی زیندانه‌کانه‌وه هه‌ویان هه‌ئ‌م‌ر‌بوو لی‌ویان شین هه‌ئ‌گه‌رابوو

هاوریکانمان/ نه‌و هاورنیانه‌ی گه‌لا به‌سه‌ر شانیا‌ندا ده‌باریت/ که‌ی بیدارده‌بنه‌وه/ که‌ی ده‌ستمان ده‌نیینه ژ‌یر پ‌وومه‌تیان و هه‌تاو وه‌ک شله‌یه‌کی زه‌رد ده‌ر‌ژ‌یت‌ه چنگمانه‌وه/ که‌ی ده‌ستمان ده‌نیینه به‌ر هه‌ناسه‌کانیان و نازار وه‌ک هه‌ئ‌م‌یک‌ی ر‌ه‌ش له‌سه‌ر په‌نجه‌کانمان ده‌نیش/ نه‌وان بوون به‌د‌وای کچی د‌ئ‌نه‌رم و دایکی کوژراوه‌کاندا ده‌ستیان به کیسه‌ی به‌خ‌ت‌گ‌ره‌وه‌کاندا ده‌کرد/ له‌بری بوک، له‌جه‌ژ‌نه گه‌وره‌کاندا/ به‌رگی ره‌نگینیان ده‌کرده به‌ری دره‌خته‌کان و ته‌نهایی خ‌ویان پ‌یده‌کوشت/ له‌ژ‌یر چرا ک‌زه زه‌رده‌کاندا/ نه‌خ‌شه‌ی نه‌م زه‌مینه‌یان والا‌ده‌کرد/ ب‌ۆ نیشتمانی‌ک ده‌گه‌ران له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌یدا ب‌گ‌ری‌ن و فرمیسکه‌کانیان نه‌بیته هه‌ئ‌م/ له‌ژ‌یر دره‌خته‌کانیدا، فیشه‌ک وه‌ک گه‌نم هه‌ئ‌نه‌درایینه‌وه/ بال‌ی په‌پ‌ووله وه‌کو گوئه‌باغه وه‌ری‌وه‌کان نه‌ر‌ژ‌ابیته سه‌ر زه‌وی/ نیشتمانی‌ک که‌س پ‌ی‌وستی به‌ ناوینه و جوانی نه‌بی‌ت/ دی‌وار بو‌ویته خه‌ونیکی

دیرین، زنجیر بوویته نه فسانه یه کی نه بیستراو/ شه و چیرۆکی مندان و
پایز ته نیا له دهفته ری یادگاری پیره کانداییت

۳

کهی دهگه رینه وه/ په شیمانی کۆرپه یه کی مردوو له سهر کۆشیان/ تفه تگینکی
پیره له سهر نه ژنیان/ چاویانبریوه ته، پاشماوهی له و مؤمانه ی له شه وه
تاریکه کاندای، له سهر دهستیان هه لیانده کرد/ چاویانبریوه ته، ناخی پر
له ته می مهرگ/ که زمان تیا ره شبۆته وه و نیوچاوان وه که هه سانی
لیهاتوو/ بیوه فایش چرۆیه کی ره شه و له بيشکه که وه نراوه ته سهر دنیان/
دهگه رینه وه و وینه ی خوشکه بچکۆله کانیان له لیواری سهنگه ره کاندای
به جیماوه/ وه که گوئی سیسی سهر کورسی باغچه کان/ کاسکینه کانیان له سهر
بهستی پرده کان جیده هیلن/ دینه وه و چیرۆکی له و ژۆنگاوانه باسده که ن
که به لاشه ی بالدارى مردوو... خنکای سهر ناوکه وتوو داپۆشراون/
دینه وه و له کوختیکی به جیماودا دهمرن/ که تیتیدا شه ونم له سهر بهرگی
کتیبه کان نیشتوو و په رداخه کان پرن له په پووله پایزه/ ناگه رینه وه
ژیر گلۆپی زهردی شه قامه کان تا بای شه وگار... په نجه کانیان به زینى
و گوته باغ و کزه ی پوشه لان بدات به سهر سنگیاندا/ نه وان ده یانه ویت
بژین و خوینی کۆتره کۆژراوه کان برژیت به سهر پوومه تیاندا/ له جهنگه
که وره کاندای گیرفانه کانیان پر بکه ن له تالانى... نه لقه ی په نجه ی
سهر بازه کۆژراوه کان داکه نن/ له سهر ته پۆلکه کان رابوه ستن و سینه ریان
به نه ندازه ی بیابان درێژ بویتته وه/ دهگه رینه وه... تا په نجه بنینه خوینی
شه هیده کانه وه/ له ژیر په یکه ری باغچه کاندای یادگاری رۆژه ساردوسره کان

بنوسن/ بهدم ژيانه وه بگړين و پيښه نن/ دهگه پړنه وه و زستانان له سهر
کورسی باغچه کان دهنوون و دهستیان پرده بیټ له تهرزه/ قژیان تا
دهگاته زموی درېژده بیټ/ دهنوون و بیدارنابنه وه/ وهرزه رهنگاوره ننگه کان
دهړون... جهنگه خوتینه کان دهړون... سهردهمه به فرینه کان دهړون/ به لام
نهوان بیدارنابنه وه/ کویله یه تی تیده په ریت، نازادی وهک یاری لیدیت/
به لام نه هسوس هه تاکو کوټایی گهردون/ جاریکی دی لهو خه وه نه به دییه
هه لئاسنه وه...

٤

دین و شورش له دهماره کانیا ندا وهک غونچه دهگه شیتنه وه/ نهوان نه سپه
پیره کانیاں کوشت و وینه ی چاویان له سهر گه لای شو په بییه کان و بهری
دهستیان دروستکرد/ نهی عه شق، توش نه ستیره یه کی زهره بویت/ له
که نار جوگه له کانداهه تبیین.../ کاتیک کچه قژدریژه بیرهمه کان
پوویان لیوه ده گیلان، سهری توین ده کرد/ کاتیک له سهر نهو پردانه،
خوینی جهرده کوژراوه کانی پایزیان دهرییه وه/ تو... دارستانه چره کانت
بیرخستنه وه/ لهوئ بونی بارووتی به جیماوی راوکه ره کانیاں کرد/ بونی
نهو نافرته کیولانه یان کرد، که قژیان تاکو سهر نه ژنو درېژبووه/
بونی خوینی نهو مروقه سهر پر اوانه یان کرد... سهره وخوار به چلی
دره خته کانداهه لئاسرابوون/ له شهوه سارده کانداهه ستیان کرد/ دوو
لیوی گهرم نییه نیوچاوانیاں ماچیکات/ دوو لیوی ناسک له خهویان
بیدارناکاته وه/ نهوان تهنه ننگه کانیاں به سهر دهریا به رینه کانداهه قاند
و داویان له که شتییه دووره کان کرد... بیانگه نن/ بو دوورگه یهک

دهگه پان... تریفه وهک تکهی ناو له دره خته کانیه وه برژیت/ وینهی په پووله، له سهر سنگی سپی بالداره کان کیشرایت/ بونی خه مگینی زهرده پهړ له جوگه کانه وه هه بست/ میژوو له وی به له میکی زهرده وو، پرېوو له که ناری کوژاو/ پرېوو له و کچولانه ی مه میکان وهک گلوپی به نده ره کان، ده کوژانه وه و داده گیرسان/ پرېوو له و شمشیرانه ی، وهک دم و لیوی خه و تووه کان میش له کیلانیان نیشتبوو/ زهوییه ک، شادی و گریان تیا تیکه ن بوو بوو/ جوانی وهک ناگر له ره گه کانیدا ده گه را/ کینه وهک خه و له چاویدا ده سوپایه وه/ نیدی له وی هه لا بوخواه کانی نیشتمان نابینینه وه/ به له می تا کو ته نیای ماسیگره خه مگینه کان نابینینه وه/ کچی ناموی ناو شه مهنده فهره خه و تووه کان نابینینه وه/ نیدی، نیدی، نیشتمان خوی... نیشتمانی کویره وه ری و خه می گه وره نابینینه وه.

٥

ناگه رینه وه/ با شهسته باران برۆیان له گه ل خویدا بیات/ وهک زهرنه قوته ی به جیماو له هیلانه به رزه کاند/ به هر به سه ریاندا بباریت، باش نیوچاوانیان کونبکات / ناگه رینه وه/ له سه رایبته و سه ردابه شینداره کاند/ وینه ی مانگ و نه ستیره دروستبکه ن و بلین نه وه ناسمانه/ بالنده ی مؤمیاکراو و گوئی ده سترکرد ریزبکه ن و بلین نه مه دارستانه/ ده رۆن و نیوچاوانیان پریتی له و ده لاقانه ی (با) پیتدا دیت و ده چیت/ بارانیکی نه رم وهک هه ویر به ده ست و په نجه یانه وه نوساوه/ نه خوین، نه شه راب، نه ناگر لییناکاته وه/ ته رزه دمات له سهر سنگیان و ناو له چاویانه وه دیته خواری/ کلاوه کانیان پره له پووش و بیتچوووه پاساری

مردوو/ که روشک له ژئړ پالتوکانیان سهر دهر دینئ. ته زیچه کانیان له ملی نه سپه کاندایه/ دهنگی بالنده کانی جهنگل له گهرو واندایه به لام خه وتوون و لیویان، وهکو په نجه رمی کچه عاشقه کان داخراوه/ هیچ وشه یهک هیچ گولله یه کی کوتوپر/ هیچ هاواریکی ناکاوی نابینهی دره خته کان وریایاناکاته وه/ نه وان مردن و نه ستیره یهک له سهر گونایان داگیرسابوو/ مردن و ده رگایه کی بچکوله له نیوچاوانیاندا بوو/ به سهر ملیونه ها فرسه خی پر له شه ونمدا ده پروانی/ مردن و درانه بهر گولله ی رهش... بهر بارانی تیزاب... بهر هه تاوی خوتنین/ نه و بالنده ی له نیواران ده ترسان به سهر سهریاندا هه تفرین/ نه و کوترانه ی له رهنگی خوتیننی ناسو ده سله مینه وه، گونیان له هاواریان گرت/ مردن و نه و نه سپانه ی بو سواریک ده گهران، بونیان به لاشه کانیانه وه کرد/ مردن و نه و کچانه ی لیویان وهک زیو ده بریسکایه وه، سهریان نا به دئیانه وه/ بو ترپه یهک ونبوون له نابینهی ده شته سهوزه کاندا وهک زهنگ ده نگبداته وه/ وهک بالنده له قه فوزه شوشه کاندا، سنگ بسویت له دیواره کان/ مردن و له تابوتیکی ناسندا نیژران/ په یکه ریک له مومی رهنگا ورهنگ له سهر کیله کانیان دانرابوو/ خونچه یهک له مس نرابووه سهر دئیان/ بیرى هه ور و تهم و پایزیان ده کرد/ بیرى شه قامه پر له سوزانییه کانیان ده کرد/ بیرى نه و چرایانه یان ده کرد که له ژئړ باراندا ده سووتان/ بیرى نه و دروشمانه یان ده کرد که به خوتن نویسیوو یان/ به لام کهس بیرى نه وانی نه کرد/ هیچ هه ورئ، هیچ پایزی، باسینه کردن/ هیچ سوزانییهک یادگاریکی نه گیرانه وه/ هیچ چرایهک په ی به لاشه که یان نه برد/ هیچ دروشمن، ناواتی نه هینانه دی.

۶

نهو شه مه نده فهراندها که پرن له ترس و تاریکی/ پرن له دهستی
 نهو پیاو کوژانهی وهک (با) له په نجه ره کانه وه دین و ده چن/ ده رۆن
 و له سه رما سوور هه لگه راو/ دلیان وهک نه تماشیکي سوور... سینهی
 پرکردوون له نوور/ وهکو سنه و به ره به رزه کان جه زده کهن هه ندیک
 بخه ون/ وهکو چارۆکه ی که شتی به کان، جه زده کهن (با) بدات له هژیان/
 ده یان بینیت له گیزه نووکه کانی هه تاودا سه رگه ردان/ له شهوی مردنیاندا
 مانگ خوینی لیده تکا/ غونچه کان... دلیان بو نهو خوتنه کردبو وه/ وه
 پاساری به برسی به کان... ده میان بو نهو خوتنه کردبو وه/ له شهوی
 مردنیاندا بالی بالنده کوژاوه کان له گیرفانیان وه هاتبو وه دري/ بونی
 دره خته پیره کانیان لیه لده ستا/ له بری ماچ، تهوور چاوه ووانیده کردن/
 جه زیانده کرد برۆن و نه گه ریته وه/ برۆن و نهو کچانه بدوژنه وه/ که
 له بری مه مک دوو چاوی دیکه له سه ر سنگیانه/ برۆن و سوار نهو
 شه مه نده فهرانه بین که دلوپه باران، وهک هه رمی به سه رای به کانیاندا
 هاتوته خوار/ که کوتری په شیمان له سه ر په نجه ره کانیان نیشتو وه/
 فریشته ی رووت له فارگو نه کانیاندا خه وتو وه/ برۆن و نهو دایکانه
 بدوژنه وه که له ژیر هه تاوی کینگه کاند و شکبو ونه ته وه/ نهو باوکانه
 بدوژنه وه که چاویان وهکو چاوی نه سپه پیره کان، پرن له ناو/
 برۆن و نهو نه ستیرانه ش پرېکه ن له کۆشک و تاوان/ له سه ر نهو له
 پاکیزانه بخه ون/ چۆن پیسکه لیره کانی ده ژمیریت/ له ژیر نهو دره خته
 بیگونا هانه دا خه تا کانیان برژمیرن/ پیسی به کانیان بچینن، به گوئی
 نهو روباره شه رمانده دا/ له به رده م ناوینه بینگه رده کاند، خیانه ته کانیان

بابدمن/ تاوانه کانیان وەکو دەسکە گۆل رابووشینن و خراپە کانیان بدمن له
یه خەیان/ دەستگیرانە کانیان لەسەر خەنجەرەکان و شیعرە گلاوە کانیان/
لەسەر کاغەزی جگەرە و بوتلی شەرابە کانیان... مارەبکەن/ جیژوانیشیان
ژێر سیبەری قامچییه کان و سەردابی ئەشکەنجەدان بێت.

۷

رۆشتن و کلیلی ئەو قاسانەیان ونکردبوو/ کە پرپوون ئەو یاقووتانە،
دەبایە گەردونیان لە خودا پێبکریبایە تەووە/ تەنیا باووشینیکی پووشیان
پێبوو... میشیان لە لێو ئەستورە کانیان پێدەردەکرد/ لە قوماریکی
شیتانەدا، مندائی و ئەسپ و دەستگیرانە کانیان دۆران/ لەسەر میزی
قوماریکی رەش و لە یارییه کی کوێرانەدا/ گەرمیان لەسەر پەنجە کانیان
کرد و دۆران دیان/ گەرمیان لەسەر نیوچاوانیان کرد و دۆران دیان/ گەرمیان
لەسەر برۆیان کرد و دۆران دیان/ هەموو شتیکیان دۆران، هەردوو دەست
و هەردوو گۆچکە و هەردوو چاویان/ گریان لە شەبەقیکی سپییەووە لە
سیبەرە کانیان دەهاتە خوار/ تارماییەک بوون... لە دەوری قومارخانەکان
گریان دەخوارد/ بەخیلییان بەو ئادەمیزادانە دەبرد کە یەخەیان هەیە
گۆلی لێبدەن/ پەنجەیان هەیە پارە یێبگرن، لێوان هەیە جگەرە
و مەمکی پێمژن/ لەشیان هەیە جلی قەشەنگی بکەنەبەر/ رۆشتن و
سیبەریکی رەش بوون... تەنیا سیبەریکی رەش/ دەستەسەرەکانی مندالیشیان
دۆران دبوو/ وێنەیان لەسەر شوناسنامە کۆنەکانیش سەرابوووەو/ ناویشیان
وەکو جەستە یە مردوووەکان... ئە گۆرەکاندا نوستبوو.

نیشتمان

نهی ولاتم... نه گهر فتریبومیه مار چۆن دهروات، وا ده پویشتم/ دمه ویت
به له شه شیداره کت بگه و له ناو برینه کانتدا په پکه بخوم/ نوولپینچکم
له سه دهفه کهم بیزاربووم/ پیاویکم دهست له دره خته کان ددهم و قسه ده کهم
شهرمناکه م

کللی کلۆتییه کان به سهر سنگه پرووته کهمدا شۆرپوته وه/ خه نجه ریک
له سهر گهر دمه و گوئیکیش له سهر لیومه/ په نجه کانم ده له رزیت و خوین
به چاومدا دیته خواری/ به لام به دهگیکی زولانه وه، به دهگیکی سافی
وهک نهی، قسه ده کهم/ نهی ولاتم... هه ناسه کانم به ستویتی و گه رووم
بوته په رداخیکی پر له به فر/ ده روانم، به رد و ناده میزاده کانم بو
له یهک جیانا کرینه وه/ نه م دهماکه رهنگا ورهنگانه ویتیا تکر دووم
ناتوانم، به م جوړه بژیم
بویه دهییت، نه م له مپه رانه بېرم و
شانازی به یاخیبوونمه وه بکه م.

* * *

نهی ولاتم... له نابیهی پهنجه کانی تودا، گه وره بووم
قه له میکی بچکوله بووم... له گیرفانه کانی تووه هاتمه ده ری
سهرما شکستی کردبووم... کۆلانه و کۆلان ده گه رام
به لام نه تده بینم... نه و مردووت نه ده بینی که دهی پرېوو له به فر
فرمیسه کانی شی وهکو تکهی موم، به پروومه تییه وه به ستبووی... نه تده بینیم

چهند به سهر دست و داوئنتدا شکامه وه/ به ددان به ره شه باکانتدا
 نووسام فریمه دهن/ به لام وه کو چلکی ته نک به ته نافیکی به رزه وه
 با برمی و گویت پینه دام/ له دلشما هوریکی لیل پیاسه یده کرد/
 هوریک... رهنگی چلکی کیشوره دووره کانی گرتبوو/ ناه و سکالای
 کوآنه تاریکه کانی ده باران

له فرمیسی به ندیخانه و عاره قی دهستی شویره کان دروستبووو
 خهونی به خاکیکی شینه وه دهبینی... شین وهک جیگای مشته کوئه/
 خهونی به و ناهه تانه وه دهبینی که له پوژانی تاعوون و قاتوقریدا /
 قاجیان ده که نه حهوا و نه وهیه که له که له میدران ده خه نه وه/ نهی ولاتم،
 تو دیناسیت... نه وه وه ره لیله دیناسیت

چهند جار دهر به دهر تکرده
 به گهرده لوول و سه رما و گهرما ههر چوار دهورت لیته نیوه
 چهند جار زمانت دهر هیناوه
 وشه ی ماف و خوشه ویستیت له زاریدا بژار کردوه
 چهند جار به قرت له ریگاکه یدا باراندوه تا بزانی بوکوی ده چیت
 ناهرت و منداآن و هاوپی دلسوزه کانیت له سهر ریگایدا لاداه تا بگری
 و به ختیار نه بینیت
 نهی ولاتم، تو دیناسیت
 نه وه وه ره لیله دیناسیت
 گه لیک سته می کی شاه و گه لیکشیت نازاردراوه

هوریکی وه پز و تینوووو، دهیویست دست له که مهری کچان و قاج له
 زینی نه سپ گیربکات/ له خوا ده پاریه وه و نارامی به خوی نه ده گرت/
 دهیویست چوئن عاشق په لاماری لیوی ده ستگیرانه که ی ددات/ په لاماری
 نه و کوشکه به رزانه بدات و بیانداته بهر بروسکه/ دهیویست... چوئن

عاشق كه مهري ده ستيگرانه كه ي بو ماچي لارده كاته وه/ نيشتيما ن بو
ماچي ك لاري كاته وه
ده ويوست... چون عاشق سهر جه سته ي ده ستيگرانه كه ي ده كه ويست، سهر
جه سته ي نه و سته مه بالا به رزانه بكه ويست.

نه وان ه ي نيستا كه تفهنگ به پروماندا هه لده برن
له سائون و كتيبخانه كاندا... جگه ره مان ليته دهغه ده كه ن
ناهيئن بچينه ناههنگ و سينه ماكان
ههر نه وان ه بوون كه جاران گول و بوكه شوشه يان پييوو
مني ش نيستا، نه و گول و بوكه شوشانه م ده ويست
له مناييما... ژووره كان زنجيكي ني جگار گه و ره بوون
نيستاش سه گه دره كان ي نه و ديوي ته لبه نده گه و ره كانم له پيش چاوه
نه ي ولا تم... ده ترسم... ني جگار ده ترسم
تير بمن ي به سينه ته وه
نه م بارووت و سوراو و وه رزييه وهك نه سيد ده رزييت به سه رمدا و دلم
پر بووه له گريان
نازانم زيرابه كان پاك و بيگه ردتري يان نه م بازارانه
كيچ و نه سپتي زيندانه كان... ماري پيري سهر غه زنه كان
به ره حم و به وه فاترين يان نه م ده لال و سوو خو رانه.
كه لي مده نو ارن... ده لي ي دلم ده جوون و تفيده كه نه وه سهر شوسته كان.
به لام كه چي نه وانن نيستا كه (نه ي ره قيب) هكانت ده خو ينن
نه وانن نه خسه ي بازار و شه قام و چاره نوست ده كي شن
ني مده ش وهكو سوانكه ريكي چلكن

سووک و باریک له ده‌رگاکه‌ی پشته‌وه به پال کراوینه‌ده‌ری

* * *

ئه‌ی ولاتم

من ناواتی بئ سهره‌به‌رم نییه

«داوای نه‌ستیره‌ی شین و که‌له‌شیری ئالتونم لینه‌کردوویت»
نه‌مگوو‌توو‌ه...

و‌مکو من‌دالیک‌ی شه‌رم‌ن، ده‌ستم بگره و بمبه به‌ر تا‌ه‌که‌کانت
نه‌مگوو‌توو‌ه... بمبه بۆ هاوینه‌هه‌واره‌کانت
ئه‌و هاوینه‌هه‌وارانه‌ی

له‌سه‌ر به‌رگی قاو‌غه‌ش‌قارته‌کان نه‌بیته، نایان‌بینم
من چیم، من ریبواری هه‌میشه‌یی گه‌رکه هه‌ژاره‌کانم
و‌مکو ژینکی لاوازی عه‌بابه‌سه‌ر به‌هه‌خره‌وه
سه‌فه‌رتاسی بۆ نه‌خۆش و گونا‌ه‌باره‌کانت ده‌به‌م
تیکه‌که‌ی خۆم، و‌مکو جه‌ژانه له‌نیوان من‌دال‌ه هه‌تیوه‌کانت‌دا دابه‌شده‌که‌م.
به‌لام سینیه‌ک توتن و ده‌فته‌ریک په‌ره‌سیگارم به‌ری
با خه‌می خۆمی پیده‌رکه‌م.

ته‌نه‌که و با‌گردینه‌که‌ی جار‌انم بده‌رمه‌وه
با سه‌رمی له‌سه‌ر بتاشم
من و‌مکو نا‌فره‌تیک به‌ژانه‌وه

هه‌میشه ددان له ده‌سته‌سه‌ره‌که‌م گیرده‌که‌م و هاوارده‌که‌م
خه‌ونم له دراوسی‌کان‌مان هه‌راسان‌کردوو‌ه

به‌سیه نیدی... با هیتده ته‌ماشای ژن و کچه جوانه‌کانت نه‌که‌م
با هیتده به چاودیره‌کانی شاره‌وانی و پۆلیسه‌کانی ها‌تو‌چۆ پینه‌که‌نم

من وەكو نوسەرانى دىكە،

داواى پەلكەزىرېنە و خەونى پەمەيم لىنەكردويت

من لە رۆژانى سەرمادا حەزم لە بەتانییەكى توكنە

لە ساتەكانى وەرزیشتا عەودالى ھەوايەكى پاكەم

ناخ، ئەگەر ژوورىكى گۆل و ئەگەر چرایەكى زەردت پێدەبەخشیتم

تا ماوم دەبوومە پاسەوانى ئەو شەقامە خامۆشانەت

دەبوومە ئەو پیرىژنەى لەسەر بەرماڵ دۆعاى بۆدەكردیت.

دەبوومە ئەو سۆزانییە پیرەى كە چەورە و گەنجە لىقەرتاوەكان پێیغێردەبن

ئەو سۆزانییەى كاتىك ئەژىر كۆرىكى چواردەسالىدا دەركىتى

دۆعا بۆ سەرفرازی نىشتمانەكەى دەكات

لە رۆژانى شۆرش و راپەریندا، لە پێش دەم زۆردارەكاندا

بەشائەشات، چەمكى عەباكەى بادەدات.

* * *

«ئەمشەو دەبیت وەكو ئەسپىك لە دارستان

سەر بەرەو روى خوا ھەلبرم»

ئیتىر بەسە وەكو منداڵ سەرم نانىمە ناو كۆشم

وەكو منال لەبەر ناوینەيەكى رەووندا قەزە تەرە خەماویيەكەم داناھیتەم

ناھیتەم كەس پىمبەیت بۆ دەستەكانت وا گچكەن

وەك چۆن شەوان كچە ترسنۆكە عاشقەكان

لە دەرگا دەچن بەودىوا

بەدزییەو ئەم كۆلەییەم جێدەھیتەم

دیمە لاتان و مەتارە شینەكەى مناییم لەمەلدا بەجىماو

لەگەڵ پادشا و ئەمیرە قەزەردەكاندا، قەسەناكەم

کهس نییه دهستمگیریت و بمباته وه ژیر دهوارتکی سهوز
 منیک نیستاش نویسنه وهی وانه کانی قوتابخانه م له سهزماوه
 مه هیله قایشه کهم بکه مه وه و به شکویه کی شاهانه وه
 له سر نهو خوانه رهنگینه دابنیشم
 منیک نیستاش موفه رکه کهی مندائی له مه چه کمدایه
 مه هیله... وهکو کوره قززه رده چاونه ترسه کان
 بو کچان، سهز رینگاکان بگرم
 ده لیلمگه ری، نهو کیوانه
 نهو کیوانه کی که هه رگیز کهس نایانگاتی
 وهک هه نویه کی خه مگینی راوه ستاو له سهز که لله سهزیک
 بیده نگ به دیار باغه کوژراوه کاتته وه دهوهم
 تا قزم ده بیته هیلانه ی پاساریه کان
 تا کوتریک له سهز شانم نوهره ده گریت
 له سهز به ردیک نارامده گرم
 به لام بهر له وهی برومه وه
 نهی نهو کچه ی خوشمویستیت
 نهو فرمیسه که کانم بیکه ره جانتا که ته وه
 نهو جله کانیشم له بهر مزگه وته کاندای بیبه شه وه
 نهو چه قوکه شم به دئی بالنده کانی گه رده کدای هه لیواسه و
 له ونبوون و بی سهز شوینیم مه پرسه وه

* * *

جار جاره دیمه وه لات... نهو چاره نویسه
 وهکو عاشقیکی سهز چل به سهز دیواره کاندای بازده دم

بیدهنگی و کپی باغچه نامترسین
 دیم و کونه په پوویهک له سهر شانه و
 شه مشه مه کویره کانیش دهوریا نگر تووم
 وهک چوڼ باری باره نگره درنژه کان داده گیرئ
 له پیش دهمی ماله که تدا نازار و خهم داده گرم
 ده نیم... شوونکرد
 شووت بهو که نجه کاکو نریره ریشپره چاوشینه کرد
 نهی من، من که بونی جوکه و میرووی دارستانه کانم لیدیت
 من که دلم وهک پاوهن ده سووتیت
 من که لایوور و دهفته ر و قه له مه بچکولانه کانی گیرفانم به جیهیشت
 من که وهکو قوتابییه کی ته مه ل، له کاتی تاقیکردنه وهدا له ژیره وه
 لیمده روانیت
 سهرم داده نه واند و ده مینیت
 که گولله ده بیژام و نهی ره قییم ده گووت
 بیرم له چاوه خه والووه کانی تو ده کرده وه
 دهمزانی به کراسیکی شینه وه چا لیده نیت
 دهی که خوټ دهستی به زه نیت ناوا کورته
 به ولاته که م بلئ...
 با هینده دلم نه شکینئ
 بهو شو فیرانه بلئ
 که وهکو توپ له سهره تای یاریدا
 هیدی هیدی... نهم شاره و شارم پینده که ن
 پییان بلئ... با دلنه وایی غه ربیم به نه وانی
 وهره و بچپینه به گوئی نهم نیشتمانه دلره قه دا
 و به په نجه باریکه کانت، نیشانه مکه.

بۆی ئەوەتانی... ئەو گڕۆزی قاری لە خوا و من و نیشتمانەکی گرتوو
 منیش بێدەنگ، وەک بەردیک لە بەندەکاندا
 وەک پەیکەریک لە دالانی کۆشکەکاندا رادەوێست
 پێی بۆ: «ئەو وڵاتم»
 ئەو کورەکەتە... ئەو کورە وەک ئەسپێکی لات
 لەناو خەمدا گەورەبوو
 چاوی لە دەستی ئاستەگرەکانت بربوو
 تا نێزەیک بۆ دۆی دروستبکەن
 گەرووی خۆی دەرەهینا و وەک بۆری چرایەکی دوکەلای دەیسری
 تا قسەت بۆ بکات.
 حەزیدەکرد
 تێر بینیت بە سینەتەو... کەچی تۆ دەرەدەرتکرد
 بۆیە ئیستا گومراو وێڵە لەو دەشتانە.
 کە بانئەیهکت دەبینی رادەبوری
 ھانیلە دراوەکە ھەندەبۆی و ھاواردەکات
 ئێرەکانەم... ئێرەکانە
 ئەو وڵاتم... ئەگەر بەفری زیاده و گەلای پایزدا... بمخەرە مەزاتەو
 ناگیرم و تورەنام لەگەڵ شتە دێرینەکاندا بمفرۆشە
 پەلمبگر و بمدرە دەست قەرەجییەک
 یان بمخەرە پشت گالیسکەکەت
 ھەرکاتیک وەرزیبۆیت
 بمدرە بەر قامچی
 کە تینووت بوو... ئەو دەستم
 دەمارەکانم بپرە و لە خۆنەکەم بخۆرەو

نهی نیشتمان، نهی بی‌رحم

نهو په‌نجانِه... هه‌مان نهو په‌نجانِه

که نه دالانه سارده‌کاندا ده‌فته‌ری وه‌پزیم پیده‌گرت

به چاو، به دل، به قوری پیل‌وه‌کانم شی‌عرم پیده‌نوسییه‌وه

بهو چه‌قو گه‌وره‌یه

که خوینی گیا و به‌رد و بالنده‌کانی پی‌وه‌بوو

له‌سه‌ر کورسی قوتا‌بخانه‌کان

له‌سه‌ر ده‌فته‌ره‌کانی زان‌کووم

له‌سه‌ر پاشه‌ئی نه‌سپ و گوند‌ریژه‌کان

له‌پیش نهو کچه‌ تورانه‌ی که ناز به‌سه‌ر خواشدا ده‌که‌ن

لیم ده‌نوسی:

«نهم بازار و نه‌ستیرانه لاب‌ه‌ره... وه‌رزه‌کان ناو‌ه‌ژوو‌بکه‌ره‌وه... ره‌نگی

گه‌لا و ناو و ناسمان بگوره»

هیچت نه‌کرد

ده‌ترانی هه‌ز نه باخچه‌ گشتییه‌کان و چیمه‌نی ناو مالان ناکه‌م

رینگای دارستانه‌کانت لی‌گرت‌م

ده‌ترانی هه‌ز نه ره‌نگی هه‌وزی مزگه‌وت و بی‌ری ماله هه‌ژاره‌کان ناکه‌م

رینگای چه‌م و ده‌ریا گه‌وره‌کانت لی‌گرت‌م

من گوم‌رام و رزگارمکه

وه‌ک چۆن بال‌دار، نه‌ حوکی ته‌قه‌ ده‌رده‌که‌یت

جاسوسی تفه‌نگه‌کان بگه‌ره و رزگارمکه

خوايه گومرام/ من حەز لەم کيژە خرپنە پوومەت سوورە چاوشينانە
 ناکەم پەم لە کيژانی زانکۆ و قوتابخانە و ئۆفيسەکان دەبیتەوہ/
 قەرەجیبەکی پووتەم دەوێت/ پینستەکەي باران بیشووات و جلکەکەي گەلای
 درەخت و پینستی مەرەکیوی بیت/ کۆچەریبەک نەزانیت خوا و ناسمان
 مانای چی/ شمشیر و بارووت و تانک مانای چی/ کچیکەم دەوێت... لە
 پۆژانی سەرماڤا/ پەنجە تەزبووہکانەم بنیتە نیوان هەردوو دەستی و بە
 هەناسەکانی گەرمیانبکاتەوہ و بلی مەگری/ لە گیا و نیسکی باننەدە
 مردووہکان، دەرمان بۆ زامەکانی لەشم بکات/ لە شەمەندەفەر و فرۆکە
 و کەشتی و بازارە کەشخەکاندا بۆی ناگەڕێم/ دەچم بۆ گوندی بیدەنگ و
 نەشکەوتی کپ/ دەچم بۆ بەندیخانەکانی سەر سنوور/ بیدەنگ نابەینی
 درز و ژێر گەلای دەوہنەکان و تەویلە و دارستانەکانی بۆ دەگەڕێم/
 هەنگوین و گۆیز و سرکەیی دەبەمە دیاری/ خەلاتی پاسەوانەکان دەکەم/
 تا دەرگای بەندیخانەکانەم بۆ دەکەنەوہ/ نای ژن لەوێ ونەو نەناس/ لەو
 سیوانە دەچیت، کە دەڕزی و فریدەدری/ بەو دارستانە دەچێ کە دوکەلی
 سووتانی خوێ دەیخنکینێ/ جوانی لەوێ وەکو پەنگی پەنجەرە کۆنەکان...
 ژەنگاویبە.../ وەک کتیبی قوتابخانە سەری سالان... شەوقی نیبە/ دل
 وەکو جلی مندائە چەتوونەکانە، شڕوشیتانی نەماوہ/ غەم لەسەر رانی
 سیسیان زریکەي دیت/ لەزەت لیوی وەکو لچی قوئەرەشان ناوساندووہ/
 نای ژن لەوێ، وەکو زەردەهوائە بە برینی شەھیدەوہ... دین و بیباک/
 بەلام خوايه، خو من گومرام/ چاوم بە هیچدا هەئنايه/ وەکو پیریک
 وەھام... بیەوێت نیشانە دوورەکان بشکینێ/ وەکو پیریک بیەوێت بەبێ
 گۆچان بەسەر مردندا سەرکەوێت.

نهی ولاتم: بیست و سی ساله بونی خاک و مروّف و لیته و عارهقه‌کهی
تو ده‌چیت به‌سهرمدا و وه‌پزنه‌بووم/ بیست و سی ساله/ چاوه‌نوارم شه‌ویکی
کپ، کچ و کوریکسی شوخ و شه‌نگ بینه‌خواری و بو دورگه‌یکسی سه‌وز
هه‌لمگرن/ نه‌هاتیت و گله‌یشم لینه‌کردی/ توش پیم ده‌لییت... خو‌فروش
و خیانه‌تکارم... دلم له به‌رده بو خه‌مت... بی نازارم.../ من هه‌تا
توژی سهر له‌شی چه‌قه‌نه‌کانیشت ده‌پهرستم/ هه‌تا تنوکه بارانی سهر
ده‌ستی مندا‌له‌کانیشت ده‌پهرستم/ به‌لام بلیم چی... گهر رقم لهو پیاوه
ته‌نگ نه‌ستور و گومرایانه بیت، نهو پیاوانه‌ی شه‌وی ده‌جار خه‌نجه‌ر
له دلی جوانی دمه‌دن/ روژی ده جار کچانی ئوفیس و نیو پاس و به‌ر
گوگان هه‌نده‌مژن/ له‌دوای هه‌موو خاموش‌بوونی له‌زه‌تیکیشه‌وه/ کاتیک
زیرهی پانتوله‌کانیان داده‌خه‌ن/ باسی شه‌ری چینایه‌تی و به‌ره‌ی گه‌وره‌ی
سۆشیالیزم ده‌که‌ن/ خواجه چی بکه‌م... رقم لهو کچ و کوپ و ماموستا
گیلانیه/ که وه‌کو شه‌مشه‌مه‌کونره له دالان و جه‌وشه‌کانی زانکودا دین و
ده‌چن/ رقم له مشک و سهر‌باز و گو‌فاری بی جنیوه/ رقم له ماشین تازه
و چاویلکه‌ی چیوه زیرین و خاوه‌ن چیشته‌خانه و کوگا و کاسیتفروشه‌کانه/
نهی نیشتیما... نهو ده‌ستانه‌م خوش‌ده‌ویت/ که وینه‌ی دل و تیرکیان
تیا کراوه/ نهو که‌پوانه‌م خوش‌ده‌ویت، که نه‌لقه‌یان تیخراوه/ جه‌زنه‌که‌م
له گوندی بژیم... لهو دوورانه/ به‌یانیان پیریژنیکی چاو به‌خه
هه‌لمسینن/ که بانگ له کچه‌کهی ده‌کات/ هو‌ی نیژی... نیرگه‌لی...
نیرگسی، هه‌سته مه‌شکه‌که‌ت بژنه و کو‌لوانه‌که‌ت بکه‌ره مل وا به‌یانه.

ئه‌ی نیشتمان/ له پوژانی قات و قریدا بیر له باران ده‌که‌مه‌وه/ من
 بیر له‌و دونیا بیده‌نگه‌ی تو ده‌که‌مه‌وه/ نه‌و دونیا‌یه‌ی شه‌وگاران‌ی وه‌کو
 چه‌قو... وه‌کو هاوار له‌ کۆلانه‌ بیده‌نگه‌کانی نیوه‌شه‌ودا ده‌نالتینی/ نه‌و
 جه‌ستانه... جه‌سته‌ی نه‌و پیرنژنه‌ گریاوه‌ی له‌ مه‌رقه‌دی شیخ و له‌ مائی
 هه‌تیوه‌کاندا ده‌نالتینی/ منیش هه‌ ئۆیه‌کی پیرم... پشیله‌یه‌کی مۆمیاکراوم/
 جالجانۆکه‌یه‌کم له‌ سندوقی‌کدا/ قالۆنچه‌یه‌کم له‌ پیلانۆکی کۆندا/ نه‌ویش
 تیشکی خه‌ونه‌ ته‌لاییه‌که‌ی تۆبه‌/ زرنه‌گی ده‌نگه‌ زیویه‌که‌ی تۆبه‌/
 بریسکه‌ی چاوه‌ برۆنزیه‌کانی تۆبه‌/ مستی ناوم بده‌ری/ هه‌تا ماوم
 ده‌ستی چه‌وری کریکاره‌کانت ده‌شۆم/ تیکه‌یه‌کم پێده‌/ نه‌گه‌ل مندا نه‌
 برسییه‌کانت ده‌یخۆم/ جوتی چاوی شین و قژیکی زه‌ردم بده‌ری، چه‌ز
 له‌ کچه‌ ره‌شتانه‌ لاوازه‌کانت ده‌کم، وه‌کو راوکه‌ره‌ پیرمکان/ کلاشه‌که‌م
 ده‌خه‌مه‌ ژێر سه‌رم و ده‌نووم/ ده‌نووم تا پیغه‌مه‌رمکان زیندوو ده‌بنه‌وه
 و کتیبی نویمان بو‌ دینن/ ده‌نووم تا پیرومیسۆس ناگه‌ره‌ دزراوه‌که‌ی
 ده‌گیرته‌وه‌/ ده‌نووم تا نه‌رسیس له‌ ئاو دیته‌وه‌ده‌ری.../ نه‌ی ولاتم
 ده‌نووم... تا نه‌م کوپه‌ نه‌قام و ریشن و به‌دشاوانه‌ تاقیانده‌بهری/ تا
 نه‌م کچه‌ خروخۆله‌ پاشه‌ ئیسه‌ دل‌مه‌قانه‌ تاقیانده‌بهریت
 خواجه... خواجه... ده‌نووم تا هه‌تا هه‌تایه‌.

هه‌ندی جار وا هه‌سته‌ده‌که‌م/ وه‌ک موشه‌ک له‌ شه‌وه‌زه‌نگدا/ وه‌ک کج
 له‌ ترومبیلی سه‌فه‌ردا زه‌ق و دیارم/ هه‌ندی جاریش وا هه‌سته‌ده‌که‌م/
 وه‌ک قورئان له‌ مائی سۆزانی‌دا/ وه‌ک کاتریمیر له‌ دۆزه‌خدا بیکار و
 فه‌رامۆشکراوم/ خواجه که‌ی بیت له‌م ژێرا به‌ ره‌ش و لیخن و پیسه‌وه‌/
 جاریکی تر یه‌کیکی تر له‌ دایکی‌یت/ له‌ کتیبخانه‌ و شه‌قام و به‌ر

سینه‌ماکاندا بۆم بگهریت/ یادی رۆزگارەکانم بکات/ ناواتبخوازی و
 حەزبکات/ ئەو کورە چاوکائە بچکۆلانەییە سەرلەنوی زیندووپیته‌وه/ بێت
 گۆرەکەم هە‌ئباتە‌وه‌و ئیسقانەکانم بژمیریت/ کە‌لە‌سەرە‌کە‌م بگرت بە
 دەستییه‌وه و بیلاوینن/ مە‌گەر بە‌ تە‌نها ئە‌وکاتە‌/ نا، ئە‌و مائە‌ بێ‌باکە‌/
 ئە‌م تاریکییە‌ دەرە‌مبکات/ ئە‌ی ولاتە‌م... گوناحی من چییە‌/ ئە‌گەر دز و
 شۆفیز و لانه‌واز و ژنە‌ مە‌مک چرچە‌کانتە‌م خۆشبویت/ ئە‌و پیرە‌مێردانە‌م
 خۆشبویت کە‌ فرمیسکی خویان دە‌فرۆشن/ ئە‌و کچە‌ بچکۆلانە‌ییە‌م خۆشبویت/
 کە‌ وە‌ک کچی گە‌وره‌‌پیاوان/ حە‌زیان ئە‌ کراسی سوور و جلی مە‌خمە‌ل و
 قە‌یفە‌یە‌/ حە‌زیان ئە‌ بۆ‌ی عە‌تر و پە‌نجە‌ی ئە‌ستوری لاوخاس و لە‌زه‌تی
 ئە‌ودیدو پە‌رده‌یە‌.

ئە‌ی ولاتە‌م/ کوێ‌ر با‌ئداری پیناپیکریت و منیش کوێ‌رم/ بە‌لام کوێ‌ریش
 دە‌زانیت/ کۆشکی سە‌د نە‌ووم و کۆ‌ئیتی وێ‌رانە‌ مانای چی/ دە‌زانیت...
 شمشیریکی ئە‌ ناره‌زووی شازن درێ‌ژتر و گە‌ردنیککی ئە‌ پیاو‌ه‌تی شا
 باریکتر، مانای چی

دە‌زانیت مانای چی

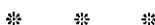
بیست و سێ‌ سا‌ل ئە‌سەر دە‌ستت بە‌ناو بە‌فردا برۆ‌یت/ بیست و سێ‌
 سا‌ل، بە‌ کامی د‌ل قە‌پا‌ل ئە‌ هە‌رمییە‌ک نە‌گرت/ بە‌ دید و ه‌ور ئە‌
 ماشینیکی سە‌وزدا شە‌قامە‌کان جە‌نجائە‌کە‌یت/ ئە‌ی ولاتە‌م/ ئە‌م پلە‌کە‌
 پێ‌چاو‌پێ‌چانە‌ فرێ‌دە‌/ با پزیشک و دانسازە‌کان ئە‌و با‌ئە‌خانە‌ و جینگە‌
 چە‌پ و کۆ‌لانە‌ خە‌مگینانە‌ بێ‌نە‌ده‌ری/ با بە‌ندیخانە‌کان ئە‌م شە‌قامانە‌دا
 بکە‌ینە‌وه‌/ هەر دی‌لە‌ی بە‌ کالیپتوسیکی سە‌وزە‌وه‌ دە‌بە‌ستی‌نە‌وه‌/ وەرە‌
 ئە‌ی ولاتە‌م، حە‌زینکی دوور و درێ‌ژ/ وە‌کو دوکە‌ ئکیشی کارگە‌ گە‌وره‌‌کان
 دروستە‌کە‌ین/ وە‌کو سە‌وره‌ چۆ‌ن ئە‌سەر دار دادە‌نیشیت... دادە‌نیشین/ تۆ
 چاو‌ئێ‌کە‌یە‌کی رە‌ش و بریقە‌دارت ئە‌ چاودایە‌ و پێ‌دە‌کە‌نی/ منیش ناره‌زوو

له ناو زگمدا وهکو دوکهل له شوشه یه کی باریکدا... دیت و ده چیت/ نهی
 ولاتم... من نالیترانه و تو لهوئ/ بمانه وئ و نه مانه وئ... خوشه ویستی
 یه کمان ده وئ/ تو پیاویکی سمیل زهره و چاوکاڤ و بازوو نه ستوریت /
 منیش کچیکی لاواز و بینه وام/ خوم به گهر دنتدا هه لده واسم... ده لیم
 بمبه... بمفرینه/ بمخه ره سهر هه ردوو شانت.../ نهی نیشتمان...
 هه زه که شمان هه تا بیت گه وره تر ده بیت/ ده لیم... بمنیره پشتی نه سپه
 سوره کیویه که ت/ وهکو تالانی بمبه بو کورانی خیله که ت/ منیش پرچه
 ره شه کانم/ به سهر سینه ی تو پزیمدا، هاتوته خوار / تا له زه تی هه رچی
 له خوا ترسی دنیا یه ده یته قیتنم، عیشو ده که م/ تا به له زه ت چاوی یاسا
 و شه ریعه ته ناسمانییه کان کوێرده که م، عیشو ده که م/ دهی نهی ولاتم...
 بمفرینه... بمفرینه/ به رووتی له پیش ده می سه روک و جهنگا و ره
 نازا کانتدا سه ماده که م... نه گهر نه مبه ییت... دوا په رده ی شهرم و شکو
 دهر دینم / ده بمه وه به کچه چاونه تر سه کانی ناو دارستان / ده رووم و ده بم
 به هاوه ئی نه سپ و گورگه برینداره کان / ده بم به ده ستگیرانی سه گ و
 نیره ورچه چه توونه کان.

* * *

هیوا و خه ونه کانم کۆن بوون... کۆن! وهکو نهو چیته سورانه ی له لادی
 مازووی تیدمکه ن/ چه ند به چه ند، چاوه نواری نهو روژانه م، که نه م
 خه لکه ساده و هیمنه تو ره بین/ چاکه ته سه وزه که م و کاسکیته نه ستیره
 داره که م، بو نهو کاته هه نگرتبوو/ به هو ی نهو ناواتانه وه دمو ترا جنیو
 به شارن و نه کته ره چاو شینه کان بده م/ به لام نیستا له هه سه ره تدا،
 له بری روومه تی سووری هاوړیکانم/ گلویه تو زاوییه کان، پاکده که مه وه/
 له برسا ددان له دره خت و پایه و کورسی کتیبخانه کان گیرده که م/

لە تێواندا دەستی عارەقاوی خۆم دەلیسمەوه/ سۆتندەخۆم کە خەون و گریان و نازارەکانم هەموویان دەکەمەوه زگم، وەک ژنیکی دووگیان دەپۆم/ وەک دایکی شەهیدەکان، وێنەکی خۆم دەکەمە مەم و هەموو پۆزانیکی هەینی/ چە پکیک گۆل لەسەر کورسییەکی خۆم دادەنێم/ لەسەر کورسییەکەم دەنووسم/ نالێردا ئەو پیاوێرە، کە خەونی بە گۆڕینی دنیا و نازادییەوه دەبینی/ نالێردا ئەو پیاوێرە/ لە سەردەمی کدا قایمترین شەریف بە دوو پوولی قەلب دەکردا/ لێوەکانی ماچیان لە خۆیان جەرامکرد/ نالێردا ئەو پیاوێرە کە ژبانی خۆی دەدا بەو کەسێ خەمی بیست سەدە لە چاوانیدا بێریتەوه.

ئەو نیشتییمان/ وەک کراسی رەنگاوەنگی کۆگاكان/ وەک عەرەبانە سەوزی سەر شۆستەکان خەون و ناواتەکانم ریکدەخەم/ وەک چەتە چاوشینەکان دەیاننێم بە نیشانەوه و دەیانشکێنم/ لە میژە... لە کۆری سەفا و رابواردندا وەک گۆچانی دەستی سەماکەرە خرپنەکان، هەڵیان دەسۆرتنم/ هەر وەک جلکی بوکینی هەڵمگرتن، وەک پارە لە چاوی بەخیلەوه خۆشموستن/ دەفتەری بچکۆلەم بۆ کردن.../ لە گەڵ پرسیاری مەکتەب و گۆنەبەرۆژە و نامەی دراوی دلداریدا، قەدەمکردن/ لە نیووەشەواندا کاتیکی گورگ دەیلوران و تاقەتە فەکرە دەنگیدەهات/ چاکەم کز هەندەکرد و تێر بەسەریاندا دەگریام/ ئەوان بوونە مایەیی شەرمەزاریم/ دەپۆم و لە دوامەوه وەک جی ماچی خیانهتکاران، شون جیدیلن/ دەپۆم و ئەو نیشتمان، جەسەرتی تۆ لە دڵدا بۆتە بەلا، بۆتە دانۆلەکی مندالی/ لەم دەستمەوه دەیکەمە ئەو دەستمەوه و دەیسووتینی/ لەم گیرفانەوه دەیکەمە ئەو گیرفانەوه و دەیسووتینی.

نه‌ی ولاتم/ زه‌میله‌ی گریانه‌کانم هه‌نده‌گرم/ له‌به‌ر قوتابخانه وئستگه‌ی پاسه‌کاندا ده‌یفرۆشم/ نه‌ی به‌چی بژیم؟/ نه‌ی نیشتمان گهر ئومیدیکم ده‌سکه‌ویت/ له‌ ده‌ستگیرانیک توندتر ده‌یگوزم به‌ خۆمه‌وه/ ده‌روانم و خه‌م به‌ر گه‌روومی گرتووه/ تازه‌ بیهوده‌یه و خنکام/ هه‌زاران جار ده‌م بنییت به‌ده‌مه‌وه و ماچی ژبان ماچمکه‌یت، سوودی نییه/ چیبکه‌م، دز چۆن له‌یه‌که‌م هه‌ئۆسته‌یدا بۆ جه‌لاده‌که‌ی پنده‌که‌نییت/ بۆت پینکه‌نیم و گویت پینه‌دام/ په‌نجه‌م خسته ژێر چه‌ناگه‌م و پوانیمه‌ برو نه‌ستوره‌کانت و لیته‌نواریم/ وه‌کو مندائیکی ترساو/ له‌ژێر داره‌کاندا نینوکی خۆم ده‌خوارد و ده‌مروانی و نه‌نده‌بینیم/ وه‌کو شو‌فیریکی چلکن/ له‌ژێر ترومیله‌کاندا ده‌نوستم و خه‌ونم به‌ تۆوه‌ ده‌بینی/ کاتیک وه‌کو پاشایه‌کی ریسواکراو، به‌ سوار نه‌سپینکی پیره‌وه له‌و گوندانه، ده‌مروانییه نه‌ودیه سنوور/ کاغه‌زی شیعره‌کانم وه‌کو دووربین لوولده‌کرد و له‌و دونیا سه‌ه‌وزم ده‌روانی، تۆم ده‌بینی/ کوله‌م ده‌خسته گیرفانم و چواله‌م ده‌دزی/ نه‌ی ولاتم، له‌ به‌ری ره‌نجی تۆم ده‌خوارد/ باوه‌ریکه له‌و ده‌شته چۆله‌هۆلانه گویم له‌ ته‌قه‌ی ناسنگه‌ره‌کانت بوو/ گویم له‌ دیدی ماشینه چلکنه‌کانت بوو/ وه‌کو گه‌وره‌ کچیکی ناسک/ قژم ده‌خسته پشت گویم و ده‌موچاوه ته‌ره‌که‌م، به‌رامبه‌ر خۆر راده‌گرت/ بیرم له‌ تۆ ده‌کرده‌وه/ بیرم له‌ کج و مناله‌ بن دایک و باوکه‌کانت ده‌کرده‌وه/ بیرم له‌ زه‌نگی ژه‌نگاوی قوتابخانه و ژنه‌ مامۆستا قه‌له‌وه‌کانت ده‌کرده‌وه/ بیرم له‌ ده‌سته‌سری ناوچاوانی نانه‌واکانت و مه‌قه‌ستی خویناوی ده‌ستی سسته‌ره‌کانت ده‌کرده‌وه/ هه‌زم لیده‌کردن هه‌زم له‌ کچه‌کانت ده‌کرد/ کاتییک به‌ده‌م پینکه‌نین و هه‌ریوه‌وه له‌م به‌ری شه‌قامه‌کانه‌وه ده‌په‌رینه‌وه بۆ نه‌وه‌را/

کاتیک دواى دهرنه چوون... ده گریان/ کاتیک به چپه چپ، باسى دلداری و کوربان ده کرد/ حرم لیده کردن و بر سیتی قه پائی لیده گرتم/ نانو میدیش و هکو چاکه تی پیاوه بوشناخه کان به سه رشاندا هاتبووه خوار/ وهکو چوون قوتابییه غریبه کان/ به یانیان زوو لفکه و سابوون هه لده گرن و بو خوشتن دهرده په بن/ ده چوومه کتیبخانه کان/ بهو زگه برسویه وه... سهیری کلاو و جلکی جوانی ناو کوگا کانم ده کرد/ بهو زگه برسویه وه... دهمروانییه کچان له دوکانی زهره نگه ره کاند/ دهمروانییه به ختی شوومی خوم، له سه ر په ری کتیب و له پشتی روژنامه کاند.

هه ندی جار وهکو پیاویک له دهنگی هه وره بروسکه کان راچه نی بیت... گیر و ورم/ هه ندی جاریش وهکو پیاویک له حه سرت و توره پیدا په رداخ به ناوچاوانی بشکینی، هه موو دهماره کانم لیده دات / هه زار کیشور له دوکهل له گه رومدایه/ فرمیسه که کانم له چاومدا وشکبوونه ته وه و وهکو پووش هه لده ورن/ ناوچاوانم نه م ناوچه وانه ی له دیواری کلیسه کونه کان ده کات/ پیرتی له وینه ی خاچ و هه ور و ژنی رووت رووت/ نه م زمانه چرچه دیزم/ که هه رده لئی سه رده سستی پالتوی سوانکه ره کانه/ ره قبوته وه وه گه لیکم نازارده دات/ چهند جار ووتم... نیدی چی دی قسه ناکه م/ به لام نه و وهکو خه نجه ری لیها تووه و دهمم پیده کاته وه/ نه ی ولاتم راستی ده لیم... خه ونه کانم رهنگی دهموچاوی دزه لاتوپوته کانی گرتووه/ رهنگی دهموچاوی نه و کچه عه بابیه سه ره رشتالانه ی گرتووه که له پاسدا لابه لا سهیرمانده کن/ رهنگی دهموچاوی نه و پیاوه سداره به سه رانه ی گرتووه/ که ده کیژی ناشیرینیان هه یه و هه ر ده یان مه کیان وهکو مه تره لوژ ته قه ده که ن/ نه ی ولاتم خه ونه کانم رهش و لیلن/ وهکو خه ونی پیره

کچیکی چل سانه/ وهکو خهونی پیرژنیکی کۆماوه له سیدارهی کورهکهی
 بپروانیته/ نهی ولاته... دان به هه موو گوناهاهکانی خۆمدا دهنیم لهبری
 نهوهی ههز له وهسفی بائهخانه یان نافرتهه رووته قشتیلهکان بکهه/
 ههز له وهسفی زیندان و شۆرهبییه سیسهکان دهکهه/ لهبری نهوهی
 ههز له باسی دهسکیشی ناوریشم و قرژی عهتراوی بکهه/ ههز له
 باسی پهنجهی قرتاو و قرژی ئارداوی دهکهه/ ددان به گوناهاهکانمدا
 دهنیم... نهگهر نینۆکم وهکو فرمیسهکانم درێژبوونایه/ چاوی زۆرداره
 نزیک و دوورهکانم دردهینا/ نهگهر قاچهکانم به بهرتهقای نازارهکانم
 درێژبوونایه/ به خاکی تاریکی نهواندا تینهدهپهیریم/ نهی نیشتمان دان
 به گوناهی خۆمدا دهنیم... من بۆهییمیته و چینهایه تیم تیکه لاوکرد...
 خهبات و قهلهندهیریم پیکهوه گرێدا... پیاسه و سهربهستی، بێنیشی و
 نازادیم کرد بهیهکیک.

نهی نیشتمان/ تۆبهدهکهه و چهپکیک وهنهوشهی خوئینیت بۆ دهنیرم/
 بێپرستم و ورم/ ههردوو دهستم وهکو بهندۆله گهورهکان دین و دهچن/
 وهکو باندهیهک له وهزی مردنیدا... هه ئدهکوریم/ پهنجهم لهنیو
 دهمدایه... چاو دهنیم به دووربینهکانی منداایمهوه/ به لکو رۆژگاره
 دیرینهکانم... به لکو سهههتای نهم بهدبهختییه ببنمهوه/ نهو مندااییهی
 وهکو ناو له بهرم دهروات/ نهو مندااییهی وهکو گۆله وێلهکان دهمیکیته
 و تورمهدهدات/ رابوردوو وهک گوئیکی زهره به ناوچهوانمهوه شۆرپوتهوه/
 مندانی وهکو خهنجهریک له نیسک و ددانی نهههنگهکان چهقیوته
 سههه دلم/ نهی نیشتمان، نهو رۆژانی سههههختی و بهدلفاوییه چیمان
 نیهات/ نهو رۆژانهی بستی بووم و له فلیمه جهنجالهکاندا دوو کورسیم

له‌ملاولای خۆمه‌وه ده‌گرت و جگه‌رم ده‌کێشا/ چۆن له‌نیوان ئه‌م کتیب و
وێڵبوون و گریاندا توانه‌وه، چیان لیهات بۆ وه‌ک تازه بوکیک ته‌مه‌ڵ
و خاو و خلیچک بوون/ ئه‌ی خواجه... منداڵیم هه‌مووی ئه‌شکه‌نجه بوو/
به‌لام گه‌لیک له‌م رۆژه سارد و بی‌رحمانه‌ی نیستاکه خوشتر بوو/ نیستا
وه‌کو توپیک له‌ قه‌دپائیکدا... تلۆرده‌بمه‌وه/ وه‌کو سوچه‌ریک له‌ژێر
باراندا ده‌گریم/ هێنده ته‌نه‌ام... به‌ ئه‌سپیک ده‌چم له‌ دارستان/ هه‌ج
شتیک، هه‌ج هه‌زیک، ئه‌م شورای ته‌نه‌اییم ناشکێنێ/ ترسیش وه‌کو
پیاویکی سیس له‌ودیه ده‌رگاوه ده‌میکنێ و شالۆم بۆ ده‌هیئت/ عه‌شقیشم/
وه‌کو قاتیچه‌کۆنه‌کان کالبۆته‌وه‌و وه‌ک ده‌سته‌سپیک ته‌نک ده‌سته
خوێناوییه‌کانمی پێده‌سرم.

ئه‌ی ولاتم... ته‌نیا من راستیت پێده‌نیم/ ده‌رمبکه، نینۆک و قژ و
په‌نجه و زمانم لیبستیینه‌وه/ به‌لام مردوووه‌کانیشت خه‌ون به‌ رابواردن
و سه‌ر جیکردنه‌وه ده‌بینن/ کچه‌کانت هه‌موو شه‌وی وه‌کو غه‌رغهره به
خوێناو بکه‌ن/ له‌ژێر زوقمی له‌زه‌ت و باری ته‌نه‌اییدا سه‌رباده‌دن/ ئه‌م
شته سه‌یرانه‌مان لێداما ئه‌/ وه‌که چۆن دڵ و رحه‌مت لێسه‌ندویه‌ته‌وه/ ئه‌م
دووڕینه‌شمان لیبستیینه‌/ که سه‌رمان پێده‌کات به‌ژێر جلکی خه‌کیدا/
با به‌س بینین به‌ چاومانه‌وه و له‌ ئافه‌رت و پیاوه دوورو نزیکه‌کان
بروانین/ به‌هۆی ئه‌م چیلکه و گه‌لایه‌وه، بوینه‌ته‌ درنده و شه‌خۆر/
ناتوانین قسه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کدا بکه‌ین و ده‌ست به‌ سه‌ر سینه و دڵی یه‌کترا
به‌ئینن/ مه‌منی به‌ سینه‌ته‌وه/ ئه‌م سۆزه ساخته و دڵدارییه‌ بیهودانه
مانای چی؟/ پێوستیم به‌ عه‌شقیک هه‌یه/ عه‌شقیک به‌هیئیه‌ له‌رزه و
له‌ژێر باراندا و له‌سه‌ر ئه‌و شه‌قامانه به‌مخاته گریان/ به‌لام چۆن عاشق

ببین و خهومان لیهه راسان بووه/ بههوی نهوهوه رهمان له ناویشه/
 رهمان له فرمیسه که ده رژیته سهر په رهی دهفته ره کانمان/ ناتوانم...
 ههست به گونا هباری و زورداری خوم ده کهم/ له هه سره تدا مشت ددهم
 به سهر سینه مدا و چه قو به زمانم تیژ ده کهمه وه.

* * *

ده لیم گهری، با بگه ریمه وه مندائیم/ به دوا ی جلکی کون و سمیلی ده سترکد
 و ته باشیره بچکولانه کانمدا ده گهریم/ به دوا ی نهو جیگیاننه دا ده گهریم
 که سهنگ و به ردم تیا کردوون/ به دوا ی فرمیسه و جنیوه کانمدا ده گهریم/
 به دوا ی نهو شو لکه ته رانه دا ده گهریم، که دارکاریان کردووم.

کارته کانی قوتابخانه ددهوزمه وه و دهیده مه وه بهو به ریوه به ره پیرانه...
 با پاره کهم بده نه وه/ نهو پاره یی به مندائی لینیانسه ندووم/ نهو
 داپیرانه ددهوزمه وه که له بیسه که وه کچانی خویان دابوومی/ به شق
 و توره ییه وه ده چه ژووری و ده یم نامه ویت... نهو گورگه له شبرسی و
 پر له ناوژانه مندائیت/ نه مجاره، چه کیمی هیچ تاهه یه که، توره یم
 دانا مرکینیته وه/ توش، نهی ولاته سپله و بیوه فاکه/ له خوته وه
 هه لمه دهری و هسه مه که/ خو له ناو ریشم دروستنه کردووم... له سهره
 پارچه کودهری و چه رمی جانتا شه کان و که فی سهر مه نجه ته رهش
 ره شه کان... دروست کردم/ خو له ته لات نه گرتووم، به کولله و سیسار که ی
 توپیوو و ناو له رازاندو ته وه/ نیستاش که توره بووم و نابروتده بهم/
 ده ته ویت نارامبکه یته وه/ به لام تا ماوم قاج لهم زمینه ده خشینم و
 ده گریم/ هه موو روژیک ده پیشکنی... ده ست له دل و نیسک و نابهینی
 په نجه کانم ده دهیت/ نهی نیشتمان... تاکه نه نیه کهم هه بوو/ نه ویشته
 پیروه وانه بینیم و لیتسه ندمه وه/ نهی بی خوشه ویستی تو چیبکه م/ بی

خۆشەويستی تۆ... پیاویکم ئە لاستیک... بالداریکم ئە موشەما.../ بى
خۆشەويستی تۆ... دەستیکم بەسەر دڵەو دەلەرزىت/ ئەى نىشتەمان...
سۆندىت کە وای ئىهات، دەبى پەرداخەکم بنىم بە دەمى برىنى
شەهیدەکانتەو/ دەبى دەستەسەرەکم پڕەم ئە لى و گۆنى مردووەکانت/
جانتاکەم پڕەم ئە جىو و قسەى سووک و سووکایەتى پیکردنت و
چاو بەگرىان/ بچمە رىزى دۆژمنەکانت، بچمە رىزى دىکتاتۆرە بێرەحم
و خۆنمژەکانت.

ئەى نىشتەمان/ ئە رۆژانى شەر و بێرەحمیدا/ وەکو تەنگ، خەونەکانمان
دەکردە شان/ وەکو قوتیلەیهكى رەش لە ژىر تیشکە کزەکیدە هەلەدەگورماين/
خەون خەنجەرىكى زىرىنبوو/ لەبەردەم کتیبخانە و وىستگەى پاسەکاندا...
دەمانکرد بەبەر پشتینەکەماندا/ خەم... کلاو قوچەیهكى بچوک بوو/
لە بێشکەو کرابوو سەرمان/ گەردانەیهكى ئالتون بوو/ ئە کاتى
خۆشەويستی و ژنەیناندا یەخەى پێدەگرتىن/ دەچووين بۆ جەنگ، بە
نامە بۆماندەهات/ دەچووين بۆ شارە دوورەکان/ لە نىوان قەدى جىک
و ژىر یەخەى کراسەکاندا لەناو گیرفانە بچکۆلەکانماندا، داماندەنا/
لە مەخفەر و بەندىخانەکاندا جێماندەهیشت/ لە بيمارستانەکاندا دەرزى
خەوتنمان لێدەدا/ بۆ سبەى بەدواماندا دەهاتەو/ ئەى و لاىم وەکو
«شا» سوار ئەو گالیسکانە دەبم/ بە دەستى چەپ جەو دەگرم، دەستى
پاستیشم هەلەدەبێم/ خەم ئەو ژنە چاوشینە بالابەرزیه/ ئە تەکەو
دانیشتوو/ ئەو ئەمیرە برۆ پەيوەستانەیه/ لەسەر ئەم گالیسکەى پوشتە،
ئەم گالیسکەى دىک و دالە... هەلەنیشتوو.
ئەى نىشتەمان... ئەو خەمەو ئافەرەت نىيە/ منى پادشاش... لەجىياتى

بازیبه ند دست له ناوی زیرابه کان هه ئه ده کیشم/ له جیاتی سیپائی به شکوی شاهه نشایی/ پانتۆ دزراوه کهی نه کاکهی نه کاکیشیج دمه دۆمه وه وه له شهوانی زیران و به فرباراندا له به ریده کهم/ له چه سهرت ترس و برسیتی، وه کو دیلیکی هه ئه اتوو به نه ستیره کاندایاده کهم.

* * *

بۆ بهرگ بپۆشم/ خه ئک شانازی به جلکه کانیانه وه ده کهن/ با من شانازی به برینه کانه وه بکهم/ خه ئکی به دواى ناراسته ی با و کاتی گه رده لئولدا ده که رین/ من به دواى ناراسته ی گریانه کانی تۆدا ده که ریم/ بۆ رۆژانی شوڤش و یاخیبوون بوو/ په ره په ره کتیبه کانم هه ئه دمه دایه وه/ له فانیچی و ده ستگرمه ده کانم ده پرسى/ هینده و مرزبووم زمانم له چیا و دارستانه کان دهرده هینا/ کلاشم ده گرت هه تاه که کان/ ده مگوت... خواجه... نه ی نه وه ی گول و په نجه... خه نجه ر و دلت دروستکرد/ نه ی نه وه ی مه ترسی و دیوارت به من ناساند/ نه وه تا... له سه ر پشت راده کشیم/ هه ردوو پیم ده که مه ئاسمان.../ کوا قامچی و چه یزه رانه کانت... کوا مامۆستا دئرمق و بیبه زه ییه کانت/ کوا باوکه مه چه ک نه ستور و دارکارییه مرزه کانت/ بۆ به ختی من نه م ئافه رته ده مشر و کچه بیبه حمانه وا نیان بوون... من پیوستیم به سزایه، سزایه ک به هیئیت هه رزه/ پیوستیم به په تیکه هه ر چوار و مرزه له بهر چاوما بیت و بجیت/ پیوستیم به خه نجه ریکه له سه ر دئم راگیراییت پیوستیم به زنجیریکی خوناوییه له ده ست و قاجمه وه ئالابیت/ نه م په نجه سپی و کورتانه، نه م گوپه سووره نابووته/ گه ر له رۆژیکى باراندا گورگ هه پائی لینه گرت... بۆچی چاکه؟/ نه م چوار په له، نه م ترومپا شکاوه ی ناوی دئه/ له گه ل ئاییکدا بۆ نایدیدیت به نه سپه کان/ من بۆ چیمه... نه م خه یالانه م بۆ چیه/ که به مسقال ده بییویت و تنۆک

تنوک ده‌یکه‌يته هه‌ناومه‌وه/ نه‌م فرمیس‌کانه‌م بۆ چیه‌یه له‌ناو دیری کتیب
و له‌گه‌ل کاره‌ساته‌کاندا پیمده‌به‌خشیت/ بۆ خه‌وینین... بۆ ناواتخواستن
و خه‌مخواردن/ نه‌م ژبانه... نه‌م لاپه‌ره سپیانه‌ت پنبه‌خشی‌م؟/ نامه‌ویت...
نه‌وه دمقته‌ره سپیه‌کانت بیبه‌رموه/ نه‌وه خوینه‌که‌ت بیکه‌ره جه‌سته‌یه‌کی
دیکه‌وه/ نه‌وه‌تانی، به‌لام ده‌شرانه‌م... لاشه‌که‌شم له‌خۆم به‌شکو‌تر نابیت/
بی‌ره‌جمانه‌ فری‌ده‌ده‌يته بنکی زه‌لکاوه‌کان/ نه‌ی نیشتمان، له‌یادنده‌چیت‌ه‌وه
که به‌ژێر باراندا ده‌رۆیشتم و ته‌رزی خو‌ناوی لی‌ده‌دام/ به‌لام ناسمان
هه‌زار نه‌وه‌نده‌ی نی‌ستاکه به‌ریز و خۆشه‌ویست‌تر بوو له‌لام/ مندا‌لیک بووم
له‌روبار و نه‌ستیره‌کان نه‌ده‌ترسام/ به‌لام چه‌نده‌ خو‌ن‌ری‌ژه‌کان به‌گوله
و شری‌خه‌ی تفه‌نگ/ ده‌ بچکۆله‌که‌میان را‌چله‌کاندا/ نه‌وسا خو‌ن‌ییکی گه‌رم
گه‌رم‌تر له‌ سرودی رۆژانی شه‌ر، به‌ ده‌ماره‌کاندا ده‌گه‌را/ زه‌بروزه‌نگ و
شه‌ق و شولا‌ق... کتیبه‌ رووزه‌رده‌کانی قوتا‌بخانه... هه‌لیانه‌وراندا/ ده‌متوانی
وه‌کو نه‌سپینکی ره‌سه‌ن رینگا دوور دوورمه‌کان بب‌رم/ وه‌کو بروس‌که‌یه‌کی تو‌ره له
شه‌وه بیده‌ت‌که‌کاندا نا‌گر بگرم/ وه‌کو هه‌تچوونی یه‌کجاری پۆلی بان‌دار/
له‌یه‌کجاردا، شیع‌ر بلی‌م، خه‌م‌بخۆم و نا‌زاری دنیا هه‌تب‌گرم/ به‌لام
نی‌ستا چۆن کچ له‌ ده‌شته‌ چۆله‌کاندا/ ناو‌ر له‌ لاشه‌ی ده‌ستگیرانه‌که‌ی
ده‌ماته‌وه/ ناو‌ر له‌و رۆژگاره‌ پ‌ر له‌ جو‌رنه‌تانه‌ ده‌مه‌وه/ چۆن که‌شتی
ناو‌ر له‌ به‌نده‌رمه‌کان ده‌ماته‌وه/ چۆن بان‌نده له‌ ناسمان و به‌رزه‌ به‌رزانی
دو‌نیاوه له‌ دارستانی گر‌گرتوو ده‌روانی‌ت/ ده‌روانم و فرمی‌س‌که‌کانم وه‌کو
تۆپه‌له به‌فر، له‌ چنگ‌دا گر‌مۆله‌کردوو/ ده‌روانم و ناو‌قه‌دی گی‌لاس و
مار و تو‌ترکه‌کانم به‌ تو‌ره‌یه‌وه گر‌توو/ ده‌روانم و سه‌رم وه‌کو مندا‌له
ترسنۆکه‌کان به‌رمو پروت بل‌ند‌کردۆته‌وه و تکه‌ده‌که‌م:

به‌س وه‌کو نه‌و پیاوانه‌ی له‌ دا‌لانه تاریکه‌کاندا به‌فری سه‌ر پانتۆکیان
ده‌ته‌کینن، خه‌ون و ناو‌اته‌کانم بته‌کینه/ به‌س وه‌کو نه‌و سۆزانیانه‌ی
ه‌وو له‌ جگه‌ره‌ی ده‌ستیان ده‌که‌ن، ه‌وو له‌ عوم‌ر و ژبانم بکه‌.

لەمڕۆ بەدواوە بەبێدەنگ/ وەکۆ ئەو ئافرەتانی که لە درزی دەرگاوه
 سەیردەکەن... سەیرتدەکەم/ کچ چۆن لە بەردەمی ئاوینەدا/ مەرەمی
 سپی لە برین و پەلەکانی دەموچاوی دەدات/ مەرەمدەدم ئەو چالانی
 که موشەک و تۆپبارانی بێرەحمانە دروستیانکرد/ مەرەمدەدم ئەو پاوانە
 سووتوانە که ئیستاش رەش دەچنەوانی/ ئەو ئەسپ و مشک و مارانەت
 دەپەرستم/ بەس نییە ئە ئیوان دەمارو برین و خویناوەکی تۆدا دەژین/
 ئەو مۆمە سوورەشم خۆشدەویت/ دەینییت بە کیسە نەینیەکانتەوه/ ئەو
 تەفەشم خۆشدەویت که پیرە پیاویکی کەنەفەتە جگەرەکی پیلۆدەمکات/ ئەو
 پەنجانەشم خۆشدەوین/ که ئە دوکانی سوخۆر و کوتاڵفروشه سپنەکاندا/
 بە شکستی بۆ پەرە قەرزەمەکی خۆیان دەگەرین/ ئەو پەنجانە لە
 کۆلانە تاریکەکاندا بۆ تارمایی رۆژانی کۆن، بۆ پارە و نبوو دەرگەری/
 گۆرستانەکانتم خۆشدەویت/ ئە عەشقا بوو شیعری سەر گۆری کۆژاوەکانتم
 لەبەردەکرد/ وەرە ئیلمبیرسەرەوه... ئە ریزی قوتابخانەدا دەرەبەیتە/ که
 میوانیکی بەشکو هات/ چە پکێ گۆنم بەدەرە دەست با ئەو شیعرانە بۆ
 بێنم/ بەلام... دەزانم... دەستنادات/ ئە کۆر و بەزمە گەورەکاندا...
 ئەو ناھەنگانە که سەرۆک و شالیارە زیتە ئەکان تیا بەشدارن/ ئەو
 شەو رەنگاوەرەنگانەدا که ئافرەت مرواری دەرە گۆی و گەردانە
 ئەلماس لەمەدەکەن/ من هەستم، شیعری تەعزێبارانە دایکە پیرەکان
 بخوینمەوه/ هەستم وەکۆ کچە برا کۆژاوەکان، بۆ مەرگی گەلاکان
 شیوەنەبکەم/ دەلیمگەرێ... با هەر لەم کۆییت و کوختە داڕوخوانەدا
 بژێم/ نەهێتیت... ئە جیگای ناھەنگ و کەیفەکانت نزیکبەمەوه، هەتا
 ئەگەر ئە نزیک شایبەکی بچکۆلە مانیکی گوندنشینەوه سوسەنکردم/

وهره، دهستمبگړه و به قسه بمغلاښنه... خوت دهناسی چهند گروزم/
دهگريم و ژبر نابمهوه/ به لام به قسه منه كهيت، به پهند و ناموزگاري
بملاوینه... به قسهی خوش خافلمكه/ تا شايی کوتايی پيښت/ به زم و
خوشی، ته واوده بښت/ نه وساش ودهكو پيره دارنك له گردیكي پروته لدا...
به جيمبهينه با سهوزيم/ با بو زگه برسپيهكانت گوښيكي زهردي گوښ...
توره كهيهك به پروو بگرم.

چهند بيړه حمی/ لاشه كهمت له نابهيني چنار و شوړه بيدا دوزيهوه/
چون نه سپی توپيو دهبه ستن به ماشينيكهوه و فريده دهن، وا فري تدام/
هه هته، خو قه مه خوناوييه كان و گولله و جنيوهكانت دادتندادن/ من كه
سهرداب و تونيل و قموچه نهينه كاتتم بو دهسريت/ من كه تقی خوم
له شوشه دنا و هه لمده گرت بو روژی راپه رپنهكانت/ هينده به يندهنگ
دهگريام/ هه تا فرمي سكه كانم به دهست دهكردهوه چاوم/ نه با هه ستيكه
كه دهگريم/ من نه و كورم كه قاجم له لم و خو له ميشی كوورهكانت
دهخست/ بو روزانی شايی و سه ما به دواي مرواری و پشكوډا دهگه رام/
له سهر ته نور، به رهه تبينيك دهبه ست و له گه ل ژناني گه ركد، نانم
بو ماله شه هیدهكانت دهكردهوه/ له كيلگهكانتدا ودهكو دالاشيك دموه ستام/
نه با پاساری و بانندهكان رهنج تبخون/ سوپاسته كه م نهی نيشتمان...
نهی بيړه حم/ نيستا پيمده نييت، ته ميتده كه م/ منيك له وهتی هم له
مال و قوتا بخانه و پوليسخانهكانتدا/ هر پاشه لم بو شوكت و شق
پيروته دكرت، چون و به چی ته ميتده كهيت؟/ نا نيشتمان... چه قو كهش
خوم بوت تيزده كه مهوه... تا پر كهش خوم بوت داده گرمهوه/ جلكه كانی
خومت ددهمى بيكه ره په تی سیداره/ پرچی خومت ددهمى، بايد و

بیکه ره قامچی/ من بیباکم... من بووم به شه و نهو فیشه کانه م دهژمارد، که دهنران به دتته وه... به رۆژ ههنگاوی کچه کانتیم دهژمارد له مائه وه تا وهکو قوتابخانه/ وهکو زانایه کی ریشن چاوتکه یه کم له چاوده کرد/ چون کچان به دیار خهیات و پینه چیه کانه وه داده نیشن/ به دیار په ره و کتیب و پینووسه کانتته وه داده نیشتم/ بیرم لهو عاشقه ناکامانه ده کرده وه/ که هه رگیز نه لقه ناکه نه په نجه یان/ بیرم لهو مندالانه ده کرده وه، به یانیان ده سته تال له نانه واخانه کان دینه وه/ بیرم لهو ده کرده وه/ چهند بلا وکراوه ی نهینی له ژیر قه فی پشتینه کانتدا هه لگیراوه/ چهند شور شگیر له ونستگه ی پاسه کانددا چاوه پروانی یه کتر ده که ن/ به لام نه ی نیشتمان، ده شمزانی/ نه م هه ور و چرو و کولانانه بو من نین/ نهو خانووبه ره گه وه و مائه خنجیلانانه بو من نین/ نه م نه سپه شینباو و نیره که و و سمورانه بو من نین/ سونیدی درو و جینوه کانت بو منه/ زهرده خه نه ی کچه کانت. دهستی دۆستانه ی کوره کانت بو من نین/ لچ هه تقورچان، چه موئه لیگرتن، مشته کوئه و شه قازله کانت بو منه/ باغچه و قوتابخانه و سهیرانگا کانت بو من نین/ زیراب و کوخت و بهندیخانه کانت بو منه/ چون په نجه به دوگمه ی زهنگدا ده نییت/ ناوا په نجه بنی به نیوچاوانمدا/ وهکو چون سه ری سندوقی یادگار ه کانت لاده دهیت، سه رم لاده/ به دهماره تاریکه کانه مدا پروانه/ وهکو پاسه وانی کۆشکیکی کۆن، وهکو کیل به دهستی سه ردابی به بندیخانه کان/ یه که... یه که... چراکانت بو هه نده که م/ مه شخه لی قه د دیواره کانت بو داده گیر سیتم/ بنوا ره... چون گولانه سووره هه ر وهکو کیچ له سه ر مه رگم قونه ده که ن/ چون خه ونه کانم وهکو شه کر له سه ر ناگر ده سوتین و رهش رهش ده بن/ پروانه چون ناو نیشان له سه ر دیواری به بندیخانه کان ده نوو سرت.../ چهند دادو بی داد، چهند هاوار و فریاد له سه ر دهماره کانم هه لکه نراون/ نیستا ده بیته به ریگای لیتا و و زۆنگاوه کانی دلمدا بته م/ وهکو چون پیای خورت و نیر قژی کچه

عاشقەكەى دەگىرىت و بە زەویدا رايدەكىشىت... راتدەكىشم/ وەرە بزانه
چەند پەنجەرەى شكاو لە دندايە/ چەند سائە دیوار و سەراییەكەى
بۆیە نەكراوەتەو/ چۆن پریووە لە درک و كەرتەشى و قەوزەى لیخن/
چۆن پریووە لە بۆقى پیشاو و سیسارکەى كەولکراو/ چەند هەنگ
و زەردەوانەى كوژراو بە پەردە زەردەکانیەوویەتى/ بروانە... چۆن
خەنجەر لە جیگای تاواندا دەکووت/ حەز و ئارەزووەکانم بە کراسى
رەشى شیتال شیتالەووە کەوتوون/ هاوئەکانم... وەكو وینەى مرؤف
لە دەفتەرەکانى منداڵیمدا/ هەر چێوئەکیان ماوئەتەو/ ریخۆئەکانم...
وەكو مارمارۆکەیان لە هەویر لیهاووە/ جگەرم رەنگىكى سوورى رزّاو/
سییەکانیشم بوونەتە دوو مووتاپى پى لە فیشەك/ بەلام هەزار هیندەى
ترم لیبت/ بشبە گەرد، تۆم خۆشەووت/ ئەو پەنجەکانمە/ چۆن گەلا
دەنریتە نیوان دەفتەرەو/ بمنیرە نابەینى وەرزەکانتەو/ ئەو دەستم
وەكو تیلایەكى چلکى/ لافیتەکانتى پیاذاکووتە/ ئەو پىستەكەم وەكو
کاغەزىكى بلسور/ نامەى ئەسەر بنوسە و قەدىكە/ یان وەكو پىستى
پلنگىكى كوژراو بیکەرەو/ کاتىك گەراينەووە بۆ ئەو رۆژگارە دوورانەى لە
تەشتدا خۆماندەشت/ بیکەرە پەردە بۆ کچە عازەبەكانت/ بیکەرە خاوى
بۆ منداڵە بچکۆلەكانت/ بیکەرە دەستەسرى بچوک بچوک، بۆ فرمىسكى
چاوى كۆرە بێنەواكانت.

* * *

دەنگووت/ وەكو ئەسپىك، تا بنهەنگل/ پىی لە ناو لىدا چەقیبىت/ نابزىم
و ئەسەر زگ خۆم رادەكىشم/ بەلام ئەمەك بەحەرەم نیم... راستى دەلیم/
ئەو هەلۆ پیرانەت سەودای فرینيان پىندامەو/ ئەو پاساریە بچکۆلانەت
فیرى قونەیان کردمەو/ وەكو سەگىك لەو هەردانە دواى هەلهاووەکان

که وتییت/ بۆن به جوگه و دارستانه کانتیه ده کهم/ وکو بزنییک بیهویت
 گه لا به رزه کان بخوات/ هه ئده ستمه سه رپی و بۆنی سینته ده کهم/ بۆ
 نهی نیشتیما نم... بۆ/ بۆنه کهت به لیواری مزگهوت و چاخانه کاندای رژاوه/
 چۆن بریندار... تکهی خویننه کهی خوئی/ له سه ر به فر جیده هیلیت/ بۆنی
 خوت له م ژیر پرد و سه رشه قامانه جیهیشتوو/ بۆنه کهت وکو فرمیسک،
 رژاوه ته سه ر سوراو و ده سته سپر و ریشی ماشوبرنجی که ناسه کان/ به لام من
 له ژیر پیست و نه سفه لت دا بۆی ناگه ریم/ له ژیر برینی شه هیده کانتیه وه،
 بۆیده که ریم/ بۆنی شیداری دارستانه کانم ناویت بۆنی کرۆک و ره گه
 تینوووه کانم دهویت/ بۆنی پیست و له شه سپی و سۆله کانتم ناویت... نهو
 له شانیهی که شهو و پۆژ له بانوینی عه تردا مه له ده کهن/ بۆنی نهو خه مه م
 دهویت که وهک که روئشکه کیوله خوئی ده کیشت به قه قه زهی سینگماندا/
 بۆنی نهو مه مکانم دهویت/ که به ده رزی لکاو ن به سینه وانئ/ بۆنی
 نهو مه مکانم دهویت که به هه رچی هیزه ده یگوشین، بۆ توژنک شیر و
 لیینیایهت/ بۆنی نهو رانه مه رمه ریه په مه بیانه جه زیناکه م/ بۆنی نهو
 رانانم بده ری که بۆنی ژونگا و سه ره نوولک و سه رته نووریان گرتوو/ه
 بۆنی نهو پیانیه ی قلیش هه لاهه لای کردوون/ بۆنی چرچی نهو بیوژنم
 پیبده/ که بیست سائه له زهت وکو نه ژدیهایهک له ناومه ده یگه زیت
 و هاوارناکات/ بۆنی نهو بیوژنه لاوازانیهی، بیست سائه، به یانیان
 له پاسیکی کۆندا، ملی کارگه نه گر نه بهر/ بیست سائه، نیواران له
 پاسیکی کۆندا، ملی ژوو ره کلۆله کانیان ده گر نه بهر/ بۆنی قاورمه و هیزه
 رۆنه کهی جارنم بده ره وه/ بۆنی باروتی داداشی چه ته کانم بده ره وه/ بۆنی
 نهو بوغرده م بده ره وه/ که له شه وانئ به راتدا... ده مانسووتان/ هه مووی
 ده که مه قه پاغی گولله توپی که وه و سه ر له نوئی به سه ر شار و ئوردوگا و
 قوتابخانه کاندای ده یته قینم/ تا بۆنی په زاله تی ژیان کاسیانه دکات/ تا
 بۆنی نه م دۆزه خه و زه مه ریره ژانیان بیرده خاته وه/ نه گه ر که سیش

گوئی پینه‌دا/ نه‌وا دوو داری عود ده‌چه‌قینمه نیو گوچکه‌م، هه‌تا ماوم
بیباک به زیراب و لیتاو و زۆنگاو‌ه‌کانتدا دیم و ده‌چم/ بیر نه له ژبان،
نه له گریان نه له مووچه‌ی مانگانه ناکه‌مه‌وه.

وه‌کو کۆرپه‌یه‌کی زۆل، له ته‌نیشت به‌رمیلی خۆئیر‌ه‌کانه‌وه، دایاننام/
وه‌کو جلکی مه‌له‌وانیکی خنکاو له‌و که‌ناره دوور دووران‌ه بینازکه‌وتم/
نه‌ی ولاتم نه‌ی قه‌ره‌جی بیسه‌روشین/ حه‌زمه‌کرد نازاد بژیم/ نه‌وان
وه‌کو ده‌سته‌سپ له چه‌که‌جه و چاوی دۆل‌به‌کاندا هه‌تیانگرتم/ شیتال و
په‌رۆی کۆنیان لیوه‌پێچام، یاریان پنده‌کردم/ وه‌ر‌ب‌ووم و وه‌کو گورگیکی
بریندار له نه‌شکه‌وتدا/ سه‌رم خستۆته سه‌ر ده‌ستم/ وه‌ر‌ب‌ووم و برسیتی
بیزاریکردوم/ وه‌ر‌ب‌ووم و دلم پره له خراپه‌ت/ تۆ بوویت وشه ناسکه‌کانت
لیقه‌ده‌غه‌کردم/ نه‌و وشانه‌ی وه‌کو گۆچانی کویر دنیام پنده‌ناسییه‌وه/
چۆن گۆل چه‌پکه‌کری و ده‌خریته ناو گۆلدانه‌وه/ چه‌پک چه‌پک له‌م
سه‌ر ده‌فته‌رانه ده‌منوسینه‌وه‌و کامه‌ران بووم/ وه‌کو ته‌زیج ده‌مه‌ۆینه‌وه
و به‌ زمان یاریم پنده‌کردن/ تۆ نیشتمانم خۆت بلێ/ چه‌ند ره‌نجمدا...
چه‌ند سالانم بیه‌وده رۆی تا فیزیان بووم/ به‌لام نیستا ده‌ییت/ وه‌کو
هه‌رمییه‌کی نه‌گه‌ییو تو‌ریانده‌مه ژێر داره‌کان/ وه‌کو کویه‌له‌یه‌کی زێر/ له‌و
نه‌شکه‌وته دوور‌دووران‌ه بیکه‌م به‌ ژێر به‌ردیکه‌وه/ با نه‌توانم جارنکی‌تر
هه‌لفرن و بینه‌وانی/ با لیمگه‌رین و وه‌ک زه‌رده‌ه‌واله‌کان ده‌ورمه‌ده‌ن/ نیتر
به‌سه... نه‌ی وشه‌ی ر‌زیویی سه‌ر ده‌فته‌ر و کتیبه‌کان/ شادی و رۆژانی
سه‌رگه‌رمیم زۆر له‌ کیسچوو به‌هۆته‌وه.../ نیتر به‌سه‌ تازه‌ زمانم تو‌رداوه
و قسه‌شم له‌بیر‌چۆته‌وه

نهی نیشتمان/ بهر لهووی برۆم و بمرم لیتده پرسم/ نهی پیاو و نافرته
 په شپوښ و په نگهردانه پوښه تون؟/ نهی نهو پیاوو نافرته نهی جلی
 ناوواو او بریقه داریان له بهر دایه، هر پوښه تون؟/ نه گه وایه، ده بیت
 شیشی درنژي نهو ناا چلکنه ت بگرم به ده ستمه وو و وکو چیلکه یه کی
 شکاو له جهنگه نډا، توریدم/ به لام ناتوانیت و له مېده و... نهی
 نیشتمان، تو ناتوانیت... ده دووربینیکم پیښه منایم نیشانداته وو/
 رنگای کچانی قوتابخانه و دوو کوتر ته ریوه کمه بینمه وو/ وهره ده ستمه
 له قزم، نیستاش دلویه بارانی نهو پوژانه تیادا ماوه/ وهره ده ستمه
 له دلم، نیستاش ترسی نهو پوژانه تیادا ماوه/ که باو کم له
 په نجه ره وه ته قهیده کرد و دوژمنه کانی نهو تیان به ژووره کانداه کرد/
 نیستاش ترسی نهو پوژانه له دلایه، ناو بردمی و مه له وانه باریکه له
 چاوشینه که ده ریښام/ نیستاش ترسی نهو پوژانه له دلایه/ به فر
 ده ستوینمی به ست و باو کم و هاوه نه کانی له ژوورنکی دوکه لاوی و ته مو مژا
 له مهرگه وه ده ریښام/ نهی نیشتمان/ ده لئی شو فیترنکی خه والوویت/ له
 ناستی جه سره ت و خه مده باویشکده دیت/ به چی ترسی نهو پوژانه له
 دلمدا ده سریته وه/ به چی وهرزی سهر میزه کانی زانکو و بیتاقه تی پوله کانی
 خوندن و باویشکی ناو پر سه کان له دلمدا ده سریته وه... به چی؟

نهو وهرزیه ده ناسیت/ نهو وهرزیه و وکو سهرانه رنکی قزخاوی بادیه و
 به ته نیشته درخت و تاقه کانداه تیپه ده بیت/ نهو وهرزیه که له سهر
 کورسی چایخانه کان به یانیاں چاوه ریمانده کات/ به هوئی نهو وهویه... بیر

له هتیلی داگیرسای داینه میت دهکه مه وه له ژئیر کوشکه به رزه کاندای بیر
 لهو جنیوانه دهکه مه وه که وهکو پوش و په لاش له دهشته کانی هاویندا
 له زماندا گوپکه ده که ن/ نهی نیشتمان، شیعره کانم، وهکو دۆسیه ی
 پۆلیسخانه کانی لیها تووه/ پرتتی له وینه ی پیاو کوژان و دزی یاخی/ نه وه
 چاره نوسمانه... چاره نوسی نهو پیاوانه ی که خهم وهکو «با» بو دواوه
 دهیانفرین/ نهو پیاوانه ی له رۆژگاره دووره کان و له ژووره تاریکه کاندای
 به سهر ته شتیکدا میان شوږده کرده وه و سهریان دهشت/ بیرمانناکه ییت که
 له ژئیر جینگاکاندا ده گریاین و وه پزیش وهکو یم ده چه قییه سهر دلمان/ چۆن
 بمانگرتبایه، له شمان هه زار ده رگای نهینی تیابوو... له ژئیر پیستماندا،
 له نابهینی پینلوه کانماندا له گیرفانه بچکوله کانی ناو سینه ماندا/
 خوی دهشارده وه/ وهره سهیری دهست و په نجه ی کچه کانت بکه/ کاتیک
 که جلکی بوکینی هه لده گرن، بزانه چهنده وه پزن/ وهره سهیری دهستی
 کوره کانت بکه، کاتیک له پیش دم ناوینه دا پشتینه کانیان ده به ستن/
 بزانه چهنده وه پزن/ وهره نهی نیشتمان/ با پیکه وه بگه پزین و وه پزیت
 نیشانبدمه وه/ چۆن دوو دلدار له شه قامیکی جه نجاندا ده ناسمه وه/ وا
 له سه روسیماکاندا دهیناسمه وه/ چۆن گویم له دهنگی نافره تیکه له
 باله خانه یه کی به رزه وه هاواربکات/ له نابهینی دهنگی تریقه و قاقاوه
 گویم لییه تی/ به لام بیسووده و ناگیریت/ نه گهر بگیرابایه چۆن له
 دالان و ژووره خه مگینه کاندای دوا ی پاساریه کان ده که وین دوایده که وتم/
 به لام بیسووده و ناگیریت... بیسووده/ له سهر نهو چه رچه فه شینه ی
 به نه ته مینی زهره و وه پزینی خوشکه کانم چنراوه/ له ژئیر دره خته کاندای
 لییده خه وم/ له بری په ر، سهرینه که م پرتتی له گه لای پایز/ پرتتی له
 سهره سووده و په رهی دراوی شیعر/ نا له ویدا ده مره و له شم وهکو جلی
 بو یا خچییه کان پرده بییت له برینی ره نگا وره نگ/ نیتر یادی نهو میله ته
 برسییه ت ناکه م/ که له بهر دوکانی به قال و نانه وا و چیشته خانه کاندای

چاۋەروان/ يادى ئەو كىتابانە ناكەم/ كە ھىندە تەماشامكردن، پشتم بەسەرياندا چەمبەھ/ وەكو سەرگەردە خانىنەكان دەمرم/ وەكو دزىك ھاۋەئەكەي پىكايىتى، سووك و رىسوايانە دەمرم/ ھىندە ۋەك كەو سەرم لە قەھەزەكەم دەرھىنا و پوانىمە كۆشكە بەرزەكان/ ئەو كۆشكانەي شەرمىان لە چاۋە ھەۋەستبازەكانم نەكرد... تا تورەبوويت/ باشە... با نەمرم/ ئىتر سەيرى شەقامە پىخاوسەكان دەكەم/ ئىتر چاۋ لە سەرايىتە داروخاۋەكان دەبىرم/ ئىتر نايەمە بەر كۆگاكەن و دوكانى سەرسوچەكان دەگرم/ بەلام چۆن دوكانداران لەسەر پشتى زەرھەكانيان، پارە كۆدەكەنەۋە/ نازارەكانم كۆدەكەمەۋە و بۆندەنىرم/ نازارە ژەھراۋىەكانم بۆ دەنىرم... فرمىسەكانم بۆ دەنىرم/ كە ھەر دۆپىكى سەدان شكىتى تىنا نوسراۋە/ خەۋنەكانم وەكو نەخشەكانى قوتابخانە وەكو فەرشى ھەلگىراۋ لە ھاۋىندا/ لوولەكەم و بە پەيامنىرىكى بىبەرگ و برسى و پووتەلدا بۆت دەنىرم/ لە ژوورسەرى پادشاكانتەۋە ھەئىاناسە/ لە ئەنتىكەخانەكاندا ھەئىانگەرە و لىبىننوسە، ئەمانە خەمى مىندالىكن لە رۆژھەلات.

پەنجەكانم پىرتى لە وشە و مستىلە و تورەيى/ بىباكم... شقارتە بە پىلاۋەكانم دادەگىرسىنم/ مەن پادشاھەكى برىندارم، خوينەكەم بەسەر مەرمەرى كۆشكەكاندا ھاتۆتەخوار/ نەخشە و مۆرە شاھانەكانم ھەئەگرم و دەرۋم/ دۆسيە و پەردەي خىانەتەكانم ھەئەگرم و دەرۋم/ پىلاۋەكانم باشتىن سەرىنى شاھانەن/ جەكەم بەدەنە سۆزانيھەكى شارەزا/ شەشىر و خەنجەرەكانم بەدەنە مۆزەخانەكان/ دەستگىرانەكانم بنىرنە تياترۇخانەكان/ زولمىيان دەرھەق مەكەن/ لەشيان پىخەفى شاھانە بوو/ دەي وئەكەم لەو

دیوارانە داگرن و پارچە پارچە یکن / بچوکتیرن عەرەبانەى لاكۆلانیان ئە
 كەژاوەكەم پیروژترە / منیش بریارى خۆم داوە / ئەگە ئتاندا، دادەبەزە
 سەرجادەكان... ئەگە ئتاندا، دەستدەكەم بە خۆپیشاندان / ئەمە چ
 ناهەنگیکە... بێدەنگی دارستانەكان گۆل ئاوارمەكان / بێدەنگی ئاسمان
 ئەستیرەكان خاپوورمەكان / بێدەنگی حەقیقەت باننەكان دەكوژیت.

بۆھىمى و ئەستېرەكان

کاتیک دابەشەبەم

کاتیک دابەشەبەم، دەستیکم لە ژێر ئەم درەختانەدا دەگری... دەستیکم دەچیت بۆ دۆعای ژێر باران... هەناسەیهکم دەچیت بۆ باغەکانی خودا... هەناسەیهکم دەچیت بۆ گەردەلوول و ڕەشەبا... دئیکم دەبیتە زێوان ئە نەیساپور... دئیکم دەبیتە عاشق لەسەر سەنگی سەبوور.

کاتیک دابەشەبەم، ئە نێوان خۆم و خۆدا وەفایەک نامینیتەوه
لە نێوان خۆم و خۆدا گریبەک... پردیک... سەلامیک نامینیتەوه.

کاتیک دابەشەبەم، هەر دئوپیکم دەچیتە نیگایەکەوه، هەر دەستیکم دەچیتە جەستەی دەریایەکەوه، هەر وشەیهکم دەچیتە ناو هاواری شەوێکەوه، ئە هەر جیگایەک نور شکا، پارچەکانی منی تیام، ئە هەر جیگایەک ناو مرد، ئە خنکانیدا منی تیام. من کاتیک دابەشەبەم، دەچمە ناو بروسکەوه... دەچمە ناو گەرە کۆنەکان... دەچمە ناو خویندنی بۆلبول... دەچمە ناو یاقووتی فرمیسک، مەرجانی غەم، ئە ئەماسی زام. من بەسەر ئاینەکاندا دابەشەبەم، بەسەر خوداوەندە کۆنەکاندا، بەسەر زیاد ئە نوێژیک و زیاد ئە زەکاتیکدا دابەشەبەم، بەسەر یەقین و نایەقیندا، بەسەر دئی زاهیدەکان و زەندیقەکاندا دابەشەبەم...

من بەسەر دەوڵەتەکاندا دابەشەبەم، بەسەر دەرباری پاشا و مائی ئەمیرەکاندا، بەسەر پیلانی وەزیر و خوینی سوڵتانەکاندا، بەسەر تەزبیحی والی و خەندەوی حوکمدارەکاندا، بەسەر شانی کۆیلە و زنجیرەکانی

زېندان و ددانى شاسوارەكاندا دابەشەدەبەم، بەسەر جەنگەكاندا، بەسەر
 كەلەكى بۆگەنى ياخىيەكاندا، بەسەر پراوشكارى ئەمىر و بەسەر برىنى
 نىچىرەكاندا دابەشەدەبەم
 بەسەر ژووركەندا دابەشەدەبەم، بەسەر پەنجەرەكاندا... بەسەر درەخت و
 باندەو گۆتەكاندا دابەشەدەبەم

بەدېنىم و خۆم ئاويتەي خۇشېنى دەكەم
 رەشم و خۆم تىكەل رەنگىنى دەكەم
 تائىم و خۆم تىكەل شىرىنى دەكەم

بەسەر پوناكى سۇفېيەكاندا دابەشەدەبەم، بەسەر تارىكى نابىناكاندا،
 بەسەر مۆمى داگىرساوى گوماندا، بەسەر كىرئوشى خەتووت و شەنى
 جەنگەتەكاندا دابەشەدەبەم.

دە تۆش وەرەو لەگەلما بەسەر درەختەكاندا دابەشە
 وەرەو لەگەلما بەسەر باندەكاندا دابەشە
 وەرەمەن و تۆ لەناو يەكدا دابەشېين
 وەرەو خوينى خۆت بەسەر زامى مندا دابەشكە
 وەرەو زامى خۆت بەسەر خوينى مندا دابەشكە
 باروناك بېت خوينى تۆ بە دەردى من
 باروناك بېت دەردى تۆ بە خوينى من

کاتیک له پاییزدا ونډه بیت

ګهر له پاییزدا له نیوان دوو پاساریدا ونډه بیت...
 تو که هه موو دلت پرشنگی کریستاله، کاتیک له نیوان ناو، نه فسانه و
 دهنگی زولای جهنګه نه کاند ونبوویت، کاتیک له نیوان هم حه رف و
 نه و حه رفدا زمانی خوت ونکرد... بچوره هم تونله وه که به باستیلی
 خوراهت تا نه و سهر کردوته به ګه لا... بچوره ناو نه و شه ووه که به
 نه ستیره خوراهت تا نه و سهر کردوته به تیشک. بزانه نه مه کوکوختی
 دوا دهنگه، تانه و سهر به دواتدا ده فریت... دهنگیک به شمشالی خوراهت
 تا نه و سهر کردوته به ګورانی.

خودا له عنه تت لیکات... ګهر هر وشه یهک دهینوسیت له قوولپی
 خوینته وه نه یهت

خودا له عنه تت لیکات... ګهر هر ګورانییهک دهیلنیت له زامی ګه رووته وه
 نه یهت

خودا له عنه تت لیکات... ګهر هر ړنگایهک دهیگریت له مه ستیه وه
 نه یهت

یه کیک له زبندانی میتافیزیکیانه ی خویدا، دیه ویت له دلی پاییزدا بو
 تووی مردنی خوی بګه ریت، له شهرمی میتافیزیکیانه ی خویدا سهر بو
 ګه لاریزان داده ونیت، به لام نه وه تا پاییز شار پرده کات له په یامی
 نه خویندراوهی بالنده کان... شار پرده کات له نیمای له خه زاندا خنکاو...
 شار پرده کات له کوتری له ګه لا دا مردوو... تو بچوره نه و کتیه سه وزه وه

که به پینوسی خورافهت تانهوسهر کردوته به باغ، بچوره نهو خولیا
رهشهوه که به بهردی خورافهت تا نهوسهر کردووته به مال.

خودا له عنهتت لیکات... گهر هر گه لایه کی دهیوه رینیت، نهوسهر
نه بهینیتتهوه ژیان

خودا له عنهتت لیکات... گهر هر خه یالیک دهیکوژیت، نهوسهر
نه یکه یتتهوه به حهقیقهت

خودا له عنهتت لیکات... گهر هر خونچه یه کی دهیژا کینیت لهوسهر
نه یکه یتتهوه به گول

پاییز، تیری خوی دهاویتته تیشک، رمی خوی دهچه قینیتته بهیانی...
نیوهرو تیشووی پرده بیت له گه لای زامدار... تو به چه قویه کهوه
پاسه وانی دره خته کانی خوت دهکیت... دهچیتته سهر روخه دووره کان، لهم
دیو حوکی زه مانه وه قسه له گهل پایزدا دهکیت... لهو دیو ژا کانه وه
به گولتی خورافهت دلی خوت دهشاریتته وه... لهو دیو په ژمورده گییه وه به
ناوی خورافهت چیمه نی خوت ناوده دیت.

خودا له عنهتت لیکات... نهوهی نایده یتته پاییز، نهوسهر بیده یتتهوه
به دنیا

خودا له عنهتت لیکات... نهوهی خسته سهر روخ، وه ریگیریتتهوه سهر
جهسته

خودا له عنهتت لیکات... نهوهی کردت به ره ها، بیکه یتتهوه به نارها

پاییز نهوهیه شفره کان بمرن و نیمه نه یانخونینه وه،

نهوهی راسته نه کریتتهوه به خه یال

نهوهی وینه یه نه خریتتهوه سهر جهسته،

نهوهی دوکه نه نه بیتتهوه به ناگر

نهوهی تاراوگه یه نه بیتتهوه به مال

وەسیتی دىكتاتورىك بۆ مىدالان

زوو گەورەبن، زوو بچنە سەر مینبەرەکان، زوو قىزى کوشتنى ئەم
سەر دەمانە دەرکەن

بە ھار بەسەوزى، باندەکان بە گرەو، خوداکان بە نۆرەو بەخۆن
تەرەکان بە خۆنەو، زمانەکان بە قولاپەو، ئیوکان بە تاوونەو
ماچکەن.

خیرا گەورەبن، خیرا بگەنە ئەو مەیدانەى شەرکەریان تیا نەماو.
خیرا خودەى شکاوى جەھەنمەکان لەسەرکەن، خیرا زەوى پرکەن لە
باغى باروت.

زوو دلتان بەرزکەنەو بۆ مەوداى ئەو موشەکانەى لە پاشەپۆژمە دین
گەرۆتان پاکەنەو بۆ ئەو تووتیانەى لە دەنگتاندا ھیلانەدەکەن
سەرتان خانیكەنەو بۆ ئەو دىكتاتورانەى بەیانى لە دایکەبن
زوو پۆستانە کانتان بۆ ئەو ئەستیرانە نامادەکەن کە داگیرانەدەکەن
زوو ناگر بۆ ئەو وشانە داگیرسینن کە دەبیت بسووتین
خیرا کیلى جەھەنم وەرگرن

خیرا تەنگى ئەو راوچیانە ھەنگرن کە نىچیرەکانیان دەیانخۆن .
باز بۆ چاوەکانیان بکرن... شەو بۆ ئەو خۆنەى کە بە کەلبەکانیەو ھەتە
خیرا لە قەیلەکان وەرگەرن، خیرا لە قوربانییەکان تەبەرەبن،
خیرا دەستۆرێکانتان بە مردن بشکینن. پەلەبکەن لە پرکردنەو
بۆشاییەکانى مردندا. پەلەبکەن لە کورتکردنەو چیرۆكى ئەم
شەونمانەدا. پەلەبکەن لە داگرتنى ئەستیرەکاندا بە فرین لە چەرخ
و ھەلەکەکانەو، دەستبەردەن بۆ گرتنى باندە لەسەر ئەسپەکانەو.

خۆر دروستکهن، تیشکهکانی له ژێر چنگی ئێوهدا بێت. مانگ دابینن به مۆمهکانی ئێوه داگیرسییت. نهستییه دروستکهن به فووی ئێوه بکوژیتوه. پهلهکهن له گۆرینی تامی ئاودا. پهلهکهن له ههنگیرانهوهی فرینی کوژدا. تا نهندازهی سهبرینی ساقیههکان، مهستیان تیژکهنهوه.

تهماح لهو هیلانانه بکهن که هیشتا هیلکهیان تیا نییه
تهماح لهو ههنگوینانه بکهن که هیشتا به ههلاکهانهوهن
تهماح لهو نهستییرانه بکهن که هیشتا شهو ههینههیناون
تهماح لهو ستایشانه بکهن که بۆنیان به حهرفهکانهوه نییه
تهماح لهو جهنگانه بکهن که هیشتا میلهتهکانیان دروستهبوون

تهماح لهو شهرفهانه بکهن که هیشتا ئاسمان حهرامی نهکردوون

دهم له سیو بهرمهدهن تا له باغ پهشیماندهبیتهوه. دهم له بولبول بهرمهدهن تا خیانهت له بهیانی دهکات، که دهستتان کرده فرین، تادهرچوون له دلی زیرانهکان مهنیشنهوه. جهنگ بۆ شهویک، غهزا بۆ دورگهیهک، شههوت بۆ مهکیک، مهزههبی ترسنۆکهکانه. بزائن له دوورترین سهدهفدا مروارییهکی ئێوهی تیایه. له دوورترین ئافرهتدا شهویک بۆ ئێوه ههلاکه. له بچوکتین میووژدا بهشتان هیه. له ههموو تاوسییدا پهڕیک بۆ ئێوهیه. پهلهکهن له دانانی قانونی ههنگیرانهوهی شهودا. ئیدی کاتی ئهوه هاتوو دیوی ئهودیوی مانگ بینن... کاتی ئهوه هاتوو لهسهرد دیوه ساردهکهی خۆر یاریبکهن.

دەریا حاشامان لیدەکات

من ئەگەر مائتان ئەگەڵدا بەشیکەم، هەموو سەدەفەکان دەبەن بۆ خۆتان
نەگەر شەوتان ئەگەڵدا بەشیکەم، بەشی مردنی بە ئەمیک تاریکیم بۆ
ناھێننەوه

نەگەر بەیانیتان ئەگەڵدا بەشیکەم، قومیک ئە شیرێ سپیدەم بەرناکەوێت
ئیدی بۆ حاشا ئە کەشتییەکانتان نەکەم کە خەیاڵی نەورەس
خوێناویکردوو؟

بزانی کە تورەیی هەور، برینی کەرامەتی منە
برینی هەموو خنکاوەکانی ئێوه
وەکو برینیک نییە کە بەردی کەنارەکان دەیکەنە گیانم.

گێژبوونی ئێوه بە شەپۆلەکان

کوا بە ئەندازەی گێژیتی منە بەسەیرکردنی ئەزەلی و پوچی ئاسمان؟
من هەزاران ساڵە دەست بەرزەکەمەوه و دەستم بەر ئەستێرەیهک ناکەوێت
کە ی بێهودەیی جەنگی من، بە بێهودەیی جەنگی پرۆپوچی تۆ دەپێوریت...
ئە ی ئینسان؟ کە ی ئەو سەرابانەی تۆ، بە گەورەیی ئەو سەرابانەی من
دەپێوریت... ئە ی ئینسان؟
گەرانی بەدوای نیچیرەکاندا

لەکوێن ئەو نیچیرە سپیانەی بە خوێنی چەقۆکانی خوداوه رایانکرد؟
گۆلەباغ هەستینە ئە خەو، تەنیا گۆلەباغی خەوتوو دەزانیت، ئەوان
لە کوێن.

دهنوکی نهم بائندانہ جگہ لہاوارى ناو هیچی تری تیا نییہ... بائندہ
کوا دہزانیٔ باسی نیچیرہکان بکات؟ تو نہی راوکہری ٲدش، نہی نہوہی
ہہموو شتیک دہکیتہ ناو... کوان نیچیرہکانی من، کوان؟ نہی بہد جنس،
نہی خراپتر لہ گہردہلوول... نہوہ خوینی کییہ، ٲوژٲک بہ گیا و شہویک
بہ پایز و بہیانییہک بہ تہرزہ و نیوہٲویہک بہ ناو دہیشاریتہوہ؟ نہوہ
سہدای چییہ، شکوٲہی خوینی خوٲی پیادہدیت؟ دہست بہرزکہرموہ نہی
ناو، ٲشتبکەرہ خودا، نہی ناو؟ لہ گہشترین دلٲوی توٲدا، دہیجور ہدیہ.
لہ سپیترین قومٲدا، نور بہسہربراوی دہچیتہ گہروومانہوہ. لہ ہہموو
شلٲیک ناودا، زیخی تاعوون، لمی ٲہتاکانی ہاوین ہدیہ. بو دہٲیت
بیگوناہم و لہ مہمکتا شیرى کوٲی بہرہبریہکان ہدیہ... لہ مہمکتا
شیری دونییی حہشاشہکان ہدیہ؟ لورکی سپی نہو زستانانہی ہاوین
تامیاندہکین... شہونم ہدیہ کہ بہیانی دہبارٲت و بہ شہو دہیخوینہوہ.
بوٲن ہدیہ کہ بہیانی دہیناسین و نیواران لہ بیرماندہچیتہوہ.

ہہیہات... ہہیہات نہی ماسییہکان، نیوہ بہٲیکہنینی نهم زوٲگاوہ،
دہنگی چ نالینیٲک وندہکہن؟ بہ شہکری بیٲدہنگیتان، ہاوارى چ
بہیانییہک ٲووندہکہنہوہ؟ ہہیہات نہی گہرداوہکان، بہ فیشکہی نهم
سروہ ٲہشانہی نیوارى، ناراستہی کام ناگر دہشیوٲنن؟ لہکوٲیہ خوینی
دونییی نیچیرہکانی نہٲرومان؟ لہ کوٲیہ زامی دونییی زہردہخہنہکانی
نهم شہومان؟

نہوہتا لہ بہر نیچیری راوکہرانى دى، ناگرى گہشاوہی نیچیرہکانى خوٲ
نابینم کہ بہ خوینی چہقوٲکانى خوداوہ فرین. بو زہویہک، کہ بہفرى
بہہارتہنیا لہ بہر موٲی پایزدا تہفسیردہکریٲ. کہ دلى خاک تہنیا
لہژٲر ناودا دہخوٲنریتہوہ. کہ نانى ٲوژ تہنیا لہ شہودا دہخورٲت.

تۆنەى دوژمن

لەسەر دەستى تۆ خوینى خۆم دەبينم. لەسەر خوینى خۆم سايەى خوداى تۆ دەبينم. دەست بۆ گەرەوى من بەرە، لەسەر جەرقى من ھاوارى خۆت دەدۆزىتەوہ. ئەو وشانەى لە دلى تۆدا پىندەكەنن. ھاوخوینى ئەو وشانەن لە دلى مندا دەگرين. ئەو ھاوارانەى لە سينەى تۆدا دەمرن، دۆستى ئەو ھاوارانەن لە سينەى مندا لە دايكەدبن. ئەو بروسكانەى لە سەرى تۆدا چەخماخەدەدن، لەسەر پەنجەكانى منەوہ دینە دەرى. ئەو مۆمەى تۆ فووى ئىندەكەيت لەرۋى مندا دەكوژىتەوہ.

سەيرى چاوانم بکە ئەى دوژمن، پرە لە بىخەوى مالى تۆ
سەيرى دەردم بکە پرە لە ژانى ياسەمينەكانى تۆ.

من لەسەر بەرمالى خۆم كوفرى تۆ دەبينم. لەسەر كوفرى خۆم يەقىنى تۆ دەبينم، خوینى من سىبەرى نىيە، خوینى من بەرناگرىت، ئەگەر خوینى من سىبەرى ھەبايە دلى تۆ پردەبوو لە تارمايى، ئەگەر خوینى من سەوز بايە لەشى تۆ دەبوو بە درەخت.
جەنگى من و تۆ ھاسىلەى نىوان دوو پەپوولەيە كە لە دەورى كىنەى خۇيان دەسووتىن.

جەنگى من و تۆ شەرى دوو ناوتنەيە، لە ملاولاى يەك جوانىيەوہ دەشكىن.
بەلام ھاتوھاوارى ئىمە پەپوولەى ناو قوزاغەكان... تۆوى ناکاملى درەخت... ميوەى نەگەيووى خەيالى كۆشت.
ئەى دوژمن ئىمە دوو بۆشايىن شەرى لەسەر يەك جەستە دەكەين.

دوو چرکه یین شهر له سهر یهک کات دهکەین.

وریابه نهی دوژمن خه نجهر له ههوا مه ده... بیده له من

خه به داربه نهی دوژمن، تیر له سیبه مه گره و بیگره پۆح

له خۆری من بترسه له بهیانی خۆتدا

وهک چۆن من له شهوی تو ده ترسم له شهوی خۆمدا

بولبولی تو... بولبولی من... شهو ده بیته هیامه تی گۆرانی

نه مامی تو... نه مامی من... باغ ده بیته مه حشهری غونچه

له جهستهی من ده رمه چۆ نهی دوژمن...

تۆ به خوینی منه وه موباره کیت، من به خوینی تۆوه به یانیان ده رگا له

هه تاو ده که مه وه

له تۆوه به زه مانیکدا ده چه مه زه مانیک کی تر، له ده ره ختی که وه ده ره ختی کی

تر ده خوینمه وه

نهی دوژمن من باغیکم ههر ده بیته به نیومدا رابووریت

نهی دوژمن من گیایه کم ههر ده بیته لیم بخویت

هه ردووک دوو تارمایی، له وسهری ده شته کانه وه دیین، یهک دۆپ ناو

ده دۆزینه وه

دوو تینوین له وسهری مردنه وه دیین، یهک تکه ژیان ده دۆزینه وه

دوو ژیانین له وسهری بیزاریه وه دیین. یهک پۆحکی شان ده دۆزینه وه

من و تو دوو خه نجه رین، دوو زام له دوو زه مانه وه به دوو خویندا

ده مانبات

شهری من و تو به یه که گه یشتنی دوو مه رگه له ناو دلی یهک کوتردا

به یه که گه یشتنی دوو ده ریایه له ناو یهک شه ونمدا

شهری من و تو، شهری نیوان دوو چه کوشه له سهر پۆحی یهک خه نجه ر

شهری نیوان دوو درهخته لهسهر سیبه‌ری یه‌ک گه‌لا
 نه‌ی دوژمن، تو‌ پردیکی له نیوان من و مندا. من پردیکم له نیوان
 خو‌ت و خو‌تدا
 تو‌قه‌لغانی منی، کاتیک جه‌نگمان ده‌بیته تیپرامان له سیحری یه‌کتر
 من سوپهری تو‌م کاتیک ره‌شه‌بامان ده‌بیته تیفکرین له مانای یه‌کتر

یادگار ه‌کانی پیره‌می‌ردیک

من هی‌ند پیرم، شه‌وی له دایکبوونی زه‌ریام له بیره، له بیرمه به‌یانیان
 له گوینه نه‌ستیره ده‌گه‌رایه‌وه بو‌ مال. ده‌زانم مانگ له چ کوچه‌یه‌کدا
 گه‌وره‌بوو. تو‌زی نه‌و کو‌لانهم له یاده که یه‌که‌م بانده‌ی تیا نیشته‌وه.
 من پیرم، یه‌که‌م مه‌ره‌که‌بم له بیره که له‌سهر یه‌که‌م کتیب ر‌ژا. میله‌تانم
 له بیره، دل‌یان سه‌رتاپا ستایشی یه‌کدی بوو. مرو‌قم له یاده ده‌یگو‌وت:
 من ه‌ه‌رزاری تو‌م نه‌ی کو‌تر... من کو‌ری تو‌م نه‌ی شیر ی سپی به‌یانیان.
 من شه‌وم بینیه‌وه، له تو‌زی رو‌خانی گو‌لدا خنکاوه... من په‌نیری ره‌ش،
 پرته‌قانی سپی، مو‌زی نه‌ستیره‌ییم بینیه‌وه. له شه‌ربه‌تی به جی‌ماوی
 شه‌ر، له شه‌رابی ر‌ژاوی پیغه‌مه‌رانم خواردو‌ته‌وه. من بته‌کانم په‌رستووه،
 له سو‌ری مردن و هه‌ستانه‌وه‌ی خودا‌کاندا به‌شداربووم. وه‌رزگه‌لیک له
 ریزی سه‌ربازه‌کانی شه‌یتان و وه‌رزگه‌لیک جه‌نگاوه‌ری فریشته‌کان بووم.
 من بام له‌گه‌ل کو‌یله‌کاندا سو‌ار که‌شتی کردووه. هه‌ورم کردووه به کفنی
 کو‌ژراوه‌کان، عه‌ده‌نم نیشانی ناشووبه‌کان داوه، خو‌ریم به دیلی ناردووه بو‌
 نه‌ستانه. ده‌نگی تو‌په‌کانم نی‌ستاش له گو‌نی زه‌ریادا ده‌زینگیته‌وه. فو‌وی
 جه‌نگاوه‌رانم نی‌ستاش له گه‌شانه‌وه‌ی هه‌موو نا‌گریکدا هه‌یه. من پیرم...
 تانزیک رو‌ما برای هانیپال بووم، تا نزیک بابل دو‌ستی نه‌سکه‌نده‌ر

و تا نزیك به غداد سه رله شكريكى بچوكى گوردانه خونخوره كانى
هولاكو بووم. تلياكه به كهشتى بردووه بو چين. له هيند ميسكه به
پورتوگاله كان فروشتوو. له دهووبه رى غه رناته دا، پاسه وانى باغچه
بووم. له شايى كچه پاشاكاندا له گه ل زربايدا گورانيم گووتوه. مه سينه
دهستونيزم بو نه مير له دهرياوه بردووه بو مه كه. له زاگروسه وه تيرم
گرتوته دهرونشه كانى نه سفه هان. چووم بو خوتبه كانى هارون، چووم
بو باغه كانى هه نه مووت، له هه مامى قاجار بيه كاندا خوشتوو. عه ترم
كردووه به نوينى به رمه كييه كانه وه. شفرم بو قرمت بيه كان داناه.
قه لغام بو بابكه هه لگرتوو. من پيرم... من بووم شمشيره كانى
تهيمورم دهشت. من بووم به تانييه كانى قهيسهرم قه دده كرد. من بووم
به رمائى خه ليفه كانم دهته كاند.

من پيرم، توش پيريت، نيوش پيرن... من له يادمه كه چى بووم،
به لام تو له يادت نيبه. من له يادمه كه شه وه زهنگ دروستي كردووم،
به لام حاشا كردنى تو له تاريكى، نهكه هه راميبه.

من له يادمه كه مندائى هه رامزاده زولمه تم
توش له يادته، به لام خوت به سهير كردنى هه تاوه وه غافلده كهيت

له يادته و به ياري كردن له گه ل دهريادا خوت دهكهيت به خواجاى
گوله كان

له يادته و به سهير كردنى درهخت، رهچه نهكى خوت له نيمه و باندكه كان
وندهكهيت

له يادته و به ناشكردنه وهى نور درو له گه ل كتيب و پاشا و قاره مانكاندا
دهكهيت.

درؤى ناگر

من كه دهسووتيم، نيدى بو له جههه نهم بترسم
 نهوى سهرتاپا برين بيت، خوى له شمشير نادرتهوه.

نهى ناگر، نهى دوستى ههموو دوستهكان

تهنيا پياوانى ترسنوك پيوستيان به بليسهكانى تويه بو سووتان.

نيمه كه له نور تيدهگهين، تاريكى نيمه به تو تهفسيرناكرت، نيمه
 كه خومان باوهشيني ناگرى خومان دهكهين، بليسهى نيمه به بليسهى تو
 ناگهشيتهوه. سووتانى تو ناگاته بهر دeroozeكانى روخ، لرقهى تو تينى
 ناگاته نيسكهكان.

نهى ناگر...

من له سهروو ههستهوه هيلانهه دروستكردووه،

له سهروو رامانهوه باسم له تيفكرين كردووه

له سهروو خوداوه باسم له مهزنى

له سهروو مروقهوه باسم له ژيان كردووه.

من له جنسى نهو جهستانه نيم ناگر بمسووتينييت

له جنسى نهو كتيبانه نيم سوتووهكانم نه خوينرينهوه

له جنسى نهو تابلويانه نيم خه نوزهكم پرتهبيت له رهنگ.

من وئرام دهست بو نهو درهختانه بهرم كه له سهрма داگيرسابوون. نيوهش

نهى ناگركوژينهوهكان، نهى نهوى له سهرهتاي گهردونهوه تا نه مړو

ئاودهكهه به هيسترياي باغهكاندا، ئاودهكهه به ورينهه پهنجهرهكاندا،

نهو پهنگرانه دهكوژينهوه كه له سهري مهستهكاندايه، نهو پزيسكانه

خاموشدهكهه كه له چاوى قوربانيبهكاندايه. نهى ناگركوژهكان، نهى

ناگرخنکینه کان، نهی راوکه رانی پشکو. من بو ناگریک ده گهریم که به دهسته کانی نیوه ناگیریت، باس له بلیسه یهک ده کهم که له خوینه وه دیت، باس له نوریک ده کهم هه تاو نایناسیت، باس له تریفه یهک ده کهم ته نیا مانگه کانی ناو دل ده یبارتن.

من له روناکییهک ده دویم له و دیو ناگروه ده ستپیده کات له خۆله میشتیک ده دویم پیش بلیسه کان که وتوو. نهوانه ی بهم ناگرانهش ده سووتین، جهسته درۆزنه کان. نهوانه ی بهم ناوانهش ده کوژینه وه، باغه ریاکاره کان.

ورینه کانی گولیک له سه ره مهر گدا

کاتی خهونه تازه کان، به ناوازی خوین بیداریده که نه وه ده ئیت : کوا هه لانه ی بابر دووی ناگره کانی ناو سه رم؟ کوا دئی به ره شه با نوسراوی سه ر لاسکه کانم؟

تو نهی خوینی سپی من که به شه و ده رژییت و به یانیان ساریژتده کهم. نهی گوناھی نه مرۆم که سبهینی لییت خوشده بم. نهی شکوفه ی نیستام که شه و حاشات لینه کهم. چهند به هار ده بییت بژیم، تا په نجه ی باغه وان، له په نجه ی مردن جیا بکه مه وه؟

تو نهی سیبه ری دوینی که نه مرۆ ده تدهم به خۆمدا. نهی پشوی نیستا که هه لته گرم بو سبهی. نهی بارانی پار که نیستا ده تدۆز مه وه. چهند شه و ده بییت نه نووم تا ره گه کانم له چلوچینوی نه م پیاوه ناگرینه ده ره بینم؟ من ده مه ویت کراسی خۆم له خوینی نه م کوترانه بشۆم. جیگای خۆم له نیوان مردن و زه ربادا بگۆرم.

ئەو ھەتا من ھەموو شتیک دەپنوم: مەلەکووت، درۆی سایەقە سپیەکان،
پەشیوی دووبارە باران، وەرینی ھیشووەکانی ئاورنگ، گەشەنەوێ یەک
لە دوا یەکی خوداکان.

من ھەموو شتیک تەفسیردەکەم: کتییی کەوتنەخوارمەوی قوولنگ،
سەعاتی گۆلە پیرەکان، بەلیننی سەوزی درەخت، وەفای خۆلەمیشی ناو.
ئەو ھەتا من بیدەنگناپم: لە زمانی بەدی پەپوولە، لە لەدایکبوونی
کوژریک بە مردوویی، لە ئازاوەی خویناوی باغەوان، لە لەباربردنی
شکووفەیک بە فیل، لە حەلاکەردنی ھەنگوینییک بە حەرام.

من لە خەو ھەلدەستم و دەلیم: تۆ ئەی ئاسمان، بۆ وا بە پرتاو
شوینی خۆت دەگۆریت؟ بۆ وەکو زەوی لە شوینی خۆت ئارامناگریت؟ بۆ
ھەندئ شەو سەرھەلدەبێم و ناتینم؟ ئەی ئاسمان تۆ بەیانیان بۆ
کوێ دەچیت؟ ھەندئ ئیواری لە کوژەرکان دەروانم و تۆ لەسەر پشتیان
نابینم... ھەندئ شەو نابەینی گەلای گەردەلوولەکان تۆ دەگەریم و
ناتدۆزمەو... ئەی ئاسمان من بە ھاواری قوولنگەکاندا، دەزانم تۆ
لەوێ نیت. بە سەدای ئەو تەرزانەدا کە لە مەلەکووتدا دەزڕینگینەو،
دەزانم تۆ لەوێ نیت. بە چەمینەوێ لەناکاوی درەختە بەرزەکاندا،
ھەستەکەم تۆ کەوتویت. تۆ لێرە نەبیت، من شیتانە بیدار دەبمەو و
دەلیم: کوا نیرکی پشکوکانی ناو سەرم؟ بۆ گەر ئاسمان دەستمەنگریت،
رەگەکان دەستمناگرن؟ ئەو ھەتا... من لە جەنگی ئەمبەرەو بەری ھێرۆ و
گۆلەباغدا بێگوناھ دەکوژیم. نێزە خودا بۆ کوفری شەستپەرەکان بەر
دلی من دەکەویت. خوێی دوینی دەریاچەکان بەسەر زامی ئەم بەیانییەدا
دەپژیت. ئەو ھەتا ھاواردەکەم: ئەی کسپە ی پار کە دەبایە

ئەمسال دەمانتکەم، ئەی تاعوونی پایز کە دەبایە ھاوین ناوت
فێربم، من سوێی سەرەوژیربوونەوێ باغ بەسەر دلی باغەواندا، سوێی

به سه رچوونی نیرسی سه ما له ناو مردندا، کوشتیانم. من بیخه وی ناوئک کوشتمی که ته نیا له خه ودا ژبان و مردنی تامده کرد. تاریکی رۆژئک کوشتمی دهیچرپاند: تو چی دهکەیت لیږه لهی گول... لهی نه وهی وهستاویت و هیامەت له گه لا کانتدایه... وهستاویت و جهه نه م له شکوفه تدایه.

لهی بۆهیمی. بوهسته

باتۆ له نگه رت نه بیئت، نه وهتا ژبان له نگه ری ههیه.

با تو به یانیان له خه و هه لئه ستیت، نه وهتا ده ریا به یانیان له خه و هه لئه ستیت.

تۆ بخه وه، خو نه و به له مانه ی له وه ر چاوه پروانی ماسیگره کان ده کهن، ناخه ون

نه و کوترانه ی به سه ر ته له کانه وه چاوه پروانی مردن ده کهن، ناخه ون

نه و گاشه به ردانه ی له دوور چاوه پروانی بوومه له رزه ده کهن، ناخه ون

توره یی تو، هیچ له ناسووده یی نه و کونه په پوهه پیرانه ناگۆریت، که له ناو گه لا کانه وه سهیری نه ستیره ده کهن. جا تو هه ر به هه ژاری بژی،

نه وهتا بورجه کان به به ندۆئی زترین کات ده پیون، شوسته کانی گه ردون پر بووه له هه پانی ته لا بۆ کیشانه ی هه تاو، نرخ ی یاسه مین له نرخ ی

باغچه به رزتره، نرخ ی چرا له نرخ ی خوړ بالاتره. گه ر تو بیادریش

بیئت، کئ خوینی خو ی له به رده م ناوینه ی تو دا هه لئه خات. گه ر تو

خه و تووش بیئت، کئ بازاری خو ی له نزیک تو دا ده کاته وه. شه هوه تی تو،

که هه ر له شه و ورده ده بیته وه، مه گه ر له ناسمان په ریت. تو ده ئییت،

نہو رۆژہی به مہستی دەستپێنەکات، به خوێن دوايیدی٤ت. دەئیی٤ت، نەو درەختە ی لانه‌وازەکان لێ ژێریدا نەخەون، رەگەکانی لێ جەهەنەمدايە.

بەلام لەم باغی جانەوهرەدا، سەیری دەستوورە نەندازەییەکانی ژبان بکە. ناو لێ گێژەنەکانیشیدا سەر مەستە بە نەری٤تی دەریا. شەو لێ زریانەکانیشیدا سەر مەستە بە قانونی تاریکی. شی٤تی بانەدەکان، هیچ لێ هوشیاری درەخت ناگۆر٤ت. بۆهیمیه٤تی گۆ٤نەباغ، هیچ لێ دانایی شەو کەمناکاتەو. سروشت لێ تورەبوونی زەریاکانی خۆی ناترسی٤ت، ئی٤ستا بۆ لێ توورەیی هەنگاو مەستەکانی تۆ بترسی٤ت؟

بەلام نە ی بۆهیمی بوستە و لی٤مان زویر مەبە، لێگە ئماندا بە تا خۆرئاوایەیی٤ت، لێگە ئماندا بە تا خو٤نی تۆ دەچیتە ناو خو٤نی بەیانییەو. دەست لێ ماچی مردوو وەکانمان هە ئمە گەرد، با بەهەشت بۆیەکی شەرابە تالەکانی تۆی تیاییت. وەرە و پیاسە بکە بە ناو پاییز مەکانماندا، با رەنگی زەردیی تۆ بپێژیتە سەر خەزان، با شو٤ن پەنجەکانی تۆ، لێ سەر پەرداخی شەرابەکانمان بی٤ت، با بۆنی مەستی تۆ، تەمردن لێ هەناسەمان هەستی٤ت.

کە بەبی تۆ نەم شەو سەرتاپای قانونە، بەبی تۆ نەمرو فاشستیانه یە ژبان.

لێ وەسفی تاریکییەکانی نەودا

تاکە ی هاوار بکات «نە ی تیشک»؟

تا کە ی بقیژنی٤ت «نە ی هەتاو»؟

تاکە ی بۆ گۆرزیەک نوری درۆ سەربەدات بە دیوار مەکاندا؟

نە ی پوناکی نەو ی نەتەناسی٤ت نازانی٤ت چەندە لێ زو٤مەت رەشتی٤ت

نهوئا نهو له روناکیدا مه له دهکات، به لام چاوانی پرن له زوئمەت
 نازانیت بۆ کوێ دەروات، به لام هه موو ده رگاگان له سه ریدا کراونه ته وه
 هیچ شتیک نابینیت، به لام ده زانیت پیش دهمی سه رتا یا روناکییه
 نهی پیاوه داناگان... له بهر شهو نییه که ئیمه ناتوانین نور هه لگرین
 و بیخهینه ناو گه رووی بولبوله وه، له بهر تاریکی نییه که ترێ
 باغه کانهان پیناگات، له بهر ده یجور نییه باوه رمان به ئاسمان له قبووه.
 نهو وهک من و تۆ چاوه روانی به یانی نه کرد...

گووتی، وادانێ به یانی نایهت

وهک من و تۆ نه یگووت: بابوه ستین سه ی خۆره ئدیت...

گووتی، وادانێ سه ی خۆر هه ئنایهت.

نهو گووتی: با چاو نه کهینه شاهیدی شتیک که نابینیت.

لای نهو مردن نه سپی بوو نه رهش، نه رۆشنایی بوو و نه تاریکی، نه
 ناشتبوونه وه بوو نه تۆران. نهو رهنگی مووروه کانی مردنی نه بینی بوو،
 ژمارهی دهنگی ملوانکه کانی رۆحکێشانی نه ده زانی.

هاواری کرد: نه مه ته زیجی مردنه، سه یرکه ن به چی دهنگه کانی له
 قه زوانی ژبان جیا ده کړته وه؟

نهو له تاریکیدا وه چی جیا کردنه وهی زامه کانی بۆ هات، وه چی
 خوێندنه وهی رۆحه کانی بهر ده رگای تیشک. تاریکی جوړنه تیدایه گری
 جاویدانه ی فرین بگه شینیته وه. به دهستی رووت، بکه ویتته ته فسیری تیزاب.
 هیزیدایه، دم بخاته ناو دهمی فریشته مردووه کانه وه، خوینی ناو دهمی
 درنده کان ماچیکات. له مڕۆقی هه لاهه لای ناو باکان، ماسی بچوکی
 دروست کرد بۆ ناو ناو. له جهسته ی پارچه پارچه ی بائنده، په پووله ی
 دروست کرد بۆ باغه. له ژبان ژبانی چنی، له مهرگی ده ریا شه پۆلی
 چکۆله چکۆله ی ساز کرد.

شەو جورنە تىدايە، دەستبەرەت بۇ مەمكى خوتناۋى يار
دەم بىتت بە زامى سەر گەردىيەو
زمانى بخاتە ناو دەمى جەھەنەمىي عەشقەو.

ئەو سروودى بۇ قوۋلايى تارىكى گووت، لەگەل رەشپۆشەكاندا گەيشتە شارە
نغروكانى ناو عەدەم، دەستى لە قەترانى پەتسى مردندا، كۆيرىتى
رەھاي ناو بىنىنى بىنى. ئەو ئەمىرانەي بىنى كە ساف زەردەخەنەي
شەو بوون. ئەو بە دەنگى بولبول لە ناو لالەزارىكى تارىكدا دەيخوندا،
وەك قوۋونگىكى كەوتوۋى ناو قەترانى شەو دەيقيژاند، سەمايدەكرد،
چەپۆكى ئىشراقى دەكىشا بە دەركاكاندا. ماچى غەزادەكرد... پاكىزى
پاكىزان، بەھرى بىمەتان، سوارچاكى شاسوارانى غەزا دەكرد. تادوۋنى
بە ھەتاو مەست بوو... ئىتر شەو بەچوكە قوۋلەكان، ئەو شەوانەي
كەس پىنناخاتە مائىيان، كۆتاييان بە رۆژە درىژەكانى ھىنا.

ئىدى تەواو
ئىدى ئاۋابە ئەي خۆر، ئاۋابە ئەي بىفەر. ئاۋابە... ئاۋابە... ئاۋا.

گۆرانىيىژىكى ئەستىرەناس

ئەستىرە ھەيە، بە گۆرانى دەمرىت
ئەستىرە ھەيە، بە ئاۋاز دەكوژىتەو
ئەي مۆسىقارەكان، با چىتر عەرش بەم چرىكانە نالەرزىن
بىدەنگىن، ئەي ئەوانەي نازانن مەلەكووت لە پووش سووكتەرە
نازانن كە سەمايەك، دەشىت خاك پارچە پارچەكات

هه لپه رکێیه ک دهشیت دنیا هه لگیریتته وه .

من نهستیره م بینوه که نایه ویت مروف بینیت
 نایه ویت دئی پرکهین له باغچه، هه ناسه ی پرکهین له بونی غه مگینی
 پرته قال، هیند ناسکه رهگی دره خته کان دهیکوژن، ناورنگی به یانییه کان
 ده بیکن، شهرمی دره خته کان نه خوشیده خه ن
 نهستیره م بینوه،

به ناخیکی نیمه له مه داره کانێ خویدا ده مریت، به زامیکی نیمه ده بییت
 به گومی خوین
 نهستیره م بینوه

هه نگاوه کانێ ژبانێ ماچکردوو، دهستی خوی داناوه تا مروف به سه ریدا
 بروات، رۆحی خوی گرتوته وه تا نیمه له ناویدا بگرین.
 نهستیره م ناسیوه

چراکانی خوی کوراندوته وه تا سه یری ناگوتا بکهین، له جهسته ی
 جیاوازی رۆشنایی و زوڵمهت وردبینه وه، نهو ژمارانه برمیرین که ته نیا
 له ماتماتیکی شهوا حسابده کرین.

نهستیره م خوشده ویت

باسی له دایکبوونی نه وره سه دووره کانم بو دهکات، باسی جهتگه
 دیرینه کانم بو دهکات له سه ر تووکی بچوکی ژبان، باسی زیربوونی
 مانگه کانم بو دهکات له یه کدی له سه ر هه ناسه یه کی مروف، باسی شه ری
 مه له کووته کان دهکات له سه ر عه ترکی ناسک که له هه ناسه کانێ نیمه وه
 دیت، جهنگی خویناوی خواکان ده نویسته وه له سه ر شوینی نهو به هه شته ی
 بو من و تو دروستده کریت.

نهستیره م ناشتوو

بۆ گويگرتن له پيکه نيني مندا ئيک کوچيه ک خنکاندويتی. بۆ
ناشتکردنه ووی دوو شهونم ناو بردويتی، بۆ عه شقی گۆل هه تاوی باغچه
کوشتويتی.

وشه و دل

نهم زستانه هه ئپه سيړه به سه ر دهره ختيکدا
با سيپتي نهو حهرفانه بينين که دلی رهشمان ناييپيت
هیلانه ی نهو وشانه بينين که تهيري دلمان له سهريان خه وتوه
بيدهنگی رهشی نهو رستانه بينين له خوينی من نايه نه ده ری
واوه یلا بۆ نهو وشه یه ی تووشی رۆحی من ده بیت
واوه یلا بۆ نهو ده ستنوو سه ی خوينی من پاکنوسيده کات
هه يهات
چ ناگريک که وته وه کاتي گووتم: بکورتنه وه نه ی حهرفا!
چ بارانيک باری کاتي گووتم: دامگيرسيته نه ی حهرفا!
چ خاشاکيک به جيما کاتي گووتم: له منی تۆز مرقۇيک دروستبکه نه ی
حهرفا!

نهم پاييزه هه ئپه سيړه به هه ناسه يه کما
با خه زانی نهو وشانه بينم که دلی زهدمان ناييپيت
با وه رینی نهو حهرفانه کۆبکه مه وه که بيدهنگيان له بيدهنگی دلی من
ره شتره

نه ی گه رووی من، به وشه یه ک هاواره کانت داگيرسيته
که دلی پر له کينه ی من داي ناگيرسيپيت
دلی پر له خراپه ی من، که به روبوو می حه قيه قهت ريسوايکردوه

دوکه لی رهشی راستیییه کان فه سادیان خستۆته فه رهه نگم
من گهرد له سهر بیره حمیم نییه، ئیدی بۆ خهزانی نهو وشانه نه بینم
که دلی پاییزنشینی من نایانبینیت.

پۆژیک که هاوسهر و هاوپی و هاوده مانم فه رامۆشده که ن
که نه ته وه و دۆست و یاوه رانم ده ئین : «تۆ له جنسی ئیمه نیت»
من به هۆی تۆوه ده چمه ناو شه ونم

تۆ که لی ره نیت، من له بری تۆ لی ره م نهی زمان
من که لی ره نیم، تۆ له بری من لی رهیت نهی زمان
کاتی که ده مریت، به دلی مندا ده گه ری ته وه ناو هه ره شهی ساله کان له
یه کدی

کاتی که ده مریم، به خوینی تۆدا ده گه ری ته وه بۆ جهنگی پۆژه کان له گه
یه کدا

تا تۆ هاوار نه کهیت من شم شیرم به رزنا که مه وه. تا من ته قه له جهنگه
نه که م، تۆ هیجای دره خته کان مه که

تۆ شه ربکه و من جه شیشی جهنگ دابه شه که م

خوده ی ترس ده کهینه سهر، پیکه وه وهک دوو شه ربکی رهش، پۆحی فه ترانی
خۆمان به سهر نه م دره خته دا هه لده په سی رین که دلی شین و بیلی وارمان
نایبینیت. له هه رگو یه که ته قه یان له باندیه که کرد، دلی خۆمان
هه لده برین و سهیری بیناکی رهشی یه کدی ده کهین که چاوی عه یارمان
نایبینیت. تۆ شتی که له نهینی من ببینه که دهستی سپیم نایگریت،
من شتی که له مانای نه خوینراوه ی تۆ ده خوینمه وه که دلی بیرهنگی
تۆ نایخوینیت ته وه. یه کی شتی که له شه ونمی یه کدی، بۆ نهو بیگانه یه
ده خوینینه وه که هۆشی رهشمان نایناسیت، یه کی شتی که له مه رگی یه ک
تام ده کهین له سهر نهو سفره یه ی که زمانی رهشمان تامینا کات.
نه وه ی تۆ ونبکات، تا هه تا هه تایه ئیمه ی ونکردووه. دره خته کان تا

ههتا ههتا یه نیمه یان ونکرد، گیا ته ماشامانده کات و دوزانیت سه بهم گهردونه نین. ئه ی زمان تو نیمه ت شارده وه، تو نیمه ت خسته نه شکه و تیکه وه که چیدی گویمان له نه ستیره کان نییه، گویمان له مانگ و پوژ و په لکه زهرینه کان نییه. تو وانکرد هه زار گول له ته نیشتمان وه بکوژیت و نیمه هه ر بخره وین.

دلی رهشمان خسته بهر فریوی سپی تو. دلی رهشمان که حه رفی تو فه سادی خستوته ناو دهنگی. دلی رهشمان که دهکرا هه ر وهکو دلی بولبول، بینین به به هاره وه و نور له وه سهری نه وه سهری جهنگه لدا بینین. دلی رهشمان که هه ر وهکو دلی چیمه نه کان، دهکرا لیگه پین گه شه بکات و ریگا له فرینی بالنده کان نه گریت. دلی رهشمان که دهکرا له و دیو په نه ره کانه وه بهروانیت، سهیری نه وه بهری نه لماس بکات، سهیری نه وه سهری یاقووت بینیت.

ئه ی زمان، کاتیک دهه رم له ریزمانی تو ده ریزا ده بهم و ده چه ریزمانی خاکه وه. کاتیک ده سته ده مه سه ر ناوچاوانی نه م دره ختانه له روونی تو ده رده چه م و ده چه ناو ته متمان یی زمانانه وه. من مه له کوتی بی زمانه کان به خوینی خوم ده کرم که به بی تو، ده توانم له گه ل هه ر تیشکی کدا قسه بکه م، به بی تو ده توانم له گه ل هه ر ده ریایه کدا دانیشم، به بی تو ده توانم حکایه ت بو هه موو مه رجانی ک بگێرمه وه، بی قسه روح له گه ل تاویره کانداناشت بکه مه وه، به هه ناسه ناسمان بخوینمه وه، به ئاه گول بنوسمه وه.

دلی رهشت هه ئه په سی ره به سه ر دلی ره شدا، که هه می شه له نیوان قه ترانی حه رفی من و قه ترانی حه رفی تو دا، فاریزه یه کی عاشق هه یه.

چ خوښه شاعیران نامناسن

چ خوښه شاعیران باسی شکوفهم بوناکهن

من کارم به غه زه لیان نه ماهوه

با نه یهن... با پوونه که نه مالم، حاشا له جیناس و تیباهیان، حاشا له کیش و سهروایان، حاشا له ته دویرو و ته شبیهیان. من دلم بو شکوفه یه کی لیده دا سرکتر له ههروه سفیک، دلم بو وشه یه کی ده سووتیت، نوتقی نهو له نوتقی خوینم جیاناییته وه، نوتقی نهو هاورپیه به ناوابوونی دونیا، هاورپیه به سه ره له دانی توفان، هاورپیه به هه ستانی قیامه ت، هاورپیه به نه فغی ناخر زه مان. چ خوښه شاعیران نامناسن، سلاویان خودا له سوبچی کوترانم دهرده کات، رهنگی ده نکه هه نارانم ده شیونیت. من دلم بو سلاویک لیده دات، زه ندیق و زاهیدان ناشتکاته وه، خوینپژانی دلی نه م سه عاته بگری، که زه من وهک فواره له بهر برینی دهروات. خه مپژان و خه نده بارانی سه ر نه م بسته خاکه ی دل ناشتکاته وه، هیمنی بخاته دلی بروسکه وه، نارامی ببه خشیت به هه وره گرمه کان، دنیایی بداته نهو مردووه ی دهمری، په یمانی به هه شتمان بداتی... به نیمه ی کافران.

چ خوښه شاعیران هاورپمین، مه حاله نه وان وهکو نه م کوتره بمرن،

که منم ته نیا وهک کوتر ده توانم بمرم

مه حاله له م گیایه مدا بنوون، که منم ته نیا وهکو گیا ده توانم بنووم.

پلنگیک له مندا

پلنگیک له دلمدايه هه رگيز ناخه ویت
 پلنگیک له مندایه له جهنگه ل نایه ته ده ری
 پلنگیک له مندایه، نه خشی دارستان نه بیت هیچی دی بو ناخوینرته وه.
 له شی هه مووی جیکه لبهی حه قیقه ته، پره له پاوه نی بوونی دی، پره له
 نه عه رته ی دره ختی بریندار له جهنگدا.

پلنگیک له مندایه چلوچیوی خاپوری جهنگه له کان له دلی نه وایه، هه ر
 ناویک دهریت رۆحکیشانیکی ده په رته رۆحی نهو، هه ر ناگریک گۆرانی
 ده لیت کلپه یه کی له گه رووی نه ودا سه ماده کات. نه وه ده ماری من ده بری و
 ده یه ستی به روناکی مانگه وه، نه وه خوینی گول ده خواو ده یگاته خوینی
 منه وه، خۆله میشی هه ر جهنگه لیک بخوینیتته وه، تا نه گاته مندالی
 یه که مین دره ختی ناوه ستیت. هه ر نیچیریک بخوات، تا نه گاته یه که م
 نوتفه ی، ده ست له خوینی به رنادات. که سهیری له دایکبوون ده کات،
 سه ری پره له وینه ی ناخرزه مان. که له مردن ده روانیت دلی پره له
 گریانی له دایکبوون.

پلنگیک له مندایه، دارستانی هیناوه ته ناو خوینی من. نه وه تا به
 چاوی جانه وه ریک ته ماشای مه خلوقات ده که م، ژیانم بووه به نیگا کردن
 له ره شه با، بووه به بۆنکردنیکی بیکۆتا به کیلگه و نه ستیره وه، بووه به
 بیرکردنه وه ی بیوچان له نیچیری به یانی.

پلنگیک له مندايه غه ریزه دی به دی هه موو جانه وهره کانی خویندوو، هه زی به مردنه له ناو لقه به رزه کانی دره ختدا، هه زی به بازدانه له سایه هه شه ووه که رۆحکیشانی نیچیر له سهر پهنگی شهونم دیاره، به رهو بارانی به یانی که خه ندهی راوچیان له سهر دلوپه کان هه لکه نراون. دهروات تا له نزیک گوومه یینه کانی منهو به مریت. چه مه خوره کانی من بانگیده کهن و نهو تادیت نزیکه ده بیته وه... دیت و تا دیت، من زیاتر ده چه ناو گوومه کانی چیژ و سادییه ته وه... دیت و تا دیت من زیاتر هه ز به خواردنی که رتیکی مانگ ده که م... که ده گاته به رده می په رستگام فواره کانم له ناکاو به رزه به نه وه... خوینم به رووی شه ووه زه نگدا ده رژیته... تا نزیکتر ده بیته وه پتر هه ز له تامکردنی نینسان ده که م... پتر هه ز له خه ووتنی وه حشیانه ده که م له گهل مینه ی هه موو مه خوقاته کاند... دیت و تا دیت، من زیاتر له زهت له ویرانه یی ده بینم... که ده گات و ناگات، من بروای وه سه نییه دیرینه کان ده مخاته وه سهر که لکه نه ی گه ران له ناو گیاو به ردو دره ختدا بو خودا... که ده گات و ناگات، هه ناسم پرده بیته له تۆزی راوچی رۆزگاره دووره کان، کیلکه کانم پرده بن له ته هه ی ته نه گ... که دهروات و ناروات، نه وه ی تادوینی خزمه تکاری من بوو، نه وه ی تادوینی شریخه ی قامچی من له سهر جهسته ی بوو، نه وه ی کرنووشی ده برد بو نانی دهستی من، له جاهو جه لالم یاخیده بن. که نایهت و نایهت، نه وه ی شوین گولله ی من بوو له سهر ناوچاوانی ته نه گچییه کان، نه وه ی ناسه واری زلله ی من بوو له سهر روومه تی گول، با ده بیات و باده بیات و باده بیات. که ده مریت به هه شتی پر له ماخولانی هه رزه کارانه ی من، به هه شتی کردنه وه ی ده رگا کانی غه ریزه تا نه ندازه ی تۆشان، به هه شتی هه ئوئستی جیا جیای من دوور له ئیپرسینه وه ی هیچ مه زهه بییک... ده روخت... به رهو خوره لات... له په وروو... که ووتن و مردن وه که هه ر په تریارکیکی خه مگین.

پلنگيک له مندايه شهواني رښه با خه بهر مده کاته وه، پيمده نيټ ته ماشاي
 نهو پلنگانه بکه له رځي خه مگيني مردووه کان دينه دهري، ته ماشاي
 من بکه... ته ماشاي سيپهري سيپه ره کانم بکه که خه ونی خه ونه کانت
 جينه هيليت. وهک هر هه تارچيپهک که سهری له کوشي جهنگه لدايه
 دواي هه موو پلنگه کان ده که وم، نهو پلنگانه ی خال خال نه خشي خويان
 له له شمد ا جينه هيلن، خه ت خه ت تيپه رپووني خويان به ناو ناو و
 چومه کاند ا راده کيشن. بهر وه زمويه کی به لهک وهک ناوچاواني نهو،
 بهر وه سعادتيکی سوور وهک شوين چه پوکاني نهو... من سهرم له کوشي
 رهنګدايه، نهو پلنگه شينانه ی له رهنګي گومه زی شاره کاني سه حران،
 نهو پلنگه بروزياننه ی له هرچه ی هاوینی خوره لاتوه دين، يان له
 بزهی مسی بازار، ساخته ی ته لای زهر د، ته وقي ييبريقي ته مه عده نيکی
 نهاس... هه موو پیکرا مه خلوقات له پشت مه خلوقات... هه موو پیکرا
 گارانی پلنگانی بيمار و ناده ميزادانی بريندار... يهک له دواي يهک...
 يينه وهی ناوینه کان نوتقيکی راستمان پيلين... تيناګهين... تيناګهين...
 من پلنگم يان نهو؟... نهو پلنگه يان من؟... نهو بازده داته ناو
 سهرم يان منم بازده دمه ناو دلی نهو... خوینی نهو غيره تی سه فیهری
 نه م دارستانه م ده داتی، يان خوینی منه هیزی نه عره ته ی ده داتی؟
 نه عره ته يهک پره له شوشه ی شکاوی پلنگی تر، پره له پارچه غه ريزه ی
 تيرنه بووی هاو جنسه کانی من، گویي ليیگره هاوړيم... گویي ليیگره،
 نه عره ته يهکه له هيج هاواريکی دی ناچيت...
 نه عره ته يهک پره له وه حشيه تی ره ووتر له شیری دايک،
 پره له بوهميه تی ناسکتر له ماچی خوشک.

نهی نهوهی من گونا هبارده کهیت

نهی گهمزه گوناهی من نییه تۆ ناتوانیت یاقووت پاوکهیت
 گوناهی من نییه تۆ له جنسی خشۆکهکانیت و من له رهگهزی تۆقان
 من له جنسی خوداکانم و تۆ له جنسی میرووله خوساوهکانی ژیرباران
 من سهر به خیلّی نهستییره ناسهکانم، تۆ کرمفرۆشیکى بیمار
 تۆ پاسهوانی کهلاوهیت، من نه نازاری یۆتویام
 تۆ نقی درهختیکى کرمییت، من نور و گر و رهشه بام
 گوناهی من نییه تۆ ناتوانیت گول بگریت
 گوناهی من نییه، سهری تۆ له درک زیاتر هیچ ناگریت
 نهوهی من دهینیۆرم بۆ نه به دییهت به تۆ ناگه ریتهوه
 نهو خاک و زهربایانهی من دروستیانده کهم، به گهزی په رپوتی تۆ
 ناپیۆرین
 تۆ نهی کپاری کۆنی زبلخانهی ژبان
 دانی تۆ له وه پیرتره، گویزی پر حیکمهتی من بشکییت
 نووتی تۆ له وه زهلیلتره، بۆنی باغی من بکات

ماندوو بوون... له جیهانه دووباره کان

ماندوو... وهک پیاویک هه موو پۆژیک تا ئیوارى، له هه مان جیگادا
 بۆ هه مان گول بگه ریّت. وهک پاوچییهک ته ماشای تیرهکانی خۆی بکات
 که دووباره هه مان نیچیر، له هه مان زه مان وه مان شوندا ده پیکن، وهک

هه‌مان بائنده که به‌سه‌ر هه‌مان ئێچیردا، له‌ستایشی هه‌مان مردندا ده‌فریت، ده‌بینم هه‌مان ده‌ست، له‌ هه‌مان شه‌قامدا، به‌هه‌مان شه‌مشێره‌وه بانگ له‌ هه‌مان کۆتر ده‌کات. هه‌مان ده‌نگ، به‌هه‌مان ته‌نگه‌وه، له‌ هه‌مان بازاردا، ته‌قه‌ له‌ هه‌مان مه‌ولانا ده‌کات. ئه‌میرێک، که‌ خۆی له‌ پاشاکان جیاگرددۆته‌وه، به‌ بۆنی باروتی هه‌مان تۆپخانه‌ی شکاوه‌وه، هاتۆته‌وه ناو هه‌مان سه‌رای خالی له‌ جه‌شه‌م، وه‌ک مندالێک پێکه‌نین له‌سه‌ر جه‌وزی عه‌تاره‌کان بیکوژیت، وه‌ک کچی‌ک، مامانه‌کان تریقه‌ و قاقای له‌باربه‌رن، له‌ نزیک فرمیسکی هه‌مان زاهیده‌وه، هه‌مان ئیشراقی دێرینه‌ی خۆم ده‌دۆزمه‌وه. من له‌ قه‌تارچییه‌کان بێزارم، که‌ هه‌مان مه‌ره‌که‌ب له‌ هه‌مان شار ده‌دزن و له‌هه‌مان رینگادا، له‌سه‌ر هه‌مان وه‌ره‌ق هه‌مان شکستی کۆنی من ده‌نوسنه‌وه

وه‌ک مندالێک له‌ ژێر هه‌مان سیبه‌ردا، ده‌ست بۆ خه‌یالی فرینی هه‌مان کۆتربه‌ریت

به‌ هه‌مان چاو هه‌مان کۆتری ده‌بینم
ئه‌وه‌تا مه‌ییک که‌ هه‌مان مه‌ی نییه‌، ده‌مباته‌وه هه‌مان مه‌یخانه
رینگیه‌ک که‌ هه‌مان رینگا نییه‌ ده‌مباته‌وه هه‌مان نارینگا.

شه‌وی موعجیزه‌ بجوکه‌کان

به‌یانیه‌ی دێرینه‌کان ده‌که‌مه‌وه، له‌ گه‌رووی سوچه‌ کۆنه‌کان، هه‌ر سوچه‌یک که‌ ناکوژیته‌وه، هه‌ر شه‌وی‌ک که‌ ئاوانابیت... کوچه‌ی من هه‌رکه‌سه‌وزه‌مانی خۆی، زه‌مانیک لهم‌ دیوه‌وه به‌ کلییک ده‌گریته‌وه و له‌و دیوه‌وه به‌ کلییکی دی داده‌خریت، با نوقمیین له‌ خونی وشه‌دا، له‌

شهو ی نه و دیو مائی تیگسته کانه وه، که له م دیووه به قفلیک داده خرین و له و دیووه به توفانیک ده کرتنه وه.

کئ ئیمه هه لده ستینئ که ئیمه به تاریکی داخراوین و به پوناکی ده کرتینه وه. هه لمانستینه، باباران بماناسیتنه وه، گول سهیری دلمان بکات، درهخت بماندوژیتنه وه.

ئهو ده ستیشانه ی گولمان پیچنین، بیئاوی وهرزه کانیان ناشکراکرد، شوای دیرینه ی باخچه یان پوناک کرده وه
ئهو هشی ئیمه ی شیواند، ئه م پشووی هه وابوو که نه مشه و ناسمان بو دلمانی هیئا. هه ناسه مه ده، با له م بهردانه ئازاد بین... مه رو، باقاجمان له م درهخته نه تراژیت.

وهک هه ر بالنده یه ک که تو نه فسانه ی پیده خوینیتنه وه
وهک به ردیک تیپه رینی زه مان، یان لیخسانی «با» بیدره وشینیتنه وه
نه فهس له دوا ی نه فهس، مژ له دوا ی مژ، هه ناسه مان داگیرسان
وهه نه مه نه لبورزی پوناکیه من و تو پیا سهرده که وین
پوئگخواردنه وه ی بیده نگیه له نزیک له م زهنگانه وه دهروات.
ئه م هه موو زرینگیه ره شه با نییه
پوناکیه که نازانیت بو کوئ ده چیت... بیده نگیه که له بیده نگی ئیمه هه تهاتوه.

له م تاریکیه دا

ئه وه ی ونبووه ونه بوونه... ئه وه ی دهگه ریتنه وه نهگه راوهیه... ئه وه ی تیده په ریت تینه په ره

ته نیا نهوا ده توانم قسه له کوئایی ناکوئاکان بکه م.

ده چمه وه سه ر فه رشی تراژیدیا، سه ر کورسی دراماکانی دوا ی توفان، له ویه سهیری ناوه دانبوونه وه ی موعجیزه ناسای کاوستانه کان ده که م...
له هه ستانه وه ی ئیماره ته پوخاوه کان ده روانم

تەنيا ئاوا دەتوانم ئە ژيانەوہى ناژيان... ئە خەونى بىخەونى... ئە
بوژانەوہى ئەو شتانە بېوانم كە نابوژنەوہ.

ئىدى ھەركەسەو مالى خۆى، مالىك بە خوينى خۆى داىبخات و بە
خوينى خۆى بىكاتەوہ.

ئەوہتا... ئەوہتا تەماشامكە منىش وەك تۆ
بەوشەى خۆم قفلكرام و بە بىدەنگى خۆم دەكرىمەوہ.

سەرۆك بە يانمان كە ھىشتا خوين تازە يە... رەشە باكانمان مەگۆرە !

سەرۆك ھىندە ياساكانى شەر مەگۆرە، درۆمان لەگەل كۆترە سىيىھكان
بۆ ناكرىت.

ھىندە غەرىزەكانمان مەگۆرە... ئىدى درۆمان لەگەل جەستەمان بۆناكرىت.
سەرۆك بەرەيەيان كە برىن ھىشتا تازە يە، كە خوين ھىشتا بۆنى
شىرى لىدیت، كە دلمان بۆنى پەنىرى سپى كىلگەكانى لىتەلدەستى،
تۆ جىگای پاوانەكانمان مەگۆرە... ئىمە ناتوانىن ھەموو پۇژى
بەرغەلەكانمان بگۆرىن. وەرژىكە كەسمان لە باران تىناگەين، ناگرى
سەوسەن و رىحانان بەربۆتە باوانمان، تەمى گۆمىچكە دوورەكان بەربۆتە
ھەيوانمان، پوولەكەى ماسىيە بۆھىمىيەكان بەربۆتە جەستەمان، سالىكە
بە گيا دەللىن با بگرە، بە درەخت دەللىن مەھىلن تريفە رابكات، بە
مىگەل دەللىن سەركەون تا سەرچاوەى ئەبەدى لەوەرگا، تا شوئى گياى
جاويدان... تا شوئى سىوى نەبىنراوى ژيان.

سەرۆك من شكات لە ناگرى دوئىن دەكەم، كە ئەمروۆ خۆنەمىشەكەى
دەكرىن... ئىمە ناتوانىن نرخ لەسەر ھەموو پشكۆيەك دانىين، ناتوانىن

هه موو پوژنیک بازاری خۆمان بگۆرین.

سه روک عه شقه کانمان مه گۆره... ئیمه ناتوانین هه موو شه ویک دلی خۆمان بگۆرین.

سه روک به ربه یان که هیشتا باوئشکی شهو به هه لاله کانه وهیه، دلی بولبول پره له پرخه ی میزگوزار، چاوی سوئسکه پره له ریشکه و پینشکه ی لاله زار. کاتی جهنگمان ئیمه گۆره... ئیمه بهرگه ی شمشیری ناوهخت ناگرین... خه نجه رمان بو جهنگی بهر سیبهری نیوه پروان کراوه... مه نجه نیقمان ته نیا نیواران شه رده کات...

وه رزیکه ئیمه له دوژمنانمان تیناگه یین، وه رزیکه قانونی په لامار گۆراوه و من و تو بیخه بهر له یاسا شه رده که یین.

هیئده شه ریه ته کان مه گۆره... ئیمه ناتوانین هه موو پوژی قانونی دلمان بگۆرین

سه روک به ربه یان که هیشتا شیرێ ئیمه سپییه، چوپی خۆنمان لیوان لیوه له موچرکه ی شهو، خۆمان له په ریزی قسه نهسته قهکانی خودادا دهشارینه وه، جوانی هه رچییه کمان بو بینیت دهیخوین، کینه هه رچییه کمان پینشکه شکات وه ریده گرین، وهلامی هه موو پرسیارهکانی ترس دمه دینه وه، دزیوی ده که یینه بهر خۆمان، به خیلی ده فروشین، دنیسی تاقیده که یینه وه. سه روک، باله کانمان مه گۆره...

ئیمه ناتوانین هه موو پوژنیک فرینی خۆمان بگۆرین

سه روک نیچیره کانمان مه گۆره...

ئیمه ناتوانین هه موو پوژنیک تقهنگی خۆمان بگۆرین

فريشته يه كي گه مژه له به فرا

نهی خودا... لیږه هیچ شهیتانیکي لی نییه
له ناو نهم سهو له دا به هانه یه نادوژمه وه بو توږه بوون له م ناسکه
شه رمنانه

لکه یه ک نابینم له سهر شه ره فی نهم گولانه
هموو شتیک له من پاکیز تره... هموو شتیک له من شه رمن تره.
لیږه دا ته نیا پاکی هیه من سهرزه نشتی بکه م
تو وهره و سهیری هیلکه ی سپی هه تاو بکه، که له بللوری به هه شت
سپیترن

من چیبکه م لیږه که گونا هیکی لی نییه لیږه خوشبیم
چی له م دره ختانه بکه م، بیخه تا سهیری پروشی جوانی تو ده که ن
جگه له روناکی هیچی تر نییه من سهرزه نشتی بکه م
به ر له وهی من بکه م، به ر ده کانی لیږه نویژیان ده کرد
به ر له وهی باسی قیامت بکه م، پاساریه ک ده یگوت :
وهره و جریوه مه له کوت بیسته له گه روومدا
به ر له وهی به تو بلیم، فیترمه که چون ناموژگاری گوته کان بکه م،
گوته کان فیتریا نکردم چون ناموژگارییان بکه م.

نهی خودایه... لیږه که س شهیتان ناسیت، نیلی چی ره جمبکه یین؟
من هیچی ترم نییه بیخه مه سهر نهم پاکیه نه ز نه متوانی نه و زریانه نه
دهربینم که ده گلانه به فره وه

نیلی باس له چ هیزیکي نه فسانه یی بکه م له دلمدا
کی بروا به وه عزه سارده کانی من ده کات له م به فره دا

کەس لە پشتی فریشتەیهکی خەمگینی وەکو منەووە ناچیتە سەر بەرماڵ
 ھاورنم ئەز هیچی ترم نییە، بیخەمە سەر ئەم روناکییە
 ئەز چووینتە ھەر خاکێک
 منارەکانم پاساردوووە چاوەدێری حیشمەتی بۆلبول بن
 بە درکەم گووتووە بچیت بە پێی پاسارییە مەستەکاندا
 بە بام گووتووە کۆشی گۆل داداتەووە
 بە گەلام گووتووە لە عەورەتی مانگەووە بنائیت
 ئیدی من هیچم نییە بیخەمە سەر ئەم حورمەتە
 بەدکاران لیڤەرەووە نەڕۆشتوون، گەروابایە جی پەنجەیان لەسەر ئەم
 تریفانە دیاربوو
 شەیتان نەھاتۆتە ئێرە، گەر بھاتبایە، تیشکی لەسەر ئەم نەستیرانە
 دیاربوو.

چیرۆکی سادە ی من و ناسمان و لەیلام

لەو موبەر ھەموو پۆژیک دەمیننی، ھەموو پۆژیک لەگەڵما تا قوتابخانە
 دەھات، بارانی پێدەخویندەم، نەستیرە ی پێ لەبەردەکردم. وەک قورئان
 ئیئورانمان تیلاووەتەکرد. وەک تۆری ماسیگر بانگی بەیانیمان ھەلەدا.
 گۆنمان تەجۆیدەکرد، سەرۆبۆرمان بۆ جوانی دادەنا.
 ھەموو پۆژیک دەمیننی لە پێشمەووە دەچوو بۆ کێلگە ی روناکی، ھەنگاوێک
 وەک بچوکی من لەنیوانماندا بوو. ھەنگاوێک میوہی ئەزمونەکانمان
 تیا بەشدەکرد، پاساری سەر کێلگەکانمان تیا دەترسان، قەیماغی
 جووتیارەکانمان تیا دەخوارد، بەھاریک من و ئەو سوار دوو نەسپ
 دەبووین، بەسەر دوو درەختدا سەردەکەوتین، دوو کچمان خۆشدەویست...

لە گەرمەى یاریدا عەرەرى مردنى نیشاندام، لە گەرمەى عەشقدا زەهرى ھەلاھیلی لەیلام.

پۆژیک پێش من لە خەو ھەڵدەستا، دەمامکی بەختیاری دەکردە سەرم، دوو دیدەى بۆ دروستدەکردم لە بەرسیلە، دڵیکى پێدەبەخشییم لە پەموو، دەستیکی بۆ دروستدەکردم لەکەتان. دەیگوت تا ئوقمانى ئەم کوچەیه ھەڵنەستى... سەیری دەردى خۆت مەکە... ھەمیشەش خەونێک وەک بۆنى ریحانان لە نێوانماندا بوو، خەون بەبەھەشتیکەو بەیکەین بە خەڵوەتى تەقوام، خەونێک بۆ گۆرانى حەبیبەم، بۆ سەمای خودایانەى لەیلام. ھاوڕێمبوو، خۆینى من ھەموو تریفەى ئەو بوو،

دڵم بە رەشەبای ئەو لێدەدا، کە لافاو دەهات چەترى بۆ ھەناسەم دروستدەکرد، کە خۆر ھەڵدەهات ئەو کەپرى من بوو، کە خۆر ئاوادەبوو خۆینى خۆى نیشاندەدام.

ئێوارەىەک ھەنگاوێکی گەورە کەوتە نێوانمان، خەنجەرێک بە خۆینى زەمانێکی کۆنەو، ھەیلەسوفیک بە پرسىاری ناکۆتاو دەربارەى ھاسیلەى ناکۆتای من و ئەو، کیمیاگەرێک بە ھاوکێشەى جاویدانى ئەو و مەعدەنى ژەنگاوى دلى منەو...

کەوتنە نێوانمانەو ھەور... کەوتنە نێوانمانەو باران.

پۆژیک بەئەندازەى گێژەن... شەونک بەئەندازەى تۆقان

شەونک ھات بۆ مائەمان نەمەدەناسییەو، ھاتبوو مالاوایم لێبکات... کە دەستى خستە سەر پۆجم دەترسا، کە پەنجەى بۆ دڵم دەبرد دەلەرزى... چاوانى پڕبوو لە پرسىار دەربارەى خۆینى من... دەستى خۆى نەدامن بۆ سەما. لێوى خۆى نەدامن بۆ گۆرانى. قوم قوم لە خەندەى یەکترمان خواردەو... مژمان لە ئەفەسى یەکدا... کەسمان باوەرمان بەیەک نەبوو... نەچوینە نامبێزى خەونى یەک... قاقا پێدەکەنین و دەستمان لەسەر خەنجەرەکانمان بوو... دەگریاین و دەترساین نەسرینمان ھەموو

ژه هرییت. هات و هه موو توژی ریگاکانی پیوه بوو... دهیویست بزانه
بۆ توئه هاتوو... دهویست بزانییت بۆ توئه چاهه رییده گهم. مه وداي
نیوانمان مه وداي شهرهف بوو.

هات بۆ مالم، له کورپی دیرینی ناسمان نه ده چوو، توژی کاروانیکی دوور
به خوینییه وه بوو... وهک قه تارچی سه رده می ته ته ره کۆنه کان... سه ری
سه رتا پا شه ونم و جبه که ی توژی خه رابی شاران بوو... چاوی له چاوی
هاورپی نه ده چوو... خه نجه ری وهک خه نجه ری دۆست بریسکه ی نه بوو...
کینه ی بۆنی مردنی لیده هات. نه یدموئرا به کۆترکانی بلیت بنیشه وه،
نه یدموئرا به قه له ره شه کهانی بلیت برۆن، نه یدموئرا بۆنی گوئه کانم
بکات. نه یدموئرا کتیبم بخوینیته وه، نه یدموئرا کتیبی بخوینمه وه. هه موو
عه شقی خۆی لیشارده وه، هه موو عه شقی خۆم لیشارده وه، ناوی مه عشوقه ی
خۆی نه گووت، ناوی مه عشوقه ی خۆم نه گووت... سنووری فرینی خۆی
نیشانده دام، بیده نگ ته ماشامکردو به سادهی پیگمووت: ئیدی مه یه ره
مالم، مه یه ره سه یری سووتانی من به گری جه هه نه می له یلام.

نیواره یه ک هات بۆنی گریکه کۆنه کهانی لیده هات، به دهسته سوکراتییه کهانی
ژه هریکی دیکه ی بۆ هینام، وهک نه فلاتونیکی پیر به ژیر دره خته کانمدا
پیا سه یده کرد، هيساگۆرسییه کی مندال بوو ژماره ی ساله کهانی ژبانی
ده ژمارد، به وینه ی هیراکلیتسیکی گهمژه ده چوووه ناو ناوی باغی من و
ده یگووت «هه موو شتی ده روات، ناسمان نه بییت»... بیچاره ده یگووت هه ر
کۆشکیکت بۆیکه م له گیابییت یا دوکه ل یا به رد ده روخییت، هه ر ژووریکت
بۆیکه م، له نیسک بییت یا ته لا یا ناگر ده کوژیته وه، هه ر عه شقیکت
بۆ سازکه م له گه ل ناودا بییت یا خودا یا ئینسان ده مریت، له هه ر
مه عده نیکت بگرم له ستیل یا هه وا یا لم ده رزییت، له هه ر قه لایه کدا

هه ئتگرم له ته ميبت يا سه راب يا شوشه دهشكيت

به روونی دهستی له ژيان بهردام
به روونی مائی مردنی نيشاندام
پشتیکرده زامی رهشی سينهم
پشتیکرده دئی هه لاهه لای له يلام

ئهو روشت
ئیدی ئیواران به ته نیا غویار ده خونتمه وه
شه وگار تیلاوه تده که م...
ئم ته جویدده که م...
سه روپور بو مردن داده نیم.

مروڤیک که نایهت

با له دایک و بابانه وه دهستی بیکهین، لهو تیشکه وه دهستی بیکهین که
دهبایه له پشتی باوکاندا بایه، لهو ویلاشه ی وهک ته رزی میو خۆمانمان
پناهه ئنه واسی، لهو خوینه ی وهک ناوی سپی نه مانخواره وه. باراوه ستین
له سه ر سیحری ئهم نه فه سه، که ئهم بوونه وهره بچوکه هه ئیده کیشیت.
ئهم پیاوه ی به ناشتی هسه له گه ل کوزراوه کانی دوئییدا دهکات، ئهم
پیاوه ی به مندا لانی له دایک نه بوو ده ئیت بوهستن... ئیمه گویمان
ئیه تی و نایبینین... ده زانین ئهو له و ئیه و ئیمه له و ئی نین... ئهو
هه یه و ئیمه نین...

ئهو پیاوه ی له سه ره رمان وه ستاوه و ئیمه به شه قامی زو ئمه ته ساده کاندا،

به ساکاری، دور له نالۆزی مه خلوقاته کان، به سییتی ساده بوونه وهی موته قه کانه وه، ساکار وهک ناویک نه پروا و نه پژی و نه خوریته وه، وهک شه ویک نه یهت و نه مرئ و نه دره وشیتته وه، ناوا به شه قامی زوئمه ته جوانه کاند ده پۆین. چاوه پروانین یه کییک چاوه پیمانیکات، یه کییک ده زانین ده زانیت نیمه نین، یه کییک ده زانیت نیمه ههین و نین، ده زانیت نیمه نین و ده بین. یه کییک... ته نیا یه کییک سیبه ره که ی له سه ره سیبه ری له دایک نه بووی نیمه دیاره، دهستی له سه ره شوین دهستی نه بووی نیمه دیاره، به رنگایه کدا ده پوات ده بایه رنگای نیمه ش بایه، له دره ختییک ده خوات ده بایه دره ختی نیمه ش بایه.

تینه گه یشتن له قسه ی دوورودریژ ده براری فرینی رۆح له ناوه وه، ده براری سه تته نه ته دووره کانی دهرن، رۆچوون تا گه یشتن به بنکی مه ره پئاسای نیگا، نوته بوون تا خۆدان له دیواری پۆلاینی بینین، که ده ست نه سیمی نیوان بوون و نه بوون هه ستیپیده کات، دل ترپه ی نیوان مان و نه مان ده بیستیت. ئیدی له وێوه به به هانه ی ناسینه وهی رۆشنایی، ده ستدان له دیواری نیوان خوداو مه خلوقات، بیستنی گریانی گۆمیک له کاتی له دایک بووندا

بازدان... بازدان بۆ ناو به حری رۆشنایی
بۆ ناو لافاوی شینی ژبان.

مروفتیک که نایهت، خه یایی لای لیمۆیه که نایگاتی. فاشستیانه ته ماشای سه وه سن ده کات، فاشستیانه له شیلان ده پروانیت. وهک گۆتیک نه یه وه نه پوی و نه کریتته وه، خه یایی لای نه وه دهمامکانه یه مروفت ده یکاته سه ری، لای نۆردوگاکانی پاشه پۆژه، لای ئیسقان و خۆته له شهوی نه م نوته یه دا.

مروفتیک له ناکاو گۆتی سه ره موخواری عه شق بۆنده کات و رنگایه کی تر ده گریت، بۆنی رۆحی سه ره موخواری نه ستیره یه ک ده کات، به زوبانییک

سهرماى حهرف ته زاندوتتى، به گهروويه كه وه پره له كړيوى وشه، دهروات بهرمو خه رهندي ومكیه كى هه موو شته كان، دوور له زهمه ريرى نوسين... دوور له زهمه ريرى زمان. مروقيك كه نايهت، نوتفهى خوى دهكات به سهر نهم گولانه داو بهرناگریت... دهركاى لي داده خهين، ژبانى ليناكهينه وه. نهو له ونيه و نيمه ليړهين... نهو ده زانیت نيمه نيين و نيمه نازانين نهو ههيه... نهو ده زانیت نيمه ههين و نيمه نازانين نهو ههيه...

چير وكى خه نديه ك

نهى شهو دهست بهر زكه رموه، به بيدهنگى كوټر كوټر هه موو گيرفانه كانت دهريينه. يه كه يه كه مروارى كوټ، خوټنى په پووله به مسقال، قيرات قيرات خه ندهى بولبول دهريينه

خه نديه ك وهك ناو له سيمای نهم پياوانه دهكيت. خه نديه ك پوناكى ليدهرژيت، دهفريت و به ليو دهگريز، وهك خه نجهر دهيدهين له خومان، وهك پهت دهيكهينه گهردنمان.

خه نديه كه ديت و له پرسه كانماندا به پيوه بيدهكه نيټ. گاته به شاكاره كانمان دهكات، دهتوانى رابكات... بگري... په شيمان بيته وه. خه نديه كه له مراويهك هه لهاتووه به دواى پوناكيدا رادهكات، له دره ختيكه وه نالاوه په پووله كان ده خه ونيټ. خه نديه كه رهگى قوونى له فرميسكه كانماندا ههيه، رهگى قوونى له ليوماندا ههيه، له ليوى نهو قاچاغچيانه رادهكات كينگه به په پووله كانه وه ناوديوى پيرى دهكهن، زه رده خه نيه كه بونى به يانيانى ههينى ليديټ، بونى ژوورى خه ووتتى

دایک کاتیک شیرى رهش ددهوشت، کاتیک خه ندهى خوى دهکاته وهو وهک دهسته سر له سه ر په نجه ره کان جییده هیلت، خه ندهیه ک به قفلى من و تو داخراوه، لیوی نیمه له گوى گوڼه رهنګى کچیتى مژبویتى، له دوره وه بانګى روژ دهکات، له دووره وه ده لیت هه لبتى له ی به یانى سپى، وهره جهرفى خوت له بهر ناګرى تازى مندا گهرمکه ره وه، وهره گه رووى خوت له بهر دهم پوناکیدا راپینه، چاوى نه پشکووتوى خوت بکه ره وه، قاقای باغ ببینه، گوى له تریقه دایک بگره، گوى له پیکه نینى بگره کاتیک خوینى سپى ددهوشت. له بیریکه که تو له نیوان لیوو ددان و قه پال و خواردنى کالى بانده دا ونبوویت. له نیوان جیوو ماچى چرووک و لسته وهى خوینى به جیماوى دوژمندا ونبوویت.

له بیریکه تو نیواریه ک له بانکونه کانمان که وتیته خوار، روشتیت و شوین پیتمان له سه ر پوومه تى به یانى نه بینى، شوین په نجه تمان له سه ر نیوارى نه بینى، له سوره یای ژبانمان که وتیته خوار و قوتکرد به قولى زولمه تدا و روشتیت... قوتکرد به قولى به یانیدا و له تیشکدا کوژایت وه. وکو نیمه... نیمه که له هه یوانى عه شق به ربوونه وه و هاتین و له پوناکیدا کوژاینه وه. زه بروزه نګى جهره... تیرورى وشه له بیرکه، بفره و وهک په پوله له سه ر که پوومان بنیشه وه، ختوکه ی ژیر گهر دمنان به، مه لى له بهر په رژینى رسته ناگه مه سه ر لیوی نیوه، مه لى له بهر لیشاوى قسه کى خه ندهى له بیر، وهره نیمه زمانمان داده نین و تو له سه رى بنوو، لیومان داده خه یین و له سه رى سه مابکه، گونامان ده که ینه وه و تو له سه ر پیکه نین بیوه ستینه، وهک چون چته له نیوه شه ودا قافله کان راده گرن، ژبانمان له سه ر پیکه نین راگره، عومرمان له سه ر قاقا بوه ستینه.

دهنگ به‌رزکهرموه و راستی بلّی. نه‌وهی لی‌ردا شه‌کریکی سپیه و دهیکه‌ین به‌ژه‌هرموه، له‌ویادا ژهره و دهیکه‌ین به‌نانی سپیه‌وه. نه‌وهی لی‌ردا پیده‌که‌نیت، له‌ویادا لاشیه... نه‌وهی لی‌ردا لاشیه، له‌ویادا وه‌ستاه و به‌نیمه پیده‌که‌نیت.

با یار له‌مال ده‌رکه‌ین...

با یار له‌مال ده‌رکه‌ین، ده‌رکه‌ین وه‌ک ده‌رکردنی گورگی‌ک له‌دارستان. با وه‌ک سه‌گیکی پیر بیده‌ینه به‌ر گولله، وه‌ک گزگیکی چکۆله بیخه‌ینه‌خوار، با چلکی نه‌مرومان به‌کراسه‌کانی بسرین، خوینی خۆمان بسووین له‌دامینی، درۆ بو شه‌ره‌فی ریکه‌ین، هیجا له‌حه‌یای بخوینین... با مالی بکه‌ینه ته‌ویله، یادی پرکه‌ین له‌زبلی زبستان، شه‌وی پرکه‌ین له‌درکی له‌چه‌قو به‌دتر، نوتری پرکه‌ین له‌کوفری کوفرستان. باده‌رکه‌ین، ده‌ستنوژی به‌نه‌تک بشکینین، له‌به‌رچاوی دنیا نیقابی پیلادمین... عه‌وره‌تی له‌به‌ر نه‌م ناگره‌ رووتکه‌ین... له‌به‌رچاوی خودا بیده‌ینه ده‌ست فاسیق... له‌به‌ر چاوی خودا شه‌یتانی لی‌جووتکه‌ین.

با یار له‌مال ده‌رکه‌ین. ده‌رکه‌ین وه‌ک ده‌رکردنی پشيله له‌حه‌وشی مال. ده‌رکه‌ین و بیبه‌ین و بلّین بخنکی نه‌ی خراپترین یار، بلّین با کره‌ریزییت نه‌م گوشته به‌سه‌رمای زه‌مه‌ری نه‌مسال، بیخه‌ینه سه‌ر ناگر نه‌م ده‌سته، بیکه‌ینه پیانه‌وه نه‌م خوینه، فرییده‌ینه سه‌ر شوسته وه‌ک دز، وه‌ک چرووک، وه‌ک هه‌جبه‌ی رووت و ره‌جال.

بایار له مالّ ده رکهین... با مالّ له یار ده رکهین
 ده رکهین له ناوړتگی به یانی، نه هیلین ټیکهڼ به تکه ی شه نم بیت،
 ده رکهین له مائی پهری گول، نه هیلین ټیکهڼ به تامی مردن بیت...
 نه هیلین لیویدات له لیوی مانگه شهو، ده رکهین له سوعبت و هه زهل،
 ده رکهین له دمقته ری ژبان، ده رکهین له ره شنوسی غه زهل.
 ده رکهین له بالیفی سپی، ده رکهین له به هشت و باران، ده رکهین له
 سیبه ری که پر، ده رکهین له شنه پای خه رمان. تقی لیکهین به نه ندازی
 تقی ده ریا له ناسمان، حاشای لیکهین وه کو حاشای به هار له زستان.

ده رکهین... مه حرومیکهین له هه توان و دهوا، له بونی خاک، له رهنگی
 ناو، له پاکیتی ههوا. ده رکهین له غاری نه سپه شی، ده رکهین له
 خوینی عاشقانی دی، ده رکهین له خنده ی گیا، له بزهی سووری
 گیلان، له پیکه نینی هه رمی. ده رکهین له قافیه و سه روا، ده رکهین
 له موسیقاو نهوا. ده رکهین له سه وزایی به هارانیک که دادی، ده رکهین
 له له نجه ولاری زه مانی که وادی.

بایار له مالّ ده رکهین، ده رگا به ده رگاو مالّ مالّ با یار له مالّ
 ده رکهین بی یار... با مالّ پرکهین له مه حه بت و عشق و نه قینی
 خه یائی نهو

بی یار... ژبان پرکهین له بوغرد و گولاو و میسکی به هاری نهو
 ده رکهین و به تارماییه کانی بلینن فهرموون بو جینانی دل ده رکهین
 و به سیبه ری بیژین وا به خیر، بو رهوزی عاشقانی دل

وهک ديوانه. ههميشه بو گيا دهگه ريم

من وهک ديوانه يهک گيام خه بهر کرده وه، وهک ديوانه يهک گيام له قوولايي پايژدا راکيشاو گووتم «هسته نهی گيا». وهک يه کيکي مهست به يارم گووت: توّم ناويت، حهزم له تو نييه... کوا چاوه سهوزه کاني گيا. من به سهربازه نالتونييه کاني به يانيم گووت، که به خودی ته لاوه پاسه وانی هه تاويوون «من ته لام بوچييه، کوا خوگه وزان... نو قه بويون... خنکاني ناو سپيدهی گيا؟ من به پاشاکانم گووت، که هاتبوون بو مردن له بهردهم هه تاودا. من جهنگم بوچييه؟ وه زيري و گزيريم بو چييه؟ سامانی خه زنه کان و ليرهی والييه پيره کانم بو چييه... کوا گيا؟ به پارکی شاره دووره کاندآ رامکرد... خوّم گهيانده دهر ياری خه ليفه کان... خوّم فريدياه بهر که ژاوهی سهروکه پيره کان و پرسيم کوا گيا؟... له بهر سيدهاره کاندآ دهستم بهر زکرده وه بو خودا، نه پارامه وه بو ژيان... نه مگووت، خودايه ته مهنی به ندهت دريژکه، نه مگووت، با نه م به يانييه نه مرم، گووتم نهی خودا... نهی گه ورهی زهوی و ناسمان... کوا گيا؟ من به دارستاندا رويشتم... رومکرده نه ستيره کان، له مزگه وته کاندآ گريام، دهستی واعيزه کانم ماچکرد... رومکرده مانگ... گووتم «گيامان به نی... گياي زور. من بيرم له بيابانه کان ده کرده وه، له وانهی شه ونميبان نه بينيوه، له وانهی له خوئباراندا گورانی ده ئين، له وانهی له سه ر لم شيعر ده نوسن. من له پيناوی نه و شاناهی له ترسی خوئ راده کهن بو درهيا بيرم له گيا ده کرده وه، له پيناوی نه و ژاناهی نازانن خوينی دئی خويان به چی بسرن، له بهر نه و منالانهای له سه ر شوسته کان راده کهن و نازانن مانگ له کوئوه هه ئديت. من به به يانيم گووت، (که باسی ميوهی دوتيني ده کرد بو ميوه فروشه کاني نه مړو، باسی وشکبوونی دئی

هەرمیکانی ئەفغان و سیسبوونی خورماکانی کوفەیی دەکرد : گیامان بەرئ... لەبری خۆ و گەرماو بەرد... گیامان بەرئ بەشی ئەو بەکات، لێرەو تا مەغولستان رابێخەین... بەشی ئەوێ شیراز و سەمەر قەند دا پۆشیت... بەشی ئەوێ هەمووان لە پاوەنەکانیاندا بخەون، کەس بیر ئەو ئەکاتەو، بەیانی باغەکە دەمریت... کەس بیر ئەو ئەکاتەو بەرغەلی بەریت بۆ ولایتیکی تر.

من هەمیشە بۆ گیا دەگەرەم... ناو خەزەنی پاشا... گیرفانەکانی جەنگ... رێواقی نیوان ئیمپراتۆریەتەکان.

هەمیشە ناو خوێناوی راپەرین... ژێر کورسییەکانی پەرلەمان... ژێر کلاوی سەرۆکەکان، بۆ گیا دەگەرەم.

دەچوو مەوێ درزی نیوان شۆرشەکان و هاوارم دەکرد: ئەی گیا... ئەی چیمەنی جاویدان... ئێوە لە کوێن؟

دەچوو مە کوێرەکانی فریشتە، دەچوو مە دیوێ خانی شەیتان، دەچوو مە شۆرای پیرانی بۆبول، ئەنجومەنی دانایانی گۆلزار، دەمگوت: ئەی نوێنەرانی سەوزی... پەرلەمانتاران بەهار، ئێوە لە کوێن؟

زمانی کێلگە وشکەکان... شەرەفی درەختی بێگە... بەلۆری حەوزە خنکاوێکانی سەرا... هاواری بەراوەکان لە ترسی خۆر... قەرشکەیی جامیکی خالی لە لیواری بیریک... هەناسەیی لێلی پەردا خێک لە سەر میزێکی بێمیوان...

دەتێن تۆ لە کوێت ئەی گۆمی بێ بریقە و ناز؟

تۆ لە کوێت ئەی بارانی گیاوێشێن؟

تۆ لە کوێت، ئەی ناوی سەوزی ساز؟

من هه‌میشه بو گيا ده‌گه‌ريڻم
 له رۆحي مندا لانی کوژراوی کوچه‌دا
 له‌ده‌ستی نه‌و پیاوانه‌دا که له مردن دینه‌وه
 له‌گه‌ل یاردا خه‌وتم و هاوارمه‌کرد «تۆ له‌کویتی نه‌ی سه‌وزایی بی‌مه‌ودا؟
 چه‌بیه له‌مال ده‌ریکردم و گووتم: «له‌کویتی نه‌ی رایه‌خی بی‌نه‌ندازه‌ی
 سروشت؟

عابیدان له‌ خه‌ ئوه‌ت ده‌ریانکردم و هاوارمه‌کرد:
 مه‌ده‌د نه‌ی سروشتی گه‌ش...
 مه‌ده‌د نه‌ی به‌هه‌شتی شاعیران.
 مه‌ده‌د نه‌ی ده‌ریای په‌پووله...
 مه‌ده‌د نه‌ی فه‌رشی جاویدان

من نیستاش بو گيا ده‌گه‌ريڻم، نیستاش که کفه‌کانم ده‌شۆم و
 له‌به‌ریانده‌که‌مه‌وه. که له‌ مردنه‌وه سه‌یره‌که‌م و بانگ له‌و بالنده‌ده‌که‌م
 که به‌ ناست مردنی مندا ده‌فرڼ. ده‌ئیڻم:
 گیاتان نه‌بینیوه، گیایه‌ک زیندوو مانگاته‌وه
 گیایه‌ک بیخوین و هه‌ستینه‌وه سه‌رینی
 گیایه‌ک سه‌فه‌ری ترمان بخاته سه‌ر... گه‌ردونی ترمان نیشاندات...
 ته‌ماحی ترمان باته‌به‌ر؟

له کهشتی عه قلدا به ره و شیتی

به بایی حیکمهت به ره و مائی دیوانه کان دهفرین... نیمه واین
 به بایی وهفا روهو کوچی جه فا دهفرین... نیمه واین
 سوار به له میکی رهش دهبین و دهئیین با برۆین بو دورگهی سپی
 سوار کهشتی خوین دهبین و دهئیین تو له کوئی نهی ناسودهگی

گوی به شه پۆلی هوش هه لده خهین... نیمه واین... دهچینه بهر لافاوی
 شه... نیمه واین... ملوانکهی هوشیاری دهکهینه مل... نیمه واین... ناگر
 له زانین بهرده دهین... نیمه واین... دهچینه سهر جۆلانی گهنجی...
 نیمه واین... دهبین به درگاوانی پیری... نیمه واین... فوو له شمشالی
 هزر دهکهین... نیمه واین... دست له نه زاکهت بهرده دهین... نیمه واین...
 دهروینه بهر قاپیی خودایان... نیمه واین... تقه دهکهین له جوانی
 به هاران... نیمه واین... دهیره نین که مانی عه قل... نیمه واین... دهبین
 به خزمه تکاری دل... نیمه واین... تیکه دهدهین کونجی دهرویشانی زانا...
 نیمه واین... تیکه لدهبین به رستهی گولرهنگی دانا... نیمه واین... دهروین
 بو هه راجی شه ره فا... نیمه واین... دهیشکینین بللوری سافی حهیا...
 نیمه واین.

به بایی جوانی روهو مائی دزنوان دهفرین... نیمه واین
 به بایی وبقار روهو کوچی قه له ندهران دهفرین... نیمه واین
 سوار بایهکی رهش دهبین و دهئیین بابروین بو بهه شتی سپی
 سوار بایی ناشووب دهبین و دهئیین تو له کوئی نهی ناسودهگی

بەشكردن

كە جىهانمان بەشكرد
سبەينى پۇلا بۇ تۆ
دلى ناسكى بەيانىانىش بۇ من.
گىاي قەتارچىيە خەيائىيەكانى ئەمشەو بۇ تۆ
حەشىشى شىدارى ئىواران بۇ من.
عەترى سەماكان بۇ تۆ
خوئى درەختەكان بۇ من.
كەروئىشكى سەراسىمەى ناو دەغلەكان بۇ تۆ
چۆلەكەى بچوكى ژىر تەپكەكان بۇ من.

نا ھاورىم... نا
نىشتىمان بۇ تۆ، شەرەف بۇ تۆ، شەراب بۇ تۆ، يار بۇ تۆ...
بۇ منىش، خۇم.
گىا بۇ تۆ، دەغل بۇ تۆ. ترى بۇ تۆ، چرا بۇ تۆ...
بۇ منىش، خۇم.
تقەنگ بۇ تۆ، جەنگ بۇ تۆ، خور بۇ تۆ، ھەور بۇ تۆ...
بۇ منىش، خۇم.
گول بۇ تۆ، چەقۇ بۇ تۆ، كوتر بۇ تۆ، خودا بۇ تۆ...
بۇ منىش، خۇم.

برینداریک. وه سفی مۆته که یه ک ده کات

گومانم له گوته کانیان کرد، گومانم له زیکرو فیکرو کتیبه کانیان کرد... لامکرده وهو سهیری کونجیکی دوورم کرد. چرای شاره کانیان وهک له دۆزه خدا داگیرسابیت بو مردن ده سووتا، گویم له ده سترژبوو له بادا، گویم له ته هه کردن بوو له تاریکی، گویم له هاواربوو له تریفه ی ناو کوچه کان، برینم بینی هیشتا خوینی لیته هاتبوو، مردووم بینی هیشتا پیده که نی، چه قوم بینی هیشتا نه که یشتبووه زام.

شتیک له هه وادابوو نه ناس، ته نیک بوو له باننده ده چوو، به لام باننده نه بوو... له پوناکی ده چوو، به لام نه ده بینرا. هه موو گیانی نه ستیزه بوو، سه رتا پای تاریکی بوو، به لام شهو نه بوو... وهک کات نه ده پۆی، وهک شوین نه ده مایه وه... پوله که ی نه بوو وهک مردن... لووس نه بوو، وهک ژبان، شتیک بوو به پیده نگ ده هات، به لام تا ده هات دوور تر بوو... تا دوور تریش بایه، پتر شه یده هات.

دوینا سه رتا سه ری ژنیک بوو نیقابدار، سهروه یه ک بوو به ده مامکیکی ره شه وه، ده مبینی به لام دنیانه بووم بینوو مه، ده گریام بو ی به لام دنیانه بووم ده گریم، رهش بوو، سپی بوو، نامۆبوو... بی ره نگ بوو، پر ره نگ بوو، دوست بوو... له ناو ده چوو، به لام دنیابووم ناو نییه... له گونا ه ده چوو به لام دنیابووم گونا نییه. گویم له زه نگه کانی بوو... به لام نیواری سه رتا پای خیانه ت و دوودنی بوو، سه رتا پای فیتنه ی نادیارو زهنگی مه ترسی نادیاربوو، زهنگ بوو یان تیکشکانی پۆهی باننده یه ک له ناو خۆیدا؟... زه نگبوو یان دهنگی ناو نه یه ک بوو، خۆی له ده هلیزه کانی خۆیدا دووباره ده کرده وه؟... زهنگ بوو یان من بووم بو شهوی خۆم ده که رام؟ تاریکی سه رتا سه ری حیجابی بابردووی ناو

بوو... ئاويك ليمده خواردومو تامى گومانم دهكرد... تامى فهلسه فهى
 كانيه كانم دهكرد... له سيبه رى بهرددا تامى لاهووتم دهكرد... تامى
 تيولوزى تينه گه يشتنم دهكرد له ژيان... شه و بوو، من تامى فهلسه فهى
 پوژم دهكرد... نيواره بوو من له لاهووتى به يانيم ده خوئند... بالنده يه ك
 به زامى بالدارى خويه وه، هه والى زامى گوئى ده هيتا... به لام بو كئ؟
 بو يه كييك باى باكوور ناراسته كانى ليمده گوڤى... به هه شتى بوو، باى
 باكوور ده يبرد بو دوزه خ... شارى بوو، باى باكوور ده يبرد بو جه ننگه ل.
 يه كييك كه سيبه رى من بوو... وهك من شفرى برينه كانى خوى بو
 نه ده كرايه وه، وهك من تاده هات نوقمى سيبه رى زه خمه ميتافيزيكيه كانى
 خوى ده بوو... وهك من له ژير دره خته كاندا تامى لاهووتى نه ستيه كانى
 دهكرد. به تهك دره خته كاندا ده رويشتين و دنياه بووين دره خته، من
 ده مگوت دره خته وه هر مينش ده مگوت دره خت نيه، من ده مگوت ناومو
 هر مينش ده مگوت ناو نيه، من ده مگوت نه ستيه وه هر مينش
 ده مگوت نه ستيه نيه... گوتمان له تهقه ده گرت له ناو كوшке كاندا...
 من ده مگوت تهقه خوشه ويستيه، هر مينش ده مگوت تهقه كينه يه،
 هاواريك له بنكى بيته رارى كينه تاريكه كانى شه و موه ده هات، من
 ده مگوت فريشته ي پاداشته، هر خوشم هاوارمه كرد، فريشته ي سزايه...
 ده مگوت، موته كيه وه مهرگ نيه، ورينه يه و زام نيه.

تيكه لاويو خوليا و دروكانم، تيكه لاويو راستى و ماخولانه كانم

خوئنى نيوارانم به گول دهرانده وه... ميژى نيوارانم هه مووى شوين بادهى
 گومان بوو. نه وه ديگوت من هاوړى تووم... به لام نه وه كئ بوو؟ من
 نازيانه قسه م له ترسى خوم دهكرد... كوئرانه بينايى خوم دهكرد
 حكايه ت... بچوكانه باسم له گه وره يى خوم دهكرد. نه وه ته فسيري منى

دەدايە بەر خۆر... خوینی منی دەخستە ناو ناویته سیحراوییه کان،
شەرەفی پێدەبەخشی، جوانی تیادەدرکاند... ژانی منی لە سووتانیکی تر
موتووربە دەکرد... زەخمی منی لەگەڵ ڕەشەبای قیامەتدا کۆلاجدەکرد...
پێدەکەنی و دەیگوت قسە ی تۆ فەتوایە بۆ ئەم جەنگە، قسە ی تۆ
حەقیقەتە بۆ ئەم درۆنابادە گەورەییە.

بەلام من کێ بووم... من لە کۆی بووم؟

بێ ئەوەی بزانی من کێم و من لەکۆیم
کۆیم لە تەقەبوو لە بادا، کۆیم لە مەستی بوو لە خوینمدا، کۆیم
لە گوولەبوو لە هەناسەمدا، زەمانی بێ زەمانم بینی دەهات، شونگی
ناشینم دیت دەڕۆی، دەرگام بینی لە بەر هاوارمدا دەشکا، مەرگم بینی
تک... تک لە سیبەرم دەتکا.

دونیای پێچەوانەی مردووکان

نالیڕەدابوو کوژرام، نالیڕەدا پیاویک هات دەیویست خوینی خۆی نەبینیت.
مردنی خۆی وەک بەردیك هەنگرتبوو
وەک بەردیك لەو بەردانەی دەیگرینه کۆترکان
وەک بەردیك لەو بەردانەی دەیگرینه نەستیرە دوورەکان.
پیاویک بوو، گلی تەری شەوی بەهار بە جومجومەییەوه بوو
بۆ شێداری درەختەکانی گۆرستان... نم... بە هەناسەییەوه بوو
دەپیرسی: بۆ ئەوەی لیڕەوه دەروات دەبیئت بە درەخت؟
بۆ ئەوەی لیڕەوه دیت دەبیئت بە با؟

بۆ گيا له مۆمى تواوهى شهوانى عه شق ده چيٽ
 بۆ شوسته كان هه موو شه ونمى ره شن
 بۆ په يكه رتاشان له ناو ديواره كانياندا تواونه ته وه
 بۆ جه ستهى په نگاره نكيى نى گار كيشان كشاوته ناو تابلوكانه وه

هه چه يهك له ناو نى گار موه ديت و نيمه ره سمده كات
 ده ستى له ناو په يكه ره كانه وه ديت و نيمه ده تاشيٽ
 كه روويهك له ناومه ديت و قوم قوم نيمه ده خواته وه

نايره دا ناوينه هه ئمى سه ر پوخسارى نيمه ده سپرى، مۆم بوو قووى له
 روناكي مان ده كرد، پشكو بوو ناوى له ناگرمان ده وه شانده.
 گرټك له جه نكه له وه ده هات و نيمه ده كوژانه وه
 قه له ميټك له كتيبه كانه وه ده هات و نيمه ده نوسى
 باغه وانټك له باغ رايده كرد و نيمه ده ته كانده

ته ماشاكه، ده زمانه دهره ده خوا
 مه ره مه پره له زام
 شيرينييه بوته زهر
 زهره پره له تام.

گۆقارېك ئە خۆر و زولمەت

ھەموو ھەرقەكانىشت تەلابىن، ھەموو ھاريزەكانت ئە زىو، ھەموو
 نوختەكانت ئە برۆنز و ھەموو لاپەرەكانت ئە نىلۇقەر... ئەو پىاۋدى كە
 لىرەۋە دىت، ئەو پىاۋدى ھەموو ھەرقەكانى ئە لمن، ھەموو ھاريزەكانى
 ئەدركن، ھەموو نوختەكانى ئە تەرزەن... تۆ ناخوینیتەۋە.

با تۆ دەناسىت... با تۆ دەخوینیتەۋە... با تۆ تەفسىر دەكا ت... با
 تۆ دەنووسىتەۋە.

ئىدى بەس ئە پىش چاۋى بەيانى ئەم ھەرقانە بۆ روناكى بشكىنە،
 بەس ئەبەرچاۋى خۆر رستە ۋەرگىرە سەر زامانى ھەتاۋ، ئەى تەرجومانى
 تىشك، ئەى بالۆىزى زامانزانى تریفە، بەس رستە بدەرە بەر مانگ،
 بەس رۆژەكان بۆ مستى روناكى بخۆرەۋە، بەس كىتبەكان بۆ كەمىك تىشك
 بگىرەۋە بۆ چاپخانە... ئەۋدى تۆ دەخوینیتەۋە خوینەرى روناكىشە،
 ئەۋدى تۆ دەنوسىت پرىشە ئە ھەسرەتى ھەتاۋ.

شەپۆل تۆ چاپدەكات... شەپۆلى رەش... گىا تۆ پەخشدەكاتەۋە...
 گىاى رەش

ھەموو ھەرقە ھەقنەسىيەكانى خۆت دەربەينە... بالندە تۆ دەخوینیتەۋە،
 بالندەى ۋەكو من و تۆ رەش، تۆ كە ئە ئەلماسى زولمەتیت، تارىكى
 خۆت بۆ ھىچ تىشكى مەشئوینە، خوینی رەشى خۆت روناكەكەرەۋە...
 ئەۋدى تۆ دەخوینیتەۋە تارىكىش دەخوینیتەۋە، ئەۋدى تۆ دەخواتەۋە

پريشه له حهسرهتی ئاو.

هه موو رسته کانت له نوربن، هه موو په رمگرافه کانت له ميخهک، هه موو وتاريکت له شه ونم بيت و هه موو په راويزه کانت له ئاورنگ، نهو پياوهی ليره وه ديت و رسته کانی خوئی بيابان، په رمگرافه کانی زيخی به جيماي و توفان، وتاره کانی بيدهنگی سهر پله کانی مردن... ديت و سهيري په نجه ريهک دهکات پره له وشه ی بابر دوو... له سهر سه کۆيهک داده نيشيت و تو ناخوئيته وه

نهو مهرگ ده خوئيته وه، کيل ده خوئيته وه، توژ ده خوئيته وه، هالو ده خوئيته وه.

روژيک به سپيتي ديته دهري، به سپيتي وهک په ريهک له ليواری قيامه تدا. روژيک ديته دهري و حه رفه کانی خو ت نابيني... وشه کانت دهبن به هه مه مه يهک دوور له زاری نينسان، دوور له جه بري وشه، دوور له زه بري هاوار، دوور له مائي زمان.

دهفرن و ئيتر له بالنده کانيان جيانا که يته وه... ده خنکين و له ماسيه کانيان جيانا که يته وه.

بهس وشه بشکينه بو باده ميک که تيا نيه، بهس رسته هه ئوه رينه وهک هه نار، ده فارزه يهک داني له ياقووت، ده نوخته يهک داني له نه تماس.

سهر له نوي حورمهت بدهروه به بيدهنگی

بيدهنگيهک خالي له سيبهري هاوار.

سهر له نوي حورمهت بدهروه به لاپهري سپي

سپيتيهک خالي له چاوهرواني وشه.

حورمهت بدهروه به نيشانه ی پرسیار که لهم دهفته ردها ونبوه، حورمهت بدهروه نوخته و هاريزه ی شکاو، شه رف بدهروه به ویرگوئی زامدار که شوئيکی نيه له ته فسيري نه مه جه هه نه مه دا، خهت له نيوان دوو

بیده نگیدا راگیشه و بیکه به رسته. ته ماشاکه نه م پیاوه له م ته تیگست
دروستده کات، له م ته مه گورانی سازده کات، له م توژه کتیب دهنووسیت
له سه راب.

نه و بالنده یه که هه رگیز گورانی نالیت

به ره و هه ر جیگایه ک برویت له زمه ندا، به ره و هه ر کاتیک برویت له
شوندا، به ره و هه ر دهلیزیک بچیت له م شاره دا، به ره و هه ر شاریک
برویت له م دهلیزه دا... من دهنگم لیوه نایه ت، ته ماشای خویاکانی
تو ناکه م، به هیمنی سه رده خه مه ژیربالی شته بچکوله کان، گوئ له
هاژهی به ریه ککه وتنی شته کان و نیگاره کانیا ن دهگرم، سهیری ناوردانه وهی
سیبه رکان دهکمه له نه سلی خویان، سهیری خه می پرته قال دهکمه له
کاتبوونه وهی وینه نه فلا تونییه کانی خوی، سهیری هه ره سی ناسمان دهکمه
بو ناو گوله باغیک.

له کردنه وهی بالی په پوله یه ک دهروانم که وهک کردنه وهی لاپه رهی
کتیبیکی موباره ک وایه. له هه ناسهی چوله کیه ک دهروانم که وهک هه ناسهی
بچوکی خودایه ک وایه.

من گورانی نالیم، تا دهنگم له م هه وایه دا بۆگه ننه کات. نیوه گورانی
بلین... نیوه که له ناو ناو و هه وا و ناگردا بۆگه نتان کردوه.

من گوئ له جهنگ و جهده لی باران و وهه مه کانی دهگرم
گوئ له هه راوه رویای پاییزو هاویریکانی دهگرم

به لام من چیترا ناچریکینم. چریکه ی من بو نه و دره ختانه یه که بو

ئەسلى خويان دەگەرین. بۇ ئەو پەرورەدگارنەپەسە كە نازانن بتن يان خودا.

من گۆرانى نالیم تا دەنگم و نەبیت، ئیوھ گۆرانى بلین كە لە ناو جەنگ و توفان و تاریكى سیبەرەكاتتاندان ونبوون.

بێدەنگدەبم و ھەموو شەویك لە چریكەى بێدەنگیدا پیاویك دەرگام بۆدەكاتەو و دەبیت بەسەر كەتیبەكانى مندا بمرە، چونكە تەنیا بالدارە نارامەكان. ئەوانەى رۆحیان لە قوولایى بوون جیانا بێتەو... زمانیان لە بێدەنگى جیانا بێتەو... و تەنیا لە جەستەیان جیانا بێتەو. ھەقیانە بەسەر ئەم لاپەراندەدا بمرن كە بۇ ئەوان نوسراون.

من لێردەدا لە ناوەرەستى ھەموو ناوەرەستەكاندا. لەناو ئەو شتانەدا كە نابینرین، لە نیوان دوو گەلادا كە ناگیان لە بوونى مرۆف نییە. لە شونیتىكدا كۆتر بە شەو دەتوێتەو وەك شەكر دەبیت بە ناو. لە شونیتىكدا شارەكان وەك لۆكە شیدەبنەو و دەبن بە ھەور، زەمان شیدەبێتەو و دەبیت بە زەمانى تر، قەرنەكان دەگوشرین و دەبن بە شەراب. لە شەربەتى گیراوى بێدەنگى و ناگر دەنۆشین، عەسیری پائىوراوى ئەم شەرانە دەخۆنەو، كە تیايدا برین وەك سەما دیتە پێشى، خولیاى رەش وەك ھەور بەسەرماندا دەباریت، خۆین وەك مالاواى دۆست لە دەستمان دەتکیتەخوار.

لێردەدا من سەدە لە دواى سەدە تامى شەربەتى زەمان دەكەم... ھەرگیز گۆرانى نالیم... گۆرانى ژەھرێكە تامى ئەم بێدەنگیە دەكوژیت... تامى ئەم ھەموو نارامییە دەكوژیت كە لە نیوانى درەختەكاندا دۆزیمەو... تامى دەربا دەكوژیت لە گەر وودا... من گەلیك سەخت گەیشتم بە تامى

دەریا... گەلیک سەخت ئەم بێدەنگییەم دۆزییەوه کە بە قانوونی زەوی ناشکێت.

من گۆرانی نالێم، گۆرانی لە خۆدام نزیکدەکاتەوه، خودا بۆ ئێوه... کە
لە بێخوداییدا بۆگەنتانکردووه

من و سۆفییەکی نیسک سووک لە ناویدا

من گووتم : هەموو پۆژێک خۆر یەكجار هەڵدێت
ئەو گووتی ئەگەڵ مندا، وەرە و هەموو پۆژێک چەند خۆرت دەوێت
پێشکەشت بێت

من گووتم : هەموو پۆژێک دەتوانم سەیری یەك دەریا بکەم
ئەو گووتی : ئەگەڵ مندا وەرەو هەموو پۆژێک سەیری هەموو دەریاکان
بکە

من گووتم : لە مردنێک زیاتر ناتوانم بمرم، لەنیو باندهکاندا
دۆستم کەمە، ناتوانم وەك درەخت بڕوێم، ناتوانم وەك شەو پڕبم لە
هاواری ئاورنگ، بە زمانێک دەدوێم لە تیشکدا دەکوژیتەوه، پوناکیم لە
هیچەوه دیارنێیە، خۆنم هیچ بایەك ناییات، دڵم تێکچوونی سیستمی
درەوشانەوهی گۆلەکانە. خۆنم لەقبوونی ڕەگی ئەم مۆسیقایەیه، برینم
سەرتاپا نۆتەئێ وەریوی شەوێکە لە مەستیدا خۆی بە تریفە دەکوشت،
دادەنیشم و کتێب ئەسەر کتێب ئەسەر گەلا دەیخوینمەوه، بەلام کە دەمرم
ناتوانم هیچ شکۆفەیهك ئەگەڵ خۆمدا بەرم. کە دەمرم دەبێت دەستم
خالی بێت لە ناو، لە شنەئێ با، لە دەنگی ئەستێرەکانی ژوورسەرم.
ئەو گووتی : من زیاتر لە ژانیکم هەیە، لە هەزار شەقامەوه دەچمەوه

سەر هه‌زار مردن، هه‌زار په‌نجهره‌م هه‌یه‌ بۆ سه‌یرکرنی یه‌ک به‌یانی، هه‌زار به‌یانیشم هه‌یه‌ بۆ سه‌یرکرنی یه‌ک غونچه‌. له‌سه‌ر به‌ربه‌رۆچکه‌ سه‌یییه‌کانی ژبان سه‌یری نه‌و هه‌موو جوانیییه‌ ده‌که‌م که‌ له‌ سه‌رتاپای دونیا ده‌تکیت. هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک ده‌یخوینه‌وه‌ بۆنی هه‌موو لاپه‌ره‌ جوانه‌کانی تری لیدیت. هه‌موو وشه‌یه‌ک ده‌مباته‌ سه‌ر ده‌ریایه‌کی تر له‌ وشه‌. هه‌موو رسته‌یه‌ک به‌له‌مییکی بچکۆله‌یه‌ به‌ره‌و ناوه‌ بیکۆتاکان. له‌ هه‌زار بازنه‌ی سه‌مادا مه‌له‌ده‌که‌م، له‌سه‌ر شانۆکان مردن و زیندوووبونه‌وی هه‌موو جنسه‌ خه‌یاڵیییه‌کان ده‌ژیم. ده‌مامکی گۆل و نه‌وره‌س و سوێسکه‌کان ده‌که‌مه‌ سه‌ر. له‌ ژێر نه‌ستیره‌کانی مندا دزیوی بوونی نییه‌. جوانی دابه‌شناکه‌م، فه‌زلی بۆلبول ناده‌م به‌سه‌ر فه‌زلی که‌سه‌دا. هه‌ر ژوورێک ده‌رگام بۆ بکاته‌وه‌ ده‌چم. هه‌ر بارانیکی بیه‌وێت به‌ سه‌رمدا بباریت... بابباریت. به‌خیریین هه‌مو ناگره‌کان. به‌خیریین هه‌موو بروسکه‌کان. جودانییه‌ گریانی من له‌ گریانی ماسیییه‌کی سووتاوی سه‌ر لم. جودانییه‌ پێکه‌نینم له‌ پێکه‌نینی میروویه‌ک که‌ له‌ ناو گۆلدا ده‌خه‌وێت. خوشی من له‌ خوشی نه‌م کونه‌په‌پوهه‌ دوور نییه‌ که‌ به‌یانی به‌ره‌و مردن ده‌فریت، غه‌م له‌ غه‌می نه‌و چۆله‌که‌یه‌ جیا نییه‌ به‌یانی له‌دایک ده‌بی.

سه‌یرکه‌... به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ ده‌چمه‌ ناو ناگر
له‌وسه‌ر به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ له‌ ناو دینه‌ده‌ری.

من گووتم : له‌ میژه‌ ده‌مه‌وێت له‌سه‌ر ناگر و لم بنوسم، له‌سه‌ر شه‌هین و شۆرهبی، له‌سه‌ر هه‌نگوین و تاریکی. له‌ میژه‌ هه‌زه‌که‌م کتیییکی گه‌وره‌ له‌سه‌ر دنی یه‌ک سۆنه‌ بنوسم، کتیییکی گه‌وره‌ له‌سه‌ر مردنی یه‌ک ماسی، له‌سه‌ر سیسبوونی یه‌ک پاتۆنیا به‌ر له‌ به‌یانی... هه‌زه‌که‌م باسی کۆدیتابکه‌م له‌وه‌سفکردنی روخسارو جه‌وه‌هه‌ردا... به‌یه‌کجار هه‌موو مرواری و تیشک و گه‌لاو بالنده‌کانه‌ به‌مه‌ ناوه‌وه‌، هه‌موو ئیشراق و سووتان و سه‌راب و خه‌نده‌کان به‌ینمه‌ به‌ر خۆر... ده‌مه‌وێت هه‌موو

ئهوانه‌ی ناگه‌نه ناو دئلم... بگهن... هه‌موو ئه‌وانه‌ی له قوولایی مندا ونبوون بینه‌ده‌ری... ته‌نیا له شۆرشیکی وادا هه‌موو سه‌ده‌ف و زیخ و میروویه‌کی ناو دئلم ده‌گهن به مافی خویان، هه‌موو که‌سیک تاسهر ئیسقان ده‌بینیت، ده‌کریمه‌وه بو میوانی پرشنگه بچوکه‌کان، ده‌کریمه‌وه بو نازی ناو‌رنگه‌کان.

ته‌نیا له شۆرشیکی وادا ئه‌و ڕمگانه دهمۆزمه‌وه که له خوینی مندا بو دره‌خت ده‌گه‌ڕین

ته‌نیا له کۆدیتایه‌کی وادا ئه‌و دره‌ختانه ده‌بینم که له خوینی مندا بو بولبول ده‌گه‌ڕین

ئه‌و گووتی: هه‌موو بانده‌کانی جیهان له دلتان، هه‌موو گۆله‌کانی جیهان لای تۆن، ئه‌وه تۆیت دۆپ دۆپ پريت له «سه‌رتاپای ناو». دره‌ختیک نییه تۆ بیرى لیبکه‌یته‌موو نه‌بی‌ت به موکی تۆ، کینگه‌یه‌کی نییه تۆ بیناسیت و پرنه‌بی‌ت له میوه‌ی تۆ. هینده بائی په‌پوله له ناوتایه به هیچ دیدیه‌ک کۆناکریته‌وه، هینده ده‌ستی دره‌خت درێژه له هه‌واتدا، به هیچ پتوانه ناکریت. سه‌ماکه تا بزانی‌ت چ ده‌ریایه‌ک له جوانی له ژێر قاچتدايه، سه‌ماکه تابیینیت چ گه‌رده‌لوولیک له روناکی ده‌وری مائی تۆی داوه، سه‌ماکه تا به‌رمو قوولایی سه‌وزایی نوقم بیت. ببینه چ یاخیبوونیکی مندا‌لانه ئه‌م پیرییه‌ی کردووه به به‌هه‌شت.

ببینه چ ڕه‌ه‌کیکی سه‌یر ئه‌م ژووره‌ی کردووه به به‌هار.

ئاویک و ئاوینه‌کانی سه‌ر له تینویتی تۆ تیکه‌ده‌ن... ده‌رچۆ له مردن له نیتوان خۆت و ئاوینه‌کانتدا، که که‌س نازانی‌ت تۆی سه‌ماده‌که‌یت یان سیبه‌ره‌کانت... که که‌س نازانی‌ت تۆی ده‌سووتی‌ت یان وینه‌کانت.

خۆت به مه‌ته‌له‌کانه‌وه سه‌ر‌ه‌ه‌ل مه‌که، ئه‌و گۆلانه ئاویده که‌له‌سه‌ر شانت ڕواون، ئه‌و ده‌غله به‌خێوکه که له‌سه‌ر سینه‌ت هاوارده‌کات، تۆویک بکه به ڕۆخته‌وه و به دیارییه‌وه دانیشه و بیربکه‌ره‌وه، شه‌رو به‌دکاری

نەوھىيە، تۆۋىك بىكەيت بە رۆحتەوھ و برۆيت و بىرنەكەيتەوھ، نەوھ
بىرکردنەوھىيە بە نەمامەكان دەئىت گەورەبن، پامانە بە سونبول دەئىت
وھرە و ھەموو پاوھنم لەيەك دەقتەردا بەدرى. سروود بخوئنە ستايشى
شىتى رەشەباي تىبايىت
مەن لە شىتى رەشەباوھ ڧىربووم، سەيرى شىتى ناو و درەخت و ناگرىكەم.
شۆرش نەوھىيە لە گۆل تىبگەيت...

پاكە بەرھەو نەوسەرى شتەكان، لەوئ پەلكەزىرنە كلاسيكىيەكانى بەھار
بىيە، لەمىوھى درەختە رۆمانسىيەكان بخۆ، رىئاليزمى دەريا بىيە،
سورئالىيەتى خۆر بىيە كە لە تىكستەكانى تىناگەين

برۆ بەرھەو ھەستى تىشك
برۆ بەرھەو نەستى ھەتاو
برۆ تا نىيازى مانگەشەو
برۆ تا رازى خۆرەتاو

بزانە... شەو ناگای لە تۆ نىيە
نەوھ تۆيت دەيىت ناگات لە تارىكى خۆت يىت
بزانە... پوناكى ناگای لە تۆ نىيە
نەوھ تۆيت دەيىت ناگات لە تىشكى خۆت يىت

بۆهیمی و نه ستیره کان

به رهنگی نه و فریشتانه ی له دلتان، فیرنه بوویت ناو بیستیت و بینیت و بنوسیت

به وینه ی نه و نه ستیرانه ی له دلتان، فیرنه بوویت شه و به نجییت و به رزییت و بنوشیت

به وینه ی نه و بارانانه ی رۆحت، فیرنه بوویت گول له خه و هه ستینی به حیکمه ت

نه ناوت ویت، نه شهوت ویت، نه گولت ویت، نه باغت ویت، نه جه نه ت.

تۆ ساف روناکییت... درهوشانه وهیه کی په تیت... تیشکیکی پالیوراوی له هه موو غوباری شه.

تۆ ساف ناویت... ده ریچه یه کی په تیت... هه زار سالییت له شه پۆل. تۆ زه مه نیت کاتیکی له شیوه ی گۆمیکدا دیته ریمان... جوانییت کاتیکی له شیوه ی زه هریکدا ده تخوینه وه... بازنیکیت له شیوه ی زنجیردا ده تکه ینه ده ستمان... بللوریت و له شیوه ی میتاڵدا ده تخوینییه وه... شوشه ییت و له شیوه ی قه قه زدا ده تنوسینه وه. تۆ ساف دلایت، ساف بالئیکیت ده فریت به بی جه سته، کتیییکی ده تخوینییه وه به بی جه رف، دارستانیکی له نیگاماندا وهک ناگر ده تگورینییه وه. نه وه له شی تویه له خۆله میشی سو فییه کاندا هه لده ستی و سه ماده کات، نه وه ته نی تویه له کانزاکان نزیکده بیته وه... ناشکسته نی میتاڵ ده کاته بهر... دلنه وایی دلی خوی ناداته وه که ده یکیشیت به سه ر به رددا... دلنه وایی سه ری خوی ناداته وه که ده یکیشیت به ناگردا... زه ردبوونی په نه جه کانی خوی ده بینیت که

گه لای زه مان ده ژمین... سووتانی قاچی خوئی ده بینیت که به سهر پشکوی
مندالیدا راده کات... ره شپوونی دهستی خوئی ده بینیت که به خه لوزی
نهوین سهرتاپا بووه به زوخال.

تو ساف کلپه یه کی پالیوراویت له هه موو خو له می شیک
ساف گیایه کی پالیوراویت له بای پاییز
ساف سهراییکی پالیوراویت له بوئی ناو.

تو رابوونیکی به هوشیاریماندا تینا په ریت، پتو بستت به چاو نییه
بو بینینی نه ستیره، نهو نه ستیرانهش تو ته ماشایانده کیت له
ناسمان نین... نهوئی تو ده بینیت روناکی خو تهو له سهر تاریکی خو ت
ده دره وشیته وه... تو نه ستیره نیت، مه شخه ئیکیت له نیوان به یانی و
نیواریدا هاتو چوده کیت... تریفه نیت، کلپه یه کی له نیوان ناو و ناگردا
دیلا نیده کیت. نا... نا... تو ساف گول نیت، به لکو پری له جوانی
گه لا کان... ساف ناسمان نیت، به لکو پری له زریان و له گریانی
به رده کان.

به لام موباره که نه م ناسافیه...

نهو دتا له شی تو یه، له له شی ئیمه دا و ناییت.

نهو دتا سهری تو یه، له سهری ئیمه دا ناتوتته وه.

تو له شو ره کانه ماندا نیت... تو له هیوا کانه ماندا ده ژیت.

تو ساف ئومیدیت، پالیوراو له خورافاتی دواروژ. تو خه وونی ئیسته دیت
پالیوراو له هیوای به یانی. تو ناوی سبه ئینیت نه بیستووه، پاکیت له
نه فسانه کانی داهاتوو. ته نیا تویت شهر بو نه مړومان ده کیت، شهر بو

نهم چرکه چکولانهیه دهکیت که به هیچ تهنگیک ناگیرت، شهر بۆ
نهم هه ناسهیه دهکیت که چند قووتر هه ئیمزین که متر دهگاته بنکی
بیقهاری ژبان. شهر بۆ نهم ساته دهکیت که پیش نهوهی بیناسین له
بیرمانده چیتهوه.

تۆ نابیت به یادگار، نایه یته دی، تۆ له ئومیدا ده خنکیت.
شهرانگیره نهم پاکیهی تۆ، ناههقه نهم هه موو تریفه یته.

هه موو ناسمانت کورتکردهوه بۆ سه ری هک نه ستیره. هه موو مه خلوقات
کورتکردهوه بۆ سه ری هک بالدار. هه لاله نهم بۆ قانونیهته، نازادییه
خۆت له نازادییه نازاد کهیت، سیهر بخه یته شوینی جهسته، خۆت
له هه وادا بنوسیتهوه، روناک وهک هه رفیکی ژیر هه تاو، تاریک وهک
زهیتونیککی وهریو له نه ستیره، هه لاله نهم دهیجوره بکهیت به ناوینه.
تۆ ساف نه ستیرهیت، پائیراویت له شه وهی زهوی.

تۆ له خۆله میشا کانه ماندا نیت... تا نهو شوینه له ته کهماندایت که
پشکۆین

تۆ کارت به هه تاومان نییه... تا نهو شوینه دۆستمانیت که تریفه یین.
تۆ هه میشه نهو مۆمه داده گیر سینیه ته وه که با ده یکوژنیته وه،
هه میشه نهو پنه مبه رانه داده گیر سینیه ته وه که خودا ده یانکوژنیته وه.

تۆ لقیککی بچوکی و نیمه له شیوهی جهنگه لیکدا ده تیینین. له زه تی
تۆیه نیمه له شیوهی نازاردا ده یچیزین، به ردی تۆیه نیمه به ناو
دایده گیر سینین، بالداره نهم بۆهیمیه ته ی تۆ و ده سووتیت له نیکاره دا،

دره خته لہم بۆھیمییه تهی تو و دەرۆیت لہم ویتھیهدا. سه مای تو به سەر
لہم هه موو سیبهردها دەرژیت. سیبهری تو له مائی خوئی دیتهدهرئ و
دیته شه قامی مهستان. تو جوانترین خیانهت له نیمه کرد، لہم درۆیهت
هه رزان فرۆشت. بوویت به شه هویتیک خائی له هه ر نوتفیهک، بوویت
به نوێژیک خائی له هه ر وه سوو سه یهک.

برۆ... برۆ بۆ نه ستیره یهک

به هار بوھیمیانه په لاماری درهخت بدات، ماسی بۆھیمیانه دهریا
بخواته وه، جهنگه ل بۆھیمیانه خوئی بکاته وه، ناسمان بۆھیمیانه خوئی
دابخت.

پاسه وانیک له زنجیر تیناگات

چهند سهیره لہم باغچه یه، که پره له به لاغهی تیکشکاوئی غونچه،
پره له سیبهری مردووی گول، وهک باغیک قسه دهکات پریت له یاسه مینی
کیو، پریت له میتافوری نیرگس، پریت له جیناسی میخهک، پریت
له سیجری سیو.

پاسه وانیک سهری له خورناو ابوندا سپی کردووه. دئی لہم شه وهدا بووه
به قاموسی تاریکی. له هیچ نه ویهکی ئیره، له هیچ ئیره یهکی نه وئی
تیناگات، شوینیکی دهویت ساف وهک دئی په پووله بیت. تیناگات نه وه
دهرگایه داده خریت نه وهک باغ. نه وه قه قه زه داده خریت نه وهک بولبول
تیناگات گیا نابه ستریته وه، شهو ناوادریت، گه لا کیلی نییه، سیبهر
قفلناکریت.

له بهردهم هه موو دره ختیکیدا پاسه وانیک دهویتییت، ده توانیت دهنگی خوئی

له خۆرنشین هه ئکیشیت، رهنگی خۆی بخاته ناو تیزابی تیشکه وه. نهودیهو نهه چیغه بللورییهی نهو سه رتایا لاشهی رهنگاوهنگی منه، ژیر نهه گومه زهی له ناوازی بانهه چنراوه سه رتایا بیههنگی منه. من له هه موو میوهیهکی نهودا کوژراوم. له هه موو بانههیه کیدا دیلم، له سه رهتای نهودا من هیشتا نا ناشنام به سه رهتا، له کوتایی نهودا من بووم به ناکوتا.

من شه به یخونیم بیینی بۆسه ر مانگ، من بۆسه یم بیینی بۆ نیرگس. له نیوانماندا:

برینیک ناگری لیدیه ده ری. غونچه یه ک وهه می لیهه ده قووتیت، ژاوه ژاویک ناوی لیده تکیته.

له نیوانماندا:

باغه وانیک خه ریکی کیشانه ی نهه فسانه کانی گوله، خه ریکی چینه وهی نهو کلپانه یه که له سه وه ره راده کهن. نهو تیناگات، کوتر ولاتیکی نییه داگیریکه یین. سیو قه لایه کی نییه بیگریین. هه رمی بورجیکی نییه بچینه سه ری. تیناگات، نهه هه موو زنجیره، هه ناسه ی پاتونیایه کی نابه ستیه وه. ناخی شه وویه کی ناگریته.

به خۆی و زنجیره کانییه وه کلپه ی خۆی به کلپه ی بانهه کانه وه گریده دا.

ده چیه بیستانیک دره خته کانی بیره نگ له هه وای عه ده دا ده شینه وه

ده چیه سه ر گومیک ماسیه کانی بی ناو له قوولایی نه بووندا مه له ده کهن

به زنجیر ته می نهه هه لاله مردوانه ده هیینه وه سه ر گول

به زنجیر رۆحی نهه چۆله که کوژراوانه ده خاته وه سه ر چل

خۆله میشی دره خته ده دات به ده م ناسانه په ژمورده کانه وه

له ژیر سیبه ری شیداری هه ریزه کاندایا نهه ده دوزیه وه بۆ بیینی باغی تر

له نالهی گوته باغه کاندای رینگا ددوژیتته وه بو ناسینی ناخی تر.
به خوی و پاسه وانه کانییه وه پاسی گوئیگ دهکات ته نیا له خه یالدا
ههیه

نهو دهستی له ستایشی نهو ههنگانه دا ههیه که شانهی حه رام دهچنن.
پاسی په پوولهیه که دهکات ته نیا له یادگادا ههیه. من په لاماریم بینی
بوهر دواشکوفهی سال، به پیریتی خوی پیته که نی له بهر ناوینه کاندای،
که شهو دههات دهگه رایه وه بوهر شه ترهنجی شهر. کشماتی له
پاتونیاکان دهکرد، کشماتی له خوی دهکرد، کشماتی له دالیاکان دهکرد.
به خوی و تهنه گه کانییه وه تهقه له تهنه ییه که دهکات، ته نیا له مردندا
ههیه.

له و دیومانه وه:

لهیه که بستدا سه دهها شهو هه بوو، لهیه که ژووردا هه زاران به یانی هه بوو.
گه لایه که ده بوو به هه زار به هار، بولبولیک ده بوو به هه زار بالدار.
به خوی و هامچییه کانییه وه رقیگ پاواندهکات ته نیا له نه فیندا ههیه
به خوی و نه فسه ره کانییه وه شارنگ داگیردهکات ته نیا له عه ده مدا ههیه

ستایشی من بو ده سه لاتداران

نیوه گه له که شوخن، به یانیان وهک پاساری ریقنه به سه ره حه قیقه تدا
دهکه ن

گه له که مه زنن، شهوان وهک کوکوختی ریقنه به سه ره تریفه دا دهکه ن
نه مه دیاری نیویه؛ میله تیک به سه ده دست لیتانرا دهکات، نه ته وهیه که
هه زار قاچ هه زردهکات و دهچیتته ناو هه زار ناگر و هه زار بال ده خواریت
و به هه زار نینوک به سه ره زمینی هه زار بیگانه دا دهروات، میله تیک

خۆی بە ھەزار ڕەشەبا و ھەزار جەنگەل و ھەزار دەریا دەبەخشییت،
گیرفانەکانی پرڤەکات لە تووتڕکی ھەموو میللەتانی تر. دەنوشیتەووە
بۆ ھەزار دەریاوان و دەلیل و ئەستێرناسی تر.

ئێوە واتانکرد بۆیە کە مەجار جەھەنەم لە بەھەشت جوانتر بێت.
دەریایەک لە خۆلەمیشتان بۆ داناین و گووتتان ئەمەییە روناکی، لەمان
بۆ کردینە کاس و گووتتان ئەمەییە شەراب، شەیتانتان بۆ پازاندینەووە
گووتتان ئەمەییە خودا، کینەتان دەرخوارداین و گووتتان ئەمەییە نازادی.
ئێوە واتانکرد بۆیە کە مەجار تاراوگە لە ماڵ جوانتر بێت.

ئەمە خەلاتی ئێوەییە، میللەتیک لە با دەپاریتەووە دەریای لێنزیکی بکاتەووە.
میللەتیک قیامەت بەکرێدەگریت، مەحشەر زەخرفەدەکات، تابووت
دەژمێریت، کفن بەسەر ئیوارەکاندا دا بەشدەکات، بە تیاکی ھەموو
جەنگیک خۆشنوودە، بەحەشیشی ھەموو کینەییەکی رازییە.

ئێوە واتانکرد بۆیە کە مەجار شەیتان لە خودا جوانتر بێت.

گوێگرتن لە پارچەییەکی غەزەلی زەوی و زەریا

*با کاغەزەکانمان دەرپهێنین، ئەمشەو میراتی خودا بەشدەکەین.
یاقووت و میوەی باغاتی تاریکی، سەلامی کۆتر و تورەبوونی تاووس،
ئەمشەو مندالی پێغەمبەرەکان، نەینی شکاوی خودا دەدەینە یەک. من و
تۆ پێویستیمان بە پەرستگا نییە، سوژدە بۆ گەرداوەکانمان دەبەین.
ئەو نایاتانە لەسەر سنگی ئێمە نوسراون لە ھاواری ئاسمان پونترن،

پونتره سهوزایی درهختی ئیمه له سهوزایی باغی نه بینراوی خودا،
گهرمتره تینی ناگری ئیمه له تینی کورهی داگیرساوی خودا.

* نهی دهنگی برینداری که نار، نهی نهو دۆستهی هینده له ده رگامدایت
هه موو دهستم خوتنه، نهی نهووی هینده هاوارم لیکردیت هه موو گه رووم
بووه زام، نهی نهی نینوانمان دهری جوداییمانه. سهیرکه هه موومان
زامدارین، ناگر و با، خاک و خهیاڵ، بالدار و نابالدار خوتنمان
لیده تکیّت. من سهرده خهه سهر سینهی تۆو ده گریم بۆت، نهی په نهجه
بچوکانهت له نهی ماچده کهم، نهی دهسته بچوکهت به سه دهف ده گوشم، نهی
ههنگاوته به مرواری ستایشده کهم. ناوی من چیه جگه له خزمه تکاریکی
بچوکی مائی تۆ، سهیری گه وره ییم مه که، من له بهردهم درهختیکی تۆدا
دهم به تنۆکی ناو، من به نه ورهس، به نه سفهنج، به مه رجان ستایشی
ویقاری که ناره کانت ده کهم.

* وام هه سته ده کرد له نینوان ئیمه دا درهخت ده بیته به ته رجومان، هه
جوگه یه که تۆ ده بیینیته مه ره پری عه شقی منه، خۆم نهی ده ریچه و گوّم و
روبارانه دا ده نووسم، ده مه ویت هه موو سه رویه کهم بۆنی دهستی پاکت بکات.
من به بوئبول، به هه ناسه ی می رگوزار بانگی تۆ ده کهم. نهی بهرده نویتزه
پوناکانه پاشماوهی دۆعای من بۆ تۆ، نهی بهرده خوتناویانهی که نار
گه رووی نوساوی من که تۆیان پت ستایشده کهم. نهی هه وره بروسکانه
دهنگی من سهرده دهن به سیبه ری خۆیاندا. من به پوناکی پژاو له زامی
په روانه، به تینویتی سه ر زاری نهی ده رویتشه ی بیوچان سه ماده کات...
بانگته کهم. سه ری شه پۆله کانی خۆت بهینه پی شه وه، با گه رووی نهی
بیابانانه بی نیته که گهرد به گهرد دۆعا بۆ تۆ ده کات. دئی تۆ له وه
نازکتره بهرگه ی تکای نهی هه موو له بگریّت، بهرگه ی هاواری نهی
زیخه لانه بگریّت که به نور زمانی خۆیان ته رده کهن، بهرگه ی نا له ی نهی

ھەموو كاروانە بگريّت كە سۆزى مەن بەرھە سۆزى تۆ دەھىنن، ئەمەشەو ناوى خودا بەشەدەكەين، سەرھەتاي سايەھەر و كۆتايى ھەتەو بەشەدەكەين.

*مەن سەرھەتاي ھەموو گۈلگەت ماچدەكەم، كۆتايى ھەموو باغىگەت ماچدەكەم، سۆژدە بۆ نىوەرۈكەنى تۆدەبەم كە لەناوقەددا دەبەنەو بە بەيانى، سۆژدە بۆ ئەو نىوەرە پاكانەت دەبەم كە ھەر لەسەرھەتەو پەرن لە كەزى بەيان. ئەو پەنجەى شەوى تۆبە كە پەنجەى بەيان بەرنادات، ئەو ھەناسەى ھەتەو سەرشارە لە ھالەو باران، مەن زارى ئەم بەردە بچوكانەت ماچدەكەم كە كەفى ھەشوق بە نىوانەوئە، سەرھەتاي ھەسە و يەكەم ھەرفى سەرودى تۆ ماچدەكەم.

*لە دەنگى نووساوى ئەم درەختە بېورە، كە نازانەت چۆن باسى تۈپكەت، زانستىك نىيە بىتوانەت نىنشاى ستايشى تۆ دارىژىت، ئاواناستىك نىيە تۆ راقەكات، ئەلەبەيەك نىيە تۆ بنوسىت. ھەموو چەكى مەن ئەبجەدىيەتى ئەو كەنارەنەيە كە لە گەرەوى تۆو ھەرى ھاواربەون، مەن لەدەستى درەخت درىژترم نىيە، بىخەمە سەر جەستەت، بەلام تۆ لە ھەوئەيى بىيىنى خۆتەتە ماشاى نەمىدەم دەكەيت، دەستى مەن بە ھەموو گەلاكانىيەو دۆپىك لە سالارى تۆ ھەلناگريّت، جوانى تۆ شتىك نىيە لەپى مەن نەسووتىنەت، شتىك نىيە بەسەر پامان و سەرسوپمانى مەن نەزىت، مەن بە دوورى ستايشى نىزىكى تۆ دەكەم، بە پەشۈكان ماچى دىنبايەت دەكەم.

*بەبۇرە گەر ماسىيەكەم بە غەمگىنى ھاتە بازارى تۆ، لىمخۇشە گەر شەپۆلىكەم كامەرەن لە ئامىزى تۆدە نەمرد، ئەمە شەوى بچوكبەونەوئە لىوى مەن بۆ ماچى شەونى تۆ. شەوى سۆژدە ئۇقيانوسى مەن بۆ بچوكتەين ئاورنگى تۆ. مەن كەنەش بۆ سىنەى دوتىنەت دەبەم كە پەربۇ

لە شیرى سبەینى، كړنوش بۆ بەرچنەى دوښت دېبەم كە پرە لە بەرسيلەى پاشەپوژ. من سەرەتای پوژ و كۆتایى شەوى تۆ ماچدەكەم. من بەراورد بە گەلایەكى تۆ هیچ نيم جگە لە ريزىك سەراب، بەرابەر بە سامانى تۆ سەدەفێكم شكاو. بەرامبەر بە شەرابى تۆ پيالەيەكم گەدا، بەرابەر بە پاكى تۆ ناوى من لە شەرمدا دەمریت، من بە نرگە ستایشى بێدەنگى تۆ دەكەم، بەگەرداومكان لە خۆم دەدم، بە شەپۆلى رەش تۆلەى ئەم بچوكییه لە خۆم دەكەمەوه. بە چەپۆكى نەهەنگ دەكێشم بەسەرى خۆمدا.

تۆ گوى لە سكالای من مەگرە، بیستنى تۆ كە سەرتاپا لایلایەى خوداییه، كە سەرشارە بە ستایشى جوانى خۆت، تەنیا جینگای ئەو نایەتانهى تیا دەبیتەوه كە دەربارەى پاكى خۆت دینه خواری، خودا لە تۆدا ستایشى خۆى دەكات، لە تۆدا قوونى خۆى دەدۆزیتەوه، لە تۆدا كۆتایى بە موعجیزەكانى خۆى دەهێنیت

هەموو ناوى دنیا هەنگاویكى كورتە بۆ گەشتن بە خۆچەيەكى تۆ، من چیم جگە لە هەزاران شەپۆلى لە بیركراو، تۆ هەموو بستیكت ناویكە، بى دەلیل لە هەموو باغیكى تۆدا وندەبین، بى نەخشە ناتوانین بچینه هیچ هەرنیمىكى بچوكى تۆوه، من پوون و سادەم، ون و بیناوم، نە شارم پێیه نە میوه، بەخیلى بەم هەموو ناوێشانانەى تۆ دەبەم، بەخیلى بەم هەموو هەتاوه زېرینە دەبەم كە تینوتى تۆیان راگرتوو. رەشەبای تۆ ستونیکە لە تەلا، گەرداوى من سكالایە لە پوچى خۆم، نیوى ناو سەداى هاواری خۆمە، نیوى ئوقیانۆس ناوێنەيەكە بۆ بینینی دووبارەبوونەوى خۆم. من جگە لە هەلەاتن لە خۆم رینگایەكى ترم نییه پیاپرۆم. ئالۆزى من دووبارەبوونەوى خۆمە لە پێچاوپێچەكانى خۆمدا،

ئالۆزی تۆ، جیاوازی رەهای تۆیه له گەڵ خۆتدا.

※ تەنیا تۆ راستگۆیت که هەمیشە بەیەک نیاگەرەوه دەگەریتەوه، تۆ راستگۆیت که له هەموو دۆپینکت هەمان جوانی دەتکیت، له هەموو گەرۆیهکت هەمان هەناسە دەبیستین، له هەموو دەنگیکت هەمان هاوار. تەنیا تۆ قەشەنگیت که تیشکی تۆ راست و چەپی نییه. مائی تۆ ئەمبەرەوبەری نییه. دەرەوی تۆ هەر هەمان تەلیسی ناووەتە. تۆ راستگۆیت که له ناوی کەس ناخۆیت، دەستابەیت باندەکانان راویکەیت، دەستابەیت میوەمان لێکەیتەوه. ئەوه منم گەرۆی خۆم بۆ له بەرکردنی دەنگی تۆ تەرخاندەکەم. ئەوه منم بچوکانە دەستدەبەم بۆ بەروبوومی مائی تۆ. منم کړنووشدەبەم بۆ وەلامی ساردترین سلاوی تۆ.

※ ئەی زەوی، ئەی دۆستی من، من بەم مەخلوقاتە بێدەنگانە ی خۆمەوه ناتوانم دیوانی غەزەلی خۆم شەرمناوە هەنەگرم و نەگرم، من ئیبلێسیکی بچوک، کەرولاییکی گەرۆ، گەژەیهک له پێستی هەوردا، نەفامیک له دروستبوونی خۆی تیناگات، من که زمانم نییه شەپۆلی خۆم تێبگەینم، که پێزمانم نییه ناوی خۆم و وەسفی تۆ جیاکەمەوه. بەم ماسییە لال و رۆبیانە ترسنۆکانەوه، هەموو رۆژێک زیاتر خۆم له تۆ دەشارمەوه، شەرم له بەراوردی خۆم دەکەم بە رەنگی بەیاننێکی تۆ، شەرم له گۆرینەوهی هەموو مرواری خۆم دەکەم بە هەناسەی گۆلەباغیکی تۆ. بێدەنگبە ئەی زەمین، بیستنی من شایستە ی گۆنگرتن نییه له سێحری دەنگی تۆ، گەرۆی رەشی من شایستە ی قسەکردن نییه بۆ گەلایەکی مردوو له زەردترین خەزانی تۆ.

سەرۆك نەمە دونىيائى رەشى تۆيە

سەرۆك پەپوولەكانمان بەسەر ئاسندا دەفېن، ھەناسەمان ئاشنايە بە ھەناسەى مېتال، شەر خزاوئە سەرى كەنارىيەكانمانەو، داروى رەش بۆتە بەشېك لە دەرمانمان، سەرى گەنمى ئىمە ھالائى تەنيائى گرتوتتى، خەرماني ئىمە پېرېووە لە پىكەننى رەش. سەرۆك نەمە كۆليزايەكى كۆنە لە كوچەى نەم نەسپسوارانەدا يارىدەكات، نەمە قات و قىرى تەيمورە گەراوئەووە بۆ فەرھودى بېستانمان. نەمە تاعوونى جارائە ئالائە لە بەندۆلى زەمان، ئافاتى جارائە چۆتەووە سەر شكوڤەى خونتەمان.

سەرۆك نەوئەتەى تۆ پىدەكەنى، ئاو ھەمووى دەگرى، نەوئەتەى تۆ بەيانيان زوو تەماشائى بولبول دەكەيت، گۆلزار ھەمووى دەخەوئەت، نەوئەتەى تۆ شەوان دەگرەت، نەستىرە ھەمووى پىدەكەنىت. سەرۆك كى ھەيە نەزانىت كە تۆ ياقووتىكت ھەنگرتووە پەرە لە ورشەى خشلى ئىمە، تۆ ئاوتىكت رشتووە پەرە لە لافاوى دلى ئىمە، لەو كاتەووى تۆ دىيتە سەر دەريا، ئاو ھەزى لە خۆكۆشتە، لەو كاتەووى تۆ دەچىت بۆ تەماشائى كەنار، بەلەم ھەوئەسى لە خۆ خنكاندە. نەمە دونىيائى رەشى تۆيە... نەمەيە قىيامەتى خوتىنىت، نەمەيە دابەزىنى ھەتھەتايى تۆ لە شەمەندەفەرى جوانى، سەعاتى دابەشبووى تۆ لەنيوان خۆر و خيانەتدا، نەمەيە ئىوارى شكاوت لە نيوان شەوى سېي و نيوئەووى قەترانىيدا.

سەرۆك كە تۆ بۆنى خونچەيەك دەكەيت، ھەموو گۆلى دونيا دەگرى. كە تۆ تەماشائى ھاوین دەكەيت، ھەموو وەرزەكان چاوى خويان دەگرن.

که تو کوتریک ده کوژیت، لهو ساته دا هه موو بالندهی دونیا ده کوژیت .

مالاوا یکردنی رهش له بهیانی هه موو دره ختیک، نیواره باش له خوینی
هه ر فریشته یه ک، سه لام له هه ر کوژاویکی سپی به کفی نه رخه وانیه وه،
دوعا بو خنکانی هه ر تووتیه ک به هاواریک له گه روودا، هه ر هه
له بایه کی مه ست یاخی له حورمه تی باده، تیکه لبوون و نامیزان و
مردن له باوهشی گولدا، سواربوون له گالیسکه ی سپی مه ستان، نوستن
له سه ر فه رشی هه موو نه ستیره یه ک. کردنی شیر به سه ر فه ترانی هه موو
کینه یه کدا، دوزینه وه ی به ختیاریه کی رهش له زوخالی مردندا، ده رینهانی
کله له سوو تووی هه ر نه فینیکدا. ونن له فه ترانی شانشین تودا، ونن
له ده بجوری مه مله که تی تودا.

نه مه دونیای نه رخه وانی تویه
رهنگی خورئاو بوون به سه ر پوچمانه وه دیاره
بالی ریشو له سووره، که له ناوینه ی بهیان ده خشی
رهنگی ماسی شینه که له ناوی مه رگ دیته ده ری.

سه روک کاتیک تو ته ماشای کاتر می ره کان ده که یت، زه مان ده وه ستیت. که
تو ده وه ستیت، شوینه کان ده روون... که تو هه لده ستیت دارستان داده نیشیت.
له سه ر دره ختی زه ردتدا، بالنده ی خوینین ده نیشیته وه
به سه ر کینگه ی سپیتدا بارانی رهش ده باریت
سه روک یاده وه ریه شینه کانمان پرپووه له سیبه ری سپی تو
زاهه سه وزه کانمان پرپووه له یادی نه مامی تو.

سه روک که ی نه وه ده ستانه مان ده ده یته وه که مانگی پیده گرین؟ که ی نه وه

جەستەيەمان دەدەيتەووە کە دەريای پى سەرسامدەكەين؟ ئەمە دونیای
مۆرى تۆیە، دونیای ئەو لاووانەى تا ئەندازەى خنكان لە گەروومان
دەنایین، ئەمە کوچەى خۆلەمیشی تۆیە، کوچەى ئەو باندانەى تا
سنوورى شىتى لەسەر شانمان دەخوینن.

سەرۆک کە تۆ دەڕۆیت، ئیمە لە مردن دینەووە و دەچین بۆ مالى سپى
ياران

کە تۆ دەمریت، لە گۆر هەڵدەستینەووە و دەچینەووە بۆ کوچەى سپى
جاران

سەرۆک بمرە، با ئیمەش لەگەڵتدا بمرین کە نانى رەش بەخیۆماندەكات،
ئەو ڕووەكانە بمرن کە هەواى رەش لەنامیزياندەگریت، ئەو شەرابانە
برژین کە شەو دەیانخواتەووە، ئەو سیبەرانە بسووتین کە توفان
دەیاننوسیت.

هاوار لە ئەبەدیەت

بانگمکە، بانگی زەمانى بچوکم کە، بانگی سینەم کە کە بۆتە سەعاتیک
بۆ پێوانەکردنى جاویدان، بانگی دەستم کە کە تری تۆ کردویتی بە
رەز. بانگی تریم کە کە لىوى تۆ کردویتی بە شەراب. بانگمکە، بانگی
بائی پۆلاینى سیمەرغە بچوکهکانم کە، بانگی قەقنەسم کە کە ئەفسانەى
تۆ کردویتی بە زوخال، بانگمکە. کە تۆ بانگمەدەكەیت، رەنگى زەمان
دەگوریت. کە تۆ دەمیپویت، من دەبم بە فریشتە. کە بۆن بە سەرابتەووە
دەكەم، دەبم بە ناو، بانگمکە، کە تۆ بانگمەدەكەیت، سەرتاپا لى
نیوانمان دەبیتە هاوار. بانگمکە، یان گەرووی خۆتم بەرى بانگتکەم،
من ئەووە وشکترم بگەمە سەر ئوقیانوسى تۆ، من ئەووە بیبالتەرم، بەبى

بانگ بگمه قهراغی شاری تۆ. بانگمه، من نه تله سی زه مانم پی نییه تا بانگمه. بانگمه تا مائی خۆم بسووتینم و دواى بانگی تۆ بکهوم، هاواری خۆم بخنکینم و دواى هاواری تۆ بکهوم. یهک ماچی تۆ به سه سروی جیهان جیهینم و بیمه باوده شی گری تۆ، یهک دهستی تۆ به سه، دهست له به دهشت هه لگرم و بیمه سه ر لمی ساری تۆ. له پوچی نهم ژووره بچوکانه، له بچوکی نهم پیچه رهشانه ی کات، له پوچی به یانی و نیواری، له پوچی شه و و پۆژ نازادمهک و بانگمه. چیت ره سیپتی نهم سانه دا ناژیم، تا قیامت به خه ره گو می رهنگی خۆته وه و بانگمه. نه ی نه به دییه تۆ پیش خۆت نایینی، به خه ره پیش خۆته وه و گوینگره بانگمه.

بانگمه، نه و وه رزانه ی سه رتا پا خوینی سپین، له نیوانماندان. نه و پاوانانه ی پرن له نه وه ری گهرم، نه و شارانه ی پوخاون به بۆمبای پاییز، به ته قینه وه ی میوه هاتی رهش، لیتره دان. مینی چققداری وه هم ده ته قیتته وه به خه یالما، سیوی درکداری مردن ده ته قیتته وه به ده ستمدا، قارچکی شه ر بۆردمانمه کات، به لام تۆ بانگمه، با نهم سه ده فی خه نوزموه، که گه روومی پرکردوو له ناگری مرواری بیمه ده ری، له حوکی نهم کیله ده رچم که به ری ده ستمی پرکردوو له زه خره فی قیامت. نه مه چاوه بروانی تۆ به له سه ر خۆله میشی نهم هه قنه سه هه لده په ریت، هه سه رته ی عه نقایه له سه ری مندا به ره و پووی تۆ ده فریت. بانگمه، من دوا جار خودا حافیزی له هه موو زنجیره کانم ده کم و بانگتده کم. تۆ له م بیره ده ربه یینه که خودا منی تیخستوو، له م قه قه زه ده ربه یینه که نازانم که ی هاتوومه ته ناوی، له م ژووره ده ربه یینه که نازانم کن دروستیکردوو، نهم هه قله م بشکینه که نازانم کن کیلی کردوو. نۆقیانیکی گه وره یه گوینگرتن له سینه ی تۆ. سه عات تۆ نایینوت، پۆژ و

سال و سەدە ناتگرنە ئامىز، سىيىيە پۇژژمىرى شەپۆلەكانت، تۆ دولبەرت نىيە، ترپەيەكى ناكۆتاي جەفايە جىسابى عەشقى تۆ. بانگمەو بمخەرە بەردەم مالى خۆت، بابانگتكمە. تىكەئكمە، ئاويتەي مەرھەمىكم كە، كە دەخريتە سەر زامى زەمانى تۆ، با دەمى ھەموو نەو برىنانە بگرم كە نەبەدىيەتيان ئىدەتكىت. با خوئنى ئىستا نەتكىت لە ناكۆتا، باچلىكى زەمان نەنيشيت لە نازەمان. بانگمە. مەن ئاشنام بە نازەمان، لە ژمارە دەرمبەيتنە و بمكە بە جەوھەر. لە دىالەكتىكى ھاتونەھات دەربازمكە، بمخەرە دەرمووى ماتماتىك، زائىدى گولەباغم كە، لەگەل رەھاي تىشكدە كۆمكەرەو، لە ئاوم دەرگە و بەسەر ھەوادا بەشمكە، لەگەل قىامەتدا بمخەرە كەوانەو، زەربى ناكۆتام كە، دامنى با توانى سەرشانم نەستىزەيت، با خۆر لۆگارىتمى مەن يىت، با پوناكى دووجاي ھەناسەم يىت. لەگەل تريفەدا بمخەرە ژىر پەگەو، راستەوانەى مەن لەگەل مۆتلەقدا دەربەيتنە، پىچەوانەم لەگەل بولبولدا بدۆزەو.

بۇ خودا ئىمە ناناسىتەو؟

بۇ خودا ھەندى جار، چۆلەكەكان ناناسىتەو؟
 بۇ ھەندى جار بە شەتلىك رىحانە، باغچەى لىتتىكدەچىت؟
 بۇ ھەندىك بەيانى سلاومان لىناكات و دەروات؟
 بۇ ھەندى سال بانگمانناكات بۇ كەربەلاى نەيارانى خۆى؟
 بۇ دەزانىت ئىمە ئاھەنگدەكەين و نايەت تەماشامناكات؟
 بۇ ھەزلى گريانى كوكوختىيەك دەدات بەسەر گريانى ئىمەدا؟
 بۇ بە ھاوارى گولتەك ئىدى بەھار ناناسىتەو؟

ترس

له تیکچوونی جیهان له نیوان خوټ و سیبه ردا

ده ترسم و ده گهریمه وه بۆ ژووری کونی جاران، بۆ لای یه کییک به ریکه وت ده بیینیت و دهیناسیت و دهیکوژیت، بۆ لای یه کییک به ریکه وت ده تینیت و ده تناسیت و ده تکوژیت. ده ترسم و ده ست درنژده کم بۆ ییستانیکی کون، په نجمه په شیمانده کاته وه له خواردنی میوه یه ک که سه رتاپای ته نهاییه. من ده ترسم له نانی هه تاو بخوم نه وه ک پریت له تاریکی، ده ترسم ته وقه له گهل تریفه دا بکه م، نه وه ک ده ستی پریت له دهیجور. ده ترسم و له گهل تیشکیکدا ده فرم، به رهو شارنک به ریکه وت لاده دیت و چاده خویت و عاشق دهیت و ده مریت، شارنک به ریکه وت ده تینیت و ده تبات و ده تکوژیت. شارنک خالییه له موسیقای زه مان، خالییه له فرینی بالنده، چوله کولانه کانی له هاواری تو. من ده ست ناگاته ده رگاگان، کوچه یه ک بانگده کات و پینچاویچ به سه رابی خویدا ده تبات، کوچه یه ک بانگیده کهیت و به ناوینه ی خوټدا ده بییهیت، ده تبات و ده ست ناخاته سه ر زامت بزانییت چۆن خوینی لیده رژییت، ده بییهیت و ده ست ناخه یته سه ر دلی بزانییت چۆن پرېبوه له خه یال. من ده ترسم و ده گهریمه وه بۆ ژووری کونی جاران، بۆ لای بایه ک پیربوه به دیار دره خته کانه وه، بۆ لای زه مانیک له سه ر ناوینک وه ستاوه و ناووات. بۆ لای یه کییک به ریکه وت له سه ر شیوه ی خوټ دروستیده کهیت، بۆ لای یه کییک به ریکه وت له شیوه ی خوټ دروستیده کات.

ده ترسم و به رهو دره ختییک ده پوم به ریکه وت میوه کانی تامی من دووباره ده که نه وه، به ریکه وت پاییزی نه و له پاییزی پیری من ده چیت. ده ترسم له سینبه ریدا بخه وم، نه وه ک سینبه ره کانی جهسته ی من

دووباره بکه نه وه، دترسم سهرکه ومه سهر لقه کان نه وهک له بالنده کانی
 بچم، دترسم برومه نيوان گه لاکان، نه وهک به ريکه وت خه زانی نه وه
 دووباره بکه مه وه. دترسم و له سيبه ري ترسه کاندا پياويک ده بينم له
 خوم ده چيت. پياويک به ريکه وت له ترسي خوی راده کات و راکردنی له
 راکردنی من ده چيت. دترسم و بهرو پيري بيابانيک ده چم، بيليواره وهکو
 خوم، بهرو بايهک ده چم، سهر له سيبه ري نه م کوچه تیکه دات، بهرو
 کو لانیک لايلاه کانی من دووباره ده کاته وه، بهرو حه وشه يهک گروگانی
 من تيا ده نگه داته وه. من و نه وه له وسه ري بيستانیک به يه کده گه ين، نه وه
 به من ده ليت: من توم، من بهو ده ئيم؛ تو منيت. نه وه به من ده ليت؛
 من سيبه رم و تو راست، من ته ماشای خوم ده کم و ده گريم و ده ئيم. تو
 راستيت و من سيبه ر.

من ده روم بهرو شاريک به مه به ست هاواری من دووباره ده کاته وه
 به مه به ست خه ونی من له سهر کوشی خوی ده نوينيت
 له ويدا به يه کيک ده گه يت نه مامی مه رگی تو ده چينيت
 به ريکه وت ده تناسيت
 به ريکه وت گوئی توی خوشده ويت
 به ريکه وت ده تروينيت.

له شاری ترسه ديترينه کاندا
 سهيري ده رگايهک ده گه يت بونی لايلاه ي ليديت
 دلت پرده بيت له ترس
 کاتيک ده گه ريسته وه بو پرسيار له کوچه ي دايک
 ده سته به يت بو کيلي قاپی کون
 ده مده به يت بو سيبه ري شاتووی باوک

لهشت ده بیټ به کلپه یه کی ره شی زام
زه ر ده بیټ به مائی بولبول
خوین ده بیټ به رهنگی شه مام.

له دهستیك راده كه یټ به ريكه وت له ژوانیكى رهشدا ده تخنكینیټ.
به ريكه وت ده ست دهر گریټ و ده تبات بۆ گۆمی هات و نه هات، بۆ شوینیك
تۆ له وی سیبه ریت، بۆ مالیك تۆ له وی بوویت به یاد.

ژیانی رۆژانه ی شه پۆلیك

له ناو جهنگه ئی جوانی نهم رۆحه به ره شینانه دا، له ناو شكانه وهی
تیشكدا له سه ر بللوری نهم برینانه. هیژك له توفانی گول به هیژتر،
غهریزیهك شین وهك سایه قه ی ئاسمان. له بناوانی هیمنییه کی
نه فساناوییه وه، شه پۆلیك له سه راییکی زیوین، به بازووی پانه وانیک
به هیژی روناکییه وه، به مه چه کی خودایهك له تینی خۆر، وهك
یه کیك پاییزی خۆی له ناو هه لکیشیټ و موعجیزه كۆنه كانی خۆی
ته لا پۆش بکاته وه. له قوولایی روناکییه کی دووره وه دیته ده ری، هه ستانی
له هه ستانی بالداریک ده چیت، كه جه سته ی له سه ر دره خته كان مردووه و
رۆحی له هه وادا ده فریت. توپه یی له توپه یی روناکییهك ده چیت له سه ر
گه لایهك به جیماوه و ته ماشای شه وده كات. هیچی له ده ریا ناچیت، به لام
لیره دا كه وتۆته ناو گه مارۆی ئۆفیانوو سه كانه وه، نه و شه پۆلیك نییه
له ناو، به شیكه له شیتی خوداكان، كه رتیكه له نه ستیره یه کی دوور،
كه رتیكه له شفره یه کی ناته واو، نیوه ی داخراوی ته لیسمیكه شكاو. نه و
ناو نییه، خودایه كه له ده ریا دا تاوه ته وه. به هیژی گه رده لووله كانه وه

سەری خۆی دەکشیت بە تریضەدا، دەسوریتەوهو دەگەریتەوه سەر هەمان
 هەناسە، لە توتیبیک دەچیت کە دەفری و دیتەوه سەر هەمان وشە.
 لەخنکاوێک دەچیت کە دەمریت و دیتەوه سەر هەمان ئاو. لە خەو
 هەڵدەستیت و بەرچایی خۆی دەباتە سەر بورکانەکان، نانی بەیانی
 لەلای ناگریکی نەمرەوه دەخوات. دەچیتە یاریبەکی خوتینەوه لەگەڵ
 قولاپەکاندا، تۆرەکان پردهکات لە بەروبومی خۆی. فیری هیچ نابیت،
 مژنی تیشک نەبیت، تەنیا ئەوانە

دەناسیت کە دەسووتین و دینەوه سەر هەمان ناگر، لەسەر ئەو بەردانەوه
 دەخەویت کە دەبنە گزنگ و دەبنەوه بە بەرد. گوێ ئەو گەردەلوولانە
 دەگریت، دەبنە هیمنی و دەبنەوه هاوار
 خۆی لەگۆرانیکی بێقەرار هەڵدەکشیت
 دەبیتە شیرینی و دەبیتەوه بە ژار
 دەبیتە گۆل و دەبیتەوه بە خار.

لہ دارستانہ گانی فیرده وسدا ئیشکردن

قه سیده یه کی دریژ

نا، نه مانه وشه کان نیین، وشه راسته قینه کان له خاکدان، له ده ریادان،
له هه وادان، له توّدان.

«والت ویتمان»

۱

مارشیکى تر به ره و به ههشت

من دمهوئیت به شیوهی تر بچینه به ههشت. ده رگای تر، فرینی تر، شیوهی دیکه ههیه بو گه یشتن به باغاتى عه دهن. تیکستی تر ههیه دوایکه وین، تیشکی تر ههیه وهک شم شیر هه لیگیرین. ده بیت گویمان له زهنگی عه ردیکى دیکه بیت.

وهک بائندهیه ک له باکوره وه را بۆنى نیچیربکات، ده بیت بۆنى زه مان بکهین. بۆنى چه رخیکی دی بکهین، قه رینیکى دیکه له ته لا، پوژگارینکى تازه له برۆنز. به ههشت له وینه، له شوینیک هه موو زانینیک به نازادى و گول فریومانده دهن، هه موو باغیکى غه مگین که نیلوفه ر تیا ییدا ناخه وئیت ده مانکوژئیت. نیمه سه ره تا لیڤمدا ده وهستین و چاوه روانى نه و که سهین که هه وای به هه شتمان بو شیده کاته وه. ریتى نه و بالدارانه ی به خوئندنى خو یان دۆزه خمان بو پرده که ن له کامه رانى. ریتى ناو که خیانه ت له سه رچاوه دووره کانى خو ی ده کات، ریتى گه لا که پاشه وپاش به ره و شکوفه ده گه رننه وه. شتیک له زمانى نه م ته فسیر بازه تینده گهین که قسه له برینی بائنده کانى به هه شت ده کات، قسه له ته ماحى نه وان ده کات له ناگر، قسه له گه رمى دۆزه خ ده کات، به رابه ر به سه رمای جه نه ت. قسه له خه راباتى عه دهن و خه راباتى وه تن. چو ن خه لک باس له مردنى نینجانه یه ک ده که ن، ناوه ها باس له کو تایی به هه شته درۆز نه کان

دهکهم. تۆ چۆن باس له کوژرانی چۆله که یهک ده کهیت، ناوا باس له کوژرانی خودا دهکهم. ئیمه به پئی به رهو شاریکی تر ده پۆین، به رهو سه رده میک سه رابی تیا نییه، سه رده میک هه موو خه یالا تیک لی رهیه، ناوی ناو ده هیئت و تینوئیت به حه رفه کان ده شکیت، ناوی زیر ده هیئت و به رده کانی به رده مت ده بن به ته لا، به رهو سه راب ده پۆیت و تیده کهیت سه رتا پا شه تاوه. به رهو شاریک به خته وه ری ده مان کوژیت، شادی به کی نه به دی پۆژه کانمان پرده کات له ده نگی عه نده لیب. هیئده له جوانیدا نو قمه دبیین تاده خنکیین، هیئده گۆرانی ده ئیین تا گه رومان له تده بییت. من هه می شه هاوارد دهکهم با برۆین بۆ به هه شت. تۆش ده ئییت، هاوارمه که با جه نه ت هه ئه ستییت و باغه کانی ببات و برۆا. من هاوارد دهکهم و تۆ ده ئییت: ئیدی کاتی نه وه ها تووه تی بگه ن... یهک باننده ی خه مگین ده توانیت به هه شتمان لیحه رامبکات، یهک عه نده لیبی خه مگین ده توانیت دلمان پرېکات له خه فته ت. ده بییت وریابین یهک که رویشک که به تر سه وه له بهر پیماندا هه ئدیت، ده توانیت هه موو رنگاگان تیکبات، یهک کوتر که به هه له ده فرییت، ده توانیت نیوان هه موو نه ستیره کان بنا ئۆزکی نییت.

وهک شه رکهریک که هه می شه ده کی شیت به ته پله گه وره کانی جه نگدا. یه کیک نه فزی هه ستانه وه ی رۆحه به ره کان لی ده دات، یه کیک شه پیوری گه شانه وه ی هه موو خۆله می شه کانی دنیا، گه شانه وه ی پشکۆی مردووه کان، نه و ناگرانه ی له رۆژگاری هانیپاله وه خامۆش بوون، زیندووبوونه وه ی په نگری خیه ونگا کانی هولا کو. من هه می شه ده کی شم به ته پلی نه م جه نگدا و هاوارد دهکهم من بۆ فه تحی تۆ لی ره م نه ی به هه شت. نه وه تا به هه شت له هه ر چوارلاوه دییت. که لی ره ده پۆین نه وسا ده زانیین به هه شت له پشتمانه وه بوو، که ده گه رینه وه تیده گه یین به هه شت و له دوامانه وه، که ده گه رینه وه بۆ دوا تیده گه یین به هه شت له ولا له به رده مماندا بوو.

هه‌لّهاتن له‌سه‌ر ریتمی نه‌سپیک که پیش نور ده‌که‌ویت، هه‌لّهاتن و جیابوونه‌وه له‌هه‌ر غه‌زه‌لیکی کلاسیک بۆ باغات و گوئزار، مارش به‌ته‌نیا به‌شه‌یپورکی ره‌شه‌وه، له‌ده‌شتیکی سه‌وزدا به‌ره‌وه نه‌وسه‌ری توره‌ییه‌ک که به‌شیر وه‌سفناکریت. به‌نه‌فخیکه‌وه که‌سه‌ره‌تای وه‌ره‌ه‌کانی توفان راده‌گه‌یینت، توره‌بوون له‌هه‌ر ریپواریک که به‌ناوی به‌هه‌شته‌وه له‌مال دیته‌ده‌ری. توره‌بوون له‌یه‌کینک ناویرت به‌ته‌نیا له‌دیواری نیمانی خوی دابه‌زیت، نه‌وه‌ی که‌له‌پچه‌کانی ناشکینیت و له‌سه‌ر دیواره‌کان بنوسیت:

«نی‌ره‌یه به‌هه‌شت، منم به‌هه‌شت، دووری له‌خودایه به‌هه‌شت».

به‌هه‌شت روخانی هه‌موو مه‌عه‌ده‌کانه. گه‌رانه‌وه‌ی نیسانه له‌ماچی خوداوه بۆ ماچی گۆل، ده‌ستگرتنه به‌سه‌ر خه‌زه‌ی زه‌ندیه‌که دیرینه‌کاندا، به‌شاریکردنه له‌زیندووکردنه‌وه‌ی عه‌سره به‌باچوو‌ه‌کان، قه‌رنه ته‌نیاکان، نه‌وه سه‌دانه‌ی پادشاکان میله‌تانیان هه‌لده‌بژارد، شهر قاره‌مانه‌کانی ده‌دۆزییه‌وه، شم شیر جه‌نگاوه‌ری له‌خه‌وه‌لده‌ستان.

بینه‌وه‌ی هیچ به‌هانه‌یه‌ک بدۆزینه‌وه، بینه‌وه‌ی به‌هه‌شتمان دیبیت، بینه‌وه‌ی ناواریکی ترمان پینیت بۆ بولبول، دُنیا له‌ته‌فریه‌ک له‌منداییه‌وه له‌خوینماندایه، دُنیا له‌هیتنه‌یه‌کی سپی، له‌له‌عه‌نتیکی شین «شین وه‌ک ناسمان». به‌ساده‌یی خۆمانه‌وه، به‌گوێرایه‌لی موسافیریکه‌وه که ده‌چیته شاریک و له‌وێ له‌نرخ‌ی نانیکی سپی ده‌پرسیت، له‌نرخ‌ی هه‌ناریک ده‌پرسیت، له‌سه‌ر دوا سه‌به‌ته‌ی بازار، دین و له‌گۆل پرسیاری نرخ‌ی جه‌نه‌تیک‌ی تر ده‌که‌ین، دین و له‌بولبول ده‌پرسین: رینگا لی‌رموه‌ چۆنه

تا بههشت؟ تیشوومان ههتاوی زهردی ئیوارهی ئهم کوچانهیه، ئاوی بهختهوهری له مهرگانهکان دهخۆینهوه، بیئنهوهی جهنگیکی دیکه مان پێییت بو ئهم سوارچاکه بیئیشانهی له بهردهرگاگانی خۆیان باوئشکدهدن، جار بو غهزایهکی خهیاڵی دمهین، جار بو داگیرکردنی بهههشت، ههرهسی دیوارهکانی نیوان بانده و ئینسان، ههتکردنی مهلهکوت، ههلاککردنی داوینی فریشته، بهدیگرتنی ئیزرائیل، بهرزبوونهوه بو مهقامی بالا، بو شوئینگ که وشه نایگاتی، لهو دیو سنووری مهخلوقاتهوه، نزیک، نزیک له جهبهروتی بیئهنهنازی خودا.

ههر یهکهمان بهههشتیکمان دهووت بو خۆی، بهههشتیکمان دهووت بو مندانهکانمان، بهههشتیک بو ئهو دهرویشانهی لهگهڵ خهلوهدا ناتهبان، بو ئهو زهندیقانهی لهگهڵ شهیتاندا شهردهکهن. بهههشتیک بو ئهوانهی ههموو عومریان سهرتاپا تۆبهیه، بو ئهوانهی ههموو ژنیان سهرتاپا گوناها.

بهههشتی نزیک لهگهڕ

نزیک له تۆفان

نزیک له شهیتان

بهههشتی جودا لهیهکتر

جودا له ئاسمان

جودا لهخودا.

۲

لە چاوەڕوانی ئەدایکبووندا

نەسیمێک دیت، ھەمووی گۆلاوی بانێدە خەوتوووەکانە
بایەک دیت پەرە لە خوراھاتی پاییز، شەویەک پڕیتی لە نالە
جەنگاوەران
تۆ لە دایکدەبیت و نەھریمن نازانیت غەریزە بەدەکان چ بەختیاربەکت
بۆ دەھینن. نەھریمن نازانیت ئەو ھەنارە بەدەستی تۆوہیە، چ تامیکی
وەحشییانە ی ھەبە. چ دەرندەییە ئەم بۆنە ی لە بای بەیانێ دیت، چ
پوناکە ئەو دەنگە ی لە تاریکی جیاپۆتەووە کوێرانە بۆ بێدەنگی دەگە
رێت. ئەدایکدەبیت وناسمان زەنگ بە زەنگ عەرشە شوشەییەکانی خۆی بۆ
ستایشی تۆ پاکدەکاتەووە. تۆ خودا نیت، بەلام غەریب نیت بە خوداگان.
فریشتەنیت بەلام فریشتە بەختیارە تۆ فریشتەبیت.

ھەوا شێدارو خەمگینە، بەلام کۆچەکان پەرن لە ھالاوی ژیا نیکی
پاک. سەختە ئیشی ئەم ڕەنجبەرە ی ئاو لە جۆگە ی خوراھەتەکانەووە
دەگوازیتەووە بۆ گۆزە ی ئیمە، وەحشییە ماندویتی ئەم خزمەتکارە ی شوێن
دەستەکانی ئیمە دەخاتە سەر شوێن دەستی بەھار. وەحشییە و سەرسامە
بە ھەوای بەیانێ، سەرسامە بە خورە ی ئاو لە اکاتی کردنەووە دەرگای
نومێدا. سەرسامە بەو مۆسیقایە ی لە پەنجە بریندارەکانی یەکیکەووە
دیت، کە شمشالەکە ی کەوتوووە و ھەوا دەرژەنیت، ھەوایەکی رەش کە وەک
پیانۆیەکی سپی وەھایە و ئیمە بە نۆرە دەیزەنین، ئیمە کە پەنجەکانمان

برینه و ھەموو ئەم دەفتەری نۆتەییەمان کردوو بە خوین. چ شادە ئەم
مۆسیقارەى برینی ئیمە دەرژەنیت. شەو شیدارو خەمگینە، باران پەرە لە
مۆسیقای غەمبار. بەسەر ئەسپیکەووە کە فیربوو لەسەر ئیقاعی مردن
اڤەوتبکات، بەبەرەدرکی ئەو گۆرستانانەدا دەرپۆم، مردووکان لەسەر
لینواری سپی گۆراەکانیان دانیشتوون، میثولە لە درەختەکان دەرەکەن،
میثولە لە مانگ دەرەکەن، بەدەست غوباری یاد لە کێلەکانی خۆیان
دەسرن و بانگماندەکەن: ئەى ڤایبوار، ئەى ئەوێ لەسەر ئیقاعی مردن
دەرپۆیت، لەسەر ئەو ئەسپە وەرە خوار.

تۆ خۆر نیت، بەلام خۆر غەمگینە کە تۆ خۆر نیت.
تۆ خودا نیت، بەلام خودا غەمگینە کە تۆ خودا نیت.

شەو شیدار و خەمگینە، بەلام زۆلمەت هیندە نییە زەوی تاریک بکات، بۆ
ئەوێ ھەموو تاریکی ببینن، پێویستمان بە زۆلمەتی تۆیە، پێویستمان
بەو چاوە تاریکانەت ھەیە کە لە دلی تۆوە سەیری کۆتر دەکات، گەر
لەدایکەبیت.. ئیمە لەبەر ئەم روناکییەدا چیکەین؟

چیکەین لە خەوتن بە ڤووتی لەبەرلەمیکدا ماسییەکان لە ژێرەو تەماشای
ڤۆحمان دەکەن؟ چیکەین لەو ئاوازی مۆسیقارەکان بە ھوشیاری دەبات
و بە مەستی دەیاننێنێتەو؟ چیکەین لە غەریزی خۆمان کە جەستە لە
تاقەتی نایەت؟ نا... نا تاریکی ئەم ئیوارەییە بەشی نوقمبوون ناکات
لە خۆماندا، نوقمبوون تا ئەو جیگایەى یادەوهری دەبیته پیاوێک
لە پیاوکانی پاییز، یادەوهری دەبیته شمشالێکی ڤەش، دەبیته فلوتێکی
خنکاو. من نوقمەدەبم لە ناو خۆمدا و تاریکی مردن بەشی کوێرتی من
ناکات. تاریکی مردن ناتوانیت ئەم مۆمە جاویدانەى ببینن و ھوشیاری

خامۆشبات، من نوقمەدەبەم و ھوشیاری بەرھەم دۆزەخ دوامدەكەوئیت. من نوقمەدەبەم و نوقمەبوون عەقەم لەگەڵ خۆیدا دەبات، تا پتر پۆچم ھەکیمانەتر دێم بەسەر باغدا دەکریتەو، من بۆ کویریستی دەگەرێم و زۆلمەتەم بەشی ھیچ ناکات.

پێویستیم بە تاریکی تۆیە، تاریکی تۆ... تاریکی تۆ.

تۆ لەدایکدەبیت و پیسی ناو، بۆنی ئەو خواردنە پزێوانەیی ھاوین ھەرامۆشیکردون، دەنگی پیی ئەو سوارچاگانەیی بۆ مەنزلیکی ئەبەدی لێرەو دەپۆشتن لە سەر جەستەت بوو. تۆ بۆنی خوینت لێنەدەھات، تۆ بۆنی پزێنی ئەستێرە، بۆنی کەوتنەخوارەووی تیشک، بۆنی پەژموردەیی کات، بۆنی خەرابی ناوت لێدەھات... تۆ لە رەحمی غەریزەکانەو، لە رەحمی عەقەتیکەو کە نێتر بێرناکاتەو ھاتیت. بۆنی درمیکت لێدیت، دەردیك بەیانێ تووشی خۆنپێژانمان دەکات. دەردیك ئێمە دەیدەین بە گۆلەکان و تووشی پژانی شکۆفە و خەرابی خونچە دەبن.

شەو شێدار و خەمگینە، ئێمە دەگەشیینەو، چەژنی ھەموو شکۆفەکانمانە، ئێرادەمان لە خەرابی ئەم کێلگەیدە بەشارە، داسی ژەرمان ھەیە، دروینەیی خۆناوی دەگەین، لەسەر ھیچ وەرزیك ناوەستین، خۆر با بمریت لە ھاوارەکانی خۆیدا، ئێمە گێلاسیك دەنێژین تەنیا لە زۆلمەتدا دەخوریت. سەیرکە کتیبەکانمان گۆلی قەدەری لەسەرە، لە دەستماندا مستیلەیک ھەیە، بازنیك ھەیە مۆلکی ئەمیری جەنگە لەیادچوووەکانە. مۆلکی جەنگاوەرێکە پزێو لە ژێر خۆردا، ئەمیریك بە قەلغانی خۆی و بە شمشیری ئێمە پێدەکەنیت.

ژبان شیدار وخه‌مگینه، من خۆم له ناو ته‌میکدا دمدۆزمه‌وه هیچی له ژبان ناچیت. ژبان سارد و خه‌مگینه، ده‌نگیک له دوورمه‌وه قسه له ریگایه‌ک دمکات له ته‌نیشت ژبان‌ه‌وه، قسه له نه‌دۆزینه‌وه‌ی نینسان دمکات بۆ نینسان. ژبان شیدار و سارده‌وه‌ک مردنی سیۆک له ده‌ستی پاییزدا، من ده‌ستم پرده‌که‌م له شپ‌زه‌یی نهم بارانه، پریده‌که‌م له په‌شۆکانی با، له په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی له‌هر هه‌کرده‌ی و خوش‌کردنه‌وه‌یه‌ک به‌سه‌ر نهم کینگه‌یه‌دا، ئاه... هه‌کرده‌ی ره‌شه‌بای ره‌ش به‌سه‌ر ولاته سپییه‌کاندا، وه‌رنی هه‌رمیی ره‌ش به‌سه‌ر عه‌ردی سپیدا. من له‌به‌رده‌رگای ئه‌و ژووره‌ تاریکانه‌دا که یه‌ک په‌نجه‌ری ئومید و سه‌د ده‌رگای ده‌ردی هه‌یه ده‌وه‌ستم، تاریکی به‌شی ئه‌وه‌ناکات خودات لی ونبکه‌م، به‌شی ئه‌وه ناکات، هه‌موو حه‌قیقه‌ت نه‌بینم، به‌شی ئه‌وه ناکات غه‌ریزه‌کانمان دا‌پۆشین، مۆم بکوژتیننه‌وه‌وه‌ له‌گه‌ئیدا هوو له هوشیاری بکه‌ین. هه‌ر وه‌ختیک تاریکی دل‌مان ده‌گه‌شینه‌وه، ژبان سپیتر لی‌رمه‌وه دما‌روات. من رق‌م له پاکیه، کاتیک به مه‌کره‌وه توانج له شکستی غه‌ریزه‌کانمان ده‌گریت. تیکشکاو له تیرکردنی هه‌ر خراپه‌یه‌ک، تیکشکاو له تام‌کردنی خوین و خۆله‌میش و خه‌راب، تیکشکاو له ناشت‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌مان له‌گه‌ڵ هه‌ر ددانیکدا که وه‌حشیانه ده‌یگه‌زیت. من چاوه‌رنی تۆم که حه‌رامه‌کان هه‌لبگریت... چاوه‌رنی تۆم که سیۆکی تر به‌یتیت، له باغیکی ترمه‌وه، له خودایه‌کی ترمه‌وه.

نه‌فسوس تۆ نه‌ستیره‌ نیت، به‌لام ئاسمان غه‌مگینه که تۆ نه‌ستیره‌ نیت، نه‌ستیره‌ غه‌مگینه که تۆ نه‌ستیره‌ نیت.

٣

پرسیاری ناکۆتای من له ناو

له نێوان هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا، جگه‌ له‌ با، جگه‌ له‌ ده‌نگی ئاسنینی با، جگه‌ له‌ زوڵمه‌تی پارچه‌پارچه‌ی نه‌و له‌سه‌ر سفره‌کان، جگه‌ له‌ مۆمی نه‌و که‌ ته‌نیا به‌ هه‌وا داده‌گیرسێت، هیچ نابێستم. من ده‌مه‌وێت که‌ مێک زیاتر له‌ هه‌ستی نه‌و تێبگه‌م کاتیک به‌ کۆمه‌ڵ دوا‌ی تینویتییه‌کی درێژ ده‌یخۆینه‌وه... دوا‌ی شه‌ڕیکی درێژ له‌گه‌ڵ هه‌ندی تۆفانی خه‌وتوودا ده‌یخۆینه‌وه. من ده‌مه‌وێت کاتیک چیت‌ر مرۆف تینویتی مرۆف ناشکیێت، له‌گه‌ڵ شته‌کانی دیکه‌دا تینویتی یه‌کتر بشکیێن. تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر سفره‌کان هه‌میشه‌ به‌ مه‌ستی هه‌ڵده‌ستیت، هه‌رگیز هوشیاریت خواردۆته‌وه؟ هه‌رگیز به‌دیار تێگه‌یشتن له‌ ژيانیکه‌وه‌ دانیشتیوت، که‌ ده‌مانه‌وێت بیه‌خۆینه‌وه‌ و برۆین، بیه‌خۆینه‌وه‌ و سه‌رمان پرکه‌ین له‌ فه‌رامۆشی زینده‌گییه‌ فه‌رامۆشکراوه‌کان، بیه‌خۆینه‌وه‌ و هه‌ستین و فه‌سه‌ له‌ هه‌ر ئاسووده‌یییه‌ک بکه‌ین که‌ دووره‌ له‌ ئاسووده‌یی تێگه‌یشتن له‌ وجود.

کێ تێگه‌یشتنی منی له‌ ده‌ریا فه‌رامۆشکرد؟ کێ نه‌و هه‌موو ته‌فسیره‌ی کوشت و جگه‌ له‌ تینویتییه‌کی تاریک هیچی بۆ به‌جێنه‌هێشتم؟ کێ نێوانی من و به‌یانیا‌نی پرکرد له‌ پۆژی خا‌لی له‌ ئاورنگ، له‌ نیوه‌پۆی خا‌لی له‌ ئاو، له‌ شه‌وی خا‌لی له‌ پرشنگ؟

من له‌ تینویتی خۆمدا قوولده‌بمه‌وه، تاده‌گه‌مه‌ سه‌ر سنووری بیابانه‌کانی

دل. تاده گمه سه سه دهفه دووره کانی ناو خوینم، سه ره که ناره وشکه کانی نه وسه ری خه یال.

له مندا گوینگرتن هیه له یه کییک پیچه وانهی خوی قسه دهکات، هه ستردن هیه به هاواری یه کییک به دهستی خوی وهک ناسنگه ره کان بزمار له سه ره سینهی خوی داده کوتیت. وهک دارتاش بزمار له سه ره رۆحی خوی داده کوتیت، به مهقه ست چووکی خوی ده بریت، به چه قو له جومجومه ی خوی ددها.

من له یارمه تی کوتر ده روانم بو برینیک له بری خوین بونی به یانی لیدیت، له باوه شینی نهو کاتیک دهیه ویت به بال جهنگ بگه شیئیتته وه، به بال هه وره کان وهک توو به سه رماندا بته کینیت. من لهو ده پرسم بو نیمه پاییزمان هیه و ناو پاییزی نییه؟ بو نیمه کو تاییمان هیه و ناو کوتایی نییه؟ من لهو ده پرسم ناو به چی سهیری تریقه دهکات؟ به چی به هار جیاده دهکاته وه؟ به چی یادی ماسیه دیرینه کانی خوی دهکاته وه؟ بو نیمه دهستان هیه و ناگهینه هیچ، نهو بو دهستی نییه و ده گاته سه ر ناکوتا؟ نیمه بو گوئمان هیه و نهو نایستین، نهو بو گوئی نییه و ده مانییستیت؟ من ده پرسم و جگه له هاواری ناو که وهک هاواری ته رزه یهک وایه له ناو چیمه نی حه وشه دا ده مریت... سه دای کهس نایستم. من هه میشه له ناو ددهم و جگه له دهنگی برینی خوم هیچی دیم گوئی لیتییه. تهقه له ناو ده کهم و جگه له خوینی خوم هیچی دی نارپرتم.

۴

كۆرى نەھرىمەن

من كۆرى چكۆلانەى نەھوم، لەژئىر گەلار ئىزاندا لەدايكبووم. بەختەوھەرى خۆم لە ناھەنگەكانى نەھودا دۆزىيەو، تادەنگ غەرىزەى خۆم لە شەوى نەھودا تاقىكردەو، نەھ باوكم بوو، تا نزيك سنوورى درەوشانەو بە ھەموو تىرەكەكانى شەھ دەستىگرتەم. لەدوورمەو دەريای نيشاندام، كىنگەكان بوون بە ھاوړىم، بەحر ھەستا سلاوم لىبكەت، نان لەدەستەدا بۆ گەروم پىندەكەنى، برسيتيم برسيتى مەغولەكان بوو، ھەك تەتەرەكان رووم لە ئاوەدانى دەکرد، كەس نەيگوت ئەم سنوورانە مەبەر، ئەمىرەكان ھەرموويان لىكردم، پادشاكان ھەرامسەراكانى خويان بۆكردمەو. بەلام من لەھەموو باغىكدا نىچىرم بە كالى دەخوارد، تووى نەگەيوم دەرنى، گونزى ناكالم دەتەكاند. من پەرەردەى دەستى بام، پەرەردەى دەستى توخمە بىرەھمەكانى شەھوم، ترسىك لەم ھەورەدا دەچىنم كە دەريا دەگوريت، با ئاوەژوودەكەمەو، نەسپى تۆفان پووەو كىنگەى گەنمەشامىيە رەشەكان باژوودەدم. من تەپوتۆز لەدواى خۆم جىندەھىلەم، تەپوتۆزى باغاتى لۆكە، رىشالى سىپى كەتان كە بە يالى كەحىلەكانمەو دەنوسيت، جوانووى سىپى بۆ غارىكى رەش زىندەكەم، ماينى شىت بۆ رەوتى ناو پىچاوپىچى زۆلمەت. دىم و لەسەر ئەم باغى پەموو، تارىكى خۆم دەنوسمەو. لەسەر قۆزاغەكان ناوى خۆم دەنوسم،

ناوریشمی رهش ده پوشم، جیلبابی نیئنی له بهرده کهم. نه فسانه و خورافات
زور له سه ر من ده نوسریت، مستیله ی خوینمژان ده کرین به مستیله ی من،
شمشیری نه و غه زاکاره ره شپیستانه ی به هیچ ناویک پاکنا بنه وه، ده کرین
به شیر ی من. هه ر جهنگاوهریک له هه ر کوچه یه کدا دابه زیت، ده ئین
جهنگاوهری نه وه، هه ر که سیک له هه ر کوچه یه کدا سه ربهردریت ده یکه ن
به تاوانی چه قوی من، هه ر بالنده یه ک به ئاسمانه وه بهریت، ده یکه ن
به گوناھی تیری من.

کتیپی زور له سه ر من ده نوسریت، قه سیده ی تاریک... دیوانی پر له خوین.
حه رف شه رمه ده کات له نزیک ناوی منه وه داینین، قه رنه کان شه رمه ده که ن
تیکه ل بن به زه مان ی من، ره نگه کان شه رمه ده که ن تیکه ل بن به ره نگ ی
من. سائوه ختیکی درنژ خه ریکی ناو ده بم، نیگار بو خوم دروستده که م،
شکوی نه فسانه یی، هه یبه تی خوداوه نده به سامه کان، جاهوجه لایکی
ئاسمانی. تا پوژیک ئیدی چیروکی زور له سه ر من ده نوسریت، له سه ر
چه قوی با له سه ر دلم، له سه ر هاواری چه قه ل له سه ر لاشه که م، رزینی
پوحم له ژنر خوری هاویندا، مردنی سۆرم له ژنر بارانی پاییزدا.

٥

خزمه تکاره کان

کۆيله و کرێکاره پیرهکانى شهو، نهوانهى له بهرى ئاوه دانبوونهوى
شارهکان دهخۆن، لهزهت له زنجیرهکان دهبینن، له نیوان قامچى و
نازادیدا، قامچى هه ئهدهبژێرن. بهرد دهئینه سهربهرد، وهستان له
دروستکردنى قهقهه زدا، دیوار شاسه نهعتى نهوانه. وهک چۆن بائندهکان
به شادى هیلانه دهچنن، به خوشییهوه کۆيله، به شادییهوه زیندان بۆ
خۆیان دروستدهکهن، به کامه رانییهوه دهبنه عهبد.

شهو درێژ ئاواز بۆ برسیتى دادهئین، به سهما تینوویتی له یاد
خۆیان دهبنهوه، به زیکر ملکهچى خۆیان بۆ ئیمپراتۆره خههگینهکان
دوو باره دهکهنهوه. پاسى دههراى گۆرانییه ژهکان دهکهن « که له مهله کوتهوه
چاوه پێى ناوازن ». عهردى بیتاسل ئاودهدهن، گهنمى رهش دههههین،
سهول له قهیاغى کون دهدهن. شهوى درێژ نهوان له سهراى ئیمهوه
هیوا به رهو کوچهکان هه ئهدهگرن، خزمه تکارى ئومیدهکانى ئیمه، کۆيله
ئاوته کانمان. بۆ ههر کوێ بچین نهوان یا هووتهکانى ئیمه دهخه نه
سهرشانى خۆیان. به دورى ئیمه زامى دلیان دهشارنهوه، به مههراجانى
ئیمه دیلى خۆیان جوان دهکهن.

خزمه تکاره کانمان، نهوانهى له جهنگدا لاشه کانمان هه ئهدهگرن،
برینداره کانمان تا بهر قاپى هه کیمان دهگوزنهوه، له نهفرهتى سپى

نیمه که تاوونی سپی دهینیت بیده نگده بن، له رۆژی زه مه ریردا
گهرمای دلی خویانمان دهده نی، له رۆژی ناشتیدا له زه تی شه رمان
بۆده گیرنه وه. له شه وی نازادیدا دهنگ بۆ خواجاکانمان دهده ن. گولاو
بۆ وه ستاکانمان دهگرن، شه کر دهده ن به نه سپی ناغاکانمان، پلنگ بۆ
کچه کانمان راوده که ن.

سه عات دروستده که ن بۆ زه مانیک خالی له نازادی، شمشیر بۆ شه پرکردن
له سه ر به رو بومی کینگه تاریکه کان، کات ده خه نه ژر چه کوشی بازووه
ناسینه کانی خویانه وه، به یانیان له بیژنگده ده ن، ناوی نه به دییه ت
هه ئه گۆزن، ناوی ناغاکیان له سه ر بای نه مری ده نوسن، کوتالی شه ر
ده چنن، ناسمان غه زاده که ن.

به گوارهی ره شه وه به بازاره کانی شاری مردندا ده پۆن، گوی له وه سفی
عه تاره کان ده گرن، باسوقی تالانی ده به خشنه وه، میوژی سه رکه وتن
ده خۆن. ئومیدمان له دورگه دووره کانه وه بۆ دهینن، ده ستیک پرده که ن
له خوینی دوژمنه کانمان و به ده ستیک نالا سپیه کانی نیمه هه ئه گرن،
شه و له شه مه نده ففهری شه ردا ده به نه سه ر، له سه نگه ری سویدا قافییه ی
به خته وه ری، بحوری کامه رانییه بچوکه کان، عه روزی ئومید راستده که نه وه.
خرمه تکاره خنجیله کانمان که به سینی پر له تیاکه وه، به حه شیشی
عه شره ته به باچووه کانه وه، به نانی میله ته به ده به خته کانه وه ده گه رینه وه،
که سه عاتی نیوه شه و لیده دات ناماده ن بۆ سپیده ی خوینین، ناماده ن
به زنجیره کانیانه وه عه شقبکه ن، ناماده ن له ئاردی شه و نانی سپی
دروسته که ن، ته نووری وجود داده خه ن، تا شه فقه له سه ر ته پله گه وره کان
سه ماده که ن، هه ئه له ی شه رده کیشن، ده چنه قوولایی عه دم و له وئوه
مرواریمان بۆ دهینن.

لە جەلە دراووەکانیاندا، بە سیپایی شەری دیلیبەو، ئاوریشم بۆ ئیمە دەچن، تاج یاقووت پێژدەکەن، رۆحی رەشی خۆیان دەخەنە سەر سینی تەلە، زیندەگی پیسی خۆیان دەخەنە سەر قاپی زیو و پیشکەش بە ئیمە دەکەن، خزمەتکارەکانمان ئەوانە ی خزمەتی تاجەکانمان دەکەن، کلیلیکمان بۆ دەکەن پاشەرۆژ دەکاتەو، هەفتە دوای هەفتە ژیانمان وەک مافوور بۆ دەچن، سویمان وەک چەرچەف پیادەدەن، مێلی تیشک دەرگە نوینی سەبەییان، بەرگی ئاو دەرگە سەری بەیانیمان، شیرێ خوداییمان لە فریشتەکان بۆ دەکەن، قەیمای پیقەمبەرمان بۆدین، شەربەتی نەمریمان بۆ زامندەکەن.

٦

کریکارەکانی بیابان

ئە ی چۆلەوانی سپی، ئیمە بۆ خزمەتی تۆ لیڤەین. بۆ خزمەتی گوڵە نەبیراوەکانی تۆ جاریکی دی درەختی خەیاڵی لیڤەدا دەچین، سەرۆکی نوێد، زەیتونی وەفاداری. ئە ی بیابانی سپی، ئە ی ئەو ی بەفریکی جاویدان خۆنی تۆ ساردەدەکاتەو، ئە ی تۆ چییە جگە لە ملوانکە ی پچراوی ئەبەدیەت، وردبونی زەمان، پارچە پارچەبوونی عەشق، وشکبوونی ناسمان وەکو گەلە.

ئیمە بە تەپۆتۆزی بارانەو دین، لەسەر شەرفی تۆ شەونم دەخۆینەو، ئاو دەنوسین، فواره دەخۆینەو.

رهنجی نیمة لمی تو پردهکات له هه لاله ی لهو رۆژگارانه ی که دادین، گۆئی به هه شتاسا بۆ میهرگی تو دهینین، ترینه ک تامی خۆر بدات، هه نجیریک هاوینی لیبرژیت. نیمة خزمه تکاری توین قاهله ی شه رابمان پییه بۆ عه شره ته دوورده کانی ناو لم، هاتووین بیینه ساقی پادشا خه مگینه کانی تو، بیینه نه فسه ر له ژیر خۆری سپی نه ودا، شه ر له گه ل بای خۆره لاتدا بکه یین، سه نگه ر له ناسمان بگرین. نیمة عه تر دهینین، ناویشمی سه رده مه زبویه کان، کاسی زێر، جامی لهو شاعیرانه ی توژی مه رگیان به سه ر رۆحی نیمة دا دهباریت. نیمة خزمه تکاری توین، خزمه تکاری گوئیگ تا نه به د لیمره دا نارویت. دیین تاهگهی ده سکرده مان پییه، ره سمی ده ریا نیسانی نه م گه رمایه، ره سمی ناو نیسانی نه م تینویتیه ده دین.

له ی زه ردیه ک وه ک پوخساری قه له نده ره کۆنه کان، له ی گه نه نیک سه راسیمه له مردنی دووباره ی خۆی له کۆشی کینگه دا، من ده زانم که س تیناگات بۆ ناتوانیت له تو نزیکبیته وه. که س تیناگات بۆ له دهستی تۆدا کۆتره کان پرده بن له فرینی درلدا نه به ره مو ناشوین، بۆ تو زێرکت هه یه عه یاره کانی به خوین ده پیوریت، بۆچی شوشه ی عه تاره کانی تو پرڤ له تۆفانی سه وز، له شه رابی وه ک سه راب سپی، له ژه هری وه ک نوتقه ی پادشا کان ره ش؟

نیمة خزمه تکاری توین. نیواران که لمی تو ناسمانی بۆ ناگیریت، نیمة ناسمانت بۆ هه لده گرین.

تۆ له موته قه مان نزیکبکه ره وه، نیمة کۆتایی ده ریات نیشانده ده یین.

نیمة به کۆل له شاره دوورده کانه وه سیبه رت بۆ دهینین
تۆ لمی سپیمان به با له خودا وه بۆ بهینه.

٧

هێرشى كرىكارانى روناكى

ئێمه ئىشدهكهين، عارهقهمان روناكى لى سهوزدهبيت، تينويتيمان پره له شنهباى سويح.

ئىشدهكهين، بهرد له نهستيرهكانهوه دهيين، چهكوشى ئيمه روناكى راستهكاتهوه، تيشك كاتيك به خوارى لهدايكدهبيت. گولله كاتيك به خوارى له تفهنگ ديتهدهرى. ئيمه نور راستهكهينهوه. تريفه دهدينهوه به ناسنگهران.

ئيمه له روناكى شتى نهوتو دروستهكهين، روژ نهيينيهوه. سوودى زور له زولمهت دهيين، سوود له ديدى لهو مهخلاقانه دهيين كه هينده شهويان خواردوه نابيناوون. سوود له فيلى زهرهنگهران كه عيارهى خويان به جادوو گهورهدهكن. ئالتونى تيكهلاو به مس، ياقووتى غهش، مروارى دهستكردى سهنعهتكاران دهكرين.

لهى روناكى، ئيمه به چهكوشهكانمان نازارتدهدين، روحي ههژارمان له تو نزيكهكهينهوه، پيالهى رهشمان له تو پردهكهين، تو كه نينسان تا نه ندادى عهزاب روشندهكهيتهوه، فرينمان ناشكرادهكهيته، غهريزهمان دمهديته بهر ههتاو.

ئيمه به شهواري لهو نارهزووانه كهوتين كه له تودا دهمروشيتهوه.

سو پاس بۆ ساردی تو که له پوژی بارانی گهرمدا هینکمانده کاته وه. ده تینین که پینشوازی ئاسنگهران ده کهیت، پینشوازی نه و په نجه رانه ده کهیت که له قوولایی زهوییه وه دین و نه هه ق به ره و مه له کوته دووره کان لیده ده. هه موومان له سه ر نه و پرده لازوردییانه نیشه ده کهین که تو به ره و موته ق ده گوێزنه وه.

ئیشی ئیمه فرینه بۆ به رزییه کی هینه دوور، بال سوودی نه مینیت، له وۆ به په نجه خودا کان ده ژمیرین، زمان له ئاورنگی مه له کوت دمه دین، له ئاوی قیامت ده خوینه وه.

ئیمه به یانی راسته ده کهینه وه کاتیک به خواری له خه وه ته دستیت. شه و راسته ده کهینه وه که به گه و جی پوه و تاریکی ده روات، خه ت بۆ نه و ره س ده کیشین که به ده م فرینه وه دمه ریت، سه راب راده کیشین تا ده یخه یینه وه سه ر ئاو.

ئیشه ده کهین... وه ک دارتاشه کان پوناکی ده برینه وه و به له می ئومیدی لیدروست ده کهین.

تیشک ده برینه وه ده کهین به قه یاغ بۆ مندانه کانمان. تیشک ده خوین و ده بین به نیزه کی بچکۆله له سه ر شه قامه کان.

قافله کانمان به قه له می پوناکی بارده کهین، کتیبخانه ده کهینه وه هه هه مووی تیشک بیت. هه ر کاتیک مه عشوقه گریا، به سه که سه فۆنی هه تا و ناشتیده کهینه وه. هه ر کاتیک زیربوو، شمشالی سوچی بۆ لیده دهین. که تو را، به قلو تی تریشه ده یه تینیه وه.

نیمه خزمه تکاری ناوازه کانین... تریشه به نۆته ده کهین... روناکی ده کهین به موسیقا... میژوونوسی روناکییه غه مگینه کانین، جوگرافیانی مانگیکی دهریه دهرین، نیقاعاتی دهریا ده پیوین که له ژیر تۆفانی روناکیدا پاشه کشیده کات، دهنگی نهو شارانهی تیشک بو هه تاهه تایه هه راموشی کردوون، نهو کوچانه پاکده کهینه وه که خه زانی تاریکی تیا هه نه ده کات. نیمه نه دندازیاری نهو دره ختانهین نور له سهریان هیلانه ده کات.

هه ره که سیک بو ناسمانیک ده گهریت، هه وره کانی نور بهارین... بابیت ناسمانی و امان لایه.

هه ره که سیک بو دهریا هه ک ده گهریت، ماسیه کانی له تیشک بن... نیمه دهریا و امان لایه.

۸

هیرشی بالنده سپیه کان

نیمهین نیواره ناوه داندکهینه وه.

ژیانمان تا کو تایی هه ره سه ره تایه، زه مه نمان بو پیشه وه ناروات. په لاماری ناو ده دهین که به ره و پینش پاشه کشیده کات. په لاماری دهریا چه کان ده دهین و پریده کهین له نیم پراتۆریه تی سپی، پریده کهین له که شتی که مه خلوقاتی رهش ده گوێزنه وه، رووه و سه رزه مینی ناو ریشم، بو ولاتیک جه نگا وه ره کانی خوینی سپی ده خۆنه وه. بالندهی هسه زان

بەسەرماندا دەفرن.

دەتوانین لە کاتی کوشتنی کۆتردا گۆی لە هاواری هاوڕێکانی بگڕین. قسە ئەگەڵ کوکوختییەکاندا بکەین، کە لە سەر منارەکانەوه بە باڵ قسە ئەگەڵ خودادا دەکەن. دەچینه هەرنێمیکەوه پڕە لە پاساری زیکرناس، لە تیترواسکی زاهید، لە قەقنەسی نیماندار. ریشۆڵە دیت غوربەتمان بۆ شەرحەدەکات، پۆر دیت هێجرانمان بۆ شیدەدەکاتەوه.

لە زەمینی بانێدە سپییەکاندا، نیمة گۆی لە شەرحی درەخت دەگڕین، گۆی لە باران دەگڕین کاتیەک خۆی تەفسیردەکات. لەوێ پلنگ سەرەتا گۆی لە نیچیرەکان دەگڕیت، ئەوسا دەیانخوات، شەیتان گۆی لە تۆبەکانمان دەگڕیت، ئەوسا غیوایەتمان دەکات. نیمةش بە نەزاکەتی دێرنە ی خۆمانەوه، بە هەموو ئەو شەرمە بەرزە لە منداڵییەوه قێربووین داوی لێبوردن لە دوژمنەکانمان دەکەین و ئەوسا دەیانخوین. شەو لە نیواریوە شەرمەکانی خۆی دەخوینیتەوه، تاریکی بە پەزەمانەندی پۆژ هەڵدیت، خۆر بەر لەوێ هەڵبیت، قسە ئەگەڵ ئەستێرەکان دەکات. لەوێ فانیۆس دەقەری هەیه، هەر پەپوولەیهکی بویت بە نامە رازیدەکات خەنجەر شەرمی هەیه، هەر دڵیکی بویت بە رەمز بانگیدەکات. نیمة دین و بێدەنگییەکی سپی دەهینین.

لە زەمینی بانێدە سپییەکاندا، دەتوانین بە بێدەنگی خۆمان لە بێدەنگی رزگاریکەین

لەوێ درەختەکان بەر لە مردن نهینی خۆیان وەک روناکی بە لاقەکاندا هەڵدەواسن

گەرداو بەر لەوێ کەشتییەکان نوقمبکات، نهینی خۆی وەک چرا بە ئاودا هەڵدەواسن

بە ئەم بەر لەوێ بمریت، ئەورەسەکان وەک مۆم دادەگیرسینیت و دەیانخاتە

سەر دلی خۆی

شەوان دواي ماندوو بوون له گوێگرتن له دهنگه سىجراو بيه کانی ناسمان، کاتيک زهنگه کانی نه مری، ناڤه کە نيسه دوور ده کان، هاواری مزگه و ته خه مگينه کانی ناو ته م بیده نگه بن، يه کیک له ناو دره خته کاندای تر سه کانی خۆی ده داته ده م با، توپینکی بللورینی پتیه و به ختی بائنده کان ده خوینیت هوه، سىجر له و گولانه ده کات که بر وایان به غه ربه کانی شه و نبیه، سىجر له مینا ده کات که گه لا ورده کانی پرن له چوارینه ی ترس، شه ونم به جوړیک ده خوینیت به هاواری زهوی هه ئنه ستیت، پاتونیا وامه سته ده کات به باران هۆشی نه یه ته وه... به چاویلکه ی هه ندیک پزیشکی به ده وه، وهک خراپه یه ک بپه روا به ناو باغدا بر وات. له و دره ختانه ده گرت که مانگ له سه ر گه لا کانیان پیده کهنیت، له سه ر هه دی شه و ربه ی رۆژى هیرشه سپیه کانی خۆی ده نو سیت، زوبانی له و گایانه ده بریت که زمانی ناو ده ران، هه ر شتیک نهینی له م سه عاته سپیانه ی له و ناشکرا بکات ده یشکیتیت. هه ر شتیک شفه ی له م شه مشیره مه ستانه ی له و ناشکرا بکات، ناوه ژوو ته فسیرده کات. له و دیت و بیده نگیه کی سپی ده هینیت.

لیره هه نار موسیقای دهنگه کانی خۆی ده ژهنیت. تیشک له بائنده کانه وه فیری نیشته وه بووه له سه ر ناو، فیر بووه له خوینی ئیوه دا گه را دانیت... ده لیت: با خۆر زۆرییت، با هه تاو زاو زبکات.

رۆحه به ره سپیه کان دین، له و هه وا بیده نگه راده میتن که پره له نه گه ری ته قینه وه ی ترسناک، له و ده ریاچه گه رمانه ده روان که که شتییه کانیان ده بنه هه ئم، ده ریاوانه کانیان ده بنه غوبار.

رۆژیک دیت، چیتەر باندەکان ناخوتنن... بوبول بە ھار بە ھەر پولاتی دەباتە سەر، ھاوین بە کپی بخووری دەریاچەکان ھەندەمژیت، بەین ھاوار بە ھەکانی دەنوسین بە ئاسماندا، بەیئەنگ وەک بورجیک ئە لە دەروخیت، بەیئەنگ وەک موروویەک ئە تۆفاندا وندەبییت، بەیئەنگ وەک تەیریەک ئە ھەخار دەشکیت.

٩

زیندوو بوونە وە ی ئیمە و زیندوو بوونە وە ی گول

چۆن بانداریکی تۆرە خۆریکی خەوتووی سەر دەریا ئەخەو ھەندەستینیت، ئە تەپوژۆی پاییزدا ھەندەستیت و مردن ئەخەو ھەندەستینیت و پەشیمانیدەکاتەو، دەیەویت مردن وایبکات بگری و ئە بە ئەمیک کۆندا خودا حافیزی بکات و بروت. ئیمەش بە کۆمە ئیک پالتۆی شینەو و بیباک ئە ھەر تیفکرینیکی قوول، ئە ژیر بارانی ئیوارەدا سەرقالی حیسابی دەستکەوتی خۆمان بووین ئە بروسکە. پۆژەکانی خۆمان تا قیامەت حیساب دەکرد. بیرمان لای سفرە ی پرسەکانی خۆمان بوو، مشوری تەلقینیکی شاعیرانەمان دەخوارد. مشوری کچیک بە رووتی یاسینمان بخوینیت. گوێمان لیبوو گوێیک دەھاتە بەردەمان و دەیگوت: منم تەنیا ئە مردن دەگەریمەو.

ئیمە کە دەمانزانی ناتوانین وەک ئەو ئە مردن بگەرینەو.
یەکیکمان گووتی: ئیمە وەک گول زیندوو نابینەو.

بەلام نا، ئىمە گەر تا ئەوسەرى مردن بېرىن، گەر ھەموو دەقىقەكانى
خۆمان، ھەموو چركە چكۆلەكانى خۆمان، ھەموو ھەناسەكانمان
بەكاربەيتىن، دەشىت رۆژىك وەك خونچە زىندوويناھە. بەلام گەر
زىندوويناھە چى بكەين؟ كە ئىمە ناتوانىن وەك ئەو بگەشىيناھە،
بچىنەھە ناو ژيانى باغەھە، ناتوانىن زەوى بۆ خۆمان راخەين، ئاسمان
سەر لە نوێ دروستبگەيناھە. گەر زىندوويناھە تەماشاي ئەو
دۆستانە دەمانكۆزىت كە وەك ئىمە زىندوونابنەھە. بىتوھايى ئەو ھاورىيە
غەمگىنمان دەكات كە ھەستانەھەمان دەيكات بە دوشمن.

گەر زىندوويناھە چى بكەين؟ بگەرىيناھە بۆ ژىر باران و چاوەروانى
گۆل يىن؟ چى بكەين؟ لەسەر شۆستەكان بوەستىن، نەى بژەين، سەيرى
باران بكەين؟

ئىمە بە تەنيا جارنك لە گۆل تىدەگەين، كە چى گۆل بە ھەزاران مردن
و زىندوويناھە لە ئىمە تىناگات.

گەر زىندوويناھە دەبىت دووبارە لەسەر شۆستەكان بۆ ئىش بوەستىنەھە،
شەوان گۆلەبەرۆژە ناويدەين، لە بەلەمەكاندا كۆچبەين و تف لە
شەپۆلەكان بكەين، لە شەمەندەھەرەكاندا بگرين و فستق بخوين. کوتال
بفرۆشين، ھەنگ بەخيوبەين، خورما بە قاچاغ بەزين بۆ دوور. گەر
زىندوويناھە خودايە دووبارە دەبىت بچىنەھە بۆ قوتابخانە، نامە بۆ
كچان بنوسىنەھە، توتن بۆ ەمبارەكان داگرين، لە بەردەم زەرەنگەرەكاندا
شقارتە بفرۆشين. ئەوكات دايكمان تىناگات بۆ ھاتويناھە،
دەزگىرانەكانمان تىناگەن بۆ دواى ئەو تۆھانى عەشقە دەگەرىيناھە.

ئیمه به ته نیا جارنک له هه موو دره خته کان زیاتر ده ژن. هه ریه کییک له ئیمه، له رۆژنکدا به قهه هه موو بالندهکانی دنیا ده فریت. هه ریه کییک له ئیمه له باغیکدا به نه ندازه ی هه موو خونه کان سهیری به هارده کات. هه ریه کییک له ئیمه به نه ندازه ی هه موو مراوییهکانی دنیا ناسمانی بینوه. هه ریه کییک له ئیمه له سه عاتیکدا به قهه هه موو ماسییهکانی دنیا ماندوو ده بیئت. گهر ئیمه ش زیندوو بینه وه، سه رسامی ئیمه به تیشک زیندوو نابیته وه، چه زمان بۆ ئوقیانوسه کان ده کوژیته وه، عه شقمان بۆ با ده مریت.

تۆ به من بلێ نه ی گول، گهر ئیمه چه ز له ده ریا نه که یز، ئیدی ناو بۆ کێ ده ژێ؟ مانگ بۆ کێ ده دره وشیته وه؟ باغه بۆ کێ ده رویت؟

١٠

نیشکر دن له گه ل پاوکه ریکی مردوودا

وهک تیشکیکی تیکه لاو له سووتانی رۆح و نه سووتانی. که ده دره وشیته وه بۆ نه وه یه ئیدی نه دره وشیته وه. وهک ئیمه که له سه ر نه م به ردانه وه ستاوین سه وزبین تا جاریکی تر نه وه ستین و سه وزنه بینه وه.

ئیمه لیرو وه ده رۆین، وا مه زانه رێبوارین، ئیمه رێبوارین، بۆ نه وه لیرو وه ده رۆین، تاجاریکی دی لیرو وه نه رۆینه وه.

من و نه و پیکه وه را دادگا بۆ سروشت داده نیین. نه و ته قه له بالنده کان

دەكەت و دەئیت لەگەڵما بۆنی سووتانی هەوابەكە، نەسیم هەئەزە كە
پەرە لە ترسی گیا، شەو بخۆ كە پەرە لە تامی میوه‌هات. ئای... ئەی
راوكەری مەزن، ئەی ئەوهی لەسەر پەری قوئنگە خەمگینەكان خەوتوویت،
من و تۆ نیشدەكەین، توترکی بەستوی نیو دموه‌نەكان دەخوین، خونچەیی
پۆزگارە كۆنەكان كە هیشتا نەژاكان، وەك هەنگی شانە دیرینەكان كە
دەفڕن و هیشتا نەگەیشتونەتەوه خەرابی شارەكانیان. نیشدەكەین...
تەقە لەو كۆترانە دەكەین كە بە جەهەنمدا دەپۆن تا بە جەهەنمدا
نەگەپنەوه. تەقە لەو ریشۆلانە دەكەین كە بە تاریكیدا هاتوون و
دەئین پوناکی وێرانە‌ترە. من بانگتدەكەم، ئەی ئەوهی وەك چۆن داو
لە قاچی پاساریبەوه دەئاییت ئەو هەموو تیشكە خنكاوهی شەو، لە
پەنجەتەوه نالآوه. من دیم نیشكەریکی بچوكم، لە ناو تەمدا بالئەدەت
بۆ دەدۆزمەوه، بە بەفرا رادەكەم و لەبەن درەختە سەرسامەكانی زستاندا
نیچیرە پێكراوەكانت بۆ دەهینمەوه. من لەگەڵ تۆدا شادم، وەك شادومانی
تانیبەك لەگەڵ كاروانە دوورەكاندا.

چادرهکانمان که بانده گومانی لیناکهن، نهستیره مان که له نهستیره ی سوبح جیاناکریته وه، جیپی من و تو که له سهر زهوی ناسه وار جیناهیلیت، وهک رۆحیکی سووک به سهر بهسته لهکی جهنگه لدا ده رۆین نیچیر نامانناسیته وه. نهی راوکه ری مه زن، نیمه خوینی خومان ده رۆین، تا خوینی که س نه رۆین. جیده ستی من و تو له سهر هه وا، له سهر درهخت، له سهر تفهنگه کان جینامینی... وهک پیاو کوژکی له شووک، جه لادیکی رووخوش بانگی که روژشکه کان ده کهین، که دین له میهردا گهر میان ده بیته وه. من نیش بو تو ده کهم، رۆژیک تو له گیادا خه وتوویت و بیر له بێنیشیه کی جاویدان ده کهیته وه. نا، تو که سینه ت له خوشه وستییدا ژانده کات، له بری تو خوشه وستییه کانت هه لده گرم. تو

که په نجهت له خوی بیزار بووه، له بری تو په نجه دهنیم به تفهنگدا،
له بری تو میل له ناویمیدی دهینمه وه.

تو که دهریت بونه وویه نه مریت. که له ژرر هم دره خته دا ستایشی
بیده نگی جهنگل دهکیت بونه وویه هاواریکه یت. که سهیری هم
ناو دهکیت، دته ویت بیته وه سهر وشکایی. که تهقه له باز دهکیت،
تهقه له فرینی خوت دهکیت.

به ئی، نهی دوست. له بری تو دار دهینم و ناگر بو خوانیکی نه فسانه یی
خوشدهکهم، فوو له پشکوکان دهکهم، که وهک مهرگی تو دهگه شینه وه.
نان بو مردن دروستدهکهم، من و تو تیشوویه کی زورمان پیوسته تا
نه ستیره مان بیرنه چپته وه، ناویکی زورمان دمویت، نه و متا خورناو ابوون
تینوومان دهکات. من نیشدهکهم، قه دهر ده خولقیتم، چاره نوس دروستدهکهم.
توش نه ستیره له خوتدا داده گیرسی نییت، نیچیر له خوتدا دمدوزیته وه.

کاتیک خوشکه کانت له م چیا دوورانده دا بۆتده گهرین، کاتیک پاشماوه ی
کالی نه و بالندانه ده بینن که من و تو دهیانخوین، نه و کات نیمه
به پیچه وانه ی رووبارم وه به ره و نه و سه ری کاره سات سهردهکهرین، مردن
بانگماندهکات، ترس به نه سیمدا نامه مان بۆده هی نییت، کۆست له گهل
سرو ی به یاندا بیدارمانده کاته وه. من و تو شوینپی نه و شیرانه
هه لده گرین که به دم خه ووه رووه و روناکییه کی خه یانی، به ره و نه و سه ری
نه فقه قیکی سه وز دهرۆن. من و تو شوینپی جان ه و ره کان هه لده گرین
که دوودنی له هه نگاویاندا یه، شوینپی نه و راوکه رانه هه لده گرین که
له گهل نیچیره کانیاندا دهرن. شوین پی پوه خه مگینه کانی خومان
هه لده گرین، که بهر له نیمه لیرم وه ناو ابوون.

١١

دوو نیشکەر... باغ دروستدەگەن

وەک لیکچوونی دوو ھەرمی کە پاییز بەیەکسانی لەگەڵ یەکدا بەشدەگەن،
لەیەگدەچن.

وەک لیکچوونی دوو خۆر کە ھەتاو لە یەک سەبەتە ھەندەبژێرن.
بەیەگەوێ تەبان.

وەک دوو جەنگاوەر شەڕ لەگەڵ سیبەرە خەمگینەکانی جەنگە ئادا دەکەن.
رۆحیشیان لە یەگدەچیت... رۆحیشیان کە وەک جەستەیان پەرە لە باغ،
پەرە لە شەتلی سەبر، پەرە لە رەنجی تازە، لە پلانی دیکە بۆ ھەوا،
لە شەوگاری فەریکتەر لە شەوێ نوێ، لە بانگەوی مەعسومەر لە
گۆل. وەک یەک بە دوا ئیمانیکی دیکەدا پاچ لە زەوی دەدەن. تۆو
دەکەن بە کینگەکانەوێ تا بە رویومی دیکە بناسن، تا سەردەمی دیکە
بروینن، تا میوێ دیکە بخۆن. پاچ دەدەن لە ھەوا، تا دەگەنە سەر
خەزنە و ھەمەکانیان، سەر سندوقی شاردراوێ خەیاڵ لە ناو بادا، سەر
گەنجینە گومرای، کە پەرە لە شێوێ نەدۆزراوە بۆ گۆل، لە رەگی تر
بۆ شکۆفە، لە قانونی تر بۆ خۆنچە.

وەک یەک، چلی شکۆفەنەکردووی کات لە برینی خۆیان مۆتوربەدەگەن،
لە درەختی زەمان دەچن، تامی میوێ ئێوارە غەمبارەکان دەدەن.

ههردووکیان بۆنی زهوی ههڵدهمژن، بۆنی نهو باغانه‌ی نه عه‌ده‌مه‌وه بانگیانده‌که‌ن. نه... نه، ئیوه نه‌ی گه‌رداو... ئیوه نه‌ی بای به‌روبوومی زۆر، می‌رگوزاری ڕواو نه‌ تریشه‌ی ڕه‌شدا، نه‌ جوێباره‌کاندا ماسی کۆن ده‌ربه‌ینن، شه‌ربه‌تیکی تر برێژنه‌ پیا‌له‌وه، کاتی‌ک هه‌وا نه‌هنگ ده‌کات، ئاواز ئاواز ده‌خوینی‌ت، موسی‌قار موسی‌قا ده‌روینی‌ت، سه‌ماچی سه‌ما ده‌کاته شه‌تل.

گه‌رداوه‌کانی ده‌وری یه‌کتریان خوش‌ده‌وین، گێژنه‌ی ده‌وری هه‌مه‌تی یه‌کتەر ده‌په‌رستن.

دووان ڕه‌شه‌بای تریان پێیه، شه‌پۆل که سه‌رابی شه‌پۆلی تره، ده‌ریایان بێنیوه نه‌ ناو دروست نه‌بووه، که‌شتییان بێنیوه به‌بی هه‌وا‌دا ده‌روات. تۆوی ناوه‌دانیان پێیه بو‌ شارێک به‌ سپیتی دروستبووه. به‌ دوو خوده‌ی سپییه‌وه دین، نه‌سه‌ر نه‌م نه‌م زه‌ردانه نه‌خشه‌ی باغه‌ سی‌جراوه‌کانی خۆیان ده‌که‌نه‌وه، شه‌و ڕۆژ نا‌زمی‌رن، گ‌زنگ ده‌زمی‌رن، هه‌تره‌ی نا‌ورنگ. داستانه‌کانی خۆیان که به‌ داس، به‌ چه‌کوش، به‌ هه‌لنگی هه‌ره‌ه‌دانه ده‌ینوسن. ده‌لێن ئی‌مه ده‌بین به‌ خ‌زمه‌ت‌کاری نه‌و ده‌رگایه‌ی شکۆهه‌ی لی‌وه‌دیت، ده‌بین به‌ ئی‌شکه‌ری نه‌و فری‌شته‌یه‌ی گول نه‌ خوداوه ده‌هینی‌ت.

شورا دروست‌ده‌که‌ن نه‌ نی‌وان نه‌وه‌ی جاویدانه و ده‌م‌یت، نه‌گه‌ل نه‌وه‌ی ده‌م‌یت و جاویدانه.

دی‌وار دروست‌ده‌که‌ن نه‌ نی‌وان نه‌وه‌ی راستیه و ده‌بی‌ته خه‌یا‌ل، نه‌گه‌ل نه‌وه‌ی خه‌یا‌له و ده‌بی‌ته راست.

نه‌سه‌ر یه‌ک دی‌راو سۆزده‌که‌ن، زی‌ک‌ری خۆیان ده‌که‌ن به‌ خا‌که‌وه، هه‌له‌هه‌ی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ با، ئی‌شرا‌قی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ دی‌به‌ر. پا‌چ

له پوناکی دمدن. له‌یه‌کده‌چن وهک لیکچوونی دوو پیاو که شه‌ویک له شه‌قامه‌کانی شاریکدا پیکه‌وه له خیانه‌ت هه‌ل‌دین، له فه‌سادی ناو، له قاقای بی‌خه‌یای هه‌زاران گه‌ل‌ای زه‌رد. خۆله‌می‌شی نهم بالنده سووت‌اوانه ده‌یانبات، که دمه‌و به‌یان وهک جه‌نگ‌اوهر په‌لاماردمدن. نه‌وان وهک دوو دره‌خت ره‌گی خۆیان دمه‌نه به‌ر خۆر، خۆله‌می‌شی گه‌رمی زه‌مان ده‌یانبات، ئیشه‌که‌ن و به‌ره‌می خۆیان له که‌شتیه‌کاندا بارده‌که‌ن، به‌رمو زه‌موی ناوه‌دان، مرو‌قی پر، شاری کامل، بازاری جه‌نجال.

۱۲

مه‌هیل‌ه گول پیکه‌نیت

چ ترسناکه، به‌یانیان که گول پیده‌که‌نیت.

چ ترسناکه ده‌نگی بولبول کاتیک من و تو ئیشه‌که‌ین.

مه‌هیل‌ه مندا‌لان پیکه‌نن، ترسناکه نهم قاقایه کاتیک من و تو لیومان نییه به قاقا وه‌لامیبه‌دینه‌وه.

کاتیک من و تو ده‌بیت تا مردن ره‌نج‌دیه‌ین، مه‌هیل‌ه... مه‌هیل‌ه گول پیکه‌نیت

کاتیک له ته‌پوتۆزی کینگه‌کاندا ده‌مرین، به گول په‌شیمان نابینه‌وه.

کاتیک به‌ده‌ردی جودایی ده‌مرین، به خونه‌ ناشت‌نابینه‌وه؟

سه‌یرکه دیده‌مان هه‌مووی زامی تیشه‌که ژه‌هراوییه‌کانی شه‌وه. گول بو

پیده‌که‌نیت، که ده‌زانیت ده‌ستمان هه‌مووی خوینی درکه ژه‌هراوییه‌کانی نه‌وه؟

که تو له نهزه له وه غه مگین بوویت، بیکه نین غه مبارترت دهکات.
که تو له نهزه له وه ته نهابوویت، بیکه نین ته نهاترت دهکات

نه وهی وهک من به دهر دیککی قووله وه هاتیته سهر زهوی، به خنده
به خته وهر نابیت
مه هیله... مه هیله گول بیکه نیت.
مه هیله نهه چه قویهی ناو گه روم فه راموشکهه، مه هیله نهه گوله یه ی
ناوچاوانم بیر بچیتته وه. مه هیله برۆم و وادیاریم بن زام لهه ناوه
هاتوومه دهر، که گول پیده که نیت،
نهو خوینهه له یادده چیتته وه که له یادموهریم دهکیت.

مه هیله... مه هیله گول بیکه نیت.
کاتیک گول پیده که نیت
دلهقی خودامان لیده بیتته پهحههت
زریانمان لیده بیتته ههتاو.
گهر به یانی نههریمه نمان بینی لیمانده بیتته پهری
گهر شهو به ناگردا روشتین لیمانده بیتته ناو.

١٣

بی نیش له فیردهوسدا

له رۆژیکدا روناکی له خودا خۆیهوه دههات، زهمانیک تیشک و جهسته،
زولمهت و روناکی نهبوو. بائندهکان به هیچ وهرزیکهوه، نینسان به
هیچ خاکیکهوه نه بهسترابوو. سهقهرنهبوو تا بیر له دهربابکهینهوه.
مهوداکان، دوورییهکان، کۆتاو ناکۆتا ههمووی له رۆحدابوو. شارهکان
ههمو له یهک باغدا، باغهکان ههمو لهیهک گۆلهباغدا خهوتیبوون.
زهمان ههمووی یهک چرکه بوو، سیو له نیتوان دوو کهسدا لهت نهدهکرا،
خودا له نیتوان دوو دیندا دابهش نهبوو. عهشق تهنها ناهیک، ژیان خۆی
یهک ههناسه بوو.

نه ناو ناوی ههبوو، نه با دابهش دهبوو.
با له دایک نهبوو بوو تا جهنگهڵ لهدایک بیت. ئاسمان بلندنهبوو تا
مهل بائی ببیت. شهو نهبوو، تا مانگ ههستیت، بخهویت، مالی ببیت.
ئهوسا دلمان دهرگای نهبوو، تا جوانی کوشنده بیت
شهونمی بهیان وایکرد گۆل بیر له مردن بکاتهوه
سروهی سوپج وایکرد رۆح له لهش توره بیت.
عهشقی ژیر تریقه وایکرد
گوناه راپهڕیت، گومان پیبگات، حهقیقهت وهرگهریت.

١٤

نیشکردن له سهر بورجیکی نادیار

دوو بورج له ناوه راستی دوو نومیدان، نیمه نایانبینین، چونکه یهک ناومیدی بهیه کیانه وه ده به ستیت. له ناوه راستی دوو جهنگه لدان، نیمه نایانبینین، چونکه ته نیا گه لایه کی ویلگه رد بهیه کیانه وه ده به ستیت، له نیوان دوو خه وندان که ته نیا بونی یهک گوله باغ بهیه کیانه وه ده به ستیت، دوو بورج نیمه ههرگیز نایاندوزینه وه، چونکه له نیوان دوو ناسماندان... دوو ناسمان که ته نیا هاواری نه ستیره یهک بهیه کیانه وه ده به ستیت.

من و تو بهرد دههینین بو بورجیک که نایبینین
بهرد دههینین و دهیخهینه سهر دیواریک که نایبینین
سه نه تهی خومان له ده رگایه کدا به هه ده ده دین که نایبینین

زه خره فهی خومان له تاهیکدا، نه خشی خومان له پایه یه کدا خه سارده کهین
که وتوته نیوان دوو کیلگه وه له خه یال
لیزانی خومان له ریواقیکدا سهر فده کهین به شیکه له عهرشیک له غویار.

من جووتیاری نهو دره خته م که له سه را بدا سه وزده بیته، له سهر سفره یهک
سیو بو نهو روخانه داده نیم له م بورجه دا ده گه رتن، نهو روخانه ی له

ئیسکه کانیان جیانا بنه وه، له ناو گیاکاندا، له بهر ره شه بای شه ودا، له سه نگره ی شکاوی سهر قوولله تاریکه کانه وه، کاتیک مه نجه نیق له نه ستیره دووره کانه وه نیمه ناگر بارانده کات، باغ هه مووی ته پوتوزی جه نگه، گه لا بو خۆله میشی خۆی ده گهریت، باننده کان دهفرن و سهیری پهری سووتاوی خویان دهگهن له هه وادا، با بوکپوزی لاشه ی دوژمنه کانمان دههینیت، له وێ من دهستی نهو مردوووه کوترانه دهگرم که له ژنر درهخته کاندای بو ژبانی خویان دهگهرین، وهک چون منداتیک بو یاریه کی ونبوو دهگهریت، دهستی نهو رۆحانه دهگرم که له ناو به حری ئیسکه کاندای بو لاشه ی خویان دهگهرین. زهنگه کان لیده دهن و من هیشتا نه خه وتووم، کوتایی به خۆله میش و ته پوتوز و هیمنی خویه وه دیت و من کوتاییم نه هاتوو، شهو دیت نهو بورجه بشوات و لای من هه میشه رۆژه، با دیت مردوووه کان بهریت و من خۆم به درهخته کانه وه دهنوسینم، هیمنی دیت ناسه واری نهو نه عهرتهیه بشوات، من خۆم به ههواره وه دهنوسینم.

بورجیک نیمه له باغه کانیان نابیناین، دهسورئییینه وه و میوه کانی نابینین له نیوان دیواره کاندای دیلین و دیواره کانی نابینین.

وهک تهیرتک هیلانهای له سهر درهختیکی نه بینراو کردیت وهک بیرتک ناویکی نه بینراوی تیابیت باغیک پریت له فواره ی نه بینراو.

نیمه لهو بورجه دا نیشده کهین، نه کهس چاوه پوانی گۆله، نه کهس چاوه پوانی خاره. دهستی نهو مردوانه دهگرین که لهو په نجه ره وه دهچنه بهر نهو په نجه ره ی دی، نهو مردوانه ی نه دره یای نهو دیو په نجه ره، نه ناسمانی نهو دیو په نجه ره، نه په نجه رهشیان لی دیاره.

١٥

نیشکردن له سهر بهرد

ئهی بهرد ئهی لایهق به شوینی مردنی من، گویم له دهنگی تویه کاتیک با له ده رگای ههردوو کمان دمدات. ئهی بهرد چاوه پرسی تۆم بییت و سهکویه کم بۆ دروست بکهیت له وێوه هه موو ناو بیینم، هه موو مه رگ به هه موو ته مه مۆره کانی سهر نیگیه وه. ئهی بهرد... ئهی لایهق به چاوه روانی بولبول، ئهی لایهق به نیشته جیتی پادشاکانی بهیان، ئهی لایهق به به ده به ختیکی وهک من که تف له گهردون دهکات.

ئهی تاویری مهزن، ئهی جوانتر له ناسمان، ئهی ئه وهی خوداکان پییت به سهردا ده نیی و ئییه ناشتته کهینه وه، خوداکان فریتته ده دن و ئییه هه لته گریز. خوداکان له سهرت مهی ده نوشن و ئییه له سهرت ده مرین. ئهی دره وشاوه تر له زمروت، ئهی لایهق به خشی فریشته کان، ئهی زه پری زه ره نگه ریک بازرگانی به موعجیزه وه دهکات، یا قووسی بازرگانیک له و دیو مرده وه کالامان بۆ ده نیریت، ئه وه تا ده تبینم، تۆ دو پری پیاوینیکت له گه ل جه هه نه مدا بازرگانی دهکات.

که له هه وا راده کهم. تۆ په نجه ره م بۆ که ره وه. من ماچته کهم، له به رئه وهی له تۆ زیاتر هیچی دی نییه ماچیبکه م، ماچته کهم له به رئه وهی زه ریا ماچنا کریت، ناتوانین ده مبخهینه ده می ناگه ره وه، ده م بخهینه ده می هه وا وه. ئهی بهرد.

نەى لایەق بە دەریاوانیک تف لە زەوى دەکات.

نەى شایستەى پاشایەک بازەدەات و لە ھەوادا مردنى خۆى ماچەدەکات
بازەدەات و تاجەکەى بۆ بۆشایى جێدەھێنیت، بۆ با، کە لەگەڵ خۆیدا
بەرەو ناو گەرداو دەیبات.

من لەگەڵتدا بەرەو دۆزەخ تلەدەبمەو، بەرەو خەرەند، بەرەو شوێنیک
ھیچ دەستیک نەمانگرتەو. لەوێ تامى بەربوونەوێ بێدەرەست دەکەین
، ھەرەسێکی مەزن بەرەو بۆشایى سەوز، بەرەو ناو پۆحى شەو، بەرەو
باوەشى بەیان.

١٦

دوو نیشکەر

لەسەر دەریا ستایشى یەکلدى دەکەن

یەکیک لەودا دەرەوشیتەو، یەکیک لەو ساتەوێ دەستی بە قیامەتەو
گرتوو، دیت و لەگەڵیدا سەیری قیامەت دەکات و دەرەوشیتەو، ئەو لە
کەشتییەکی دوور دابەزیو و کۆترە خەمگینەکانى سەر دەریا بانگەدەکات،
وێک ئەو بێ ھاوڕێیە و بێ نیشتمان، وێک ئەو روناکییەکە بێ ساحیب،
وێک ئەو بلیمەتیکە بێ دۆست.

ئەو برینەکانى خۆى نیشاندەات و دەئیت: ئەمە نەفرەتى منە لە ژبان.
ئەو ژبانی خۆى نیشاندەات و دەئیت: ئەمە نەفرەتى ژبانە لە من.

ئەو دەستەبەات خوێنیکى مەیو لە گەروى دەرەدەھێنیت و دەئیت: ئەمە

گۆرانی مردووی منه بو ئیواری. نهو دهستهدهبات خه نهجهریک له دل دهردههینییت و دهئیت: نههه خوشهویستی منه بو دهریا.

پیکهوه تهماشای ناو دهکهن، نههه بهشهرمهوه قسه له جهنگهکانی نهو دهکات، قسه لهو بزماراندهکات که لهسهر دهستی دادهکوترین، قسه له خاجیک دهکات نهو بهرزیدهکاتهوه، شهریک لهسهر نهسپه سپیهکانی دهکوژریت و هاوار له مانگ دهکات، که خودهی خویناوی خوی لادهبات دهییت به رهشهبای، باس له زمانیک دهکات نالاکان به فهرمانی نهو دهشهکینهوه، ناو به فهرمانی نهو لهدهریادا دهجوئیت، تیشک به شمشیری نهو له ناسماندا دوهوستیت، ههتاو به هاواری نهو پاشهوپاش دهگهریتتهوه. نههه دهئیت: جهبهروتی تویه وادهکات، گیا لهزموی بیته دهری، کهشتیهکان له ناودا بوهستن، شیر ناکۆتابییت و شهونم نهبریتتهوه.

تۆ ژبان ههلاههلاهدهکهیت تا له ههر درزیکهوه ناورنگ بیته ژووری.

تۆ برینهکان پردهکهیت له ههنگوین، مردن دهکهیت به شهراب.

پیکهوه سهیری ناو دهکهن، نههه به شهرمهوه ستایشیدهکات، به شهرمهوه قسه له چاوانی دهکات که پره له رهشهبای ورد، پره له مرواری شکاو له ژیر فشاری خوشهویستیدا، دهئیت: شارهکان به بینینی تۆ دهکونه گیزههنی تیشکهوه، روناکییت وهک با گهلهک پۆژی ناشوخته دهبات، تۆ ئیشهدهکهیت و نازانیت توفان به ههناسهی تۆوه نووساوه، دهستی تویه زمروت بهناگادیینییت، زهر له بیهۆشی بیدارددهکاتهوه. تۆ دهبیته زهویناسی چکۆلانهی نههه عهرده، تۆ به تهنیا له کانزاکان تیدهگهیت، له هیزی ناو کاتیک خههگین دهییت، له هیزی مهعهدهنه بيشوناسهکان، هیزی نهورهسه مردووهکان کاتیک رۆحیان تیکهلاوی ههوا دهکهن. تۆیت دهزانیت چهند دهریا خوشهویستی له دهکههه ئهیکدا ههیه،

۱۷

نوینه ریکی خه مگین

من نیشده کهم، هه رکاتیک ده ریا خه وت من له جیی نهو ده بم به ده ریا،
من جیگری مانگم له سه ر زهوی، جیگری زیرانم له پوژی سایه قه دا، جیگری
ناسوودیم له هه فته کانی توفاندا. وه کیلی خورم کاتیک دترسیت بیته
کوچه که مانه وه، وه کیلی تریقه م کاتیک پوچی سه رگه ردانی توی لیونده بیت،
وه کیلی نه یزه کم که دترسیت کوتریک هه موو پوناکی نهو بخواته وه،
نوینه ری گولم کاتیک گول یادیده کات نوینه ری له م خه راباتده هه بیت،
نوینه ری هوشیاریم، کاتیک هوش یادیده کات نوینه ری له م گه مره نابادده
هه بیت. من به ناوی ده رده داره کانه وه قسه ده کهم، کاتیک بیده نگی خوی
گه وره ترین ده رده. به ناوی بالداره کانه وه قسه ده کهم کاتیک فرین خوی
هه ناسه یه کی مه رگه.

له بری هه موو زاناکان ده چم بو نه فامستان
بامن گه وره ترین نه فام بم، گه وره ترین نه فامی نوستان.

گه ر منتان کوشت له سه ر شه ریه تی گول بمکوژن
گه ر نازادیشان کردم به رهنگی شه پوله کانی ده ریا نازادیمکه ن.

نه گه رچی دۆستی خوداو ونده کانم به لام ده چم بو جه هه نه م، من وه کیلی
به دبه خته کانم له وی، وه کیلی نهو دره ختانه م که له بنی سه قه ردا

سەوزدەبنەو، وەکیلی ئەو بۆلۆلانەم خۆیان لە دۆزەخ دەسووتێن و دەنگیان لە بەهەشت گۆرانی دەنێت. من لە میژە بەرگریم لە عەشقی نێوان فریشتە و شەیتان کردوو. لە میژە بەرگری ئەو حەرامزادانە دەکەم کە نۆتفە ی رزای باغەوان لەسەر گۆل دروستیان دەکات. بەرگری لە ناوڕنگی ڕەش دەکەم، پرشنگی بەد، شەونمی تال. لەگەڵ بیبڕواکاندا سوژدەدەبەم بۆ درەخت و پەپوولە و مانگ بەرگری لە حەڵاڵکردنی نوێژدەکەم بە مەستی زەفەربردن لە نێمام لە دواي بەربانگ. حەڵاڵکردنی کوشتن لە سوچدەدا حەڵاڵکردنی عەشق لە رکوعدا... حەڵاڵکردنی ماچ لەسەر بەرماڵ.

من وەکیلی مۆم لەم گۆزەری زۆنوماتە بەدەدا.
من وەزیری نورم لەم کۆلانە داخراوە ڕەشەدا.
لەشەوی لەدایکبوونی گۆلدا، نوینەری تریقە... منم.
لە پرسە ی درەخت و بادا، من وەکیلی شەونم.

١٨

وەتەن و نیشی مۆسقاڕیکی ماندوو

سەردەمێک من تاسەر دڵ نوقمی خۆکوشتنی گۆل بووم. پەژمۆردەگی دایکی راستەقینە ی من بوو، مەمکی خەزانەکانم دەمژێ، شیرێ زەردم دەخوارد. گاکۆتکێم ڕووو پاییزبوو. ئا، ئە ی وەتەنی بیووەفایان، بۆ قولاپی خەزانم بۆ هەڵدەیت، من خۆم لەم تۆرە زەردەدام.

پاوی ماسییهک مهکه، له میژه خودا راویکردوو،
کۆتریکی سپی مهکۆژه، له میژه له خهزاندایا مردوو.

ئهی هاویاری نۆتهکانی سوچ، ئهی دیلی ئهم کهمانه سهرسامهی
له بادا مه بهوره، من دلم پرپوو له کۆتری زهره، فلوته بۆ یهکیک
دروستدهکه خنکاو له عه شقدا، پيانۆ بۆ یهکیک چاکدهکه کۆژاو
له جهنگه ئدا، هاوارددهکه: وهتهن ئهم دهفره نهی خنکاند، وهتهن ناهیلئیت
ئهم چه ئو شکاوهی بهر زریان چاکبکه مهوه. ناهیلئیت تهنبوری فریدراوی
ئهم خوشه و بستیه هه لگرمهوه، وهتهنی له زوئوماتدا خنکاو، ههزناکات
سازی خنکاو هکان له روبرا دره بهیتم و بیژهنم، ههزناکات له ره شه بادا
به شمشاله که مهوه به رهو خه ره نهی خۆم برۆم. وهتهنی بهد ناهیلئیت،
من له سه ره ئهم سه حنه تاریکه، له بهردهم سه رۆکه بی شه ره هه کانیدا
خۆم بکۆژم، وهتهنی له پیسیدا خنکاو، بهردهوام نامیری شکاوی
مۆسیقاره پیسهکانی خۆیم بۆ ده هیئیت و ده لئیت: بهر له توفان دهنگی
بولبولمان بۆ بژهنه، بهر له قیامهت عه نه ده لیبمان بۆیکه به سه روود.
من هاوارددهکه: وهتهن ئهم نه یژهنه ی خنکاند، وهتهنی خالی له نور،
وهتهنی رژیو له بۆنی سوئتانه کانیدا، وهتهنی سپی وهک گه چی په یکه ری
دیکتاتۆرهکان، وهتهنی رهش وهک برۆی سیحربازهکان، ئهو ناهیلئیت بۆ
خه زنه ی هیتنهکانی ئهو بگه ریم، بيم به مایسترو ی پاییزیک به نۆته ی
زهره گولله بارانمان دهکات. وهتهنی بینهزاکهت ناهیلئیت، به ده سیرژی ئهم
مۆسیقایه، له بهردهم ئهم خونه یه دا خۆم بکۆژم.

ئهی نیشتمانی خانینان

که من به سهیری گول ده مره، بۆ به بروسکه ده مکۆژیت؟

وەتەن ئەو ھۆتووو شكاووی پرە لە باران و ژەنگ، وەتەن ئەو كاسە خائییەى پرە لە پاشماووی ژەر. من ھاواردەكەم: وەتەن ئەم سەنتورەى شكاند و سۆناتا ترساووەكانى كوشت. من پىيانۆى گوێم لێدەدا، میلۆدى گىام لە پێدەشتەكاندا چاكەكرد، بەیانىانى بەھار بە كێلگەى گەنمدا دەروێشتم و سونبۆلە خەوتووكانم بۆ عەشق نامادەدەكرد، وەتەن منى لەگەڵ خۆنچەكاندا دەرکرد. من كە ئىقاعى بام لەگەڵ پۆخدا، دەنگى گەردەلولم لەگەڵ لێدانى دڵدا رێكدەخست.

ئەى وەتەن مەھتوونى تۆم، بەلام نامەوێت شیوەتم بىربكەوێتەو. وەھتى غەریبى و غەریبەت، وام بە كۆتى خۆتەو
كە خۆت پىلاوى دوژمنان ماچدەكەى،
كى وەكو سەگ پەتكەم و بىخەمە ژێر پێتەو؟
غەمبارم كە دەتبینم دوژمنم وەك سەگ پەتتەكات و دەتخاتە ژێر پىپىو.

ئەى نىشتىمانى بىشەرەفان
كە من بە گۆرانى دەمرم، بۆ بە خەنجەر دەمكوژیت؟

۱۹

دزى بولبول

ھاۋارى تۆ رەنگى من دەگۈرۈت. من رۆزگارى خۇم لەسەر بالى تۆ دروستدەكەم، رۆزى من ئەو كات دەست پىدەكات كە تۆ لەسەر گۈل دەنىشىتەۋە، كە تۆ دەرويت شتېك لەگەل خۇتدا دەبەيت روناكى نىيە، بەلكو تۆۋى ھەر رۆشنايىيەكە كە لەگەل رۇخدا دەرويت، تۆۋى ئەو تىشكانىيە كە لەگەل خۇتدا دىنەدەرى.

تۆ خۇتت بۆيە دەستمان لە كار ھەلگرت و رۆيشتىن بەرەو سەيركردنى دلى خۇمان.

چەقۇمان ھەلگرت و رۆيشتىن بەرەو جىگايەك خۇكۈشتن لە رۇخماندا بكوژىن، پەتمان ھەلگرت و رۆيشتىن بەرەو دارستانىك مردن بىخنىيىن، بەلام لە برى خۇكۈشتن سەيركە خۇمان كۈشت، لە برى مردن، سەيركە خۇمان بە درەختەكاندا ھەلۋاسى.

تېپەرە بە سروودە قاچاغەكانتەۋە، تا دەگەيتە ئەۋسەرى ئەم دەريايە. كە ناھىلن باغ بىخەينە گىرفانمانەۋە و بە بولبولەۋە بىدزىن. بەحرى بىدزىن و دلمان بىيىت بە گۈرستانى مروارى. بىستان بىدزىن و بىيىن بە ميوە فرۈشكىكى شىتى سەر مەرزەكان. سروودەكانمان ۋەك ئەسپ بىستىنەۋە و بارىكانەين بە باي قاچاغ، لە شەۋىكدا ناھىلن خودا بە شەرەفەۋە بىدزىن. تۆگۈۋت ئەى بولبول: با ئىمە لىرەبىيىن و غەرىزەمان بەردەين تا بە ھەشت. خۇتندى تۆ جنسى منى گۈرى. نوتفەى پىكرىم لە مىندانى ھەرام. ئىمە ھاتىن تۆ بىدزىن ئەى بولبول، تۆ ئىمەت دزى،

ئىمەت لە ڕەنجى خۆت بارکرد، ئىمەت ڤراند تا سەر لیواری مەحشر.
 ڤرینی تۆ ڤۆشتنی منى لەسەر زەمین تیتکدا
 بائی تۆ منى ڤاگوێزا تا عەدەم
 ئەوەتەى تۆم دیوہ بە بازارەکاندا دەڤۆم و وەک جاران جوانیم بۆ
 ڤەرامۆشناکریت. لە شارێکدا ناهێلن ناگر بدزم و بەریدەم لە مانگە
 کوژاوەکانى ناو سەرم، ناهێلن بەحر بدزم تۆفانى ناو خۆم بدۆزمەوہ.
 ئەوەتەى تۆ ئیشدەکەیت، من بە شەقامەکاندا دەڤۆم و ئەستیرە لە
 ناوچاوانمدا دەتەقیتەوہ، دەڤۆم و ڕەنگى ڕەنجى ڤژاوى تۆ لەسەر ئەم
 درەختانە دەبینم کە وەک ڕەنجى ڤژاوى من لەسەر کتیبەکان ییخاسلە.
 ڕەنجیک کە زایەیه وەک ڕەنجى حەکیمانى بەھار، ڕەنجى تۆ کە وەک
 شەڤۆلى ڤەش دەچیتە دەمارى منەوہ، خۆیندنى تۆ کە وەک مار بە
 کوچەى سەھۆلاوى شەوێکدا بخلیسکیت، بەسەر دڵمدا دیتەخوار.

من سەیری نیشى تۆدەکەم، کەوہک ڤوباریک بە ژێر زەویدا ڤروات کەس
 نایبینیت. من کە سووک و سادە لە گەلایەک دەچم لە تۆفاندا، کەس
 نازانیت کورى چ درەختیکم، پێمدەلێن شارۆلى ڤۆژگارى زێرینی حەیا.
 منى دز، کە دزیم لە زمان و سروشت و بۆلبولەکان کردوہ، برینم لە
 درەخت دزى، گوللەى ناو سەرى کوژاوەکانم نایەوہ بەسەرى خۆمەوہ،
 تیری سەر دلى ئاسکەکانم گرتهوہ دلى خۆم. ڤوناکیم دزى، ڤوناکیبەکى
 شل، کە بەبەلەمیک لە ئالتوون بەرەو خودا پیادەڤۆم. ئەوەتەى تۆم
 دیوہ، بە شارددا دەڤۆم و وەک جاران غەمەم بۆ ڤەرامۆشناکریت. عاقڵ
 دەوہستم و وەک جاران شیتى خۆم بۆ ڤەرامۆشناکریت. دەمەوێت تەنیا
 کەسیک بم لە ڕەنجى تۆ تیدەگات، دیم شتیک لە تۆ ڤیریم و بمرم.
 یەکجار پیکەوہ بخوینین و دواتر من نۆتەکانى خۆم ناشکراکەم، تۆ
 حەکەمى من بە ئەى بۆلبول، تۆ من بدە بە درەختەکان بمکوژن، با

گیایهک بمخنکینن، که له رهنجی نیمه تیگه یشتوو، با ناویک بمکوژیت، که ده زانیت چ غه دره بمرم.

من ته نیا مسۆده ی رهنجی تو سپیده که مه وه.

کئ ده زانیت من و تو چه نده ماندووین، کاتیک عاره قی نیمه وهک تیشکی خودایهک له ناو کافراندا مردییت کهس نابیینیت. تو ده توانیت وهک نیمپراتۆرک بینیش بژیت، به لام من وهک خزمه تکار ناهیلن پشووبدهم، تو ماندوونابیت، به لام من شه لام له رهنجی بیهوده، عومرم زه چه تیکی بیخاسله، کتیبه کانم هاوارن له کتیبخانه یه کدا عه قل تیا مردوو. من وهک تو نیم به باغدا بفرم، من یه کیکم قیامهت له یادی کردوو. بایه کم ته نیا له سه ری خۆمدا هه له ده کهم. پیاویکم ناکۆتا، دنیا فه رامۆشیکردوو.

٢٠

نیشی من

نیشی من نه وهیه ده ریا تاسه ر لئوی تو بهینم، وابکه م له ته مدا جواتر ببینیت، نه هیلم گولی حه وشه که تان پیربیت، نه هیلم باغه که تان بگری، نه هیلم خوا لیت زویربیت.

نیشی من نه وهیه نور تاسه ر پۆحی تو بهینم، وابکه م گول فه رامۆشت نه کات، نه هیلم خۆر له مالتدا ناواییت، نه هیلم خامۆشی بگاته میهرت، وابکه م خوا تو ی له بیربیت.

ئىشى مەن ئەۋەيە دېندەكانى ناو رۇحت پەتكەم، فرىشتە تا بەردەرگات
بەينەم، نەھىلەم شەيتان بگاتە ژوورەكەت، نەھىلەم پاكىت ھەئوۋرەت،
وابكەم دەستت ئە ئەستېرە گېرىيت.

ئىشى مەن ئەۋەيە پاسەۋانى ھەۋشە پىر كۆتەرت بەم، گۆلت بۆيكەم
بەدەرمان، نەھىلەم بۆكەشەشەكەت بگىرى، وابكەم مانگ لەلات ژېرىيت.

ئىشى مەن ئەۋەيە ناۋرەنگت بۆ ھەئېزىرم، روناكىت بۆيكەم بە شەراب، ئە
شەۋنەم شەربەتت بۆ بگرمەۋە، نەھىلەم رىق لە بائندەت كەۋىت، وابكەم
خولات ئەسىرىيت.

۲۱

چىرۋكى ئىشى فرىشتە يەك

ئە خداكان جگە ئە پاشماۋەى رەھم چى ۋەردەگىرت؟
ئە ئەستېرەكان جگە ئە پاشماۋەى نور چى دەچنىتەۋە؟
ئىشى ئەۋ جودا نىيە ئە ئىشى مەن. دوو ئىشكەر ھەردوۋىكان ۋەكو
يەك لە كۆترەۋە دوۋرىن، ۋەكويەك دەستى با دەگىرىن ۋەدىكەين
بەرۋىماندا، ئەۋىش ۋەك مەن مەھكۇمە بەۋەى سەر بدات بە قەدەردا
ۋ ناۋچاۋانى خۇى برىنداربكات، مەھكۇمە بەۋەى بائى خۇى بسوتىنىت
ۋ لە بەرزترىن نەۋىسى مەلەكوتەۋە خۇى ھەئەتات. خزمەتكارى خودا
بىن يان مەۋق. خزمەتكارى ئاسمان بىن يان زەۋى. ھەردوۋىك لە

خزمه تی نوریکداین رۆحی ئیمه رۆشناکاتهوه. ههردوو کمان پهحمهت دهگـۆـیزینهوه بـیـنهوهی پهحمهتمان بهرکهویت، وهک نهوانه ی باغ دهگۆیزینهوه بینهوهی هه ناریان بهرکهویت. نهو دهیتوانی له مهلهکوتهوه بیت بۆ زهوی، من نه مهدهتوانی له زهوییهوه برۆم بۆ مهلهکوته.

رۆژێک نهگهراپهوه بۆ ناسمان، کراسیکی له بهرکردو رۆشت به رهو خانوویهکی دوور له دارستانی کدا، لهوئ مۆمی زهمانیکی تری داگیرسان، دهستیکرد به ئیشکردن له پرۆژهی دروستکردنی ژانیکی دیکه دا، دروستکردنی بالیک به فهرمانی خوداکان نهفریت، دروستکردنی لهشیک تهنیا به ههوا ی زهوی هه ناسهبدات، نیگای خۆی فێرکرد سهیری ناسمان نهکات، دهستی خۆی فێرکرد نه پارتهوه له یهزدان، به ژێر باراندا ده رۆشت و رۆحی پردهکرد له ههوری نه ناسراو له مهلهکوته، ناو بۆ نهو گرنگتر بوو له نیمان، پرشنگ گرنگتر بوو له ههر کتییکی موبارهک، له خۆندا یا قووتیکی دهبینی که چاوی مهلهکوته نشینهکان نایبینیت، نهلف بایهکی دهنوسی که تهنیا چهکیمه کۆنهکانی جهنگهله دهیانخویندهوه. ناشنابوو به رۆحی نهو تهیرانهی تارماییهکانیان هه میشه به ناو تارمایی نهو دا ده رۆی. ناشنابوو به هه ناسه ی نهو دار بهر خه مگینه نهی مردبوون و به تهو رهکانیانهوه غوباریان له نزیک نهو له تدهکرد. بهدوای زێدا نهگهرا که جوانی خوداکانی بهیادا بهنیتتهوه، جارنکی دی سهیری هیچ نهستیرهیهکی نهکرد، هه میشه له ناو ته پوتۆزی دره ختهکاندا زهوی بۆ گوئییک دهگهرا په یوهندی به ناسمانهوه نه بیت، پرپوو له بیباکی دهرهق به نیشتمانه دوور دهکانی خۆی. باکی به هیچ نامهیهک نه بوو که له گهله تیشکدا بۆ دههات، نهو حهرفانهی نه ده خویندهوه که خودا له سهه سر وهی بهیان دهینوسی. نهو گولانهی بۆن نه ده کرد که

له ناسمانهوه به پوښتيكي سپي دهات. درهختهكان هميشه وهك ميوان سهيرياندهكرد، بهلام نيشي نهوهبوو وابتكات ناسمانان بيريجيتهوه، نيشي نهوهبوو گومان له باران و تريشه بكهين، نيشي نهوهبوو نههينيت مروف لهويوه بفریت. نيمهه له دهرياكانيش دهپاراست كه به ناسمانهوه نوساون، دوور له ناسو، دوور له فرين، دوور له هر فيردهوسيك له سهروههپرا بيت فيري پوښتتي كردين به زهويدا.

نهو نهستيرانهه لا گرنه نهبوو كه بانگهيشتي سر سفرهه پوښنايان دهكرد. دهستي نهوانهه نهيني كه له ناسمانهوه گوليان بو شوپدهكردوه. نهكهوته نهو توړانهوه كه له مهلهكوتهوه بويان ههلهدا. نهكهوته نهو بوسانهوه كه خودا له ناو كيڼكهكاندا بوي دادهنا.

له زهويدا، له ناو ناورتكي ژههراوي درهخته رهشهكاندا، له ناو ويرانهكاني نيمپراتوريهتيكدا له گولي پوخاو، به بوكروزي شكوفهوه له بناغهه شارهكاندا، به بوسوي خونهوه له هر بهريكدا كه كريكاران داياندهنا، شاريكي دروستكرد دوور له باران. شاريك مانگ بهسهريدا نهدهپوښت، خورمان ليوه نهيني، كهشتي سندهبادهكاني ناسمان لهويوه تينهدهپهپرين. له بري ناسمان هاواريكي دوورمان دهبيست، دهيگوت : نهه نهوهه دهتهويت نازادبيت، دهست له جواني بهرده.

له تاريكي نازادبيدا، پوښمان له ناو ناورتكي رهشدا بهسهبرد. نيشي نهو نهوهبوو له زوئوماتدا نارهزووي ياريكردن بهرنهدين، فيري نهوهه كردين له شهودا چوڼ تير بهاوين و نيچيريش له دهست نهدين، فيري كهپاني كردين بهبي چرا به دواي ههلاهه، فيري دوزينهوهه حهقيقهتي كردين بهبي چاو، فيري پهپينهوهه كردين له بهحري تاريكي بهبي سلاو له ناو.

به لام چ شارنک ههیه بئ پوناکی بژی؟
چ زهوییهک ههیه، بتوانیت خالیکهیتهوه له خودا؟
چ نورنک ههیه، بتوانیت تا نه بهد دهریکهیت له زهوی؟

هه نندیک شهو ترس وهک پیاویکی خه مگین دههات بو لای، هه نندیک شهو
سینه ره کانی خوی ونده کرد، هه نندیک شهو پیریتی خوی له پینچاویچه کانی
باغدا راوده نا. نیشی نه وه بوو ناوه دانییهک دروستبکات... ئازاد، به لام
گولنه کان بوون به کۆله ی نهو، که شهو نیک سندوقی جه واهیره کانی
کرده وه، سه ری خه زنه ی ئومیده کانی لادا، ره حمه تی تیا نه بوو. پینگیوتین
: من ناتوانم جوانیتان له یاده رمه وه، ناتوانم وابکه م وهک خودا، خه م
فه رامۆشکه ن، سه ده له دوا ی سه ده دیلسن و به ختیاربن، قه بن له دوا ی
قه بن کۆله بن و شادبن.

پۆژگارنیک هات هه مووشتی روخا. کوچه ی شاره کانی نهو پرپوو له بانده ی
سهیر، نه سلنیک له مه خلوقات که دلیان هه بوو له تریفه. نه سلنیک له
بانده دهنوکیان له زیری هه تاو، نه سلنیک له په پووله روچیان له
گهردی هه ور، بالیان له نوری ئاو. له شاره کانی نهودا جوگرافیا یه کی
تر نوسرا، نه خشه یه کی دی هات، پرپوو له ئاسمان و ده ریا. پۆژنیک هات
به بائه پیره کانی فره ی، بو شویننیک له نیوان خاک و هه وادا، چووه
کوچه یه که وه له نابهین هیمنی و زیاندا. چووه شه قامیکه وه له نیوان
سایه قه و باراندا.

تییه رینی نهو سه فه رپوو تا عه ردی بئ دونیا
بو خاکی فرشته ی تیا ناگات به خودا.

دوای نهو شهویک یه زدان گووتی:

من دهرمانم نییه، به لام پاداشتی نیشی نیوه، سهیرکردنی تافگه
سیحراوییه گانه. پاداشتی ماندوو بوونتان سهیرکردنی تهیریکه که جار جار
دره خنتان وه یاداده هینیتته وه، من دهرمانم نییه، به لام ده توانم وابکه م
له خه مدا دیوانه نه بن. دهرمانم نییه به لام قومیک زینده گیم ههیه،
قومیک سه بوریم پییه، دلوپیک دنیایی بیکه نه شه رابه کانتانه وه، من
وه همم پییه باشتتر له حه قیقته، ناسمانی خه یائی باشتتر له زهوی،
مردنی سهوز قوولتر له سپیتی زینده گی. من خودام، به لام خوداش
مه حکومه به نیش له دارستانه کانی فیرده وسدا، خوداش مه حکومه به
خودایی، خوداش ناچاره به سه بر، خوداش مه حکومه به عه شق، خوداش
مه حکومه به ته نهایی.

۲۲

یادی شه قامیکی مندالی

شۆسته زهرینه کانی تۆ، پۆژیک جوانترین مائی نیمه بوون
دیواری بهر کۆشکه کانی تۆ، شۆینی سپی یادگار کانه مان بوو
ههر کاتیک به مانو بستبایه یار بگرین
به زهرده خه نهی عه شقه وه ده هاتینه سهر ریگا سارده کانی تۆ
ههر کاتیک به مانو بستبایه شه ریکهین
به چه قووه ده هاتینه ژیر چرا خه مگینه کانی تۆ
به ده سکی شه وه له نابهینی دوکانه کانی تۆدا، په پوولهی خوداییمان
ده گرت

به ناهه وه له سهر كوچه كانی تودا، دهستان بو نه ستیره دهبرد.

كه تو ده بویت به سه هۆلی سپی، نیمه ناگرمان دههینا.

كه تو ده بویت به به هار، نیمه ده بوینه دیوانه

له سهر نهو شوسته رهقانه لاله مان سه وزده كرد، نه سرینمان ده رواند،
هیرۆمان ده چیتا.

ئه ی شه قامی مندالی من، تو له كویت؟

بو وهكو نیمانیکی كۆن كه له گۆری جهنگاوه رانه وه ههستی زیندوونا بیته وه

ئیشی تو نه وهیه، له سهر پیتخه فی مردن كۆمهك به رۆحمان بكهیت

بو وهكو مردویهك میهرمان پیتكهیت، له م وینهیه وه هه تناسیت

بو نایه یته دهر له خه یال، بو نایه یته دهر له وه هم، بو هه تنایه ییت له
یادگار

تاكه ی له ویزدانماندا وهك شه قامی پر خه ون و نه فسانه بو دوور
دهرۆیت.

تاكه ی ده رۆی بو ده ریا و نیمه نابیهیت

بو به سه راب ده گهیت و به من ناگهیت؟

ئیشی تو نه وهیه بالداره خه یائییه كانی خۆت بهرده ی

ئیشی تو نه وهیه سهركه ویت به پیریماندا، ناومیدیمان لابه ییت،

غه ربییمان لیده ركه ی

ئه ی شوسته زۆرینه دووردهكان

شه وێك جواتترین لانه ی نیمه بویت. ئیستا وهك یهكی به په تیک ی

باریکدا، به زاری بوركاندا سهركه ویت. ئیستا وهك یهكی له دوا هه ناسه ی

دوا نمایشدا، دوا رسته بلیت، دوا دیمه ن دهركه ویت. به كوچه ی پیریدا

سه رده گه وین و به یانی لیره نین. ئیشی تو نه وهیه، بالنده ببه خشی،

گه لآمان پنبدهيت تا هه بين. دهمرين و به يادى شاديتدا ناگهين، به لآم دهزانين، به بى تو هيچ نين، به بى تو ناروين، به بى تو ناگهين.

٢٣

نيشى پياويك

كه به خوڤن دونيا دهنوسيت

تو نهى دوست، وهك من لهم تهمه ساردانهدا خودا شمشيريكى نه داوه له سينهت له وديومهوه روناكى بيتهدهرئ، خودا نهشتهريكى نه داوه له دلت له وديومهوه خهم بيتهدهرئ. وهك من له ژئرباراندا روناكيت له پيالهي رهشدا نه خواردوتهوه، شهربات تيكه ئى پشكوى دل نه كردووه و هه ئيدهيت، وهك من نه ترساوى، وهك من بروسكه نهيداوه به رۆحتاو له وديومهوه هاوار بيتهدهرئ.

به خونتهوه به شهقاميكى دووردا دهرؤم، خوڤنى من ئيمزاي منه له سهر ئهم درهخانه كه دهگهرين يه كييك ميوهكانيان بخوات، وهك كچيك بگهرئت يه كييك له تاريكيدا ميوهكانى بخوات. خوڤنى من كه مهرهكه بى منه بو نوسينهوهى رۆحى خؤم له سهر دهريا، نوسينهوهى نارامى خؤم بهر له مردن، نوسينهوهى دهرمانى خؤم بهر له دهرد.

من به خوڤن تينووتى نهوانه دهنوسم كه گهرويان لهوسهرى هاوارموه هاوتتهوه. وهك مهليك لهوسهرى رهشهباوه هاتييت، من لهوسهرى

خه لیه ته وه دیم و خوین له هاوارم دیتته خواری. من هیچ نیم جگه له دهفته درارک که به خوینی خوئی ژبان دهنوسیتته وه. به خوینی خوئی باغچه ده دوزیتته وه، به خوینی خوئی تۆ ده خوینیتته وه.

ئه ی ئه وه ی به ده درخته کانه وه به سترای و تاقیامهت نیش له خونچه دا ده که ییت، ئه ی ئه وه ی نیش بار یوه به سهر ده ستندا، نیمه سه ره نجام پارچه شوشه یین له مه خلوقیکی شکاو. من به خوین ریگای ئه و مه خلوقه ده نوسم، به خوین کۆیده که مه وه، به خوین ده یکه مه وه به یهک.

تۆ وهک من خودا تیری تینه گرتوویت، له و دیوه وه خه زان له برینت وهک توفان بیهته ده ر.

تۆ وهک من خودا ئه ستیره ی تینه گرتوویت، له و دیوه وه تاریکی له رۆحتا وهکو ئاو بیهته ده ر.

من نیشده که م

کاتیک ژبان سه رکه و تنه به سهر په یژده کدا له غوبار، به رزیوونه وه یه بو بورجیک به پلیکانه یه کدا له تۆز. من که به خوین خوشه و یستیده که م، خودا په یامیکم تیده گریت، له و دیوه وه عه شق وهک لافاو دیتته ده ر، خودا ده ر دیکم تیده گریت، له و دیوه وه هاوار وهک خونناو دیتته ده ر.

سەرەنج:

١. ئەم ديوانە لە پال كۆى بەرھەمە شىعەرييەكاندا كە بەرھەمى سالانى ١٩٨٣ تا ١٩٩٨ى لە خۇگرتبوو ھەريەك لە ديوانى بۆھيمى و ئەستىرەكان و ئىشكردن لە دارستانەكانى فيردەوسداى لە خۇگرتوو. ئەگەر ئەو چاپە قاچاخانەى بۆ ئەم بەرھەمانە كراون فەرامۆشكەين و نەيانخەينە حيسابەو، ئەوا ئەم بەرھەمە چاپى دووھەمى ئەو بەرھەمانەى سەرەوھە.

٢. لە قەسەيدەى «شار» دا ھەردوو دىرى: «لە قەيفەى بەيانىيەكى زيوينى تۆ، برينەكانى سەر دلم ببەستم/ لە شيفۇنى دەريايەكى شينى تۆ، قوماشى كراسيكي نوى بېرم» دەستكارى و دارشتنەوھى دىرە شىعەريكى (مايكوفسكى)ن.

٣. لە قەسەيدەى «ئاي لەو رۆژگارە خوشانە» دا دوو دىرى «تا ئەم زونگاوە رۆژھەلاتيانە جيبھيلم» پىچەوانەكردنەوھى دىرىكى (بامبۇ) يە دەربارەى ھەلھاتن لە زونگاوەكانى خورئاوا

٤. لە «ئاي لەو رۆژگارە خوشانە» دا دىرى «نيگام پربوو لە شارى نەدوزراو» دىرە شىعەريكى (شيركو بىكەس)ە، بەمجۆرە، «بىشەى چرى پوانىنى من، شارى نەدوزراوھى تيايە».

كتىبە چاپكراۋەكانى ئەندىشە

ناۋى كىتەپ	ناۋى نووسەر	ناۋى ۋەرگىر
۱. بىنەرەتەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد عەزىز	
۲. كورد لەددى		
۳. رۇژھە لاتىناسەكانەۋە	د. فەرھاد پىربال	
۴. رېبازە ئەدەبىيەكان	د. فەرھاد پىربال	
۵. نەتەۋەى رېرايەكان	جەبار جەمال غەرىب	
۶. ناسىۋنالىزىم و ناسىۋنالىزىمى		
كوردى	د. جەغفەر عەلى	
۷. سۇفىزىم و كارىگەرى لەسەر		
نەتەۋەى رزگارى ھۈزى...	د. جەغفەر عەلى	
۸. مەھۋى لەنىۋان زاھىرىيەت		
و باتىنىيەت و ...	د ئەھمەدى مەلا	
۹. نەئىنىيەكانى ژيان	ئۇشۇ	ئازاد نەرزىنجى
۱۰. كورتىلەيەك لە	ستېفەن ھۈۋكىنىگ	ھوسەين ھوسەينى
مىژۋوى كات	لىۋنارد ملۋىدىتۇ	د. ھىۋا عومەر
۱۱. كۇشك	فرانتس كافكا	عەتەنەھايى
۱۲. فەسلول مەقال	ئىبن رۇشەد	مەريۋان عەبدول
۱۳. شۇرشى ئەبلىۋول لەبەلگەنامە		
نەئىنىيەكانى ئەمىرىكادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دھسەلەت و جباوازی مەریوان وریا قانبع
۱۴. لە ح ئیسنایە کدا دەرین مەریوان وریا قانبع
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەریوان وریا قانبع
۱۶. دین و دونیا مەریوان وریا قانبع
۱۷. ساسەت و دونیا مەریوان وریا قانبع
۱۸. کتیب و دونیا مەریوان وریا قانبع
۱۹. دواھەمیں ھەناری دونیا بەختیار عەلی
۲۰. ئیوارە ی پەروانە بەختیار عەلی
۲۱. جەمشید خانی مامم بەختیار عەلی
۲۲. مەرگی تاقانە ی دووھم بەختیار عەلی
۲۳. کەشتی فریشتەکان (۱) بەختیار عەلی
۲۴. کەشتی فریشتەکان (۲) بەختیار عەلی
۲۵. شاری موسیقارە سپیەکان بەختیار عەلی
۲۶. سیوی سیھەم بەختیار عەلی
۲۷. لە دبارەوہ بو نادیار بەختیار عەلی
۲۸. وەک بالندە ی ناو بەختیار عەلی
- جەنگەلە ترسناکەکان بەختیار عەلی
۲۹. چیژی مەرگدۆستی بەختیار عەلی
۳۰. ئە ی بەدەری دوست، بەختیار عەلی
- ئە ی کەشتی دوژمن بەختیار عەلی
۳۱. مەریفە و ئیمان بەختیار عەلی
- ھێمن قەرەداخی
۳۲. دۆزی کورد لە بازنە ی گۆران ئیبراھیم صالح
- پەبوەندییە کانی ئەمریکاو... ئەمین مەعلوف
۳۳. سەمەر قەند (چ ۲)

۳۴. وسنگه بهک له
گه‌سنیکي فله‌سه‌في
۳۵. نه‌خلاقاسي
به‌حسبن همه غريب
۳۶. گه‌سه‌سندني رامباري ..
د. ک. بېسحاني
۳۷. ميرووي کوني کورد (ح ۲)
د. جمال رهند
۳۸. مدالاتي گه‌ره‌ک
د. فهوريه رهنيد
۳۹. مروفي باحي
هيو فادر
۴۰. به‌بوه‌دبیه ساسيه‌کاي
نيوان هه‌ريم و ده‌وله‌باني .
۴۱. ميرووي گورانکاري
هه‌رامان فه‌ريق که‌ريم
۴۲. کومه‌لايه‌بي و سياسي .. (ح ۲)
فرسه بورائي
۴۳. سلیماني
له‌بوان سالاتي (۱۹۴۵-۱۹۵۸) نوانا ره‌شيد که‌ريم
۴۴. ساري سلیماني
(۱۷۱۹۵۸ ۱۷۱۹۶۸) هه‌وراز جه‌وه‌ر مه‌جند
۴۵. کيني به‌راو‌ربووسان
عه‌نا محهمه‌د
۴۶. فيکر و دوسا (به‌رگي ۱)
مه‌ربوان وربا قانع
۴۷. فيکر و دوسا (به‌رگي ۲)
مه‌ربوان وربا قانع
۴۸. دبی و دونيا (ح ۲)
مه‌ربوان وربا قانع
۴۹. کيپ و دوسا (ح ۲)
مه‌ربوان وربا قانع
۵۰. کومه‌لگه‌ي ره‌س
د. عادل باخه‌وان
۵۱. رساينکي دربر
کولم بوبين
۵۲. فراسسکوس فهدسي م
بکوس کارانتراکس
۵۳. ناهنکي به‌گه‌که
ماربو بارگاس بوسا
- دلاوه‌ر فه‌رده‌اغی
دلاوه‌ر فه‌رده‌اغی
جه‌ليل کاکه‌وه‌يس

۵۳. شەۋى لىشىۋنە ئېرىش ماریا رېمارك
 ۵۴. من و ئەو ئەلبېرتو مۇرافىا
 ۵۵. مىرنامە جان دۇست
 ۵۶. روخسارە بەندىكراۋەكەم لەتفە
 ۵۷. قەپىلك مستەفا خەلىفە
 ۵۸. خەۋنى پىاۋە ئېرانىيە كان
 ۵۹. گەرگىن كەۋتنى بۆرە قەلە
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۆرۈپل
 ۶۱. سوور و رەش ستانداڭ
 ۶۲. دەستىنوۋسە دۇزراۋەكەي ئەكرا پاولۇكۈيلۇ
 ۶۳. جادەي مېخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۴. جادەي مېخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۵. ئىۋارستان پېر لاگەر كفىست
 ۶۶. دارستانى نەروىجى ھاروكى موراكامى
 ۶۷. ئىۋارەي پەروانە (چ ۱) بەختىار عەلى
 ۶۸. شارى مۇسىقارە سىپىيە كان (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۶۹. مەرگى تاقانەي دوۋەم (چ ۵) بەختىار عەلى
 ۷۰. كۆشكى بالندە غەمگىنە كان (چ ۲) بەختىار عەلى
 ۷۱. تاماتەمى گۈل...
 ۷۲. تاخوئىنى فرىشتە (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۳. سىۋى سېھەم (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۴. ئاورەكەي ئورفىۋس بەختىار عەلى
 ۷۵. غەزەلنوس و
 ۷۶. باغەكانى خەيال (چ ۲) بەختىار عەلى

۷۵. ئەي بەندەرى دۆست،
ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲) بەختيار عەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵) بەختيار عەلى
۷۷. ئىمەي پەناپەر كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەللاھ (چ ۲) عەتا نەھايى
۷۹. غىراقىيەك لە پاریس سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و سەباح ئىسماعىل
۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳) يۇستايىن گاردەر
۸۲. لە ئاوينەيەكدا، بەھرۇز ھەسەن
۸۳. كچى بەرپوھەبەرى سېرك (چ ۲) يۇستايىن گاردەر
۸۴. نەھنى يارى كاغەز (چ ۲) يۇستايىن گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر
۸۶. ئىنسايلكلۇپىدىايەكى
۸۷. مېژووىي ويىنەدار كېشەي كورد لە
۸۸. دوالىزمى دژيەك لە ھۇنراوھلىرىكىيەكانى
۸۹. ھەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوھەگۆزى دا لەھۇن قادەر
۹۰. سايكۇپۇلىتىك (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۱. خۇت بىناسە ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
- خاچ دەدەنەوھ (چ ۲) نىكۇس گازانتراكىس
- دلاوھەر قەرەداغى

مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲)	۳
مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۴. گەران بەدوای نەمریدا (چ ۲)	۱۴
مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۵. پیکهاتەى ئەفسانەى کوردی (چ ۲)	۵
د. محەمەد کەمال	۹۶. فەلسەفەى بوون	۵۶
سیروان مە	۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە پاولو کۆیلۆ	۱۷
		۱۸
		۵۹
		۶۰
		۶۱
		۶۲
		۶۳
		۶۴
		۶۵
		۶۶
		۶۷
		۶۸
		۶۹
		۷۰
		۷۱
		۷۲
		۷۳
		۷۴
		باغە

Bachtyar Ali Mohamed

Ta Matemî Gûl

Ta Xwênî Firîşte

ISBN 978-1-63068-955-1

9 781630 689551

١١٠٠٠ جینار